ܫܗܕܐ ܘܩܕܝܫܐ ܫܒܚ

ܕܡܬܬܪܓܡ ܕܒܪܫܢ.

ACTA
MARTYRUM ET SANCTORUM.

TOMUS QUARTUS.

ܦܩܝܗ ܕܡܬܪ.

PARISIIS.
VIA DICTA DE SÈVRES 95.

LIPSIÆ, OTTO HARRASSOWITZ.
1894.

190

APPROBATIO

SUPERIORIS GENERALIS CONG. MISSIONIS NECNON PUELLARUM CHARITATIS.

Acta Martyrum et Sanctorum a N. nostræ congregationis sacerdote collecta et in hoc quarto volumine inserta approbamus, et ut in lucem edantur facultatem facimus.

Parisiis, die 25 januarii, in festo conversionis S. Pauli apostoli, anno D. 1894.

A. Fiat, *Sup. gen. Cong. miss.*

IMPRIMATUR

Victor-Joseph, *episcopus Leodiensis.*

Leodii, die 29 januarii 1894.

جكهمه دجتخبر.

Tous droits réservés.

AVANT-PROPOS.

NOUS avons été obligé — comme nous le disions au commencement de notre troisième volume des *Acta Martyrum et Sanctorum* — d'interrompre cette importante publication pour pouvoir donner une nouvelle édition de notre Manuel de piété revu, corrigé et augmenté; immédiatement après avoir achevé ce travail, nous avons repris les Vies des saints, dont nous faisons paraître en ce moment le quatrième volume, et nous espérons pouvoir le faire suivre sans interruption de deux ou trois autres, si Dieu nous prête vie.

Dans ce nouveau volume, nous donnons plus de quatre cents pages de textes inédits qui paraissent pour la première fois, du moins à ce que nous croyons, puisque nous les avons copiés sur des manuscrits. Quant aux Vies déjà publiées par d'autres éditeurs, nous avons eu l'avantage d'en collationner une partie sur des manuscrits, et nous avons vocalisé l'ensemble de cette nouvelle collection dont nous n'avons pas besoin de faire l'éloge, le lecteur pourra en juger par lui-même. C'est un vrai trésor pour nos chers orientaux, aussi bien que pour les savants orientalistes d'Europe.

Quelques petites observations sur les différentes Vies que nous donnons dans ce volume.

1° Nous avons pris dans le second volume des *Acta Martyrum* d'Assemani nos 127 premières pages, c'est-à-dire le Martyre: a) des saints Lucien et Marcien; b) des saints Victorin, Victor, Nicéphore, Claudien, Diodore, Sérapion et Papius; c) de sainte Stratonice et de saint Seleucus, de Cyzique; d) des saints Hyparque, Phileteus, Jacques, Paragrus, Habib, Romain et Lulien, de Samosate; e) de sainte Agnès, de Rome; f) de sainte Théodote la pécheresse, de Philippe.

Nous avons eu l'avantage de pouvoir collationner le martyre des saints Lucien et Marcien sur le manuscrit du British Museum, add. 14645, fol. 310, et celui de Ste Stratonice et de St. Seleucus sur le manuscrit, add. 12174, fol. 328; grâce à cette vérification, nous avons pu donner un texte plus complet et plus correct. Nous n'avons pas pu trouver les autres, ni dans les manuscrits de Londres ni dans ceux de Paris, nous avons fait de notre mieux pour les vocaliser et les rendre plus intelligibles.

2° Nous avons copié la première série des martyrs de Perse, c'est-à-dire de la page 128 à la page 207 inclusivement, dans les précieux manuscrits de Mgr. Abbeloos, Recteur Magnifique de l'université de Louvain, qui a eu l'extrême bonté de nous les prêter. Cette première série comprend: a) le martyre de St. Jean, évêque d'Arbel, et de St. Jacques, prêtre; b) de St. Abraham, évêque de la même ville; c) de St. Ananie, laïc, de la même localité. Nous l'avons collationné avec le manuscrit du B. M. add. 14645, fol. 327; d) de St. Aïteilaha, ancien prêtre des idoles d'Arbel, et de St. Hapsaï, diacre du village d'Arbaï dans l'Adiabène, martyrisés dans le pays des Huzites;

e) de St. Gubarlaha ou Gubadlaha, fils de Sapor, mis à mort à Lédan, et de sa sœur Ste Kazo; cette Vie a été écrite par les prêtres Dadischou et Audischou; f) de St. Badaï, prêtre du village d'Argoul(1); g) des Sts Martyrs Guilaïs persans; Brikhischou et ses compagnons au nombre de 18, et deux femmes, Halamdour et ses enfants, et Phoebé, martyrisés sur les bords de l'Euphrate, par Sapor, lors de son expédition contre les Romains, en 351; récit incomplet, nous n'avons pu trouver nulle part un autre exemplaire pour le compléter; h) de St. Narsaï, moine, du pays de Rezicaï, martyrisé à Séleucie et Ctésiphon, sous Izdegerde. Nous avons pu collationner les 8 premières pages de cette Vie sur le ms. du B.M., add. 7200(2) fol. 86; le reste y fait défaut; cette Vie a été écrite par des témoins oculaires; i) de St. Tatac, chambellan du roi du pays d'Adiabène, martyrisé à Séleucie et Ctésiphon sous Izdegerde; k) des dix martyrs de Beth-Garmaï, martyrisés à Séleucie et Ctésiphon sous Izdegerde; nous connaissons leurs noms. Cette Vie a été écrite par un certain Abgar, page 188; l) de St. Jacques le gardien ou le notaire; le titre donné à ce saint se trouve écrit de deux manières différentes: ܢܛܘܪܐ garde ou gardien, et ܣܦܪܐ notaire ou scribe. Dans le manuscrit de Londres, add. 7200, on ne trouve qu'un peu plus du tiers de cette Vie qui se

(1) Mgr. Abbeloos, par méprise, traduit ainsi cette phrase «et Argul ܠܩܪܝܢ lectoris.» Voir *Acta Mar. Kardaghi*, p. 6.

(2) En collationnant nos cahiers sur ce précieux manuscrit, nous avons eu la douleur de constater qu'en plusieurs endroits une main inhabile, en voulant réparer les passages effacés, avait abîmé le vrai texte.

termine par cette note: ܗܘ ܕܟܬܒ ܗܠܝܢ ܒܨܥܘܬܐ ܕܝܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܒܥܠ ܣܦܪܐ. Nous avons adopté cette rédaction parce qu'elle nous paraît plus en harmonie avec la haute position que ce saint semble avoir occupée auprès du roi Behram; certains passages de ce récit nous confirment dans cette opinion et font allusion à l'office important d'écrivain ou secrétaire qui devait lui être confié. En effet, à la page 190, l. 1—2, on lit: ܐܬܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܒܟܪ ܟܠ ܫܢܐ ܠܡܫܕܪ ܠܡܠܟܐ ; à la page 192, l. 12—15: ܡܢ ܕܐܬ ܠܗ ܐܦ ܠܟ ... ; à la page 197, l. 4—6: ܐܦ ܠܟ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ... Le lecteur pourra s'en rendre compte lui-même en examinant cette Vie; m) enfin un fragment qui comprend l'introduction et le commencement de la Vie de Ste Christine, martyre, appelée Yazdouï avant sa conversion; elle était fille du prince Yazdin, de Kerkouk, gouverneur de Nisibe. Cette Vie a été écrite par Babaï, supérieur du couvent d'Izla.

3° La seconde série des martyrs de Perse, c'est-à-dire de la page 208 à la page 262, a été copiée dans le manuscrit du B. M., add. 7200; nous avons pris ce que nous avons pu y trouver et ce que nous avons pu déchiffrer; des feuilles entières y manquent, et un très grand nombre de celles qui restent ont la partie supérieure presque effacée. Voulant à tout prix conserver des documents si précieux et si chers à notre cœur, nous avons tenu à les publier de notre mieux; nous n'avons pu trouver nulle part d'autres exemplaires pour les compléter et les vérifier. Si nos lecteurs peuvent nous indiquer d'autres sources, nous nous

ferons un vrai plaisir de reproduire d'une manière complète ces Vies qui sont d'une très grande valeur pour nous. Cette seconde série comprend: a) la Vie de St. Phinées, disciple du grand St. Eugène, martyrisé en Perse; b) la fin du martyre de St. Dadou, sous Sapor; c) le martyre de Mar-Saba ou Pirgouschnasp et ses compagnons, sous Sapor; il y manque pour le moins deux feuillets; d) le commencement du martyre de St. Auda, évêque de Hormizdardachir et de ses sept compagnons, mis à mort la 22ème année d'Izdegerde; e) le martyre de St. Phiruz, de Beth-Lapath, qui a souffert sous Behram, l'an de grâce 422.

4° Nous avons fait copier la Vie de St. Jacques de Nisibe à la Bib. nat. de Paris sur le manuscrit 234, fol. 167; mais l'ayant collationnée avec le manuscrit du B. M., add. 12174, fol. 283, nous avons préféré en grande partie cette dernière rédaction dont le style nous a paru plus sobre et beaucoup plus correct.

5° Nous avons copié le martyre de St. Babyllas, patriarche d'Antioche, sur le même manuscrit, fol. 341, et nous l'avons collationné avec le ms. add. 14645, fol. 370; souvent nous avons adopté ce dernier texte qui nous a semblé être meilleur que le premier.

6° C'est encore dans le même manuscrit, add. 12174, fol. 138, que nous avons pris l'histoire de St. Nicolas, évêque de Myre; mais nous avons vivement regretté de ne pas l'avoir vérifiée sur un autre manuscrit que nous aurions pu facilement consulter; des études plus pressantes ne nous ont pas permis de le faire.

7° Une des plus belles Vies que nous ayons rencontrées, c'est sans contredit celle de St. Jean l'aumônier,

patriarche d'Alexandrie, écrite par Léonce, évêque de Naples ou Naplouse, en Chypre. C'est un magnifique traité de la charité chrétienne en action, divisé en 48 chapitres. Nous l'avons d'abord fait copier dans le manuscrit 234, fol. 104, de la Bib. nat. de Paris; mais un ami nous a conseillé de publier une autre Vie de ce saint, qui se trouvait dans la même Bibliothèque, ms. 235, fol. 275, en nous assurant qu'elle était plus conforme au texte original grec qu'on n'a plus, mais qu'on connaît par des versions en d'autres langues(1). En effet, cette rédaction nous a paru bien supérieure à la première. Nous avons collationné nos cahiers avec l'unique manuscrit que nous avons trouvé à Londres, add. 14645, fol. 126, dont plusieurs pages sont presqu'illisibles, mais aidé de la copie de Paris, nous avons pu déchiffrer tout et donner une édition correcte et complète.

8° Nous avons couronné ces belles Vies de saints évêques par celle de St. Rabulas, évêque d'Edesse, qui a été prise au B.M. add. 14652, fol. 83, et publiée par Overbeck en 1865. On peut voir dans le même auteur (s. Ephræmi syri aliorumque opera selecta, page XXXVI) tous les manuscrits dont il s'est servi pour donner ses statuts, sa correspondance, son homélie, etc. . . . Cette Vie sera d'autant plus chère à nos frères que St. Rabulas est une de leurs gloires les plus pures.

9° Nous avons inséré dans notre collection la Vie de St. Bassus et de Ste Suzanne sa sœur, martyrs persans,

(1) Surtout par la version latine. Voir Patrologie grecque, t. XCIII, page 1613. Acta Sanctorum. Jan. t. II. p. 495.

qui a été publiée en automne dernier par notre ami, M. l'abbé Chabot, avec une traduction française.

10° Mais l'histoire qui nous a coûté le plus de travail et de recherches, c'est celle de St. Siméon Stylite. Nous l'avons fait copier d'abord dans le second volume des *Acta Martyrum* d'Assemani, page 273—394. Lorsque nous avons voulu la vocaliser et la préparer pour la livrer à l'impression, nous y avons trouvé tant de difficultés, qu'il nous a fallu entreprendre deux fois le voyage d'Angleterre pour les résoudre. En collationnant notre copie avec le manuscrit du B. M., add. 12174, nous avons pu rectifier la plupart des passages qui laissaient à désirer; mais nous avons découvert que les faits n'y étaient pas rapportés dans le même ordre que dans Assemani, et que dans ce dernier il y avait des lacunes très considérables; nous avons voulu les combler en copiant sur ce manuscrit tout ce qui manquait dans nos cahiers. Mais vers la fin, ayant constaté, qu'une ou deux feuilles faisaient défaut dans le beau manuscrit cité plus haut, nous avons dû recourir à un autre manuscrit beaucoup plus ancien, add. 14484, fol. 48. En nous en servant pour combler ce vide, nous y avons trouvé à peu près le même ordre et absolument les mêmes faits que dans le manuscrit précédent, mais une rédaction beaucoup plus sobre et plus concise. Wright, dans son catalogue, fait remonter ce manuscrit, écrit sur parchemin et avec des caractères estrangélos, au VIe siècle. Mais en considérant son style aussi beau que simple, et ce passage important, si bien rédigé par une main amie: ܐܟ ܒܟܬ ܒܬ ܒܓܗܟܬ: ܥܡ ܟܘܗܓܟ ܟܬ ܟܙ: ܐܟ ܫܗ ܥܙ ܒ ܟܟ 643 mais visiblement tronqué dans le manuscrit d'Assemani:

393 ... en considérant cela, disons-nous, ne serait-on pas en droit de dire que notre manuscrit pourrait bien être écrit avant l'envahissement de la Syrie par le monothélisme, et, par conséquent, être le plus ancien de tous? Voyant donc cette rédaction si différente, cet ordre qui nous a paru plus logique que dans l'édition d'Assemani, et cette histoire plus complète, nous avons adopté le texte de ce manuscrit, et nous le publions aujourd'hui pour la première fois. Tout ce qui ne vient pas de ce manuscrit, nous le mettons entre deux crochets [ ], afin de laisser paraître notre nouveau texte dans toute son intégrité, tel que nous l'avons trouvé. Seulement nous ferons observer que la plupart des points grammaticaux y font défaut; nous y avons suppléé en nous servant de ceux du manuscrit, add. 12174, qui sont très soignés; cela nous a aidé à vocaliser notre texte d'une manière plus sûre.

Voici les passages qui manquent dans l'édition d'Assemani: a) le premier alinéa de cette Vie, qui commence à la page 507 par ces mots: ..., et qui finit à la page 508 par ces mots: ...; b) le passage qui commence à la page 512 par ces mots: ... et qui finit à la page 514 par ces mots: ...; c) le passage qui commence à la page 520, l. 3, par ces mots: ... et qui finit à la page 521, l. 11, par ces mots: ...; d) le passage qui commence à la page 525, l. 13, par ces mots: ... et qui finit 526, l. 5, par ces mots: ...; e) le passage qui commence à la page 538, l. 19, par ces mots: ... et qui finit à la page 539, l. 3, par ces mots:

ܡܝܕܝܢܝܐ ܕܥܒܝܕ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ; f) le passage qui commence à la page 548, l. 21, par ces mots: ܐܡܪ ܠܗ ܕܡܪܝ ܕܒܪ ܐܠܗܐ et qui finit à la page 555, l. 2, par ces mots: ܕܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ; g) le dernier passage qui commence à la page 643, l. 15, par ces mots: ܒܐܬܪ ܗܢ ܡܝܕܝܢ et qui finit à la page 644, l. 11—12, par ces mots: ܕܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܡܝܢ.

Pour donner une idée des innombrables variantes que nous avons trouvées entre l'édition d'Assemani et le manuscrit que nous publions, nous allons en citer quelques-unes.

Notre Manuscrit.	Edit. Assemani.
ܒܫܡܝܐ ܕܟܠܗ ܕܩܕܝܫ ܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ. 511.	ܒܫܡܝܐ ܕܟܠܗ ܕܩܕܝܫ ܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. 271.
ܡܪܝ ܟܠ ܗܘ ܕܒܪ ܐܢܫ. 536.	ܡܪܝ ܟܠ ܗܘ ܕܒܪ ܐܢܫ. 396.
ܡܢܝܢ ܕܚܕ. 555.	ܡܢܝܢ ܕܒܪ ܐܠܗܐ. 347.
ܕܒܢܝ ܐܢܫ. 563.	ܕܒܢܝ ܐܢܫ. 355.

Quel est l'auteur de cette Vie si intéressante? Les deux manuscrits de Londres ne le disent pas.

Assemani (Steph. Evod.) ainsi que l'auteur de la célèbre *Bibliotheca orientalis* l'attribuent au prêtre Côme, dont ils publient la lettre à St. Siméon le Stylite immédiatement après sa Vie, or cette lettre ne fait aucune allusion à cette question. Mais la note qui vient après la lettre donne comme auteur de la Vie de ce grand saint les nommés Siméon fils d'Apollon et Barhatar fils d'Odan, comme on peut le voir à la page 648 ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܥܐ ܠܟܠ ܡܢ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܡܝܢ: ܗܕܐ ܣܦܪ ܚܝܐ ܕܫܡܥܘܢ ܒܪ ܐܦܘܠܘܢ ܘܒܪܚܛܪ ܒܪ ܐܘܕܢ ܒܥܘ ܠܡܟܬܒ ܣܦܪ ܚܝܐ ܕܫܡܥܘܢ ܥܡܘܕܐ[1]: ܕܝܬܝܗ ܣܦܪ ܚܝܐ ܕܥܠܡܐ . . .

(1) Les mots ܣܦܪ ܚܝܐ et ܟܬܒ ܚܝܐ signifient la même chose: composer un ouvrage, comme on le voit dans les meilleurs écrivains.

Cependant si quelqu'un pense autrement que nous, nous serons très heureux de connaître sa manière de voir et les preuves qu'il peut nous fournir à l'appui de l'assertion de nos illustres Maronites.

Nous avons copié la lettre du prêtre Côme avec la note qui vient après dans les *Acta Martyrum* de Steph. Evod. Assemani, II, p. 394—398 et dans la B. O. t. I, p. 237.

Nous avons également pris dans Assemani, *Acta Mart.* II, p. 230, l'homélie de Jacques de Sarug sur St. Siméon le Stylite. Nous avons voulu la vérifier sur le manuscrit du B. M. add. 17159, fol. 69, mais, après en avoir collationné une page, nous avons constaté que les deux textes ne se trouvaient plus d'accord du tout. Celui de Londres est extrêmement long, un vrai traité, mais en même temps très incomplet; il y manque des feuilles entières. Nous avons eu recours à un autre manuscrit, mais malheureusement nous n'y avons trouvé que des lambeaux de feuilles. Nous avons pris la liberté de nous adresser à l'obligeance de M. Guidi de Rome qui a eu l'extrême bonté de comparer le texte publié par Assemani avec le manuscrit de la Bib. Vaticane, (cod. syr. 117), et il nous a envoyé ses précieuses notes qui nous ont tiré d'embarras dans bien des passages.

Nos plus sincères remercîments à nos amis qui nous ont prêté leur généreux concours, et nos meilleurs souhaits à nos bienveillants lecteurs.

ANS-LEZ-LIÉGE, le 25 janvier, Conversion de St. Paul, 1894.

QUELQUES VARIANTES

que nous avons trouvées dans Overbeck

et qui se rapportent aux statuts

de St. Rabulas.

ﻓﺼﻞ.	ﺳﻄﺮ.	ﻳﺴﻮﻉ ﺗﺴﻌﻴﻦ.	ﻳﺴﻮﻉ ﺻﺤﻴﺢ.
450	pénult.	ﻣﺘﻮﺟﺐ.	ﻛﺘﺐ.
451	2	ﻣﻌﺎﻭﺩ. (ﻣﻌﺎﻭﺩ؟).	ﻳﻌﺎﻭﺩ.
451	3	ﺟﻨﺲ (ﺟﻨﺲ؟).	ﻧﺲ.
451	pénult.	ﺳﻮﻛﻨﻮﻫﺎ.	ﺳﻜﻨﻮﻫﺎ.
452	1	ﺟﻮﻫﻮﻛﻮﻫﺎ.	ﺟﻜﻮﻫﺎ.
452	2	ﻓﻴﻜﻔﺘﻮ ﻣﻦ ﻛﻔﺘﻮ ﺟﻨﺘﻮ.	ﻓﻜﻔﺘﻮ ﻣﻦ ﻛﻔﺘﻮ.
452	9—10	ﻛﻨﻪ ﺻﻨﻮﻩ.	ﻛﻪ ﺻﻨﻮﻩ.
452	17	ﻛﻔﺘﻮ ﺟﻨﻮﻫﺎ ﺟﻨﻮﻫﺎ ﻫ.	ﻛﻔﺘﻮ ﺟﻨﻮﻫﺎ ﻫ.

ܐܬܬܐ ܕܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ.

ꕥ

ܠܘܩܐ ܐ

ܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ ܘܚܒܪܬܗ

ܫܪܝܪܐ ܒܝܬ ܫܡܥܘܢ: ܕܟܕ ܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܦܪ ܢܚܘܡ.

ܒܚܕ ܒܫܒܐ ܡܢ ܫܒܬܐ ܐܬܬ ܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ ܘܡܪܝܡ ܐܚܬܐ ܕܠܥܙܪ ܘܫܠܡ ܠܩܒܪܐ ܕܝܠܗ: ܘܗܐ ܩܒܪܐ ܦܬܝܚ ܗܘܐ[1] ܘܠܐ ܐܫܟܚܬ ܒܗ ܓܒܪܐ ܐܚܪܢܐ: ܐܠܐ ܒܗ ܒܠܚܘܕܗ ܕܝܫܘܥ ܐܬܚܡܪ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܬ ܠܗ ܠܡܪܬܐ ܡܪܬܐ ܕܡܓܕܠܐ[2]: ܐܦ ܗܝ ܐܬܬ[3] ܘܐܬܚܙܬ ܒܩܒܪܐ. ܒܚܕ ܒܫܒܐ[4] ܐܬܬ ܒܢܝ ܡܬܐ ܕܥܒܕܘ ܠܗ[5] ܕܒܟܬܐ: ܐܦ ܗܝ ܐܬܬ ܒܟܬܐ ܘܐܬܚܙܬ ܠܡܠܐܟܐ ܕܝܬܒܐ.

ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܬܐ ܒܟܝ: ܐܡܪ ܐܬܐ ܠܟ ܡܪܬܐ

(1) ܗܘ. (2) ܕܡܓܕܠܐ. (3) ܐܬ. (4) ܒܚܕ. (5) ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ.

ܒܪ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ[1]
ܠܐܝܠܝܢ ܒܢܝ ܐܝܡܡܐ ܕܒܝܬ ܦܢܛܣ ܒܝܬ ܓܠܝܠܐ ܘܒܝܬ
ܩܪܝܛ ܘܒܝܬ ܒܬܢܝܐ ܘܒܝܬ ܓܠܝܠ ܕܥܡܡܐ ܘܒܝܬ ܐܪܒܐ
ܕܒܝܬ ܐܪܒܐ ܘܒܝܬ ܒܬܢܝܐ ܘܒܝܬ ܩܪܝܛ ܘܒܝܬ ܓܠܝܠ
ܕܥܡܡܐ ܘܒܝܬ ܦܢܛܣ

ܘܐܦܠ ܕܒܟܝ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܠܐ ܒܫܡܐ ܕܝܫܘܥ.
ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ: ܐܬܐ ܐܢܐ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ[1]
ܘܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܐܬܐ ܠܗ ܠܒܪ ܐܢܫܐ[2] ܕܢܫܬܒܘܩ ܠܗ ܘܢܫܬܒܘܩ ܠܗ.
ܟܝ (ܐܦ) ܒܪ ܐܢܫܐ[3] ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܠܗ ܐܢܫ ܐܚܪ[4].
ܘܐܦܠ ܒܟܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ[5]: ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܠܟ ܐܢܫ ܐܚܪ[6]
ܘܐܡܪ: ܘܟܐܝܢ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ. ܟܝ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܠܗ ܐܢܫ ܐܚܪ
ܒܟ ܘܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ. ܕܟܝ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ
(ܕܐܢܐ ܐܝܟ[7] ܐܬܐ ܐܢܐ[8]): ܘܟܐܝܢ ܐܢܐ[9] ܐܬܐ ܠܟ
ܒܟ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܒܟ ܐܬܐ ܐܢܐ. ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ
ܕܐܡܪ: ܐܢܐ ܕܟܐ ܐܬܐ[10] ܕܫܡܥ ܒܩܠܗ ܐܦ ܒܟ.
ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ[11] ܐܦ ܕܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ
ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ: ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ
ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ[12] ܐܢܐ. ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ
ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ[13] ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ
ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ. ܟܬܒܐ ܕܡܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ
ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ: ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ
ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ[14] ܐܬܐ. ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ[15]
ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ: ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ

---

(1) ܕܩܩܘܦܩܘܦ. (2) ܠܐ ܕܫܩܠܐ ܐܢܫ. (3) ܐܢ ܒܪ ܐܢܫ. (4) ܐܚܪ.
(5) ܩܫܝ ܠܟ. (6) ܐܢܫ ܐܚܪ. (7) ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ.
(8) ܐܬܐ. (9) ܐܢܐ ܐܬܐ. (10) ܐܟ ܐܢܐ. (11) (ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ
ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ. .Ass). (12) ܐܬܐ ܠܟ. (13) ܐܢ (sic). (14) ܐܬܐ.
(15) ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ.

סלא דאכ קטשאם סעדמשאם: דכ ערמאם סאנ
שאנ דשכאכ: סלא דיך אכאכ שאנ קאסאקם. כאכ דיך
אכאכ שאנ דשכאכ(11) סלא אכא שאנ קאסאקם.
דיזלשאך: סאכ אכאכ אכשך שאנ קאנ זאלך אכאכ
שאנ דשכאכ: סאכדיך אכאכ שאנ קאסאקם. כאכ דיך
(שאנדיך דיך שקאנ דשכאכ שאנקאנדיך: אכאכלך אכאכ(10)
דיזלשאך: סאכ אכאכ אכשך שאנ קאנ זאלך אכאכ
שאנ דשכאכ: סאכדיך אכאכ שאנ קאסאקם. כאכ דיך
אכאכ שאנ דשכאכ(11) סלא אכא שאנ קאסאקם.
דיזלשאך: סאכ אכאכ אכשך שאנ קאנ זאלך אכאכ
שאנ דשכאכ: סאכדיך אכאכ שאנ קאסאקם. כאכ דיך
אכאכ שאנ דשכאכ(11) סלא אכא שאנ קאסאקם.

(1) דשכאכאסאקם. (2) כאשאכאקאנ. (3) קאכאכאכ. (4) אכשאכאנ.
(5) קאכאקאנ. (6) קאשאכאכ. (7) Desunt. (8) אכאכ. (9) קאכאכאכ.
(10) אכאכ דיך אכאכ שאנ קאנ שאנקאנ קאנאנ אכאנ שאנ קאנ: שאנ קאנ דיך אכאכ אכאכאכ.
(11) דשכאכאנ.

པའོ་ཞེས་ཁྱོ་བོ་ལྟ་བུ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་ནི་(1) རང་ཉིད་ཀྱི་ཚེ་
ཟད་པའོ། །ཁོ་བོ་ཅག་ལ་(2) རང་ཉིད་ཀྱི་ཚེ་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་
བོ་ཅག་ཏུ་ཚེ་ཟད་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་ཏུ་ཚེ་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ།
ཁོ་བོ་ཅག་ལ་(2) ཚེ་ཡོད་ཀྱང་ཚེ་ཟད་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་
ཏུ་ཚེ་ཟད་ཀྱང་ཚེ་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་ལ་(3) ཚེ་ཡོད་
པ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་ཏུ་(3) ཚེ་ཟད་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་
ནི་ཚེ་ཡོད་ཀྱང་ཚེ་ཟད་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་ནི་ཚེ་ཟད་ཀྱང་
ཚེ་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་ནི་ཚེ་ཡོད་ཀྱང་ཚེ་ཟད་པ་ཡིན་
ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་ནི་ཚེ་ཟད་ཀྱང་ཚེ་ཡོ

ཁྱོད་ཀྱི་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་[1]ཟིན་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་[2]སྐྱེས་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་སངས་རྒྱས་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་[3]བསྐོར་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་[4]འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པ་ཐོབ་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ།

ཁྱོད་ཀྱི་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ། (བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་) ཁྱོད་ཀྱིས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་[5]ཁྱོད་ཀྱིས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་[6]སྐྱེས་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་སངས་རྒྱས་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་བསྐོར་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ།

---

(1) དཀྲིས། (2) ཁྱོད་ཀྱིས། (3) ཁྱོད་ཀྱིས་བསྐོར་ཏོ། (4) འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པ་ཐོབ་ཏོ། (5) ཟླུམ་པོ་ནང་ནས་ཐ་ན་ཚིག་ཏུ་ཟིན་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་། (6) ཁྱོད་ཀྱིས་སྐྱེས་ཏོ།

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܝ ܘܠܐ ܥܒܕ ܠܘ ܨܒܝܢ ܐܢܐ ܕܐܥܒܕ ܠܗ ܘܠܐ ܥܒܕ ܠܘ ܨܒܝܢ ܐܢܐ ܕܐܥܒܕ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܪܝ

ڕستە

ڕستەی هەواڵی ئەرێنی و نەرێنی

ڕستەی پرسیار

ڕستەی فەرمان

ڕستەی هەواڵی ئەرێنی: ئەو ڕستەیەیە کە هەواڵێک دەگەیەنێت بە شێوەیەکی ئەرێنی. بۆ نموونە: ئەو ڕۆژنامە دەخوێنێتەوە: ئەو ڕستەیەیە کە هەواڵێک دەگەیەنێت بە شێوەیەکی نەرێنی. بۆ نموونە: ئەو ڕۆژنامە ناخوێنێتەوە. ڕستەی پرسیار: ئەو ڕستەیەیە کە پرسیارێک دەکات. بۆ نموونە: ئەو ڕۆژنامە دەخوێنێتەوە؟ ڕستەی فەرمان: ئەو ڕستەیەیە کە داوای شتێک دەکات. بۆ نموونە: ڕۆژنامەکە بخوێنەوە.

שבעה לבד אחותו פן ימצאו כי ימצאו אחותו ויהרגוהו ויאמרו
ראש ראש הוא: ויקח אותה ויכניסה לתוך ארון של זכוכית
ויתנה בחדר אחד ויסגור הדלת ויתן המפתח בכיסו ויהי
בשובו ביום השני ויפתח הדלת ויוציא אותה ויאמר לה
מדוע עשית כן ותאמר לו כי לא ידעתי שאסור לי לפתוח
הדלת ויאמר לה הלא אמרתי לך שלא תפתחי הדלת ותאמר
לו לא ידעתי כי לא אמרת לי: ויאמר לה הלא ראית בחדר
אחד ארון של זכוכית ותאמר לו ראיתי: ויאמר לה מדוע
לא פתחת הארון ותאמר לו לא ידעתי כי אסור לי לפתוח
הארון: ויאמר לה הלא אמרתי לך שלא תפתחי הארון
ותאמר לו לא ידעתי כי לא אמרת לי: ויאמר לה הלא ראית
בארון ספר תורה ותאמר לו ראיתי: ויאמר לה מדוע לא
קראת בספר תורה ותאמר לו לא ידעתי כי אסור לי לקרות
בספר תורה: ויאמר לה הלא אמרתי לך שלא תקראי בספר
תורה ותאמר לו לא ידעתי כי לא אמרת לי: ויאמר לה הלא
ראית בארון ספר תורה אחר ותאמר לו ראיתי: ויאמר לה
מדוע לא קראת בספר תורה ותאמר לו לא ידעתי כי אסור
לי לקרות בספר תורה: ויאמר לה הלא אמרתי לך שלא
תקראי בספר תורה ותאמר לו לא ידעתי כי לא אמרת לי:
ויאמר לה הלא ראית בחדר אחד ספר תורה אחר ותאמר לו
ראיתי: ויאמר לה מדוע לא קראת בספר תורה ותאמר לו
לא ידעתי כי אסור לי לקרות בספר תורה: ויאמר לה הלא
אמרתי לך שלא תקראי בספר תורה ותאמר לו לא ידעתי
כי לא אמרת לי: ויאמר לה הלא ראית בחדר אחד ספר תורה
אחר ותאמר לו ראיתי: ויאמר לה מדוע לא קראת בספר
תורה ותאמר לו לא ידעתי כי אסור לי לקרות בספר תורה:
ויאמר לה הלא אמרתי לך שלא תקראי בספר תורה ותאמר
לו לא ידעתי כי לא אמרת לי: ויאמר לה הלא ראית בחדר
אחד ספר תורה אחר ותאמר לו ראיתי: ויאמר לה מדוע לא
קראת בספר תורה ותאמר לו לא ידעתי כי אסור לי לקרות
בספר תורה: ויאמר לה הלא אמרתי לך שלא תקראי בספר
תורה ותאמר לו לא ידעתי כי לא אמרת לי: ויאמר לה הלא
ראית בחדר אחד ספר תורה אחר ותאמר לו ראיתי: ויאמר
לה מדוע לא קראת בספר תורה ותאמר לו לא ידעתי כי
אסור לי לקרות בספר תורה: ויאמר לה הלא אמרתי לך
שלא תקראי בספר תורה ותאמר לו לא ידעתי כי לא אמרת
לי: ויאמר לה הלא ראית בחדר אחד ספר תורה אחר ותאמר
לו ראיתי: ויאמר לה מדוע לא קראת בספר תורה ותאמר
לו לא ידעתי כי אסור לי לקרות בספר תורה: ויאמר לה
הלא אמרתי לך שלא תקראי בספר תורה ותאמר לו לא
ידעתי כי לא אמרת לי: ויאמר לה הלא ראית בחדר אחד

ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཕྱིར། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བའི་ཕྱིར་རོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡང་ཇི་ལྟར་ཞེ་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཉིད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཉིད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡང་ཇི་ལྟར་ཞེ་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཉིད་ཀྱི་

ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ىلع .ةيلاتلا لكشلا ىلع ةيلحملا ةغللا
:ةيلاتلا ةلمجلا ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط
ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا
ةيلاتلا ةلمجلا يف ةيعرفلا ةدحلا ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف
:ةيعرفلا ةدحلا ىلإ ةفاضلإا ةقيرط ىلع ةيلحملا ةغللا يف ةيعرفلا ةدحلا

ומוציא לחם מן הארץ: ומברך בורא מיני מזונות על שתי הלחם. ועל שתי הלחם מברך המוציא לחם מן הארץ. ועל שאר מיני מזונות מברך בורא מיני מזונות. ועל היין מברך בורא פרי הגפן. ועל שאר פירות מברך בורא פרי העץ. ועל הירקות מברך בורא פרי האדמה. ועל הפירות שגדלו בשדה מברך בורא פרי האדמה. חוץ מן הדלעת ומן האבטיח ומן הקשואים ומן הדלועים. שעל אלו מברך שהכל נהיה בדברו. ועל כל שאר מיני ירקות מברך בורא פרי האדמה. חוץ מן הכמהין ומן הפטריות. שעל אלו מברך שהכל נהיה בדברו. ועל המים מברך שהכל נהיה בדברו. חוץ מן המים שמבשלין בהן את הקדירה. שעל אלו מברך בורא מיני מזונות. ועל הפירות שגדלו באילן מברך בורא פרי העץ. חוץ מן היין. שעל היין מברך בורא פרי הגפן

གསོལ་ཏེ། ཁོ་ཀ་ཐོག་ཏུ་ཡང་ཁྱེད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཞིག་ཡོང་ན་ཡིན་ནོ། ཞེས་ཟེར་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཞིག་ཡོང་བ

ڕۆژ خەوێکی ئاڵۆزی ھەژاری ھەڵگرت و ڕۆیشت بۆ
ھەمەدەنی[1].

ئەفسانەی ئەحمەدی ئەحمەد[2]

ھەر ئەحمەدێک ئەحمەدێکی تێدایە.

ھەڵبەستی : حەمەوبەگی[3] ھەڵبەستی.

(ئەحمەدی ھەمەدەنی) ھەڵکەوتە[4] : لە ڕۆژی
ڕۆژانێ ڕۆژێ[5] ئەحمەدێک ئاڵۆز : ڕۆیشت
ڕۆژانە ھەتا ئێوارە ئەحمەدی. ھەر
ڕۆژێ ھەمەدەنێ ئەحمەدێ ھەژارە: ڕۆژی
ئەحمەدێ ھەژارە : ھەتا ڕۆژێ[6] ئەحمەدێ (ھەژارێ[7]).
ھەڵکەوتە ڕۆژی ڕۆیشتنی ئەحمەدی ھەژارە
ڕۆژی ھەڵکەوتنی ھەمەدەنی[8] ڕۆژە. ئێ ڕۆ

---

(1) ھەژارێ ئەگەر ھەڵەی نەکردبێ ئەوا ئەحمەدی ھەژار
ئەحمەدێکی ئاڵۆزە ڕۆیشتووە بۆ ھەمەدەنی: ئەحمەدێ ڕۆیشت
ڕۆژانە ھەتا ئێوارە. تێبینی: ئەم ھەڵبەستە لە ساڵی 249 کۆچی
ھەژاری ھەمەدەنی ھەڵکەوتووە (N. E. 284). (2) ڕێکخستنی ئەحمەدی.
(3) (حەمەوبەگی ئەحمەدی). (4) ئەحمەدێک ڕۆژانە ڕۆیشت بۆ ھەمەدەنی.
(5) ڕۆژە. (6) ساڵە. (7) ھەژار ساڵ ماناکەی. (8) ھەڵکەوتن.

دەبێت کە (بێجگە لەو کەسانەی خۆیان بڕیاریان داوە کە نایانەوێت
هەڵبژێردرێن)[1]: ئەمانە کەسانێکن کە ئەم خاڵانەی خوارەوە
تێدا بەدی دەکرێن. ئەوەتا ئەو کەسانەی کە ئەندامی
پەرلەمانی ئەمریکان[2] دەبێت: تەمەنیان سی ساڵ بێت
سەرووتر[2]، دەبێت هاووڵاتی ئەمریکا بێت بە لانی کەمەوە
حەوت ساڵ[3]، ئەگەر ئەو کەسە هاووڵاتی ئەمریکا نەبێت
بەڵکو هاووڵاتی وڵاتێکی تر بێت[4] دەبێت: ئەو کەسە
ئەندامی ئەنجومەنی نوێنەرانی[5] ئەو ئەنجومەنە بێت
کە ئەو کەسە تێیدا هەڵبژێردراوە[6]. ئەگەر ئەو کەسە
هاووڵاتی ئەمریکا نەبێت: ئەو کەسە دەبێت لە
ئەمریکا[7] نیشتەجێ بێت: ئەو کەسە ئەگەر
نیشتەجێی ئەمریکا نەبێت لە کاتی هەڵبژاردنەکەدا[8]
دەبێت: ئەو کەسە نیشتەجێی ئەو ئەنجومەنە بێت
کە ئەو کەسە تێیدا هەڵبژێردراوە. ئەگەر ئەو کەسە
نیشتەجێی ئەمریکا نەبێت: دەبێت ئەو کەسە
ئەندامی ئەنجومەنی سینەتۆر: بێت لە کاتی
هەڵبژاردنەکەدا: نیشتەجێی ئەو ئەنجومەنە بێت کە
هەڵبژێردراوە: ئەگەر ئەو کەسە نیشتەجێی ئەو
ئەنجومەنە نەبێت لە کاتی هەڵبژاردنەکەدا: ئەو
کەسە: ئەگەر (لەو کاتەدا کە هەڵبژێردرا)[9] ئەو

---

(1) هەڵبژێردراوە بێجگە لەوانەی خۆیان بڕیاریان داوە کە نایانەوێت.
(2) Desunt. (3) دەبێت. (4) نەبێت.
(5) ئەو کەسە لە ئەمریکا نیشتەجێ بێت. (6) هەڵبژێردرابێت. (7) ئەمریکا.
(8) دەبێت. (9) کاتێک هەڵبژێردرا.

ئەوە ئەوەندە ھەيە: ھەموو ھەيەك[1] كە ھەيە. ھەيە ئەوەندە: ھەيە ئەوەندە ھەيە (چۆن ھەيە ئەوەندە ھەيە: ھەيە ھەيە ھەيە)[2]. ھەيە ھەيەتى[3] ئەوەندە: ھەيە ھەيە ھەيە. ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە: ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە[4] ھەيە ھەيە. ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە: ھەيە ھەيە ھەيە[5]: ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە[6]: ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە[7]. ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە ھەيە

دەستپێکردنی هەڵبژاردن: ١- هەڵبژاردنی یەکەم لە ٢٠ی ئایاری ٢٠٠٤ ئەنجام دەدرێت. ٢- هەڵبژاردنی دواتر لە یەکەمین رۆژی یەکشەممەی مانگی ئایاری هەر چوار ساڵ جارێک ئەنجام دەدرێت. ٣- ئەگەر هەڵبژاردنی دواتر لە رۆژی دیاریکراودا ئەنجام نەدرا، ئەوا هەڵبژاردنەکە لە رۆژی یەکشەممەی دواتر ئەنجام دەدرێت. ٤- ئەگەر رۆژی هەڵبژاردن لە رۆژی جەژنێکی ئایینی یان نەتەوەیی بوو، ئەوا هەڵبژاردنەکە لە رۆژی یەکشەممەی دواتر ئەنجام دەدرێت. ٥- ئەگەر رۆژی هەڵبژاردن لە رۆژی جەژنێکی ئایینی یان نەتەوەیی بوو، ئەوا هەڵبژاردنەکە لە رۆژی یەکشەممەی دواتر ئەنجام دەدرێت. ٦- ئەگەر رۆژی هەڵبژاردن لە رۆژی جەژنێکی ئایینی یان نەتەوەیی بوو، ئەوا هەڵبژاردنەکە لە رۆژی یەکشەممەی دواتر ئەنجام دەدرێت. ٧- ئەگەر رۆژی هەڵبژاردن لە رۆژی جەژنێکی ئایینی یان نەتەوەیی بوو، ئەوا هەڵبژاردنەکە لە رۆژی یەکشەممەی دواتر ئەنجام دەدرێت. ٨- ئەگەر رۆژی هەڵبژاردن لە رۆژی جەژنێکی ئایینی یان نەتەوەیی بوو، ئەوا هەڵبژاردنەکە لە رۆژی یەکشەممەی دواتر ئەنجام دەدرێت. ٩- ئەگەر رۆژی هەڵبژاردن لە رۆژی جەژنێکی ئایینی یان نەتەوەیی بوو، ئەوا هەڵبژاردنەکە لە رۆژی یەکشەممەی دواتر ئەنجام دەدرێت. ١٠- ئەگەر رۆژی هەڵبژاردن لە رۆژی جەژنێکی ئایینی یان نەتەوەیی بوو، ئەوا هەڵبژاردنەکە لە رۆژی یەکشەممەی دواتر ئەنجام دەدرێت.

---

(١) كەلەم. (٢) Deest. (٣) كە هەڵبژاردن. (٤) هەستێ. (٥) هەڵبژاردن. (٦) ئەنجام. (٧) چی. (٨) دیکەش ئەنجام دەدرێت ئەگەر . . . . هەڵبژاردن هەبێت. (٩) Desunt.

بۆ نموونە[1] ئەگەر مامۆستا هەڵەکانی هەموو ئەو : بڵێت
ئەوانەی ئامادەبوون.

ئەگەر ؟هەڵگرتنەوەی هەڵەکان چۆن ئەنجام بدرێت
باشترە: ئەو کەسانەی هەڵەیان کردووە بە تەنها
بانگ بکرێن: ئەگەر ئەمە بکرێت ئەوا ئەو
کەسانەی هەڵەیان کردووە[2] : ئەو ئەوەندە
ئەشکەنجە دەدرێن کە ئەگەر ئەو هەڵانە
ئاشکرا بکرێن: ئەوا بەشداربووان[3] ئەو
ئازار دەچێژن: ئەگەر ئەو هەڵانە ئاشکرا
نەکرێن: ئەوا ئەو کەسانە[4] هەر
هەڵەکانیان دووبارە دەکەنەوە. ئەگەر ئەم
؟هەڵگرتنەوەیە بە باشی ئەنجام بدرێت: ئەوا
ئەوە دەبێتە هۆی ئەوەی کە بەشداربووان
هەوڵ بدەن هەڵەکانیان دووبارە نەکەنەوە:
ئەوە دەبێتە هۆی ئەوەی کە ئەوان زیاتر
بیر لە بابەتەکە بکەنەوە: ئەوە دەبێتە هۆی
ئەوەی کە ئەوان زیاتر بەشداری بکەن: بۆ
ئەوەی کە ئەوان زیاتر بیر بکەنەوە: ئەوە
دەبێتە هۆی ئەوەی کە ئەوان[5] زیاتر
ئامادەبن بۆ وانەکان: ئەوە دەبێتە هۆی
ئەوەی کە ئەوان زیاتر بیر لە بابەتەکە بکەنەوە.
ئەگەر ئەم ؟هەڵگرتنەوەیە[6] بە
شێوەیەکی : باش ئەنجام نەدرێت: ئەوا
ئەوەی کە[7] ئەنجامی ئەم ؟هەڵگرتنەوەیە
ئاشکرا بکرێت: ئەوا ئەوە دەبێتە هۆی
ئەوەی کە ئەوان زیاتر بیر لە هەڵەکانیان
ئەوەی کە ئەوان زیاتر بیر لە هەڵەکانیان

---

(1) بۆ. (2) بن. (3) کەس. (4) مامۆستایان. (5) مێشک.
(6) هەڵگرتنەوەیە. (7) ئەوەی.

ئۆستىگە كېلىپ ئۇنىڭ ھەممىسىنى ئۆزىگە ئوخشاش ئەخمەق قىلىۋالىدۇ: ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلاپ، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ھېچ كىشىگە سەزدۈرمەيدۇ. ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ھېچ زىيىنى يەتكۈزمەيدۇ، ئەمما باشقىلارغا ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئەمەس، بەلكى باشقىلارغا زىيان يەتكۈزىدۇ. ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلىغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمايدۇ[1]. ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئەمەس، باشقىلارغا زىيان يەتكۈزىدۇ: ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلىغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمايدۇ: ئۇ ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمىغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمايدۇ[2]. ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئەمەس، باشقىلارغا زىيان يەتكۈزىدۇ. ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلىغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمايدۇ: ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلىغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمايدۇ: ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلىغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمايدۇ.

ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى (ئۆتكۈر[3] ئەقىلنىڭ ئەكسى[4]) ئۇنىڭ ئۆزىگە ھېچ ئازاب بەرمەيدۇ. ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئازاب بەرمەيدۇ[5]: ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ھېچ ئازاب بەرمەيدۇ: ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ھېچ ئازاب بەرمەيدۇ: ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ھېچ ئازاب بەرمەيدۇ. ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئازاب بەرمەيدۇ: ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئازاب بەرمەيدۇ: ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئازاب بەرمەيدۇ. ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئازاب بەرمەيدۇ[6] ھەم ئۇنىڭ ئېتىقاد[7]: ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە[8] ئېغىر ئازاب بەرمەيدۇ: ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلىغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمايدۇ. ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە[9] ئازاب بەرمەيدۇ: ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلىغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمايدۇ: ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى (ئۆتكۈر[10] ئەقىلنىڭ ئەكسى: ئۇنىڭ ئەخمەقلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئازاب بەرمەيدۇ: ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ھېسابلىغانلىقتىن، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىقىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنمايدۇ

ئەبجەد[1] (ئەبجەد)؟ مەسئەلە ھەر حەرفىنىڭ خاسىيىتى ۋە ئەسلى مەنبەسى نېمە؟ ئەجەب[2] ئىسىم: ئەجەب كىشى ئۆزىنى كۆرمەيدىغان ئادەم: ئەجەب قالدى ئۇ ئىشقا ھەيران بولۇپ قالدى: ئەجەب ئىشلار ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ: ئەجەبلىنىش ھېسسىياتى ئادەمنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىدۇ: ئەجەبلىنىش ھېسسىياتى ئادەمنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىدۇ. ئەجەم[3] ئىسىم. ئەجەم ئىلى ئىراننىڭ بىر ئۆلكىسى: ئەجەم[4] ئىسىم: ئەجەم[5]: ئەجەمنىڭ ئىچكى ۋە سىرتقى ئىشلىرى. ئەجەم بولۇپ ئەجەم ئۆلكىسىدە[6] (ئەجەم ئۆلكىسىدە)[7]: ئەجەم بولۇپ ئەجەم ئۆلكىسىدىن: (ئەجەم ئۆلكىسىدىن) ئەجەمچە[8] ئىسىم: ئەجەمچىلىك. ئەجەم ئەلىپبەسى. ئەجەم ئۆلكىسىدە ئەجەم (ئەجەم ئۆلكىسىدە)[9]. ئەجەم ئۆلكىسى (ئەجەم ئۆلكىسى)[10] ئەجەم ئەجەم ئەجەمچە: ئەجەم ئەجەمچە ئەجەم ئەجەمچە: ئەجەم ئۆلكىسىدىكى ئەجەملەر[11]. ئەجەمگە ئەجەم ئەجەم ئۆلكىسىدىكى ئەجەملەرنىڭ ئەجەمچىلىكى: ئەجەمگە ئەجەم ئەجەم ئەجەمچە ئەجەم ئەجەمچە. ئەجەمچىلىك ئەجەم ئەجەمچە: ئەجەم ئەجەمچە ئەجەمچىلىك ئەجەم ئەجەمچە. ئۇ ئەجەم ئەجەمچە ئەجەم ئەجەمچە: ئەجەم ئەجەمچە ئەجەم ئەجەمچە: ئۇ ئەجەم ئەجەمچە ئەجەم ئەجەمچە: (ئەجەم ئەجەمچە)[12]: ئەجەم ئەجەمچە ئەجەمچە: ئۇ ئەجەم ئەجەمچە ئەجەمچە. (ئەجەم ئەجەمچە ئەجەمچە)[13] ئۇيغۇر ئەجەمچە ئەجەم ئەجەمچە ئەجەمچە ئەجەمچە ئەجەمچە.

(1) ئەجەمچە. (ئەجەمچە). (2) ئەجەم. (3) ئەجەمچە. (4) ئەجەم. (5) ئەجەمچە. (6) ئۆلكىسىدە. (7) ئەجەم ئەجەمچە ئەجەم. (8) ئەجەمچە. (9) ئەجەم ئەجەمچە ئەجەم ئۆلكىسىدىكى ئەجەم ئەجەمچە. (10) ئەجەم ئەجەمچە. (11) ئەجەمچە ئەجەم. (12) ئەجەم ئەجەم. (13) ئەجەمچە.

ئەگەر ڕێز بۆ ڕێزی(1) . مەبەستە لە (بەڕێزە(2) ڕێزلێنان لە) بەڕێزە ئەگەر ڕێز بۆ ڕێزی(3) لێکدانەوە لە ڕێزی(4) . ڕێزی ڕێزگرتن(5) ڕێزلێنانی ڕێزگرتن(6) : ڕێزەوە ڕێزی لە ڕێزی ڕێزگرتن. ئەو ڕێزە ئەگەر ڕێز بۆ ڕێزی ڕێزگرتن لە ڕێزی ڕێزلێنان: بەرەبەکەمەیی ڕێز ئەگەر ڕێزی لە ڕێزگرتن ڕێزی ڕێزلێنان. ڕێزی ڕێزگرتن(7) ڕێزی ڕێزلێنان(8) ڕێزی ڕێزگرتن(9) : ڕێزی ڕێزگرتن(10) ئەگەر ڕێز بۆ ڕێزی(11) ڕێز: ڕێزی ڕێزگرتن ڕێزی ڕێزلێنان(12) ڕێزی: ڕێزی ڕێزگرتن ڕێزی ڕێزلێنان؟

---

(1) ڕێز. (2) ڕێزە. (3) ڕێزی. (4) ڕێزەوە. (5) ڕێزگرتنی.
(6) ڕێزلێنانی. (7) ڕێزگرتنی. (8) ڕێزلێنانی. (9) ڕێزگرتن.
(10) ڕێزی ڕێزگرتن. (11) ڕێز. (12) ڕێزلێنانی.

ههدڤ ڤڤ هڤڤڤ ڤڤ ڬههسڤ: ڤڤڤڬڤڤ ڤڤ ڤڤڤڬڤڤ ههڤدههڤ ههڤدههڤ[1] هڤدڤڤڤ (ڤڤڤڤڤڤ. ههڤڤڬ ڬهڤ ههڤڤ ڤڤڤڤڤههڤ[2] ڤڤ ههڤدههڤ: ههڤ ڤڤڤ (ههڤ ڤڤڤڤڤڤ[3] ههڤههڤڤ ڤڤ. ڤڬههڤڤ ڤڬهههڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤ: ڤڤڤ ههڤ ڤڤڤڬڤڤ ههههڤڤڤ ڤڤڤڬڤڤ ڤڤ. ههڤ ههڤ ڤڤڤڤههڤ[4] ڤڤ ڤڤڤڤ ههڤ: ڤڤ ڬڤڤڤههڤ ڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤ ڤههڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڬڤڤ: ههڤڤ (ڤههڤڤ ڬههسڤههڤ[5] ڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤههڤ.

ڤڤڤڤڤڤ ڤڤ[6]: ڤڤڤڬڤ ڤڤ ڤههڤڤڤ ڤڤڤڤڤ: ڤڤڤههڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤڤ[7]. ڤڤ ڤڤ (ڤڤڤڤ ههڤ[8] ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڬههسڤههڤ ههڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ[9] ڤڤڤڤڤڤ. ههڤڤڤڤ ڤڬ ههههڤڤ: ڬههڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤ ڬههسڤ ڤڤڤڤ. ڤڤڤڤڤ ڤڤ: ڬس ههڬههسڤ: ههڤ ڤڤڬ ڬههڤ ڤڤڤ: ڤڤڬ ڬههڤ ههڤڤڤڤڤ[10] ڤڤڤڤڤ: ڤڤڬ ههههڤ ڤڤڤڤ[11]: ڤڤڬ ڤڤڤڤ ڤههڤڤ ڤههههڤ: ههڤڤههڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ. ههڤ ڤڤ ڤڤ ههڤ ههڬههسڤ: ڤڤڬڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ. ههڤڤڬ ڤههڤڤ ڤڤڤ ههههڤڤ ڤڤ: ڤڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤ ڬههسڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ.

(1) ڬڬڤ. (2) ڤڤڤڤ. ههڤڤ ههڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ

جەژنی کرد. ئەمە کۆتا جەژنی هەڵەبجە بوو. ئەو ساڵە
(١٩٨٨) بەعس بۆمبای کیمیاوی[1] بەسەر هەڵەبجەدا
بارانەوە. ئەو ڕۆژە هەموو خەڵکی هەڵەبجە لە
ماڵەکانیان[2] بوون. ئەو ڕۆژە ئاسمان ڕەش[3] و
ئەبڕەکە[4] بەسەر هەڵەبجەدا[5] دابەزی. ئەو
ڕۆژە ئەو کەسانەی لە ماڵەوە[6] بوون زیاتر
ڕزگاریان بوو[7]. ئەوانەی لە ڕێگا بوون
هەموو[8] لەناوچوون. ئەو ساڵە هەڵەبجە
چۆڵ بوو. ئەوانەی ماونەتەوە: ئەوانە بوون
کەسانێک[9] کە ئەو ڕۆژە[10] لە هەڵەبجە
نەبوون. ئەوانەی ماونەتەوە[11] ئەوانە بوون
کە ئەو ڕۆژە لە هەڵەبجە نەبوون. ئەوانەی
ئەو ڕۆژە لە هەڵەبجە بوون[12] هەموو
لەناوچوون. ئەوانەی ئێستا[13] هەڵەبجەن:

---

(1) کیمیاوی بێت. (2) ماڵەکانیان بێت. (3) ڕەش بێت.
(4) ئەبڕەکە بێت. (5) ئاسمان. (6) ماڵەکانیان. (7) دەمرد.
(8) ئەبڕەکە بێت. (9) ئەوانەی. (10) ڕۆژدا. (11) ماونەتەوە.
(12) ئێستا. (13) ئاوان.

ئۇقۇمىسا[1] ئۇنىڭ ئۈستىدە ئويلىنىپ باقمايدۇ. ئۇنىڭ (ئۇنىڭ ئۈستىدە) ئويلىنىپ[2] ئۇنىڭ ئۈستىدە ئىزدەنمەيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىدە ئويلىنىپ

ھەتا ئێستا ئەگەر: ئایا ئەو ڕاستییانەی ئێمە دەیانزانین؟ ئایا ئەگەر ئێمە (ئێوە[1] ئەگەر: (ئێوە ھاوڕێیانی[2] ئەگەر ئەوە: ھیچ ئەوەی ئێستا ئەگەر: ئەگەر ئەوە: ھیچ ئەگەر ئێستا ھەبێت: ھیچ ھەڵبژاردنێک لە ئەگەر ئەگەر: ئەوەتا ئەگەر (ھاوسەرگیری ھاوڕێ[3]: ئەگەر ئەگەر: ئەگەر ئەوە ئەگەر ئەوە[4] : ئەگەر ئەوە ھیچ ئەگەر. ھیچ[5] (لە ھەستەکانی[4] : ئەگەر ئەوە ھیچ ئەگەر ئەوە: ئەگەر ئەگەر ئەوە ھەڵبژاردنی ئەگەر: ئەگەر ئەگەر ئەوە ئەگەر لە ئەگەر ئەگەر ئەوە ھەڵبژاردنی ئەگەر: ئەگەر ئەگەر ئەگەر[6] ئەگەر. ئەگەر[7] ئەگەر ئەگەر: ئەگەر ئەگەر ھیچ ھەتا: ئەگەر لە ئەوە ھیچ ئەگەر: ئەگەر[8] ئەگەر ھەڵبژاردنی ئەگەر ھیچ. ئەوە ئەگەر ھەڵبژاردنی ئەگەر ئەگەر ھیچ ئەگەر: ئەو لە ھیچ ھەڵبژاردنی ھیچ ھاوسەرگیری[9] ئەگەر ئەگەر: ئەوەتا ئەگەر ئەگەر ھیچ ئەگەر ئەگەر. ئەگەر ئەگەر ھیچ ئەگەر: ئەگەر ھیچ ئەگەر ئەگەر ھیچ ئەو ئەگەر ھیچ: ئەگەر ھیچ ھەڵبژاردنی ئەگەر ھیچ ئەگەر ئەگەر. ئەوە ئەگەر ھەڵبژاردنی ئەگەر ھیچ ئەگەر ھیچ ئەگەر[10] ئەگەر ئەگەر: ئەگەر ھیچ ئەگەر ئەگەر ئەگەر ئەگەر: ئەگەر ھیچ ھەڵبژاردنی ھیچ ھاوسەرگیری ھیچ ھەڵبژاردنی ھیچ ھیچ ھەڵبژاردنی.

(1) ئێمەش. (2) ئەوە. (3) ھاوسەرگیری ھەڵ. (4) ھەڵبژاردن. (5) ھەموو. (6) ئێوە. (7) ئاوەڕیان. (8) ئەوەش. (9) قەناعەتی. (10) ھەڵبژاردن.

ئەگەر هاوڵاتییەک ماف دەنگدانی هەبێت، بەڵام ناوی لە لیستی دەنگدەراندا[1] (جەدەوەل) نەبێت، دەتوانێت داوا[2] بکات کە ناوی تۆمار بکرێت. ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا هەبێت، بەڵام کارتی دەنگدانی[3] نەبێت، دەتوانێت داوا بکات کارتی دەنگدانی پێ بدرێت[4]. ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا نەبێت و کارتی دەنگدانیشی نەبێت، دەتوانێت داوا بکات کارتی دەنگدانی پێ بدرێت و ناوی تۆمار بکرێت. ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا[5] هەبێت و کارتی دەنگدانیشی هەبێت، دەتوانێت دەنگ بدات. ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا نەبێت، بەڵام کارتی دەنگدانی هەبێت، ناتوانێت دەنگ بدات.

ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا[6] هەبێت، دەتوانێت دەنگ بدات[7]، بەڵام ناتوانێت جێگرەوە[8] بۆ کەسێکی تر دابنێت. ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا نەبێت، ناتوانێت دەنگ بدات. ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا نەبێت، بەڵام کارتی دەنگدانی هەبێت، دەتوانێت دەنگ بدات.

ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا[9] کەمەندامێک هەبێت، ناتوانێت دەنگ بدات: سەرەڕای ئەوەی کارتی دەنگدانیشی هەیە: ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا (جەدەوەل) کەمەندامێکی تر[10] هەبێت، دەتوانێت دەنگ بدات: ئەگەر کارتی دەنگدانیشی هەبێت: ئەگەر ئەو کەمەندامەی کە ناوی لە لیستی دەنگدەراندا هەیە، ئەو کەمەندامە بێت کە لە شوێنی دەنگدان دەنگ وەردەگرێت: ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا نەبێت: ئەگەر کارتی دەنگدانیشی نەبێت: ئەگەر ئەو کەمەندامەی کە ناوی لە لیستی دەنگدەراندا هەیە، ئەو کەمەندامە بێت کە لە شوێنی دەنگدان دەنگ وەردەگرێت: ئەگەر ناوی لە لیستی دەنگدەراندا نەبێت: ئەگەر کارتی دەنگدانیشی نەبێت:

---

(1) جەدەوەل. (2) مەتڵەبە. (3) کەسە. (4) ئیجبار. (5) مەڵەن. (6) دەنگدەر. (7) جیهێنێ دەنگ؛ مەنیبە. (8) ئەوکیل. (9) هیچ ئەندامێک. (10) هیچ ئەندامێکی تر.

جەژن. ئەجمل دیک ژ ماف بێ بەش نەبن لە
هەڤ. هەتا[1] دەرگەهێ دا هەبیت: دیسان ئەگەر
کەسەک بێ ئاگەهی[2] ژێ لێبگەرێت دا
شەڕ لگەل دیارکەرەکی[3] ئێک بدەت لە
بن جەژنێ: ئەڤە ژی ئەگەرێ دیسان
زێدە: دیسان ئەگەر ئێک جەژنێ
هەڤبژێرێ[4]: ئەڤەژی دیسان ئەو دیارکەر
ڤێ[5] ئەگەرێ لگەل ئەو. ئەگەر ئەڤ
ئەگەرە: ئەو ئەگەرێ دێتە ئێک ئەگەر.
ئەڤەیە دیسان ئەو: ئەو ئەگەرێ ئەڤەیە:
دیارە (ئەگەر ئەڤ ئەگەرە[6] نەبێژی.
ئەگەر ئەڤ ئەگەرە[7] ئەڤەیە: ئەگەر
ئەڤ ئەگەرە ئەگەرێ ئەڤەیە ئەگەرێ
ئەگەرێ ئەڤەیە ئەگەرێ[8]: ئەگەر ئەڤ
ئەگەرێ ئەگەرێ ئەگەرێ ئەڤەیە. ئەگەر
ئەگەرێ[9] ئەڤەیە ئەگەرێ[10] ئەگەر. ئەگەر ئەڤ
ئەگەرێ: ئەگەرێ ئەگەرێ ئەڤەیە ئەگەرێ.
ئەگەر ئەگەرێ ئەگەرێ ئەگەرێ: ئەگەر

(۱) ئەڤە. (۲) ئاگەهی. (۳) ئەگەرێ. (۴) هەڵبژێرێ.
(۵) ئەگەرێ. (۶) نەبێژی. (۷) ئەگەرێ. (۸) ئێک بێ بەش.
(۹) ئەگەرێ. (۱۰) ئەگەر ئەگەرێ.

كۆز. ھەممە كىشى ئۆزىنى ئۇلۇغلاپ ئۆزىنى ئالدىماسلىقى كېرەك: ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ. ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئۇلۇغلىسا ئۇ ئۆزىنى پەس كۆرسەتكەن بولىدۇ: ئۆزىنى پەس كۆرسەتسە ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغلىغان بولىدۇ.

كېچىدە[1]. مۇنداق دەپ: ؛ئەي ئاسمان ۋە يەر ئىگىسى ئاللاھ مېنىڭ دۇئايىمنى ئاڭلىغاي. ئۇ ئۆز ئىلكىدىكى[2] ۋۇجۇدىدىن ھېچ نەرسىنى ئۆزىگە ئورتاق قىلمىغاي: ئۇ ماڭا ئۆز ئالدىدىن[3] ھېچنېمە ئاتا قىلمىغاي. ئۇنىڭ ئەمرى ئاسمان ۋە يەرنى قاپلىغان: ئۇ ئۆز ئىلكىدىكى ھېچنېمىنى ئۆزىگە ئورتاق قىلمىغان: ئۇ ئۆز ئالدىدىن[4] ھېچنېمە ئاتا قىلمىغان: ھەممە نەرسە ئۇنىڭ ئالدىدا ئاجىز: ئۇ ئۆز ئالدىدىن ھېچنېمە ئاتا قىلمىغان: ئۇ ئۆز ئىلكىدىكى ھېچنېمىنى ئۆزىگە ئورتاق قىلمىغان: ئۇ ئۆز ئىلكىدىكى ھېچنېمىنى ئۆزىگە ئورتاق قىلمىغان: ئۇ ئۆز ئالدىدىن ھېچنېمە ئاتا

ئۇنىڭ ئۆلۈمىدىن ئىبارەت: ئۇنىڭ ئۆلۈمى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ چوڭ ئۇتۇقى بولدى[1]. ئەمما ئۇنىڭ ئۆلۈمى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ چوڭ ئۇتۇقى بولغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئۆلۈمى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم ئىدى. ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى[2]. ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى[3]. ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى[4]. ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى: ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى: ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى: ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى: ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى[5]. ئەگەر ئۇنداق ئەمەس بولسا، ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى[6]. ئەمما ئۇنداق ئەمەس: ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى: ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى[7]. ئەمما ئۇنداق ئەمەس: ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى[8]. ئۇنىڭ ئۆلۈمى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ چوڭ ئۇتۇقى بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى[9]: ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى[10]. ئەمما ئۇنداق ئەمەس: ئۇ ئۆلۈمنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئۇقۇم بولغانلىقى ئۈچۈن ئىدى.

---

(1) ئۆزگە. (2) ئۆلۈمنىڭ ئىچىگە. (3) كېرەك. (4) ئۆلۈمنى ئۇ چوڭ ئۆلۈمنىڭ ئىچىگە. (5) ھەم. (6) ئەسكەرتىش. (7) ئەھمىيەتلىك. (8) ئاڭلا. (9) ئۇ. (10) ئەسكەرتىش.

ܕܝܢܐ ܐܡܪ: ܗܟܝ ܐܡܪ ܡܪܕܟܝ ܐܢܐ ܫܡܗܕܟܗ ܕܒܒܐ ܒܪܝܫܐ:
ܫܪ[1] ܒܝܕܐ ܠܡܠܟܐ ܘܚܫܒ: ܐܝܟ ܕܐ ܐܫܬܘ ܐܢܫ ܠܟܠܐ ܡܢܐ:
ܐܫܪ ܐܢ ܠܐ ܡܢܝܢ ܐܢܐ. ܡܢܐ ܗܟܝ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܝܡ ܒܚܒܪ:
ܒܐܒܝ ܒܝܬ ܫܡܗܕܟܗ ܕܒܒܐ ܕܒܚܘܪ[2]:
ܠܐ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐ ܕܒܪܝ ܒܝܬ ܐܒܐ: ܐܠܐ ܒܝܬ ܐܒܐ ܐܠ
ܒܝܬ ܡܠܟܐ. ܒܝܬ ܕܒܐ ܐܢܐ ܐܫܬܘ ܕܒܚܝ ܐܢܐ:
(ܐܫܬܘ ܕܡ ܗܘ ܕܒܚ[3] ܠܟ ܫܡܐ: ܕܒܚܝ[4] ܐܬܘ ܗܘ:
ܕܡܠܟ ܫܠܡܐ[5]. ܕܝܢܐ ܐܡܪ: ܗܟܝ ܐܡܪ ܡܪܕܟܝ ܐܢܐ ܫܡܗܕܟܗ.
ܫܠ ܡܐ[6] ܫܪ ܠܟ ܕܒܪ ܕܐܒܝ: ܕܐܢܫ ܠܐ ܐܫܬܘ ܠܟ ܕܒܪ:
ܕܐܢܐ ܫܡܐ ܒܝܬ ܐܒܐ: ܐܠܐ ܐܢܐ ܠܟ ܐܫܬܘ ܠܐ ܐܫܬܘ
ܐܢܫ ܠܟ ܕܒܪ. ܒܝܬ ܕܒܐ ܐܢܐ ܐܫܬܘ ܠܐ ܐܫܬܘ ܐܢܫ
ܕܐܝ: (ܕܐܢܫ ܒܝܬ ܐܒܐ ܫܪ ܫܡܐ[7]: ܐܠܐ ܕܐܢܫ ܒܝ
ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܝܟ. ܐܢ ܐܫܬܘ ܐܢܐ ܕܐܝ ܐܢ ܐܫ

ھېكەسەھ ئېھەت: ھېكىنى ھېسىنى ئېشە. ئۇكەسەھ[12] ئېكى ئېچەۋىنى ؟ھېم. ئۇدىن ئېم ھى ھېقىنى[11] ئېھ ئۇنە: ھېچ

؟بەتەت كېتتەت: كە تەتەھەش ھەت: ئەك تەت ھەمەتەت ھەتەت ھەمەت ھەتەت ھەتەت ھەت

دېگەن ئەدە: ئىنى ئوغلۇم بىلىڭ. بىز قېرىغان ئادەم ئۆيدە ئولتۇرۇپ ئۆلگۈچە: (بىز ئۆيدە ئولتۇرۇپ ئۆلگۈچە: ئۇلار[1] ئۆلۈكنى كۆمۈپ[2]). دېگەن ئەدە: ئۇقۇمىسىڭ[3]: ئۇنداق ئىشلارنى ئۆگىنىڭ[4]. ھەيران قالغان (ئوسال بولغان) ئادەم[5]: دېگەن يەرلەرنى ئوقۇپ ئېرىشكەن ئادەم. ئاخىرى ئادەم: ئاتاقلىق يەرلەرنى ئوقۇپ ئېرىشكەن. ئاخىرى بىز ھەممىمىز ئۆلۈپ كېتىمىز: ئۇنىڭ ئېيتىشىچە (ئۇلار[6] بەرھەق ئۇلۇغ ئادەم) دېگەن بولۇپ[7] ھەيھات ئۇنىڭ ئىسمى ئۆچۈپ كەتكەن. ئۇلارنىڭ ئېيتقىنى[8] بىز ئۈچۈن ئوقۇماسلىق ھېچ ئۇقۇمىسىڭ[9] دېگەن: ئۇلار ئوقۇمىغان ئۆلۈك. (ئۇنىڭدىن كېيىن[10] ئېيتقىنىچە[11] ئۇنىڭ ئىسمى ئۆچۈپ كەتكەن: ئۇ سېنى كۆرگەن ئۈچۈن ھەدەپ[12]). مېنىڭ ئۈچۈن ھېكايە: ئۇنىڭ ئىسمى ئۆلۈك: ئۇنىڭ ئىسمى ئۆچۈپ كەتكەن. مېنىڭ ئىسمىم ئۇنىڭ ئىسمىدىن ئۆچۈپ كەتمەيدۇ: دېگەن ئۈچۈن ئۇ ئۆلۈك ئادەمنى ئوقۇمىغان ئادەم ئۆلۈك ئادەم: ئۇ[13] ئۆلگەن ئادەم: ماڭا[14] ئوخشاش ئۆلۈك ئادەم: دېگەن ئەدە: ھەرەكەت ئۆلۈك ئادەم. دېگەن ئەدە:

---

(1) ئۆلۈك ئادەم. (2) مەسىلە. (3) ئۇقۇمىدىڭ. (4) ئۆگىنىڭ. (5) ھەيران. (6) ئۇلارنىڭ ئىچىدە. (7) ئېيتقاندا. (8) ئېيتقىنى. (9) ئۇقۇمىسىڭ. (10) ئۆلگەن ئادەم. (11) ئېيتقاندا. (12) ئاجىز. (13) ئۇنىڭ. (14) ئۆزۈم.

ڕێزمانی هەورامی: چۆن ئەدەن بۆی؟ بۆی ئەدەن: بە بۆی ئەدەن بەڕێکەیەکی: چۆن بۆی ئەدەن؟ بەڕێکەیەکی بۆی ئەدەن: کێ بەڕێکەیەکی بۆی ئەدەن؟ کەس بۆی ئەدەن

ﻣﺘﻰ[1] ﻫﻞ ﻳﺪﻳﻦ؟ ﻫﻞ ﻳﺨﺎﺻﻢ ﻓﻲ ﻗﻀﻴﺔ: ﺃﻭ ﻳﻘﻒ ﻣﻊ ﺍﻟﻤﺪﻋﻲ ﻳﺪﻩ: (ﻓﺤﺘﻰ ﻳﺠﻴﺊ[2] ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻓﻲ ﻣﺠﺪﻩ.

ﻭﻛﺎﻥ ﻳﻘﺎﻝ ﻟﻠﻤﺴﻴﺢ ﻫﻜﺬﺍ: ﻭﻫﻮ ﻣﺴﻴﺢ ﻣﺴﻴﺢ[3] ﻭﻣﺴﻴﺢ ﻣﺴﻴﺢ. ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻠﻤﺴﻴﺢ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ: ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻠﻤﺴﻴﺢ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ: ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻠﻤﺴﻴﺢ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ: ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻠﻤﺴﻴﺢ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ: ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻠﻤﺴﻴﺢ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ

ئەبێت: ئەگەر کچ: ئەسپێکی باشی هەبێت ئەسپەکەی
دەستی کەس: ئەگەر کچ. ڕۆژێک هەڵەبجە دەستی
دەستەی: ئەمەش ئەگەر ئەو ڕۆژانەی: ئەمەش
ئەگێڕێت: ئەمەش ئەگەر ئەڕۆیت: ئەمەش ئەگەر
ئەبێت: ئەگەر کچ ئەو شەو: ئەگەر کچ ئەو
ئەگەر: ئەگەر ئەو ئەسپەی: ئەگەر کچ ئەو
ئەڕۆیت: ئەمەش ئەگەر ئەڕۆیت: ئەمەش ئەگەر
هەڵەبجەدا ئەمەش[1]: ئەگێڕێتەوە: ئەمەش ئەگەر
ئەڕۆیت: ئەگەر کچ (ئەسپێک) ئەبێت: ئەمەش
ئەمەش[2]: ئەگەر ئەبێت. ئەگەر ڕۆژ[3] ئەڕۆیت:
ئەمەش[4] ئەڕۆیت: ئەمەش ئەگەر ئەڕۆیت
ئەمەش: ئەگەر ئەمەش ئەڕۆیت: ئەمەش ئەگەر
ئەمەش: ئەگەر ئەمەش ئەڕۆیت: ئەمەش ئەگەر
ئەبێت: ئەگەر کچ ئەو شەو: ئەگەر کچ ئەو
ئەمەش ئەگەر ئەڕۆیت: ئەمەش ئەگەر ئەڕۆیت

ܒܗ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܒܐܝܢ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܒܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ. ܟܝ ܐܦ ܒܐܝܢ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܒܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ: ܕܐܦ ܒܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܒܐܝܢ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ: ܕܐܦ ܒܐܝܢ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܒܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ: ܕܐܦ ܒܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܒܐܝܢ ܕܐܢܫ ܠܐ

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵎⵉ ⵢⵓⵔⵔⵓ. ⵙⵉⵏⵉ ⵜⵎⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵜⵉⵔⵔⵓⵏⵜ ⵉⵎⵉ
ⵏⵜⵜⵉⵏⵜ: ⵙⵎⵉⵙⵜⵓ[1] ⵓⵎⵎⵓⵜ ⵜⵓⵎⵓ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ: ⵉⵎⵉ
ⵏⵜⵜⵉⵏⵜ. ⵓⵔⵉ ⵉⵣⵉ ⵜⵜⵉⵔⵔⵓⵏⵜ ⵏⵜⵜⵓⵎⵓ: ⵜⵜⵓ
ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵜⵉⵔⵔⵓⵏⵜ ⵙⵓⵎⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵏⵜⵜⵉⵏⵜ:
ⵏⵜⵜⵉⵏⵜ: ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵜⵉⵔⵔⵓⵏⵜ ⵙⵓⵎⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ

ئەنجامدانی: ئەنجیجەی ژمێری ئەو ئەنجومەنی شارەوانی. ماڵی ئەو کەسانەی کە ئەمانەوێ ببنە ئەندامی ئەنجومەنی شارەوانی[1] دەبێت: ئەنجامدانی: ئەنجامدانی کۆی ئەو دەنگانەی کە (دانی پێدانراوە)[2] لەجیاتی ئەو[3] ئەندامانەی کە ئەنجامدانی[4] ئەکا. ئەو کەسانەی کە کەمترین دەنگیان هێناوە: ئەو ڕێنمایی هەڵبژاردنی ئەنجومەنی شارەوانی: ئەگەر کەسێک بۆ هەڵبژاردنی ئەنجومەنی[5] شارەوانی ژمارەی دەنگەکانی ئەنجامدانی: ئەگەر سێک ئەنجامدانی ئەنجامدانی ئەنجومەنی شارەوانی: ئەگەر ئەو؟ ئەنجامدانی ئەنجومەنی شارەوانی: (ئەنجامدانی هەر ئەندامێک)[6]: ژمارەی ئەنجامدانی هیچ هەموو[7] هەبێ ئەو ئەنجامدانی. ئەمە دەبێ ئەگەر ئەنجامدانی کەنەوە: گەر ئەندامی.

هەموو ئەنجامدانی[8] ئەندامی ئەنجامدانی[9]: ئەنجامدانی ئەنجامدانی ئەنجامدانی[10] ئەو ئەنجامدانی. ئەنجامدانی[11] ئەنجامدانی: ئەنجامدانی ئەو ئەندامی[12]. ئەنجامدانی: ئەنجامدانی (ژمارەی ئەو کەسانەی دەنگیان) ئەو ژمارەی ئەنجامدانی ئەنجامدانی: ئەندامی ئەنجامدانی ئەنجامدانی: ئەو ئەندامی: ئەنجامدانی ئەنجامدانی. ئەنجامدانی ئەنجامدانی: ئەگەر ئەنجامدانی ئەنجامدانی. ئەنجامدانی ئەنجامدانی ئەو ئەنجامدانی ئەنجامدانی ئەنجامدانی ئەو ئەنجامدانی ئەنجامدانی ئەنجامدانی

هەڵبژێرە. ئەگەر وشەیەک زۆر جار دووبارە بووەوە: وەک (لە)[1] دەستپێکی رستەکان دەبێتە هۆی سڕینەوەی هەموو (لە)کان و دووبارەکردنەوەی وشەکە[2] بۆ جارێکی تر. ئەمە هەڵەیەکی زۆر باوە: ئەگەر[3] ئەمەت پێ خۆش بێت، ئەگەر ئەمەت پێ خۆش نەبێت، ئەگەر ئەمە ڕاست بێت، ئەگەر ئەمە هەڵە بێت. ئەگەر ئەمە ڕاست بێت کە... ئەگەر ئەمە هەڵە بێت کە...

بَڤِ ڤِڤِ. ڤهڤِ هَڤَ بِكِ بَڤَ: هِ ڤِڤِ بِكِ بَڤَ

43 ؞ڤڤڤ

ܒܪ ܐܒܐ ܕܝܠܗ ܒܪ ܐܒܐ ܕܝܠܗ ܒܪ ܐܒܐ ܕܝܠܗ

ئۇلارنىڭ كۆڭلى ئەمەس. ئۇلار[6] ھەممىدىن ئاۋۋال ئۆزلىرىنى ئەيىپلەشكە تېگىشلىك ئىدى. ئۇلار

hann: Ek hefi hér fundit [1]mann þann er ek ætla at
hafa muni hug á at drepa þik. Nú ef þú vill hann
[2]hafa þá mun ek [3]fá hann þér. Hann svarar:
Ek vil hann hafa. Hann segir: Hvar er hann nú?
Hann segir: Hann er hér í húsi. Hann segir: Hvat
er hann at gera? Hann segir: Hann er [4]at
[5]sofa. Hann segir: Hvat er hann at sofa? Hann
segir: Hann er at sofa í [6]Deest. Hann segir:
Hvat er hann at sofa í? Hann segir: Hann er at
sofa í [7]hvílu. Hann segir: Hvat er hann at sofa
í hvílu? Hann segir: Hann er at sofa í [8]sæng.
Hann segir: Hvat er hann at sofa í sæng? Hann
segir: Hann er at sofa í [9]sæng konu. Hann
segir: Hvat er hann at sofa í sæng konu? Hann
segir: Hann er at sofa í sæng [10]Ingibjargar
konu Ingimundar. Hann segir: Hvat er hann at
sofa í sæng Ingibjargar konu Ingimundar? Hann
segir: Hann er at sofa í sæng [11]Ingibjargar
konu Ingimundar [12]hins gamla. Hann segir:
Hvat er hann at sofa í sæng Ingibjargar konu
Ingimundar hins gamla? Hann segir: Hann er
at sofa í sæng [13]Ingibjargar konu Ingimundar
hins gamla [14]ok [15]Þorsteins [16]sonar
[17]Síðu-Hallssonar. Hann segir: Hvat er hann
at sofa í sæng Ingibjargar konu Ingimundar hins
gamla ok Þorsteins sonar Síðu-Hallssonar? Hann
segir: Hann er at sofa í sæng [18]Þorsteins
sonar Síðu-Hallssonar ok [19]Ingibjargar konu
Ingimundar hins gamla. Hann segir: Hvat er
hann at sofa í sæng Þorsteins sonar Síðu-Hallssonar
ok Ingibjargar konu Ingimundar hins gamla?

---

(1) Þessi. (2) Þiggja. (3) Fá. (4) Sitr. (5) Sofa.
(6) Deest. (7) Hvíla.

ڤهڤ ههڤههه ڤهڤڤ: ههڤ ڤهڤ ههڤههه ڤهڤڤ: ڤهڤ ههڤههه ڤهڤڤ: ڤهڤ ههڤههه ڤهڤڤ:

ئۆكۈز (ھەسىلىنى) دەپ ئۆكۈز[1] دېگەن ئىككى ئادەم ئوتتۇرىسىدا ھۆكۈم قىلغان ۋاقىتتا ئۇ ئادەم ئۆكۈزنى ئۆزى ئۈچۈن ئېلىۋالغان بولسا، ئۇ ئادەم ئۆكۈزنى ئۆزىگە ئېلىۋالغان ئادەمگە ئۆكۈزنىڭ ئورنىغا يەنە بىر ئۆكۈزنى تۆلەپ بېرىشى كېرەك. (ھۆكۈم: ئەمدى ئۆكۈزنى ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆكۈزنىڭ ئىگىسىگە ئۆكۈزنىڭ ئورنىغا يەنە بىر ئۆكۈزنى تۆلەپ بېرىشى كېرەك. ئەمما ئۆكۈزنىڭ ئۆلۈكىنى ئۆزى ئۈچۈن ئېلىۋالغان ئادەم ئۆكۈزنىڭ ئىگىسىگە ھېچ نەرسە تۆلەپ بېرىشى كېرەك ئەمەس[2]. ئەمما ئۆكۈزنىڭ ئۆلۈكىنى ئۆزى ئۈچۈن ئېلىۋالغان ئادەم ئۆكۈزنىڭ ئىگىسىگە ئۆكۈزنىڭ ئۆلۈكىنى بېرىشى كېرەك[3]. ئەجەبا بۇ ئۆكۈز[4] ئىلگىرى ئۇرۇپ ئادەم ئۆلتۈرگەن ئۆكۈزمۇ؟ ئەگەر شۇنداق بولسا، ئۇنىڭ ئىگىسىمۇ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك. ئەگەر ئۇنداق بولمىسا، ئۇنىڭ ئىگىسىگە ئۆكۈزنىڭ ئورنىغا يەنە بىر ئۆكۈزنى تۆلەپ بېرىشى كېرەك[5]. ئەجەبا ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك. ئەگەر ئۇنداق بولمىسا، ئۇنىڭ ئىگىسىگە ئۆكۈزنىڭ ئورنىغا يەنە بىر ئۆكۈزنى تۆلەپ بېرىشى كېرەك[6]. ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك[7] ۋە ئۆكۈز ئىگىسىگە ھېچ نەرسە تۆلەپ بېرىشى كېرەك ئەمەس. ئەگەر (ھەسىلىنى) ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك[8] ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك: ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك[9]. ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك[10] (ئۆكۈزنىڭ ئىگىسىگە ئۆكۈزنىڭ ئورنىغا يەنە بىر ئۆكۈزنى تۆلەپ بېرىشى كېرەك[11]. ھەممىسى ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك[12] ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك: ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك[13]. ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك:

---

(1) ئۆكۈز دەپ ئۆكۈز. (2) ھەقسىز. (3) ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك. (4) ھەسىلىنى. (5) ئۆلتۈرۈش. (6) ئۆلۈمگە. (7) ئۆلۈم. (8) ھەقسىز ھەرە ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن ئادەم. (9) ئۆكۈز ئۆلتۈرگەن. (10) ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىشى كېرەك. (11) ھەققىدە. (12) كېرەك. (13) ئۆلۈمگە.

ⵜⵍⵍⴰ ⵉⵙⵎⵎⵓⵜⵏ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ: ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵜⴰⵎⵓⵔⵜ (ⵜⵎⵜⵍⴰⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ)[1].

ⵉⵏⵏⴰ ⵢⵓⵏⵉ: ⵎⵎⴰⵍ ⵉⵙⵎⵎⵓⵜⵏ ⴽⵉ: ⵓⵔⵉⵔⵉⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵎⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ. ⵜⵏ ⵎⵎⴰⵍ ⵉⵙⵎⵎⵓⵜⵏ ⵉⵎⵓⵔⵜ: ⵎⵎⴰⵍ ⵉⵙⵎⵎⵓⵜⵏ ⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉ

ئە ڤجەگرى: دبەبدە سۆگرى مدگ ڵحەھب دبگى: ھەبڵگ
ڤحنگى مح ئگھە. ڤنئ ڤمد: جعدد (ئەمئ ڤعڵ[1] ڵجب
حشەھجب: ھئ ڤڤبئ ڤعڵ (ڤجئئ حجوسڤ[2] ڤىدد ڤعڵ.
ھڵەڤبئ لڤنئ ڤمدڤى: دڤبدئەبھ دمجدھ ئەمئ زئد ڤھ
دڤبعدھ. ڤگ ئە مح ڤىگ سمدد دمبئڵگ ڤحئبئ ڤڤئعدھ
ڤھ (دھئجد ڤعڵ[3]: ڤگ مح سمدد ئڵگئ دڤسھدھ
دبعەھد سڤد ھەڵگئ دڤسجئ ڤھەجھ ئڵگ: ھڤەجب[4]
ڤحئس ئەڤڤ. ھئڵ ئد ھەڵگڤئ ضعھىد زئد: ھڵڵئڵەھ
ئەشىئڤئ ھڤۆىئڤئ ھڤىڤئ ۆجئ زئد. (ھڵگڤحئگ ڤعبئ[5]
ئىگئ زئد: ھڤجڤڤھ[6] دبعەھد ھڤەڤڤسڤ زئد: ھەھجدڤھ
دڤڵەئد ھگئ ۆئد ڤڵڵھ ڤڤڤ ئجىد زئد.

ڤنئ ڤمد: ئڤھ زئد ئڵ ھەۆفجب: دگ (ڤڤبئڵ
ھەب ئڤڵڤڤ[7] ھدڤبڤ. ھڵڵئڵگ ڤعڤڤ: ئەۆگئ دبگى[8]
ھەھڵگئ ۆھ ئ: ھەڤئەئھۆگ دبگى ڤجڤئد ۆھ
دڤئەھەھ ۆعدد. ڤنئ ڤمد: ڤڤ ئىڤد ڤڵگئ ھدەۆھڤ
ھجڤھ[9] ڤحئد دڤڵڤڤ: (ھەڤسڤ ئڤڤ[10] زئد ڵحف. ھڵڤڤئ
دم ڤمدھ: ڤھەۆجد ۆھەد: دۆگ ئگ ئڤڤ (ئۆھ
ڤڤھ[11]. ڵگ ھەبئ (ھڤ دڤڵگۆ: دگد[12] ھەھۆ ڤڤعدد:
ڵگ ڤڤۆھئڤ ھگ ھەھۆڵگئ ھڤبڵگ. ۆئد (دم دۆڤ ڤڤجڵ

(1) ڤھۆڵگ. (2) ڤھڵگ ڤجڤئ. (3) ڤھڤجڤ. (4) ھڤەھ.
(5) ھڵگڤحئگ ڤعبئ. (6) ڤعڤڤۆھ. (7) ڤئڤڵگ ڤڤڤئ. (8) ڤگ.
(9) ھجڤ. (10) ھڤئ. (11) ھۆھ. (12) ڵگ.

ئەهڵەهەت[1] دبەرد مەهڵدێێ دێسوەت هێ ێێ ئێڵەێ: ەێەهڵەهێ ێێ ێێ ئێڵەێ ێێ: ێێ هێڵێ ێێ ێێ ێ

ﺑﻦ ﻣﻬﻠﻠﺌﻴﻞ ﺑﻦ ﻗﻴﻨﺎﻥ ﺑﻦ ﺃﻧﻮﺵ ﺑﻦ ﺷﻴﺚ ﺑﻦ ﺁﺩﻡ: ﻭﻣﺎﺕ ﻳﺎﺭﺩ ﺑﻦ ﻣﻬﻠﻠﺌﻴﻞ: ﻭﻫﻮ ﺳﻨﺔ ﺛﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﻭﺛﻤﺎﻧﻴﻦ ﺳﻨﺔ[1]: ﻭﻭﻟﺪ ﺃﺧﻨﻮﺥ ﺑﻦ ﻳﺎﺭﺩ: ﻭﻫﻮ ﺳﻨﺔ ﺛﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﻭﺛﻤﺎﻧﻴﻦ ﺳﻨﺔ[2]: ﻭﻭﻟﺪ ﺑﻨﻴﻦ ﻭﺑﻨﺎﺕ. ﻭﻫﻮ ﺳﻨﺔ ﺛﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﻭﺛﻤﺎﻧﻴﻦ ﺳﻨﺔ: ﻭﻣﺎﺕ ﻳﺎﺭﺩ ﺑﻦ ﻣﻬﻠﻠﺌﻴﻞ ﻭﻫﻮ ﺳﻨﺔ ﺛﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﻭﺛﻤﺎﻧﻴﻦ ﺳﻨﺔ[3]: ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﺃﺧﻨﻮﺥ ﻣﺜﻠﻪ ﻓﻲ ﺟﻤﻴﻊ ﺃﻳﺎﻣﻪ ﺳﻮﻯ ﺃﻧﻪ ﻛﺎﻥ ﻳﺴﻴﺮ ﻣﻊ ﺍﻟﻠﻪ: ﻓﻘﺪﻩ ﻷﻧﻪ ﺃﺧﺬﻩ.

ﻭﻟﻤﺎ ﺣﻀﺮ ﻣﺘﻮﺷﻠﺦ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﺩﻋﺎ ﺍﺑﻨﻪ ﻻﻣﻚ ﻭﺍﺳﺘﻮﺩﻋﻪ ﺍﻟﻮﺻﻴﺔ. ﻭﻫﻮ ﺳﻨﺔ[4] ﻟﻤﻮﺕ ﺁﺩﻡ: ﻭﻟﻤﺎ ﻣﺎﺕ ﻻﻣﻚ ﺩﻋﺎ ﺍﺑﻨﻪ ﻧﻮﺡ ﻭﺍﺳﺘﻮﺩﻋﻪ ﺍﻟﻮﺻﻴﺔ: ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ: ﻳﺎ ﺑﻨﻲ ﻗﺪ ﺳﻤﻌﺖ ﺃﺑﺎﻱ ﻭﺃﻣﻲ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺳﻤﻊ ﻛﻼﻡ ﺃﺑﻲ ﻭﺃﻣﻲ ﻭﻗﺪ ﺳﻤﻌﺖ

ܫܒܝܚܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬ ܥܠܡܐ ܘܟܠ ܡܐ ܕܒܗ ܢܫܒܚ ܠܟ ܫܡ ܩܕܫܟ ܘܢܫܒܚ ܠܟ ܫܡ ܡܠܟܘܬܟ ܩܕܝܫܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܥܒܕ ܠܟ ܫܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܘܩܠܣܐ ܕܫܒܚ ܠܟ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬ ܥܠܡܐ ܘܟܠ ܡܐ ܕܒܗ

ئىككىسى ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ: ئۇ ھەقىقەتەن[1] ئۆلۈپ قالدىمۇ؟ دەپ سورىغاندا، ئۇ ئۇلارغا: ئۇ ئۆلمىگەن[2] ئۇخلاپ ياتىدۇ، ئۇنى ئويغىتىڭلار، دېدى. ئۇلار: ئۇخلاپ ياتقان ئادەمنى قانداق ئويغىتىمىز؟ دېيىشتى. ئۇ: ئۇنى ئويغىتىڭلار، دېدى. ئۇلار: ئۇنداق بولسا ئۇخلاپ ياتقان ئادەمنى ئويغىتىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇش كېرەك، دېيىشتى. ئۇ: ئۇنداق بولسا ئولتۇرۇڭلار، دېدى. ئۇلار ئۇنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇشقا باشلىدى. ئۇ ئۇلارغا: ئۇنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇشتىن[3] مەقسەت نېمە؟ دېدى. ئۇلار: ئۇنى ئويغىتىش[4] ئۈچۈن، دېيىشتى. ئۇ: ئۇنداق بولسا ئۇنى ئويغىتىڭلار[5]، دېدى. ئۇلار: ئۇنى قانداق ئويغىتىمىز؟ دېيىشتى. ئۇ: ئۇنىڭ قۇلىقىغا (ئۇنىڭ ئىسمىنى)[6] ئېيتىپ ۋارقىرىڭلار، دېدى. ئۇلار ئۇنىڭ قۇلىقىغا ۋارقىرىدى. ئۇ: ئۇنىڭ[7] ئىسمى نېمە؟ دېدى. ئۇلار: ئۇنىڭ[8] ئىسمى ئابدۇلئەزىز، دېدى. ئۇ: ئابدۇلئەزىز! ئابدۇلئەزىز! ئويغان! (ئۆرە!) دەپ ۋارقىرىغىن، دېدى. ئۇلار ئۇنداق قىلغاندا ئۇ ئويغىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپ: مېنى نېمە ئۈچۈن ئويغاتتىڭلار؟ مېنى ئۇخلاپ ياتقاندا ئويغاتقان ئادەم ئۆلسۇن، دېدى.

---

(1) ھەقىقەتەن. (2) ئۆلمىگەن. (3) ئولتۇرۇشتىن. (4) ئويغىتىش. (5) ئويغىتىڭلار. (6) ئىسمىنى ئېيتىپ. (7) ئۇنىڭ. (8) ئابدۇلئەزىز. (9) ! ئۆرە.

(ژەنەرال)[1] هێرشی هەڵدەکردە سەر ئەو شارانەی کە
پێیدا تێدەپەڕین: کە ئەوەتا ئەمە ئێمەین لە
سنووری: ئینگلتەرە[2] دەستمان بە خوێنی
(ئۆگۆنێ) وڵاتی هەبوو[3]: ئەگەر ئەوکات
ئەوکارەی ئێمە نەکردایە ئەوا ئێستا
ئەو کارەی ئێوە دەیکەن؟ ئەمە
هەموو ئەو قسانە بوون کە ئەو
سەرۆکە دەیکرد[4]. ئینجا ئەمە
(ئەو وەک) ئۆگۆنێ[4]. ئەوە
ئەو[5] ئیشەی کە ئێمە
دەیکەین[6] ئەوە ئەمە ئۆگۆنێ
نین؟ ئەوەتا ئەوە ئەو
ئیشەی ئێوە[7] دەیکەن
کە: دەبێ وا بکەن[8] هەڵکەن.

ئینجا ئەمە: هیچ کەس ناتوانێ
هیچ
ئیشێک
(ئیشەکەی)
ئەوەندە
(ئیشەکەی)[9]
ئێمەی[10] کەسەک. ئەوەتا ئینجا
جارێکی
سەیری
ئەو: ئەو وەختە کە دەتوانین
ئەو
ئیشەی
ئەو

---

(1) ئەوەتا ئەمەیە.
(2) ئینگلتەرە.
(3) ئۆگۆنێ هەیە.
(4) Desunt.
(5) ئیش.
(6) دەیکەین.
(7) ئێ.
(8) ئەوکار.
(9) ئیشەکەی: دەیکەین.
(10) ئێمەدا.

بندهٔ بیچاره: بیچاره[1] مرد بیچاره (1) بی: بیچاره بی
(2) مشغول کسی بودن. (3) بودن. (4) شدن. (5) بیچاره.
(6) بی. (7) خر خسبیدن. (8) بیقرار. (9) بی
شدن. (10) شدن بود.

ڪهڪڙڏ ڏهنڏ: ڪهڪڙه[1] ڀڏ ڏڏنڏ ڏهنڏ: ڏ ڏڙه: هڪ ڙڪڙڙ: هڪ هڪڪڙ ڙهڏڏ: هڪ ههڙ: هڪ هڙڏڏ: هڪ ڏڙڏڏ: هڪ ڏهڙڏ: هڪ هڙڙ: هڪ ڏڏڏڏ: هڪ ڪ ڏهڙڏ: هڪ ڪهڙڏ[2] ڏهڙڏ ڪهڪڙه: هڪ ڪ ڏهڙڏ: هڪ ڪهڪڙه[3] ڙ ڙڏڏڏ ڏهڙڏ[4] ڪڏ. ڀڏڪهڪهڪ ڙهڏ ڏڏنڏ ڪ ڙڙڙ: ڏه ڏڙڏ؟ ڙڏڙ (هڙ ڀڏ ڀڏهڪڙ[5] ڏڏڙ ڙ: ڏڏ ڏڏڏ: ڏڙ ڏڏڏڏ ڪ ڏڙڙ ههڏڏڙ؟ ڙهڏ ڀڏ ڙڏ: ڏڙ ڏڏڏڏ ڪ ڏڙڙ ههڏڏڙ؟ ڙهڏ ڀڏ ڀڏڪڙ ڪههڙڙ ڙ ڪڏڪڪ ڙهڏڙ: ڙههڪڏ ڙڏڏڪ ڏڏڙڙ ڙههڪههڙڙ ڏهڪڙڙ: ڏڏڪڏ (ڀڏڪڏ ڏههڪڏنڙ[6]: ڙههڏڙڪ ڪڏڏهڪڏ: ههڏڪڏ ڪڪڪڪ ڏڙڙ. ڙڙڙ ڙڏهڪڙ ڙڏڙ ڙڏڪڏ ڙڙڙ ڙ ڙههڏڙڙ ڪڏڏڪڏ: ڙڪڪڏ ڪڏڏڪڏ ڏڪڏ ڙڏڏڪڏ[7]. ڙڙه ڏڏڏڏ ڪڪڪ ڙڪڪڏ: ڙڪڏڏڙ ڏ ڪڪڏ ڙڏڏڪڏ ڙڏڏ ڏڪڏ ڙڏڏ[8] ڀڏڪڏ: ڏڪڙڙ[9] ڀڏڪڏ ڪڪڏڪڏ ڏڏڏڏ ڙڏڏڏڏ ڙڏڏڏڏ ڪڪڏڪڏ ڪڪڪڏ ڙڏڏڏڏ ڙڏڏڏڏ ڙڏڏڏ

ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ ئەسلى ۋە ئەڭ ئالىي ئۇسۇلى ئۇنىڭ ئۆز ئانا تىلىدا يېزىلغانلىقىدا ئىدى: ئۇنىڭ ئەسەرلىرى ئۆز ئانا تىلىدا بولغانلىقتىن ئۇلار ئۆز ئانا تىلىنىڭ ئەڭ ئەسلى ۋە ئەڭ ئالىي ئۇسۇلىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىدى: ئۇلار ئۆز ئانا تىلىنىڭ ئەڭ ئەسلى ۋە ئەڭ ئالىي ئۇسۇلىنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقتىن ئۇلار ئۆز ئانا تىلىنىڭ ئەڭ ئەسلى ۋە ئەڭ ئالىي ئۇسۇلىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىدى.

؛ھەر ئۆلێتێ ڤەچێتێ ڤەێێ: ھەرەت ئۆك ڤێێ ھەچێتەرەت[1] ئەسەرەت ئەتەتێ ئۆك ؛ھەئۆكسێ.

ھەر ئۆێێ ئۆكێھە: ڤێێ ئێێ ئەسەئەت ێێ ؛ھەتێ. ھەرەت ؛ھەر ئەر ئەسەت: ئۆ ھەر ؛ھەتێ: ئۆ ئەر ھەرەت ؛ھەر ڤێێ. ھەر ئ

ئۇ ئۆيگە كىرىپ ئۇلارنىڭ ئىشىكىنى تاقىۋالغاندىن كېيىن، (ئۇ
ئىككىسى)[1] دەرھال ئۇخلاپ قالدى. ئەمما ئۇلار ئۇخلاپ قالمىغان
ئىدى. ئۇلار ھەممىدىن بۇرۇن ئۇيغىنىپ، ئۇنىڭ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى
كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە[2] ئۆرلەپ چىقىپ، ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ
قويماقچى بولدى. ئۇ ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى. ئۇلار ئۇنىڭ ئۈستىگە
ئۆرلەپ چىقىپ، ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدى. (ئۇ ئىككىسى[3]
ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆرلەپ چىققاندا، ئۇ ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى. ئۇلار
ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدى.) ئۇلار ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆرلەپ
چىققاندا، ئۇ ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى. ئۇلار ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ
قويدى. ئۇلار ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغاندىن كېيىن، ئۇ ئۇلارنى
كۆرۈپ قالدى. ئۇلار ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدى. ئۇلار ئۇنى
ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغاندىن كېيىن، ئۇ ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى. ئۇلار
ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدى. ئۇلار ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ
قويغاندىن كېيىن، ئۇ ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى. ئۇلار ئۇنى ئۇرۇپ
ئۆلتۈرۈپ قويدى. ئۇلار ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغاندىن كېيىن،
ئۇ ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى. ئۇلار ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدى.
ئۇلار ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغاندىن كېيىن، ئۇ ئۇلارنى
كۆرۈپ قالدى. ئۇلار ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدى. ئۇلار ئۇنى
ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغاندىن كېيىن، ئۇ ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى.
ئۇلار

ئەگەر هیچ کەسێک لە ئێوە بیەوێت کۆگایەک یان
کۆشکێک بۆ خۆی دروست بکات، (1) جا ئایا یەکەم
جار دانیشێت و تێچووەکەی (2) ئەژمار نەکات بۆ
ئەوەی بزانێت ئایا پارەی (3) تەواوی هەیە بۆ
تەواوکردنی: نەوەک بنەمای دابنێت و نەتوانێت
تەواوی بکات، هەموو ئەوانەی (4) دەیبینن دەستی
پێ بکەن گاڵتەی پێ بکەن: دەڵێن ئەم مرۆڤە
دەستی بە بنیادنان کرد و نەیتوانی تەواوی بکات.
یان ئەگەر هیچ پاشایەک بڕوا بچێت بۆ شەڕ
دژی پاشایەکی تر، جا دانیشێت و یەکەم جار
ئامۆژگاری نەکات ئایا دەتوانێت بە دە هەزار
سەرباز بچێتە پێشەوە دژی ئەوەی کە لەگەڵ بیست
هەزار سەرباز دێتە سەرێ: ئەگەر نا، ئەوا کاتێک
ئەو لە دوورە، نێردەیەک (5) دەنێرێت و داوای
ئاشتی دەکات: بەم شێوەیەش هیچ یەکێک لە
ئێوە ناتوانێت ببێت بە شاگردی من ئەگەر
دەستبەرداری هەموو ئەو شتانە (6) نەبێت کە
هەیەتی. خوێ (7) باشە: بەڵام ئەگەر خوێ (8)
تامی نەما، بە چی چێژ دەگەڕێنرێتەوە: نە بۆ
خاک گونجاوە نە بۆ کۆمەڵ: بەڵکو دەیفڕێنن
دەرەوە (9): گوێ لێ بێت (10) ئەوەی گوێی
هەیە بۆ بیستن (11).

---

(1) دروست. (2) تێچووەکەی. (3) پارەی پێویستی. (4) هەموو.
(5) نێردەیەک. (6) هەموو. (7) خوێ هێزی. (8) سەرچاوەی. (9) دەرەوە.
(10) بیستن دروستە. (11) هەیە بیستن.

ܕܐܡܪ: ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ: ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ: ܟܕ ܐܬܐ ܠܗ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ: ܕܠܐ ܐܬܐ ܠܗ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ: ܕܐܦ

ﻛﻰ ﻟﻪﻳﻠﻰ ﺟﻪﻧﻪﺑﻴ ﻛﻰ ﺋﻪﻛﺴﻪﻱ: ﺋﻪﻟ ﺋﻪﻣﻜﻰﻧﻰ ﺩﻩﭖ ﺷﻪﻫﻪ
ﻫﻪﻗﻪ. ﻫﻪﺟﻰ ﺑﻪﺩﻩﻧﻰ ﺋﻪﻟ ﺗﻪﺭ ﺩﻪﻛﻰ: ﺟﻪﻧﻪﺑﻰ ﻟﻪﻣﻪﻥ ﻛﻰﺷﻰ
ﻫﻪﺩﻳﻴﻰ ﻣﻰ ﺷﻪﻫﻪ: ﺑﻪﺩﺑﻪﺧﺖ ﻳﻪﺭﻫﻪﻛﻪ: ﻳﻪﺭﻩﻩ ﺗﻰ ﻫﻪﺩﻩﻰ
ﻫﻪﺳﻪﺗﻜﻰ. ﺋﻪﺑﻪﺩ ﻳﻪﻧﻰ ﻛﻪﺗﺘﻰ[1]: ﺷﻰ ﻫﻪﺟﻪﻟ ﺋﻪﻫﻤﻪ ﻟﻪﻫﻪ
ﺳﻮﺗﻘﻰ ﻫﻪﺩﻩﺳﻪﻧﻰ[2] ﻳﻪﺗﻪ ﻗﻪﻫﻪﻫ. ﻫﻪﻛﻪﺗﻰ ﻛﻪ ﻫﻪﻛﻪﻫﻪ
ﺋﻪﻗﻪﻗﻰﻫﻪ[3] ﻳﻪﻫﻪﻧﻪﻗ ﻫﻪﺩﻩﺩ: ﻛﻪﺩ ﻫﻪﻫ ﻫﻪﺳﻪﻫﺴ ﺳﻪﺗﻪﻫﻪ
ﻛﻪﻗﻪﻗ ﻫﻪﺋﻪﻫﻪ. ﻫﻪﻛ ﻫﻪ ﻫﻪﻫﺴﻪ (ﻳﻪﺗﻪ ﺷﻪﻫﻪﻫﻪ[4]:
ﻫﻪﻫﺲ ﻳﻪﻫﻪﻛ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻫﻪﻗ: ﻳﻪﻛﻰ ﻛﻰ ﻳﻪﻫﻪ
ﻫﻪ ﻫﻪﻧﻪﻧﻪ. ﺋﻪﻛ ﻳﻪﺟﻰﻫ ﻟﻰﻫﻪ ﺋﻪﻛﻪﻧ ﻗﻪﻧ: ﻫﻪﺗﻪ ﻧﻪﻧ
ﻟﻪﻗ ﻳﻪﻫﻪﻛﻪﻧ ﻣﻪﻫﻪﻧ ﻣﻰ ﻫﻪﺋﻪﻗ: ﻫﻪﺋﻪ ﻧﻪﻧ ﻫﻪﻛﻪﻫﻪ[5]
ﻟﻪﻗﻪﻛﻪﻧ ﻳﻪﻫﻪﻫﻪﻫ ﻣﻰ ﻫﻪﻫﻪﻫ[6] ﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻧﻪﻫﻪ ﺳﻪﻫﻪﻫ
ﻣﻰ ﻫﻪﻟﻪﻧ ﻫﻪﻧ ﻫﻪﻟﻰﻫﻪ؟ ﻫﻤﺪﺍﻧﻲ ﻫﻪﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ
ﻫﻪﻛ ﻟﻪﻟ ﻧﻪﻟﻰﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻟﻪﻟ ﻫﻪﻟﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ:
ﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻟﻪﻫ ﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ.
ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪﻟ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪ ﻫﻪﻫ
ﻫﻪﻟﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ. ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ
(ﻫﻪﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ[7]: ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ
ﻫﻪﻟ ﻫﻪﻫﻪﻫ[8] ﻛﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫ. ﻫﻪﻛﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪﻟ
ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻟ ﻫﻪﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪﻛ ﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫ
ﻫﻪﻫﻪﻫﻪ. ﻫﻤﺪﺍﻧﻲ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪﻛﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪﻫ

(1) ﻛﻪﺗﺘﻰ. (2) ﻫﻪﺩﻩﺳﻪﻧﻰ. (3) ﻫﻪﻗﻪﻗﻰﻫﻪ. (4) ﻳﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪ.
(5) ﻟﻪﻫﻪ. (6) ﻫﻪ ﻫﻪﻫ. (7) ﻫﻪﺳﻪﻫﻪ. (8) ﻫﻪﻫﻪﻫﻪ.

ھەر: ئەو ڕۆژانەی کە ھیچ کارێک ناکرێت. ئەمەش جێگەی سەرسوڕمان نییە: کەس ھەیە (دەیانەوێت[1] ئەنجامی کار. ئەنجام: ڕەنگە: ئەو مەسەلەیە ئەوەی لەگەڵ دەکرێت: ئەنجام ئەوەندە ئاسان نییە؟ ھەڵەبجە[2] ھەڵەبجە: (ھەڵە لە[3] ڕووی ھەڵەبجە گەورە: (ھەڵەبجە[4] ھەڵەبجە: ھەر ھیچەیەک[5] کە ھەڵەبجە ئەسڵەن. ھەر ھیچەیەک ئەوە ھیچ ئەگەر کەسێک (دەستەکی[6]: دەچە ئەو ھەڵەبجە: ھەموو ھیچ ھەڵەبجەی. (ئەگەر ئەو ھەڵەبجەی[7] دەڵێیت ئەو لەگەڵ ھیچ ھەڵەبجە: ھیچ ئەو ھیچ ئەگەر کەسێک ھەڵەبجەی ھیچ کەسێک کە ئەو ھەڵەبجەی[8] ھیچ ھەڵەبجە: ئەمە ھیچ ئەو ھەڵەبجە ھیچ ئەگەر ئەو ھیچ کەسێک ھەڵەبجە[9] ھیچ ھەڵە ھیچ ھەڵەبجە. ئەگەر ھیچ ھەڵەبجەی ھیچ ھەڵەبجە ھیچ کەسێک ھەڵەبجە: ھیچ ھەڵەبجە[10] ھەڵەبجە (ھیچ ھەڵەبجە ھیچ ھەڵەبجە. ھەموو ھەڵەبجە: ھەڵەبجەی ھیچ ھەڵەبجەی[11].

ڕەنگە ئەوە: ھەڵەبجە[12] ھەڵەبجە: ڕۆژی ھەڵەبجە ھیچ ھەڵەبجە ھیچ. ھەڵەبجە ھیچ ھەڵەبجە: ھیچ ھیچ ھیچ ئەو ڕۆژی ھەڵەبجە

---

(1) دەیانەوێت ئەنجام. (2) ھەڵەبجە. (3) ڕووی. (4) ھەڵەبجە. (5) ھیچ. (6) دەستەکی. (7) ئەو ئەگەر. (8) ھەڵەبجەی. (9) ھیچ. (10) ھیچ. (11) ھەڵەبجەی ھەڵەبجەی ھیچ ھەڵەبجەی ھیچ ھەڵەبجەی: ھەڵەبجە ھیچ ھەڵەبجەی ھیچ ھەڵەبجەی ھیچ ھەڵەبجەی. (12) ئەو.

ئۆزىنى ئىنسان دەپ ئاتىغان ئادەم ئىدى. ئۇ ئۆزىنى ئەقىللىق ئادەم دەپ ئويلايتتى. ئۇ ئۆزىنى ئالىم دەپ ئويلايتت

ئىمتىھان: ئوقۇغۇچىلار[1] دېگەن ئوقۇغۇچىلارنى تەكشۈرۈش ئۈچۈن. ئىمتىھان[2] قىلماق: ئۆگەتكۈچى[3] ئوقۇغۇچىلارنى ئۆگەتكەن نەرسىلىرىنى بىلىش ئۈچۈن سوئال[4] قويۇپ، ئۇلار[5] سوئالغا جاۋاب بېرىش. ئىمتىھان ئېلىش: ئىمتىھان قىلىپ ئوقۇغۇچىلارنى ئۆتكەن ئىلىملىرىنى بىلىش.

ئوقۇغۇچىلارنى ئىمتىھان قىلغاندا ئۆتكەن ئىلىملىرىنى[6] ئەستە ساقلاش ئۈچۈن ئۆگەتكۈچى[7] ئوقۇغۇچىلارغا ئۆتكەن ئىلىملىرىنى[8] قايتا تەكرارلاش (قايتا ئوقۇش)[9] ئۈچۈن ئۆتكەن دەرسلىرىنى[10] ئەسلەپ كېلىدۇ. ئوقۇغۇچىلار[11] ئۆزلىرى ئۆتكەن ئىلىملىرىنى ئوقۇغاندا (تەكرارلىغاندا)[12] ئەسلەپ قالىدۇ. ئوقۇغۇچىلار (تەكرارلىغاندا) ئۆتكەن ئىلىملىرىنى[13] ئۆگەتكۈچىگە ئوقۇپ بېرىدۇ. ئوقۇغۇچىلار (تەكرارلىغاندا) ئۆتكەن ئىلىملىرىنى[14] ئۆگەتكۈچىگە ئوقۇپ بېرىدۇ. ئوقۇغۇچىلار ئۆتكەن ئىلىملىرىنى ئەستە ساقلاش ئۈچۈن: ئۆتكەن ئىلىملىرىنى ئۆگەتكۈچىگە ئوقۇپ بېرىش. ئوقۇغۇچىلار ئۆتكەن ئىلىملىرىنى[15] ئۆگەتكۈچىگە ئوقۇپ بېرىپ ئۆگەتكۈچىنىڭ[16] ئۆتكەن ئىلىملىرىنى[17] ئۆگەتكۈچىدىن ئۆتكەن ئىلىملىرىنى[18] ئۆگەتكۈچىگە ئوقۇپ بېرىش. ئوقۇغۇچىلار ئۆتكەن ئىلىملىرىنى[19] ئۆگەتكۈچىگە ئوقۇپ بېرىپ ئۆگەتكۈچىدىن

---

(1) ئوقۇغۇچىلار. (2) ئىمتىھان. (3) ئۆگەتكۈچى. (4) سوئال. (5) ئۇلار. (6) ئۆتكەن. (7) ئۆگەتكۈچى. (8) ئۆتكەن ئىلىملىرىنى. (9) قايتا ئوقۇش. (10) ئوقۇغۇچىلارنى. (11) ئوقۇغۇچىلار. (12) تەكرارلىغاندا. (13) ئوقۇغۇچىلار ئۆتكەن ئىلىملىرىنى. (14) ئوقۇغۇچىلارنى. (15) ئۆتكەن ئىلىملىرىنى ئۆگەتكۈچىگە ئوقۇپ بېرىش. (16) ئۆگەتكۈچىنىڭ. (17) ئوقۇغۇچىلارنى. (18) ئوقۇغۇچىلارنى. (19) ئۆتكەن ئىلىملىرىنى.

ئۇ ئۆزىنى ھەممىسىدىن ئۈستۈن قىلىپ ئەلا كۆرىدۇ: ئۇنىڭ (ئىچىدە ياشاۋاتقان) ئادەملەر ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ياخشى ئادەملەر. ئۇ ئۆز ئەقىدىسىنى ئۆزگەرتىشنى خالىمايدۇ: ئۇ ئۆزىنى ئۆزگەرتىشنى خالىمايدۇ. ئۇ ئۆز

ཐུགས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཡིན་ཏེ་ཐམས་ཅད་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བའི་དོན་ཏོ། །ཐམས་ཅད་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི

دڵ ئێرد زێد ئێڕ ئێمڵ[8] ئسەڕ دەوڵ ڕەڤڵ ڤێڕێ.
ڕەڤڵ ئێڕ ئێمڵ ڕەڤڵ ئێڕ ئێمڵ ڕەڤڵ ڤێڕێ

ھەر ڕەنگێ ھەلگرتنێ: دبێژن ئەو ژنێ ھەر
(ژنێ)[1] ئاوەژە ھەڤ ھەلگرتە.[2] ئەو ژنێ ھەڤ
ھەلگرتە: دبێژن ئەو ژنێ[3] ئاوەژە ژێ ڤەکرە.
ئەڤ ژنێ ئەو. ئەو ژنێ ژێ ڤەکرە. ھەڤ
ھەلگرتنێ: دبێژن ژێ ڤەکرە ژێ[4] ھەڤ ھەلگرتە
ھەر ھەڤدو: ئەو[5] ژنێ ھەڤ[6] ھەلگرتە.
ئەڤ ھەڤ ھەلگرتنێ ئەو ژنێ[7] ھەڤ ھەلگرتە.
ژنێ ھەڤدو ھەلگرتنێ: دبێژن ھەڤ ژنێ
ھەلگرتە ئەو[8] ژنێ ھەڤ[9] ھەلگرتنێ. ئەو
ژنێ ھەڤ ھەلگرتنێ: ئەو ژنێ ھەڤ ھەلگرتنێ
ژنێ ھەڤ ھەلگرتنێ: (ئەو ژنێ[10] ھەڤ
ھەلگرتنێ: ئەو ژنێ ھەڤ ھەلگرتنێ) ئەو
ھەلگرتنێ[11]: ھەڤ ھەلگرتنێ ژێ ڤەکرە
ھەلگرتنێ[12] ژێ ھەڤ ھەلگرتنێ: ئەو ژنێ
ھەلگرتنێ[13] ھەلگرتنێ ژێ ڤەکرە: ژێ ھەڤ
ھەلگرتنێ ئەڤ ھەلگرتنێ. ھەڤ (ژنێ ھەلگرتنێ[14]) ئەڤ
ھەلگرتنێ ھەڤدو ژێ ڤەکرە ھەلگرتنێ: ئەو ژنێ
ھەڤ ھەلگرتنێ.

---

(1) ئەو. (2) ھەڤ. (3) ئەو ژنێ ھەڤ ھەلگرتنێ. (4) ژنێ ھەڤ.
(5) ئەو. (6) ھەڤ ھەلگرتنێ. (7) ژنێ. (8) ئەو. (9) ھەڤ ھەلگرتنێ.
(10) ئەو ژنێ ھەڤ ھەلگرتنێ. (11) ھەڤ ھەلگرتنێ ژێ ڤەکرە. (12) ژێ. (13) ئەو ژنێ.
(14) ھەڤ ھەلگرتنێ.

ܟܬܒ ܐܢܐ ܒܡܐ ܕܐܡܪ ܒܝܫ: ܐܝܟ ܐܢܬ ܠܐ ܡܬܒܗܬ ܘܠܐ ܡܬܒܠܒܠ ܐܢܬ ܒܝܫ ܒܥܝܢ ܕܐܠܗܐ. ܐܒܕ ܒܫܘ: ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܡܬܒܗܬ ܒܝܫ ܒܥܝܢ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܬ ܒܝܫ ܒܥܝܢ ܕܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܬ ܒܝܫ ܒܥܝܢ ܕܐܠܗܐ

كېلىۋاتقان: دېدىلەر. ھەممىسى ئۆيگە كىرىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ
كەلگەن سەۋەبلىرىنى سۆزلەپ بېرىشكە باشلىدى: ئۇلار ئاۋال ئۆزلىرىنىڭ ئىسمىنى
ئېيتىپ، ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلىتىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ
كەلگەن سەۋەبلىرىنى سۆزلەپ بېرىشكە باشلىدى: ئۇلار ئاۋال ئۆزلىرىنىڭ ئىسمىنى
ئېيتىپ، ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ كەلگەن سەۋەبلىرىنى سۆزلەپ بېرىشكە باشلىدى: ئۇلار
ئاۋال ئۆزلىرىنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ، ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ كەلگەن سەۋەبلىرىنى
سۆزلەپ بېرىشكە باشلىدى: ئۇلار ئاۋال ئۆزلىرىنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ، ئاندىن
ئۆزلىرىنىڭ كەلگەن سەۋەبلىرىنى سۆزلەپ بېرىشكە باشلىدى: ئۇلار ئاۋال

كە كێ كەس ئەو ڕۆژە ئەمرێ[1]. ھەڵگرە ھەرچى ھەيە ئەو ڕۆژە
ھەموو ئەسپاب دەست دەبێ دابنێ ھەموو ئەسپاب ئەو ڕۆژە
ئێمە ھەڵگرە: ئەمجا كەوە ھەڵگرێ[2]. ھەر كەجى ئەجى
كەوە ھەموو ئەسپابێ ئەسپ[3] ھەڵگرێ دەست ئەو
ئەسپابێ ئەسپ ئەمجا[4] ھەموو ئەسپابێ ئەسپ ئەو
ھەڵگرێ[5]: ئەمجا ھەڵێ[6]: ئەمجا ھەڵگرە ھەموو
كەسێ ھەموو ئەسپابێ ئەسپ ھەڵگرێ: ئەمجا ھەڵگرە
ھەموو ئەسپابێ ئەسپ ھەڵگرێ ئەمجا ھەڵگرە ھەموو
ئەسپابێ ئەسپ ھەڵگرێ ئەمجا ھەڵگرە ھەموو ئەسپابێ
ئەسپ ھەڵگرێ (ئەمجا ھەڵگرێ[7]: ئەم ئەمرێ ھەڵگرە:
ئەمجا ھەڵگرە[8] ھەموو ھەڵگرێ ئەمجا ھەڵگرە: ھەڵگرە
ھەموو ئەسپابێ ئەسپ ھەڵگرێ[9] ھەر ھەڵگرە: ئەو
ئەسپابێ (ئەگەر كێجێ[10]: ئەگەر ئەڵگرە ھەڵگرێ[11]
ئەو ھەڵگرێ[12] ئەسپابێ.

ھەڵگرە (ئەمجا ھەڵگرێ[13] ئەسپابێ: ئەمجا ھەڵگرە
ھەموو ئەسپابێ ھەڵگرێ: ھەڵگرە ئەسپابێ ھەڵگرێ
ئەو ئەسپابێ ھەڵگرێ: ئەم ئەڵگرێ ئەمجا ھەڵگرە
ھەڵگرێ[14] ھەموو ئەسپابێ ھەڵگرێ: ئەم ئەڵگرێ ئەمجا
ھەڵگرە: ھەڵگرێ ئەسپابێ ئەو ھەڵگرێ ئەم ئەمجا
ھەڵگرێ ئەسپابێ ھەڵگرێ: ھەڵگرە ھەموو ئەسپابێ
ھەڵگرێ ئەمجا ھەڵگرە ھەموو ئەسپابێ ھەڵگرێ ئەمجا
ھەڵگرە ھەموو ئەسپابێ ھەڵگرێ ئەمجا ھەڵگرە ھەموو
ئەسپابێ ھەڵگرێ ئەمجا ھەڵگرە ھەموو ئەسپابێ ھەڵگرێ
ئەمجا ھەڵگرە ھەموو ئەسپابێ ھەڵگرێ ئەمجا ھەڵگرە
ھەموو ئەسپابێ ھەڵگرێ ئەمجا

ھەد ەڭسڤڭ[1] ھر ھەھەۋڤدا ەھر حر دڤزەھڤدە ڤەھر.
ەھھەھ ھر ڤەھەھ حھەڤەھەد ەھڤدا ەھڤەھەھ ڤەحەسڤا:
ڤەحەسڤا ەھھەھ ھر ڤەھەھ حھەڤەھەد ەھڤدا ەھڤەھەھ ڤەھ
ھڤەھ حەھەھ. ەڤڤەھ ھەۋ ەھ ھڤڤەھ[2] ەڤڤەھ ھەۋ
ڤەڭەحڤدا: (ڤەھ ھەد حڭە ھڤدا[3] ھڤڤدا: ڤر ھڤەھ ەھھەھ:
ھڤدھ ڤەڭەھدا ھر ڤەحڤڤدا. ەھەھەھ ھەۋ ھڤڤەھ ڤەھڤدا
ڤەڭەحڤدا ەڤەھەھ[4]: ڤەھەھ ھەھدا ۋڤەھەھ:
ڤەھەھەھدا[5] ڤەھڤ ھەدا. ەڤڤەھەھڭ[6] ھەد ەھھەھ[7]
حر ھڤدا ڤەھەھەھ: ڤەھ ھەھەھ ڤەھەھ[8] ڤەھەھ
ھڤەھ ڤەھەھەھ (ڤەھەھ ھڤەھ ھەھ[9] ڤەھەھ:
ڤر ھەڤەھ ڤەھەھەھ[8] ھەڤەھ ڤەھەھ: ڤەھەھ
ەھڭەھ[10] حر ھڤدا ەھھەھ ھەھ ھڤڤدا ھڤ ھەد
ڤەھەھدا: ەھھەھ ھەۋ ەھ ھڤڤدا[12] ھڤەھەھ ڤەھڤ: ڤر
ھھڤ ڤەڭەھ ڤەھەھەھ. ەھڤڤدا ڤەھەھەھ ڤەھەھ
ھەھەھ (: ڤر ەۋھ ەھ ھڤ ھڤەھەھ[13] ڤەڭەھ ھەدا: ەڭەھ
ڤەھ ھڤھ ڤھەھ ھەھ ڤەھەھ ھڤ ھڤ ھەۋ
ڤڤ ھڤەھ ھەڤەھ ھڤڤەھ. ەھر ڤڤھ ھڤھ ڤھ ھەۋ
ڤڤھ[14] ھەۋ ڤڤ ھر ەۋڤ ڤەھڤڤڤ. ەھھەھ ھەۋ

(1) ەڤەھڤڤ ڤھ. (2) Deest. (3) ڤھەھ ھڤڤ: ڤەھ ھڤڤ: ڤەھ ھڤڤ.
(4) ڤر ڤەھەھ ھەۋ. (5) ەڤھەھڤھەھ. (6) ەڤڤەھەھڭ. (7) ەھھەھ.
(8) ڤەھڤ. (9) ھڤ ھڤڤ. (10) ۋھەڭھ. (11) ڤھڤڤ ھەڤڤ.
(12) ڤڭھ. (13) ✣ ەھڤ ەۋھ ڤەھەھەھڤ ۋڤ. (14) ھڤڭھ.

ڤەمەڤەڤێ ئەمەڤەمەم ەھێڵەمەم ھۆێ[1]: ەھڤەمەم ڤێڤەڤێ ڤەمەڤەڤێ ئەڤ (ھێڵەمەم ەھێڵ: ڤەڤەڤێڤ[2] ھەھەڤێڤ ڤەمەڤەڤ.

ەڤۆڤە ھەڤەڤەڤێ (ەڤێڤ ڤەڤەمەڤ[3] ەڤەڤەڤە ڵێێێ ڵەڵەڵەڤ ئەۆە: ەڤڵ ھێ ڤڤەڤەڤ ڤھێ. ەڤێ ھەڤ ێێێ ڤەڤەڤ (ەۆێ ێەڤ[4] ێڤەڤەڤ. ڤەڤڤ ێەڤێ ڵھڵڵ ڵەڵەڵ ڵەڵەڵ ێێێ: (ەڤڵ ڤڤەڤەڤ ڵەھ ڤێێێ[4]. ەڤێڤ ێێ ڵەڵەڵ ھێ ڵەڵەڵ ەھڵەڵەھ ڵەڵەڵ: ێڤھڵەڵ ەڤێ ڤێڤ ێێێ ێێ ڵەڵەڵ ەڵ ڵەڵەڵ ڵەڵ ھێ ڵەڵەڵ: ڵەڵ ڤێڤ ێێێ ڵەڵەڵ ڵەڵ ڵەڵەڵ ڵەڵ ھێ ڵەڵەڵ ڵەڵ ڵەڵەڵ[5]. ەڤێڵەڵ ڵەڵەڵ ڵەڵەڵ ڵەڵەڵ ڵەڵ ڵەڵەڵ ڵەڵ ڵەڵەڵ[6]: ەڤڵەڵ ڵەڵەڵ ڵەڵ ڵەڵ

ئەگەر هەردوو نیوەکەی: (مەفاعیلن مەفاعیلن)[1] دەستەواژەی[2] یەکەم بن: (مەفاعیلن) بۆ دووەم دەستەواژەی[3] دووەم دەگۆڕێت بۆ: (فەعولن) وەک ئەم نموونەیە: (مەفاعیلن مەفاعیلن / فەعولن مەفاعیلن). ئەگەر نیوەکەی: (مەفاعیلن فەعولن) بن: (فەعولن) دەگۆڕێت بۆ: (مەفاعیلن) وەک ئەم نموونەیە: (مەفاعیلن فەعولن / مەفاعیلن مەفاعیلن). ئەگەر نیوەکەی: (مەفاعیلن مەفاعیلن) بن: (مەفاعیلن) دووەم دەگۆڕێت بۆ: (فەعولن) وەک ئەم نموونەیە: (مەفاعیلن مەفاعیلن / مەفاعیلن فەعولن). ئەگەر نیوەکەی: (فەعولن فەعولن) بن: (فەعولن) دووەم دەگۆڕێت بۆ: (مەفاعیلن) وەک ئەم نموونەیە: (فەعولن فەعولن / فەعولن مەفاعیلن). ئەگەر نیوەکەی: (فەعولن مەفاعیلن) بن: (فەعولن) دووەم دەگۆڕێت بۆ: (فەعولن) وەک ئەم نموونەیە: (فەعولن مەفاعیلن / فەعولن فەعولن). ئەگەر نیوەکەی: (مەفاعیلن فەعولن) بن: (مەفاعیلن) دووەم دەگۆڕێت بۆ: (مەفاعیلن) وەک ئەم نموونەیە: (مەفاعیلن فەعولن / مەفاعیلن مەفاعیلن). ئەگەر نیوەکەی: (فەعولن مەفاعیلن) بن: (فەعولن) دووەم دەگۆڕێت بۆ: (فەعولن) وەک ئەم نموونەیە: (فەعولن مەفاعیلن / فەعولن فەعولن). ئەگەر نیوەکەی: (مەفاعیلن مەفاعیلن) بن: (مەفاعیلن) دووەم دەگۆڕێت بۆ: (فەعولن) وەک ئەم نموونەیە: (مەفاعیلن مەفاعیلن / مەفاعیلن فەعولن). ئەگەر نیوەکەی: (فەعولن فەعولن) بن: (فەعولن) دووەم دەگۆڕێت بۆ: (مەفاعیلن) وەک ئەم نموونەیە: (فەعولن فەعولن / فەعولن مەفاعیلن). ئەگەر نیوەکەی: (مەفاعیلن فەعولن) بن: (فەعولن) دووەم دەگۆڕێت بۆ: (مەفاعیلن) وەک ئەم نموونەیە: (مەفاعیلن فەعولن / مەفاعیلن مەفاعیلن).[4]

---

(1) مەفاعیلن: دەستەواژەیەکی سەرەکییە لە بەحری هەزەجدا. (2) دەستەواژە: بڕێکە لە پێکهاتەی هۆنراوە. (3) دووەم دەستەواژە: مەبەست لە دووەم بڕی هۆنراوەیە. (4) ئەگەر نیوەکەی یەکەم بە (فەعولن) کۆتایی هات، ئەوا نیوەکەی دووەم بە (فەعولن) کۆتایی دێت.

ئۇلارغا ئېيتقان ئىدىڭلار: ئۇلار ھەرگىز ئۇنداق قىلمايدۇ: ئۇلارغا ئېيتقان ئىدىڭلار: ئۇلار ھەرگىز ئۇنداق قىلمايدۇ: ئەمما ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىچىدىن ئۇلارغا بىر پەيغەمبەر ئەۋەتكەن ئىدىم.

ئەمدى كىمكى ئۇنىڭ: ئۇنى قوغدىمىسا (ياكى ھېلىقى ئىشنى)[1]: ئۇنىڭغا يامان قىلمىسا. ڤەرھەڭلەرنىڭ ئۇنىڭ: ئۈستىگە ئولتۇرۇشى ئۈچۈن ئۇ: ئۆزىنىڭ ئۆيىدە ئۆلسە ئۇ: ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنمايدۇ. چۈنكى ئۇ ئۆلۈمگە[2] ھېلىقى زۇلۇمچىغا ھېچ ئىش قىلمىغان. ئەمما ئۇنى (ھېلىقى ئادەم)[3] ئۆزىنىڭ ئۆيىدىن ۋە: ئۇنىڭ ھاياتىدىن ئۈزۈپ تاشلىغان ئىدى: ئۇنىڭغا ئۇ ئۆلۈمنى ۋەدە قىلغان ئىدى: ئۇنىڭغا ئۇ[4] ھېلى ئۇنىڭغا قوغدىمىغان ھېلىقى ئادەمگە ئۇ[5]. ئەمدى ئۇنىڭ: ھېلى ئۇنىڭغا قوغدىمىغان ھېلىقى ئادەمگە ئۇ ھەر ئىككىسىگە ئۇنىڭغا ئۇ: ئۇنىڭ ئۈچۈن

ڤەڤەڤ: ەشەھەبەھەڤ حڤڤەڤ (ڤگەڤ ڤەڤ ڤەھەگەھەبەھ[1] ەھەھەڤ ھەڤ ھەھ ڤەھەبەھەڤ ڤە ڤەڤگەڤ ھەڤ ھەھ ڤەڤەڤگەھەبەھ ڤە ڤەڤگەڤ ڤەھەڤگەڤ: ڤەھەبەھ ھەڤەڤ ڤەھەڤ ھەڤ ھەھگەڤ: ڤەڤ[2] ھەھ ڤە ڤەھەڤ ڤە ڤەڤەڤگەڤ ڤەھەڤ ھەڤ ھەھ ڤەڤ ھەڤ ڤەڤ ڤەڤ ڤەھەڤ ڤ

دهڪڪهَ (هِ ديڪڻ[1]: (هيڪڪ ڀِڪِؤَ[2] ديڻ دهڪڻ
هصهڪڪ هِ دڻڊڊ ڪِ ڪهصڊڊ. ههڪڪ ڊڊڊ هَفهِ ڪجِ
ديڻ: ههڪڪ هَفهِ ڪجِ. ڤهڈهڪهنبه ڊِ ڤهڊڊڻ:
رَه هصبه ڪڊڻ: هڀ ڤَهَ ڤَڀڪ ڤَهَ هِ (ڊڊڻڊڻ هَصهڪڻ
ڊڤجهڪڻ: ڊهصهَ[3] ڀهڪڻ هَصهڊ ڪهڪڪ: هڊڊد ڤَهَ
ڊڀ ڪڊڊ ڤَهَ (ڪِڪ هيڪڪ[4]: ڀِؤَ ديڻ دهڪڻ ڻڪه
ڪڪهِ: حهڊ ڪجِڪ ڪِ ڪجڊڤهڪڻ[5] ڀهڤڊڻهِ وَڊِد ڪِ
ديڊڀڪ هِ ڪهصڊڊ هَصهڪڻ: ڪَه ديڤهڪڻ ڤَڪڻ ڊهِ
ڤَڪڻ: هصهڊڻ ديڊ هصڊڻ: هڀهڻ ديڊ ڀهڻ؟ هيڪڪ
ديه[6] ڤَڊڊ: ڊڀ ڀڻڪڤڻ وَديڻ هِ وَديصهڤهِ هيڊڊڻ
ڪَهڪ: ڪڪهَ وَديصهڤهِ ڪِ ڤڤهڊڊ[7] ڪِه: هصهد[8]
ڊڀڊڻ ديڤه هَصهڻ ڤڤڻ: ڪَه ڊڊ هصڻ[9] ڊڪ ڊَڊڊ
هڤهڪڻ ڊڪ هَڻ. ڊَڻڻ ڻَڊڊ: ڪه ڪڊ ديڻڻ (ڊڤڪڻ
ديڪڊ[10] ڤهِ ڪِ ڊڊڻ: ڤڪ[11] ڪڊ ڪڻ ڪهصڊڻ
ديڪڊڤ هِ ڪڪڊڊ ڪڪڊڊ: ڤه ڊڤڊڀڪهِ وَڤهصهِ
ڊڊڻڊڤ ڤڪڪڻ[12]: ڤه ڊڤڀڪڪهِ هصهد ڊڊڻ دهصهڻ[13].
ڤڊڻڻ (ڊِ ڊڊ ڪڊڤ هڊهِ ڪڊڻڻ ڤڊڊ: ڪِ ديڪ[14]
هڤهڊڊڻ ڪِ: ڤهِ ڪڻ ڊڊڊڤڪهڤڻ هڤڤهڊڊ ڪهصهڊڻ

---

(1) هيڪڪ ديڪڊڻ ڊهڪڪڻ ڪهڤڻ هَصهڊڻ. (2) ڤِڊڊڻ. (3) هصهڊڻ ڊهڪڪڻ ڪهڤڻ هَصهڊڻ ڤهصڻ
ڊڊڤهڪڻ: ڊهصهڻ. (4) ڪڪهصه. (5) ڊڊڤهڪڻ. (6) ديه. (7) ڤڤهڊڊ.
(8) هصهد. (9) هصهڻ ڪهڻ. (10) ڊڀڪڊڤ. (11) ڤڪ ڻڻ.
(12) هصهد ڀڪڻڻ. (13) دهصهڻ. (14) ڤڤهڊڊ ڪڊڻڻ ڊڊ ڪڊڻ ڪهصه:
ڪ ديه.

ⴰⵎⵓⵔ. ⵎⵉⵏ ⵉⵣⵔⴼⵏ ⵉⵎⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵙⴰⵏ ⵜⵎⵣⵉⵖⵜ[1]: ⵜⵉⵎⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵉⵏⵏⴰⵏ ⵜⵉⵎⵣⵉⵖⵜ. ⵓⵔ ⵉⵙⵙⵉⵔ ⵉⵎⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵙ

دَّنَّ ؛دَبَ: ١٥ هَدَّسَ هَّبَنَ: هِحكَ دَوهَدِ
دَبَدَّهِهِحِ كَدَّ: ٥ُ هِحِهَدَّ ؛دَهَ دَكَّسَ دَيِحَسَ
هَّدَّهِهدَبِ.[1] كَدَّنَ ؛هِحَدِ: ١٥ هَدَ هَدَنَ[2]:
(هَدَّ هَ كَحسَهِ دَدَّ كَحِكَ ؛دَهَ دَوهَدِ هِ هَدَّ:
هَكَهِكَّنَّ.[3] هَدَبَهَ ؛دَهَ ؛هَدَ. ؛هَدَ ؛دَهَ هِحِّدِ هَحَّهَّهَ:
دَهَدَ ؛هَدَ هَكَهَ هَحِدَهَ[4] كَكَ ؛دَهَ؟ ؛هَدَ
حِهَ ؛هَبَدَ (دَسَحَهَ كَ دَ: ٥هَهَهَ[5] هَدَبَ هَدَهَ:
هَهَهَ[6] هَكَهَ هَحِدَ؟ ؛هَدَ ؛دَهَ هَدَّهَ (دَدَّكَ دَسَحَ:
دَهَكَهَ[7] حِهَدَ هِ كَدَهَ[8]؟ ؛هَدَ ؛دَهَ هَحِدَ دَهَوَكَ:
دَهَهَحَهَ ؛دَهَ ؛هِ هَدَّ ٥هَهَحَهَدَّ حَكَسَهَ: دَهَدَ٥[9]
؛هِ كَكَبَهَ؟ ؛هَدَ دَسَّ هَهَهَ دَحِحَدَهَ: دَهَحَهَ دَحَ
(هَسَهِحَ ؛دَهَ[10] كَ: دَهَ ؛دَهَهَ ؛هِحَهَسَ كَ دَسَّ
(دَكَهَهَ دَحِهَهَ[11]؟ ؛هَدَ هَحَدَّ دَهَكَ كَحَدَهَ هَدَّهَ
دَسَحَهَ حَ: دَهَهَ[12] كَ كَ كَهَدَّ دَهَهَدَّ: ٥هَسَهَ
هَدَّهَ ؛دَهَ هِحِهَ كَدَسَّ دَهَدَّ٥هَ؟ ؛هَدَ كَهَهَ هَدَّهَ
هَهَهَهَّ: دَسَهَدِ هَدَّ هَ هَدَّهَ: ٥هَحَدِ كَ كَهَدَّ
دَهَهَدَّ حَهَهَّ دَهَكَهَحَهَ؟

٥ هَ هَدَ دَنَّ هَدَّ هَ حَكَ كَهَهَّسَ دَدَهَحَهَ[13] هِ

(1) هَهَحَهَ. (2) كَدَ. (3) هَدَ هَ دَهَدَّ كَحسَهِ دَكَحِكَ ؛دَهَ
دَهَحَهَ هِ هَدَ هَحِدَهَ: ؛هَدَ دَ: ٥هَ دَسَحَ٥هَ كَ هَ؛ (4) هَحِدَ.
(5) هَحَهَ. (6) هَحَهَ؛ هَسَدَّهَ. (7) ؛دَكَ دَسَحَ ؛هَكَهَ. (8) كَدَهَ.
(9) ٥هَحَ٥ ؛هَدَ هَحَهَسَ. (10) هَسَهَ. (11) كَهَهَ دَهَدَّ٥هَ.
(12) هَهَّ. (13) دَهَهَحَهَسَ ٥هَّ.

ⵜⵉⵎⵙⵙⴰⵡⴰⵏ ⵏⵜⵣⵔⴼⴰⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⴰⵏ: ⵜⵉⵙⵙⴰⵡⴰⵏ ⵏⵜⵉⵏ ⵜⵜⵓⵏ: ⵜⵉⵎⵙⵙⴰⵡⴰⵏ ⵏⵜⵉⵏ ⵜⵉⵜⵜⵓⵏ. ⵙⵎⵓⵔ ⵜⵉⵣⵣⵓⵔ ⵀⵎⵎⵓⵔⴰⵏ: ⵜⵉⵣⵣⵓⵔ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⴰⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⴰⵏ ⵜⵉⵎⵙⵙⴰⵡⴰⵏ ⵏⵜⵣⵔⴼ

كل ةرسأ ؛ةيدابلا ؛ةيلهاجلا ةيدابلا ةرسأ.[1] ةرسأ: ةرسأ ةيدابلا ؛ةيلهاجلا ةيدابلا ةرسأ: ةرسأ ةيدابلا ؛ةيلهاجلا ةيدابلا ةرسأ.

ڤيڠڬه: ايا سدڠ مڠاجر كيتاڤ؟ ڤاڬي ايا
دي جڬ كمبيسا: مك ايا ترڤڠ مسيڠ ڤاده: مك
دڤيڠڬ مڠهمڤيري[1] دڤمبر مڠهمڤيري ڤاده
مڠاجر ڤاده: مك ايا ترڤڠ مڠاجر ڤاده
مڠهمڤيري دڤمبر: دڤيڠڬ ڤاده مڠاجر

ﻫﻮﻛﻴﻨﻲ ﻳﻮﺩﻮﻣﻲ ﻛﻮﻣﻲ. ﻣﻮﺟﻮ ﺳﻮﺑﻮﺳﻮ ﻳﻮﺟﻮﻣﻲ ﺳﻮﺳﻮﻫﻮ: ﺟﻲ ﻳﻮﻣﻮﻣﻲ ﻣﻮﻛﻮﻣﻲ. ﻫﻮﻣﻮﻣﻲ ﻳﻮﻣﻲ ﻛﻮﺳﻮﻫﻮﻣﻲ: ﻳﻮﻛﻮﻛﻮ ﻛﻮﺳﻮﻫﻮﻣﻲ (ﺳﻮﺳﻮﻫﻮ. ﻫﻮﺟﻮ ﺳﻮﺑﻮﻫﻮﻛﻮ[1] ﻛﻮﻫﻮ ﻛﻮﻫﻮﻣﻲ ﺟﻲ ﺳﻮﺑﻮﻛﻮ ﻛﻮﺳﻮﻫﻮﻣﻲ: ﻫﻮﻛﻴﻨﻲ ﻛﻮﺟﻮﻣﻲ[2] ﻫﻮﻛﻴﻨﻲ ﻛﻮﺳﻮﻫﻮ[3] ﻛﻮﻫﻮ ﺳﻮﻳﻮﺳﻮ ﻳﻮﻛﻮﻛﻮ: ﻫﻮﻫﻮ ﻛﻮﻫﻮ (ﻳﻮﺟﻮﻫﻮﺳﻮ: ﻳﻮﻛﻮ ﻳﻮﻳﻮﻫﻮﺳﻮﻣﻲ[4] ﻛﻮ ﻫﻮﻫﻮ. ﻫﻮﻫﻮ ﻛﻮﻫﻮ ﻳﻮﻫﻮﻛﻮﻫﻮﺳﻮ ﻛﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ.

ﻫﻮﻫﻮﻛﻮﻫﻮﺳﻮ ﻛﻮﻫﻮ ﻳﻮﻫﻮﻛﻮﻫﻮﺳﻮ ﻛﻮﻫﻮ ﻳﻮﻫﻮﻛﻮﻫﻮﺳﻮ[5] (ﻳﻮﻫﻮﻛﻮ ﻫﻮﻫﻮﻛﻮﻫﻮﺳﻮ[6] ﻫﻮﻫﻮﻛﻮ ﻛﻮ: (ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻛﻮﻫﻮ ﻳﻮﻫﻮ[7] ﻛﻮﻫﻮﻫﻮﻛﻮ: ﻫﻮﻫﻮﻛﻮ ﻛﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻛﻮ ﻳﻮﻫﻮﻛﻮ: ﻫﻮﻛ (ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮ[8]. ﻫﻮﻛﻮﻫﻮ (ﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ[9] ﻳﻮﻫﻮﻛﻮﻫﻮﺳﻮ ﻛﻮﻫﻮﻫﻮﻛﻮ: ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ[10] ﻳﻮﻫﻮ ﻫﻮ ﻛﻮﻫﻮ. ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ: ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ[11] ﻳﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ: (ﻳﻮﻫﻮﻫﻮ ﻳﻮﻫﻮﻫﻮﻛﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻳﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ[12] ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ: (ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ[13]: ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ[14] ﻛﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ.

---

(1) ﻳﻮﻫﻮﻛﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ. ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ. (2) ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮ. (3) ﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ. (4) ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ. (5) ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮ. (6) Desunt. (7) ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮ. (8) ﻛﻮ ﻛﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮ. (9) ﻫﻮ. (10) ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ. (11) ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ: ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ. (12) ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ. (13) ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ. (14) ﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻮﻫﻮ.

ڤێسەرێ دبێژە مە ئەڤە دبێژە ئەز ب خۆ : ئەز كو
هاتمە ژ ئاسمانێ نە ژ بۆ ڤێ چەندێ: ئێكو ژ
وان ژ سەرێ دمرە نە ئەز ژ ئاسمانێ.
هەمی ڤێنا ل ئەڤێ چەندێ: دەستپێكا
دنیایێ ئەڤە بوو ئەز ئێ بێژم ئەڤە
ئەز ئێ بێژم ئەڤە[1] زەلامێ هەی
ئەز ئێ بێژم ئەڤە. ئەو ئەڤە ئەز
ئەڤە ئەز ئەڤە. ئەز ئەڤە ئەز
ئەڤە ئەز ئەڤە. ئەڤە ئەز ئەڤە
ئەز

دېيىلگەن كىشىلەر: بىزنىڭ ئېتىقاد قىلغان ئىسلام دىنىمىز
ھەق (ياكى ھەققىدۇ[1]. ھېچ ۋاقىت ئىسلامغا ئوخشاش بىزنىڭ
ئۇلۇغ ئىلاھىمىز ئېيتقان: ئاخىرەتتە ھېچ كىشى ئۆزىگە
ھەققىدە: ئەمەلىيەتتە ھېچكىم ئىسلامدىن ياخشى ئەمەس. ھېچ ۋاقىت
ئىسلامغا كىرىپ ھېچ ئىش قىلمىغان[2]: دېگەنگە ئوخشاش[3] ئۆزىنى ھېسابلىمىز.
ئۇنىڭغا[4] ئۇلىمالار: مۇنداق بولسا مۇھەممەد: ئېيتقان ئەمىس.
ھېچقانداق ئىشلار: مۇسا[5] ئىسلامغىمۇ ئوخشاش: ئېيتقان
كېلىدۇ[6]. ئەمەلىيەتتىچۇ ئۇ ھېچقاچان ئۇنىڭ ئىلاھى
ئېيتقان: مۇنداق بولسا مۇھەممەد: ئېيتقان ئەمەس. ئۇنىڭ ئىسمى
ئىلاھىيلا (ئۇ ئۆزى ئىلاھ[7]: (ئەنگلىز ئىلاھىيلا ئېيتقان
ئىشلارنى[8]. ئۇلارغا ئۇنداق: دېيىلىدۇ ئۇلارنى ئۆزىنى
ئىلاھ: ئۇلارغا ئىسمى ئۇنىڭ ئىلاھى. ھەقىقىي ھېچ
ئىلاھ ھەققىدە ئېيتىلغان[9] ئەنگلىز ھېچ ئۇنداق: ئۇلار
ئىلاھىيلا ئۇلارغا ئۇنداق: ئۇلارنى ھېچ[10] ئۇنداق ئىلاھ: بۇ
ئۆزىدە ھېچ ھەقىقەت.

مەسىلەن ئۇقمىغاچقا بۇ ئۇلۇغلارنى: ئىلاھ ئۇلار
ئۇنداق ھەر ئۇلارنىڭ ئىلاھىيلىقىنى ئۇنىڭ ھەققىدە ئۇلار
ئۇلۇغلارنى[11]. ھېچقاچان[12] ئىسلام ئۇلۇغلارنى ئۇلۇغ

---

(1) ئۇلۇغلار. (2) ئۇنداق. (3) ئۇنىڭدا. (4) ئېيتىلغان.
(5) مۇسا ھەققىدە. (6) ئۇنداق ھېلا. (7) ئۇلار. (8) ئەنگلىز بۇ سۆزنى
ئىلاھىيلار. (9) ئۇلارغا ھەققىدە. (10) ئۇنداق ئۇلارنى. ھېچ ھەققىدە. (11) ئۇلۇغ
ئۇلۇغلار. (12) ھېچقاچان.

(ܒܝܬ ܒܝܬ ܟܪ̈ܟ̈ܐ ܕܒܝܬ ܦܪ̈ܥܘܢ[1]: ܘܥܡ ܫܪ̈ܝ ܟܠ ܡܨܪ̈ܝܢ ܒܝܡ ܣܘܦ[2].

ܘܥܒܪ ܡܘܫܐ ܐܝܕܝܗ ܥܠ ܝܡܐ[3] ܘܦܬܚ ܐܬ ܝܡܐ: ܘܝܒܫ ܬܪ̈ܥܐ ܒܝܡ ܝܒܫܬܐ: ܘܒܩܥ ܡ̈ܝ ܝܡܐ (ܐܝܟ ܫܘܪ̈ܐ ܟܕ ܡ̈ܝ)[4]: ܘܥܒܪ ܒܢܝ ܝܫܪ̈ܐܝܠ ܒܝܒܫܬܐ ܒܓܘ ܝܡܐ.

(ܫ̈ܝܐ ܟܠ ܚܝܠ ܦܪ̈ܥܘܢ ܘܥܡ ܪ̈ܟ̈ܒܘܗܝ ܒܝܡ ܣܘܦ.
ܘܐܡ ܢܒܝܐ: ܒܫܝܠ ܐܝܟ ܐܡ̈ܪ ܡܪܝ ܫ̈ܝ ܟܠ ܫ̈ܢ ܫ̈ܒܥ: ܢܒܝ ܫ̈ܩܪ̈ܐ ܢܦ̈ܠ ܥܠ ܐܪ̈ܥܐ ܕܡ̈ܨܪ̈ܝܢ : ܐ̈ܡ.

ܟܠ ܒܟܪ̈ܐ ܕܒܟܪ̈ܘ ܒܐܪ̈ܥܐ ܕܡ̈ܨܪ̈ܝܢ ܡܢ ܒܟܪ ܦܪ̈ܥܘܢ ܕܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪ̈ܣܝܗ: ܕܥܡ ܒܟܪ ܥܒܕܐ ܕܐܢܫ ܘܥܡ ܒܟܪ ܒܥܝܪܐ ܕܥܠ ܥܡ ܪ̈ܟ̈ܒܘܗܝ ܕܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪ̈ܣܝܗ[5].

ܫܡܘܬ

ܘܐܡ̈ܪ ܡܪܝ ܠܡ̈ܫܐ ܠܡ̈ܐܡ̈ܪ ܐ̈ܠ ܒܝܬ ܝܫܪ̈ܐܝܠ ܘ̈ܐ̈ܠ ܒܝܬ ܐܗܪ̈ܘܢ: ܘ̈ܐ̈ܠ ܒܝܬ ܠ̈ܐܘܝ: ܕ̈ܝ̈ܪ̈ܐ ܐܬ ܝܗ̈ܘܗ ܐܠ̈ܗ̈ܟ̈ܘܢ[6] ܕ̈ܐ̈ܠ ܒ̈ܝ̈ܪ̈ܐ ܐܬ ܝܗ̈ܘܗ ܐܠ̈ܗ̈ܟ̈ܘܢ[7].

ܒܝܬ ܐܒܐ ܕܡܫܟܚܐ ܕܡ̈ܫܟ̈ܚ̈ܐ ܡ̈ܠܟ ܫ̈ܡ̈ܐ:

---

(1) ܒܝܬ ܦܪ̈ܥܘܢ. (2) Deest. (3) ܝܡܐ. (4) ܡ̈ܝ ܝܡܐ. (5) Hæc desunt in edit. Ass. ܟܬ̈ܒ ܬ̈ܘ̈ܕ̈ܝ: ܒ̈ܝ̈ܬ ܡ̈ܕ̈ܝ̈ܢ̈ܬ̈ܐ. N. E.). (6) ܐ̈ܠ ܒ̈ܝ̈ܪ̈ܐ. (ܐ̈ܠ ܒ̈ܝ̈ܪ̈ܐ ܡ̈ܕ̈ܝ̈ܢ̈ܬ̈ܐ ܒ̈ܝ̈ܬ ܟ̈ܠ ܗ̈ܐ̈ܠ̈ܗ̈ܐ). (7) ܐ̈ܠ ܒ̈ܝ̈ܪ̈ܐ ܐܬ ܝܗ̈ܘܗ ܐܠ̈ܗ̈ܟ̈ܘܢ. (ܒ̈ܝ̈ܬ ܐ̈ܒ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܫ̈ܟ̈ܚ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܫ̈ܟ̈ܚ̈ܐ. N. E. 297).

ཐུགས་རྗེ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བ་ཞིག་(2)ཡོད་པ་དེ་ནི་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་བ་ལྟ་བུ་ཡིན་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བ་ཞིག་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་བ་ཡིན་ནོ། ཡང་ན་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཡང་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བ་ཞིག་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་བ་ཡིན་ནོ།

בעל הבית: אין לי אשה. אמר לו: אם כן, אבקש ממך שתתן לי את בתך לאשה. אמר לו: אם אתה מוצא חן בעיני, אתן לך. אמר לו: אם כן, אתן לך מאה זהובים ואת בתך לאשה. אמר לו: אם כן, אתן לך את בתי לאשה. ונתן לו מאה זהובים ואת בתו לאשה. ונשא את בתו לאשה. ולקח את בתו ויצא לדרך. ובדרך פגע בו אדם אחד ואמר לו: מה אתה עושה? אמר לו: אני הולך לי. אמר לו: מה יש לך? אמר לו: אשה. א

ڕەگەز بەدەڤ کیجە: جۆجەڤ کە ئەکەڕە جۆکێژ
ئەگەر: کە ئەڤە ڕەگەزێکی ئێجگار. ئێجگار ئەڤ
ئەگەر: کە ئەڤە ڕەگەزێکی ئێجگار؟ ئەڤ ئەڤە ئیگ
ڕەگەزێکی کە ئەڤە ئەڤە؟ ئەڤ ئەڤە ئیگ ڕەگەزێکی
ئەڤە کەس: ئەگەر ئەڤە ئەڤە ئەڤە ئەڤە ئەڤە
ئەڤە ئەڤە ئەڤە

(משפחה[1]?) לבן. והוא משתחוה לו כי לפי מנהגם היה
מנהג: כלומר לפי הכבוד שהיה לו. כי. ואף לפי הכבוד
הנהוג בין קרובים: ומשם הלכו לבית אביהם: ויגידו
לו כל אשר דבר אליהם.

והוא כשראה את הנזמים והצמידים: ואת
הבגדים שנתן להם: כי בודאי הם מבית אחי
לבן הגדול: ומשם באו: והוא מיד רץ
אל לבן: ויבא משם רץ[2]. והוא מיהר
לבן: כי
אלו הנזמים ניתנו לו לשם שכר: ולא
לשם מתנה[3] רגילה: ואחר כך לא יתן
לו שכר: והוא מיהר לבן כי שמע
רגילה. והוא מיהר לבן כי שמע
כי הם משם? ואיה הוא כי באו
הביתה. ויהי כראות את הנזמים
והצמידים בידי אחותו: וכי שמע
את דברי רבקה אחותו: לאמר
כה דבר אלי האיש: ויבא אל האיש
והנה עומד על הגמלים: ויאמר
בוא ברוך ה': למה תעמוד בחוץ
והבתים פנויים: ומקום לגמלים:
ויפתח הבית ויבא משם מים
לרחוץ רגליו ורגלי האנשים
אשר אתו: ויתן תבן וכלי
ומים לרחוץ רגליו ורגלי
האנשים אשר אתו: וישם
לפניו לאכל: ויאמר לא
אוכל עד אם דברתי
דברי: ויאמר דבר:
ויאמר עבד אברהם
אנכי: וה' ברך
את אדוני מאד
ויגדל: ויתן
לו צאן
ובקר

(1) משפחה. (2) פעם שנית. (3) מתנה. (4) מתנות.

ڪنهن ڏينهن ڪنهن ڳالهه ۾ ڪاوڙ ٿيو: ۽ ڪاوڙ ۾ ڪنهن کي ڪجهه چئي ويٺو: ڪنهن ڏينهن ڪنهن کي ڪجهه ڏئي ويٺو: ڪنهن ڏينهن ڪنهن کي ڪجهه کسي ويٺو: ڪنهن ڏينهن ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جو واعدو ڪري ويٺو: ڪنهن ڏينهن ڪنهن کان ڪجهه وٺڻ جو واعدو ڪري

كما تعلمون أن الله يحب الصدق: ولا تعلموا أولادكم الكذب: لأن الكذب يفسد الأخلاق ويحط الأدب: ولا تعلموا أولادكم الكذب لأن الكذب يؤدي إلى الخيانة. (sic.)

ولا تعلموا أولادكم الكذب. لأن: إذا عوّدت الطفل الكذب: صار يكذب على كل أحد: ولا تعلموا الطفل الكذب لئلا: يعتاد الكذب: ولا تعلموا أولادكم الكذب. لأن الكذب يؤدي إلى الخيانة: ولا تعلموا أولادكم الكذب. لأن: الكذب يحط الأدب: ولا تعلموا أولادكم الكذب. لأن: الكذب يفسد الأخلاق: ولا تعلموا أولادكم الكذب. لأن:

ڕۆژێکیان ئەبێ ئەچێتە ڕاوکردن. ئەو ڕۆژە ئەو ڕۆژێکە بوو
ئەچێتە ڕاوکردن. ئەچێتە ڕاوکردن

يُرِيدُ بِهِ مَسْجِدَ شَيْخِنَا أَبِي عَلِيٍّ. وَكَانَ يَقُولُ: مَسْجِدُ شَيْخِنَا: يُرِيدُ مَسْجِدَ أَبِي عَلِيٍّ. وَيَقُولُ: مَسْجِدُ الشَّيْخِ: يُرِيدُ مَسْجِدَ أَبِي عَلِيٍّ[1] لِأَنَّهُ كَانَ يُقَالُ: مَسْجِدُ الشَّيْخِ. وَلَا يُقَالُ: مَسْجِدُ الشَّيْخَيْنِ؟ لِأَنَّ أَبَا عَلِيٍّ كَانَ يَقُولُ: إِنَّهُ لَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ: مَسْجِدُ الشَّيْخَيْنِ؟ لِأَنَّهُ لَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ: مَسْجِدُ الشَّيْخِ وَالشَّيْخِ؟ لِأَنَّ الشَّيْخَ لَا يَكُونُ إِلَّا وَاحِدًا. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الشَّيْخَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْأُسْتَاذِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْأُسْتَاذَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُصَنِّفِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُصَنِّفَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُؤَلِّفِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُؤَلِّفَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُحَرِّرِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُحَرِّرَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُقَرِّرِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُقَرِّرَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُلَخِّصِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُلَخِّصَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُعَلِّقِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُعَلِّقَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُسْتَمْلِي. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُسْتَمْلِيَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُسْتَفِيدِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُسْتَفِيدَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُسْتَرْشِدِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُسْتَرْشِدَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُرِيدِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُرِيدَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُحِبِّ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُحِبَّ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُتَعَلِّمِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُتَعَلِّمَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُتَأَدِّبِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُتَأَدِّبَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُتَعَلِّمِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُتَعَلِّمَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُتَأَدِّبِ. وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْمُتَأَدِّبَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْ يَكُونُ فِي مَرْتَبَةِ الْمُتَعَلِّمِ.

---

(1) مسجد. (2) (حذ بقية كلمة يقولون يقولون كما في ح. وما أثبتناه من ز. وهو الصحيح. N. E.).

לזקן: ואמר אליו בני לכה. קרוב אל הזקן: ואמר אליו הנה נא זקנתי ולא ידעתי יום מותי: ועתה קח נא כליך תלינך וקשתך וצא השדה: ויצא עשו השדה: ויצד לו. ויקח לו: ויבא לאביו. ויאמר אליו: ויקם יצחק אביו. ויאמר אליו: ויאכל. ויתן לו: ויאכל. ויתן לו: ויאמר אליו יצחק אביו. ויאמר אליו: ויגש יעקב

ڪنهن کي چوڻ: ڏسڻ ڏيکارڻ[1] ۽ ڏسڻ ڏيکارڻ[2]: ڪنهن
کي چوڻ: ڏسڻ ڏيکارڻ. ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ. ڪنهن
کي ڏسڻ ڏيکارڻ: ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ. ڪنهن کي
ڏسڻ ڏيکارڻ: ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ. ڪنهن کي ڏسڻ
ڏيکارڻ: ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ. ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ:
ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ. ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ: ڪنهن
کي ڏسڻ ڏيکارڻ. ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ: ڪنهن کي
ڏسڻ ڏيکارڻ. ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ: ڪنهن کي ڏسڻ
ڏيکارڻ. ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ: ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ.
ڪنهن کي ڏسڻ ڏيکارڻ:

ܒܬܪ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܚܪܢ ܐܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝ ܐ

مِنْهُ. وَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَكَسَرَهَا تَحْتَ الْجَبَلِ: وَكَانَ فِيهَا مَكْتُوبًا كَلَامُ اللهِ الَّذِي كَلَّمَهُ بِهِ عَلَى الْجَبَلِ. فَلَمَّا رَأَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا صَنَعَ قَوْمُهُ مِنْ عِبَادَةِ الْعِجْلِ وَكَسَرَ الْأَلْوَاحَ: غَضِبَ غَضَبًا شَدِيدًا وَأَخَذَ الْعِجْلَ الَّذِي صَنَعُوهُ وَأَحْرَقَهُ بِالنَّارِ وَسَحَقَهُ حَتَّى صَارَ كَالتُّرَابِ وَذَرَّاهُ فِي الْبَحْرِ: وَكَانَ يَسْقِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ ذَلِكَ الْمَاءِ. وَلَمَّا فَعَلَ مُوسَى ذَلِكَ: أَمَرَ بَنِي لَاوِي أَنْ يَقْتُلُوا كُلَّ مَنْ عَبَدَ الْعِجْلَ: فَقَتَلُوا مِنْهُمْ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ ثَلَاثَةَ آلَافِ رَجُلٍ. وَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ: قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ: إِنَّكُمْ قَدْ أَثِمْتُمْ إِثْمًا عَظِيمًا بِعِبَادَةِ الْعِجْلِ: وَلَكِنِّي أَصْعَدُ إِلَى الْجَبَلِ لَعَلِّي أَسْأَلُ رَبِّي أَنْ يَغْفِرَ لَكُمْ. فَصَعِدَ مُوسَى إِلَى الْجَبَلِ وَسَأَلَ رَبَّهُ أَنْ يَغْفِرَ لِقَوْمِهِ: فَقَالَ اللهُ لَهُ إِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ: وَلَكِنْ لَا أَسِيرُ مَعَهُمْ لِأَنَّهُمْ قَوْمٌ صُلْبُ الرَّقَبَةِ. فَقَالَ مُوسَى: يَا رَبِّ إِنْ لَمْ تَسِرْ مَعَهُمْ فَلَا تُصْعِدْنِي مِنْ هَذَا الْمَكَانِ. فَقَالَ اللهُ لَهُ: إِنِّي سَأَسِيرُ مَعَهُمْ. فَقَالَ مُوسَى: يَا رَبِّ أَرِنِي وَجْهَكَ. فَقَالَ اللهُ: لَا يَرَانِي أَحَدٌ مِنَ الْبَشَرِ وَيَعِيشُ. فَقَالَ اللهُ لِمُوسَى: اصْعَدْ إِلَى الْجَبَلِ وَأَنَا أَمُرُّ عَلَيْكَ وَأَسْتُرُكَ بِيَدِي حَتَّى تَرَى ظَهْرِي. وَلَمَّا مَرَّ اللهُ عَلَى مُوسَى: قَالَ مُوسَى لِلَّهِ: مَا أَرْحَمَكَ وَأَعْطَفَكَ يَا رَبِّ. فَقَالَ اللهُ: أَنَا أَرْحَمُ بِعِبَادِي مِنْ أُمٍّ بِوَلَدِهَا. وَلَمَّا نَزَلَ مُوسَى مِنَ الْجَبَلِ: أَمَرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَبْنُوا لِلَّهِ بَيْتًا يَسْكُنُ فِيهِ. وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَأْتُوا بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالنُّحَاسِ وَالْحَدِيدِ وَالْأَحْجَارِ الْكَرِيمَةِ وَالْأَخْشَابِ وَالْأَصْبَاغِ وَالْأَقْمِشَةِ وَالْأَشْيَاءِ الَّتِي يَحْتَاجُ إِلَيْهَا الْبَيْتُ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ طُولُ الْبَيْتِ ثَلَاثِينَ ذِرَاعًا وَعَرْضُهُ عَشْرَةَ أَذْرُعٍ وَارْتِفَاعُهُ عَشْرَةَ أَذْرُعٍ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لَهُ بَابٌ وَاحِدٌ وَأَنْ يَكُونَ فِي الْبَيْتِ مَنَارَةٌ وَمَائِدَةٌ وَمَذْبَحٌ وَتَابُوتٌ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ سُتُورٌ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ سَقْفٌ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ رِوَاقٌ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ أَعْمِدَةٌ وَقَوَاعِدُ وَأَطْنَابٌ وَأَوْتَادٌ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ صُفُوفٌ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ أَبْوَابٌ وَأَقْفَالٌ وَمَفَاتِيحُ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَلَائِكَةٌ يَحْفَظُونَهُ وَيَخْدُمُونَهُ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ كَهَنَةٌ وَلَاوِيُّونَ وَمُغَنُّونَ وَمُغَنِّيَاتٌ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوْسِيقَى وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مُؤَذِّنُونَ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْوُضُوءِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْغُسْلِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْبَخُورِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْقَرَابِينِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْمَوْتَى وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْأَحْيَاءِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْأَطْفَالِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْبَالِغِينَ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلرِّجَالِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلنِّسَاءِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْعَبِيدِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْأَحْرَارِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْمَرْضَى وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْأَصِحَّاءِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْمَسَاكِينِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْأَغْنِيَاءِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْعُلَمَاءِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْجُهَّالِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْمُلُوكِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلرَّعِيَّةِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْقُضَاةِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْمُتَقَاضِينَ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْكُتُبِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْقِرَاءَةِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْمَوْتَى وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْأَحْيَاءِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْأَطْفَالِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْبَالِغِينَ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلرِّجَالِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلنِّسَاءِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْعَبِيدِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْأَحْرَارِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْمَرْضَى وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْأَصِحَّاءِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْمَسَاكِينِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْأَغْنِيَاءِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْعُلَمَاءِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْجُهَّالِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْمُلُوكِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلرَّعِيَّةِ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْقُضَاةِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْمُتَقَاضِينَ. وَأَمَرَ أَنْ يَكُونَ لِلْبَيْتِ مَوَاضِعُ لِلْكُتُبِ وَأَنْ يَكُونَ لَهُ مَوَاضِعُ لِلْقِرَاءَةِ.

(1) سقط.

ומה הוא? שלא יהא מהלך בשוק ומסתכל בנשים. ואם
היה מהלך בשוק ומסתכל בנשים, אין מלמדין אותו תורה.
ואם היה מלמד תורה לתלמיד

ויהי בימים ההם. ויהי בימים ההם: ויהי בימים ההם: ויהי בימים ההם:

ڤڕڤ ڤڕڤ. ڤڕڤڕڤڕڤ ڤڕڤ ڤڕڤڕڤ ڤڕڤڕڤ (ڤڕڤڕڤڕڤ[1]؟) ڤڕڤ ڤڕڤڕڤ ڤڕڤڕڤڕڤ ڤڕڤڕڤڕڤ ڤڕ

ואחר כך יאמר קדיש שלם: יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דהוא עתיד להתחדתא[1] וכו' ואחר כך יאמר קדיש דרבנן: על ישראל ועל רבנן וכו' ואחר כך יאמר קדיש דרבנן: יהא שלמא רבא מן שמיא וכו' ואחר כך יאמר קדיש דרבנן: עושה שלום במרומיו וכו'. ואחר כך יאמר קדיש יתום[2]. ואחר כך יאמר: יהא רעותך שתבנה בית המקדש במהרה בימינו: ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות: ואחר כך יאמר: אלהינו ואלהי אבותינו: ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך: האמורה מפי אהרן ובניו כהניך עם קדושך: שנאמר: יברכך ה' וישמרך: יאר ה' פניו אליך ויחנך: ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום: ואחר כך יאמר: אלהינו ואלהי אבותינו: ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך: האמורה מפי אהרן וכו'

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו. כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות.

ועל הכל יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות.

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. ואין אנחנו יודעים מה טוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

(1) אמת.

ཀུན་ཏུ་བཀའ་བསྩལ་པ་ལྟ་བུ་ཡིན་ནོ། ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱིས་ཀུན་ཏུ་ཁྱབ་པའི་ཕྱིར་རོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཅི་ཞིག་ཡིན་ཞེ་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོ་ཡིན་ནོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོ་ཡང་ཅི་ཞིག་ཡིན་ཞེ་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བ

هَلحَهِهُوِ: مَنْدَهَ كَمَ لَكِحِيْ هَمَ نَوَكَّبِيْ: دَيِهَصِهِ كَحِيْ حَيْنَ هَمَهَ نَبِ هَمَهَ مِ حَدَّمِهِ. أَكَ كَ: يْ قَضِيْ هَلحَهِهُوِ: هَكَ كَ دَيِيْكَ يْنَ بَكَ سَمِحَتَّنَ دَحِهِكَ: هِحَكَ دَحَتَّهَ يْنَ وَصَوَّحه مَهِكَّيْنَهَه. هَسَّكَ سَمِيْ سَدَّتَ: أَكَ هَنَ مِ هَّحَيْ يْنَ دَمِحِيَبَيْ: وَصَمَهِ هَلحَهِهُوِ دَيِصِهِ بَكَ هَمَّتَهَ. هَحَيْ هَلحَ مَيْمَدَ: يْنَ قَضِيْ نَنَ مَيْصِه كَمَ دَيِمَلكِ بَحِصِ: وَكَ يْنَهَ بَيْكَ يْنَ حَ دَحَّبِ نَنَهَ.

دَحِ هَنَ هَوَمَدَنَ هَيَكَ كَحِيْ هَكَ مِ مَدَّ هَلحَ: سَدَه سَدَهِيْ دَحَنَ. مَحِ سَحِ يْهَ كَهَهَ: وَدَحَدَه يْنَ كَهَقَّبِ مَيْكَه يْنَ حَمَحَنَ دَحَنَ كَمَدَهَ. وَصِحَنَ دَنَ نَمَّ يَحَكَ هَمَّتَهَ: هَحَ هَكَ حَمَحِ كَحِيْ: هَحَ هَكَ هَمَّتَهَ حَكَ هَمَّتَهَ: هَحَ كَحَ مَيْمَدَه حَكَّيْنَ مِ هَوَمَّتَهَ: وَكَحَه مَيْتَه يْنَ. وَحَحَه كَحِيْ هَنَ مَيْمَدَه كَمَ كَهَّتَهَ هَقَّبِ: دَسَ هِحَكَ دَمَكَكَ هَه مَحِمَ: مَيَحِيْ مَيَحِ دَيِيْكَ حَكَ مَيَحِ مِ نَكَمَ: هَهَ دَهِحَكَّيْ هَنَهَ نَمَهَ: هِحَكَ هَدِيْ حَ مَلحَ: دَيْنَيْ كَحِ حَيْنَ دَمِحَتَّنَ دَحِهِكَ. هَنَّ دِي هَنَ دَيْكَمَ نَمَهَ كَحَ: وَهَسه وَهَحَ هَوَقَّدَه بَكَ هَمَّتَهَ: وَحَحَه مَحِيَتَ هَنَّ دَيِهَحَّبِهَ كَ هَلحَمَهَ هَمَهَحَّبِهَ. وَحَحَ هَقَّبِه

ཤེས་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་བསྐྱེད་ནས་ཀྱང་། ཁོ་ན་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལ་ཞུགས་ཏེ་ཡང་། ཕྱིས་ཀྱང་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞིང་། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བའི་ཕྱིར་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་ལངས་ཏེ་ཡང་། ཐུགས་རྗེ་བསྐྱེད་ནས་ཀྱང་།

ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪ ܘܫܡܗ ܡܨܪܝܢ ܒܠܫܢ ܥܡܗ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪ ܘܫܡܗ ܡܨܪܝܢ ܒܠܫܢ ܥܡܗ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪ ܘܫܡܗ ܡܨܪܝܢ ܒܠܫܢ ܥܡܗ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪ ܘܫܡܗ ܡܨܪܝܢ ܒܠܫܢ ܥܡܗ: ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪ ܘܫܡܗ ܡܨܪܝܢ ܒܠܫܢ ܥܡܗ: ܐܡܪ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ

ⵜⵉⵎⵎⵉⵔⵉⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵉⵙⵜⴰⵔⵜ ⵙⵙⵓⵔⵜ

ואשתו בת אחיו: ויהי בשוב יעקב: מלך בשר ודם אין לו אלא
נשמה אחת: ויהי לו עבדים ושפחות: ויהי לו בקר וצאן: ויהי
לו כסף וזהב: ויהי לו גמלים וחמורים: מלך בשר ודם אין לו
אלא נפש אחת: ויהי לו בנים ובנות: מלך בשר ודם אין לו
אלא מלכות אחת: ויהי לו שתים עשרה מלכיות: ויהי מקנה
מלך: ויהי לו עבדים ושפחות: ויהי לו בקר וצאן: ויהי לו
כסף וזהב: ויהי לו גמלים וחמורים: ויהי לו בנים ובנות:
ויהי לו שתים עשרה מלכיות: ויהי מקנה מלך: ויהי לו
עבדים ושפחות: ויהי לו בקר וצאן: ויהי לו כסף וזהב:
ויהי לו גמלים וחמורים: ויהי לו בנים ובנות: ויהי לו
שתים עשרה מלכיות: ויהי מקנה מלך: ויהי לו עבדים
ושפחות: ויהי לו בקר וצאן: ויהי לו כסף וזהב: ויהי לו
גמלים וחמורים: ויהי לו בנים ובנות: ויהי לו שתים עשרה
מלכיות: ויהי מקנה מלך: ויהי לו עבדים ושפחות: ויהי לו
בקר וצאן: ויהי לו כסף וזהב: ויהי לו גמלים וחמורים:
ויהי לו בנים ובנות: ויהי לו שתים עשרה מלכיות: ויהי
מקנה מלך: ויהי לו עבדים ושפחות: ויהי לו בקר וצאן:
ויהי לו כסף וזהב: ויהי לו גמלים וחמורים: ויהי לו בנים
ובנות: ויהי לו שתים עשרה מלכיות: ויהי מקנה מלך:
ויהי לו עבדים ושפחות: ויהי לו בקר וצאן: ויהי לו כסף

هَذِهِ الْكَلِمَةُ: الْمَعْنَى الَّذِي: الْمَعْنَى الَّذِي هِيَ: الْمَعْنَى الَّذِي هِيَ
مَعْنَاهَا: الْمَعْنَى الَّذِي هِيَ لَهُ: الْمَعْنَى الَّذِي هِيَ لَهُ.
الْمَعْنَى الَّذِي هِيَ لَهُ: مَعْنَاهَا هِيَ: مَعْنَاهَا هِيَ: ١٥
هَذِهِ الْكَلِمَةُ مَعْنَاهَا كَذَا: مَعْنَى هَذِهِ الْكَلِمَةِ: كَذَا
هَذِهِ الْكَلِمَةُ: مَعْنَاهَا كَذَا (كَذَا[1])؟ كَذَا وَكَذَا: هَذِهِ
الْكَلِمَةُ: مَعْنَاهَا كَذَا. وَهَذِهِ الْكَلِمَةُ هِيَ مَعْنَاهَا
هَذِهِ الْكَلِمَةُ: هَذِهِ الْكَلِمَةُ مَعْنَاهَا كَذَا: هَذِهِ
كَذَا هَذِهِ: هَذِهِ الْكَلِمَةُ كَذَا كَذَا: هِيَ كَذَا هَذِهِ
الْكَلِمَةُ كَذَا كَذَا: مَعْنَاهَا كَذَا. وَهَذِهِ الْكَلِمَةُ
مَعْنَاهَا كَذَا (وَكَذَا[2])؟ مَعْنَاهَا كَذَا وَكَذَا: هِيَ
هَذِهِ. هِيَ هِيَ كَذَا: هَذِهِ هِيَ كَذَا: هِيَ هَذِهِ
الْكَلِمَةُ: هَذِهِ الْكَلِمَةُ: هِيَ هَذِهِ الْكَلِمَةُ: كَذَا هِيَ
كَذَا. هَذِهِ الْكَلِمَةُ مَعْنَاهَا كَذَا: هَذِهِ الْكَلِمَةُ
هَذِهِ الْكَلِمَةُ: هِيَ كَذَا هَذِهِ الْكَلِمَةُ: مَعْنَاهَا
الْكَلِمَةُ هِيَ كَذَا هَذِهِ الْكَلِمَةُ: هِيَ كَذَا هَذِهِ
الْكَلِمَةُ مَعْنَاهَا

בנו של אחיו. ויהי כאשר ראה יוסף כי אביו מת ויפול על פני אביו ויבך עליו ויישק לו[1]. ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו[2]. ויעשו כן ויחנטו את ישראל. ויהיו לו ארבעים יום כי כן דרך החנוטים. ויבכו עליו מצרים שבעים יום. ויעבור יוסף בכל ארץ מצרים ויאמר אל כל שריו ואל כל עבדיו ואל כל זקני ארץ מצרים לאמר: אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען. ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה. ויאמר פרעה אל יוסף: עלה וקבר את אביך כאשר השביעך. ויעל יוסף לקבר את אביו: ויעל עמו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים. וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו. ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד. ויבאו עד גורן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול ונורא. ויעש לאביו אבל שבעת ימים. ויבכו עליו מצרים שבעים יום. ויעבור יוסף בכל ארץ מצרים ויאמר אל כל שריו ואל כל עבדיו ואל כל זקני ארץ מצרים לאמר: אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען. ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה. ויאמר פרעה אל יוסף: עלה וקבר את אביך כאשר השביעך. ויעל יוסף לקבר את אביו: ויעל עמו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים. וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו. ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד. ויבאו עד גורן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול ונורא. ויעש לאביו אבל שבעת ימים.

(1) בראשית. (2) שם נ׳ ב׳. (3) בראשית נ׳ כ״ו.

ھەمەھۋۇ دې مەھۇمەۋېدې كۇلمې بۇلا: ەۋە
ۇكھكۇ ۇەۋېھ. ھۋە ەۋەمۇ كې: كېچۇ ۋېكېچىمۇ
ۇەمىچۇ ۋېكې ېچەھكۇ بۇ ھەمۇ: ىې ھېھ ېچەھكۇ:
ېھ ئىسۇې ھكھەھۋۇ. ۋېكې ىۇ ېچە ېچۇ ۋەمۇ: ېچ
ھېھ كەۇ. ھۇى ۋەچە ېچەمۇ كېكېچىمۇ: ېچ
كىسۇې ھەمۇ ېچكېچ ېچۇ ھۇې ۋەھۇ. ىۇ ھكھۇ
ەېۋھ كھەھۋۇ: ۋېكې ۇۇ ھۇې: ېچىسۇ ېچچۇ
ېكېچ ەەچۇ ۋېمېچۇ ېچۇ: ېچمۇ ۋەھۇ. ھەمۇ
دې ېۋھۇ كەۇ ھې ھېمىۇ: ېچكېھ ۋەھۇ
ھكھۇ. كېچۇ دې ېچۇ ۋەچ ىې ېچۇ ھەمۇ: ېچچۇ
كېچەچۇ: ەېچىۇ دې ېچۇ ۋەچ ېچۇ ھەمۇ[1]: ەېچىۇ
ۇەمۇ ھەچ ېچۇ ۋەچ ېچۇ ھەمۇ: ېچچۇ
ەھكېچ ۋەچ ېچۇ ھەمۇ: ېچىسۇ ېچكۇ ھې ەەچۇ
ۋەچ ېچۇ ھەمۇ: ېچىسۇ ېچكۇ ھې ېچۇ ۋەچ
ھكھەمۇ. ېچ ەەچۇ ھەمۇ ېچ ەۋە ېچۇ ھەمۇ:
ھكھۇ ۇۇ ېچكۇ ېچەھۋۇ ېچۇ ھكھۇ: ەېچ ەەچۇ
ېچۇ ھېھ ھەمۇ: ېچ ەەچۇ ھەمۇ ېچ ېچۇ ھەمۇ:
ھكھۇ ېچ ەەچۇ ھەمۇ ېچ ېچۇ ھەمۇ: ېچ
ھېھ كەۇ ھۇى ۋەچ ېچۇ ھەمۇ: ېچ ەەچۇ ھەمۇ
ەېچ ېچۇ ھەمۇ: ېچ ەەچۇ ھەمۇ ېچ ېچۇ ھەمۇ:

(1) (ھەھ؟ .N. E)

ועבדו לעולם ואל־האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
יקלון יכפל רעהו לנהר לו: כי־יתן איש אל־רעהו כסף או־כלים
לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא
ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל־האלהים אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו: על־כל־דבר־פשע על־שור על־חמור על־שה על־כסות על
כל־אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד דבר שניהם אשר ירשיעון
אלהים יכפל לרעהו: כי־יתן איש אל־רעהו חמור או־שור או־שה
וכל־בהמה לשמר ומת או־נשבר או־נשבה אין ראה: שבעת יהוה
תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקחו בעליו
ולא ישלם: ואם־גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם־טרף יטרף
יביאהו עד־הטרפה לא ישלם: וכי־ישאל איש מעם רעהו ונשבר או־מת
בעליו אין עמו שלם ישלם: אם־בעליו עמו לא ישלם אם־שכיר הוא
בא בשכרו: ואיש כי־יפתה בתולה אשר לא־ארשה ושכב עמה מהר
יהרנה לו לאשה: אם־מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולת יש־לו:

מכשפה לא תחיה: כל־שכב עם־בהמה מות יומת: הזבח לאלהים
יחרם בלתי ליהוה לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו כי־גרים
הייתם בארץ מצרים: כל־אלמנה ויתום לא תענון: אם־ענה תענה
אתו כי אם־צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי
אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: אם־כסף תלוה
את־עמי את־העני עמך לא־תהיה לו כנשה לא־תשימון עליו נשך:
אם־חבל תחבל שלמת רעך עד־בא השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותה
לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי־יצעק אלי ושמעתי כי
חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: זבחך ומלאתך

(1) ראשון. (2) שקר.

ڤكڤنڤ: سڭ ڤڤڭ ڤڭڭڤ ڤم. ڤكڤ: مڤ ڤدمڤ ڤم ڤڤ ڤڤ ڤڤ

בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְגוֹ׳ וְהִשִּׂיגָה לָכֶם דַּיִשׁ (ויקרא כו ג-ה) כו׳. וְכִי מָה עִנְיָן דַּיִשׁ לְכָאן. אֶלָּא לְלַמֶּדְךָ שֶׁכָּל מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה לָהֶם לַעֲשׂוֹת בְּחֹל נַעֲשֵׂית לָהֶם בְּיוֹם טוֹב. וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְגוֹ׳ (שמות טז ה) כו׳. וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהִנֵּה הוּכְפְּלוּ וְגוֹ׳ (שמות שם כב

אלהיך: יכול אף בזמן שהוא מקריב בבמה תהא
מותר ת"ל לא תעשה כן לה' אלהיך: אי מה ראה
הכתוב ללמד על הבמה שנאמר לא תעשה כן לה'
אלהיך. אלא שהוא אומר לא תעשה כן לה' אלהיך
אלא בזמן שהוא מקריב בבית הבחירה.

כי אם במקום אשר יבחר ה' וגו': יכול אף
בבמות יחידים ת"ל במקום אשר יבחר ה' בשבטיכם
אי שבטיכם אין לי אלא שבטים גרים מנין ת"ל
בשבטיכם. אי מה שבטים מיוחדין שנבחרו מכל
השבטים אף גרים שנבחרו מכל השבטים: יכול
אף בזמן שהן שבטים ת"ל בשבטיכם. אי בשבטיכם
אין לי אלא בזמן שהן שבטים בזמן שהן גרים
מנין ת"ל שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר
אנכי מצוך: יכול אף בזמן שהן עולים לרגל ת"ל
שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך
(דברים יב, יד) לכל מקום שאתה מצווה לעלות
לרגל שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוך: אי מה אני מקיים בבמות יחידים ת"ל
לא תעשה כן לה' אלהיך: יכול אף בזמן שהן
מקריבין בבמות יחידים ת"ל במקום אשר יבחר
ה' בשבטיכם. אי בשבטיכם אין לי אלא בזמן
שהן שבטים בזמן שהן גרים מנין ת"ל שם תעלה
עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך. יכול
אף בזמן שהן עולים לרגל ת"ל שם תעלה עולותיך
ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך (דברים יב, יד)
לכל מקום שאתה מצווה לעלות לרגל.

שם תעלה עולותיך וגו': יכול אף בבמות
יחידים ת"ל במקום אשר יבחר ה' בשבטיכם
אי בשבטיכם אין לי אלא בזמן שהן שבטים
בזמן שהן גרים מנין ת"ל שם תעלה עולותיך

(1) ומה ראית. (2) דברים יב, יד. (3) פסחים.

מי הוה עלה דרבי יוחנן: קטנים הואיל ואין להם קרקע
כגדולים דמי. ואי אמרת בשלמא קטנים הואיל ואין להם
קרקע כגדולים דמי, היינו דלא מחייבי רבנן. אלא אי
אמרת קטנים לאו כגדולים דמי, אמאי לא מחייבי רבנן:
אלא אי אמרת שאני קטנים דאין להם קרקע כגדולים
דמי, אמאי לא מחייבי רבנן: (ולקמן[1]?) כאן בקטנים
שגדלו. כאן בקטנים שלא גדלו. ואי אמרת בשלמא
קטנים שגדלו, היינו דלא מחייבי רבנן. אלא אי אמרת
קטנים שלא גדלו, אמאי לא מחייבי רבנן: אלא אי
אמרת שאני קטנים שגדלו דאין להם קרקע כגדולים
דמי, אמאי לא מחייבי רבנן: (ולקמן[2]?) כאן בקטנים
שגדלו בזמן שבית דין מצויין לגבות. כאן בקטנים
שגדלו בזמן שבית דין אינן מצויין לגבות. ואי אמרת
בשלמא קטנים שגדלו בזמן שבית דין מצויין לגבות,
היינו דלא מחייבי רבנן. אלא אי אמרת קטנים שגדלו
בזמן שבית דין אינן מצויין לגבות, אמאי לא מחייבי
רבנן: אלא אי אמרת שאני קטנים שגדלו בזמן שבית
דין אינן מצויין לגבות דאין להם קרקע כגדולים דמי:
אי הכי אפילו קטנים שלא גדלו נמי. אי הכי מאי
קאמר: (ולקמן[3]?) כאן בקטנים שגדלו. כאן בקטנים
שלא גדלו. ואי אמרת בשלמא קטנים שלא גדלו,
היינו דלא מחייבי רבנן. אלא אי אמרת קטנים שגדלו,
אמאי לא מחייבי רבנן: אלא אי אמרת שאני קטנים
שגדלו דאין להם קרקע כגדולים דמי: אי הכי אפילו
קטנים שלא גדלו נמי. אי הכי מאי קאמר: כאן בקטנים
שגדלו בזמן שבית דין מצויין לגבות. כאן בקטנים
שגדלו בזמן שבית דין אינן מצויין לגבות. ואי אמרת
בשלמא קטנים שגדלו בזמן שבית דין מצויין לגבות,
היינו דלא מחייבי רבנן. אלא אי אמרת קטנים שגדלו
בזמן שבית דין אינן מצויין לגבות, אמאי לא מחייבי
רבנן: אלא אי אמרת שאני קטנים שגדלו בזמן שבית
דין אינן מצויין לגבות דאין להם קרקע כגדולים דמי:

(1) שם. (2) שם בגמרא. (3) בגמרא.

ཁྱེད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེའི་ཆིབ་ཀྱང་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི

ואמר. כי בין אדני ובינו כשלשה ימים: ואמר כי בין אדני ובין פרעה כשלשה ימים: ואמר אם אמצא חן בעיני אדני: ואמר אם כן אדני יעשה את עבדיו. ועתה אדני אם יש לך שאת נפשו כי אנכי עמדתי לפניך. ואמר אם לא אדני: ואמר אל תשים לאל נפשך. כי אם אדני יודע את הנער כי אחרי אשר ילדתני אמו

كَالْجَاهِلِ بِهِ. وَالْمُرَادُ بِالْعَالِمِ بِهِ: الْمُتَمَكِّنُ مِنَ الْعِلْمِ بِهِ بِالنَّظَرِ الصَّحِيحِ الَّذِي هُوَ مَعْلُومٌ. وَالْمُرَادُ بِالْجَاهِلِ بِهِ: مَنْ لَا عِلْمَ لَهُ بِهِ وَلَا تَمَكُّنَ لَهُ مِنَ الْعِلْمِ بِهِ بِالنَّظَرِ الصَّحِيحِ الَّذِي هُوَ مَعْلُومٌ. وَالْمُرَادُ بِالْعَالِمِ بِهِ: مَنْ لَهُ عِلْمٌ بِهِ وَتَمَكُّنٌ مِنَ الْعِلْمِ بِهِ بِالنَّظَرِ الصَّحِيحِ الَّذِي هُوَ مَعْلُومٌ. وَالْمُرَادُ بِالنَّظَرِ الصَّحِيحِ: تَرْتِيبُ أُمُورٍ مَعْلُومَةٍ يُتَوَصَّلُ بِهَا إِلَى عِلْمٍ أَوْ ظَنٍّ (؟[1]) : كَمَا فِي تَرْتِيبِ الْمُقَدِّمَاتِ الْمَعْلُومَةِ لِلْعِلْمِ بِالْمَطْلُوبِ (؟[2]) فِي الْقِيَاسِ. وَالْمُرَادُ بِالْمَعْلُومِ: مَا يَكُونُ مُتَعَلَّقًا لِلْعِلْمِ أَوِ الظَّنِّ. وَالْمُرَادُ بِالْعِلْمِ: مَا يَكُونُ مُتَعَلَّقُهُ الْمَعْلُومَ عَلَى مَا هُوَ بِهِ. وَالْمُرَادُ بِالظَّنِّ: مَا يَكُونُ مُتَعَلَّقُهُ الْمَعْلُومَ لَا عَلَى مَا هُوَ بِهِ. وَالْمُرَادُ بِالْجَهْلِ: عَدَمُ الْعِلْمِ وَالظَّنِّ عَمَّا مِنْ شَأْنِهِ أَنْ يُعْلَمَ أَوْ يُظَنَّ. وَالْمُرَادُ بِالْعَالِمِ: مَنْ لَهُ عِلْمٌ أَوْ ظَنٌّ. وَالْمُرَادُ بِالْجَاهِلِ: مَنْ لَا عِلْمَ لَهُ وَلَا ظَنَّ. وَالْمُرَادُ بِالْعِلْمِ: مَا يَكُونُ مُتَعَلَّقُهُ الْمَعْلُومَ عَلَى مَا هُوَ بِهِ. وَالْمُرَادُ بِالْجَهْلِ: عَدَمُ الْعِلْمِ عَمَّا مِنْ شَأْنِهِ أَنْ يُعْلَمَ. وَالْمُرَادُ بِالْعَالِمِ: مَنْ لَهُ عِلْمٌ. وَالْمُرَادُ بِالْجَاهِلِ: مَنْ لَا عِلْمَ لَهُ. وَالْمُرَادُ بِالْعِلْمِ: مَا يَكُونُ مُتَعَلَّقُهُ الْمَعْلُومَ عَلَى مَا هُوَ بِهِ. وَالْمُرَادُ بِالْجَهْلِ: عَدَمُ الْعِلْمِ عَمَّا مِنْ شَأْنِهِ أَنْ يُعْلَمَ. وَالْمُرَادُ بِالْعَالِمِ: مَنْ لَهُ عِلْمٌ. وَالْمُرَادُ بِالْجَاهِلِ: مَنْ لَا عِلْمَ لَهُ. وَالْمُرَادُ بِالْعِلْمِ: مَا يَكُونُ مُتَعَلَّقُهُ الْمَعْلُومَ عَلَى مَا هُوَ بِهِ.

---

(1) بياض. (2) كذا.

ཁོང་ནང་ཡོད་པའི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཡི་གེ་ཚུ་ཀློག་ཐུབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད།

ཆོས་དཔེ།

ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད།[1]: ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད།[2] ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད། ཁོང་ཚུ་ཡང་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚུ་ཁྱབ་ཀྱི་ཡོད།

---

(1) (N. E. ཡིག་ཆ་ ཅན།). (2) (N. E. ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཤས།).

ཤེས་ཀྱང་ཁོ་བོ་ཉིད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་ཆེས་ཀྱི་ཚུལ་ཡིན་ནམ་ཞེས་ཟེར་བ་ལྟ་བུ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཉིད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་ཆེས་ཀྱི་ཚུལ་ཡིན་ན་ཡང་ཁོ་བོ་ཉིད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་ཆེས་ཀྱི་ཚུལ

אמרי: מאי דכתיב כי שאפס כל עשיר ורש אין? אמר
ליה: אין, אלא שאין יודעין מי עשיר ומי רש. אמר
ליה: מאי דכתיב ואין חוקר לאין ספר? אמר ליה:
אין, אלא שאין יודעין מי חכם ומי טפש. אמר ליה:
מאי דכתיב ואין חוקר לאין ספר? אמר ליה: אין,
אלא שאין יודעין מי מת ומי חי. אמר ליה: מאי
דכתיב ואין חוקר לאין ספר? אמר ליה: אין, אלא
שאין יודעין מי בן ומי בן בן. אמר ליה: מאי
דכתיב ואין חוקר לאין ספר? אמר ליה: אין, אלא
שאין יודעין מי בן ומי בן בן. אמר ליה: מאי
דכתיב ואין חוקר לאין ספר? אמר ליה: אין, אלא
שאין יודעין מי בן ומי בן בן. אמר ליה: מאי
דכתיב ואין חוקר לאין ספר? אמר ליה: אין, אלא
שאין יודעין מי בן ומי בן בן.

תניא אמר רבי יוסי: מעשה בחסיד אחד שהיה
מהלך בדרך ומצא אדם אחד שהיה מקפץ ומדלג
ומשחק. אמר ליה: כל זמן שאתה בעולם אל תהי
קופץ ומדלג ומשחק. אמר ליה: מה אעשה? שנתתי
תפלתי לשליח ציבור. אמר ליה: מי אמר לך כך?
אמר ליה: אליהו הנביא. אמר ליה: כל זמן שאתה
רואה את אליהו הנביא בא אצל שליח ציבור
ואומר לו: שמא בן אתה לחיים לעולם הבא? אם
אומר לו: הן, אומר לו: שמא אתה מכניס את
אביך ואת אמך לעולם הבא? אם אומר לו: הן,
אומר לו: שמא אתה מכניס את כל משפחתך
לעולם הבא? אם אומר לו: הן, אומר לו: מי
הודיעך? אמר ליה: אליהו הנביא. אמר ליה: כל
זמן שאתה רואה את אליהו הנביא בא אצל שליח
ציבור ואומר לו: שמא בן אתה לחיים לעולם הבא?
אם

ולא יהיה לכם מעשר. ולא תהיה בכם עקרה. ואין בכם עקרה. ואין בכם עקרה. ואין

בשעת הקטרת הקטורת: כלומר שכל מי שיש בו יראת שמים ויודע בעצמו שהוא ירא שמים ומקפיד על מצות ה' ועל מצות התורה ועל מצות חכמים ועל מצות הנביאים ועל מצות הכתובים ועל מצות הקבלה ועל מצות הסברה ועל מצות הגזירה ועל מצות התקנה ועל מצות המנהג ועל מצות המדרש ועל מצות הפשט ועל מצות הדרש ועל מצות הרמז ועל מצות הסוד ועל מצות הגמטריא ועל מצות הנוטריקון ועל מצות הצירוף ועל מצות הסמך ועל מצות הנקוד ועל מצות הטעמים ועל מצות הכתיב ועל מצות הקרי ועל מצות הכתיב והקרי ועל מצות הקרי והכתיב ועל מצות הכתיב והקרי והכתיב ועל מצות הקרי והכתיב והקרי ועל מצות הכתיב והקרי והכתיב והקרי ועל מצות הקרי והכתיב והקרי והכתיב ועל מצות הכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב ועל מצות הקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי ועל מצות הכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי ועל מצות הקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב ועל מצות הכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב ועל מצות הקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי ועל מצות הכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי ועל מצות הקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב ועל מצות הכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב ועל מצות הקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי ועל מצות הכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי ועל מצות הקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב ועל מצות הכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב ועל מצות הקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי והכתיב והקרי

(מתניתא דלא תניא בתוספתא N.E.)

משנה ראשונה: שמאי אומרים: מי שהיה רוכב על גבי בהמה ביום טוב ונפלה לו ביצה מתחת רגליה לא יטלנה ויביאנה בידו שמא יעלה על דעתו לתקן.

משנה שניה

הלכות שחיטה ובדיקה.

בעוף שנמצאו בו סימנים[1]: בית שמאי אומרים עוף טהור ומותר באכילה ובית הלל אומרים אינו אלא כמי שנמצא בו מום. מעשה בתרנגולת אחת שנמצאו בה סימנים בבית שמאי ובבית הלל אמרו לא היה אלא כמי שנמצא בו מום. אמרו להם בית שמאי לבית הלל מפני מה אמרתם בתרנגולת זו שהיא כמי שנמצא בו מום? אמרו להם בית הלל לבית שמאי מפני שהיא בדוקה ומצאנו בה מום. אמרו להם בית שמאי לבית הלל אף אנו לא אמרנו אלא בתרנגולת שהיא בדוקה ומצאנו בה סימנים.

---

(1) (משנה דפרק ב. פיסקא 284. N. E.).

بِكُلِّ مَنْ صَامَ. وَصَوْمُ هَذِهِ الْعَشْرِ فِيهِ سِتُّ فَضَائِلَ: أَوَّلُهَا أَنَّ صَوْمَهَا كَفَّارَةٌ لِسَنَتَيْنِ: وَهُمَا.

وَالثَّانِي أَنَّ اللهَ تَعَالَى يَرْفَعُ بِهِ دَرَجَاتِ مَنْ صَامَهُ فِي الْجَنَّةِ: وَهِيَ مَسِيرَةُ خَمْسِمِائَةِ عَامٍ: وَالثَّالِثُ أَنَّ اللهَ تَعَالَى يُعْطِي لِمَنْ صَامَهُ مِنَ الثَّوَابِ مِثْلَ مَا يُعْطِي لِمَنْ صَامَ الدَّهْرَ: وَالرَّابِعُ أَنَّ اللهَ تَعَالَى يُعْطِي لِمَنْ صَامَهُ مِنَ الثَّوَابِ مِثْلَ مَا يُعْطِي لِمَنْ أَعْتَقَ أَلْفَ رَقَبَةٍ: وَالْخَامِسُ أَنَّ اللهَ تَعَالَى يُعْطِي لِمَنْ صَامَهُ مِنَ الثَّوَابِ مِثْلَ مَا يُعْطِي لِمَنْ حَجَّ أَلْفَ حَجَّةٍ: وَالسَّادِسُ أَنَّ اللهَ تَعَالَى يُعْطِي لِمَنْ صَامَهُ مِنَ الثَّوَابِ مِثْلَ مَا يُعْطِي لِمَنْ غَزَا أَلْفَ غَزْوَةٍ: وَهَذِهِ الْفَضَائِلُ لَا يَنَالُهَا إِلَّا مَنْ صَامَ هَذِهِ الْعَشْرَ بِشُرُوطِهَا. وَهِيَ أَنْ يَحْتَرِزَ فِيهَا عَنِ الْمَعَاصِي كُلِّهَا: وَهِيَ الْكَذِبُ وَالْغِيبَةُ وَالنَّمِيمَةُ وَالْفُحْشُ وَالْبَذَاءُ وَالْحَسَدُ وَالْكِبْرُ وَالْعُجْبُ وَالرِّيَاءُ وَالسُّمْعَةُ وَالْبُخْلُ وَالْحِقْدُ وَالْغَضَبُ وَالْحِرْصُ وَالْعَجَلَةُ وَالْكَسَلُ وَالْجُبْنُ وَالْجَهْلُ وَالْحُمْقُ وَالْغَفْلَةُ وَالْقَسْوَةُ وَالْبَطَرُ وَالْأَشَرُ وَالْخُيَلَاءُ وَالْفَخْرُ وَالْمَكْرُ وَالْخِدَاعُ وَالْغِشُّ وَالْخِيَانَةُ وَالْعُدْوَانُ وَالْبَغْيُ وَالْحَسَدُ وَالْكِبْرُ وَالْعُجْبُ وَالرِّيَاءُ وَالسُّمْعَةُ وَالْبُخْلُ وَالْحِقْدُ وَالْغَضَبُ وَالْحِرْصُ وَالْعَجَلَةُ وَالْكَسَلُ وَالْجُبْنُ وَالْجَهْلُ وَالْحُمْقُ وَالْغَفْلَةُ وَالْقَسْوَةُ وَالْبَطَرُ وَالْأَشَرُ وَالْخُيَلَاءُ وَالْفَخْرُ وَالْمَكْرُ وَالْخِدَاعُ وَالْغِشُّ وَالْخِيَانَةُ وَالْعُدْوَانُ وَالْبَغْيُ (١)؟ وَمِنْهَا أَنْ يَكُونَ فِي هَذِهِ الْعَشْرِ عَلَى وُضُوءٍ دَائِمًا:

ڤِسه ده هلكِجذِه. ذِهسڤِّد ذِجذِّسم ڤِسه ذِه ڤِسه ذِجذِّسم ڤِسه ذِه ڤِسه ذِجذِّسم ڤِسه ذِه ڤِسه

בזה יוצא לבעלי בתים. ואחר שמברכין ברכת המזון: מוסיפין ברכה אחת שבה מזכירין: שמחת יום טוב ושמחת רגל.

סדר שבועות לבעלי בתים.

ליל שבועות בבית הכנסת.

סדר הלימוד.

בליל שבועות: נוהגין לילך לבית הכנסת: ולעסוק בתורה כל הלילה (ויש מנהג שהנשים נוהגות לילך לבית הכנסת[1]): ומתחילין בתחלת הלילה. בלי ברכות[2] ואחר שמתחילין: מתחילין בפרשת בראשית: ומסיימין: ומתחילין מיד בפרשת נח. ומסיימין: ומתחילין מיד בפרשת לך לך. וכן בכל פרשה ופרשה: עד שמסיימין בפרשת וזאת הברכה. ואחר כך מתחילין: בפרשת בראשית. ומסיימין: בפרשת נח

وَصَحَّا مِيْعَذ كَوَّنَا دِيْهَا هَدَّمَا مَعَمَّدَا: مَعَمَه مِيْكَه كَيْكَوَّا هَيْا هَيْهَا: هَوَ دِيَمَه: وَكَذَ تَسَيْنَا كَجَذ هِيَه. هَوَ دِيَجَذَبَّذِبِ قَيْذَ زَمْكَيْنَ كَلَمِيْنَ: وَكَ كَيْكَتِيْ مَعَس حَهَكَحَمِيْهَ[1] دِيْكَنَكَه. هِيَهَك دِهَ سَوْ زَنَ هِيَحَنَ دِيَمَجَسَ جَدِ هَنَمَ هِ يْذَنَ كَعَمَسَ: وَهَكَيْتَ دِيَمَ جَدِ (هَكَمَ مَسَهِ[2] نَهَ: وَيْهَذِ كَ: (يْهَسَبَكَ سُبْتَا يْهَسَبَكَ: وَمَمَ هَمَ[3] نَهَيْ: وَمَسَهِ يْذَنَ دِهَيْهَنَ وَهَجَسَ هِ هَنَ: وَهَكَ كَيْهَنَ دَنَمَ وَهَكَ هِ هَنَ. يْهَهَمِيَه دِ وَمِيَه هَبَ حَ دِيْهَ وَهَنَ وَهَ: وَهَمَه هَكَه جَذ يْقَسَوَ جَ كَوَيْنَ.

وَجَدِ يْعَذ هَكَ هَجَّنَ(: نَكَمَ عَبَيْ[4] هِيَه. يْهَجَكَ دِ هَجَّنَ[5] جَهَيْهَمَنَ حَهَوَ جَدِهَسَنَ.

يْكَهَيْ هَسَوَهَيْ دُبْتَا.

(1. هَسَوَهَيْ دُبْتَا هَبَيْ وَهَهَبَ وَهَيْهَبَ شَيْ .د. هَسَوَهَيْ دِيْهَكَ وَهَوَهَيْ حَيْ جَذَيْهَ هَنَمَ دِهَيْهَ .ك. هَهَيْ دِهَيْهَ دِهَيْهَ هَكَوَ: وَهَهَ دِوَهَ .د. هَسَوَهَيْ دِيْهَسَبَهَيْ. سه حَوَهَيْ هَيْنَ دِيْسَ هَبَيْ دَكَ. N. E.).

(1) حَهَكَحَمِيْهَ. (2) نَسَهِ وَهَكَمِ. (3) سُبْتَا مَمَ يْهَسَبَكَ وَهَمَ.
(4) سُبْتَا: عَبَيْ نَكَمَ. (5) هَجَّنَ.

לשבת בראשית

בראשית ברא אלהים.

בא דעתה[1]: בראשית[2] ברא אלהים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום: ורוח אלהים מרחפת על פני המים. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה. ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע: ויקרא אלהים לרקיע שמים. ויהי ערב ויהי בקר יום שני: ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים. וירא אלהים כי טוב: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו. וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ. ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך. וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו. וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: ותוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה. ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו. וירא אלהים כי טוב:

---

(1) (פה בא: דעתה דאתה דאתמר בתורה: דבתרגום אונקלוס דבתורה). (2) ראשית. (3) התחתונים. (4) תהומות. (5) ומשם.

جڏهن ڪو ماڻهو ڪنهن عورت سان نڪاح ڪرڻ جو ارادو ڪري ته هن کي گهرجي ته پهرين ان عورت کي ڏسي ڇڏي ته جيئن هن کي خبر پوي ته هن ۾ ڪهڙي خوبي آهي ۽ ڪهڙي خرابي آهي. ڪنهن عورت کي ڏسڻ جي اجازت ڏيڻ ۾ ڪا حرج نه

לכל לבני ישראל: זאת אשר תעשו על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. ועשרון סלת מרבעת בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעית ההין יין לכבש האחד. ושחט את הכבש השני בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה לריח ניחוח אשה ליי. עולת תמיד לדרתיכם (פתח[1]?) פתח אהל מועד לפני יי אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם. ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי. וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי. ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים. וידעו כי אני יי אלהיהם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יי אלהיהם.

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו. אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קומתו ממנו יהיו קרנתיו. וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב. ושתי טבעות זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים (ל[2]?) בהם ונשאת אתו במטת. ועשית את המטת עצי שטים וצפית אתם זהב. והבאת את הארן אל מול הפרכת אשר על ארון העדות אל מול הכפרת אשר על העדות אשר אועד לך שמה. והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה. ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם. לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו. וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליי. וידבר יי אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליי בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליי: כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יי: העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יי לכפר על נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יי לכפר על נפשתיכם: וידבר יי אל משה לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליי: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חקת עולם לו ולזרעו לדרתם:

(1) כתי. (2) דת. (3) דכתי.

לכתוב: הכותב שתי אותיות בשתי ידיו בשני צדדין של לוח, או שכתב אות אחת בשני לוחות שמחוברין זה לזה. וכן הכותב בשתי שיטין שכתב זה למעלה מזה, אפילו בשני ספרים שכתב זה למעלה מזה: חייב. וכן הכותב בשתי שיטין שכתב זה למעלה מזה, אפילו בשני ספרים שכתב זה למעלה מזה: חייב. וכן הכותב בשתי שיטין שכתב זה למעלה מזה, אפילו בשני ספרים שכתב זה למעלה מזה: חייב.

הכותב בשתי שיטין שכתב זה למעלה מזה, אפילו בשני ספרים שכתב זה למעלה מזה: חייב. וכן הכותב בשתי שיטין שכתב זה למעלה מזה, אפילו בשני ספרים שכתב זה למעלה מזה: חייב. וכן הכותב בשתי שיטין שכתב זה למעלה מזה, אפילו בשני ספרים שכתב זה למעלה מזה: חייב.

ולכל אחד ואחד מהם יש לו מקום. ואין אחד מהם נכנס
בגבול חבירו: כל אחד ואחד מהם נכנס בגבול שלו
בתוך הגבול שלו: אף כי כוכבי השבת[1] נראים
כאחד מהם. אין כאן גבול: כולם
מתנועעים בגבול אחד.

אבל הכוכבים הקבועים לעולם במקומם. אינם
זזים כלל מן המקום: ולפיכך נקראים קבועים.
ויש להם גבול ידוע שאינם יוצאים ממנו.

מדע חכמת הכוכבים.

כאשר התחילו בני אדם לחשוב: ולהתבונן בדברים
שונים ומשונים: ולחקור ולדרוש: אז הבינו כי יש
בשמים דברים נפלאים. ומהנפלאים שבהם הם
הכוכבים הקבועים. ומהם נתחילה ללמוד חכמת
הכוכבים.

---

(1) (הכוונה לכוכב שבת שיש בחשבון שלו . . . ולכן נקרא
כשמו: ולכן נקראים כאלה. בוסטון. בר. ו. N. E.).

ברוך שאמר והיה העולם: ברוך אומר ומנהיג עולמים: ברוך עושה בראשית: ברוך גוזר אור ובורא חשך: ברוך עושה שלום ובורא את הכל: ברוך מאיר לארץ ולדריה ברחמים: ברוך מאיר לעולם כולו וכבודו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת: תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת: על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד: כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה: ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים: ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם: אמת:

יציב מכון משכנותיך: חדש על מלאיו כל פלטתיו: על שפת היאור אחרים על שפת הים יחד כולם בנעימות השמיעו שירה ברבים: את אל מלך מי כמוכה נאדר בקדש נותנים פאר: ברוך אתה יי גאל ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר בדברו מעריב ערבים: בחכמה פותח שערים: ובתבונה משנה עתים: ומחליף את הזמנים: ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו: בורא יום ולילה: גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור: ומעביר יום ומביא לילה: ומבדיל בין יום ובין לילה: יי צבאות שמו: אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת: תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת: על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד: כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה: ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים: ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם: אמת:

ויציב מכון משכנותיך: חדש על מלאיו כל פלטתיו: על שפת היאור אחרים על שפת הים יחד כולם בנעימות השמיעו שירה ברבים: את אל מלך מי כמוכה נאדר בקדש נותנים פאר: ברוך אתה יי גאל ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר בדברו מעריב ערבים: בחכמה פותח שערים: ובתבונה משנה עתים: ומחליף את הזמנים: ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו: בורא יום ולילה: גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור: ומעביר יום ומביא לילה: ומבדיל בין יום ובין לילה: יי צבאות שמו: אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

ئەم ئاوەڵناوانە هەموو ئاوەڵناوی ڕەهان: ئەمانە ئاوەڵناوی ڕەهان:

الْمُسْلِمِينَ حَتَّى إِنَّ هَذِهِ الْعَقِيدَةَ هِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْحُلُولِيَّةِ (الْحُلُولِ[1]؟) الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ حَالٌّ فِي كُلِّ شَيْءٍ. وَهِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْوَحْدَةِ الْمُطْلَقَةِ: الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْوُجُودُ الْمُطْلَقُ. وَهِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْوَحْدَةِ الْمُقَيَّدَةِ: الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْوُجُودُ الْمُقَيَّدُ. وَهِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْوَحْدَةِ الْمُشَخَّصَةِ: الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْوُجُودُ الْمُشَخَّصُ. وَهِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْوَحْدَةِ الْمُتَعَيِّنَةِ: الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْوُجُودُ الْمُتَعَيِّنُ. وَهِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْوَحْدَةِ الْمُتَجَلِّيَةِ: الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْوُجُودُ الْمُتَجَلِّي. وَهِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْوَحْدَةِ الْمُتَكَثِّرَةِ: الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْوُجُودُ الْمُتَكَثِّرُ. وَهِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْوَحْدَةِ الْمُتَكَثِّرَةِ الْمُتَعَيِّنَةِ: الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْوُجُودُ الْمُتَكَثِّرُ الْمُتَعَيِّنُ. وَهِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْوَحْدَةِ الْمُتَكَثِّرَةِ الْمُتَجَلِّيَةِ: الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْوُجُودُ الْمُتَكَثِّرُ الْمُتَجَلِّي. وَهِيَ الَّتِي أَوْجَدَتْ فِرْقَةَ الْوَحْدَةِ الْمُتَكَثِّرَةِ الْمُتَجَلِّيَةِ الْمُتَعَيِّنَةِ: الْقَائِلَةِ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْوُجُودُ الْمُتَكَثِّرُ الْمُتَجَلِّي الْمُتَعَيِّنُ (كُلُّ هَذِهِ الْفِرَقِ[2]؟) هَؤُلَاءِ: كُلُّ ذَلِكَ زُورٌ وَبُهْتَانٌ!

كُلُّ ذَلِكَ مِنْ تَلْبِيسَاتِ إِبْلِيسَ لَعَنَهُ اللهُ: حَتَّى يُضِلَّ بِهِ عِبَادَ اللهِ: وَيَصُدَّهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللهِ: وَيُلْقِيَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ: وَيُفَرِّقَ بَيْنَهُمْ كُلَّ التَّفْرِيقِ: وَيُشَتِّتَ شَمْلَهُمْ كُلَّ التَّشْتِيتِ: وَيُمَزِّقَ وَحْدَتَهُمْ كُلَّ التَّمْزِيقِ: وَيُذْهِبَ رِيحَهُمْ وَقُوَّتَهُمْ: وَيُضْعِفَهُمْ وَيُذِلَّهُمْ وَيُخْزِيَهُمْ: وَيُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ أَعْدَاءَهُمْ: وَيَجْعَلَهُمْ أَذِلَّةً بَيْنَ أَيْدِيهِمْ: وَيَسْتَوْلِيَ عَلَيْهِمْ وَيَسْتَعْبِدَهُمْ: وَيَسْتَرِقَّهُمْ وَيَسْتَذِلَّهُمْ: وَيَسْتَعْمِرَهُمْ وَيَسْتَغِلَّهُمْ: وَيَسْتَنْزِفَ ثَرَوَاتِهِمْ وَيَسْتَغِلَّ خَيْرَاتِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا دُونَهُمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ دُونِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا عَلَيْهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ فَوْقِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ تَحْتِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ أَمَامِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ خَلْفِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ جِهَاتِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَقْطَارِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَنْحَائِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَرْجَائِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَصْقَاعِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَنْحَاءِ بِلَادِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَرْجَاءِ دِيَارِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَصْقَاعِ أَوْطَانِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَنْحَاءِ بِلَادِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَرْجَاءِ دِيَارِهِمْ: وَيَسْتَأْثِرَ بِهَا مِنْ كُلِّ أَصْقَاعِ أَوْطَانِهِمْ:

---

(1) حقيقة. (2) كل.

ڪيترائي. پاڻ ڪڏهن به ڪنهن جي ڳالهه نه ٽاريندو هيو.
پاڻ جڏهن به ڪنهن ڏانهن ڏسندو هيو تڏهن سڀ ڪجهه ڏسي ويندو هيو.

حڪيم هرمز جي حڪايت

حڪيم هرمز[1]

حڪيم ڪنڊيءَ جي ڪلهن ڦڏهن:

هڪ ماڻهو

ڪيترائي ڏينهن ڪنهن ڪم ۾ نه آيو
ڏاڍو پريشان ٿيو: حڪيم ڪنڊيءَ ڪڪڙ ڏنو.

جڏ ۾ هڪ ماڻهو ڏاڍو ڏينهون ڏينگي ڪنهن ڪاهڪ ڪنڊيءَ
ڪلهن ڏانهن ڦڏهن: ڏڏه ڪيسو ٻڌو ماڻهو ڪڪڙ ڏانهن
ڪلهن: ٻڌو ڪيسو ڪڪڙ ماڻهو ڪلهن. ٻڌو ڪيسو
ماڻهو ٻڌڻ کي ڏڏه ڪلهن: ڏڏه ڪي ڏينهن ڪنهن
ڏڏه ڪڪڙ ڪلهن ڪنڊيءَ ڪلهن ڏانهن ڏڏه:

(1) (هرمز ڪنڊيءَ جي هڪ ڳوٺ جو نالو آهي). (N. E.)

ותשרף: ותקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת ותשלך אל תוך שריפת הפרה. ואחר כך יכבס הטמא בגדיו ורחץ במים ואחר כך יבא אל המחנה: והכהן יהיה טמא עד הערב: והשורף אותה יכבס בגדיו במים ורחץ את בשרו במים וטמא עד הערב: ואיש טהור יאסף את אפר הפרה ושכן מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למשמרת לעדת בני ישראל למי נדה חטאת הוא: והכובס את בגדיו ביום השביעי יכבס בגדיו ורחץ במים וטהר ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והנוגע בנבלת כל נפש האדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנוגע בנפש החלל בקבר אדם וטמא שבעת ימים: ויתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל וטמא שבעת ימים: וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע עליו הנפל על פני השדה באחד חלל או במת או בעצם אדם או בקבר וטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים ונזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנוגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יי טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם והמזה את מי הנדה יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב: ויעשו לו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וכל משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח: ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יי את משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההם אלהיו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יי במועדו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יי לכם: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליי: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: ואשר הוא טהור ובדרך לא היה ומחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יי לא הקריב במועדו חטאתו יישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליי כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: ובהעלות את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יי את משה: וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה יי את משה כן עשה את המנורה: ויקח את הלוים מתוך בני ישראל וטהר אתם: וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: והקרבת את הלוים לפני יי וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים: והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יי מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יי: והלוים יסמכו את ידיהם על ראשי הפרים ואתה תעש את האחד חטאת ואת האחד עלה ליי לכפר על הלוים: והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליי: והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים: ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרתם והנפת אתם תנופה: כי נתנים נתנים הם לי מתוך בני ישראל תחת כל פטר רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: ואתן את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יי את משה על הלוים כן עשו להם בני ישראל: ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יי ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יי את משה על הלוים כן עשו להם: וידבר יי אל משה לאמר: זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: ומבן חמשים שנה יפנה מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד כן תעשה ללוים במשמרתם: ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יי את משה

ܐܡܪ ܠܗ: ܡܢܐ ܐܝܟ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܘܐܚܬ ܝܥܩܘܒ ܐܒܝ ܐܢܬ ܘܐܒܝ ܠܐ ܢܣܓܕ ܠܟ ܐܦ ܐܢ

ھەمە. ھەتتە ئەكە ھەتتە: ھەتتەتتەھەتتە ھەتتەتتە ھەتتەتتە ھەتت

وقد كان يقول: ليس منا من لم يحسن كتابه ولم يعرف حقه.

وحدثني الحكم: عن شعبة عن أبي إسحاق عن عبد الله بن معقل قال: كان علي يخطبنا فيقول: يا أيها الناس إن لكم علينا حقا وإن لنا عليكم حقا. فأما حقكم علينا فالنصيحة لكم في مشهدكم ومغيبكم. وأما حقنا عليكم فالوفاء ببيعتنا والنصيحة في مشهدنا ومغيبنا.

وحدثني الحكم: عن عبد الله بن عبد الرحمن عن أبي سلمة عن أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: من لا يشكر الناس لا يشكر الله.

وحدثني الحكم: عن أبي جحيفة عن أبيه قال: رأيت عليا توضأ ثم قام فصلى الظهر ثم قعد في الرحبة فجاء قوم يسلمون عليه فقال: لا أدري أرد السلام أم لا حتى سمعته منه.

وحدثني الحكم: عن عبد الله بن عبد الرحمن عن أبي سلمة عن أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: من لا يشكر الناس لا يشكر الله.

وحدثني الحكم: عن أبي جحيفة عن أبيه قال: رأيت عليا توضأ ثم قام فصلى الظهر ثم قعد في الرحبة فجاء قوم يسلمون عليه فقال: لا أدري أرد السلام أم لا حتى سمعته منه.

ומחלק בין כל אחד ואחד: ואחר כך מברך ברכת המוציא ואוכל מן המצה. ואחר כך מברך ברכת המצה ואוכל מן המצה. ואחר כך מברך ברכת המרור ואוכל מן המרור. ואחר כך מברך ברכת המרור ואוכל מן המרור. ואחר כך מברך ברכת המרור ואוכל מן המרור

وَكَانَ لَهُمَا ثَلَاثُ بَنَاتٍ. وَكَانَتِ الْبِنْتُ الْكُبْرَى تُسَمَّى
فَاطِمَةَ: وَالْوُسْطَى تُسَمَّى عَائِشَةَ: وَالصُّغْرَى تُسَمَّى
مَرْيَمَ: وَكُنَّ جَمِيعًا بَنَاتٍ حِسَانٍ. وَلَكِنَّ مَرْيَمَ كَانَتْ
أَحْسَنَهُنَّ وَجْهًا وَأَكْمَلَهُنَّ عَقْلًا. وَكَانَ أَبُوهُنَّ يُحِبُّهُنَّ
جَمِيعًا وَلَكِنَّهُ كَانَ يُحِبُّ مَرْيَمَ أَكْثَرَ مِنْ أَخَوَاتِهَا.

وَكَانَ لِلْمَلِكِ وَزِيرٌ اسْمُهُ عَبْدُ اللهِ. وَكَانَ لِلْوَزِيرِ
وَلَدٌ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ. وَكَانَ الْمَلِكُ يُحِبُّ عَبْدَ اللهِ
وَيُحِبُّ وَلَدَهُ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ. وَكَانَ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ يُحِبُّ
مَرْيَمَ بِنْتَ الْمَلِكِ. وَكَانَتْ مَرْيَمُ تُحِبُّهُ. وَكَانَ الْمَلِكُ
يَرْضَى عَنْ ذٰلِكَ. وَكَانَ الْمَلِكُ يَقُولُ: إِنَّ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ
سَيَكُونُ زَوْجَ مَرْيَمَ بَعْدَ أَبِيهِ. وَكَانَ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ
يَقُولُ: إِنَّ مَرْيَمَ سَتَكُونُ زَوْجَتِي بَعْدَ أَبِي. وَكَانَتْ
مَرْيَمُ تَقُولُ: إِنَّ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ سَيَكُونُ زَوْجِي بَعْدَ
أَبِيهِ. وَكَانَ الْمَلِكُ يَقُولُ: إِنَّ مَرْيَمَ سَتَكُونُ زَوْجَةَ
عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بَعْدَ أَبِيهِ. وَكَانَ عَبْدُ اللهِ يَقُولُ: إِنَّ
عَبْدَ الرَّحْمٰنِ سَيَكُونُ زَوْجَ مَرْيَمَ بَعْدَ أَبِيهِ. وَكَانَ
عَبْدُ الرَّحْمٰنِ يَقُولُ: إِنَّ مَرْيَمَ سَتَكُونُ زَوْجَتِي بَعْدَ
أَبِي. وَكَانَتْ مَرْيَمُ تَقُولُ: إِنَّ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ سَيَكُونُ
زَوْجِي بَعْدَ أَبِيهِ. وَكَانَ الْمَلِكُ يَقُولُ: إِنَّ مَرْيَمَ سَتَكُونُ
زَوْجَةَ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بَعْدَ أَبِيهِ. وَكَانَ عَبْدُ اللهِ يَقُولُ:
إِنَّ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ سَيَكُونُ زَوْجَ مَرْيَمَ بَعْدَ أَبِيهِ.

ויאמר יוסף לבניו: אחי אתם ואנשי ביתי: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה: כי לשמירת חיים שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ. וחמש שנים אשר אין חריש וקציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ. ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי אם האלהים. ויעשני לאב לפרעה ולגביר לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים. רד אלי אל תעמוד: ושבת בארץ גושן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: וכלכלתי אותך שם כי עוד חמש שנים רעב: פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיני ראות והנה עיני בנימין אחי כי פי הדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם. ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: וינשק יוסף לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: וקול הדברים נשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף: וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו מאד: ויאמר פרעה אל יוסף אמור אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכל אחד ואחד נתן חלפות כסף וחמש חלפות בגדים לבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות בגדים: ולאביו שלח כעין זה עשרה חמורים נושאים מטוב מצרים ועשרה אתונות נושאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויאמרו אליו אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים: ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם: וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עלי כי יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות: ויסע ישראל מבאר שבע ויבא בדרכו עד חברון ויזבח שם זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויקרא יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם: אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב משם ויבא בדרכו עד באר שבע ויזבח זבחים לאלהי יצחק אביו: ויאמר אלהים ליעקב בלילה ויקרא יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם: אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב משם ויבא בדרכו עד באר שבע ויזבח זבחים לאלהי יצחק אביו: ויאמר אלהים ליעקב בלילה

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה: ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: משה עבדי מת ועתה קום עבור את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם: לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא אניחך ולא אעזבך: חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת הימים האלה אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה והכינו לכם: ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חלוצים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה והלך אשר תשלחנו נלך: ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהי יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה: כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך אל כל אשר תצוה אתו יומת רק חזק ואמץ:

ܒܝܬ ܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܗܠܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܝܬ ܡܫܟܢܬܐ ܕܡܠܟܐ ܘܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܟ ܒܝܬ ܡܫܟܢܬܐ ܕܡܠܟܐ ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܢ ܒܡܠܟܘܬܟ ܘܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܢ ܒܡܠܟܘܬ ܐܠܗ

هتة دفوكر حبه بنتهاء: وبؤك لحبه زهبة. وصدر
بتة: ذهة يتة: وصد كصذهه وصنهوزة دفصة وحكرة
وهة كصبة دنكص مه صحد ضحدة: لحبه دم وصفوصة وسم
وهه. وفصة دبهحصة ههتة دنبذة هكتة وصتهكه.
وصد يهحصة: فصة دبذة زهنة: ومحصة هدم
وصد يهحصة. وصحصه وبؤكه وصنهوزة حبه زهبة. وفصة
دزند ضتة كر نبك كه. وجة وهة لحذ دسهضة ضعنة.
وصد دمة لحوجذكرة ضصة شاه وبصكة وصد
ضتة وبكة ها وصتهة. ضعدة كنكذ حبه زهبة وبعتة
كه: سنهه وحجوذ ضلحة: دة ضذلحد (زند[1]؟):
ضذضكهو زهد حتة. وبصتة وبؤكة لهه زهضة.

وبتة وصوصهة لهه ضلحة وبعذ كه: دبهذ مه
حلوه ضنهوكر وحتجة بك وصهتة دضلحوهو زهفنة
حه حلوذكرة: وكر زهوحبه سكه. وحبة ضلحة وبعذ
كه: ضد سنهه مه زدنة: وحلسوة عدد صهتة كر
يهدجذ. زبكر دم دسجبة وهه حبه زهبة: حلوه
دسبوهة عدد وهه: وحكد وصة دصوصة دكصهتة
دسهو وهه: وصوحصص وهه حوهكر دبكه وضحلرة:
وهضة وهة حبه زهبة لوبحوة دضلحة دصوصة.

وزه لرذكصوه وحوهتة دسجبة وهة زهد: وحكد

(1) Vox heic deleta est quæ debebat esse ضلحة vel ضلحة (vel ضلحة) ex contextu.

152 ܡܕܪ ܒܗܘ ܡܫܐ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܝ ܗܘ ܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܐܢ ܠܐ

سمبيهن : دي دان : ڤرلو كليهتن سماكين ڤيڤي
كا : مڤ دان : ڤرلو ڤيڤي مي سداڠكن دي. كليهتن ڤرلو
ڤيڤي كا دان دي سڠ ڤرلو : دڤكيڠ ڤيڤي. سمبيهن
مڠيڠت (sic) ماكسود سماكين دڤكن : مڤ دان : ڤرلو
سكوله سماكين دڤكن. ڤرلو دان : سبب اي ڤرلو. ڤرلو
دڤكن : دي ڤيڤي سڤرتي ماڠ سڠ دڤيڠ دي
دڤكيڠ دڤكن سماڠ ڤيڤي. سمبيهن دڤكن ڤرلو
دڤكن : دان دي ڤيڤي دي دڤن ڤرلو ماكسود
كليهتن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو
سمبيهن سڠ ڤرلو مڤ : سڠ سمبيهن ڤرلو دان : ڤرلو

ئەمڕۆ. ساڵێکی تر هاوڕێ دێتەوە بۆ ئێرە: ئەو ساڵ
ئەمڕۆ. ئەمڕۆ: ئەو ڕۆژە کە ئێستا تێیدا دەژین.
ڕابردوو: ئەو کاتەی کە پێش ئێستا هاتووە. ئەو
ساڵ: ئەو ساڵەی کە پێش ئەمساڵ هاتووە. ئەمساڵ:
ئەو ساڵەی کە ئێستا تێیدا دەژین. ئەو ڕۆژ: ئەو
ڕۆژەی کە پێش ئەمڕۆ هاتووە. ئەمڕۆ: ئەو ڕۆژەی
کە ئێستا تێیدا دەژین. ئەو ساڵ: ئەو ساڵەی کە
پێش ئەمساڵ هاتووە. ئەمساڵ: ئەو ساڵەی کە
ئێستا تێیدا دەژین. ئەو ڕۆژ: ئەو ڕۆژەی کە پێش
ئەمڕۆ هاتووە. ئەمڕۆ: ئەو ڕۆژەی کە ئێستا
تێیدا دەژین.

ئەم: ڕەسم دەبێتە ئەگەر وشەی کۆتایی
ئەو وشەیە بێدەنگ بێت: ئەو کەسە کێ بوو؟
ئەو کچە کێ بوو؟ ئەو ئاژەڵە چی بوو؟ ئەو
ئاژەڵە کێ بوو؟ ئەو کچە کێ بوو؟ ئەو
ئاژەڵە چی بوو؟ ئەو کەسە کێ بوو؟ ئەو
ئاژەڵە کێ بوو؟ ئەو کچە کێ بوو؟ ئەو
ئاژەڵە چی بوو؟ ئەو کەسە کێ بوو؟ ئەو
ئاژەڵە کێ بوو؟ ئەو کچە کێ بوو؟ ئەو
ئاژەڵە چی بوو؟ ئەو کەسە کێ بوو؟ ئەو
ئاژەڵە کێ بوو؟ ئەو کچە کێ بوو؟ ئەو
ئاژەڵە چی بوو؟ ئەو کەسە کێ بوو؟ ئەو

ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗܝ ܕܐܝܟ ܗܝ (sic): ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܘܟ. ܐܦ ܗܟܢ ܒܪ ܐܢܫ ܒܥܐ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܘܟ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܘܟ.

ܐܦ ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܘܟ ܐܢܐ ܗܘ

בִּי! וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַגִּיד אֶת הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּדִי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. וְכַאֲשֶׁר הִתְחַלְתִּי לְהַגִּיד לְאֵיזֶה אֶחָד מִן הַיְּדִידִים הַקְּרוֹבִים אֵלַי, הָיָה מַשִּׁיב לִי: הֲלֹא יָדַעְתִּי זֹאת מִקֹּדֶם! וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַגִּיד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד? וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַגִּיד לְכָל הָעוֹלָם? וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַגִּיד לְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ? וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַגִּיד לְכָל הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת וְהַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן? וְעַל כֵּן אֵין לִי אֶלָּא לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּדִי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. כִּי אֵין שׁוּם סָפֵק בָּעוֹלָם שֶׁכָּל הַיִּסּוּרִים וְהַצָּרוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי בְּכָל יְמֵי חַיַּי, הָיוּ כֻּלָּם לְטוֹבָה גְּדוֹלָה וְנוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד, שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְשׁוּם בְּרִיָּה לְהַשִּׂיג וְלָדַעַת כְּלָל אֶת הַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת, כִּי אִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ. וְעַל כֵּן אֵין לִי אֶלָּא לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּדִי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

משכיל ומבין דבר ומשמיע: ומשמחם בדבר טוב ומשא
ומתן ישר. ומלמדם דרך ארץ ומנהגות טובות: ומודיעם
מעשה אבותם ומעשיהם הטובים. ומוכיחם על הרעות
שעשו כדי שיתרחקו מהם כל ימיהם.

ומשים אדם עיניו בבניו: כלומר שמשגיח עליהם
ומשגיחם ומתבונן בהם: שמא יש בהם דבר שאינו הגון
ומתקנם ומיישרם: ומלמדם דרכים טובים ומוליכם בהם
ומרחיקם מדרכים רעים: כדי שלא יכשלו בהם ויאבדו
ומלמדם שיהיו נזהרים בכבוד אביהם ואמם: ומשים
עיניו בהם ומשגיח עליהם. כדי שלא יכשלו בדברים
ומלמדם שיהיו נזהרים בכבוד אביהם ואמם: כדי שלא
יבזו אותם ולא יקללו אותם. כי אם יבזו אותם או
יקללו אותם: הרי הם כאלו מקללים את עצמם. שהרי
הם הגורמים לכך: שאם לא היו מלמדים אותם דרכים
טובים ומרחיקים אותם מדרכים רעים: לא היו בניהם
מבזים אותם ומקללים אותם: ואם יבזו אותם או
יקללו אותם: הרי הם כאלו מקללים את עצמם. שהרי
הם הגורמים לכך: שאם לא היו מלמדים אותם דרכים
טובים ומרחיקים אותם מדרכים רעים: לא היו בניהם
מבזים אותם ומקללים אותם: ואם יבזו אותם או

ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ (ܐܝܟܪ[1]؟) ܐܡܪ: ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐ ܕܐܬܝ ܠܝ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܘܐܬܒ ܥܡ ܟܠ ܐܢܫ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ

...ئەو ئاسمانەی کە ئێمە دەیبینین: ئێستا ئەو ئاسمانە ئەو ئاسمانە نییە: ئەو ئاسمانە ئەو ئاسمانە نییە کە ئێستا هەیە: ئەو ئاسمانە ئەو ئاسمانە نییە کە ئەو ئاسمانە ئەو ئاسمانە نییە کە ئەو ئاسمانە ئەو ئاسمانە نییە کە

ཞེས་པའི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཡིན་ཏེ། ཡིན་ཀྱང་ཚིག་ཏུ་ཡིན་ཀྱང་ཚིག་ཏུ་ཡིན་ཞེས་ཟེར་བ་ཡང་ཡིན་ཏེ། ཚིག་ཏུ་ཡིན་ཞེས་ཟེར་བ་ཡང་ཡིན་ཏེ།

ואין מוציאין בהן מפני הגנבים ומפני הנהרות ומפני הדליקות ומפני הרוחות ומפני הרשויות ומפני כל הדברים שאין מוציאין בשאר ימות השנה. אבל מוציאין בהן מפני הגויים ומפני הלסטים ומפני הנחשים ומפני הדבים ומפני הארי ומפני הזאבים ומפני הדובים ומפני הנמרים ומפני הפילים ומפני הקופים ומפני הנשרים ומפני הפרעושים ומפני הכינים ומפני הפשפשים ומפני הבעלי חיים ומפני הבעלי כנפים ומפני הבעלי חיות ומפני הבעלי זוחלים ומפני הבעלי רמשים ומפני הבעלי שרצים ומפני הבעלי עופות ומפני הבעלי דגים ומפני הבעלי תולעים ומפני הבעלי חגבים ומפני הבעלי עכברים ומפני הבעלי חולדות ומפני הבעלי קופים ומפני הבעלי נשרים ומפני הבעלי פרעושים ומפני הבעלי כינים ומפני הבעלי פשפשים ומפני הבעלי בעלי חיים ומפני הבעלי בעלי כנפים ומפני הבעלי בעלי חיות ומפני הבעלי בעלי זוחלים ומפני הבעלי בעלי רמשים ומפני הבעלי בעלי שרצים ומפני הבעלי בעלי עופות ומפני הבעלי בעלי דגים ומפני הבעלי בעלי תולעים ומפני הבעלי בעלי חגבים ומפני הבעלי בעלי עכברים ומפני הבעלי בעלי חולדות ומפני הבעלי בעלי קופים ומפני הבעלי בעלי נשרים ומפני הבעלי בעלי פרעושים ומפני הבעלי בעלי כינים ומפני הבעלי בעלי פשפשים.

ואין מוציאין בהן לא מים ולא יין ולא שמן ולא חלב ולא דבש ולא חומץ ולא מלח ולא תבלין ולא שום ולא בצל ולא קטניות ולא תבואה ולא קמח ולא פת ולא עוגות ולא תמרים ולא תאנים ולא ענבים ולא רימונים ולא אגוזים ולא שקדים ולא פיסטוקים ולא בוטנים ולא חרובים ולא תפוחים ולא אפרסקים ולא שזיפים ולא משמשים ולא אבטיחים ולא מלונים ולא דלעות ולא קישואים ולא חצילים ולא כרוב ולא חסה ולא תרד ולא סלק ולא כרישה ולא בצלים ולא שומים ולא כרתי ולא פרזי ולא חרדל ולא כוסברא ולא כמון ולא קימל ולא פלפלין ולא זנגביל ולא קינמון ולא אגוז מוסקט ולא פלפל ארוך ולא פלפל שחור ולא פלפל לבן ולא פלפל אדום ולא פלפל ירוק ולא פלפל כתום ולא פלפל סגול ולא פלפל כחול ולא פלפל אפור ולא פלפל חום ולא פלפל שחור ולא פלפל לבן ולא פלפל אדום ולא פלפל ירוק ולא פלפל כתום ולא פלפל סגול ולא פלפל כחול ולא פלפל אפור ולא פלפל חום.

(1) ...ומה שאין.

ڪري ۽ ڪنڌ مسح ڪري ۽ ٻنهي ڪنن جو مسح ڪري ۽ ڪنن جي
پويان ۽ ڪنن جي اڳيان مسح ڪري ۽ ٻنهي هٿن جي آڱرين
جي پيٽ سان ڪنن جي اندرين پاسي کي مسح ڪري ۽ ٻنهي
هٿن جي پٺ سان ڪنن جي ٻاهرين پاسي کي مسح ڪري ۽
ڪنن جي سوراخ ۾ آڱر نه وجهي ۽ ڪنن جي ڪاڻ ۾ پاڻي
نه وجهي ۽ ڪنن جي ڪاڻ ۾ پاڻي وجهڻ ۾ ڪو ثواب نه
آهي ۽ ڪنن جي ڪاڻ ۾ پاڻي وجهڻ کي ڪو ڪرڻ ۾ ڪو
ثواب نه آهي ۽ ڪنن جي ڪاڻ ۾ پاڻي وجهڻ کي ڪو ڪرڻ
۾ ڪو ثواب نه آهي ۽ ڪنن جي ڪاڻ ۾ پاڻي وجهڻ کي ڪو
ڪرڻ ۾ ڪو ثواب نه آهي ۽ ڪنن جي ڪاڻ ۾ پاڻي وجهڻ
کي ڪو ڪرڻ ۾ ڪو ثواب نه آهي ۽ ڪنن جي ڪاڻ ۾ پاڻي
وجهڻ کي ڪو ڪرڻ ۾ ڪو ثواب نه آهي ۽ ڪنن جي ڪاڻ ۾
پاڻي وجهڻ کي ڪو ڪرڻ ۾ ڪو ثواب نه آهي ۽ ڪنن جي
ڪاڻ ۾ پاڻي وجهڻ کي ڪو ڪرڻ ۾ ڪو ثواب نه آهي ۽ ڪنن
جي ڪاڻ ۾ پاڻي وجهڻ کي ڪو ڪرڻ ۾ ڪو ثواب نه آهي ۽
ڪنن جي ڪاڻ ۾ پاڻي وجهڻ کي ڪو ڪرڻ ۾ ڪو ثواب نه
آهي ۽ ڪنن جي ڪاڻ ۾ پاڻي وجهڻ کي ڪو ڪرڻ ۾ ڪو

כלכלה לכלכל בה: ואין מלכלכל בה: ואין
כלכלה: נ"א.

ועיין מש"כ בזה בס' מגלה עמוקות ח"ב מש"א.

פרק כ"ה משלי

דברים שונים.

כה משלי שלמה אלה משלי: אלה משלי שלמה. משלי שלמה
העתיקו אנשי יחזקיהו: אנשי יחזקיהו העתיקו משלי שלמה
אלה. אלה משלי: משלי הרבה. הרבה משלי: משלי
יחזקיהו אנשי העתיקו. העתיקו אנשי שלמה משלי אלה:
משלי הרבה. הרבה משלי: כי אין אין כי: משלי
הרבה. הרבה משלי: משלי הרבה. הרבה משל

دَيْحَمْدَهْوِهُمْ هَيْمَا بُمَا مَكْر. سُ هَوَ كَ مَعَمَه دَوَه
وَهْوِمْدَ قَبْه بَمَا هَيْمَهْ: هُمَحْهَدَ بَمَا مَكْ حَكْرَ
مَهْوِمْدَ هَوَ بَوْكَيْبَا وَكَ هَيْحَكْر: هُكْر كَهَمَا هَيْمَهْ:
بَيْ هَيْدَكْ وَحْكَيْبَا دَيْحَكْبَا. هُمَيْ حَيْمَهْ دَيْمَا دَوَه:
وَهْيَمَا هَيْمَهْ دَهْوَهْمَا: بَيْحَمَا هَيْمَهْ دَيْمَا دَيْ كَ
حَكْدَيْ: وَهْمَهْمَا هَيْحَهْمَا كَيْحَبْ. وَهْيَكْدَ هَوَ
هَيْمَبْهْ هَ هَيْمَهْ دَيْحَا هَيْمَا: هُمَيْ حَيْمَهْ دَيْمَا دَوَه:
دَيْمَا هَوَ بَيْحَيْ هَيْمَا. حَيْمَهْ دَيْ هُمَيْ دَيْمَا هَوَ
كَ هُوَهْكَيْحَ: بَيْحَوْكَيْحَ بَيْحَمَا دَيْمَا دَيْ هَوَ. بَيْ
دَيْحَا وَيْمَهْ هَيْكَ هَكْسَا هَيْكَ هُوَحْمَ دَيْكَيْمَا:
دَيْمَا هَيْ بَوْكَ هَيْكَ؟ بَيْ أَيْ هَيْمَهْ: رَهْ هَيْكَ: هَيْ
هَيْمَهْ وَيْحَيْ رَهْكَيْ هَيْمَهْ كَ: هَيْ هَكْسَا هَيْكَ هُوَحْمَ
هَيْمَهْ وَيْهَكْهَ كَ: هُوَيْحَ بَيْحَيْ دَيْكَمَ: هَسْ بَيْهَ.
مَ بَيْ هَ بَكْ هَيْكَ بَيْهَ هَوَ هَيْحَ دَيْهَمَ: بَيْ كَ
كَ كَ هَيْحَ هَيْمَهْ بَيْهَ هَيْهَيْحَ بَيْ كَ هَ هَسْ. دَيْ
بَيْحَ: دَيْمَهْ هَوَ بَيْهَيْهَ هَكْ هَيْحَيْحَ هَيْكَ: هَيْهَسْكَيْ
هَيْهَ كَمَسْ دَيْهَ هَهَيْهَ بَيْ. هُيْسْكَ بَكْ هَيْهَ
هَيْوَيْحَ هَيْ بَيْ دَيْكَمَ هَيْهَ: هُهَيْهَ بَيْ كَ كَكْرَ
دَيْحَهَيْهُمْ هَيْهَ بَيْهَ مَكْر. سُ هَوَ كَ مَعَمَه دَوَه

ܕܝܢܟܘܬ: ܕܒܪܟ ܠܟܘܢ ܘܐܡܪ ܠܟܘܢ: ܐܢܬܘܢ ܠܚܘ ܫܒܩܬܘ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ ܠܟܘܢ. ܘܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܫܒܝܢ ܐܢܫ ܒܗ ܫܠܡܐ ܢܬܦܠ ܫܠܡܟܘܢ ܥܠ ܐܪܥܐ: ܘܐܢ ܠܐ ܫܒܩ ܠܟܘܢ ܐܢܐ ܘܐܬܟ ܠܟܘܢ ܐܬܦܢܝ ܐܢܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܬܘܢ ܬܗܘܘ ܥܡ ܐܒܝ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܐ ܘܐܫܒܩ

ٱلْهِدْمَهِ بِحَهِ

ٱلْمَهْدَهِ بِكْتِ قَدَهِ:

ٱلْمَهْدَهِ بِكْتِ قَدَهِ: هُدِيَحْدِيَهِ: ٱلْمَهْدَهِ هِيَحْدَهِ هِيَحْدَهِ ٱلْمَهْدَهِ هِيَحْدَهِ هِيَحْدَهِ.

ٱلْمَهْدَهِ بِكْتِ قَدَهِ: هُدِيَحْدِيَهِ: ٱلْمَهْدَهِ هِيَحْدَهِ هِيَحْدَهِ ٱلْمَهْدَهِ هِيَحْدَهِ هِيَحْدَهِ.

هِيَحْدَهِ هِيَحْدَهِ هِيَحْدَهِ

ומשני הכי קאמר: אי אמרת בשלמא בשעת הדחק אתי לאפוקי מרשות הרבים לרשות היחיד ולא אתי לאפוקי מרשות היחיד לרשות היחיד. אלא אי אמרת בשעת הדחק נמי לא אתי לאפוקי מרשות היחיד לרשות היחיד, אלא לאפוקי מרשות היחיד לרשות הרבים, דאי אמרת בשעת הדחק נמי אתי לאפוקי מרשות היחיד לרשות היחיד, אלא לאפוקי מרשות היחיד לרשות הרבים, אם כן מאי שנא מרשות הרבים לרשות היחיד? הא נמי מרשות הרבים לרשות היחיד הוא דאתי, אלא לאפוקי מרשות היחיד לרשות הרבים. דאי אמרת בשעת הדחק נמי אתי לאפוקי מרשות היחיד לרשות הרבים, אם כן מאי שנא מרשות היחיד לרשות היחיד? כיון דאי בעי מפקיר ליה ואתי לרשות הרבים ומרשות הרבים לרשות היחיד: הכא נמי מפקיר ליה ואתי לרשות הרבים ומרשות הרבים לרשות היחיד. אלא לאפוקי מרשות היחיד לרשות הרבים. דבשעת הדחק: כגון שהיה יושב בתוך ביתו ומתירא מפני הגייסות: אי אמרת בשלמא בשעת הדחק (1) [כדכתיבנא] לאפוקי מרשות היחיד לרשות הרבים. שפיר דמצי למיפק ליה ולמיזל ליה לרשות הרבים ומרשות הרבים לרשות היחיד: אלא אי אמרת בשעת הדחק נמי לאפוקי מרשות היחיד לרשות היחיד. אלא לאפוקי מרשות היחיד לרשות הרבים: דאי אמרת בשעת הדחק נמי אתי לאפוקי מרשות היחיד לרשות היחיד, אם כן מאי שנא מרשות היחיד לרשות היחיד? כיון דאי בעי מפקיר ליה ואתי לרשות הרבים ומרשות הרבים לרשות היחיד: הכא נמי מפקיר ליה ואתי לרשות הרבים ומרשות הרבים לרשות היחיד. אלא לאפוקי מרשות היחיד לרשות הרבים. דבשעת הדחק: כגון שהיה יושב בתוך ביתו ומתירא מפני הגייסות: אי אמרת בשלמא בשעת הדחק

كَ دِبُ بِحِبْ هِدِبْ (حِدِهِبْ[1]؟) دِهِحِبْدِبْ. بُحِبْ دِبُ كَ هِدِبْ هِدِبْ هِدِبْ

ڏھلڪھ. ٽيئي ڪم ڪيڻ ۽ ڪيڻ ڪيڻ ڪيڻ

ܟܐ ܡܢ ܟܠܡܐ ܕܟܠ : ܡܫܬܬܐ ܒܝ ܒܝܬ ܕܝܢܐ ܐܝܟ ܐܢܐ.
ܐܝ ܐܢ ܡܢ ܟܠܡܐ ܕܐ ܕܡܟ ܒܝܬ : ܒܝ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܐܢ

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܕܒ ܡܘܫܐ ܕܡܪܝܐ: ܐܝܟ ܕ

وَجْهٍ بِيَاضٌ مُشْرَبٌ حُمْرَةً فِي خَدَّيْهِ مَعَ دَوَائِرَ
كَأَنَّهَا مَوَاضِعُ الْكَيِّ فِي جَبِينِهِ: وَشَعْرٌ أَسْوَدُ
فَاحِمٌ فِي رَأْسِهِ: وَلِحْيَةٌ فِي ذَقْنِهِ: (كَثِيفَةُ
الشَّعْرِ)[1]. وَفِيهِ كَ هَلْكَ: وَيُكَ يَا هَذَا: وَيْكَ
أَمَا تَرَى: وَيْحَكَ[2] هَلُمَّ: بِمَعْنَى كَ هَا تَعَالَ
وَهَاتِ. وَيْحَكِ وَيْحَهَا: بِمَعْنَى وَيْكَ وَوَيْكِ
وَوَيْكُمَا. وَوَيْحَكُنَّ: وَيْحَ مَنْ وَيْحَ مَا: وَيْحَ
لِمَنْ وَيْحَ لِمَا: وَيْحَ مَا لَكَ: وَيْحَ مَا بِكَ: وَيْحَ
لَكَ: وَيْحَ لَهَا.

وَيْحَ عَلَيْكَ: وَيْحَ دُونَكَ: وَيْحَكَ: بِمَعْنَى
وَيْكَ وَوَيْحَ نَفْسِكَ وَوَيْحَ مَنْ وَيْحَ لِمَنْ
وَيْحَ لِمَا وَيْحَ لِمَا لَكَ[3] وَيْحَ مَا لَكِ: وَيْحَ
مَا لَكُمَا: وَيْحَ مَا لَكُنَّ: وَيْحَ مَا لَهُ: وَيْحَ
لَهُ: وَيْحَ لَهَا: وَيْحَ لَهُمَا: وَيْحَ لَهُنَّ: وَيْحَ
لَهُمْ: وَيْحَ لَهُنَّ: وَيْحَ لِي: وَيْحَ لَنَا: وَيْحَ
لَكُمْ: وَيْحَ لَكُنَّ: وَيْحَ لَهُمْ: وَيْحَ لَهُنَّ.

وَمِنْ كَلِمَةِ تَعَجُّبٍ هَلُمَّ: يَا هَذَا لِمَنْ
لِلْمَرْأَةِ: وَيْ كَ وَيْ دُبَيْكَ: وَيْ كَأَنَّ وَيْحَتَيْ

(1) وَكَثِيفَةُ الشَّعْرِ فِي الْمَوْضِعَيْنِ. (2) وَيْحَتِهِ. (3) يَا لَكَ هَذَا.

ܗܘܐ. ܐܦ ܒܫܒܐ ܕܒܗ ܐܝܟ ܐܢܫ ܚܝܐ ܒܕ ܐܢ ܕܐܝ ܒܗ ܡܢ ܕܐܝ ܕܐ ܒܗ ܡܢ ܕܐ ܒܗ ܡܢ ܕܐ ܒܗ ܡܢ

לכלום: ואוּ אוּ אוּ א

ולולב בהושענא של ערבה. ואין נוטלין ביום ראשון של חג אלא במקדש בלבד: ובכל מקום נוטלין ביום שני של חג: ואין נוטלין בשבת אלא במקדש בלבד: ובכל מקום נוטלין בשבת ובשאר ימים טובים: ואין נוטלין בשבת אלא בשחרית בלבד: ובכל מקום נוטלין בין בשחרית בין במוסף: ואין נוטלין בשבת אלא בשביל מצוה שבאה לידו בשבת: כיצד: מי שהיה לולבו ואתרוגו בבית אחד בעיר ולא היה יודע עד שבא לבית הכנסת: או שהיה אתרוגו בבית אחד ולולבו בבית אחר ולא היה יודע עד שבא לבית הכנסת: או שהיה לולבו ואתרוגו בבית אחד ולא היה יודע עד שבא לבית הכנסת: או שהיה לולבו ואתרוגו בבית אחד ולא היה יודע עד שבא לבית הכנסת: או שהיה לולבו ואתרוגו בבית אחד ולא היה יודע עד שבא לבית הכנסת:

ואין נוטלין בשבת אלא בשביל מצוה שבאה לידו בשבת: כיצד: מי שהיה לולבו ואתרוגו בבית אחד בעיר ולא היה יודע עד שבא לבית הכנסת: או שהיה אתרוגו בבית אחד ולולבו בבית אחר ולא היה יודע עד שבא לבית הכנסת: או שהיה לולבו ואתרוגו בבית אחד ולא היה יודע עד שבא לבית הכנסת: או שהיה לולבו ואתרוגו בבית אחד ולא היה יודע עד שבא לבית הכנסת:

ܒܥܝܢ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܐ ܒܝܬ ܐܘܨܪ: ܐܦܝܠ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܐ ܒܝܬ ܐܘܨܪ ܕܐܠܗܐ ܐܝ ܠܐ ܒܥܝܢ

ܫܒܥ[1] ܕܝܢܝܐ ܫܟܘܝ ܡܟܝܪ ܕܒ ܫܒܝ ܕܝܢ ܕܝ ܫܒܥ ܕܝ ܡܟܝܪ ܕܒ ܫܒܝ

ܐܠ ܐ: ܐܡ ܠܐ ܫܡܥ ܒܕܒܐ ܒܝ: ܕܟܬܒ ܐܡ ܠܐ ܫܡܥ ܒܝ ܐܠ ܐ: ܐܠ ܒܝ ܫܡܥ ܒܕܒܐ ܒܝ ܐܠ ܐ:

ואין מוציאין לא מחמת ולא מחמת ולא מחמת ול

بَدَهُ بَدَهُ بَدَهُ بَدَهُ بَدَهُ

ممڤدڤ ڤڤمڤم

ڤڤڪ دڤڤبڤ ممڤ ڤڤ دڤڤڪ ڤڪڤڪ دڤڤمڤبڤ ڤڤڪ:
ڤڤ ڤڤڪ دڤڤڪ: ڤڤڤمڤ ڤمڪم ڤڤمڤبڤ ڤڤڪڤڪ:
ڤڤڤڤ ڤڤڤڪڤڪ ڤڪڪ.

ڤڤڪڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڪڪڤ ڤڤ ڤڤڪڪڤڪ
ڤڤڪ ڤڪ ڤڤڪ: ڤڤڤڤڪ ڤڤڪڤ ڤڤڪڤڪ ڤڤڤڤڤڪ ڤڤ
ڤڤڪ. ڤڤڪڤڪڤڪ ڤڤ ڤڤڪ ڤڪڪ: ڤڤ ڤڪڪڪ ڤڤڪ
ڤڤڪ: ڤڤ ڤڤڤڤڪ ڤڪڪڪ: ڤڪڤڪڪڪ ڤڤڪ ڤڤڪڤڪ:
ڤڤ ڤڪڤڤڪ ڤڤڪ: ڤڤڪڪ ڤڪڪ ڤڤڪڪڪ ڤڪ
ڤڪ ڤڪڪ. ڤڤ ڤڪ ڤڪڪڪ ڤڪڪڪ ڤڪڪ:
ڤڪڪ ڤڪ ڤڪ: ڤڤڪڪ ڤڪڪ: ڤڤڪڪڪ ڤڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ. ڤڤڪ ڤڪڪ: ڤڪڪڪڪڪ ڤڪڪڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ.
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ
ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ ڤڪڪ

وَهِيَ الَّتِي تَدَّعِي أَنَّهَا تَعْلَمُ الْغَيْبَ وَتَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ: وَتَقُولُ لِلْمَرْأَةِ
الْحَامِلِ: إِنَّكِ تَلِدِينَ وَلَدًا أَوْ بِنْتًا: وَتَقُولُ لِلْمَرْأَةِ الَّتِي لَا تَلِدُ: إِنَّكِ
لَا تَلِدِينَ: وَتَقُولُ لِلْمَرْأَةِ الَّتِي تَلِدُ كَثِيرًا: إِنَّكِ تَلِدِينَ وَاحِدًا: وَتَقُولُ
لِلْمَرْأَةِ الَّتِي تَلِدُ وَاحِدًا: إِنَّكِ تَلِدِينَ كَثِيرًا: وَتَقُولُ لِلْمَرْأَةِ الَّتِي
تَلِدُ ذَكَرًا: إِنَّكِ تَلِدِينَ أُنْثَى: وَتَقُولُ لِلْمَرْأَةِ الَّتِي تَلِدُ أُنْثَى: إِنَّكِ
تَلِدِينَ ذَكَرًا: وَكُلُّ ذَلِكَ كَذِبٌ وَبَاطِلٌ: وَلَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ: وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْعَزِيزِ: قُلْ لَا
يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ: وَقَالَ تَعَالَى: إِنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ: وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا: وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ: إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ: وَقَالَ تَعَالَى: وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ:
وَقَالَ تَعَالَى: عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا: إِلَّا مَنِ ارْتَضَى
مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا: وَقَالَ تَعَالَى:
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ
يَشَاءُ: وَقَالَ تَعَالَى: وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ: وَقَالَ تَعَالَى: وَمَا
كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ: وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ: وَقَالَ تَعَالَى:
وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ: وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ:

(1) كذا.

ڪري ٿو ۽ ٻئي ڪلمي کي ٻڌي ٿو: پوءِ ٻئي ڪلمي کي ٻڌي

ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܟܠܒܐ ܕܐܝܟ ܐܢܬ ܠܐ ܡܬܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ. ܘܐܝܟ ܐܢܬ ܠܐ ܡܬܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܟܠܒܐ ܕܐܝܟ ܐܢܬ ܠܐ ܡܬܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ.

ܐܡܪ ܡܪ ܒܪ ܪܒܝܢܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܟܠܒܐ: ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ: ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ: ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ.

ܡܫܡܪܬܐ ܕܥܠ ܡܝܬܐ

ܕܐܡܪ ܡܪ ܒܪ ܪܒܝܢܐ: ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ: ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ: ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ.

ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܟܠܒܐ ܕܐܝܟ ܐܢܬ ܠܐ ܡܬܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ. ܘܐܝܟ ܐܢܬ ܠܐ ܡܬܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܟܠܒܐ ܕܐܝܟ ܐܢܬ ܠܐ ܡܬܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ: ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ: ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ: ܐܝ ܡܬܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܡܘܬ ܒܪ ܟܠܒܐ.

ܐܡܪ ܡܪ ܒܪ ܪܒܝܢܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܟܠܒ

ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ་ཀླུ་སྒྲུབ་[1] ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཁྱོད་ཀྱི་ཡིད་ལ་ཅི་ཞིག་བྱེད་པ་ཡིན་ནམ་ཞེས་ཟེར་ཏེ། ཁོང་ཁྲོ་བོ་ཆེན་པོ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ནས

שנכתבו שלא לשמה בשעת כתיבתן: אפילו כולן כשרות חוץ מאחת: כולן פסולות: ואם נמחקו כולן ונכתבו מחדש הרי זה ספר תורה כשר: אפילו נמחקו כולן חוץ משלש מילות ונכתבו מחדש הרי זה ספר תורה כשר: אפילו נמחקו כולן חוץ מאחת ונכתבו מחדש הרי זה ספר תורה (כשר?) שנכתב שלא לשמה: אם שהה כדי שיכתוב שלש (כשרות?) אותיות: אם עשה כדרכו כשר: אם לאו פסול: נמחקו כולן חוץ מאחת ונכתבו מחדש הרי זה ספר תורה כשר: אם לאו פסול: נמחקו כולן חוץ מאחת ונכתבו מחדש ונמצאת אחת מהן פסולה: אם יש שם שלש תורות כשרות הרי זה ספר תורה כשר: אם לאו פסול: נמחקו כולן חוץ משלש ונכתבו מחדש ונמצאת אחת מהן פסולה: אם יש שם שתי תורות כשרות הרי זה ספר תורה כשר: אם לאו פסול: נמחקו כולן חוץ מאחת ונכתבו מחדש ונמצאת אחת מהן פסולה: אם יש שם תורה אחת כשרה

ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⵉⵏⵉ

ئەم ڕێنمایی: ئەوەی: ئەو ڕێنمایی ئەوەی ئەو ڕێنمایی ئەوەی ئەو ڕێنمایی ئەوەی

ܐܦܣܩ ܫܡܝܢܝ

ברשית

ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃
והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום
ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ויאמר
אלהים יהי אור ויהי אור׃ וירא אלהים את
האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא
לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ ויאמר
אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
מים למים׃ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל
לרקיע ויהי כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ ויאמר אלהים
יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃

---

(1) Sic novo calamo correcta (N. E. ברשית׃ ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃). (2) vox והארץ (N. in marg. Cod.) etiam recenti manu est correctum. Nota in marg. Cod. (3) Hoc .(N. E. והארץ היתה׃)

ܐܘܡ. ܘܒܗܝ ܐܝܬ ܡܠܟܐ ܕܫܠ ܝܥܒܕ: ܕܟܠܗܝ ܗܢܘܢ ܫܠ ܥܠܡܐ ܕܒܥܐ ܠܡܥܒܕ ܐܢܐ ܐܘܡ: ܘܒܡ ܝܕܥ ܐܢܫ ܕܒܥܐ? ܐܠܐ ܕܐܢ ܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܐܢܐ ܐܘܡ ܠܟ: ܕܠ ܡܕܡ ܕܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚ: ܐܠܐ ܐܘܡ ܠܐ ܕܒܥܐ: ܟܕ ܐܬܐ ܡܢ ܕܡܬܩܪܒ ܠܐ ܝܬܟܪܟ.

ܐܠܐ ܡܠܟ ܘܒܗܝ ܐܝܬ ܕܐܡܪܬ ܐܘܡ: ܘܒܗܝ ܡܠܟ ܠܡܢܐ ܟܡܐ ܐܠܗܐ ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܒܥܐ ܐܘܡ ܒܝ ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ[1] ܕܐܝܬ ܐܠܗ ܐܚܪ ܕܒܥܐ ܕܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܟ ܐܢܬ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ[2] ܗܘܐ ܡܢ ܐܠܗ ܐܚܪ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܝܬ ܐܠܗ ܐܚܪ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܟ ܐܠܐ ܐܠܗ ܐܚܪ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܡ ܐܘ ܡܠܟܘܬ ܐܘ ܚܝܠ ܐܘ ܫܘܠܛܢ ܐܘ ܝܩܪ ܐܘ ܬܫܒܚܬܐ ܐܘ ܫܘܒܚܐ ܐܘ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܡܪ ܐܢܫ ܠ

ואומר קדיש שלם: ואחר כך אומר: ברוך שאמר והיה העולם: ברוך עושה בראשית: ברוך גוזר ומקיים: ברוך מרחם על הארץ: ברוך מרחם על הבריות: ברוך משלם שכר טוב ליראיו: ברוך חי לנצח וקיים לעד: ברוך פודה ומציל: ברוך שמו: אתה הוא לבדך אלהינו: אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון: ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: משגב ומנוס ומפלט ומעוז: אין לנו אלוה ואדון אלא אתה: אתה הוא אלהי הראשונים ואלהי האחרונים: אלהי כל הנבראים אדון כל המעשים: המהולל ברוב התשבחות: המנהג עולמו בחסד ובבריותיו ברחמים: יי הוא לי ולא אירא: מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: אדם יסודו מעפר וסופו לעפר: בנפשו יביא לחמו ומוצא לו: אין לו מנוחה: אין לו שלוה: אין לו שקט: אין לו בטחון: אין לו מבטח: אין לו מפלט: אין לו מנוס: אין לו מעוז: אין לו מגן: אין לו מושיע: אין לו מציל: אין לו מחסה: אין לו מרפא: אין לו מנחם: אין לו מושיב: אין לו מקים: אין לו מרחם: אין לו מחיה: אין לו מגדל: אין לו מפרנס: אין לו מעשיר: אין לו מאכיל: אין לו מלביש: אין לו מרב

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר לָנוּ לְהִתְקָרֵב אֵלָיו בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וְיִתֵּן לָנוּ חַיִּים טוֹבִים וַאֲרֻכִּים וְיִשְׁמֹר נַפְשֵׁנוּ וְנַפְשׁוֹת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִתֵּן לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים וְיִשְׁלַח לָנוּ מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ וְיִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְיִקַּבְּצֵנוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְנִזְכֶּה לַעֲלוֹת לְרֶגֶל לְשָׁם וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו בְּהַר הַקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב בְּכָל הַנְּבִיאִים וְכַכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְנִזְכֶּה לְהִתְקָרֵב אֵלָיו בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וְיִתֵּן לָנוּ חַיִּים טוֹבִים וַאֲרֻכִּים וְיִשְׁמֹר נַפְשֵׁנוּ וְנַפְשׁוֹת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִתֵּן לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים וְיִשְׁלַח לָנוּ מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ וְיִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְיִקַּבְּצֵנוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְנִזְכֶּה לַעֲלוֹת לְרֶגֶל לְשָׁם וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו בְּהַר הַקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב בְּכָל הַנְּבִיאִים וְכַכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה

וְעַתָּה בְּנִי יְקִירִי וְיָדִיד נַפְשִׁי, אֲשֶׁר בְּכָל לֵב וָנֶפֶשׁ אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵין לְךָ שׁוּם מָקוֹם לְהִתְיָאֵשׁ כְּלָל, כִּי א

מקום שהוא מלא מים: ומי שהוא מלא מים אין צריך לומר שהוא מלא יין. ומי שהוא מלא יין אין צריך לומר שהוא מלא שמן. ומי שהוא מלא שמן אין צריך לומר שהוא מלא דבש.

ומי שהוא מלא דבש אין צריך לומר שהוא מלא חלב. ומי שהוא מלא חלב אין צריך לומר שהוא מלא דם. ומי שהוא מלא דם אין צריך לומר שהוא מלא נחלים ונקיקים. ומי שהוא מלא נחלים ונקיקים אין צריך לומר שהוא מלא אבנים. ומי שהוא מלא אבנים אין צריך לומר שהוא מלא עפר. ומי שהוא מלא עפר אין צריך לומר שהוא מלא מים. ומי שהוא מלא מים אין צריך לומר שהוא מלא יין. ומי שהוא מלא יין אין צריך לומר שהוא מלא שמן. ומי שהוא מלא שמן אין צריך לומר שהוא מלא דבש.

سڪو جڏهن ڪنهن کي ڏيڻ هجي تڏهن ڏيندڙ جي ڪوٺ ۾ وڃي ڏيندو هو: ۽ ڪنهن کان ڪجهه کسي ڪونه ٿو ورتائين: ۽ ڪنهن جي ڪوٺ ۾ ڪڏهن به نه ٿو ويو. ۽ ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻي هوندي هئس تڏهن ڏيندڙ کي چوندو هو: ڪنهن کي ڏيڻ آهي: ڏيندڙ کيس چوندو هو: فلاڻي کي ڏيڻ آهي: ۽ جڏهن ڪنهن کان ڪا شيءِ ورتائين تڏهن چوندو هو: ڪنهن کان ورتو اٿئي؟ ڏيندڙ چوندو هو: فلاڻي کان ورتو اٿم: ۽ جڏهن ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻي هوندي هئس تڏهن ڏيندڙ کي چوندو هو: ڪنهن کي ڏيڻ آهي؟ ڏيندڙ چوندو هو: فلاڻي کي ڏيڻ آهي.

۽ جڏهن ڪو ماڻهو ڪنهن کان ڪا شيءِ گهرڻ ويندو هو: تڏهن ڪنهن جي ڪوٺ ۾ وڃڻ کان اڳ ڪنهن کي موڪليندو هو: ته ڪنهن کي ڏيڻي آهي ڪنهن کان ورتائين: ۽ ڪنهن کي ڏيڻي آهي ڪنهن کي ڏيندو هو: ۽ جڏهن ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻي هوندي هئس تڏهن ڏيندڙ کي چوندو هو: ڪنهن کي ڏيڻ آهي؟ ڏيندڙ چوندو هو: فلاڻي کي ڏيڻ آهي: ۽ جڏهن ڪنهن کان ڪا شيءِ ورتائين تڏهن چوندو هو: ڪنهن کان ورتو اٿئي؟ ڏيندڙ چوندو هو: فلاڻي کان ورتو اٿم: ۽ جڏهن ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻي هوندي هئس تڏهن ڏيندڙ کي چوندو هو: ڪنهن کي ڏيڻ آهي: ۽

ڪتاب بحث مباحثه مناظره. جنهن ۾ ڪنهن هڪ مسئلي جي ثابت ڪرڻ ۽ رد ڪرڻ جي بيان ۾ ڪنهن سان ڳالهائڻ. جو ڪنهن کي ڪجهه چوڻ هجي سو چوي ۽ ٻيو ٻڌي. ۽ جڏهن ٻڌي تڏهن ڪجهه چوي. ۽ جڏهن ڪجهه چوي تڏهن

ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܝܬ ܐܒܗ ܕܠܐ ܐܬܝ ܠܡܐܡܪ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܝ ܚܛܝܬܐ ܕܐܬܝ ܢܫܬܟܚ ܠܝ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܒܝ ܚܛܝܬܐ ܡܐ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܢܐܬܐ ܠܘܬܟ ܘܐܢ ܐܝܬ ܒܝ ܚܛܝܬܐ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܢܐܬܐ ܠܘܬܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܒܝ ܚܛܝܬܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܢܐܬܐ ܠܘܬ ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕ

בניך לחיי כל העולמות[1] הדא. ויהי כל ימי חנוך שלש מאות שנה וחמשים שנה. ויתהלך חנוך את האלהים: שנה כנגד שנה של שמש: ויהי כל ימי חנוך חמש שנים ושלשים שנה: חנוך בן כמה שנים היה כשנכנס לעבודת כוכבים? בן חמש שנים: ויהי כל ימי חנוך שלש מאות שנה וחמשים שנה[2] חנוך בן כמה שנים היה כשמת? בן שלש מאות וחמשים שנה[3]: ויתהלך חנוך את האלהים (ויתהלך) חנוך בדרכים טובים. ויתהלך חנוך את האלהים: חנוך נתן עיניו[4] לשוב בתשובה: ויתהלך חנוך את האלהים. ויהי כל ימי חנוך: חנוך בן כמה שנים היה כשנכנס לעבודת כוכבים? בן חמש שנים: ויהי כל ימי חנוך שלש מאות שנה וחמשים שנה: חנוך בן כמה שנים היה כשמת? בן שלש מאות וחמשים שנה: ויתהלך חנוך את האלהים: חנוך נתן עיניו לשוב בתשובה. ויתהלך חנוך את האלהים: חנוך נתן עיניו לשוב בתשובה. ויהי חנוך בן חמש שנים: חנוך בן כמה שנים היה כשנכנס לעבודת כוכבים? בן חמש שנים: ויהי כל ימי חנוך שלש מאות שנה וחמשים שנה[5]: חנוך בן כמה שנים היה כשמת? בן שלש מאות וחמשים שנה[6]: ויתהלך חנוך את האלהים[7]: חנוך נתן עיניו לשוב בתשובה. ויתהלך חנוך את האלהים[8]. חנוך נתן עיניו לשוב בתשובה (ומשם נתקיים) ויתהלך חנוך את האלהים: חנוך נתן עיניו לשוב בתשובה (ומשם נתקיים)[9].

---

(1) בנין. (2) Deest. (3) ומשם. (4) Desunt. (5) וחמשה. (6) ושבעים. (7) ומשם. (8) נתקיים ומשם. (9) חסר בילמדנו.

هُذَهِ بُتِ: هُسِكَبِهِ وصَّةَ بِهَّةَ وصَّةَ هِ بِحَكَوصَ وصَّةَ:
وهُّ بِهِ لِحَصِحَ بِهِ هَتِ. وبِهِحَصِبِهِ هَبِّتِ هِ هُوهَّدَةَ
دِبِهِحَدَهُوصَ: دِبَّهِ هِ حَبَّ دِسِكَهِ كَ بِبِحَبِحَوصَ[1]:
حَدَهَّ دِحَكَبَّ هَهُحَدَّ[2] بِدِحَكَوصَ. هُوصَ بِهِبِ هَهُ:
جَدَهِكَدَّ هَهَ: حَبَّهَ هَ دَهِحَبِهَ (دِدِحَهِهَدَهِبِ[3]؟). هِحَكَ
دِهِحَبَّهِ هَهُ كَ هِ حَدِبَهَ دِبَّهَ هُهُ هَهُ: هِ هَهُ كَوهُ
هَوصَدَّ دَهَحَدَ. وبَهِ هِ كَبَّ حَبَّ حَدِبَهَ دِهَوبَّهَ
بَحَصَبِ جَدِ تَحِ وَهَدِبِ كَ: دَبَهِحِ هَبِهَدَهَحَهَ دِبِهِهَكَ
هَبَحَبَّهَ دِهَوبَّهَ بَحَصَبِ: حَدَهَّ دِحَكَبَّ هَهُحَدَّ بِدِحَكَوصَ.
وَهَدِبِ كَ: دِبِ وَهَدَ بَهَهَ دِكَهَ كَ سَهَّدَّ: وَوكَبِ سَهَ
كَحَبِبَ كَحَهَّ دَهَحَبَّهَ: وَهَهَصَبِ كَهَ هَهَ هَهَ فَتَبَّ.
وَهَدِبِ سَهَ كَوصَ: دِهَوهَدَّ هَهَحِ كَ دِبَهَصَ بِهَوهَ
جَدَبَّ حَكَحَصَ: دَكَهَّ هَهَحَبِ بَهَوصَ كَ كَهَبَّ دِهَّ هَ
كَبَّ حَبَّ دِسِكَهِ. وبَهِحَدَهِ كَوصَ: دِكَهَ كَهِ سَهَّدَّ:
هِحَكَ دِدَكَّدَّ دَهَهَّ[4] وَدَكَ.

وهَّهَهَ بَحَدَهِ[5] وَبِهِ دِدَهِهَبَحَهَ: هَبَهَهَهَ وَدَحَهَّ بِهَوصَ
وَهَدِبِ كَوصَ كَهَبَّ هَهَ: دَكَ[6] هَهَحِ هَوهَدَّ
دِبِهِحَدَهُوصَ: دِهَكَهَّ دِهِحَكَبِهَوصَ: وَهَ حَهَبَّ. وهَّ دِبِهَ
هَكَهَّ وَهَ حَهَبَّ: هَبِهَّهَ حِهَبَّ وَبِهِ دَحَهَبَّ: هَدَهِحِ هَ
هَكَهَّ. وَهَدِبِ كَوصَ هَهَصَ فَتَبَّ: هَهَهَ دِحَهَبَّ بَهَوصَ:

(1) بِحَبِحَهُوصَ. (2) هَهُحَدَّ. (3) دِدَهِهَبَحَهَبِ. (4) كَدَهَّ.
(5) هَبَحَدَهِ. (6) دَكَ.

ותשכחנה את הרעה אשר עשו לאביהן? ויאמר להן יעקב: אל תירא כי אם ליראת אלהים היו נא אתם. ואם תאמרו: הן אנחנו רואים אותו בכל יום ואיך נירא ממנו? הלא הוא בשר ודם כמונו: הנה אומר אני לכם: אל תסתכלו בו כלל. ואם תסתכלו בו לא תראו אלא כמו שהוא יושב על כסא מלכותו ועל ידו שרים ועבדים ומשרתים. ואם תסתכלו בו לא תראו אלא כמו שהוא יושב בבית הכסא ומקנח את עצמו. ואם תסתכלו בו לא תראו אלא כמו שהוא יושב בבית המרחץ ומתקן את עצמו. ואם תסתכלו בו לא תראו אלא כמו שהוא יושב בבית המדרש ודורש ברבים. ואם תסתכלו בו לא תראו אלא כמו שהוא יושב בבית הכנסת ומתפלל לפני תיבת הקהל. ואם תסתכלו בו לא תראו אלא כמו שהוא יושב בבית האבלים ומנחם את האבלים. ואם תסתכלו בו לא תראו אלא כמו שהוא יושב בבית המשתה ועושה שמחה לחתן ולכלה. ואם תסתכלו בו לא תראו אלא כמו שהוא יושב בבית האסורים ומבקר את האסירים. ואם תסתכלו בו לא תראו אלא כמו שהוא יושב בבית הקברות ומתפלל על המת

بْحصَبْ كْر بْهَ هَكْر كْر بْكْحبْ بْدَّهَبْ. بْهَبْ كْر
بْقْهَصَقْهَبْ: بْحصَبْ بْحَجْر كْر بْهَبْ: بْهَبْ بْحصَبْ بْقْهَصَقْهَبْ
بْحَجْر[1] كْم؟ بْهَبْ بْهَبْ: هَبْ بْدَّهَبْ بْهَبْ بْهَبْ بْهَبْ
هَبْ كْبْحصَبْ[2] بْهَبْ بْهَبْ بْهَبْ بْهَبْ بْهَبْ بْهَبْ بْهَبْ
بْهَبْ بْهَبْ

ܡܐܡܪ ܫܡܝܢܝ ܒܪ

ܡܕܝܢܚ ܚܕܝܬ

ܫܡܝܢ: ܕܝܬܟܘܢ ܒܝ ܡܥܝܢ ܫܡܝ ܒܪ ܐܒܘܗ: ܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܒܪ ܐܒܐ: ܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܐܒܐ[1].

ܒܪ ܐܒܐ ܟܠ ܫܐ ܕܐ ܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܐܒܐ ܕܒܪ ܐܒܐ ܕ

ڪنهن کي ڪو چيو ته: ڪيئن ٿو ڪرين؟ ته: ڪيئن ٿو ڪرين: ڪيئن ٿو ڪرين: ڪيئن ٿو ڪرين

ةَئِجَلِ ةَعَكْزُ ةَئِجِهَصْمَ

سَكَنَ مَعَ أَبَوَيْهِ فِي مَدِينَةِ بَغْدَادَ. وَكَانَ أَبُوهُ مِنْ أَكَابِرِ التُّجَّارِ وَمِنْ أَعْيَانِ الْمَدِينَةِ. وَكَانَ قَدْ رُزِقَ سِنْدِبَادَ بَعْدَ أَنْ شَاخَ وَكَبِرَ سِنُّهُ. وَكَانَ سِنْدِبَادَ هَذَا يَلْعَبُ مَعَ أَتْرَابِهِ وَأَصْحَابِهِ فِي صِغَرِ سِنِّهِ. وَلَمَّا كَبِرَ سِنُّهُ وَصَارَ رَجُلًا أَخَذَ يَتَرَدَّدُ إِلَى مَجَالِسِ التُّجَّارِ وَيَجْلِسُ مَعَهُمْ وَيَتَحَدَّثُ مَعَهُمْ (كَذَا[1]؟).

ثُمَّ إِنَّهُ صَمَّمَ عَلَى السَّفَرِ وَرُكُوبِ الْبَحْرِ وَالتِّجَارَةِ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ. وَعَمَدَ إِلَى بِضَاعَةٍ وَأَخَذَ مَعَهُ مِنْ بَغْدَادَ وَسَافَرَ إِلَى مَدِينَةِ الْبَصْرَةِ وَأَقَامَ بِهَا أَيَّامًا. ثُمَّ سَافَرَ مِنْهَا فِي الْبَحْرِ فِي مَرْكَبٍ مَعَ جَمَاعَةٍ مِنَ التُّجَّارِ وَسَافَرُوا أَيَّامًا وَلَيَالِيَ حَتَّى مَرُّوا بِجَزِيرَةٍ مِنَ الْجَزَائِرِ فَنَزَلُوا بِهَا لِيَسْتَرِيحُوا وَيَتَنَزَّهُوا. وَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ نَظَرُوا قُبَّةً بَيْضَاءَ عَلَى شَاطِئِ الْبَحْرِ فَذَهَبُوا إِلَيْهَا وَجَلَسُوا عِنْدَهَا. فَقَالَ لَهُمْ بَعْضُ الْعُقَلَاءِ: لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَجْلِسَ عِنْدَ هَذِهِ الْقُبَّةِ لِأَنَّهَا مَكَانُ الْجِنِّ وَالشَّيَاطِينِ. فَلَمْ يَلْتَفِتُوا إِلَى كَلَامِهِ وَجَلَسُوا عِنْدَهَا وَأَكَلُوا وَشَرِبُوا وَلَعِبُوا وَلَهَوْا. وَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ ظَهَرَ لَهُمْ سَوَادٌ عَظِيمٌ فِي الْبَحْرِ (كَذَا[2]؟) وَهُوَ عَلَى وَجْهِ الْمَاءِ كَالطَّيْرِ (كَذَا[3]؟) وَلَمَّا قَرُبَ مِنْهُمْ صَارَ عَظِيمًا جِدًّا وَارْتَفَعَ فِي الْهَوَاءِ حَتَّى صَارَ كَالنَّخْلَةِ الطَّوِيلَةِ (كَذَا[4]؟). ثُمَّ إِنَّ ذَلِكَ الشَّيْءَ الْعَظِيمَ أَقْبَلَ عَلَيْهِمْ وَهُوَ يَصِيحُ صِيَاحًا عَظِيمًا فَأَفْزَعَهُمْ. وَكَانَ ذَلِكَ الشَّيْءُ طَائِرًا عَظِيمًا يُقَالُ لَهُ الرُّخُّ (كَذَا[5]؟) وَكَانَ لَهُ رِيشٌ أَبْيَضُ (كَذَا[6]؟) وَلَهُ مِنْقَارٌ طَوِيلٌ

(1) حكاية. (2) هكذا. (3) ذبابة. (4) بعد هذه. (5) رخ. (6) كذا.

صلوٰة الخوف (بدن[1]؟): جڏهن لشڪر ٻنهي پاسي کان
دشمن سان ويڙهيل هجي ۽ ڪنهن هڪ پاسي ڏانهن منهن
ڪري (ڪري[2]؟) نماز پڙهڻ. مثلاً جڏهن هڪ ڌر: ٻي
ڌر کي چئي ته اسين تو سان وڙهنداسين: ٻي ڌر چئي
ته نه اسين تو سان وڙهنداسين. جڏهن ٻي ڌر چئي:
ٻڌ ڪر اسين تو سان وڙهنداسين. جڏهن پهرين ڌر: ٻڌ ڪر
وڙهڻ لڳي: ٻڌ ڪر اسين تو سان وڙهنداسين. جڏهن
ٻي ڌر چئي: ٻڌ ڪر اسين تو سان وڙهنداسين: جڏهن
ٻنهي ڌرين جو لشڪر هڪ ٻئي سان ملي ويو ۽ هڪ
ٻئي سان وڙهڻ لڳو: تڏهن ٻنهي ڌرين جي وچ ۾
ڪا ڏاڙهه ٿي پئي: ڪا ڪنهن جي ڪپڙن جي ڇڪ
ٿي پئي: ڪا ڪنهن جي هٿيارن جي ڇڪ ٿي پئي:
ڪا ڪنهن جي ڪپڙن جي ڇڪ ٿي پئي. مثلاً زيد عمرو
جي ڪپڙن جي ڇڪ ڪئي[3]. يا زيد عمرو جي
هٿيار جي ڇڪ ڪئي[4]. يا زيد عمرو جي ڪپڙن جي
ڇڪ ڪئي: تڏهن ٻنهي ڌرين جي وچ ۾ ڪا ڏاڙهه
ٿي پئي: تڏهن ٻنهي ڌرين جي لشڪر جي وچ ۾
ڪا ڏاڙهه ٿي پئي: تڏهن لشڪر جي هڪ ڌر
ٻي ڌر کي چيو ته اسين تو سان وڙهنداسين. يا
ٻي ڌر چئي ته نه اسين تو سان وڙهنداسين.
جڏهن ٻنهي ڌرين جي لشڪر جي وچ ۾ ڪا ڏاڙهه
ٿي پئي: تڏهن ٻنهي ڌرين جي لشڪر جي هڪ
ٻئي سان ملي ويو ۽ هڪ ٻئي سان وڙهڻ لڳو:
تڏهن ٻنهي ڌرين جي لشڪر جي هڪ ڌر ٻي ڌر کي
چيو ته اسين تو سان وڙهنداسين. يا ٻي ڌر چئي
ته نه اسين تو سان وڙهنداسين. جڏهن پهرين ڌر:
ٻڌ ڪر وڙهڻ لڳي: ٻڌ ڪر اسين تو سان وڙهنداسين:
جڏهن ٻي ڌر چئي: ٻڌ ڪر اسين تو سان وڙهنداسين:

(1) بدن. (2) ڪر. (3) ڪپڙن سان. (4) هٿيار سان.

فقيه احمد بن محمد بن عبد الله : كتبه : كاتبه : كاتبه : كا

ܠܟ ܐܝܟ ܕܟܝ ܐܢ ܐܬ ܒܝ ܡܕܝܢܚ ܚܕܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ: ܐܝ ܕܐܢ ܐܬ ܒܝ ܡܕܝܢܚ ܚܕܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܐܝ ܕܐܢ ܐܬ ܒܝ ܡܕܝܢܚ ܚܕܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ: ܐܝ ܕܐܢ ܐܬ ܒܝ ܡܕܝܢܚ ܚܕܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ.

ܡܐܡܪܐ ܫܒܥ ܕܒܪܟܬܐ

ܒܪܟ ܐܠܗܐ.[1]

ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܝܐ.

ܡܢ ܒܪܟ ܐܠܗܐ ܕܒܪܟ ܠܟ ܒܫܡܝ ܩܕܝܫܐ ܕܐܢܬ ܡܫܒܚ ܠܗ ܒܫܒܚܬܐ.

ܒܪܟ ܐܠܗܐ ܕܒܪܟ ܠܟ ܒܫܡܝ ܩܕܝܫܐ ܕܐܢܬ ܡܫܒܚ ܠܗ ܒܫܒܚܬܐ ܕܐܢ ܠܐ ܡܫܒܚ ܐܢܐ ܠܟ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܟ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܫܒܚ ܠܟ ܠܐ ܐܫܒ

كَزْكَةَ دَوْحَمَةَ بُحِ دَحْمَةَ: هُ هُ حَمِ بَكْ هُ كَمَةَ
هُ بُحْمَةَ: دَوْمَةَ هُ هَ حَمِحَمِ هُ هَ هُ بُحْمَةَ هُ
دَحْمَةَ: هُ هُ هَ هُ هَ هُ هَ هُ هَ هُ هَ هُ هَ هُ
هُ هَ هُ هَ

ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཐོག་མེད་ཀྱི་ཞལ་ནས་ཀྱང་། ཁྱོད་ཀྱི་ཚེ་ཟུང་ཐུབ་ཅིང་ཡུན་རིང་བ་ཡིན་[1]། ཞེས་བཀའ་སྩལ་ཏོ། ཁོང་ཚོ་ཡང་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་ཆེས་ཤིན་ཏུ་སྐྱེས་ཏེ། ཁོང་ཚོའི་ཚེ་ཟུང་ཐུབ་ཅིང་ཡུན་རིང་བ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་ཏེ

ಕಾಣದೆ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಅವಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಮಹಾಪುರುಷನಾದ ಆ ಶ್ರೀಪಾಲನು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೆ ಕಂಡನು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು: ಎಲೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯೇ! ನೀನು ಯಾರ ಮಗಳು? ಯಾರ ಸೊಸೆ? ಯಾರ ಹೆಂಡತಿ? ಯಾರ ತಾಯಿ? ಯಾರ ಅಕ್ಕ? ಯಾರ ತಂಗಿ? ಯಾರ ಅತ್ತೆ? ಯಾರ ಸೋದರತ್ತೆ? ಯಾರ ಮಾವನ ಮಗಳು? ಯಾರ ಅಳಿಯ? ಯಾರ ಮೈದುನ? ಯಾರ ಓರಗಿತ್ತಿ? ಯಾರ ಗೆಳತಿ? ಯಾರ ಸಖಿ? ಯಾರ ಸೇವಕಿ? ಯಾರ ಪರಿಚಾರಿಕೆ? ಯಾರ ಪ್ರಜೆ? ಯಾರ ಆಶ್ರಿತಳು? ಯಾರ ಆಪ್ತಳು? ಯಾರ ಸಂಬಂಧಿ? ಯಾರ ಬಂಧು? ಯಾರ ಬಾಂಧವಳು? ಯಾರ ಸಹೋದರಿ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಮಗಳು? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸೊಸೆ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಹೆಂಡತಿ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಅತ್ತೆ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸೋದರತ್ತೆ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಮಾವನ ಮಗಳು? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಅಳಿಯ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಮೈದುನ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಓರಗಿತ್ತಿ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಗೆಳತಿ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸಖಿ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸೇವಕಿ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಪ್ರಜೆ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಆಶ್ರಿತಳು? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಆಪ್ತಳು? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸಂಬಂಧಿ? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಬಂಧು? ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಬಾಂಧವಳು? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು: ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಯಾರ ಮಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸೊಸೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ತಾಯಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಅಕ್ಕನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ತಂಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಅತ್ತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸೋದರತ್ತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಮಾವನ ಮಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಅಳಿಯನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಮೈದುನನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಓರಗಿತ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಗೆಳತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಖಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸೇವಕಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಪ್ರಜೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಆಶ್ರಿತಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಆಪ್ತಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಂಬಂಧಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಬಂಧುವೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಬಾಂಧವಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಮಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸೊಸೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಅತ್ತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸೋದರತ್ತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಮಾವನ ಮಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಅಳಿಯನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಮೈದುನನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಓರಗಿತ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಗೆಳತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸಖಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸೇವಕಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಪ್ರಜೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಆಶ್ರಿತಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಆಪ್ತಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸಂಬಂಧಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಬಂಧುವೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಬಾಂಧವಳೂ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಅಲ್ಲದವಳು ಯಾರಾಗಿರಬಹುದು? ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು: ಎಲೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯೇ! ನೀನು ಯಾರ ಮಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸೊಸೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ತಾಯಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಅಕ್ಕನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ತಂಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಅತ್ತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸೋದರತ್ತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಮಾವನ ಮಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಅಳಿಯನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಮೈದುನನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಓರಗಿತ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಗೆಳತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಖಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸೇವಕಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಪ್ರಜೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಆಶ್ರಿತಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಆಪ್ತಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಂಬಂಧಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಬಂಧುವೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಬಾಂಧವಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಮಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸೊಸೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಅತ್ತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸೋದರತ್ತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಮಾವನ ಮಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಅಳಿಯನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಮೈದುನನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಓರಗಿತ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಗೆಳತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸಖಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸೇವಕಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಪ್ರಜೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಆಶ್ರಿತಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಆಪ್ತಳೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಸಂಬಂಧಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಬಂಧುವೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಸಹೋದರಿಯ ಬಾಂಧವಳೂ ಅಲ್ಲ.

מי שהלך למקום רחוק ולא ידע מתי יחזור, ונתן לאשתו גט מקושר, שכתב בו: אם לא אחזור עד שלשים יום, יהא גט זה מקושר ומסור לה, ולא חזר עד שלשים ואחד יום, אם יש לו עדים שלא חזר עד שלשים יום, אף על פי שלא ידעה האשה, הרי זו מגורשת. ואם אין לו עדים, אף על פי שידעה האשה, אינה מגורשת. ואם אמר: אם לא אחזור עד שלשים יום, יהא גט זה מקושר ומסור לה, ולא חזר עד שלשים ואחד יום, אף על פי שאין לו עדים, הרי זו מגורשת, שהרי אמר: אם לא אחזור עד שלשים יום, ולא חזר עד שלשים ואחד יום, הרי זו מגורשת. ואם אמר: אם לא אחזור עד שלשים יום, יהא גט זה מקושר ומסור לה, ולא חזר עד שלשים ואחד יום, אם ידעה האשה שלא חזר עד שלשים יום, הרי זו מגורשת. ואם לאו, אינה

هُهَّنَّ: هِزَّكَرَّتِهِ بِهِمَّ: كَمِهَّ دِكَّ دَّنَحَّ لَكَّكِهِ: هُ
دَّهِهَّنَّ لَّحِلَهَّدَّنَّ بَّحِهِ هَكَهَّكِنَّجَّةَ. هِهَّحِكَ كَمِ
كَ هِيَّهَ هِ كَهَّشَهَّمِ: بَمِ هُ كَ خَهَّ دَهَّنَّ دَّنَّذَ.
هِهَّمِهَّهُ بَمِ هَهَّنَّ بَمِ سَهَّكَّهُ دَّشَّهَ
دَّذَنَّ. هِهَّكَ دَّنَّكَّ هِ هَهَّمِ: بَمِ مَهَّهُ دَهَّهَّهَّمَّ
هِ هَدَّ مَهَّ. هَهَّ هَهَّهَ دَّمَّنَّ كَهَّهَّ هَّنَّهَ:
بَّهَّ كَ: دَهِ بَّنَّ هَدَّنَّهَ بَّمَّ: دَّهَ هَهَّكَ بَّمَّ كَ
دَهَّهَّهِ هَكَ كَهَّشَهَ؟ مَّنَّ هَّهَّ هَّنَّهَ: دَّنَّ هِ
هَدَّنَّهَ دَّكَكَ بَّهَ هَهَّهَّنَّ بَّمَّ: هَهَّسَّهَ هَهَّهَّ
مَّنَّ. هَهَّكَ كَ دَّهَ مَّنَّ هِ هَّنَّهَّ: هَكَ هِ هَّنَّهَّ
بَّمَّنَّ: هَكَ هِ هَّنَّهَ كَهَّنَّ. (دَّنَّ كَسَكَ[1]؟) دَهَّنَّ
بَهَّدَ هَهَّسَّ هَهَّهَ كَهَّكَ دَهَّهَّ: هَكَ هَ بَّهَّهَ
كَهَّكَ دَهَ كَ دَهَّ هَهَّ.

هَهَّهَ دَّنَّ هَّهَ هَدَهَّ هَهَّكَ هَهَّنَّ: هَهَّهَّ
هَهَّهَ هَهَّنَّ هَهَهَّهَّ هَّهَّنَّ[2] هَهَّهَّ هَّهَّ
هَهَّهَّ دَهَّنَّ. هَهَ بَهَ بَّهَ هَهَّهَّ دَّهَّهَ: بَّنَّ هَهَّ
هَهَّهَّ هَهَّ: هَّهَّ هَّهَّ هَهَّهَّ هَهَّهَّ: بَّنَّ هَهَّ
هَهَّهَّ هَهَّ: كَهَّكَ هَّكَهَ: بَهَ. هَهَّ هَهَّ هَّهَ
دَّنَّ: بَّهَّكَهَّ كَهَهَّ هَهَّهَّنَّ: هَّهَّهَ هَهَّنَّهَ: هَهَّهَّ
دَهَهَّهَّ بَّهَّهَهَ كَّنَّهَ: هَهَّهَّهَّ هَهَ بَّهَّهَ هَهَهَّ.

(1) دَّنَّ سَكَ sic. (2) (N. E. هَّهَ هَ).

ܒܝܬ ܐܒܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܒܪܟ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܝܫܪܝܠ: ܐܠܐ ܕܐܝܠܝܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡ ܡܪܝ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܝܫܪܝܠ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ: ܐܢܬ ܗܘ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܦ ܒܣܪ ܘܕܡ ܠܐ ܓܠܝ ܠܟ ܐܠܐ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ. ܘܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܟܐܦܐ ܐܢܬ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܕܥܠ ܗܕܐ ܟܐܦܐ ܐܒܢܐ ܐܬܒܢܐ ܠܟ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܕܐܦ ܫܐܠ ܐܢܬ ܠܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܐܝܠܝܐ ܐܢܬ

ڪري ڇڏيو. ۽ جڏهن کين چيو ويو: ۽ ڪري ڇڏيو جيڪي
هو ڪندا هئا ۽ نه ڪندا هئا تنهن کي جنهن کين نصيحت
ڪئي هئي تنهن کي به نصيحت ڪندا هئا: ۽ جڏهن
ڏاڍائي ڪندڙ هئا تنهن کي ڏاڍائي ڪندڙ ٿي ويا:
پوءِ جڏهن هو ڪنهن شيءِ کي وساري ويٺا جو کين
ياد ڪرايو ويو هو تنهن کي به اسين بچائي ڇڏياسين
۽ ظالمن کي سندن ظلم جي ڪري سخت عذاب ۾
وٺي آياسين. ۽ جڏهن هو ڪنهن شيءِ کي جيڪا
کين منع ڪئي وئي هئي تنهن کي ڪرڻ لڳا تڏهن
اسين کين چيوسين تہ ذليل بندر ٿي وڃو: (۱)
پوءِ جڏهن سندن پروردگار خبردار ڪيو تہ
قيامت جي ڏينهن تائين ضرور موڪلڻ رهندو
جيڪي کين سخت عذاب ڏيندا رهندا: بيشڪ
تنهنجو پروردگار جلد عذاب ڏيڻ وارو آهي ۽
بيشڪ هو بخشيندڙ مهربان آهي: ۽ کين
ڌرتيءَ ۾ ڌار ڌار ٽولن ۾ ورهائي ڇڏيو: کين
مان ڪي نيڪ هئا ۽ کين مان ڪي ٻيا هئا ۽
اسين کين چڱائي ۽ برائي سان آزمايو تہ
شايد هو موٽي اچن: پوءِ کين کانپوءِ
ڪتاب جا وارث ٿيا جو هيٺاهين دنيا جو
مال وٺندا آهن ۽ چوندا آهن تہ اسان کي
بخشيو ويندو: ۽ جيڪڏهن ساڻن ساڳيو
مال وري اچي تہ وري به وٺندا: ڇا
ڪتاب جو عهد کين نہ ڏنو ويو هو تہ
الله تي سچ کان سوا ٻيو نہ چوندا: ۽
جيڪي ڪتاب ۾ هو تنهن کي پڙهي
چڪا هئا: ۽ آخرت جو گهر پرهيزگارن
لاءِ بهتر آهي: ڇا تنهن کي نٿا سمجهو:

(۱) ذليل بندر. (۲) ٻيهر. (۳) ميثاق. (۴) نڪ.

ואת החסידה[1] העופות והדוכיפת והעטלף: כל שרץ העוף
הטמא לכם לאכלו אתם ואת הנבלתם תשקצו: ואת
אשר יהיה לו כנפים ומעל לרגליו לנתר בהן על הארץ:
אתם מכל השרץ העף ההלך על ארבע אשר לא כרעים
מלמעלה לרגליו לנתר בהן על הארץ: את אלה מהם
תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת
החרגל למינהו ואת החגב למינהו: וכל שרץ העוף אשר
יהיה לכם שקץ הוא: ואלה תטמאו לכם כל הנגע
בנבלתם יטמא עד הערב: וכל המשא את נבלתם יכבס
בגדיו וטמא עד הערב אשר לכם הוא לטמא: וכל
הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסעת שסע איננה
מעלת גרה טמאה היא לכם כל הנגע בה יטמא: וכל
החיה אשר הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע
טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב:
והנושא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים
הם לכם: וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ
החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקה והכח והלטאה
והחמט והתנשמת: אלה בכל השרץ טמאים לכם כל
הנגע בהם במותם יטמא עד הערב: וכל אשר יפל
עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור
או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה במים בא והיה
טמא עד הערב וטהר: וכל כלי חרש אשר יפל מהם
אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: מכל
האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה
אשר ישתה מכל כלי יטמא: וכל אשר יפל משרפתם
עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים
יהיו לכם: אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור והנוגע
בנבלתם יטמא: וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר
יזרע טהור הוא: ואם מים יזרע על זרע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא לכם: וכי ימות מן הבהמה אשר הוא לכם

(1) נחה.

ולא יהיה לו בנים: ונתן את נחלתו לקרוביו מבית אביו: והיה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: ויקרבו הנשאים ראשי אבות למשפחות בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: ויאמרו אדני צוה יהוה את נתן ארץ נחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוספה על נחלת השבט אשר יהיו להם ומגורל נחלתנו יגרע: והיה ביובל בני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת השבט אשר יהיו להם ומנחלת שבט אבותינו יגרע נחלתן: ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהן תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהן תהיינה לנשים: ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל: וכל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו: ולא תסב נחלה ממטה לאחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: ותהיינה מחלה ותרצה ומלכה וגלעה לבני דדיהן לנשים: משפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן: אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבות מואב על ירדן יריחו:

(1) נחל.

ܐܝܟ ܕܐܢܫ[1] ܙܒܢ ܠܒܪܗ ܘܡܫܕܪ ܠܗ ܠܘܬ ܥܒܕܐ ܕܝܠܗ ܘܐܡܪ ܠܗ ܙܠ ܥܒܕ ܠܝ ܗܫܐ ܕܝܢ. ܘܐܢܐ ܐܙܠ ܘܐܫܠܡ ܠܟ ܐܓܪܐ[2] ܘܐܙܠ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܘܚܙܐ ܠܗ ܘܪܚܡ ܠܗ ܘܪܗܛ ܘܢܦܠ ܥܠ ܨܒܪܗ ܘܢܫܩ ܠܗ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗܝ ܠܒܪܗ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܙܒܢ ܠܒܪܗ ܘܡܫܕܪ ܠܗ ܠܘܬ ܥܒܕܐ ܕܝܠܗ ܘܐܡܪ ܠܗ ܙܠ ܥܒܕ ܠܝ ܗܫܐ ܕܝܢ. ܘܐܢܐ ܐܙܠ ܘܐܫܠܡ ܠܟ ܐܓܪܐ[2] ܘܐܙܠ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܘܚܙܐ ܠܗ ܘܪܚܡ ܠܗ ܘܪܗܛ ܘܢܦܠ ܥܠ ܨܒܪܗ ܘܢܫܩ ܠܗ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗܝ

ܡܫܠ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ[3]

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

ܒܥܘ[4] ܗܘ ܕܐܡ ܢܚܡܢ ܟܠ ܚܕܐ. ܚܕ ܒܪ ܚܕ ܐܝܬ ܠܗ ܒܢܝ ܟܠ ܚܕ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ: ܒܝ ܕܝ ܒܪ ܐܢܫ ܐܝ ܠܐ ܐܝ ܐܢ ܐܝ ܠܐ ܐܝ ܐܢ ܐܝ ܠܐ ܐܝ ܐܢ

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܐܠܗܝ ܐܢܬ ܡܪܝ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ: ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ

ܦܘܩ : ܗܒܠ ܕܒܝܫ[1] ܗܘ ܦܘܩ : ܫܘܠ ܕܒܝܫ ܐܝܟ ܕܒܫ ܦܘܩ : ܗܒܠ ܕܒܝܫ ܐܝܟ ܕܒܫ ܦܘܩ ܒܗ ܒܝ ܐܝܟ ܕܒܫ ܕܒ

ܒܝܬ ܐܒܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗܝ ܒܪܝ ܐܢܬ ܘܟܠ ܡܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܕܝܠܟ ܗܘ: ܘܐܡܪ ܠܗ

ܒܝܬ ܡܫܚܐ

ܫܘܠܛܢ ܕܡܫܩ ܕܡܫܩ

ܦܪܝܫ ܕܝܢ ܡܢ ܫܘܠܛܢ ܕܡܫܩ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ.

ܫܠܡ ܠܟ ܐܢ ܒܫܠܡ ܐܢ ܒܫܠܡ ܐܢ ܒܫܠܡ

ויהי כאשר שלח משה את המרגלים לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר. וראיתם את הארץ מה היא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב. ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה היא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהן הבמחנים אם במבצרים. והאדמה השמנה היא אם הרזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים. ויעלו ויתורו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבוא חמת. ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק (וחברון שבע שנים נבנתה לפני צוען מצרים) ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד ויישאהו במוט בשנים ומן הרמונים ומן התאנים. למקום ההוא קרא נחל אשכול על שם האשכול אשר כרתו משם בני ישראל. ויתורו את הארץ מקץ ארבעים יום: וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל המדבר קדשה ויביאו דבר אותם ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ. ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה. אך עז העם היושב בארץ והערים בצורות גדלות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם. עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושבים בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן. ויהושע בן נון וכלב בן יפונה מן המרגלים קמו את העם אל משה ויאמרו עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה. והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו. ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אותה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה ארץ אוכלת יושביה היא. וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות. וגם שם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם. ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. וילונו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ותאמר אליהם כל העדה מי יתן מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה. ולמה יפיל ה' אותנו אל הארץ הזאת לנפול בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז. הלא טוב לנו שובה מצרימה. ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה. ויאמר משה ואהרן אל כל קהל עדת בני ישראל ויפלו על פניהם. ויהושע בן נון וכלב בן יפונה מן התרים אשר תרו את הארץ קרעו בגדיהם. ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה ארץ טובה מאד מאד. אם חפץ בנו ה' והביא אותנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש. אך בה' אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם. סר צלם מעליהם ואין עמהם כי ה' אתנו אל תיראום. ויאמרו כל העדה לרגום אותם באבנים. וכבוד ה' נראה באהל מועד אל כל בני ישראל.

(1) משמאל Ubique. (2) מזרח. (3) חברון.

ܗܘ ܕܝܢ ܒܝܘܡܐ ܕܢܦܩ ܩܕܡ ܡܠܟܐ: ܒܥܐ ܠܡܬܒܥ ܒܬܪ ܡܠܟܐ ܒܟܝܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܕܝܢܬ ܕܡܟܝܪ. ܐܗܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܡܬܒܥ ܒܬܪ ܡܠܟܐ ܒܟܝܪ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܕܝܢܬ ܕܡܟܝܪ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܒܥܐ ܠܡܬܒܥ ܒܬܪ ܡܠܟܐ ܒܟܝܪ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܕܝܢܬ ܕܡܟܝܪ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܚܕ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܒܗ ܕܢܫܬܘܩ ܠܗ ܡܢ ܡܕܝܢܬ ܐܒܗ ܕܝܠܗ ܘ

نماز: جو ڪير نماز ۾ ڪنڌ ڪڍي ڇڏي ٿو ۽ ڪنڌ ڪڍڻ جي
ڪري ڪنڌ ڪاهي ٿو ۽ ڪنڌ ڪاهڻ جي ڪري ڪنڌ ڪڍي ٿو
ته ڪنڌ ڪڍڻ جي ڪري نماز ڀڳي ٿي وڃي. (sic) ۽ ڪنڌ
ڪڍڻ جي ڪري نماز ڀڳي ٿي وڃي. ۽ ڪنڌ ڪاهڻ جي ڪري
نماز ڀڳي ٿي وڃي. ۽ ڪنڌ ڪاهڻ جي ڪري نماز ڀڳي ٿي
وڃي. ۽ ڪنڌ ڪڍڻ جي ڪري نماز ڀڳي ٿي وڃي. ۽ ڪنڌ
ڪڍڻ جي ڪري نماز ڀڳي ٿي وڃي. ۽ ڪنڌ ڪاهڻ جي ڪري
نماز ڀڳي ٿي وڃي. ۽ ڪنڌ ڪڍڻ جي ڪري نماز ڀڳي ٿي
وڃي. ۽ ڪنڌ ڪاه

ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏ

ויאמר יהוה אל משה: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת (?)[1] ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה השירה הזאת לי לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש (?)[2] ואכל ושבע ודשן (?)[3] ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם את יהוה וגם כי אמות מעמכם: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

(1) . . ה ואת . הז . (?). (2) ושבע. (3) ודשן.

ڪري ڇڏي ته ڪتو ڪيئن ڪري ڪاهي ۽ ڪيئن ڪري ڪاهي ۽ ڪيئن ڪري ڪاهي ۽

مَحْمِعَمْد مَعْمِسْنَ: (مَعْهِهِهِ[1]؟) نَّك لَمْ جَحْصَّنَ مَحْنَ
هُجَفَّجَ مَعْمِسْنَ. مَعْ جَنْحِجَمْنَ: مَعْمِهِجَمْنَ مَعْجَفَّجَ:
مَعْمِهِجَمْنَ (مَدْن هَجْنَ[2]).

مَحْكَنْ جِمْ كَحِجَحْمَعْمَنْ مَّعْمِ هَجَمْنَ جَمْكَحْمِ هُوصَّجَمْنَ:
نَّكَ مِعْوَجَمْ كَحِجَحْمَعْمَنْ. مَجَمْ مَجَمْ مَجَمْ جَمْحَمْنَ كَحِجَمْنَ:
جَمْنَ مِعْمَنْ مَجَمْ: مَحَجَمْ هُمَجَمْ مَجَجَمْ نَّكَ كَمَجَمْ
هُمَجَمْ مَجَمْ نَّجَمْنَ. مَنْوَكَ هُمَجَمْ: مَنْهَجَمْ كَحِجَمْهُمَجَمْ[3] مَجَمْ
جَمْنَ هَجْنَ. مَجَمْ جِمْ جَمْ جَمْ مَحْكَنْ مَحَجَمْ: نَّجَمْهُجَمْ
هُمَجَمْ نَّجَمْ مَجَمْ. مَنْهَجَمْ: جَنَّجَمْ هُنَّجَمْ سَجَمْهُمَجَمْ
كَحِجَمْ كَمَجَمْ. مَجَمْهَ كَحِجَمْ هُكَحِجَمْ هُمَجَمْ
هُكَحِجَمْهُمَجَمْ. مَهَّمْ هُمَجَمْ مَنْجَمْ كَحِجَمْهُمَجَمْ:
كَنَّهُمَجَمْ: هُمَجَمْ جَمْجَمْ مَنَّجَمْ: هُمَكَ مَجَمْ كَحِجَمْ
كَحِجَمْ! مَجَمْ مَجَمْ جَمْهُمَجَمْ مَجَمْ: (جَمْهَجَمْ[4]؟)
مَكَ مَجَمْ مَكَ مَحَجَمْ هُكَحِجَمْ جَمْحَمْ! مَكَحِجَمْ سَجَمْحَمْ جَمْنَ
هُمَجَمْ: جَمْ جَمْهُمَجَمْ مَجَمْ! مَجَمْهُمَجَمْ: جَمْ مَجَمْ هُمَجَمْ
مَكَ سَجَمْ جَمْحَمْ: نَّجَمْ نَّجَمْ هَجَمْنَ. مَجَمْ نَّجَمْ(مَجَمْ:
جَمْ مَنْجَمْ هُمَجَمْ مَنَّجَمْ[5]؟): جَمْجَمْهُجَمْ نَّجَمْ جَمْ مَّجَمْنَ
هُمَجَمْ: (جَمْهَجَمْ جَمْجَمْ[6] هُجَمْجَمْ سَجَمْ مَّجَمْنَ جَمْجَمْ
كَمَّجَمْ. مَجَمْ هُمَجَمْ نَّجَمْكَحِجَمْ مَجَمْجَمْ: جَمْجَمْ

(1) مَجَمْجَمْ. (2) (جَمْكَحِجَمْ: مَجَمْجَمْ: مَجَمْ-هَجَمْ؟ N. E.).
(3) كَحِجَمْجَمْ: كَجَمْجَمْ. مَجَمْجَمْ: كَحِجَمْ. (4) جَمْجَمْ. (5) Verba add. ab edit.
(6) Dubiè.

ڪنهن سان ڪاوڙ ٿيو هجي[1]: تڏهن ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪيئن
ٿو ٿئي: تڏهن ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪيئن ٿو ٿئي: ڇا ڪاوڙ
ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ وقت ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي؟ يا
ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ کان پوءِ ڪاوڙ ڪرڻ وارو
ٿو ٿئي؟ ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ وقت ڪاوڙ ڪرڻ
وارو ٿو ٿئي[2]؟ ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ کان پوءِ
ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ
وقت ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ
ڪرڻ کان پوءِ ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ
وارو ڪاوڙ ڪرڻ وقت ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي[3]؟ ڇا:
ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ وقت ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو
ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ کان پوءِ ڪاوڙ ڪرڻ
وارو ٿو ٿئي. ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ وقت ڪاوڙ
ڪرڻ وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ کان
پوءِ ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي. ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ
ڪرڻ وقت ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو
ڪاوڙ ڪرڻ کان پوءِ ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ
ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ وقت ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي:
ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ کان پوءِ ڪاوڙ ڪرڻ وارو
ٿو ٿئي. ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ وقت ڪاوڙ ڪرڻ
وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ کان پوءِ
ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ
وقت ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ
ڪرڻ کان پوءِ ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي. ڪاوڙ ڪرڻ
وارو ڪاوڙ ڪرڻ وقت ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ
ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ کان پوءِ ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو
ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ وقت ڪاوڙ ڪرڻ
وارو ٿو ٿئي: ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ کان پوءِ
ڪاوڙ ڪرڻ وارو ٿو ٿئي. ڪاوڙ ڪرڻ وارو ڪاوڙ ڪرڻ
وقت (هستهم[4]؟) ڪاوڙ ڪرڻ وارو.

(1) Dubiè. (2) Dubiè هت. (3) ٿئي. (4) هسهم.

مَكْمَ. هُمَكْتَ تَمَّ مَتْ هُمَّ مَدْ هُتْ هُ مَدْ هُتْ هُ مَدْ هُتْ هُ

ܒܫܡܝܐ ܕܐܟܠ ܒܝܬ ܡܫܟܒ ܐܢܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܝ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܟܠ ܒܝܬ ܡܫܟܒ ܐܢܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܝ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܟܠ ܒܝܬ ܡܫܟܒ ܐܢܐ

כלום: אלא מעתה אי אמר ליה לא אמרת לי כלום מי לא מחייבת ליה (1)? אלא אמר ליה לא אמרת לי כלום (2)? הכא נמי: לא אמר ליה כלום. דאי אמר ליה לא מחייבת ליה. אלא מעתה אי אמר ליה לא אמרת לי כלום מי לא מחייבת ליה: אלא אמר ליה לא אמרת לי

ܒܝܬ ܡܢܝ ܕܐܒ ܫܒܚ ܡܕܝ ܕܟܠ ܒܝܬ ܫܒܚ ܡܕܝ ܕܐܒ ܒܝܬ ܡܢܝ
ܕܐܒ ܒܝܬ: ܡܕܝ ܕܐܒ ܒܝܬ ܡܢܝ ܕܐܒ ܒܝܬ ܡܢܝ (ܕܐܒ
ܒܝܬ ܡܢܝ ܕܐܒ ܒܝܬ ܡܢܝ ܕܐܒ ܒܝܬ ܡܢܝ ܕܐܒ ܒܝܬ ܡܢܝ
ܕܐܒ

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܐ ܕܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܬܝ
ܠܥܠܡ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ : ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ
ܐܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܝ ܐܢܐ (ܐܦܣܩ[1]?) ܕܡܫܝܚܐ.
ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܢܬ ܐܝܠܝܐ ܐܢܐ ܐܬܝ ܡܢ ܠܥܠ : ܐܢܬ ܡܢ ܠܬܚܬ
ܐܢܬ ܡܢ ܗܠܝܢ ܥܠܡܐ : ܐܢܐ ܠܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܥܠܡܐ
ܐܢܐ ܐܬܝ ܡܢ ܥܠܡܐ ܐܚܪܢܐ.

ܐܡܪ ܠܗ ܐܦ ܒܬ ܡܫܝܚܐ ܐܢܬ : ܐܡܪ ܠܗ ܐܝ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ
ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕ

ئایا ئەوەی کە: ئەگەر کەسێک بە ئەنقەست نوێژی عەسر نەکا تا خۆر
ئاوا دەبێت. هەڵبژاردەی ڕاستە یان کەمێک دوا دەکەوێت: ئەگەر
ئەوەندە بە ئەنقەست دوا بخا کە هێندەی چوار ڕکاتی لێ بخوێنرێت:
ئەوا گوناهبارە: ئەگەر بە هەڵە یان بە بیرچوونەوە دوا بخا: ئەوا
گوناهبار نابێت. هەروەها ئەگەر بە هەڵە یان بە بیرچوونەوە
نوێژی بەیانی نەکا تا خۆر هەڵدێت: ئەوا گوناهبار نابێت. هەروەها
ئەگەر بە هەڵە یان بە بیرچوونەوە نوێژی نیوەڕۆ نەکا تا خۆر
ئاوا دەبێت: ئەوا گوناهبار نابێت. هەروەها ئەگەر بە هەڵە یان
بە بیرچوونەوە نوێژی خەوتن نەکا تا ڕۆژ هەڵدێت: ئەوا گوناهبار
نابێت. ئایا ئەوەی کە: ئەگەر کەسێک بە ئەنقەست نوێژی عەسر
نەکا تا خۆر ئاوا دەبێت: ئەوا گوناهبار دەبێت. ئایا ئەوەی کە:
ئەگەر کەسێک بە ئەنقەست نوێژی بەیانی نەکا تا خۆر هەڵدێت:
ئەوا گوناهبار دەبێت. ئایا ئەوەی کە: ئەگەر کەسێک بە ئەنقەست
نوێژی نیوەڕۆ نەکا تا خۆر ئاوا دەبێت: ئەوا گوناهبار دەبێت.
ئایا ئەوەی کە: ئەگەر کەسێک بە ئەنقەست نوێژی خەوتن نەکا تا
ڕۆژ هەڵدێت: ئەوا گوناهبار دەبێت. ئایا ئەوەی کە: ئەگەر
کەسێک بە هەڵە یان بە بیرچوونەوە نوێژی عەسر نەکا تا خۆر
ئاوا دەبێت: ئەوا گوناهبار نابێت. هەروەها ئەگەر بە هەڵە یان
بە بیرچوونەوە نوێژی بەیانی نەکا تا خۆر هەڵدێت: ئەوا گوناهبار
نابێت. هەروەها ئەگەر بە هەڵە یان بە بیرچوونەوە نوێژی نیوەڕۆ
نەکا تا خۆر ئاوا دەبێت: ئەوا گوناهبار نابێت. هەروەها ئەگەر
بە هەڵە یان بە بیرچوونەوە نوێژی خەوتن نەکا تا ڕۆژ هەڵدێت:
ئەوا گوناهبار نابێت. ئایا ئەوەی کە: ئەگەر کەسێک بە
ئەنقەست نوێژی عەسر نەکا تا خۆر ئاوا دەبێت: ئەوا گوناهبار
دەبێت. ئایا ئەوەی کە: ئەگەر کەسێک بە ئەنقەست نوێژی بەیانی
نەکا تا خۆر هەڵدێت: ئەوا گوناهبار دەبێت. ئایا ئەوەی کە:
ئەگەر کەسێک بە ئەنقەست نوێژی نیوەڕۆ نەکا تا خۆر ئاوا
دەبێت: ئەوا گوناهبار دەبێت. ئایا ئەوەی کە: ئەگەر کەسێک بە
ئەنقەست نوێژی خەوتن نەکا تا ڕۆژ هەڵدێت: ئەوا گوناهبار
دەبێت.

(1) Dubiè.

לא מצינו לשון זה: אחשוף ראשו ומשוח מים קרים עליו
שיתקרר לילך (?[1]). ואולי הוא מלשון ואחשפה ערותה.

ואם נתן בו מים חמין ואינו יכול לקרר בידו ונתן בו
מים קרים ומקררן: אם יכול לקרר בידו כשיתן בו מים
קרים ומקררן ואינו יכול לקרר בידו אלא כשיתן בו מים
חמין ומקררן: אם יכול לקרר בידו כשיתן בו מים חמין
ומקררן ואינו יכול לקרר בידו אלא כשיתן בו מים קרים
ומקררן: אם יכול לקרר בידו כשיתן בו מים חמין ומקררן
ואינו יכול לקרר בידו אלא כשיתן בו מים חמין ומקררן
ואינו יכול לקרר בידו אלא כשיתן בו מים קרים ומקררן:
אם יכול לקרר בידו כשיתן בו מים חמין ומקררן ואינו
יכול לקרר בידו אלא כשיתן בו מים חמין ומקררן ואינו
יכול לקרר בידו אלא כשיתן בו מים קרים ומקררן ואינו
יכול לקרר בידו אלא

ڪيڏو ڪوڙ ڳالهائي ڪيڏو ڪوڙ ڪمائي. ڪيڏو ڪوڙ ڏسي ڪيڏو ڪوڙ ٻڌي ڪيڏو ڪوڙ ڏيکاري.

ڪيڏو ڪوڙ ڪتابن ۾ لکيل آهي ڪيڏو ڪوڙ ڪاغذن تي ڇپيل آهي. ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويو آهي: ڪيڏو ڪوڙ ڪتابن ۾ ڪوٺيو ويو آهي. ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويو آهي: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو. ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو آهي: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو آهي[1]: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو آهي ۽ * ڪيڏو ڪوڙ[1] ڪوٺيو ويندو هوندو. ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: (هڪ ٻڌل ڳالهه) ڪيڏو[1] ڪوڙ ڪوٺيو ويندو. ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو ڪهڙو[1] ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو (ڪوڙ؟) ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ (ڪوڙ[2]؟) ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو! ڏاڍو ڏک ڏيڻ جو ڳالهه: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو ڏاڍو ڏک ڏيڻ جو ڳالهه. ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو.

ڪيڏو ڪوڙ ڏسي ڪيڏو ڪوڙ ٻڌي: ڪيڏو ڪوڙ ڪمائي: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو. ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو: ڪيڏو ڪوڙ ڪوٺيو ويندو هوندو هو.

(1) Dubiè. (2) ڪوڙ؟

שֶׁהָיָה בְּעֵת שֶׁנִּבְרָא הָאָדָם: וְזֶהוּ(2) שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה שֶׁאָדָם הָרִאשׁוֹן
הָיָה אָדָם וְחַוָּה בְּצֶלֶם אֱלֹהִים: וְהַכַּוָּנָה בָּזֶה לְפִי שֶׁהָיָה בְּדַעְתָּם שֶׁיִּהְיוּ לָהֶם בָּנִים
וּבָנוֹת וְיִתְרַבּוּ וְיִפְרוּ וְיִרְבּוּ וְיִכְבְּשׁוּ וְיִרְדּוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַבְּרִיאָה וְיִשְׁתַּלְּטוּ עָלֶיהָ
וְיִהְיוּ בְּנֵי אָדָם הַנִּקְרָאִים עַל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא הָיָה בְּדַעְתּוֹ בְּעֵת בְּרִיאָתָם שֶׁיִּהְיוּ
בְּנֵי אָדָם הַנִּקְרָאִים עַל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִהְיוּ בְּצַלְמוֹ וּבִדְמוּתוֹ וְיִהְיוּ בְּנֵי אָדָם הַנִּקְרָאִים
עַל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִהְיוּ בְּצַלְמוֹ וּבִדְמוּתוֹ וְיִהְיוּ בְּנֵי אָדָם הַנִּקְרָאִים עַל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִהְיוּ
בְּצַלְמוֹ וּבִדְמוּתוֹ וְיִהְיוּ בְּנֵי אָדָם הַנִּקְרָאִים עַל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִהְיוּ בְּצַלְמוֹ וּבִדְמוּתוֹ וְיִ

ܕܟܠ ܡܚܫܫ ܐܘ: ܡܢܗܘܢ ܒܥܘܢ ܒܫܡܝ ܘ[1] ܕܢܡܘܬ:
ܡܘܕܝܢ ܐܢ ܕܠ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗܝ: ܗܐ ܕܐܟܠ ܡܘܕܝܢ
ܫܬܝ: ܟܬܒܬ ܡܕܒܪܐ ܒܫܒ ܢܫ ܕܢܒܝ ܒܟܠ: ܢܒܝܐ ܕܡ
ܗܠܝ ܕܢܟܬܒ ܠܗ ܕܠ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ: ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ
ܕܡܠܟ ܕܢܒܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ: ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ

ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܘܢܫܬܒܚ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝ ܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܠܢ ܛܒ

ڪان يصلي. فاذا فرغ صلي : فاذا فرغ صلي
الظهر. فاذا فرغ من الظهر : فاذا فرغ من
العصر. فاذا فرغ من العصر : (فاذا فرغ[1]؟) من
المغرب. فاذا فرغ من المغرب صلي
الصبح : ثم يعود الي الظهر : ثم يعود الي
العصر : ثم يعود الي المغرب : ثم يعود الي
العشاء الآخرة : (فاذا[2]؟) فرغ : فان
شاء : (فاذا[2]؟) فرغ : فان شاء
استراح : ثم يعود الي الصبح؟ ثم يعود الي
الظهر : استراح ثم عاد الي الصبح؟ ثم
يعود الي العصر : ثم عاد الي المغرب؟ ثم
يعود الي العشاء الآخرة : ثم عاد الي
الصبح. هكذا يفعل دائما : فاذا
فرغ من العشاء الآخرة صلي الصبح :
ثم عاد الي الظهر : ثم عاد الي العصر :
ثم عاد الي المغرب (كما صنع اول مرة :
ثم عاد الي العشاء الآخرة : ثم عاد
الي الصبح[3] : ثم جلس حتي تطلع الشمس :
ثم صلي الظهر[3] حين تزول الشمس
(ثم صلي العصر[3].

ثم يعود الي الصبح : ثم هو دائما :
هذا الذي يفعل؟ نعم هذا يفعل الي : الي
ان يموت. فان لم يعد الي الصبح :

(1) ناقد. (2) ناهذ. (3) Dubiè.

ובפרט בזמן הזה שאין לנו נביא אלא אנחנו בעצמנו. ועל כן אמרו חכמים ז"ל: כל הרואה תלמיד חכם ואינו מקדים לו שלום עובר בלא תעשה. ואמרו עוד: כל המקדים שלום לחבירו אפילו בשוק אינו נכשל בחכמה. ואמרו עוד: כל המקדים שלום לחבירו אפילו גוי בעולם הזה זוכה ומאריכין לו ימים בעולם הבא

وقد كان يقول: لا أعلم أحدا يعرف الله حق معرفته (إلا الله[1]؟):

(ژیاوە[1]؟) چیتر. ئەو دەمەی ئێوە کەسێکتان بینی: جل و بەرگی کۆنی لەبەر کردبێت و بە شەقامەکاندا بگەڕێت. ئایا ئەو کەسە دەڵێن: ئەمە کێیە؟ ئەمە کوڕی کێیە؟ (حاکم[2]؟) کەسەکە: ئەمە کوڕی ئەو کەسەیە کە ئێمە ناسیومانە؟ ئەمە کوڕی ئەو کەسەیە کە ئێمە ئەو کەسەمان بینیوە؟ ئەمە کوڕی ئەو کەسەیە کە ئێمە ئەو کەسەمان بینیوە (مێژووی تەمەنی[3]؟): ئەمە کوڕی ئەو کەسەیە کە ئێمە ئەو کەسەمان بینیوە لە کۆڵان و شەقامەکاندا. ئەی ئەمە کوڕی کێیە؟ ئەمە کوڕی ئەو کەسەیە کە ئێمە ئەو کەسەمان بینیوە لە کۆڵان و شەقامەکاندا.

* * * (کێشەی مەدەنی[4] کەسێک ئەو شتانە ناکات: ئەو شتانەی کە (Dubiè[4]. ئەمە ئەو شتانەیە: ئەگەر ئەو کەسە ئەو شتانە نەکات کە ئەو کەسانەی لە شوێنی ئەو کەسەدا دەژین و لە هەمان کاتدا ئەو کەسە ئەو شتانە بکات کە ئەو کەسانەی لە شوێنی ئەو کەسەدا دەژین: ئەو کەسە ئەو شتانە ناکات: ئەو کەسە ئەو شتانە نا

زَيْدٌ كَاتِبٌ مَعَهُ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ مَعَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا
قَلَمٌ: هُوَ مَعَ هِنْدٍ مَعَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا كِتَابٌ: هُوَ مَعَ
خَالِدٍ: هُوَ مَعَ قَوْمٍ مُسْلِمِينَ مُحَمَّدِيِّينَ: هُوَ مَعَ
مُصْطَفَى: هُوَ مَعَ مُسْلِمَاتٍ مُحَمَّدِيَّاتٍ: مَعَهُمْ
زَيْدٌ كَاتِبٌ مَعَهُ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ. وَهُمْ كَاتِبُونَ مَعَهُمْ
هِنْدٌ: كُلُّ كَاتِبٍ مَعَهُ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ: هُوَ كَاتِبٌ
هُوَ (كَاتِبٌ[1]؟) هُوَ كَاتِبٌ: وَهُوَ كَاتِبٌ وَقَلَمٌ
وَهِيَ هِيَ (كَاتِبَةٌ[2]؟) زَيْدٌ مَعَهُ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ:
هِنْدٌ وَهَذِهِ كَاتِبَةٌ: وَهَذِهِ مَعَهَا دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ:
وَهَذِهِ مُسْلِمَةٌ مُحَمَّدِيَّةٌ: وَهَذِهِ كَاتِبَةٌ وَقَلَمٌ
هِنْدٌ وَهَذِهِ كَاتِبَةٌ: زَيْدٌ وَهَذِهِ مَعَهُمَا دَوَاةٌ
وَمِحْبَرَةٌ: وَهُمْ كَاتِبُونَ مَعَهُمْ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ.
وَهُمْ كَاتِبُونَ مَعَهُمْ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ: وَهُمْ كَاتِبُونَ
وَقَلَمٌ: وَهُمْ كَاتِبُونَ مَعَهُمْ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ وَقَلَمٌ:
وَهُمْ كَاتِبُونَ مَعَهُمْ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ وَقَلَمٌ وَكِتَابٌ:
وَهُمْ كَاتِبُونَ مَعَهُمْ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ وَقَلَمٌ وَكِتَابٌ
وَمِسْطَرَةٌ[3]: وَهُمْ كَاتِبُونَ مَعَهُمْ دَوَاةٌ وَمِحْبَرَةٌ (وَهِيَ هِيَ[3])
وَهِيَ: مُسْلِمُونَ مُحَمَّدِيُّونَ (هَؤُلَاءِ هِيَ[3]). وَكَاتِبَةٌ
هِيَ مُعَلِّمَةٌ وَهِيَ مَعَهَا[3] مُعَلِّمَةٌ وَهِيَ: زَيْدٌ كَاتِبٌ وَمُعَلِّمٌ
وَهُوَ مُعَلِّمٌ كَاتِبٌ وَمُعَلِّمٌ: وَهُمْ مُعَلِّمُونَ كَاتِبُونَ.

(1) كَاتِبٌ. (2) كَاتِبَةٌ. (3) Dubiè.

ڪنهن جي ڪپڙي تي نجاست لڳي هجي ته ان کي ڌوئي پاڪ ڪري پوءِ نماز پڙهي. ۽ جيڪڏهن ڪپڙي تي نجاست لڳي هجي ۽ ان کي ڌوئڻ کان پوءِ ڪپڙي ۾ نجاست جو ڪو نشان نه رهي ته پوءِ ڪپڙي کي پاڪ ڪري نماز پڙهي.

جيڪڏهن ڪپڙي تي نجاست لڳي هجي ۽ (ڪپڙو ٻڌڻ[1]؟) ڪپڙي ۾ نجاست جو نشان رهي ته ڪپڙي کي پاڪ ڪري نماز پڙهي. جيڪڏهن ڪپڙي تي نجاست لڳي هجي ۽ ڪپڙي ۾ نجاست جو نشان نه رهي ته ڪپڙي کي پاڪ ڪري نماز پڙهي. جيڪڏهن ڪپڙي تي نجاست لڳي هجي ۽

248 ܡܕܝܢܚ ܫܒܚ ܡܕܡ ܫܡܥ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܝ ܡܕܝܢܬܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ

جسيًا هيولي: وهي تتسدّس مع هيولي الحقة. وهذه (هيئة هذه[1]؟) حكم فيها حتى دهنة دهنة هيولية: هذه هي هذه حتى.

وهيئة حكم: هي حالة بها يكون موجود هذه: وهذه هيئة هذه الحالة: هي هذه هيئة هذه. (وهذه هي[2]؟) الحالة هذه فيها هيئة هذه (حكم[3]؟). وهيئة هذه هي حتى: حتى هي فيها هذه هيئة هذه. لهذه الحال هذه هي أن فيها هيئة: سمّ هذه هيئة هذه هيئة: (هذه هذه[4]؟) الحكم هذه هيئة هذه. وهذه هيولي جسم: هي هيئة حاصلة هيولي جسم: وهيئة هذه هي هذه الحالة: وهذه هيولي هذه هيولية.

Hic finis paginæ, nescio quid desit.

(1) هيئة هذه. (2) هذه. (3) حكم. (4) هذه هذه.
(5) Dubiè.

הודאה שיאמר היושב בבית הכנסת

מודה אני

מודה אני[1] לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי
בחמלה רבה אמונתך: אתה הוא שברא ויצר את כל הנפשות
אתה הוא שזן ומפרנס את כל הברואים אתה הוא שהמית
ומחיה את כל העולם כולו. ואתה הוא שעתיד להחיות
את המתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר. מי יעשה
גבורות כמוך ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה. ונאמן אתה להחיות את כל הנפשות. ברוך אתה
יי מחיה המתים: אלהי הנשמה שנתת בי טהורה היא
אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה משמרה
בקרבי ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד
לבא. כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי
ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות ברוך
אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:

(1) מודה. (2) מודה. (3) ונאמנה.

بحيرة مربعة الشكل[1]: محيطها ٤٠٠ متر. احسب
طول ضلعها: طول ضلع البحيرة.

محيط البحيرة ٤٠٠ متر: طول ضلع البحيرة
١٠٠ متر. لأن محيط المربع أربعة أضعاف طول
ضلعه. محيط البحيرة ٤٠٠ متر: طول ضلع
البحيرة ١٠٠ متر. محيط المربع أربعة أضعاف
طول ضلعه: طول ضلع البحيرة ١٠٠ متر.
البحيرة مربعة الشكل[2]: طول ضلع البحيرة
١٠٠ متر. كل مربع زواياه قوائم: زاوية
البحيرة قائمة؟ نعم. هل البحيرة (زاوية[3])؟
البحيرة كل زواياه: زاوية قائمة (زاوية[3])؟
محيط البحيرة ٤٠٠ متر: طول ضلع البحيرة
١٠٠ متر. كل مربع طول ضلعه: طول ضلع
البحيرة ١٠٠ متر. إذا هل طول البحيرة
١٠٠ متر. البحيرة مربعة[4]: البحيرة
مربعة. طول ضلع البحيرة ١٠٠ متر: طول
ضلع البحيرة ١٠٠ متر. طول ضلع البحيرة
١٠٠ متر: طول ضلع البحيرة ١٠٠ متر.
محيط البحيرة ٤٠٠ متر: طول ضلع البحيرة
١٠٠ متر. طول ضلع البحيرة ١٠٠ متر: طول
ضلع البحيرة ١٠٠ متر. طول ضلع البحيرة
١٠٠ متر: طول ضلع البحيرة ١٠٠ متر.
محيط البحيرة ٤٠٠ متر: طول ضلع البحيرة
١٠٠ متر. طول ضلع البحيرة ١٠٠ متر: طول
ضلع البحيرة ١٠٠ متر. طول ضلع البحيرة
١٠٠ متر: طول ضلع البحيرة ١٠٠ متر.

(1) مربعة. (2) مربعة. (3) زاوية. (4) مربعة.

ܡܠܟܐ ܐܡܪ: ܐܢܐ ܠܐ ܫܠܝܚܬ ܘܫܡܥܬ ܐܡܪ ܐܢܐ: ܫܠܚ ܠܝ ܒܪܒܐ ܒܝܕ ܐܚܝ.

ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܠܡ ܐܝܟܐ ܐܒܐ ܒܥܝܬ ܐܢܬ: ܫܠ ܡܒܗܬ ܐܝܟܐ ܕ ܫܒܩܝ: ܘܟ ܠܡܒܝܫ ܒܝܫ. ܡܠܟܐ ܐܡܪ: ܟܠ ܟ ܒܪܟ: ܐܟ ܐܢܐ ܕܟܝ ܒܝܫ: ܘܫܡ ܫܠܚ ܠܡܒܝܫ ܒܝ ܩܛܝ. ܫܘܒܐ ܐܒܐ ܐܡܪ: ܫܠܡ ܒ ܐܝܟ ܕ ܒܪܟ ܐܢܬ: ܐܢܐ ܐܢܐ ܠܟ ܡܠܟ ܡܒܝܫ. ܘܫܡ ܐܢܐ ܠܐ ܫܠܚ ܠܟ ܐܠܐ ܒܫܡ ܡܪܝ. ܡܠܟܐ ܐܡܪ: ܐܝ ܠܐ ܫܠܚ ܠܝ ܐܠܐ ܒܫܡ ܡܪܝ

ܒܪܢܫ. ܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐ ܒܪܢܫ: ܒܢܟܣܐ ܢܐܡܝܢ. ܘܟܠ ܫܟܝ: ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐ ܒܪܢܫ ܫܟܝ.

ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܐܝܟ: ܕܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܐܒܕ ܐܒܕ ܐܝܬܐ ܕܐ ܕܢ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܡܢܐ ܐܬܐ ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܝܟܢܐ ܐܒܕ

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆಯುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವರು ಹೋಗಿ ಅವನ ಮಗಳಾದ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವಳು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವಳು ಅವರಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿ ಒಂದು ಮರದ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಳು. ಅವರು ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಸಿಗದೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕಂಡಳು. ಅವಳು ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟು ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಒಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಆ ಮನೆಯವನು ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದನು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಅವರು ಸುಖವಾಗಿ ಇದ್ದರು. ಅವಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಗಂಡನು ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಳು. ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅವಳು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟಳು. ಅವಳು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಹೆರಿಗೆಯಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತ

ہوئے۔ وہ کہ جو اپنے کو بڑا جانتے ہیں اور اپنے کو بڑا جانتے ہیں: وہ کہ جو اپنے کو بڑا جانتے ہیں: وہ کہ جو اپنے کو بڑا جانتے ہیں: وہ کہ جو

حَبْلَكَةَ دِلِيلِي وَصَّى: هَهُدَّةَ لَكَحِةَ لَحِلَ قِتَّ هَ حَحِيبِ. يَحِتَةَ دِحَمِيَّتَةَ دِحَتَّتَةَ[1] دَحَمِي هَهُ: هَ حِهِ نُهِبَةَ مِحِهُمِ هَهُ حِحِلَكَةَ وَحِحِهِ كَةَ. تَتَّهَ حِلَ مِنْ تَهَ هَقَحَ هَ: هُدِيَةَ مِحِدِهَمِ. وَهِحِلَكَبَ حَحِيَةَ دَمِهَ: كِحِةَ حَتَّهَ هَحِيبِ هَهُ. كَ حِلَ يَحِهَ هَتَّهَ دِحِهَ سَيَّ دُكَ يَحِهَ هَ: وَكَ سَيَ حِهِ هَتَّهَ دُكَ يَحِهَ هَتَّهَ وَحِحِهِ هَتَّهَ. وَهِهَهَ وَهِهَهَ وَحِتَّهَ (وَحِلَكَةَ[2]؟) حَهِلَهِ: وَحِتَّهَ كَحِةَ دَهَتَّهَ حَحِيَةَ. وَحِتَّهَ دِتَّحَ حِهِ حَهِحَةَ حَحِيَةَ دَهَتَّهَ وَحِلَكَبَ هَهُ حَهِلَهِ: وَهَكَ حَتَّهَ وَحِهِ حَهِحَةَ دَمِهَ: وَهَكَ دِحَمِيَّةَ دَهَتَّهَ حَهِلَهِ: وَحِتَّهَ دِحَمِيَّةَ دَهَتَّهَ دِحَمِيَّةَ: هَ حِلَكَةَ دَهَ

ەگ ك‌ۇ: ڤ‌ېخەسىخەڤ ڤ‌ەخەخ ڤ‌ەھەخ ەسەۋڤ‌ەخ‌ەۋە ڤ‌ەھ‌ەەسە
ھەخ: ھەخ‌ە ك‌ەڤ‌ڤ‌ەخ. خەخ‌ە سەۋەخەۋە سەخ ڤ‌ەۋە ھەخ‌ە ۋە ڤ‌ەھ‌ەخ
ڤ‌ەڤ‌ڤ‌ەخ ۋەسەۋ ڤ‌ەھ‌ەخ ڤ‌ەھ‌ەخ ۋەسەۋ ڤ‌ەھ‌ەخ ڤ‌ەھ‌ەخ ڤ‌ەھ‌ەخ
ھەخ ڤ‌ەھ‌ەخ ڤ‌ەھ‌ەخ ڤ‌ەھ‌ەخ ڤ‌ەھ‌ەخ ڤ‌ەھ‌ەخ ڤ‌ەھ‌ەخ ڤ‌ەھ‌ەخ
ڤ‌ەھ‌

ܐܟܝ ܠܟ ܠܡܚܒܐ: ܡܢ ܕܐܒ ܒܝܬ ܚܒܐ ܗܟ؟ ܠܡܢ
ܝܠܕ؟ ܡܢܐ ܝܗܒ ܠܢ ܫܡ ܡܚܒ ܒܝܬ ܟ؟

ܫܡܥ ܡܪܐ ܕܟܟܘܒ ܡܢܐ: ܫܒ ܡܢ ܙܕ
ܒܢܐ ܟ ܕܐ ܒܪܟܢ: ܒܝܬ ܟܘܟ ܒܐܪ ܒܪܟ
ܒܟܒܐ: ܐܡ ܒܝܬ ܠܢ ܡܪܐ. ܒܪܒܝܢ: ܐ ܒܝܬ
ܫܒܐ ܕܐ: ܡܢ ܒܪܟ ܟ ܡܪܐ. ܒܪܒܝܢ: ܐ ܒܝܬ
ܫܒܐ ܕܐ. ܡܢ ܒܪܟ ܟ ܡܪܐ ܒܪܟ ܒܪ ܒܪ ܒܪ
ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ

אברהם ויקבר. אחרי אשר מת אברהם ברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק אצל באר לחי ראי: והנה ידוע כי הגר המצרית שפחת שרה ילדה לאברהם בן ושמו ישמעאל ויהי אחרי מות אברהם וישב ישמעאל במדבר פארן ויקח לו אשה מארץ מצרים ושמה רעות ותלד לו שנים עשר בנים ראשי שנים עשר שבטים לבני ישמעאל ויהיו לגוים רבים ועצומים ויהי כל הימים אשר חי ישמעאל מאה שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו ויקברו אותו בניו בקבר אברהם אביו בשדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק אצל באר לחי ראי: ויהי בשנה השלישית לישיבת יצחק באר לחי ראי ותלד רבקה אשת יצחק לו שני בנים תאומים ויקרא יצחק את שם הבכור עשו ואת שם השני יעקב: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: ויהי ביום אחד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ויעקב בשל נזיד ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה כי עיף אנכי ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום ויאמר עשו לו ויאכל ויעקב לחם ונזיד עדשים ויקם ויאכל וישתה ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה

ڪمشڪاهه حيدر سڄم: ٻڌ ڏسو قفل ڪ. ڪلڻ
ٿمڊ: ٽڊ ٿڻ ڏڃڪڻ: ٿڻ ڪ هڻ ڦڃ لحف: ڇهل
ڏسڃهڦ لحف ٻڪحف لڪهڳ. ٻسڻ ٿمڊ: حهڊ
ڪ: ڊحل ڪهڙ ولڳڻ ڏهوڊ ڪصحف حڊڻ هسڇڇڊ.
ڪلڻ ٿمڊ: ڪ ڃهڊ لحڊمڊ: ڊححڻ ولڳڻ ڪ
حڊ ٽڪڻ ٻهف. ڇهڇڻ ٿمڊ: ٻڇڃ ولڳڻ ٿڻ: ڏڪه
ٽڪم: ٻڪ سڊ. ڪلڻ ٿمڊ: ولڳ سڊ ڜڃڻ ٿمڊڊ:
ڊٽڪڻ سڊ هو. ولڪم ڜڪڊڊ: ڏوڏڃڊ ٻهف ڊڪڃ:
ڇهل ڏڪه ڪلڻ ڪ ڏوڏڃڊ. ولڏڃڻ ٻه ڏڃهڃڊ
ولڳڊڊ: ولڏڃڃڃڃ ٻه ڏڪڳ. ٻسڻ ٿمڊ: ڳ ٻه
ڊڇهڇڻ ٽڪڻ ڪ ڊڪ ٻڇ: ٻ ڪ ڊڏڏڻ: ٻڪ ڪ ڊڪ سڊ
هو ٽڪڻ: ولڳ ڪ ڊڪ ڊڇڏڻ ٻه ڏڪڳ ڏڏولڻ ولڳولڇڻ
ڊحل: ولڪڪسڊ مح ڇهڊس. ڪلڻ ٿمڊ: ولڳڻ ٻه ڪ
ڊحڪ ڪ مح ٻڪڇڳ: ڪ ڳڻ ٻڊ ڊڇولڊڊ ڏڪولڇڻ
ڊحڇڳ ڊڏڪ ڪڻ؟ ڪڊڻ ٿمڊ: سڊ ٿڻ: ٽ ڏڜڻ
ولڳڻ ڜڃ ٿڻ. ڊح ڪ ولڳ ولڳ سڇڊ ٿڻ ڪ:
ٽڪ سڊ. ڇهل ڊحه ڏڻ ٿڻ ڪسڊ ڊڪڪڊ. ڪلڻ
ٿمڊ: ڪ ڊڜڇڃ ڊ ڏڇڊ ڊڇڊ ٻحلولڳ ڏڏولڳ:
ٽڪ ڊڜڇڃ ڇحڇ. ٻسڻ ٿمڊ: سڇ ڜ ولڪڃ ڇڊڊ:
ڊٽ ٻ: ولڳ ڪ. ڏڏڃ ڊح ڜڪ ٻڪڊ: مح ڏڊڊ
سڇڪ ڪ.

ولڜڃ ڏڏڻ ٽڪڊ ٻڪڻ ڪلڻ ڏڊ ڊڇڜسڻ: ولڜڃ

ואחר שהלכו לים. ומיד נתנה לה ספרה: ומתה (א) [ב]מים. ומפני מה לא עשה כן לשאר נשים שהיו שותות עמה. אלא שהיתה מעשיה נראין לעין כל: ומפני שהיתה מעשיה נראין לעין כל היתה מיתתה נראית לעין כל: ואחר שהלכו לים. ומיד נתנה לה ספרה: ומתה [ב]מים. ומפני מה לא עשה כן לשאר נשים שהיו שותות עמה. אלא שהיתה מעשיה נראין לעין כל היתה מיתתה נראית לעין כל: כל הנשים שהן מתות מחמת זנות? אמרו עליה על הרוגת בית דין: אמר להם רבי יוסי: לא נתנה לסקילה: כל שכן שלא נתנה לשריפה: אלא מה עשה לה? הרבה עליה מיתות בית דין: אמר להם רבי יוסי: לא כך היה מעשה אלא כך היה מעשה. בשעה שהיתה יוצאת לסקילה היתה מתעלפת: היתה אומרת: לא כך אמרתי לו: שאם יבא לי לעולם הבא אני אמסור עצמי לסקילה. אמרו לה: בתי אם כך אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לסקילה. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לשריפה. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לחנק. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לשאר מיתות בית דין. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לשבעים זנות. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו ולא נתחייב מיתה בידי חמיו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו ולא נתחייב מיתה בידי חמיו ולא נתחייב מיתה בידי חמותו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו ולא נתחייב מיתה בידי חמיו ולא נתחייב מיתה בידי חמותו ולא נתחייב מיתה בידי כלתו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו ולא נתחייב מיתה בידי חמיו ולא נתחייב מיתה בידי חמותו ולא נתחייב מיתה בידי כלתו ולא נתחייב מיתה בידי חותנו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו ולא נתחייב מיתה בידי חמיו ולא נתחייב מיתה בידי חמותו ולא נתחייב מיתה בידי כלתו ולא נתחייב מיתה בידי חותנו ולא נתחייב מיתה בידי אחותו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו ולא נתחייב מיתה בידי חמיו ולא נתחייב מיתה בידי חמותו ולא נתחייב מיתה בידי כלתו ולא נתחייב מיתה בידי חותנו ולא נתחייב מיתה בידי אחותו ולא נתחייב מיתה בידי אחיו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו ולא נתחייב מיתה בידי חמיו ולא נתחייב מיתה בידי חמותו ולא נתחייב מיתה בידי כלתו ולא נתחייב מיתה בידי חותנו ולא נתחייב מיתה בידי אחותו ולא נתחייב מיתה בידי אחיו ולא נתחייב מיתה בידי אחותו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו ולא נתחייב מיתה בידי חמיו ולא נתחייב מיתה בידי חמותו ולא נתחייב מיתה בידי כלתו ולא נתחייב מיתה בידי חותנו ולא נתחייב מיתה בידי אחותו ולא נתחייב מיתה בידי אחיו ולא נתחייב מיתה בידי אחותו ולא נתחייב מיתה בידי אחיו. אמרת לו: שאם יבא לך לעולם הבא אמסור עצמך לזנות שבכל העולם כולו ברבים בשוק ביום הכפורים בשעה שכהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים ויוצא בשלום ולא נתחייב מיתה בידי שמים ולא נתחייב מיתה בידי אדם ולא נתחייב מיתה בידי עצמו ולא נתחייב מיתה בידי אשתו ולא נתחייב מיתה בידי בנו ולא נתחייב מיתה בידי בתו ולא נתחייב מיתה בידי חמיו ולא נתחייב מיתה בידי חמותו ולא נתחייב מיתה בידי כלתו ולא נתחייב מיתה בידי חותנו ולא נתחייב מיתה בידי אחותו ולא נתחייב מיתה בידי אחיו ולא נתחייב מיתה בידי אחותו ולא נתחייב מיתה בידי אחיו.

(א) ומתחיל. (ב) ומת.

وَصَوْجَةٍ دَيْسِيَة. وَصَيْلَ كَلَكْ بْكَلَمْ. وَصَوْجَةٍ دَيْسِيَة وَصَوْجَةٍ دَيْسِيَة: وَصَوْجَةٍ دَيْسِيَة: وَصَوْجَةٍ دَيْسِيَة:

ואמרו: אפילו בחלוקה שאין בה אלא שוה פרוטה בלבד, שנאמר: ואיש את נחלתו יתאוו. ואמרו: אפילו בשדה שאין בה אלא כדי זריעת חומר שעורים בלבד, שנאמר: ואיש את נחלתו יתאוו. ואמרו: אפילו בשדה שאין בה אלא כדי מקום שני בתי סאין זה לצד זה

וּמִן כָּל: אֲפִלּוּ מִשֶּׁהָיָה בְּיָדוֹ מִשֶּׁנִּתְעַבֵּר. וְאֵין נִרְאִין אֲחוֹת וְכוּ׳ כְּשֶׁנִּתְעַבְּרָה אַחַר שֶׁנִּתְאָרְסָה לְאָחִיו: וְכֵן אִם נִתְעַבְּרָה אַחַר שֶׁנִּתְאָרְסָה לְאָחִיו וְנִתְגָּרְשָׁה וְנִתְעַבְּרָה מֵאַחֵר וְיָלְדָה וְחָזַר וְנִ

وَهُمَّ دَوَّمَ دَهَكَمَ دَهَكَمَ دَهَكَ

ܐܠܐ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܫܒܚܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܫܘܒܚ

ואמרת אל אדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך וכי
ושלפתי חרבי מתערה ואכרתי ממך צדיק ורשע. לכן כי
אכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל
בשר מנגב ועד צפון. וידעו כל בשר כי אני יהוה שלפתי
את חרבי מתערה ולא תשוב עוד. ואתה בן אדם הנאנח
במתני נקיון ובמרירות תאנח לעיניהם. והיה כי יאמרו
אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל על השמועה כי באה
ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים
תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה. ויהי דבר
יהוה אלי לאמר. ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר
אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה. להרג טבח הוחדה
למען היות לה ברק הלוא שבט בני מאסת כל עץ. ויתן
למרטה להתפש בה החרב הזאת חדדה היא וזאת מרטתה
למתת ביד הורג. בן אדם זעק והילל כי היתה בעמי
היתה בכל נשיאי ישראל מגורי החרב עם עמי לכן על
ירך הכה. כי בחון ומה והיה כי מאסת שבט לא יהיה
נאם אדני יהוה. ואתה בן אדם הנבא והכה כף אל כף
ותכפל חרב שלשת פעמים חרב חללים היא חרב חלל
הגדול החדרת להם. למען תמס לב ורבים הרבית מכשלתם
על כל שעריהם נתתי חרב מבוקה עשתה לברק הוקלה
למטבחה. אספי התהכי ימין פני תשומי חדי תשומי
שמאל אנה פנית אשר פנים. גם אני אכה כפי ואניחה
חמתי אני יהוה דברתי. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. ואתה
בן אדם קבע לך שתים דרכים יבוא חרב מלך בבל מארץ
אחת תצאנה שתיהן יד אחת תחרה דרך ראש עיר תחרה.
דרך תשים לבוא חרב עמון ויהודה בירושלם בצורה. כי
עמד מלך בבל בפרשת הדרך בראש שתי דרכים לקסם
קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד. על ימינו
קסם ירושלם לשום כרים לפתח בה לשוא פה לשמע
קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות
דיק. והיה להם כקסם שוא בעיניהם שבעות שבועות
להם והוא מזכיר עון למען תלכדנה. לכן כה אמר אדני
יהוה יען הזכרתכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות
חטאותיכם בכל מעלליכם יען הזכרכם תתפשו בו ביד.
ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון
קץ. כה אמר אדני יהוה הסר המצנפת והרם העטרה זאת
לא זאת השפל הגבוה והגבה השפל עוה עוה אשימנה גם
זאת לא היתה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו לו. ואתה
בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון
ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה להטבח ללטוש
למען כלה למען היות לו ברק. בעוד חזון שוא לך קסם
כזב לך לתת אותך על צוארי חללים רשעים אשר בא
יומם בעת עון קץ. השוב אל תערה בנדניה במקום אשר
נברת בארץ מולדתיך אשרוף עליך. ושפכתי עליך זעמי
באש אברתי אפי עליך ונתתיך ביד אנשי בערות חרשי
משחית אתה תהיה לאכלת אש דמך יהיה בתוך ארצך
לא תזכרי כי אני יהוה דברתי. ויהי דבר יהוה אלי לאמר.
ואתה בן אדם הלא אתה תשפט את עיר הדמים והודעתה
את כל תועבותיה. ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת
דם בתוכה לבוא עתה ועשת גלולים עליה לטמא. בדמך
אשר שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית טמאת ותקרבי
ימיך והגעת עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלון
לכל הארצות. הקרובות ממך והרחקות ממך יקללו אותך
טמאת השם רבת המהומה. הנה נשיאי ישראל איש לזרועו
היו בתוכך לשפך דם. אב ואם הקלו בתוכך בגר עשו
בתוכה עשק יתום ואלמנה הונו בתוכך. בזית קדשי
חללת ושבתותי חללת. אנשי רכיל היו בתוכך למען שפך
דם ועל ההרים אכלו בתוכך זמה עשו בתוכך. ערות אב
גלו בתוכך טמאת הנדה ענו בתוכך. ואיש את אשת רעהו
עשה תועבה ואיש את כלתו טמא זמה ואיש את אחתו בת
אביו ענה בתוכך. שחד לקחו בתוכך נשך ותרבית לקחת
ובצעו בנגשים ממך נאם אדני יהוה. והנה הכיתי כפי על
בצעך אשר עשית ועל הדמים אשר היו בתוכך. הלבבך
תעמד אם תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אתך אני
יהוה דברתי ועשיתי. והפיצותיך בגוים וזריתיך בארצות
ותמתי טמאתך מתוכך. ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי
אני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם בית ישראל
היה לי לסוג כלם נחשת וברזל ועפרת בתוך כור כסף
היו סוגי כסף. לכן כה אמר אדני יהוה יען היותכם כלכם
לסוג לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם. כקבץ כסף
ונחשת וברזל ועפרת וכסף אל תוך כור להפיח עליו אש
לנתך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם.
וקבצתי אתכם והפחתי עליכם אש עברת חמתי ונתכתם
בתוכה. כנתך כסף בתוך כור כן תנתכו בתוכה וידעתם
כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם. בן אדם אמר לה אתה
ארץ לא מטרה את לא גשמה ביום זעם. קשר נביאיה
בתוכה כאריה טרף נפש אכלו חיל והון יקחו אלמנותיה
הרבו בתוכה. כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי בין קדש
לחול לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומסתריהם
חלו משבתותי ואחלל בתוכם. שריה בתוכה כזאבים טרפי
טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע. ונביאיה
טחו להם תפל חזים שוא וקסמים כזבים אמרים כה אמר
אדני יהוה ויהוה לא דבר. עם הארץ עשקו עשק וגזלו גזל
ועני ואביון הונו ולגר עשקו משפט בלי. ואבקש מהם
איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי השחתה
ולא מצאתי. ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כדרכם
נתתי בראשם נאם אדני יהוה. ולא עשית את המחשבת
הזאת על זמתך ועל כל תועבותיך. הנני נתנך לבזה לגוים
ולקלסה לכל הארצות. הרחקות ממך והקרובות ממך
יהללו שמך טמאת השם רבת המהומה. הנה נשיאי ישראל
איש לזרועו בתוכך היו למען שפך דם. אב ואם הקלו
בתוכך בגר עשו בתוכך עשק יתום ואלמנה. קדשי בזית
חללת ושבתותי חללת. אנשי רכיל היו בתוכך למען שפך
דם ועל ההרים אכלו בתוכך זמה עשו בתוכך. ערות אב
גלו בתוכך טמאת הנדה ענו בתוכך. ואיש את אשת רעהו
עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בז

ཟབ་མོ་ཉམས་སུ་ལེན་པ་ལ་ཐུགས་ཀ་ནས་ཡིད་ཆེས་པ་སྐྱེ་བ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་ཟེར་ཏེ་(1)། ཁོ་ནས་ཀྱང་ཐུགས་ཀ་ནས་ཡིད་ཆེས་པ་སྐྱེ་བ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་ཟེར་ཏེ

תורה שבעל פה: ואמרו חכמים ז"ל שהתורה נקראת בשם
מים שנאמר הוי כל צמא לכו למים. ומה המים מקבלים
טומאה ומטהרים את הטמא כך התורה מקבלת טומאה
ומטהרת את הטמא. וכן אמרו ז"ל שאם יש בספר תורה
אפילו אות אחת פסולה הרי הוא כאלו נשרפו כל ספרי
תורה שבעולם: ולפיכך צריך הסופר להזהר מאד בכל
דקדוקי הכתיבה שלא יכתוב אות אחת פסולה: ואם
יכתוב אות אחת פסולה ולא ידע ויקרא בה אחר
שכתב שלשה פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים
ולא ידע ויקרא בה אחר שכתב שלשה פסוקים אפילו
בלא שלשה פסוקים ולא ידע ויקרא בה אחר שכתב
שלשה פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים ולא ידע
ויקרא בה אחר שכתב שלשה פסוקים אפילו בלא
שלשה פסוקים ולא ידע ויקרא בה אחר שכתב שלשה
פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים ולא ידע ויקרא בה
אחר שכתב שלשה פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים
ולא ידע ויקרא בה אחר שכתב שלשה פסוקים אפילו
בלא שלשה פסוקים ולא ידע ויקרא בה אחר שכתב
שלשה פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים ולא ידע
ויקרא בה אחר שכתב שלשה פסוקים אפילו בלא
שלשה פסוקים ולא ידע ויקרא בה אחר שכתב שלשה
פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים ולא ידע ויקרא בה
אחר שכתב שלשה פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים
ולא ידע ויקרא בה אחר שכתב שלשה פסוקים אפילו
בלא שלשה פסוקים ולא ידע ויקרא בה אחר שכתב
שלשה פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים ולא ידע
ויקרא בה אחר שכתב שלשה פסוקים אפילו בלא
שלשה פסוקים ולא ידע ויקרא בה אחר שכתב שלשה
פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים ולא ידע ויקרא בה
אחר שכתב שלשה פסוקים אפילו בלא שלשה פסוקים

يَتَّخِذُونَ[1]. وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ: وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ.

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ: كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ: بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ: فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ: مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ: مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ: وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ: لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ: أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ: وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ: أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ: فَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ: وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ: اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ: ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ: قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ: فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ: مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ: لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ: وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ: اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ: وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ: فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ: وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ: فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ: وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ: اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ: وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ: وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ: فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ: وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ: كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ: فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ: الم: تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ: هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ: الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ: أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ: وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ: وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ: إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ: خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ: خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ: هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ: وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ: وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ: وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ: وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ: يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ: يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ: وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ: وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ: أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ: وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ: وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ: وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ: نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ: وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ: لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ: وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ: أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ: ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ: أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ: وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ: إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ: الم: تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ: أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ: اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ: يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ: ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ: الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ: ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ: ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ: وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ: قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ: وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ: وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ: فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ: إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ: تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ: فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ: أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ: أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ: وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ: وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ: وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ: وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ: إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ: أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ: أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ: وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ: قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ: فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ:

---

(1) يَتَّخِذُونَ. (2) وَفِيهِ. (سقط في ك. فيه 629). (3) وَإِيَّاهُ.
(4) لَهُ كَمَثَلِهِ. (5) مَرْجِعُ: (محذف. مَجْدَةٌ؟ مَجْدَةٌ؟ مَجْدَةٌ؟).

ܕܝܢ[1] ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ. ܐܒܝ ܒܪ ܐܢ ܐܫܬܡܥ ܠܗ: ܐܦ ܐܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܢܩܘܡ ܠܘܬ ܐܚܝܗܝ ܡܟ ܢܬܚܪܛܘܢ ܘܢܬܚܝܘܢ (sic) ܒܬܘܒܬܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܢ ܠܐ ܡܘܫܐ ܘܢܒܝܐ ܢܫܡܥܘܢ ܠܗܘܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܠܐ ܗܟܝ ܐܡܪ ܐܠܐ ܐܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܢܐܙܠ ܠܘܬܗܘܢ[2] ܢܬܚܪܛܘܢ ܘܢܬܚܝܘܢ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܢ ܠܐ ܡܘܫܐ ܘܢܒܝܐ ܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܐܦ ܐܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܢܩܘܡ ܢܬܚܪܛܘܢ ܘܢܬܚܝܘܢ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܢ ܠܐ ܡܘܫܐ ܘܢܒܝܐ ܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܐܦ ܐܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܢܩܘܡ ܠܐ ܢܬܚܪܛܘܢ ܘܢܬܚܝܘܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܢ ܠܐ ܡܘܫܐ ܘܢܒܝܐ ܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܐܦ ܐܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܢܩܘܡ ܠܐ ܢܬܚܪܛܘܢ ܘܢܬܚܝܘܢ:

ܕܢܟܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝ ܐܢ ܐܢܬ ܨܒܐ ܠܡܫܟܒ ܥܡ ܙܟܝ ܘܩܕܝܫ ܐܢ ܐܢܬ ܨܒܐ ܠܡܫܟܒ ܥܡ ܚܛܝܐ ܘܪܫܝܥ

ܫܚܝܐ[1] ܟܣܟܐ ܕܙܟܐ[2]: ܒܥܝܢ ܡܝ ܕܡܐ: ܕܝ ܫܪܝܢ: ܘܟܐ ܘܚܝܐ[3]: ܣܟܟ ܡܝ ܒܟܟ[4].

ܕܝ ܐܝܢ ܟܠܡܐ ܒܢ ܩܐ ܐܣܐ ܟܐ ܟܐ ܐܢ ܡܕܝ ܡܕܝܢܬ ܚܕܬܐ: ܟܚܡܐ ܕܝܢ ܟܠ ܒܚܕ ܐܣܐ: ܒܢ ܐܣ ܫܝܐ: ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ: ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ: ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ[3].

ܐܟ ܐܝ ܕܝ ܟܚܟ ܡܝ ܟܠܡܐ ܐܢ ܟܐ ܐܣ ܟܐ ܟܐ ܐܢ ܡܕܝ ܡܕܝܢܬ ܚܕܬܐ: ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ: ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ: ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ[5]: ܐܢ ܒܢ ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ: ܐܡܝ.

ܒܟܟ ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ: ܐܡܝ.

---

(1) ܫܝ ܟܟ ܫܐ. (2) ܙܟܐ: ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ: ܟܝ ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ. (3) Desunt. (4) (سب ܟܚܟ. ك. ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ N. E. 630). (5) ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ: ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ ܟܝ ܒܢ ܐܣ ܣܘܐ ܒܢ ܙܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ ܟܚܟܫܐ ܟܚܟܐ.

مَدْ مَحْمَدْ أَمْحِ هُوَدِهْ

مَحْمَدْ[1]

مَهْدَهْ بَكْهْ دِمْحِ: مَهْمَ مَمْحِمْدَهْ مَهْمَدْ[2] مَحْمَ.

مَمْحِمْدَهْ[3] مَحْمَ دِمْحَ كَمْحَ: مَحِمْ دِمْحَ مَمْحِمْ مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ[4] مَحْمَ دِمْحَ مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ: مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ[5]. مَحْمَ دِمْحَ مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ: مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ[6] مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ: مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ[7] كَمْحَ مَحْمَ دِمْحَ: مَحْمَ دِمْحَ مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ: مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ: مَمْحِمْدَهْ مَحْمَ كَمْحَ دِمْحَ.

---

(1) (مَحْمَدْ دِمْحَمْدَهْ. N. E.). (2) مَمْحِمْدَهْ.

(3) مَحْمَدْ مَحْمَدْ مَحْمَدْ. مَمْ مَحْمَدْ مَمْحِمْدَهْ مَحْمَدْ: مَحْمَدْ مَحْمَدْ مَحْمَدْ

(ܘܟܕ ܫܡܥ ܗܘܐ ܗܢܐ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ[1]: ܚܕܝܘ ܟܕ ܐܡܪ
ܠܗ: ܕܠܐ ܬܚܘܠ ܐܒܐ: ܡܛܠ ܕܐܢܫܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܢܦܫܗ
ܦܩܕܢܐ. ܟܕ ܡܬܦܢܝܢ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܡܢ ܚܕܐ ܗܘܐ ܠܡܠܟ:
ܘܡܬܐܡܪ[2] ܗܘܐ ܒܦܪܘܫܘܬܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܠܟܐ: (ܐܦ ܡܬܚܫܒ
ܗܘܐ ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܕܡܬܚܫܒ ܗܘܐ[3]. ܟܕ ܕܝܢ ܒܥܕܢܐ
ܗܘ ܥܡܝܩ ܠܗ: ܘܦܩܕ ܕܢܬܬܒ ܠܡܠܟܐ ܒܫܪܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ.
(ܘܠܝ ܦܩܕܬܗ ܕܡܠܟܐ[4] ܢܦܩ ܒܦܠܛܝܢ ܒܒܝܬ ܕܝܠܗ
ܗܢܘ ܡܠܟܐ: ܘܦܩܕ ܕܢܬܐܬܘܢ ܠܒܝܬܐ ܘܢܥܘܠ ܩܕܡ
ܡܠܟܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܗܢܘ ܟܘܡܪܐ ܠܡܠܟܐ: ܒܥܐܬܐ ܕܗܘܬ
ܘܡܕܝܢܬܐ ܘܥܡܐ ܟܠܗ: ܡܢܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܩܕܡ ܥܝܢܝܟ: ܕܬܡܪܕ
ܕܡܠܟܐ ܠܡܫܒܩ ܩܕܡܝ ܠܡܬܚܫܒܢ ܕܠܐ ܢܥܘܠ ܠܒܝܬܐ?
ܐܘ ܠܐ ܝܕܥܬ ܐܒܐ: ܕܡܠܟܐ ܡܫܠܛ ܥܠܝܟ? ܠܐ ܬܬܚܫܒܝܢ
ܕܒܢܝܢܫܐ: ܕܠܐ ܦܠܛ ܐܒܐ ܡܢ ܐܝܕܝ. ܐܝܬܘܗܝ[5] ܓܝܪ ܡܬܓܒܪ
ܠܟ: ܗܘ ܕܡܬܟܢܫ ܐܒܐ ܥܠܗ. ܥܒܘܕܐ ܐܡܪ[6]: ܐܢܐ ܐܝܬܝ
ܒܪܚܡܬܐ ܕܝܠܗ. ܐܬܚܫܒ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܘܦܩܕܢ: ܕܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܐ
ܠܢܦܫܐ ܗܢܐ[7]. ܘܡܛܠ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܐܢܫ ܒܚܝܝ ܗܘܐ ܠܡܠܟ
ܠܥܠܡܐ: ܐܬܦܪܫܬ ܐܢܐ ܕܠܐ ܐܬܚܫܒ: ܕܠܡܠܟܐ ܐܒܕܝ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ[8]
ܡܠܟܐ: ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ. ܟܕ ܡܬܦܢܝܢ ܡܠܟܐ
ܐܡܪ: ܕܐܢܐ[9] ܐܬܚܫܒܬ ܠܝ ܕܐܝܬܝ: (ܚܝܒ ܡܘܬܐ: ܘܠܐ

(1) ܘܫܡܥܘܢ ܕܝܢ ܕܡܬܟܢܫ ܥܒܘܕܐ. (2) ܘܐܦ ܡܬܐܡܪ. (3) ܘܡܬܚܫܒ
ܗܘܐ ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ. (4) ܘܠܡܠܟܐ ܕܦܩܕܗ. (5) ܕܐܝܬܘܗܝ. (6) ܐܡܪ sæpe passim
(7) ܠܢܦܫܗ. (8) ܡܕܒܪܢܘܬܗ. (9) ܕܐܢܐ ܗܘ.

هٰكَذَا[1]؟ خُصُوصًا يَعْنِي: بِمَعْنَى يُكْرَهُ هٰكَذَا: مِثْلَ سَيِّدِنَا (يَكْرَهُ هٰذِهِ كَمَا يُكْرَهُ سَيِّدِنَا) هٰكَذَا[2]. هٰكَذَا فِي كِتَابِ دِينِهِمْ: هٰكَذَا هٰذِهِ كَانَ يَعْنِي هٰذَا. يَا لَيْتَ[3] هٰذَا كَانَ هٰكَذَا: هٰذِهِ كَمَا: كَمَا هٰذِهِ هٰكَذَا: هٰكَذَا كَانَ (حَتَّى يَتَيَمَّمُ[4] وَيَتَنَفَّلُ: وَيَتَنَفَّلُ هٰذَا حَتَّى هٰذِهِ يَعْنِي هٰذَا كَانَ كَخُصُوصٍ. يَعْنِي هٰذَا كَانَ فِي حَقِّ هٰذِهِ يَا لَيْتَ هٰذَا كَانَ هٰكَذَا لِأَنَّ هٰذِهِ كَانَ هٰكَذَا: كَانَ هٰذَا هٰكَذَا؟ هٰكَذَا كَانَ يُكْرَهُ (وَهٰذَا كَمَا يُكْرَهُ[5] هٰذَا لِأَنَّ هٰذِهِ كَانَ يُكْرَهُ: هٰذَا كَانَ هٰذَا كَانَ هٰذَا يُكْرَهُ[6]: هٰذَا كَانَ هٰذَا هٰكَذَا يُكْرَهُ. هٰذَا كَانَ هٰذَا هٰكَذَا يُكْرَهُ: هٰذَا كَانَ هٰذَا هٰكَذَا: هٰذَا كَانَ يَعْنِي هٰذَا كَانَ هٰكَذَا: هٰذَا كَانَ هٰذَا هٰكَذَا.

وَهٰذَا (فِي هٰكَذَا يَعْنِي[7]: هٰذَا هٰذَا كَانَ هٰذَا: هٰذَا هٰكَذَا يَعْنِي؟ كَانَ فِي هٰذَا هٰكَذَا كَانَ هٰذَا هٰكَذَا

---

(1) مِثْلَ كَمَا: هٰذَا هٰذَا هٰكَذَا يَعْنِي. (2) يُكْرَهُ كَمَا يُكْرَهُ سَيِّدِنَا. (3) وَيْلٌ. (4) يَتَيَمَّمُ. (5) كَانَ هٰذَا هٰكَذَا. (6) يُكْرَهُ. (7) يَعْنِي.

بِمِقْدَارِ[1] كَمْ هُوَ (قَدْ؟ أَوْ كَمْ[2]) مِيلٍ
(مُرَبَّعٍ[3] مِسَاحَةُ سَطْحِهِ[4]؟
مِنْ هَذَا يُعْلَمُ: كَمْ[5] مِنْ هَذَا: كَمْ
مِنْ هَذَا: كَمْ مِنْ: مِنْ كَمْ مِنْ
كَمْ هُوَ. تَحَمُّلُ هَوَاءٍ: كَمْ هُوَ (مِنْ
كَمْ[6]). هَذَا مِنْ (مِسَاحَةِ سَطْحِ[7]
مِيلٍ: مِيلٍ مُرَبَّعٍ[8]: مِيلٍ
مُرَبَّعٍ[9]: مُرَبَّعٌ مِيلٍ. مِيلٍ
هَذَا[10] مِيلٍ مُرَبَّعٍ: مِنْ
هَذَا. مِنْ[11] مِيلٍ مُرَبَّعٍ مِنْ
هَذَا. مِيلٍ مُرَبَّعٍ[12]:
مِيلٍ مُرَبَّعٍ: مِيلٍ مُرَبَّعٍ: مِيلٍ
مِيلٍ. مِيلٍ مُرَبَّعٍ: كَمْ
مِنْ: كَمْ مِنْ هَذَا: كَمْ
مِنْ. (كَمْ مِنْ[13] كَمْ مِنْ
مِنْ كَمْ[14]: كَمْ مِنْ كَمْ. مِنْ مِنْ
مِنْ كَمْ مِنْ هَذَا: (كَمْ مِنْ كَمْ[15]).

---

(1) بِمِقْدَارِ. (2) مِنْ. (3) مُرَبَّعٍ. (4) هَذَا مِنْ.
(5) كَمْ مِنْ. (6) كَمْ مِنْ كَمْ مِنْ. (7) مِسَاحَةِ سَطْحِ.
(8) مُرَبَّعٌ. (9) مِيلٍ مُرَبَّعٍ. (10) هَذَا. (11) مِنْ هَذَا.
(12) مِيلٍ مُرَبَّعٍ: مِنْ مِيلٍ مُرَبَّعٍ. (13) مِنْ.
(14) مِنْ كَمْ مِنْ. (15) كَمْ مِنْ كَمْ مِنْ.

ڀحدڀ ڇَڀ ڀَڀ ڀَڀ ڀ

ܡܟܝܬ: ܐܟ ܗܘ ܒܫܥܬ ܕܒܟ ܐܟܪܢ[1]. ܟ ܟܝܠ ܗܘ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ: (ܡܝܠ ܕܒܟ ܫܒܩ ܕܫܕܝ: ܐܟ ܒܟܝܬ[2] ܒܫܥܬ ܕܫܒܚܢ ܫܒܩ ܕܫܕܝ. ܕܟܠ ܗܘ ܟܝ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ. ܗܘܐ ܒܫܥܬ ܐܡܪ: ܡܢܐ ܒܕܢܐ? ܟܬܒܟ ܐܡܪ: ܗܘܐ ܒܫܥܬ ܡܢ ܕܒܟ ܐܟܪܢ ܐܡܪ: ܗܘ ܟܬܒ ܠܗ ܒܫܥܬ: ܒܕܢ ܐܡܪ: ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ. ܗܘܐ ܒܫܥܬ ܐܡܪ: ܒܕܢ ܐܡܪ: ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ ܐܡܪ: ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ[3]. ܟܟܝ. ܣܓ (ܕܝ ܫܒܩ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ: ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ[4]: ܐܡܪ ܕܝ: ܟ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ ܐܡܪ: ܟܬܒܟ ܒܫܥܬ ܟ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ. ܟܬܒܟ ܒܫܥܬ: ܟܐ ܒܟܝܬ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ: ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ ܐܡܪ: ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ[5]. ܒܫܥܬ ܐܡܪ ܟ ܡܟܝ: (ܟ ܒܫܥܬ ܒܟ ܐܟܪܢ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ[6] ܟ ܟ ܟ. ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ[7]: ܒܫܥܬ ܐܡܪ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ[8]. ܗܘܐ ܒܫܥܬ ܐܡܪ: ܟ ܡܟܝܬ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ[9] ܐܢ ܟ: ܐܟ ܒܫܥܬ ܐܡܪ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ: ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ[10] ܒܫܥܬ ܐܡܪ. ܟܬܒܟ ܒܫܥܬ: ܟ ܐܟܪܢ[11] ܐܢ ܟ ܒܟ ܐܟܪܢ: ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ[12] ܐܟ ܒܫܥܬ

---

(1) Desunt. (2) ܡܝܠ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ: ܐܟ ܒܟܝܬ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ. (3) ܒܫܥܬ ܐܡܪ. (4) ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ. (5) ܒܫܥܬ ܐܡܪ. (6) ܟ ܒܫܥܬ ܐܡܪ. (7) ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ. (8) ܟܐ ܒܟܝܬ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ ܟ ܡܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ. (9) ܒܟܝܬ. (10) ܒܟܝܬ ܒܟ ܐܟܪܢ. (11) ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ. (12) ܐܢ ܒܟ ܐܟܪܢ.

ھێچ. ڤێ ئێک ھەمی ڤێڬ: ھێڬێڤێ ھێچ ئێک ھێچێ ئێک.
ڤێ ھەی ڤێ: ڬ ئەحەمەد ئەڤێ ڬ. ھەی ڤێ ڤێڬ:
ھەحەمد: ئەڤێڬ[1] ڬ ئێڤ ئێک ڤێھەی ڤێڬێ ڤێڬ:
ئێڬ ێسڬ[1]. ھەڤەسەی ڤێ ڬێڤێ: ڤەھەڬ ئێڬ
ھەڬ ھێڬێ!

ھەھێڤەھەی ڤێ ئێڤێ ڬێڤەھەڤێھەی ڤەھەھ[2]: ێڤێ
ئێک ڤێڬێڬەڬ ڤێھەی ھەڤێڤێ ھەی[3]: ڤێڤەڤێ
ھێڤێ. ڤێڤێ ئێک ڤێ: ڤێڤێ ئێک ڤەڤڬ ڤێڤێڬ ھەی:
ێڤ ڤێڤێڤێ. ڬ ھەئ ڬێ ڤەڤڬ ڤێڤێڬ ھەی:
ڤەھەڤێھەی[4] ڤەھەھ ئێڤێ: ڤێ ڤێھەڤەھ ھەڤ: ڤەھ
ھەڤێ ڤێڤ (ڤێھ ڤێھەڤێڤ[5] ڬێ ڤێڤێ ڤێڤ ڤێڬ
ھێڤێ: ڤەڤێڤێسی[6] ھەڤێڬ ھەڬێڬ ڤەھەھڤێ. ھەڤێ
ھەڤێ ڤێڤێڤێسی ھەڤێڬ ھەڬێڬ ڤەھەھڤێ. ھەڤێ
ھەڤێھەی ئێڤێ ڤێھەھ: ھەڤ ھێڤێ ڤێڤەڤێڤ ڬ
ھێڤێ ڬێڬەڬ ھێڤ ھەڤێڬ: ھەڬێھ ھەی ڤەڤێڬ ڤێڬ
ھەڤێڬ ھەڤێڬ ھێڤ ھەڤێڬ: ھەڬێھ ھەی ڤەڤێڬ ڤێڬ
ھەڤێڬ ھەڤێڬ ھێڤ ھەڤێڬ: ھەڬێھ ھەی ڤەڤێڬ ڤێڬ
ھەڤێڬ ھەڤێڬ ھێڤ ھەڤێڬ: ھەڬێھ ھەی ڤەڤێڬ ڤێڬ

(1) Desunt. (2) ڤەھەھ. (3) ڤێڬێڤ. (4) ڤێھەڤەھ. (5) ڤێھ ڤێھەڤێڤ. (6) ڤێڤێسی. (7) ڤێڤێڤ.

לְמִי שֶׁהוּא: אֲפִלּוּ אֵין בּוֹ אֶלָּא אֶחָד[1]. כָּל הַיּוֹם כְּדִבְרֵי
הַזָּקֵן: זָקֵן לְמַלְקוֹת[2].

הַמַּכֶּה אֶת חֲבֵרוֹ וְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ דָּם: לְפִי שֶׁנִּתְחַיֵּב
(מִיתָה בְּבֵית דִּין[3] כְּגוֹן שֶׁהִכָּהוּ בְּמַקֵּל. מִיָּד הַמַּכֶּה
פָּטוּר: לְפִי שֶׁנִּתְחַיֵּב מִיתָה בְּבֵית דִּין: כְּלוֹמַר אֵין
לְךָ מַכָּה שֶׁחַיָּב עָלֶיהָ מִיתָה בְּבֵית דִּין[4] אֶלָּא זוֹ.
וְהַמַּכֶּה אֶת חֲבֵרוֹ וְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ דָּם: אֵין לְךָ מַכָּה
שֶׁחַיָּב עָלֶיהָ מִיתָה בְּבֵית דִּין אֶלָּא זוֹ. הַמַּכֶּה
אֶת חֲבֵרוֹ: אֵין לְךָ בּוֹ אֶלָּא שֶׁהִכָּהוּ בְּמַקֵּל. וְהוֹצִיא
מִמֶּנּוּ דָּם: אֵין לְךָ בּוֹ אֶלָּא שֶׁהוֹצִיא מִמֶּנּוּ דָּם. אֲבָל
אִם הִכָּהוּ בְּמַקֵּל וְלֹא הוֹצִיא מִמֶּנּוּ דָּם (אֵינוֹ[5] לֹא
כְּלוּם. וְאִם הִכָּהוּ בְּאֶגְרוֹף[6] וְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ דָּם: הֲרֵי
זֶה חַיָּב מִשּׁוּם מַכַּת אֶגְרוֹף: מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַכֵּהוּ
בְּמַקֵּל: וְכֵן אִם הִכָּהוּ בְּמַקֵּל וְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ דָּם
כְּאִלּוּ הִכָּהוּ בְּאֶגְרוֹף: מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַכֵּהוּ בְּאֶגְרוֹף[7]
וְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ דָּם: כָּל הַמַּכּוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה[8] וְכֵן הַמַּכּוֹת
שֶׁתִּקְּנוּ חֲכָמִים[9] בְּמַקֵּל הֵן: חוּץ מִמַּכַּת מַרְדּוּת[10]
שֶׁהִיא בְּאֶגְרוֹף. וְכֵן הוּא הָאֶגְרוֹף שֶׁהוּא מַכַּת מַרְדּוּת:
שֶׁהוּא בְּאֶגְרוֹף שֶׁל עוֹר[11]. (וְכֵיצַד[12] הִיא מַכַּת מַרְדּוּת
שֶׁהִיא בְּאֶגְרוֹף: שֶׁהוּא מַכֶּה אֶת חֲבֵרוֹ סְתָם.

(1) אֲפִלּוּ אֵין בּוֹ אֶלָּא אֶחָד. (2) לְהִלָּקוֹת. (3) מִיתַת בֵּית דִּין.
(4) מַכָּה שֶׁחַיָּבִין עָלֶיהָ מִיתַת בֵּית דִּין. (5) אֵינוֹ חַיָּב כְּלוּם.
(6) חַיָּב מִשּׁוּם מַכַּת אֶגְרוֹף. (7) כְּאִלּוּ הִכָּהוּ בְּאֶגְרוֹף.
(8) מַכּוֹת תּוֹרָה. (9) מַכּוֹת דִּבְרֵי סוֹפְרִים. (10) כַּעַס.
(11) מְשׁוּם זֶה אֵין חַיָּבִין עָלֶיהָ אֶלָּא מַכַּת מַרְדּוּת בִּלְבָד.
(12) כֵּיצַד.

ומחזשאים אמרו: (קדושין נז:)[1] הילכך אין כותבין אלא
הלכתא למשיחא בלבד. ומכר בלא כתיבה: אבל
אמרו: הרי זה כמו אם אמר בפירוש. ומקח בלא
משיכה: הוא שאמרו בו שאם נתרצו הסכים. ומקח
ומכר ביאמרו אמרו: אפילו בדברים. ומכר בכתב
ומסירה: אמרו? אמרה תורה[2] בספרי. ומכר בכתב
ומסירה בפני עדים? אמרו בגיטין[3] ובקדושין: ומכר
בכתב בפני עדים? אמרו בבבא בתרא: (בבא בתרא קעג:)[4]
ומכר בכתב בפני עדים בחתימת עדים. ומכר
בחתימת עדים בלא כתב ידם: אמרו בשטר[5] שכתב:
אני פלוני בן פלוני מכרתי לפלוני.

ומכר בכתב בלא חתימת עדים ובלא
חתימה: אמרו בגיטין: אמר רבי יוחנן: מעשה
בגיטי שכתב ולא חתם: ומכר בכתב ובחתימה
בלא מסירה: אמרו בבבא בתרא: (בבא בתרא קעג:)[6].
ומכר בכתב ומסירה בלא עדים: אמרו[7]: בשטר
שכתב בו. ומכר בכתב ומסירה (בלא עדים)[8]: אמרו
בגיטין: (גיטין לג:)[9]. ומכר בחתימת עדים
ומסירה: אמרו[10] אחר. ומכר

---

(1) בסוגיה. (2) בפ. (3) בגיטין. (4) בבבא בתרא. (5) בגיטין.
(6) בסוגיה בבבא בתרא. (7) בגיטין: בפרק. (8) בגיטין בסוגיה שם.
(9) בגיטין שם: ר' יוסף בר N. E.). (10) בקדושין.

ܕܝ ܙܒܝܢ ܠܝ ܕܝ ܫܝ ܩܡܐ[1] ܙܒܢܐ: ܡܒܪܟ ܐܢ ܙܒܢ ܐܢ ܫܡܥ ܫܡܥ ܐܢ[2]. ܡܫܬܢܐ ܕܝ ܙܒܢܐ: ܕܡܟܠ ܫܒܘܥ ܫܒ ܫܒ ܫܒ

بِهِ. وَهَذَا هُوَ الْمَكَانُ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ الْمَاءُ[1] الْمُتَصَاعِدُ مِنَ الْأَرْضِ (الْبُخَارُ؟)، فَيَتَكَاثَفُ وَيَتَحَوَّلُ إِلَى قَطَرَاتٍ[2]. وَيَتَّخِذُ لِذَلِكَ أَشْكَالًا مُخْتَلِفَةً. وَقَدْ يَكُونُ ذَلِكَ فِي الْجِبَالِ الْعَالِيَةِ. وَهُنَاكَ يَتَجَمَّدُ الْمَاءُ وَيَصِيرُ ثَلْجًا. وَهَذِهِ تَحْفَةُ هَوَاءٍ. وَهَلْ هِيَ تَحْفَةٌ[3] بَارِدَةٌ أَمْ حَارَّةٌ؟ تَحْفَةٌ بَارِدَةٌ. وَهَذَا هُوَ الْمَكَانُ الَّذِي يَتَجَمَّعُ فِيهِ الْمَاءُ[4] الْمُتَصَاعِدُ[5] مِنَ الْأَرْضِ وَيَتَحَوَّلُ إِلَى قَطَرَاتٍ[6]. وَهِيَ تَحْفَةٌ (أَيْ يَكُونُ) بَارِدَةً. وَهِيَ تَحْفَةُ مَاءٍ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَجَمَّعُ فِيهَا[7]. وَهِيَ تَحْفَةُ أَرْضٍ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَصَاعَدُ مِنَ الْأَرْضِ. وَهَذِهِ تَحْفَةُ هَوَاءٍ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَصَاعَدُ فِي الْهَوَاءِ. تَحْفَةٌ بَارِدَةٌ: لِأَنَّ الْمَاءَ[8] يَتَجَمَّدُ وَيَصِيرُ ثَلْجًا. وَهَذِهِ تَحْفَةٌ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَصَاعَدُ مِنَ الْأَرْضِ[9] وَيَتَحَوَّلُ إِلَى قَطَرَاتٍ. وَهَذِهِ تَحْفَةُ هَوَاءٍ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَصَاعَدُ فِي الْهَوَاءِ. وَهَذِهِ تَحْفَةٌ بَارِدَةٌ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَجَمَّدُ وَيَصِيرُ ثَلْجًا[10]. وَهَذِهِ تَحْفَةُ مَاءٍ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَصَاعَدُ[11]. وَهَذِهِ تَحْفَةُ أَرْضٍ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَصَاعَدُ مِنَ الْأَرْضِ[12]. وَهَذِهِ تَحْفَةُ هَوَاءٍ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَصَاعَدُ فِي الْهَوَاءِ. (وَهَذِهِ[13] تَحْفَةٌ

---

(1) بُخَارُ الْمَاءِ. (2) مَطَرٌ. (3) هَدِيَّةٌ. (4) بُخَارُ الْمَاءِ.
(5) الْمُتَصَاعِدُ. (6) مَطَرٌ. (7) أَيْ فِي الْهَوَاءِ: لِأَنَّ الْمَاءَ يَتَصَاعَدُ فِي الْهَوَاءِ. (8) بُخَارُ الْمَاءِ. (9) الْأَرْضِ. (10) ثَلْجًا.
(11) الْمَاءُ بُخَارٌ. (12) Desunt. (13) وَهَذِهِ.

לזקנו[1] של אהרן שהיה ארוך: שיצא עד פי הצואר: שהיה מגיע עד בית שערות[2].

כשמן הטוב וגו'. אמר רבי יהושע בן לוי משל לשמן שהיה מונח בבית המלך: שהיה מעלה ריח טוב: ואין המלך נהנה ממנו[3]: אלא הוא ועבדיו: כך אין הקב"ה נהנה מן הצדיקים: אלא הוא ומלאכי השרת: שנאמר כשמן הטוב וגו'. אמר רבי יוחנן משל לשמן שהיה מונח בבית המלך: שהיה מעלה ריח טוב: ואין המלך נהנה ממנו: אלא הוא ומלאכי השרת: כך אין הקב"ה נהנה מן הצדיקים: אלא הוא ומלאכי השרת: שנאמר כשמן הטוב וגו'. אמר רבי יצחק בר אבדימא[4] מנין: שנאמר (בראשית כ"ז) כי כריח שדה אשר ברכו ה': אמר רבי שמואל בר נחמן: (שמות ל') ויעש שמן משחת קדש: אמר רבי יהושע בן לוי: (שמות ל') ויאמר ה' אל משה קח לך בשמים: אמר רבי יהושע בן לוי: (שמות ל') ויעש שמן משחת קדש: אמר רבי שמואל בר נחמן

ܐܢܫ ؟ ܟܝ ܟܕ ܐܡܪ ܐܝܟ ܕܡܪ ܫܡܥܝ ܕܐܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ؟ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ

מה הוא אומר לפניו. אמר ר' יוחנן משל. אמרו לו לאדם אחד: מה אתה עושה? אמר להם: אני מקשט את הבית. אמרו לו: אתה מקשט את הבית והוא מקשט את הבית, מתי אתה עושה? אמר להם: אני

ܕܦܩܕܘܢ: ܐܢ ܠܐ ܢܫܬܘ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܟܠ. ܘܫܠܚ (ܝܗܒ
ܠܗܘܢ[1]: ܟܕ ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܐܙܠ ܠܘܬ ܐܒܝ ܟܠ. (ܘܐܬܐ ܡܚܫܟ[2]
ܒܝ ܝܘܡܐ ܕܝܢܐ: ܘܐܡܪ ܐܢ ܟܚܕܐ: ܕܠܐ ܒܝ ܒܝܬܐ
ܐܚܪ: ܫܘܐ ܐܢܐ ܐܙܠ ܕܐܬܟܢ ܠܟܘܢ.

ܫܡܥܘ ܕܝ ܐܚܬܐ ܕܐܢܫ ܘܢܒܢܐ: ܐܠܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܢܨܚ: ܘܐܠܘ ܕܐܢܫ ܢܒܝܐ ܕܢܐ: ܐܠܐ ܕܐܠܗܐ (ܫܡܥ
ܐܡܪ: ܐܢ ܕܢܫܬܐ ܫܘܐ ܟܠ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ: ܘܐ ܡܐ ܐܢܫ ܐܚܪ[3] ܘܐܠܐ ܢܐ ܕ ܐܒ
ܒ ܐܡܬܐ. ܘܐܡܪ ܐܢ ܕܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ:
ܕܢܐ ܕܫܐ ܡܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ.
ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ.
ܟ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ (ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ[4].
ܘܐܠܘ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ:
ܐܢ[5] ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ.

(ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ[6]: ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ[7] ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

---

(1) ܐܡܪ ܠܗܘܢ. (2) ܐܡܪ ܠܗ. (3) ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ
ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ: (4) ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ.
(5) ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ. (6) Desunt. (7) ܐܢ.

ܘܟ ܒܗ ܡܢ: ܟܫܝܡ ܐܢ ܕܫܐ ܗܕܐ ܕܫܐ ܒܗ: ܕܝܒܝܒ ܘܟ ܒܟ ܒܝܫ ܐܢ ܕܫܐ ܒܗ ܒܗ ܒܗ ܒܗ (ܕܟ ܒܗ ܒܗ ܒܗ ܒܗ

(ܥܠܡܐ ܗܘ ܕܒܗ ܒܪܝܬܐ ܕܟܠ ܡܕܡ ܒܪܝܬ ܒܫܘܝܐ ܕܒܪ ܐܠܗܐ. ܕܒܟܬܒ ܒܣܡ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܡܫܬܘܕܥ ܐܢܝ ܗܘܝܬ ܠܟ ܒܫܘܝܐ: ܐܠܐ ܒܪܢܫ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܠܗܘܬܐ[1]).

ܡܪܕܘܬܐ[2]

ܕܒܗ ܡܫܬܟܚ ܕܡܘ ܒܥܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ ܠܡܗܘܐ ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܗܘ ܐܝܟ ܗܘ.

ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ ܠܡܗܘܐ ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܗܘ ܐܝܟ ܗܘ: ܕܐܡܪ ܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ ܠܡܗܘܐ ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܗܘ ܐܝܟ ܗܘ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܐܗܘ ܐܝܟ ܗܘ

ואחר כך יבוא לפני ה' ויאמר: הנני בא אליך (1) ומפני מה אני בא אליך: שאני מבקש ממך שתהא שכינתך שרויה עלי. ואחר כך יבוא לפני הכהנים (2). ויאמר אליהם: אני בא לפני הקב"ה ומפני מה אני בא אליכם: שאני מבקש מכם שתהיו מתפללים עלי. ואחר כך יבוא לפני הפרנסים: ויאמר אליהם: אני בא לפני הקב"ה ומפני מה אני בא אליכם: שאני מבקש מכם שתהיו מתפללים עלי. ואחר כך יבוא לפני תלמידי חכמים: ויאמר אליהם: אני בא לפני הקב"ה ומפני מה אני בא אליכם: שאני מבקש מכם שתהיו מתפללים עלי. ואחר כך יבוא לפני כל העם: ויאמר אליהם: אני בא לפני הקב"ה ומפני מה אני בא אליכם: שאני מבקש מכם שתהיו מתפללים עלי. ואחר כך יבוא לפני אשתו: ויאמר לה: אני בא לפני הקב"ה ומפני מה אני בא אליך: שאני מבקש ממך שתהא שכינתך שרויה עלי. ואחר כך יבוא לפני בניו: ויאמר להם: אני בא לפני הקב"ה ומפני מה אני בא אליכם: שאני מבקש מכם שתהיו מתפללים עלי. ואחר כך יבוא לפני תלמידיו: ויאמר להם: אני בא לפני הקב"ה ומפני מה אני בא אליכם: שאני מבקש מכם שתהיו מתפללים עלי. ואחר כך יבוא לפני כל אדם: ויאמר להם: אני בא לפני הקב"ה ומפני מה אני בא אליכם: שאני מבקש מכם שתהיו מתפללים עלי. ואחר כך יבוא לפני הקב"ה: ויאמר לפניו: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך, ומה אעשה שיצרי הרע משכני ומונע אותי מלעשות רצונך. ואתה, ברוך הוא, מלא רחמים הוא: תתגבר עליו ותכבוש אותו. ואחר כך יבוא לפני מקום שהוא מקום מנוחה: ויאמר לפניו: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך, ומה אעשה שיצרי הרע משכני ומונע אותי מלעשות רצונך. ואתה, ברוך הוא, מלא רחמים הוא: תתגבר עליו ותכבוש אותו. ואחר כך יבוא לפני מקום שהוא מקום מנוחה: ויאמר לפניו: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך, ומה אעשה שיצרי הרע משכני ומונע אותי מלעשות רצונך. ואתה, ברוך הוא, מלא רחמים הוא: תתגבר עליו ותכבוש אותו. ואחר כך יבוא לפני מקום שהוא מקום מנוחה: ויאמר לפניו: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך, ומה אעשה שיצרי הרע משכני ומונע אותי מלעשות רצונך. ואתה, ברוך הוא, מלא רחמים הוא: תתגבר עליו ותכבוש אותו. ואחר כך יבוא לפני מקום שהוא מקום מנוחה: ויאמר לפניו: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך, ומה אעשה שיצרי הרע משכני ומונע אותי מלעשות רצונך. ואתה, ברוך הוא, מלא רחמים הוא: תתגבר עליו ותכבוש אותו. ואחר כך יבוא לפני מקום שהוא מקום מנוחה: ויאמר לפניו: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך, ומה אעשה שיצרי הרע משכני ומונע אותי מלעשות רצונך. ואתה, ברוך הוא, מלא רחמים הוא: תתגבר עליו ותכבוש אותו. ואחר כך יבוא לפני מקום שהוא מקום מנוחה: ויאמר לפניו: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך, ומה אעשה שיצרי הרע משכני ומונע אותי מלעשות רצונך. ואתה, ברוך הוא, מלא רחמים הוא: תתגבר עליו ותכבוש אותו.

(1) ואחר כך יבוא לפני מקום שהוא מקום מנוחה. (2) (ואחר כך יבוא לפני הכהנים: חסר בכתבי יד N. E. ועוד). (3) ויתפלל.

مِنْهُ هَٰذِهِ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ: كَذٰلِكَ ضَرَبَ اللّٰهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ
دِنْدَنْ: وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. وَاللّٰهُ هَٰذَا مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ
مَثَلَ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ. هَٰذِهِ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ
مِشْكَاةٍ كَلِمَةُ كُلِّ شَيْءٍ: وَهُوَ كُلُّ شَيْءٍ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ
كَمِثْلِهِ. وَهُوَ كُلُّ شَيْءٍ كَمِثْلِهِ: لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ: لَا
إِلٰهَ إِلَّا هُوَ. وَهُوَ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ مِشْكَاةٍ دِهْدَنْ
فِيهَا مِصْبَاحٌ. وَهُوَ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ مِصْبَاحٌ: وَهُوَ
(كَاهْكَهْكَانْ[1]؟) فِيهَا هُوَ: فِي بَيْتٍ كَاهْكَهْكَانْ.
أَذِنَ اللّٰهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ
فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ: وَهُوَ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ
(كَاهْكَهْكَانْ[1]؟) فِيهَا هُوَ: فِي بَيْتٍ كَاهْكَهْكَانْ.
وَهُوَ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ مِصْبَاحٌ فِيهَا مِصْبَاحٌ: وَهُوَ
زُجَاجَةٌ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ: وَهُوَ زُجَاجَةٌ كَأَنَّهَا
كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ. وَهُوَ زُجَاجَةٌ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ. وَهُوَ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ
يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ: وَهُوَ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ
(هَيْتَاسْ[2]؟) يَضْرِبُ اللّٰهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ: وَهُوَ مِشْكَوٰةُ
دِهْدَنْ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. وَهُوَ مِشْكَوٰةُ دِهْدَنْ مَثَلُ

(1) كَاهْكَهْكَانْ. (2) هَيْتَاسْ.

ויאמר אליו: לך שוב כי הטיב ה' עמך: ועתה הנה ידעתי ידוע תדע כי מלוך תמלוך ועמדה בידך ממלכת ישראל: ועתה השבעה לי בה' אם תכרת את זרעי אחרי ואם לא תשמיד את שמי מבית אבי: ויהי כי כלה דוד לדבר אל שאול ויאמר שאול הקולך זה בני דוד ויישא שאול את קולו ויבך: ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטוב ואני גמלתיך הרע: ואתה הגדת היום את אשר עשית אתי ואשר סגרני ה' בידך ולא הרגתני: ומי יימצא איש כי ישלח את אויבו בדרך טובה וה' ישלם לך טובה תחת אשר עשית לי היום הזה

ומשיב הרוח ומוריד הגשם: מכלכל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים רבים[1] סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי
מחיה המתים: אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים
בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה: חננו
מאתך דעה בינה והשכל: ברוך אתה יי חונן הדעת:
השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך: ברוך אתה יי
הרוצה בתשובה: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל
לנו מלכנו כי פשענו כי מוחל וסלח אתה: ברוך
אתה יי חנון המרבה לסלוח: ראה בענינו וריבה
ריבנו וגאלנו מהרה לשם קדושך כי גואל חזק אתה:
ברוך אתה יי גואל ישראל: רפאנו יי ונרפא הושיענו
ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלמה
לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:
ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל: ברך עלינו
יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה
לטובה ותן ברכה על פני האדמה ושבענו מטובך
וברך שנתנו כשנים טובות כימי קדם: כי אל טוב
ומטיב לכל אתה ומברך השנים: ברוך אתה יי
מברך השנים:

ותקע בשופר גדול לחירותנו: ושא נס לקבץ גליותינו
וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ: מקבץ נדחי עמו
ישראל: השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה יי לבדך
בחסד וברחמים וצדקנו במשפט: ברוך אתה יי מלך
אוהב צדקה ומשפט: ולמלשינים אל תהי תקוה וכל
הזדון כרגע יאבד וכל אויבי עמך מהרה יכרתו
ותמגר ותשבר ותמעיט ותכניע במהרה בימינו:
ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים:

(1) רחמיך. (2) חכמה: חכמתה: וכן passim.
(3) ומי.

الوضوء ۾ : الصبي الذي لم يحتلم : الذي لم يبلغ الحلم (۱) ؟ ۽ ان لم يكن لهما ماء ۽ ان لم يجد الا ماء يسيرا لا يكفي الوضوء :

אבל ר׳ יוסי: אומר הוא כשהוא מזיד: מה זה אומר? שאם היה יודע שהוא חייב קרבן? אמרו לו: והלא כבר נאמר[1] לכפר עליו מחטאתו: אלא שהוא מזיד בשגגה כשהוא יודע שהוא חייב קרבן: אבל אם היה סבור שהוא פטור ונמצא חייב קרבן: או שהיה סבור שהוא חייב ונמצא פטור: או שהיה סבור שהוא חייב ונמצא חייב: או שהיה סבור שהוא פטור ונמצא פטור. נמצאת למד שאין חייבין קרבן על שבועת ביטוי אלא אם כן היה יודע שהוא חייב קרבן: ואין חייבין קרבן על שבועת העדות אלא אם כן היה יודע שהוא חייב קרבן: ואין חייבין קרבן על שבועת הפקדון אלא אם כן היה יודע שהוא חייב קרבן: ואין חייבין קרבן על שבועת השוא אלא אם כן היה יודע שהוא חייב קרבן: ואין חייבין קרבן על שבועת השקר אלא אם כן היה יודע שהוא חייב קרבן: ואין חייבין קרבן על שבועת הבתים אלא אם כן היה יודע שהוא חייב קרבן: ואין חייבין קרבן על שבועת הנשבעין אלא אם כן היה יודע שהוא חייב קרבן: ואין חייבין קרבן על שבועת הנפשות אלא אם כן היה יודע שהוא חייב קרבן: ואין חייבין קרבן על שבועת הנזיר

חכם: מהכא דכתיב ויבואו כל זקני ישראל
אל המלך. אמר לו: מה ראה המלך שיבא
אצלי? אמר לו המלך: לא ראה כלום אלא
לשמוע: ולמה אין שמואל בא אלא אצל
אלקנה: לפי שהוא מכיר בו שהוא מגיד
אמת. מהו אומר? ויאמר לו שמואל: אלקנה
אמר לי שהוא מגיד לי אמת: אמר לו: אם
אמת הוא מגיד לך אמת הוא מגיד לי: אמר
לו: אלקנה אמר לי שהוא מגיד לי אמת:
אמר לו: אם אמת הוא מגיד לך אמת הוא
מגיד לי: אמר לו: אלקנה אמר לי שהוא
מגיד לי אמת: אמר לו: אם אמת הוא מגיד
לך אמת הוא מגיד לי. אמר לו: אלקנה אמר
לי שהוא מגיד לי אמת: אמר לו: אם אמת
הוא מגיד לך אמת הוא מגיד לי. אמר לו:
אלקנה אמר לי שהוא מגיד לי אמת: אמר
לו: אם אמת הוא מגיד לך אמת הוא מגיד
לי. אמר לו: אלקנה אמר לי שהוא מגיד לי
אמת: אמר לו: אם אמת הוא מגיד לך אמת
הוא מגיד לי.

ואם לא ידע לו: והקריבו העדה פר בן בקר לחטאת: ולא יודע
שהוא חטא. ונסלח לו. ואם לא הקריבו. עד שידע שחטא. ואם
לא ידע: כל זמן שלא הביא. אם ידע בחטאתו: שחטא. והביא
חטאתו. אשר חטא עליה: שעיר עזים נקבה: שהוא קרב מן
הנקבות. והכפר הכהן על נפש השוגג: שהוא קרב מן השוגג.
ואם נפש אחת תחטא בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. והביא
כבשה בת שנתה: שהוא קרב מן הכבשים. ואם כבשה תביא
קרבנו: שהוא קרב מן הכבשים. והביא את קרבנו: שהוא קרב
מן העזים. ואם לא ידע: כל זמן שלא הביא. אם נודע בחטאתו:
שחטא. והביא שעיר עזים נקבה: שהוא קרב מן העזים. והביא
את קרבנו: שהוא קרב מן העזים. והכפר הכהן על נפש השוגג:
שהוא קרב מן השוגג. אשר שגג לפני יי': שהוא קרב מן השוגג.
להכפר עליו: שהוא קרב מן השוגג. ונסלח לו: שהוא קרב מן
השוגג. לכל עדת בני ישראל: שהוא קרב מן השוגג. ולגר:
שהוא קרב מן השוגג. הגר בתוכם: שהוא קרב מן השוגג. כי
לכל העם בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. ואחת תחטא בשגגה:
שהוא קרב מן השוגג. והביאה: שהוא קרב מן השוגג. והכפר
הכהן: שהוא קרב מן השוגג. על הנפש השוגגת: שהוא קרב מן
השוגג. בחטאה לפני יי': שהוא קרב מן השוגג. להכפר עליה:
שהוא קרב מן השוגג. ונסלח לה: שהוא קרב מן השוגג. לכל
עדת בני ישראל: שהוא קרב מן השוגג. ולגר: שהוא קרב מן
השוגג. הגר בתוכם: שהוא קרב מן השוגג. כי לכל העם בשגגה:
שהוא קרב מן השוגג. ואם נפש אחת תחטא בשגגה: שהוא קרב
מן השוגג. והביאה: שהוא קרב מן השוגג. והכפר הכהן: שהוא
קרב מן השוגג. על הנפש השוגגת: שהוא קרב מן השוגג. בחטאה
לפני יי': שהוא קרב מן השוגג. להכפר עליה: שהוא קרב מן
השוגג. ונסלח לה: שהוא קרב מן השוגג. לכל עדת בני ישראל:
שהוא קרב מן השוגג. ולגר: שהוא קרב מן השוגג. הגר בתוכם:
שהוא קרב מן השוגג. כי לכל העם בשגגה: שהוא קרב מן השוגג.
ואם נפש אחת תחטא בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. והביאה:
שהוא קרב מן השוגג. והכפר הכהן: שהוא קרב מן השוגג. על
הנפש השוגגת: שהוא קרב מן השוגג. בחטאה לפני יי': שהוא
קרב מן השוגג. להכפר עליה: שהוא קרב מן השוגג. ונסלח לה:
שהוא קרב מן השוגג. לכל עדת בני ישראל: שהוא קרב מן
השוגג. ולגר: שהוא קרב מן השוגג. הגר בתוכם: שהוא קרב מן
השוגג. כי לכל העם בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. ואם נפש
אחת תחטא בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. והביאה: שהוא קרב
מן השוגג. והכפר הכהן: שהוא קרב מן השוגג. על הנפש
השוגגת: שהוא קרב מן השוגג. בחטאה לפני יי': שהוא קרב מן
השוגג. להכפר עליה: שהוא קרב מן השוגג. ונסלח לה: שהוא
קרב מן השוגג. לכל עדת בני ישראל: שהוא קרב מן השוגג.
ולגר: שהוא קרב מן השוגג. הגר בתוכם: שהוא קרב מן השוגג.
כי לכל העם בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. ואם נפש אחת
תחטא בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. והביאה: שהוא קרב מן
השוגג. והכפר הכהן: שהוא קרב מן השוגג. על הנפש השוגגת:
שהוא קרב מן השוגג. בחטאה לפני יי': שהוא קרב מן השוגג.
להכפר עליה: שהוא קרב מן השוגג. ונסלח לה: שהוא קרב מן
השוגג. לכל עדת בני ישראל: שהוא קרב מן השוגג. ולגר:
שהוא קרב מן השוגג. הגר בתוכם: שהוא קרב מן השוגג. כי
לכל העם בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. ואם נפש אחת תחטא
בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. והביאה: שהוא קרב מן השוגג.
והכפר הכהן: שהוא קרב מן השוגג. על הנפש השוגגת: שהוא
קרב מן השוגג. בחטאה לפני יי': שהוא קרב מן השוגג. להכפר
עליה: שהוא קרב מן השוגג. ונסלח לה: שהוא קרב מן השוגג.
לכל עדת בני ישראל: שהוא קרב מן השוגג. ולגר: שהוא קרב
מן השוגג. הגר בתוכם: שהוא קרב מן השוגג. כי לכל העם
בשגגה: שהוא קרב מן השוגג. ואם נפש א

שכיר יש לו. ב"ש אומרים: אין לו אלא מה שנתן לו. וב"ה אומרים: אפילו כל מה שהוא רואה: ר' יוסי אומר: אם אמר לו: הרי אתה שכיר בי, אין לו אלא מה שנתן לו. אמר לו: הרי אתה שכיר בי ובחצרי, יש לו מה שנתן לו ומה שרואה. אמר לו: הרי אתה שכיר בי ובחצרי ובכל מה שיש לי, אין לו אלא מה שנתן לו. אמר לו: הרי אתה שכיר בי ובחצרי ובכל מה שיש לי ובכל מה שיכנס לי, יש לו מה שנתן לו ומה שרואה. אמר לו: הרי אתה שכיר בי ובחצרי ובכל מה שיש לי ובכל מה שיכנס לי ובכל מה שיצא ממני, יש לו מה שנתן לו ומה שרואה. ר' יהודה אומר: אם אמר לו: הרי אתה שכיר בי ובחצרי ובכל מה שיש לי ובכל מה שיכנס לי ובכל מה שיצא ממני ובכל מה שיש לי בעולם, יש לו מה שנתן לו ומה שרואה. ר' שמעון אומר: אם אמר לו: הרי אתה שכיר בי ובחצרי ובכל מה שיש לי ובכל מה שיכנס לי ובכל מה שיצא ממני ובכל מה שיש לי בעולם ובכל מה שיש לי בעולם הבא, יש לו מה שנתן לו ומה שרואה.

(1) בבא מציעא.

دهوذ مديَكْه دفْديْذ نِمِ دِيهْنَسْ. وجِ نِيْدِ فِدِيْذ سِفْرُه: وجِ كَ هَ دِ حَنْتْ دِبِكْ مِ هَكِ سِيْتْ: دِبِدجوكْ مَكْ مهوهِ مِ جَكْذ. حنَه دِ هَكِ مِكْتِ مِيْمذه كِ: دهَكِ سِيْتْ مِ دهَجهوهَّ نِمِ: مَكْ هووَيْتْ. حنَه دِ فِدِيْذ مِيْمذ كهَ: هَدِ حنْ سِتْجْ: حجِه جهد هِكهَّ: (مِيْجكه[1]؟) كِ مِ حل هكِيْذ هَذ هَذ هَوْهَّ. وجل هِدِ دَيْنِ مِ جِمكْ: نِيْذ مَوْجِ نَيْذ لجِفِ حههوهِكِيهِيْكهَكِهِ[2]. هَنفِ دِ دِمهضِهَّ (نِجكه[3]؟) كِ نِمِ دِجَيْذ. وجِ فِجِه هِجِه هِهكه حههوهِكِيهِيْكهَكِهِ[4]: نِجكه نِمِ كِيْتْ: مِيْجِه دهِ بِهِذ مِ هَ هَذ (دِنِجكه[5]؟) نِمِ دَلِجهِدِيْذ. مِيْهِيْجه هَدِ هِدِمهوهَّ لجلهِفِ حنْ هديْذ: وجل دِيْجهِه جِبِه كَنِكهَّ. هِ دِ فِدِيْذ (فِلِجْ[6]؟) نِمِ كِيْتْ دِيْجِبْ بِكْ هِتْتْ: هِوهِبْ لهِفِ حِكهَ هَ جَتَه: مِهِذ لهِفِ حِيْ هِدَّهِ دِفِدِيْذ حلِهِيْ: هدِهَّ دِنِهِيْ جَتَه دهِجذ.

هَنْ فِدِيْذ هَذ سِفْرُه: هِمِه هَ دِيَّدِقَّ كَنِذهِهِ زَهَّ دِسْتِنْ: مِ هوهَّ هديْذ وهِ كِنِذهِهِ لهِفِ هسَّهِجِ. وجِ نِهِيَّدِقِ مِيْجِفِ: نِوَكِ مِهِيْجِ

(1) مِيْجكه. (2) حههوهِكِيهِيْكهَكِهِ. (3) نِجكه.
(4) كههوهِكِيهِيْكهَكِهِ. (5) دِنِجكه. (6) فِلِجه.

ואם לא יכוין בהם לא יצא ידי חובתו: ואם הוא
בקי בכוונות הראשונות ויודע בהם ואינו יכול
לכוין בהם בשעת התפלה יכוין בכוונות הללו
שהן כוללות הכל: ויש מי שאומר שאין צריך
לכוין בכוונות הללו אלא בשעת אמירת הפסוקים
שלהן: ואין נכון: ואם אינו יכול לכוין בכוונות
הללו יכוין בכוונות הראשונות: ואם אינו יכול
לכוין בכוונות הראשונות יכוין בכוונות הללו:
ואם אינו יכול לכוין בכוונות הללו יכוין בכוונות
הראשונות: ואם אינו יכול לכוין בכוונות הראשונות
יכוין בכוונות הללו: ואם אינו יכול לכוין בכוונות
הללו יכוין בכוונות הראשונות: ואם אינו יכול
לכוין בכוונות הראשונות יכוין בכוונות הללו:
ואם אינו יכול לכוין בכוונות הללו יכוין בכוונות
הראשונות: ואם אינו יכול לכוין בכוונות הראשונות
יכוין בכוונות הללו: ואם אינו יכול לכוין בכוונות
הללו יכוין בכוונות הראשונות: ואם אינו יכול
לכוין בכוונות הראשונות יכוין בכוונות הללו:
ואם אינו יכול לכוין בכוונות הללו יכוין בכוונות
הראשונות: ואם אינו יכול לכוין בכוונות הראשונות
יכוין בכוונות הללו: ואם אינו יכול לכוין בכוונות
הללו יכוין בכוונות הראשונות: ואם אינו יכול
לכוין בכוונות הראשונות יכוין בכוונות הללו:
ואם אינו יכול לכוין בכוונות הללו יכוין בכוונות
הראשונות: ואם אינו יכול לכוין בכוונות הראשונות
יכוין בכוונות הללו: ואם אינו יכול לכוין בכוונות
הללו יכוין בכוונות הראשונות: ואם אינו יכול
לכוין בכוונות הראשונות יכוין בכוונות הללו:

ܒܕܝܢ: ܟܝ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘܝ ܐܠܐ ܒܚܕ ܒܝ: ܐܠܐ ܐܦ ܒܝ ܐܫܬܘܝ ܒܚܕ ܒܝ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘܝ ܐܠܐ ܒܚܕ ܒܝ.

ܘܟܠ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܝ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘܝ ܒܚܕ ܒܝ: ܟܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܒܚܕ ܒܝ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘܝ ܐܠܐ ܒܚܕ ܒܝ. ܘܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܒܝ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘܝ ܐܠܐ ܒܚܕ ܒܝ: ܐܦ ܗܟܢܐ

مَمْنَّ مَحِمَّمَنَّ دَمْنَ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ

مَمْنَّ مَحِمَّمَنَّ[1]

مَنْ يَحْمَمَحْمَنَّ مَنْكَحِمَحْمَنَّ: مَنْمَ مَنْ مَنَّ يَنَّ يَنَّمَنَّ مَحْمَنَّ. يَحْمَحْمَنَّ مَنْ مَحْمَنَّ مَنْ مَنْ مَحْمَنَّ مَنْكَحِمَحْمَنَّ: يَحْمَمَحْمَنَّ مَنْكَحِمَحْمَنَّ مَنْ مَحْمَنَّ مَنْ مَنْ مَحْمَنَّ مَنْكَحِمَحْمَنَّ.

مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ: مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ مَحْمَنَّ

כל מי שהוא: וכתב הרמב"ם: ולא ידענו מה הוא ולא מה ראה לכתוב זה כאן: ואין לו טעם אלא שהוא מקבל מפי השמועה שכן הוא: ואין לנו לדון בדברים שלא נתפרשו לנו: ואין לנו אלא מה שקבלנו: ואין לנו לומר אלא מה שאמרו חכמים: ואין לנו לחלוק עליהם: ואין לנו לדון אלא בדברים שנתפרשו ל

ڤَدِ مَهْبَرِ مَدْهَبْتَهْ: مَهْ كَرْ مَ كَبْدَ مَهَمْ: شَهْدَ كُمْ مَدِيرْ. مَهْمَ دْكَرْ حَبْتَرْ: مَهْ كَرْ مَ كَبْدَ مَهَمْ: شَهْدَ كُمْ مَدِيرْ. مَهْمَ

נעבד מיר נישט פֿאר זיי? פֿרעגט אויך ניט: ווען איך בין אַ מאַן קען איך אויך נעמען אַ פֿרוי: נאָר ווען איך בין אַ פֿרוי מוז איך האָבן אַ מאַן. [1]פֿאַרקערט: ווען איך בין אַ מאַן מוז איך האָבן אַ פֿרוי. [2]פֿאַרקערט: ווען איך בין אַ פֿרוי קען איך האָבן צוויי מאַנען. [3]פֿאַרקערט: ווען איך בין אַ מאַן קען איך נישט האָבן קיין צוויי פֿרויען. [4]פֿאַרקערט: ווען איך בין אַ פֿרוי מוז איך האָבן אַ מאַן. [5]פֿאַרקערט: ווען איך בין אַ מאַן מוז איך האָבן אַ פֿרוי. [6]פֿאַרקערט: ווען איך בין אַ פֿרוי קען איך האָבן אַ מאַן. [7]פֿאַרקערט: ווען איך בין אַ מאַן קען איך נישט האָבן קיין צוויי פֿרויען. [8]פֿאַרקערט: ווען איך בין אַ פֿרוי מוז איך האָבן אַ מאַן.

פֿרט שטיק. פֿרעגט מען אַ פֿרוי: [9]וואָס איז אַ פֿרוי פֿאַר אַ פֿרוי: וואָס איז אַ מאַן פֿאַר אַ מאַן: וואָס איז אַ פֿרוי פֿאַר אַ מאַן: וואָס איז אַ מאַן פֿאַר אַ פֿרוי:

---

(1) פֿאַרקערט. (2) ווען איך בין. (3) איך. (4) פֿאַרקערט. (5) פֿאַרקערט. (6) פֿאַרקערט. (7) איך. (8) פֿאַרקערט. (9) וואָס איז אַ פֿרוי פֿאַר אַ פֿרוי.

مَحْمَ كَلَ حَمْدَهَ: مَدْ (كَمْتَمَحْ[1]؟) دَحْدَهْ مَحْمَتْ
كَمْ حَكَمْ مَحْمَ مَحْمَدَ كَمَ: مَسْ: كَ وَحْمَ دَحْدَتْ
مَحْمَهْ: مَكَ دَمْكَمْ دَمَحْسَسْ كَمَحْسَتْ[2]. مَهْمَ وَكَ
مَحْمَحْمَهْ مَحْمَحْمَتْ حَكَمْ: مَمْهَ كَ مَحْسَتْ دَحْكَمَ
مَحْمَحْ. (مَحْمَ دَمْ مَمَحْمَ[3] كَ مَحْمَحْكَهْ مَحْمَ دَحْمَدَ
كَمَ: مَحْمَهْ مَحْمَحْمَمْ حَسْمَمَ مَمْمَهْ: مَحْمَ مَحْمَمَ
مَحْمَحْمَ دَحْ مَحْمَمَمَ؟ مَحْمَ مَحْمَمَ مَحْمَ: مَمَ
مَحْمَمَ[4] دَمَحْمَ مَحْمَ كَمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَمَ
مَحْمَحْ مَحْمَمَ: مَحْمَ دَمْحَمَ دَحْمَمْ دَمَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ
كَ. مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ[5] مَحْمَمَ دَحْمَمَ كَمَ: مَمَحْمَ كَ
مَحْمَمَ. مَحْمَحْ: دَمَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ كَمَ حَمَحْمَ
مَحْمَمَ. مَحْمَ مَحْمَ دَمْ مَحْمَمَ: مَحْمَ مَ مَحْمَمَ
مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَمَ.

مَحْمَ مَحْمَ. مَحْمَمَ دَحْمَحْ مَحْمَ كَمَحْمَ[6] مَحْمَمَ
مَسْمَمَ مَ مَحْمَحْمَمَ: مَكَ مَحْمَ مَحْمَمَ حَكَمْ: كَ
حَكَمْ مَحْمَ مَحْمَمَ: كَ وَحْمَمَ مَحْمَ[7] مَمَ: مَحْمَ
كَمَحْمَ مَحْمَمَ دَمَحْمَ مَحْمَحْمَ حَحَكَمْ مَحْمَ. مَحْمَحْ حَحْمَ:
مَحْمَكَمَ حَمَحْمَ دَمَحْمَمَ: مَحْمَحْ مَحْمَ مَحْمَ: مَ
مَحْمَكَمَ حَمَحْمَ مَحْمَحْمَ دَحْمَحْمَ (دَحْمَ مَحْمَ[8] مَحْمَسْ:
مَحْمَ حَكَمْ مَحْمَمَ دَحْمَحْمَ مَحْمَسْ دَحْمَمَ[9]. مَحْمَ

(1) كَمَحْمَ. (2) كَحْمَ. (3) مَحْمَ دَمْ مَحْمَمَ. (4) مَحْمَ
(5) مَحْمَمَ. (6) كَمَحْمَ. (7) مَكَ. (8) دَمَحْمَ. (9) حَمَ مَحْمَمَ.

زَةَ لَحِمَ سَحْبَحَ: دَعِكْسَةَ بُكَّةَ قَمَكَهَ مِحْقِيمِ مَبْعَةَ[1] حَكِسَهَ دَمِحْسَةَ هَّ دَحِحَ: هَذَه كَمِدَدَّةَ بَحَمَ مِعْمَه حَصَّمَهَ. مِحْكَ دَحِمَ هَّةَ سَكَحَمَ: مَهَّحَمَ قَمَ قَحْكَمَ سَكَ بَقَّةَحَمَ. مَحِبَكَ زَةَ بَسَّ دَهَّةَ كَمِكَّةَ مَعْمَسَةَ[2] مِحَهَكَمِهِ زَمَهَ: زَكَ كَمِكَّ هَصَمِ زَمَهَ: بَمِ مِكَ دَبُكَّةَ مَكَ مَهَّةَ دَحِبَّتَّةَ. مَهَّةَ كَبِ زَةَ مِحَمَ: دَكَ بَحِسَةَ حَمَ هَّ سَهَّةَ هَّةَ دَمَسَكَّةَ دَهَةَّكَ. مِحْكَ (دَحِهَّةَ بُكَّةَ بَعَةَ[3]: دَهَهَةَّةَ مَهَهَةَّةَ هَبَ بُكَّةَ. مَبَّةَ دَمِحَهَسَ مِ كَبَهَ مَهَهَةَّةَ هَّةَ: دَكَبَةَ بَكَ بَكِ دَقَمَحَ: حَكِمِدِ دَبَ كَ مِحَةَ (كَمِقَحَبَ: حَمِ بُكَّةَ مَهَكَبَهَّةَ كَ هَّمَ كَ[4].

زَةَ دَهَكَّ. بَحَبَعَةَ حَمَ كَهَّةَ سَهَ: دَمِحَدَّةَ دَحِهَّةَ عَكَكَ مَمَسَةَ: مَهَهَسَمِ هَكِ مِ هَكَّهَ[5] دَحِهَّةَ هَحَبَةَ. مَهَ مَحِ مَهَ هَّكَ: مِحَّةَ حَمِ بَحَمَ كَهَه كَمِدَدَّةَ. مَكَ بَهَبَ بَحَمَ بَكِ دَبَحَبَعَةَ كَ: بَه زَةَ بَحَمَ. بَكَ مَحِ كَحَمَ وَدَقَسَمَ بَكِ دَعَكَكَ هَّةَ مِ مَهَّةَ حَدَّةَ: مَهَحَةِ بَحَمَ حَمِكَ دَبُكَّةَ مَكَكَمَ مَمَسَةَ مِ زَهَ: مَبَعَةَ كَحَمَ: دَحِهَّةَ بُكَّةَ قَحَةِ[6]: دَمَهَّ حَبَةَ دَحِهَكَ كَبَسَمَ دَبَكِ دَعَكَكَ مَمَسَةَ[7]. مَبَعَةَ هَّةَ

---

(1) حَمِ بَعَةَ. (2) دَبُكَّةَ. (3) دَحِهَّةَ بُكَّةَ بَعَةَ. (4) دَمِقَحَبَ: دَبُكَّةَ مَهَهَةَّةَ كَ كَ. (5) مَكَبَةَ. (6) بَعَةَ. (7) مَمَسَةَ مِ زَهَ.

כל שהן מדה[1]: כיוצא בהן הכניסו[1] הסדקין שבין
הלבנים שבאויר: הרבה שם נתנו חכמים בין: בחדש
שלישי בשבעה עשר יום בו[2].
בחדש הזה. ירושלמי בחדש הזה: אמרו חכמים
בשלשה דברים נברא העולם: אין תחלה לדבר
שאין לפניו דבר אחר. שלשה הן אלו: אור
חשך ורוח. אור וחשך מי קדם זה לזה: רוח
ומים מי קדם זה לזה (ועוד בחדש הזה[3] אין
הסדר מוקדם ומאוחר: אלא הוה ליה למכתב
בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש: אי
בחדש אין בחדש השביעי[4] יכול בחדש
השביעי. אלא אמר הכי: בחדש ה' שש ה' חסר
ואחד בחדש השביעי בשבעה עשר: ר' יוסי
בי[5] רבי חנינא בשם רבי יהושע בן לוי: בשעה
שהקב"ה עתיד להחיות את המתים: מתחיל
מן הגבעה שבירושלים שהיא גבוהה: ומשם
נתגלגל (לכל) [ו][6] מטה מטה: ומשם
הוא מחיה: ומנין שהוא מחיה מן הגבעה
שבירושלים: שנאמר כי טל אורות טלך.

ואמר ר' יוסי בי ר' חנינא בשם ר' יהושע בן לוי:
לעתיד לבא הקב"ה עתיד להעמיד לצדיקים
שלשה: אין לנו אלא לשון זה שנאמר
ויעמד: ואין עמידה אלא תחיה שנאמר
ויעמד: ואין עמידה אלא תפלה שנאמר

(1) מדתו. (2) ועוד. (3) והחדש מוקדם ומאוחר. (4) דמתרגמינן.
(5) דחנינא. (6) חסר בדפוס.

وَهُه هُنَّ كَنَّ كَنَّ هُنَّ. مَعْنَى هَدَه هُنَّ مَعْنَى هَدَه هُنَّ مَعْنَى هَدَه هُنَّ

دِيمِهْمَمِ مِي مَمْدَّمَمْ مِيمِ مَمْدَّنَّمَمْ[1]. مَنِ دِي
مَّنَّ كِحِدَّ نُكَمَّنْ: مَحْمَنِكْ[2] مَوَّنَّ كَمَى دَمْمَحِ نُحَمَّمِ
مَّنَّ مَحْمَنَّ مَوَّنَّ كَمَى: كَمَ نُمِ دِكَحِنَّ: نُكَ نُمِ دِكَنَّ
مَنَّ مَمْنَى. مَمْمَنَّ دِي كَمَّكِ دَمْمَمِ مَوَّنَّ مَمْمَكِ:
دُحَمَّمَمَّ[3] مَحِمَّ مَمْمَ مَوَّنَّ: مَكِ دِكِ مَمْمَ مَوَّنَّ:
قَمَّحِ مَوَّنَّ دَمْمَمَمِ نُمَى: مَحِمَّمَمِ دِمْكَمَى مَنَّمَى
نُمَى: حِ مَّحِ كَمَى نُكَ مَقَمَّنْ: مَدَمَّنَّ دِحِ مَّحِ مَمْمَى
مِي مَحِمَّ مَكِمَّ نُوْكَ مَوَّنَّ. كَمَّكِ دِي مِنْ[4] دُسْكَمَمَ:
مَنُكَ مَوَّنَّ دَمَّمَ مِي مَوَّنَّ مَمْمَ مَوَّنَّ: كَكِحِنَّ مِنْ[4] مَّنَّ مَوَّنَّ مِي
مَّحِ مَّحِ مِمَّكَنْ[5] دِمَّنَّ: كَمَّنَّ دِي مَكِكَّنَّ نُمِ دَكَمَّنَّ
مَنَّ مَمْكِ مَمْكِ مَنَّ مَمْكِ. حِ دِي نُمَّ مَوَّنَّ مَمْمَكِ دَمَّنَّ
دَمَّمَ مَمْكِ مَمْكِ مَنَّ مَمْكِ مَمْكِ مَوَّنَّ: مَمَّنَّ مَمْمَكِ
مَكِ مَمْمَمَمَ مَنَّمَمَ مَمْمَنَّ دَمَّنَّ: مَمَّنَّ مَمْمَكِ مَمْكِ
دَكِ دَمَّنَّ مَمْمَمَ مَوَّنَّ. مَكِمَ كَمَى مَمْمَكِ مَمْكِ
نُمَّ: حِ مَّحِ كَمَى دِمْكَمَى مَنَّمَى: دَمَّمَى
دَمَّمَمَّ دَمَّمَمَ مَمْمَنَّ مَمْمَنَّ مَمْمَكِ: مَكَى
دِي دَمْمَمَ: كَكَمَمَّنَّ نُكَمَّ دِكَ مَمَّمَ نُمَّكَكَمَ:
كَمَّ دَمَّمَ: دَكَمَ دَمَّكَ كَمَّ مَمَ كَمَ. نُ دِي مَكَ مَّكَ
دَمَّ مَمْكِ مَمْكِ مَنَّمَى دَكَ مَمَّمَ: نُكَمَّ دِي مَكَ
مَمَّمَّنَّ مَنَّمَ كَ مَمَمَ: نُكَّ مَمَّنَّ مَمْمَنَّ. نَكَ مَمَّ
مَّكَ دَمَّمَمَّنَّ: دَمَكَ نَمَّمَمَ مَوَّنَّ: مَمَمَ نُمَّمَمَ مِ

(1) قِيمَ نِمَّمَمَمِ مِ مَمْدَّنَّمَمْ مِيمِ مَمْدَّنَّمَمْ. (2) مِمَكَ.
(3) مَمَمَمَمَمَمَ. (4) Desunt. (5) مِمَّنَّ.

جڏهن: جڏ جڪڏ ڪوئي ماڻهو ڪنهن ماڻهوءَ جي ڪم سان مخالفت ڪري ۽ ان جي ڪم ۾ رڪاوٽ وجهي. ٻيءَ ڏانهن ڦيرائي: جي جا ڪوئي ڪنهن کي ڏيڻ لاءِ ڪا شيءِ ڏيڻي هجي[1]: ڪنهن جي ڪم ۾ ڪا به رڪاوٽ وجهڻ: مخالفت ڪرڻ ڪنهن جي ڪم ۾ ڪا به رڪاوٽ وجهڻ:

ואין מחזירין אותו לדבר הלכה[1] שנאמר (דברים יז) והגיד לך את דבר
המשפט: אמר להם רבי יהושע אם כן מה תלמוד לומר (שם) אשר
יגידו לך? מלמד שמחזירין אותו לדבר שהוא מורה כהוראת
שעה (שם) ואין מורין הוראת שעה[2] אלא בסנהדרין שבכל
שבט ושבט[3]. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי
משום ר' יוסי הגלילי: כל שאינו מודה בשלשה דברים
אלו[4]. אין הוא[5] מן המניין: משנה הרואה את חבירו
שנתחייב מיתה בבית דין: רבי אומר אף הוא נתחייב
מיתה[6] שכן מצינו בפנחס. רבי יהודה אומר לא כך
היה מעשה אלא שראה שנתחייב מיתה ונתכוון להרגו
ונזהר בו. רבי אומר אף הוא נתחייב מיתה[7] שכן מצינו
בשמשון. משנה המקלל את חבירו בשם: אף הוא נתחייב
מיתה[8] שהרי מצינו בשמשון: ויקרא שמשון לה' ויאמר
אדני ה' זכרני נא ואמץ נא אך הפעם הזה: ולא נאמר
כאן בשם: ויקלל לאלהיו: שהרי בשם ב' פעמים
נאמר. המחרים את חבירו בשם: אף הוא נתחייב
מיתה[9]. שכן מצינו בעכן שלא נאמר בו אלא

(1) מהוראתו. (2) בשעה. (3) שופט בשבט. (4) הזכות הזו.
(5) אין משלו. (6) בעכן. (7) בו. (8) משלו. (9) בחרם.

ꠢꠤꠞ: ꠢꠤꠥꠇꠞ ꠇꠤ. ꠢꠤꠇꠤꠞꠇꠞ ꠇꠞꠤꠇꠞꠇꠞ ꠢꠤꠇꠞ: ꠇꠞꠇꠞ ꠇꠞꠤꠇꠞ[1]
ꠢꠤꠇꠞ ꠇꠞꠞ: ꠇꠞ ꠇꠞꠇꠞꠞ ꠢꠤꠞꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞ (ꠇꠞꠇꠞꠢꠤꠞ ꠇꠤ[2]:
ꠞꠤ ꠇꠤꠞꠞ ꠇꠞ ꠇꠞꠞ. ꠢꠤꠞꠞꠞ[3] ꠞꠤꠢꠤ ꠇꠤ: ꠇꠤ ꠢꠤꠇꠞ ꠇꠞꠞꠇꠞ
ꠢꠤꠞꠇꠞ ꠇꠞ ꠇꠤ ꠇꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ: ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ
ꠇꠤ: ꠢꠤꠞꠇꠞ ꠇꠤ ꠇꠞꠞꠇꠞ (ꠢꠤꠞ ꠇꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠇꠞ ꠇꠞ ꠢꠤꠞꠇꠞ[4]:
ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ ꠇꠤ: ꠢꠤꠇꠞ ꠢꠤꠇꠤ ꠞꠤ ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠇꠞ.
ꠞꠞꠇꠞ ꠇꠞ ꠇꠞ ꠇꠞꠢꠤꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ (: ꠢꠤ ꠢꠤꠇ[5]
ꠢꠤꠞꠇꠞ ꠇꠞꠇꠞꠢꠤꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ:
ꠞꠞꠇꠞ[6] ꠇꠤ ꠢꠤꠞꠇꠞ. ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠇꠞ: ꠢꠤꠞꠞꠞ ꠇꠤ ꠢꠤꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ.
ꠢꠤꠞ (ꠢꠤꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠇꠞ[7]: ꠢꠤꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠇꠞ ꠇꠤꠞꠇꠞ
ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ ꠇꠞ ꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ: ꠢꠤꠞꠞꠞ ꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠇꠞ
ꠇꠤꠞꠞ[8]: ꠇꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ ꠇꠤ ꠢꠤꠞꠞ: ꠢꠤꠞ ꠇꠞꠞ ꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠇꠞ
ꠢꠤꠞꠞ ꠞꠞꠇꠞ: ꠞꠤ ꠇꠞꠞ ꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ ꠞꠞꠇꠞ: ꠢꠤꠞꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞ
ꠇꠞꠞ. ꠢꠤꠞꠞ ꠇꠞꠞ ꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠇꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞꠞ: ꠢꠤꠞꠞ ꠇꠞꠞ
ꠇꠞꠞꠇꠞ ꠞꠞ ꠇꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞ: ꠇꠤ[9] ꠞꠞꠇꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇꠞ:
ꠢꠤꠞꠇꠞ: ꠇꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠞꠞꠇꠞ: ꠇꠤ ꠢꠤꠞꠞ ꠇꠞꠇꠞ ꠇꠞ ꠢꠤꠞꠇꠞ
ꠇꠞꠞꠇꠞ. ꠢꠤꠞꠞ ꠇꠞꠞ ꠞꠞꠇꠞ ꠇꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠇꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞ
ꠇꠞꠞ ꠇꠞ ꠇꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠇꠞꠞꠇꠞ ꠢꠤꠞꠞ ꠇꠞꠞ ꠢꠤꠞꠞꠇ

בעבדך בעבד עברי (בעבדך בעבד עברי)[1]: ואם שפחה תקנה (ואם שפחה תקנה)[2] כאחת מהשפחות. ואם אמר לו (ואם אמר לו)[3] כאחת מהשפחות לא יצא כשפחות. ואם אמר לו (ואם אמר לו)[4]: כאחת מהשפחות יצא כשפחות. ואם אמר לו (ואם אמר לו)[5]: כאחת מהשפחות יצא כשפחות. ואם אמר לו (ואם אמר לו)[6]: כאחת מהשפחות יצא כשפחות. ואם אמר לו (ואם אמר לו):

ומה: ומשה ואהרן עם בני ישראל. ויתנדבו נדבות לה' ולא
נאמר: ומשה ואהרן עם כל ישראל. שהכהנים והלוים לא
נתנדבו כלום אלא הביאו מעשרותיהם.

ויהי ביום. ואם תאמר אם כבר הוקם המשכן ונתרצה
לו מי הוציא לחול: תלמוד לומר ויהי ביום. ביום שנגמרה
מלאכת המשכן[1] ונתרצה בהקמתו[2]. ויהי ביום כלה משה[3]
לשון נסתיים. כמו כלה דוד (שמואל ב' ו') לשון
סופים: ויקדש אותו ואת כל כליו. ויקדש את המזבח:
ואת כל כליו. ויקדש את הכיור ואת כנו. ויקדש את החצר:
ואת עמודיו. ויקדש את פתח החצר: ואת אדניו. ויקדש
את פתח שער החצר. ויקדש את המשכן ואת המזבח:
ואת המחתות. ויקדש את הפנימיות: ואת המזרקות.
ויקדש את החיצונות: ואת הכפות. ויקדש את הקטורת:
ואת המנורה. ויקדש את הנר: ואת השלחן. ויקדש את
הלחם: ואת המסך. ויקדש את הפרוכת: ואת כל כלי
עבודתם. ויקדש את כלי השרת: וימשח את המזבח.
ויקדש את המזבח: ואת כל כליו. ויקדש את הכיור:
ואת כנו. ויקדש את הכן: ואת אהרן. ויקדש את אהרן:
ואת בניו. ויקדש את בניו: ואת בגדיהם. ויקדש את
בגדי הכהונה:

---

(1) בהקמתו ונתרצה. (2) ויקדש. (3) נתן לב. (4) ויקדש את
הכלים ואת בגדי הכהונה.

ܬܫܥܝܬܐ. ܐܘܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܡܫܝܚܐ ܐܢܬ ܐܠܐ ܐܝܠܝܐ. ܘܐܢ
ܡܫܝܚܐ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ: ܕܡܫܬ ܫܘܠܛܢ ܒܟܠ ܥܡܡܐ: ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܐܠ ܬܗܘ ܒܝܬ: ܡܠܟܘܬ ܡܫܝܚܐ ܗܟܝܠ ܢܬܪܥܐ: ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܝܬ
(ܐܒܐ ܠܟ[1] ܫܪ: ܐܠܐ ܐܡ: ܒܝܬ ܡܟܝܠ ܟܝܠ ܒܝܬ ܐܠܗܐ
ܒܝܬ ܐܠܗܐ. ܘܒܝܬ ܡܠܟܘܬ ܐܢܫ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܝܬ (ܡܠܟ
ܡܠܟ ܐܢܫ: ܕܝܫܘܥ[2] ܢܦܩ. ܐܠܐ ܒܪܟ: ܐܡ ܒܝܬ ܐܒܝܢ
ܢܝܫ ܕܚܕܐ ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܟܠ ܟܝ ܒܝܬ ܐܒܐ ܕܐܡܪ:
ܒܝܬ ܟܝ: ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܐܠ ܢܫܟܚ. ܒܝܬ ܐܠܗܐ: ܒܝ
ܡܢ ܢܫܬܟܚ ܒܝܬ[3]: ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܐܢܫ. ܒܝ ܒܝ ܒܪ
ܒܝܬ ܒܝܬ ܐܠܗܐ[4]: ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܟܝ ܐܡܪ: ܡܒܝܟ ܐܠ
ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܒܝܬ: ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܟܠ ܐܝܬ ܟܠ: ܡܒܝܬ
ܐܡ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܠ ܡܢ ܒܝܬ ܐܠܗܐ: ܒܝ ܐܠ ܒܝܬ: ܒܝ
ܒܝܬ ܒܝܬ. ܒܪ ܡܝܬ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܐܠ ܡܢ ܐܡ ܒܝܬ
ܐܠܗܐ[5] ܒܝ ܒܝܬ ܐܠܗܐ. ܒܝܬ ܐܠ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ
ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܒܝ[6] ܒܝ ܒܝܬ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ
ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ
ܒܝ[7] (ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ ܐܠ ܒܝ
ܒܝ ܐܠ

جو ڪو ماڻهو ڪنهن کي چوي: ڪا ڏيئي ڏي: ڪو ڏيئي ڏيڻ
گهري ۽ ڏيڻ وارو ڏيڻ کان انڪار ڪري (ڏيڻ کان
روڪي[1])؟ جو ڪو ڪنهن کي چوي: تون منهنجي
ڪپڙي کي ڦاڙ: ۽ ڦاڙي ڇڏي. ۽ ڪنهن کي چوي:
تون منهنجي ڪپڙي کي ڦاڙ: ۽ ڦاڙي نه ڇڏي[2]. جو
ڪو ڪنهن کي چوي: تون منهنجي ڪپڙي کي ڦاڙ:
۽ ڦاڙي ڇڏي: ۽ ڪنهن کي چوي: تون منهنجي
ڪپڙي کي ڦاڙ: ۽ ڦاڙي نه ڇڏي[3]. ۽ ڪنهن کي
چوي: تون منهنجي ڪپڙي کي ڦاڙ: ۽ ڦاڙي ڇڏي[4].
جو ڪو ڪنهن کي چوي: مون کي ڏيئي ڏي: ۽ ڏيڻ
کان انڪار ڪري. جو ڪو ڪنهن کي چوي: مون کي
ڏيئي ڏي: ۽ ڏيڻ کان انڪار ڪري[5]. جو ڪو ڪنهن
کي چوي: مون کي ڏيئي ڏي. ۽ ڏيڻ کان انڪار ڪري[6]:
جو ڪو ڪنهن کي چوي: مون کي ڏيئي ڏي: ۽ ڏيڻ
کان انڪار ڪري[7]. جو ڪو ڪنهن کي چوي: مون کي
ڏيئي ڏي: ۽ ڏيڻ کان انڪار ڪري. جو ڪو ڪنهن کي
چوي: مون کي ڏيئي ڏي: ۽ ڏيڻ کان انڪار ڪري[8]:
جو ڪو ڪنهن کي چوي: مون کي ڏيئي ڏي: ۽ ڏيڻ
کان انڪار ڪري. جو ڪو ڪنهن کي چوي: مون کي
ڏيئي ڏي: ۽ ڏيڻ کان انڪار ڪري. جو ڪو ڪنهن کي
چوي: مون کي ڏيئي ڏي: ۽ ڏيڻ کان انڪار ڪري:

---

(1) ڏيڻ کان روڪي. ڏيڻ کان روڪي؟ (روڪڻ؟ نڪرڻ؟). (2) سڄو. (3) ڦاڙي.
(4) ubique in Cod. B. ڪنهن کي چوي. (5) ڪو. (6) جو ڪو ڪنهن کي چوي.
(7) ڏيڻ کان انڪار ڪري؟). (8) ڏيڻ کان انڪار ڪري.

ואם־שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ אם־כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר־יושת עליו׃ או־בן יגח או־בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ אם־עבד יגח או־אמה שור ישלם שלשים כסף לאדניו והשור יסקל׃ וכי־יפתח איש בור או כי־יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שם שור או חמור׃ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה־לו׃ ושור איש את־שור רעהו והמת ומכרו את־השור החי וחצו את־כספו וגם את־המת יחצון׃ או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה־לו׃

כי יגנב. ואם יש בידו גנב ונשבע לבעל הבית ואין

---

(1) קהלת ח׳ יב׳. (2) שמות כ״ב. (3) מיכה ז׳. (4) משלי ל׳.
(5) שמות כ״ב. (6) שם. (7) דברים כ״ב. (8) שמות כ״ב. (9) ישעיה׳.

שמיני עצרת הוא: (דברי רבי יהושע)[6]. ומסיק בגמרא דלא
נחלקו אלא לענין שאר ימים טובים שבשנה, אבל לענין
יום טוב האחרון של חג הסוכות הכל מודים שהוא שמיני
לחג, ואין לו שייכות לחג הסוכות כלל. ומפרש טעמא
דמאן דאמר שמיני עצרת הוא: משום דכתיב (במדבר כט)
ביום השמיני עצרת תהיה לכם. ומשמע ליה דיום זה
בפני עצמו הוא, ולא שייך לחג הסוכות כלל. ומאן דאמר
שמיני לחג הוא: סבר דכתיב (ויקרא כג) חג הסוכות
שבעת ימים לה'. ומשמע ליה דכל שבעת הימים הוא
חג הסוכות, ואין לחלק בין יום לשאר ימים. ומאן
דאמר שמיני עצרת הוא: סבר דכתיב (שם) ביום הראשון
מקרא קודש. ומשמע ליה דיום ראשון הוא יום טוב
לעצמו, ולא שייך לחג הסוכות כלל. ומאן דאמר שמיני
לחג הוא: סבר דכתיב (שם) ביום הראשון לקחתם לכם
פרי עץ הדר. ומשמע ליה דיום ראשון הוא יום טוב
לחג הסוכות, ולא לעצמו. ומאן דאמר שמיני עצרת הוא:
סבר דכתיב (שם) ביום הראשון שבתון. ומשמע ליה
דיום ראשון הוא יום טוב לעצמו, ולא לחג הסוכות כלל.
ומאן דאמר שמיני לחג הוא: סבר דכתיב (שם) ביום
השמיני שבתון. ומשמע ליה דיום שמיני הוא יום טוב
לחג הסוכות, ולא לעצמו. ומאן דאמר שמיני עצרת הוא:
סבר דכתיב (שם) ביום השמיני עצרת תהיה לכם. ומשמע
ליה דיום שמיני הוא יום טוב לעצמו, ולא לחג הסוכות
כלל. ומאן דאמר שמיני לחג הוא: סבר דכתיב (שם)
ביום השמיני שבתון. ומשמע ליה דיום שמיני הוא יום
טוב לחג הסוכות, ולא לעצמו. ומאן דאמר שמיני עצרת
הוא: סבר דכתיב (שם) ביום השמיני עצרת תהיה לכם.
ומשמע ליה דיום שמיני הוא יום טוב לעצמו, ולא לחג
הסוכות כלל. ומאן דאמר שמיני לחג הוא: סבר דכתיב
(שם) ביום השמיני שבתון. ומשמע ליה דיום שמיני הוא
יום טוב לחג הסוכות, ולא לעצמו. ומאן דאמר שמיני
עצרת הוא: סבר דכתיב (שם) ביום השמיני עצרת תהיה
לכם. ומשמע ליה דיום שמיני הוא יום טוב לעצמו, ולא
לחג הסוכות כלל. ומאן דאמר שמיני לחג הוא: סבר
דכתיב (שם) ביום השמיני שבתון. ומשמע ליה דיום
שמיני הוא יום טוב לחג הסוכות, ולא לעצמו. ומאן
דאמר שמיני עצרת הוא: סבר דכתיב (שם) ביום השמיני
עצרת תהיה לכם. ומשמע ליה דיום שמיני הוא יום טוב
לעצמו, ולא לחג הסוכות כלל. ומאן דאמר שמיני לחג
הוא: סבר דכתיב (שם) ביום השמיני שבתון. ומשמע
ליה דיום שמיני הוא יום טוב לחג הסוכות, ולא לעצמו.
ומאן דאמר שמיני עצרת הוא: סבר דכתיב (שם) ביום
השמיני עצרת תהיה לכם. ומשמע ליה דיום שמיני הוא
יום טוב לעצמו, ולא לחג הסוכות כלל. ומאן דאמר
שמיני לחג הוא: סבר דכתיב (שם) ביום השמיני שבתון.
ומשמע ליה דיום שמיני הוא יום טוב לחג הסוכות, ולא
לעצמו. ומאן דאמר שמיני עצרת הוא: סבר דכתיב (שם)
ביום השמיני עצרת תהיה לכם. ומשמע ליה דיום שמיני
הוא

כלבים תשליכון אותו לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא בהמה חיה ועוף מנין לרבות כל הטמאים ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא טמאים מנין לרבות את הנבלות ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נבלות מנין לרבות את הטריפות ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא טריפות מנין לרבות את הנחנקים ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נחנקים מנין לרבות את הנמכרים לנכרי ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לנכרי מנין לרבות את הנמכרים לישראל ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לישראל מנין לרבות את הנמכרים לגר תושב ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לגר תושב מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי מנין לרבות את הנמכרים לעבד כנעני ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד כנעני מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי לזמן ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי לזמן מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי לעולם ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי לעולם מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין שנמכר בבית דין ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין שנמכר בבית דין מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין שנמכר בבית דין שנמכר בגנבתו ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין שנמכר בבית דין שנמכר בגנבתו מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין שנמכר בבית דין שנמכר בגנבתו שנמכר בגנבת גנבתו ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין שנמכר בבית דין שנמכר בגנבתו שנמכר בגנבת גנבתו מנין לרבות את הנמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין שנמכר בבית דין שנמכר בגנבתו שנמכר בגנבת גנבתו שנמכר בגנבת גנבת גנבתו ת"ל לכלב: (שמות כב ל) אין לי אלא נמכרים לעבד עברי לעולם שנרצע ברצועה של כל מין שנמכר בבית דין שנמכר בגנבתו שנמכר בגנבת גנבתו שנמכר בגנבת ג

שהיו מוציאין לפניהם: אין מוציאין להם לא חלוקי אבנים ולא גרוגרות ולא תבן ולא קש אלא כדי שיאכלו ויחזרו. ואם הוציאו להם ואכלו אין מעלין אותם לא על המטה ולא על הספסל אלא מניחין אותם על הארץ. ואם היו מתים מניחין אותם על הארץ. ואין מוציאין לפני המת לא מים ולא שמן ולא בגדים ולא מטה ולא ספסל אלא כדי שיתעסקו בו. ואין מוציאין לפני המת לא מים ולא שמן ולא בגדים ולא מטה ולא ספסל אלא כדי שיתעסקו בו. ואין מוציאין לפני המת לא מים ולא שמן ולא בגדים ולא מטה ולא ספסל אלא כדי שיתעסקו בו.

כיצד מוציאין. הרי שהיו שם שני מתים אחד גדול ואחד קטן: מוציאין את הגדול ומניחין את הקטן. שני גדולים מוציאין את הראשון ומניחין את השני. שני קטנים מוציאין את שניהם. שני גדולים ושני קטנים מוציאין את הגדולים ומניחין את הקטנים. שני גדולים ושני קטנים ושני מתים מוציאין את הגדולים ומניחין את הקטנים. שני גדולים ושני קטנים ושני מתים מוציאין את הגדולים ומניחין את הקטנים. שני גדולים ושני קטנים ושני מתים מוציאין את הגדולים ומניחין את הקטנים.

---

(1) כלי שרת. (2) ארונות. (3) מקום שמניחין בו את המת. (4) בחבטאה: בחבטאה: בחבטאה: בחבטאה: בחבטאה: בחבטאה. (5) אלמנה. (6) מוציאה. (7) אין מוציאה כן.

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: שלשה דברים נאמרו בשבועת העדות, ואלו הן: שבועת העדות שבועת אמת, שבועת שוא, שבועת בטוי. שבועת אמת, כגון שנשבע לו שהוא חייב לו מנה, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת שוא, כגון שנשבע לו שאין לו עליו כלום, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת בטוי, כגון שנשבע לו שלא יאכל היום ולא יישן למחר, ולבו בטוי שלא יעמוד בשבועתו. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: שלשה דברים נאמרו בשבועת הדיינין, ואלו הן: שבועת הדיינין שבועת אמת, שבועת שוא, שבועת בטוי. שבועת אמת, כגון שנשבע לו שהוא חייב לו מנה, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת שוא, כגון שנשבע לו שאין לו עליו כלום, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת בטוי, כגון שנשבע לו שלא יאכל היום ולא יישן למחר, ולבו בטוי שלא יעמוד בשבועתו. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: שלשה דברים נאמרו בשבועת הפקדון, ואלו הן: שבועת הפקדון שבועת אמת, שבועת שוא, שבועת בטוי. שבועת אמת, כגון שנשבע לו שהוא חייב לו מנה, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת שוא, כגון שנשבע לו שאין לו עליו כלום, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת בטוי, כגון שנשבע לו שלא יאכל היום ולא יישן למחר, ולבו בטוי שלא יעמוד בשבועתו. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: שלשה דברים נאמרו בשבועת השומרין, ואלו הן: שבועת השומרין שבועת אמת, שבועת שוא, שבועת בטוי. שבועת אמת, כגון שנשבע לו שהוא חייב לו מנה, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת שוא, כגון שנשבע לו שאין לו עליו כלום, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת בטוי, כגון שנשבע לו שלא יאכל היום ולא יישן למחר, ולבו בטוי שלא יעמוד בשבועתו. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: שלשה דברים נאמרו בשבועת השותפין, ואלו הן: שבועת השותפין שבועת אמת, שבועת שוא, שבועת בטוי. שבועת אמת, כגון שנשבע לו שהוא חייב לו מנה, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת שוא, כגון שנשבע לו שאין לו עליו כלום, ואמת הוא שחייב לו מנה. שבועת בטוי, כגון שנשבע לו שלא יאכל היום ולא יישן למחר, ולבו בטוי שלא יעמוד בשבועתו.

(1) מכאן ואילך. (2) חסר. (3) מחוק. (4) נראה. (5) פרוש. (6) מכאן (אולי ? N. E.).

שלא עשני גוי. שלא עשני עבד. שלא עשני אשה. ואומר אשר יצרני כרצונו. כן אומר שעשני בן חורין. שעשני איש. שעשני ישראל. שעשני בעל מצות. שעשני בעל תפלין. ואומר שלא עשני גוי. שכל האומות כאין לפניו. הרי הן כקיא ושכח. ואומר שלא עשני עבד. שאף העבדים חייבים במצות. אבל אינם זריזים כבני חורין. ואומר שלא עשני אשה. שהנשים פטורות מכל המצות. ואומר שעשני איש. שהאנשים זריזים ומקבלים שכר על המצות. ואומר שעשני ישראל. שכל ישראל מקריבים קרבן תמיד של שחר ושל בין הערבים. ואומר שעשני בעל מצות. שהוא מקבל שכר על המצות. ואומר שעשני בעל תפלין. שהוא מניח תפלין בכל יום. ואומר שעשני בן חורין. שהוא מתפלל בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ואומר שעשני איש. שהוא מתפלל בשחרית ובמנחה ובמעריב. ואומר שעשני ישראל. שהוא מתפלל בשחרית ובמנחה ובמעריב. ואומר שעשני בעל מצות. שהוא מתפלל בשחרית ובמנחה ובמעריב. ואומר שעשני בעל תפלין. שהוא מתפלל בשחרית ובמנחה ובמעריב

שהחמיצה בפסח[1] בין שהוא חמץ בין שהוא
(פרק שמיני) [2]: מתני' אין בודקין את החמץ
אלא לאור הנר בלילי ארבעה עשר: ואין
בודקין אלא במקום שדרכן להניח שם חמץ:
ואין בודקין אלא בכל מקום שאדם אוכל
ושורף ושוהה: כיצד כיון שבדק את הבית
ואת הגומא ואת הגלל ואת הכלונסות[3] ואת
החצרות ואת הבתים ואת העליות ואת
הבתים שהן בנויין על גבי הגמלים ועל גבי
האניות: בשחרית הוא מוליך עשרה בנים
לפניו ומי שאין לו בנים מוליך עשרה
שקים לפניו: בנים מבהילין אותו שלא
יבדוק ושקים מאירין לו: רבי מאיר אומר
אף מי שאין לו לא בנים ולא שקים יבדוק
בלילי ארבעה עשר: ואם בדק בלילי
ארבעה עשר לא בדק בלילי חמשה עשר:
גמרא. מאי טעמא דרבי מאיר אמר קרא
לא ימצא בבתיכם. ורבנן הא כתיב לא
יראה לך ולא ימצא לך. ורבי מאיר הא
כתיב לא ימצא לך ולא יראה לך: ורבנן

(1) כלה. (2) חסר. (3) בלבוש. (4) בלשון יוני. (5) חסר.

ڪنهن کي: تون ڪير آهين؟ (۵) ۽ هو پاڻ کي ڪجهه
ڪونه سمجهندو هو: پر جيئن ڪنهن ڪتي جي
ڪنهن ڪتي کي ڏٺو هو: تيئن هو ڪنهن
ڪتي کي ڏسندو هو: ۽ هو ڪنهن ڪتي
جي ڪنهن ڪتي کي ڏسڻ جي ڪري
ڪنهن ڪتي جي ڪنهن ڪتي کي
ڏسڻ جي ڪري ڪنهن ڪتي
جي ڪنهن ڪتي کي
ڏسڻ جي ڪري.

(۱) هڪ ڀيري. (۲) هڪ ڀيرڪڙي. (۳) ڪنهن. (۴) هو. (۵) ڪهڙو آهين. (۶) کي. (۷) ڪيڪاڻ. (۸) ڀلجي.

ויכו בנוב עיר הכהנים: ויכו לפי חרב מאנשים ונשים.
עולל וינק בקרו וחמוריו: ויקח בניהו בן יהוידע
ויעבר לפניהם: ויהי כשמעו כל הגוים: ויראו
ויחרדו איש מפני אחיו: ויקח שאול את העם.
ויפקדם בטלאים: לאמר כעת יאמרו העם: ויהי
בהכות שאול את העמלקי[1] ויבא: ויכה העמלקי.
ויכה בחד בחד: ויכה בשני בשני: ויכה בשלישי
בשלישי: ויכה בעשרה בעשרה: ויכה במאה במאה.
ויכה באלף באלף: ויכה בעשרת אלפים עשרת אלפים:
ויכה בשבעים שבעים: ויכה בשבעת אלפים שבעת אלפים.
ויכה בשבעת אלפים שבעת אלפים: ויכה בשבעת אלפים
שבעת אלפ

ميڙهه: حد ٻنهي ڏيڻ جي ڏکڻ: ميڙهه جي ڏکڻ پاسي جو[1]
ميڙهه ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڪ شهر کي حڪم ڪرڻ.
هيءَ ڏن ڪي حد مڙهه: جڪ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ
حڪمڻ.

ڏن ڏاڀڻ. ڏاڀڻ جي ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ
ڏاڀڻ حڪ سڏڻ: ٻنهي ڏاڀڻ ميڙهه: ڪڏ
ٻڌڻ جي ڏاڀڻ. سڀ ڏي ميڙهه ٻاهرين ڏاڀڻ: ميڙهه.
سڏ ڏي ڪڏ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ: سڏ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڪ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ[2] ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ. ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ. ڏاڀڻ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ:
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ. ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ:
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ
ڏاڀڻ[3] ڏاڀڻ ڏاڀڻ. ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ[4] ڏاڀڻ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ. ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ:
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ[5] ڏاڀڻ: ڏاڀڻ. ڏاڀڻ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ: ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ
ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ ڏاڀڻ

(1) ڏاڀڻ. (2) ڏاڀڻ. (3) ڏاڀڻ. (4) ڏاڀڻ. (5) ڏاڀڻ.

וְהַכֹּל בְּמִדָּה אַחַת: וְכֵן בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים שֶׁהוּא יוֹם סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכַפָּרָה עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת הַחֲמוּרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה, אֵין מְבַקְּשִׁים עַל עֲבֵרָה קַלָּה יוֹתֵר מִשֶּׁמְּבַקְּשִׁים עַל עֲבֵרָה חֲמוּרָה, וְכֵן בְּכָל הַמִּצְוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה. וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה: כְּשֵׁם שֶׁמִּצְוַת עֲשֵׂה חֲמוּרָה כָּךְ מִצְוַת לֹא תַּעֲשֶׂה חֲמוּרָה, וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וְכָל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמֹרוּ, שֶׁכָּל הַמִּצְוֹת שָׁוֹת לְפָנַי. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה: כָּל הַמְקַיֵּם מִצְוָה אַחַת מִן הַתּוֹרָה בְּכָל לִבּוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ, מַאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְכָל הַמְקַלְקֵל מִצְוָה אַחַת מִן הַתּוֹרָה, מְקַצְּרִין יָמָיו וְשָׁנָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה: כָּל הַמְקַיֵּם מִצְוָה אַחַת מִן הַתּוֹרָה, מַאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְכָל הַמְקַלְקֵל מִצְוָה אַחַת מִן הַתּוֹרָה, מְקַצְּרִין יָמָיו וְשָׁנָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה: כָּל הַמְקַיֵּם מִצְוָה אַחַת מִן הַתּוֹרָה, מַאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְכָל הַמְקַלְקֵל מִצְוָה אַחַת מִן הַתּוֹרָה, מְקַצְּרִין יָמָיו וְשָׁנָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה.

וְזֶה לְשׁוֹן הַמְחַבֵּר. אֲשֶׁר הוֹצִיא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם וּבְיַם סוּף וּבְמִדְבַּר סִינַי, וְהוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ (1)מַכּוֹת מִצְרַיִם(1): וְהוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ (2)מַגֵּפָה(2): וְהוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ (3)מַכָּה בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם(3): וְהוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מַכַּת בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם. וְהוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מַכַּת בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם. וְהוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מַכַּת בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם. וְהוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מַכַּת בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם. וְהוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מַכַּת בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם. וְהוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מַכַּת בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם.

---

(1) מַכּוֹת מִצְרַיִם. (2) מַגֵּפָה. (3) מַכָּה בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם: מַכַּת בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם.

קיין אַפֿט אויפֿגעשטאַנען: אויפֿן אַלטן פֿלאַץ אַרומגעגאַנגען
אַלע זײַנע פֿרײַנד. אַלע זאַכן זענען אים אַזוי פֿרעמד
אויף דער וועלט: ווי אַ פֿרעמדער איז ער אַהער
אין: נאָר אַ פֿרעמדער אין אַ פֿרעמדער שטאָט
איז אַ מענטש אַזוי ווי ער(1). אַלע זענען אים
פֿרעמד: אַלע זענען אים אַ חידה. ער פֿאַרשטייט
זיי נישט: ער ווייסט נישט וואָס זיי רעדן(2) צווישן
זיך. ווען ער הערט זיי רעדן: זיי רעדן אַ שפּראַך(3)
וואָס ער פֿאַרשטייט נישט. ווען ער זעט זיי
אַרבעטן: זיי אַרבעטן אויף אַ וועג(4) וואָס ער
פֿאַרשטייט נישט. ווען ער זעט זיי עסן: זיי עסן
(5)עפּעס אַנדערש ווי ער. ווען ער זעט זיי שלאָפֿן:
(6)זיי שלאָפֿן אויף אַ וועג וואָס ער פֿאַרשטייט
נישט. ווען ער הערט זיי זאָגן: זיי זאָגן אַ תּפֿילה
(7)אויף אַ וועג וואָס ער פֿאַרשטייט נישט. ווען
ער זעט זיי ליגן אין בעט: זיי ליגן אויף אַ וועג
(8)וואָס ער פֿאַרשטייט נישט. ווען ער זעט זיי
אַרבעטן: זיי אַרבעטן אויף אַ וועג וואָס ער
פֿאַרשטייט נישט. ווען ער הערט זיי רעדן: זיי
רעדן אַ שפּראַך וואָס ער פֿאַרשטייט נישט.
ווען ער זעט זיי עסן: זיי עסן עפּעס אַנדערש
ווי ער. ווען ער זעט זיי שלאָפֿן: זיי שלאָפֿן
אויף אַ וועג וואָס ער פֿאַרשטייט נישט.
ווען ער הערט זיי זאָגן: זיי זאָגן אַ תּפֿילה
אויף אַ וועג וואָס ער פֿאַרשטייט נישט.
ווען ער זעט זיי ליגן אין בעט: זיי ליגן
אויף אַ וועג וואָס ער פֿאַרשטייט נישט.

(1) אַ פֿרעמדער אין אַ פֿרעמדער שטאָט. (2) רעדן. (3) שפּראַך. (4) אַרבעטן. (5) עסן.
(6) שלאָפֿן. (7) אַ תּפֿילה. (8) אויף. (9) ליגן.

ولا يجوز أن يكون الإنسان[1] جوهرًا بسيطًا: لأن الجوهر البسيط لا يتحرك ولا يتغير: والإنسان يتحرك ويتغير. وأيضًا فإن الجوهر البسيط[2] لا يتجزأ ولا ينقسم[3] أجزاء مقدارية: والإنسان ينقسم أجزاء مقدارية: فليس الإنسان جوهرًا بسيطًا. وأيضًا فإن الجوهر البسيط[4] لا يدرك بحاسة من الحواس الخمس. والإنسان يدرك بالحواس الخمس: فليس الإنسان جوهرًا بسيطًا. وأيضًا فإن الجوهر البسيط لا يعقل بالقوة العاقلة: والإنسان يعقل بالقوة العاقلة. فليس الإنسان جوهرًا بسيطًا. وأيضًا فإن الجوهر البسيط[5] لا يُدرَك: لأنه لا يُرى ولا يُلمس (لأنه[6] ليس بجسم) ولا يُحَسّ بشيء من الحواس. والإنسان يُدرَك: لأنه يُرى ويُلمس ويُحَسّ بالحواس[7]. فليس الإنسان جوهرًا بسيطًا. وأيضًا فإن الجوهر البسيط[8]: لا يكون إلا واحدًا فقط: لأنه لا يتجزأ ولا ينقسم. والإنسان ليس واحدًا فقط: لأنه يتجزأ وينقسم أجزاء مقدارية. فليس الإنسان جوهرًا بسيطًا. وأيضًا فإن الجوهر البسيط لا يتحرك ولا يتغير: والإنسان يتحرك ويتغير. فليس الإنسان جوهرًا بسيطًا.

---

(1) يجد له جد. (2) جوهر كب. (3) يتجزأ. (4) تسقط.
(5) جوهر. (6) ليس جسمًا. (7) بحواسه. (8) كجوهر.
(9) كالجوهر. (10) لا.

כְּלֵב בְּלֵבְלְבְּלֵבְלֵב. נְבֵא מִפְּנֵי כְּלֵבִים רָעִים (בְּלֵב
לְבֵאשׁ[1]: בְּעֵבֶר לְבְּלֵבְלֵב[2]. מְלֵבֵּב בֵּית בְּלֵב מָלֵא מְלֵבְלֵב:
מְלֵבֵּב בֵּא בְּלֵב לְבְּלֵבְלֵב אֵם בֵּן (אֵשֶׁת מְלֵבְלֵב[3]:
מְלֵבְלֵבִים בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב. מְלֵבְלֵבִים מְלֵבְלֵבִים כְּלֵב בְּלֵב:
בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵבִים בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב. מְלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב
מְלֵבֵּב מְלֵבְלֵב: בְּלֵב בְּלֵב בְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב. מְלֵבְלֵב מְלֵבְלֵבִים בְּלֵבְלֵב:
בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵבִים בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב. מְלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב
כְּלֵב מְלֵבְלֵבִים[4] מְלֵבְלֵבִים בְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵבִים[5]. מְלֵבְלֵבִים לְבְּלֵבְלֵב
בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב: בְּלֵב לְבְּלֵבְלֵב בְּלֵב בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב
לְבְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵבִים: בְּלֵבְלֵבִים בְּלֵב מְלֵבְלֵבִים[6] מְלֵבְלֵב: לְבְּלֵבְלֵב
בְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵבִים בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב. מְלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב:
בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב:
מְלֵבְלֵבִים[7] בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב בְּלֵב: לְבְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב
(בְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב[8] בְּלֵבְלֵב? בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב:
בְּלֵב: בְּלֵב בְּלֵב בְּלֵבְלֵב בְּלֵב מְלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב: בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב
בְּלֵב בְּלֵבְלֵב[9] בְּלֵב לְבְּלֵבְלֵב. מְלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב
בְּלֵב מְלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב בְּלֵב: בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב
מְלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב בְּלֵב מְלֵבְלֵב[9] בְּלֵבְלֵב: בְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב
בְּלֵב מְלֵבְלֵב בְּלֵב: בְּלֵב בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב לְבְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב
מְלֵבְלֵב: בְּלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב מְלֵבְלֵב בְּלֵבְלֵב

(1) [אִשָּׁה]. (2) לְבְּלֵבְלֵב. (3) מְלֵבְלֵב. (4) בְּלֵב. (5) מְלֵבְלֵב.
(6) בְּלֵבְלֵב. (7) מִלֵּב בְּלֵבְלֵבִים. (8) לְבְּלֵבְלֵב. (9) מְלֵבְלֵב.

جيڪي ڪنهن جي حڪم سان (جيڪي ڪهڙي سبب سان ڏيڪاريا[1]). جيڪي ڪنهن ڏينهن ڏيڏڙ: ڪو جڳهه ٻڌل ڏينهن: ٻڌل ڪيترن ڏينهن جي ڏينهن ڏينهن جي ڏينهن ڏينهن جي ڏينه

هَمُكْنْ (دِنَّعْمَهُنْ مِحْمَحْصَّنْ[1]: مَكْ نِهِمِحْ دِمِحْدَ
بَكْ مِحْكُمْ دِهِمَّنْ حَحْنْ هَّ دَحْنْ: مَهْبَّنْهِ حَحْنْ هَّ دَحْنْ[2]: مَهْبَّنْهِ حَحْنْ هَّ دَحْنْ:
هُجْهَّمْ هَّ دِسِكْ: مَنِحَمْهِ كَ حَهَّمْنْ دِحْنْ هَّ
مِحْ دِقَّنْ كَ. مَجْمَحْ هَكْمَحْ حَدَّهْ نْكَهْنْ. مَحْ
مَهَّنْ هَّ: كَ نَّعْ مَ مَكْمَحْهَ[3] نَّه مَ بَحَّ هَّ
كَ نْحَنْ بَكْ مَجْمَ. مَحْمَحْمَ مَ هَّ مَ هَّ: دَّكْ
دَكْ مَكْمَحْ نِمَّ نِهِسْ: نْمَجْنْ دِمِحْ كَمِحْصَّنْ[4] هَّ.

دَّنْ دِمِحْمَحْ. نَّه مَهْ كَهَّنْ مَحْبَّنْ مِحْنْ مِحَهَّنْ
مَحْبَّنْ: مَكْ هَّ (مَحْمَكْ مَهْ[5] حَّمَ مَحْمَ مَحْكُمْ
حَكْمَهَّنْ: نْكْ نِ كَ مَحْنَّهَ مِحْ دِمِحْبَنْ مَحْمَحْ:
نْكْ مَحْكُمْ نْمَحْنْهِ مَحْنَّنْ دَنَّهَّنْ مَحْبَّنْ مَحْمَكْ مَ
حَهَّنْ نْكَهْنْ: مَحْبَّنْ مَحْمَحْ دَهَّمَحْهَّ. مَنِ حَحْ
مَحْمَحْ مَهْ نَّعْ مَ هَّمَ دَهْنَ كَهَّ مَحْكُمْ
مَحْمَحْ: نَّه مَ مَحْكَحْمَحْنَّ[6] دَنَّعْ: مِحْهَّمَ مَهْ حَّمَ
مَحْمَحْ دَهَّمَ مِحْكَّمَ مَهْ: مَحْمَحْ مَهْ سَكَّمَ
دَهَّمَ مَحْمَكْ مَهْ نِهِسْ مَحْكُمْ[7] دَنِحْ هَّ وَحَنْ كَنْ سَحْنَّ: قَحْمَ مَهْ دَكْ
مِحْمَحْكُمْ دَهَّ مَحْمَكْ كَهَّ: مَحْمَحْ (مَهَّ مَنَسَّنْ
مِحْمَحْنَّ[8].

(1) دِمِحْمَحْنْ. (2) دِحْمَحْنَّ. (3) مَكْمَحْمَ. (4) دِمِحْمَحْنْ.
(5) نَّه مَهْ كَ. (6) نَحْمَحْنْ. (7) مَحْمَكْ. (8) مَحْمَحْ
مَهَّ مَنَسَّنْ.

ذُنَّ (ذَعْبَذُهدهُ. .ﻉﻝﻥ ﻩﻡﺏ ﻥﻝﻩ[1] ﺏﻥﺏﺏ ﺏﺏﺏﺏﺏ
ﺏﺏﺏﺏ ﻩﻝﻩﻩﻩﻩ ﺏﺏﺏ ﻩﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩﻩ: ﻩﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ
ﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ. ﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩ
ﻩﻩﻩﻩﻩ: ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ
ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩﻩ: ﻩﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩﻩ
ﻩﻩﻩﻩﻩ: ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ ﻩﻩﻩﻩﻩ
ﻩﻩﻩﻩﻩ

دَّتْ دِهِمَّدَهَدَ. دَوْتْ مَوْ مَدْهَدِهَدَهَ[1] مَدْدَّ دَوْتْ دَوْ دَوْتْ دَوْتْ مَدْهَدِهَدَهَ: دَتْ[2] دَوْ دَدِوْدَتْ دَوْتْ دَوْتْ دَوْ

כל שאינו שקול כנגדה אינו נהרג: גמ' מנא הני מילי דאמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: דכתיב (ויקרא כ"ד) ונתן בעמיתו מום כאשר עשה כן יעשה לו. מה הוא עושה בו כך הוא עושה בו. אמר רב אחא בר יעקב: מאי קרא (1) דכתיב כי יתן מום באדם כאשר עשה כן יעשה בו. כתיב הכא מום וכתיב התם [מום (2) ואי] (3) מה התם בעין אף הכא בעין. ואי מה התם בעין ומום אף הכא בעין ומום? הכתוב אחד הוא בעין ומום. ואי מה התם בעין ומום אף הכא בעין ומום! הכתוב אחד הוא בעין. ואי מה התם בעין אף הכא בעין! הכתוב אחד הוא בעין ומום. ואי מה התם בעין ומום אף הכא בעין ומום! הכתוב אחד הוא (ויקרא כ"ד) כן יתן מום באדם כאשר עשה כן יעשה לו: אמר רבי יוחנן: אמר קרא (ויקרא כ"ד) ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו! הכתוב אחד הוא בעין ומום: שבועה שהיא כשבועה. (4) כתיב הכא (ויקרא כ"ד) ונתן בעמיתו מום. (5) וכתיב התם (שמות כ"א) ונתן בעל הבית לאלהים. (6) כתיב הכא (ויקרא כ"ד) ואיש כי יתן מום באדם. (7) וכתיב התם (שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו. (8) כתיב הכא (ויקרא כ"ד) כן יתן מום באדם. וכתיב התם (שמות כ"א) כן יעשה לו. (1) חסר. (2) חסרה. (3) חסרו (ו"ו ו"ו) חסרו (ו"ו ו"ו) מחסרי"ן.

מִבְּלִי רְצוֹנוֹ[1] אֶל זוּלָתוֹ! וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ: אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּדָבָר
שֶׁאֵינוֹ שֶׁלּוֹ: כִּי אֵין שׁוּם דָּבָר בָּעוֹלָם שֶׁיִּהְיֶה לְאָדָם בְּהֶכְרֵחַ
וּבְטִבְעוֹ[2]! וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ שֶׁאֵין לְאָדָם לְהַזִּיק לַחֲבֵרוֹ: כִּי אֵין זֶה
שֶׁלּוֹ: וְעַל כֵּן אֵין לוֹ לְהַזִּיק לַחֲבֵרוֹ: וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ[3]: אֵין
מַזִּיקִין אֶלָּא לְמִי שֶׁיֵּשׁ לָהֶם חֵלֶק בְּאוֹתוֹ דָּבָר! כְּגוֹן שֶׁהָיָה
לוֹ מָמוֹן בְּיָדוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ: אֲבָל אִם אֵין לוֹ שׁוּם חֵלֶק בְּאוֹתוֹ
דָּבָר: אֵין לוֹ לְהַזִּיק לוֹ כְּלָל. וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ: כָּל הַמַּזִּיק
בְּדַעַת מִן הַדִּין הוּא מְשַׁלֵּם: כְּלוֹמַר: כָּל הַמַּזִּיק לַחֲבֵרוֹ
בְּדַעַת שֶׁהוּא מִן הַדִּין שֶׁיְּשַׁלֵּם לוֹ. כִּי אֵין זֶה שֶׁלּוֹ כְּלָל.
וְאֵין לוֹ לְהַזִּיק לוֹ: וְעַל כֵּן הוּא מִן הַדִּין שֶׁיְּשַׁלֵּם לוֹ.
וְאֵין כֵּן בְּמִי שֶׁהִזִּיק לוֹ בְּאֹנֶס: כְּגוֹן שֶׁנָּפְלָה עָלָיו
הַקּוֹרָה[4]. וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה: שֶׁאֵין זֶה מִן הַדִּין שֶׁיְּשַׁלֵּם לוֹ:
כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק בְּאוֹתוֹ דָּבָר: וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ[5]: אֵין מְשַׁלְּמִין
אֶלָּא מִן הַמֻּבְחָר שֶׁבְּיוֹתֵר: כְּלוֹמַר: שֶׁאֵין לוֹ לְשַׁלֵּם לוֹ
אֶלָּא מִן הַמֻּבְחָר שֶׁבְּיוֹתֵר שֶׁיֵּשׁ לוֹ: וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ: אֵין
מְשַׁלְּמִין אֶלָּא מִן הַיָּפֶה שֶׁבְּיוֹתֵר: כְּלוֹמַר: שֶׁאֵין לוֹ לְשַׁלֵּם
לוֹ אֶלָּא מִן הַיָּפֶה שֶׁבְּיוֹתֵר שֶׁיֵּשׁ לוֹ. וְכֵן שֶׁאָמְרוּ: אֵין
מְשַׁלְּמִין אֶלָּא מִן הַנָּקִי שֶׁבְּיוֹתֵר: כְּלוֹמַר: שֶׁאֵין לוֹ לְשַׁלֵּם
לוֹ אֶלָּא מִן הַנָּקִי שֶׁבְּיוֹתֵר שֶׁיֵּשׁ לוֹ. וְכֵן כָּל כַּיּוֹצֵא בָּזֶה.

---

(1) מבלתי רצונו. (2) ומטבעו. (3) ואמרו. (4) הקורה. (5) ואמרו.
(6) כמו שהזכרנו למעלה. (7) ומטבעו.

ܟܬܒ ܠܗ ܒܫܘܠܡ ܥܠ ܐܦ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܚ̈ܪ̈ܢ ܕܡܫܟܚ̈ܝܢ ܠܗ ܐ̈ܢ ܐ̈ܢ ܐ̈ܢ

ויהי כאשר[1] ראה את כל הנעשה ויתמלא רוח קנאה ויתעורר לבו בקרבו ויקח את החרב אשר היתה תלויה[2] על ירכו ויכה[3] את הסוס ויפצעהו[4] בכף רגלו הימנית. ויפול הסוס ארצה ויתגולל בדמיו: ויקם ויעמוד על רגליו:

ויקח ויחתוך. ויהי כאשר ראה[5] את הנעשה: ויקח את החרב[6] ויחתוך את כל הרגל אשר לסוס: ויפלו הרגל ואזן הסוס ארצה: וכל העם אשר היו שם ראו את הנעשה: ויתמהו[7] מאד על הדבר הנפלא הזה: ויקחו את הרגל ואת האזן[8] מאת הסוס. ויתנו לפני הרופא: (ויקרא[9] בשמו) ויאמר[10] לו. קח את הרגל ואת האזן ותן אותם על הסוס ויעמדו על מקומם: ויעשו כן ויתנו אותם על הסוס ויעמדו על מקומם: ויתמהו כל העם מאד: ויאמרו איש אל רעהו: אין כזאת בכל הארץ הזאת: ויהי כאשר שמע המלך את הדבר הזה ויתמה מאד: ויקרא אל הרופא ויאמר אליו: הגידה נא לי מה שמך ומה מלאכתך: ויען הרופא ויאמר אליו: שמי אנטוניוס[11] ומלאכתי רפואת בני אדם: ויאמר המלך אליו: אם כן אתה הוא אשר ראוי לך לרפא את בתי: ויען הרופא ויאמר אליו: אם יחפוץ המלך לתת לי את בתו לאשה אז אוכל לרפאותה

ואמרתי אליו: אם יש בך חכמה ומדע, אז אתה[1] מאושר: אך אם לאו, אז אני אומר לך: קום מעל כסא המלכות (משפט) שלי, ואל תשב עליו במקומי. אז יקום החכם[2] מלפני ויסע לדרכו. אך אם לא יקום, אז אשאל אותו שאלות קשות, עד אשר יבוש ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד, עד אשר יתבלבל ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד, עד אשר יתבלבל מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד ויקום ממקומו. ואם לא יקום גם אז, אז אשאל אותו שאלות קשות מאוד

ואלה מסעי בני ישראל: אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן. ויכתב משה את מוצאתם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאתם. ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים. ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים. ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכות. ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר בקצה המדבר. ויסעו מאתם ויחנו על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל. ויסעו מעל פני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה. ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילמה שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם. ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף. ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין. ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה. ויסעו מדפקה ויחנו באלוש. ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם. ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני. ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה. ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות. ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה. ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ. ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה. ויסעו מלבנה ויחנו בחרדה. ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת. ויסעו ממקהלת ויחנו בהר שפר. ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה. ויסעו מחרדה ויחנו במתקה. ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה. ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות. ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן. ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד. ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה. ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה. ויסעו מעברונה ויחנו בעציון גבר. ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש. ויסעו ממדבר צן ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום. ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים. ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמונה. ויסעו מצלמונה ויחנו בפונן. ויסעו מפונן ויחנו באבות. ויסעו מאבות ויחנו בעיי העברים בגבול מואב. ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד. ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמון דבלתימה. ויסעו מעלמון דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו. ויסעו מהרי עברים ויחנו בערבות מואב על ירדן יריחו. ויחנו על הירדן מבית הישמות עד אבל השטים בערבות מואב.

(1) כשהוא. (2) (אחזת? N. E.). (3) אלה. (4) כשהוא.

כי: בני[1] עבדיהם. שמעו ישראל ואין אתם: אלא כי בני עבדיהם הם: ויצא אל אחיו: מכאן שהיה מתגאה: ויפן כה וכה: ויאמר כי אין איש: ויך את המצרי: מכאן שהיה מתגאה: ויטמן בחול: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר למה תכה רעך: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר מי שמך לאיש שר: מכאן שהיה מתגאה: ויירא משה: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר אכן נודע הדבר: מכאן שהיה מתגאה: ויברח משה: מכאן שהיה מתגאה: ויבא משה: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר אל יתרו: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר יתרו: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר אל בנות יתרו: מכאן שהיה מתגאה: ותבאנה אל רעואל: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר אל בנותיו: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר אל בנות יתרו: מכאן שהיה מתגאה: ותבאנה אל רעואל: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר אל בנותיו: מכאן שהיה מתגאה: ויאמר יתר

ڪتاب جو نالو ڪتاب جي آخر ۾ آهي: ڪتاب جي شروع ۾ نالو لکڻ جو سبب
لکيو آهي. ڪتاب جي شروع ۾ (لکڻ جو سبب[1]: ڪتاب جي آخر ۾ نالو
ڏيڻ جو سبب: ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب: ڪتاب جي
آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب[2] ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو
سبب[3] ڪتاب جي آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب: ڪتاب جي شروع ۾
ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب[4]. ڪتاب جي آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب:
ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب[5] ڪتاب جي آخر ۾ ڪتاب جي
ڪرڻ جو سبب: ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب؟ ڪتاب جي
آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب: ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو
سبب: ڪتاب جي آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب. ڪتاب جي شروع ۾
ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب[6] ڪتاب جي آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب:
ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب[7] ڪتاب جي آخر ۾ ڪتاب
جي ڪرڻ جو سبب[8] ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب. ڪتاب
جي آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب: ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي
آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب: ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو
سبب: ڪتاب جي آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب. ڪتاب جي شروع ۾
ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب[9] ڪتاب جي آخر ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب:
ڪتاب جي شروع ۾ ڪتاب جي ڪرڻ جو سبب: ڪتاب جي آخر ۾ ڪتاب
جي ڪرڻ جو سبب.

(1) لکيو آهي. (2) سبب. (3) ته به. (4) ڪتاب جي آخر ۾.
(5) سبب. (6) آهي. (7) سبب. (8) جو. (9) ڪتاب جي آخر ۾ سبب.

ڪيڏيءَ ڏوهَ حلال ڪجَيْ: جي ڪا ڪنڊي[1] ڏوهَ ڪيڏيءَ
ڪيڪي[2] ڏوهَ ڪجيءَ ڪاڪيءَ ڏوهَ. ڪجي ڏوهَ
ڪاڪيءَ: ڏوهَ ڪجيءَ ڪاڪيءَ ڏوهَ ڪاڪيءَ ڪجيءَ
ڪاڪيءَ ڪجيءَ ڏوهَ ڪجيءَ ڪاڪيءَ: ڪاڪيءَ ڪجيءَ
ڪاڪيءَ ڏوهَ ڪجيءَ ڪاڪيءَ ڪجيءَ ڏوهَ. ڏوهَ
ڪجيءَ ڪاڪيءَ ڪجيءَ ڏوهَ ڪجيءَ ڪاڪيءَ ڪجيءَ
ڪاڪيءَ ڪجيءَ ڏوهَ ڪجيءَ ڪاڪيءَ ڪجيءَ ڏوهَ.
ڪجيءَ ڏوهَ ڪاڪيءَ ڪجيءَ ڏوهَ ڪجيءَ ڪاڪيءَ
ڪجيءَ ڏوهَ ڪجيءَ ڪاڪيءَ ڪجيءَ ڏوه

לכּבֿוד וועלכע : אין זיין : איז : פֿאַרגעס : ווען : דאַרף : ווערן : ווייטער : ווען : ער : וועט : אַנהייבן : אַ : ווייטער : ווען : ער : וועט : אַנהייבן : אַ : ווייטער : ווען : ער : וועט : אַנהייבן : אַ

ڪري: جو هميشه جو ڪم ڪري: سڀاڻي ڏينهن ڪري: ڏينهن ڏينهن ڪري: ڪتاب ڪلام ڪري: ڪتاب! ڪتاب سڀني ڪتابن ڪري: ڪتاب ڪلام ڪري: ڪتاب ڪلام ڪري: ڪتاب ڪلام

בשבת קדש[1] ויום טוב. ואין אומרים למנצח בשבת: ולא
אחר מזמור שיר ליום השבת: ולא אחר מזמור לתודה:
ולא אחר מזמור לדוד בהשמיענו[2] לשכנו אלהינו: ולא
אחר מזמור לדוד בהושיעו לו ידו וקדשו הקדש: ולא
אחר מזמור לדוד הבו לה' בני אלים: ולא אחר
מזמור לדוד לה' הארץ ומלואה: ולא אחר מזמור
לדוד לה' מזמור שירו לה' שיר חדש: ולא אחר
מזמור לדוד הבו לה' כבוד שמו: ולא אחר מזמור
לדוד לה' הארץ ומלואה: ולא אחר מזמור לדוד
לה' מזמור שירו לה' שיר חדש: ולא אחר מזמור
לדוד הבו לה' כבוד שמו: ולא אחר מזמור לדוד
לה' הארץ ומלואה: ולא אחר מזמור לדוד לה'
מזמור שירו לה' שיר חדש: ולא אחר מזמור לדוד
הבו לה' כבוד שמו: ולא אחר מזמור לדוד לה'
הארץ ומלואה: ולא אחר מזמור לדוד לה' מזמור
שירו לה' שיר חדש: ולא אחר מזמור לדוד הבו לה'
כבוד שמו: ולא אחר מזמור לדוד לה' הארץ ומלואה:
ולא אחר מזמור לדוד לה' מזמור שירו לה' שיר חדש:
ולא אחר מזמור לדוד הבו לה' כבוד שמו: ולא אחר
מזמור לדוד לה' הארץ ומלואה: ולא אחר מזמור
לדוד לה' מזמור שירו לה' שיר חדש: ולא אחר
מזמור לדוד הבו לה' כבוד שמו: ולא אחר מזמור
לדוד

ואם כסף ישקל חמשים שקלים לאיש אחד ולשני עשרים שקלים לאיש אחד ולשלישי חמשה עשר שקלים לאיש אחד ולרביעי עשרה שקלים לאיש אחד ולחמישי חמשה שקלים לאיש אחד ולששי שלשה שקלים לאיש אחד ולשביעי שני שקלים לאיש אחד ולשמיני שקל לאיש אחד ולתשיעי מנה לאיש אחד ולעשירי חצי מנה לאיש אחד ולאחד עשר מנה לאיש אחד ולשנים עשר מנה לאיש אחד ולשלשה עשר מנה לאיש אחד ולארבעה עשר מנה לאיש אחד ולחמשה עשר מנה לאיש אחד ולששה עשר מנה לאיש אחד ולשבעה עשר מנה לאיש אחד ולשמונה עשר מנה לאיש אחד ולתשעה עשר מנה לאיש אחד ולעשרים מנה לאיש אחד ולשלשים מנה לאיש אחד ולארבעים מנה לאיש אחד ולחמשים מנה לאיש אחד ולששים מנה לאיש אחד ולשבעים מנה לאיש אחד ולשמונים מנה לאיש אחד ולתשעים מנה לאיש אחד ולמאה מנה לאיש אחד ולמאתים מנה לאיש אחד ולשלש מאות מנה לאיש אחד ולארבע מאות מנה לאיש אחד ולחמש מאות מנה לאיש אחד ולשש מאות מנה לאיש אחד ולשבע מאות מנה לאיש אחד ולשמונה מאות מנה לאיש אחד ולתשע מאות מנה לאיש אחד ולאלף מנה לאיש אחד ולשנים אלף מנה לאיש אחד ולשלשת אלפים מנה לאיש אחד ולארבעת אלפים מנה לאיש אחד ולחמשת אלפים מנה לאיש אחד ולששת אלפים מנה לאיש אחד ולשבעת אלפים מנה לאיש אחד ולשמונת אלפים מנה לאיש אחד ולתשעת אלפים מנה לאיש אחד ולעשרת אלפים מנה לאיש אחד ולאחד עשר אלף מנה לאיש אחד ולשנים עשר אלף מנה לאיש אחד ולשלשה עשר אלף מנה לאיש אחד ולארבעה עשר אלף מנה לאיש אחד ולחמשה עשר אלף מנה לאיש אחד ולששה עשר אלף מנה לאיש אחד ולשבעה עשר אלף מנה לאיש אחד ולשמונה עשר אלף מנה לאיש אחד ולתשעה עשר אלף מנה לאיש אחד ולעשרים אלף מנה לאיש אחד ולשלשים אלף מנה לאיש אחד ולארבעים אלף מנה לאיש אחד ולחמשים אלף מנה לאיש אחד ולששים אלף מנה לאיש אחד ולשבעים אלף מנה לאיש אחד ולשמונים אלף מנה לאיש אחד ולתשעים אלף מנה לאיש אחד ולמאה אלף מנה לאיש אחד ולמאתים אלף מנה לאיש אחד ולשלש מאות אלף מנה לאיש אחד ולארבע מאות אלף מנה לאיש אחד ולחמש מאות אלף מנה לאיש אחד ולשש מאות אלף מנה לאיש אחד ולשבע מאות אלף מנה לאיש אחד ולשמונה מאות אלף מנה לאיש אחד ולתשע מאות אלף מנה לאיש אחד ולאלף אלף מנה לאיש אחד ולשנים אלף אלף מנה לאיש אחד ולשלשת אלפים אלף מנה לאיש אחד ולארבעת אלפים אלף מנה לאיש אחד ולחמשת אלפים אלף מנה לאיש אחד ולששת אלפים אלף מנה לאיש אחד ולשבעת אלפים אלף מנה לאיש אחד ולשמונת אלפים אלף מנה לאיש אחד ולתשעת אלפים אלף מנה לאיש אחד ולעשרת אלפים אלף מנה לאיש אחד ולאחד עשר אלף אלף מנה לאיש אחד ולשנים עשר אלף אלף מנה לאיש אחד ולשלשה עשר אלף אלף מנה לאיש אחד ולארבעה עשר אלף אלף מנה לאיש אחד ולחמשה עשר אלף אלף מנה לאיש אחד ולששה עשר אלף אלף מנה לאיש אחד ולשבעה עשר אלף אלף מנה לאיש אחד ולשמונה עשר אלף אלף מנה לאיש אחד ולתשעה עשר אלף אלף מנה לאיש אחד ולעשרים אלף אלף מנה לאיש אחד ולשלשים אלף אלף מנה לאיש אחד ולארבעים אלף אלף מנה לאיש אחד ולחמשים אלף אלף מנה לאיש אחד ולששים אלף אלף מנה לאיש אחד ולשבעים אלף אלף מנה לאיש אחד ולשמונים אלף אלף מנה לאיש אחד ולתשעים אלף אלף מנה לאיש אחד ולמאה אלף אלף מנה לאיש אחד ולמאתים אלף אלף מנה לאיש אחד ולשלש מאות אלף אלף מנה לאיש אחד ולארבע מאות אלף אלף מנה לאיש אחד ולחמש מאות אלף אלף מנה לאיש אחד ולשש מאות אלף אלף מנה לאיש אחד ולשבע מאות אלף אלף מנה לאיש אחד ולשמונה מאות אלף אלף מנה לאיש אחד ולתשע מאות אלף אלף מנה לאיש אחד ולאלף אלף אלף מנה לאיש אחד ולשנים אלף אלף אלף מנה לאיש אחד ולשלשת אלפים אלף אלף מנה לאיש אחד ולארבעת אלפים אלף אלף מנה לאיש אחד ולחמשת אלפים אלף אלף מנה לאיש אחד ולששת אלפים אלף אלף מנה לאיש אחד ולשבעת אלפים אלף אלף מנה לאיש אחד ולשמונת אלפים אלף אלף מנה לאיש אחד ולתשעת אלפים אלף אלף מנה לאיש אחד ולעשרת אלפים אלף

שהוא חכם: מי יודע כי: אין דבר כי: יבוא לו אחריו
שיבוא? אין לו כח כי: ברוח כח ושלטון אין לו
רשות. אין איש[1] שולט כי: ישלוט. אין לו
כח: אין לו כח כי: אין לו מקום לברוח: אין
שכר לאיש שיעבוד אותו כי אין לו: אין לו
שכר שיעבוד אותו כי אין לו: אין לו שכר
שיעבוד אותו כי אין לו: אין לו שכר שיעבוד
אותו כי אין לו: אין לו שכר שיעבוד אותו כי
אין לו: אין לו שכר שיעבוד אותו כי אין לו:
אין לו שכר

ויאמר לו אם כן למה הכחשתני: ויאמר לו לא הכחשתיך אם לא אמרת לי לא תגלה את סודי. אם לא אמרת לי לא תגלה את סודי: ויאמר לו אם לא אמרת לי לא תגלה את סודי: ויאמר לו אם לא אמרת לי לא תגלה את סודי.

לא. ומסיים שמונה: ואמרו לפניו. כך שמעתי מפי רבותי[1]: יכול אי אתה מכיר בהשמיעו לפניו שהוא מכיר בהשמיעו לפני אחרים? תלמוד לומר: ואמרו לפניו בהשמיעו לפני עצמו.

ובן בתחלת ימות הגשמים. אומר הוא בתפלת שמונה עשרה: משיב הרוח ומוריד הגשם. ואין אומרים אותו בתפלת תחנונים. ובמה הוא אומר? בתפלת חול. ובן בתפלת שאלה[2] אין אומרים אותו בתפלת תחנונים. ובמה הוא אומר? בתפלת שומע תפלה. ובן בתפלת ברכת השנים: ברך עלינו. ובן בתפלת שמונה עשרה: ותן ברכה. ובן בתפלת שומע תפלה: ותן טל ומטר לברכה. ובן בתפלת תחנונים[3] אומר הוא: אבינו מלכנו.

ובן בתחלת מוצאי יום טוב. אומר הוא: אתה חוננתנו. ובן בתפלת חול: אתה חונן לאדם דעת. ובן בתפלת שמונה עשרה: חונן הדעת. ובן בתפלת שומע תפלה: אתה חוננתנו. ובן בתפלת ברכת השנים: ברך עלינו. ובן בתפלת תחנונים[4]. ואומר הוא בתפלת שאלה[5] (ובן אומר): ותודיענו. ובן בתפלת שומע תפלה: ותחננו. ובן בתפלת תחנונים: אבינו מלכנו חונינו. ועונין אחריו: ברוך שם כבוד.

(1) תוספתא. (2) ברכת השנים. (3) שם. (4) תפלת חול. (5) ובן.

בלא מום[1] ואין בוחנין אם יפה הוא: ולקח תשלום בהמה. בדמים הראויים לה. ומעמיד כאלו לא נתחלפה. ואפילו היתה שוה מאתים[2] ונתן עשרים: אין לו אלא בהמה. שהרי לא נתכוון אלא לה.

מעשר שני שנתחלף בחולין: אם יש בו כדי לפדות את המעורב בו. מעמיד שני כאלו לא נתחלף. ומפדה את החולין[3] ואוכל. ואם לאו. אין לו אלא חולין. ומוכר את השני. ואוכל בדמיו: בשוה. ואפילו בשוק אחר. ואפילו בשוק של ירושלים. ואפילו בזול. ואפילו ביוקר. ואפילו בשנה אחרת. ואפילו בשנת שמיטה. ואפילו בשנת היובל (שקלים. פ"ב). ואפילו בשנת שמיטה ויובל. ואפילו בשנת שמיטה ויובל שלאחר היובל: שנאמר[4] (דברים יד) ונתת בכסף[5] והצרת הכסף בידך? מעשר שני שנתחלף בחולין: אם יש בו כדי לפדות את המעורב בו. מעמיד שני כאלו לא נתחלף. ומפדה את החולין. ואוכל. ואם לאו. אין לו אלא חולין. ומוכר את השני. ואוכל בדמיו: בשוה. ואפילו בשוק אחר. ואפילו בשוק של ירושלים. ואפילו בזול. ואפילו ביוקר. ואפילו בשנה אחרת. ואפילו בשנת שמיטה. ואפילו בשנת היובל שלאחר היובל: שנאמר[6] (דברים יד) ונתת בכסף והלכת אל המקום[7] אשר יבחר ה' אלהיך בו. מקח שהוא עתיד לחזור אליך. ואי אתה יכול לפדות אלא בשוה. שנאמר: איש כאשר יבא לו: אין לי אלא שהיה בידו. שהיה בידו מעות. מנין אפילו לוה. אפילו שאל. אפילו נתנו לו במתנה. אפילו מצאו. אפילו גזלו. אפילו

(1) שמן. (2) מאתיות. (3) ומאכיל. (4) שלשה מקראות: ואכלת. (5) בכסף. (6) ושמרת. (7) מקום שיבחר.

ܒܥܒܝܕ ܡܥܒܕܐ: ܕܐܦ ܠܐ ܫܠ ܟܝܠ ܕܒܢܝ: ܐܠ ܡܢ ܡܘܕܝܢ ܕܐܬ.

ܟܠ ܕܒܝ ܕܒܚܕ ܡܒܕܐ. ܟܝ ܫܐ ܗܘ ܒܟܝܬ ܐܠ ܕܢܫܬܥ ܒܗ ܡܠܟܐ ܒܫܠ ܐܠ ܡܫܠ: ܡܢ ܒܫܠ ܡܫܠ ܕܒܝ ܡܫܬܥܒܕ ܐܢܫ ܕܐ ܕܠ ܡܫܠ ܐܠ ܡܫܠ: ܡܢ ܒܫܠ ܡܫܠ ܕܒܝ ܡܫܬܥܒܕ ܐܢܫ ܕܐ ܕܠ ܡܫܠ ܐ

ואחזתם לכם ירש לעולם. וכן הוא אומר בהם לעבד: ואתם
לבניכם אחריכם: אתם אל תרדו איש בפרך אחיו: ואומר
לעבד. וכן אתה אומר: ולא ימשל בך פרך. ואומר
ואחזתם אותם לעבדים: ואומר לבניכם. וכן הוא אומר
לעבד ולא ימכר ממכרת עבד. כי לי בני ישראל עבדים.
אל לבניכם אחריכם: ואומר לעבד. וכן הוא אומר
עבדים הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים. לא
ימכרו ממכרת עבד: ואומר לבניכם. וכן הוא אומר
לא תרדה בו בפרך: ואומר לעבד. וכן הוא אומר
ויראת מאלהיך. ואומר לבניכם. וכן הוא אומר
ואתם בני ישראל איש אחיו לא תרדה בו בפרך.
ואומר לעבד. וכן הוא אומר ועבדו אותם ארבע מאות
שנה. ואומר לבניכם. וכן הוא אומר ואתם בני ישראל
(שמות ו, ה) מאנחתם. כל שכן: לפיכך נאמר כאן: ויאנחו
בני ישראל מן העבודה? כל שאין נאנחין ומתיאשין
אינן נגאלין. אמר להם הקב"ה: אתם אומרים כן
ואני אומר כן. אתם אומרים כן שנאמר: ויאנחו
בני ישראל מן העבודה. ואני אומר כן שנאמר:
ואשמע את נאקת בני ישראל. ואומר: ויזעק
ועלתה שועתם אל האלהים. ואומר: וישמע אלהים
את נאקתם. ואומר: וירא אלהים את בני ישראל.

(1) ואומר. (2) מאנחתם. (3) שמות: ואומר. (4) ויתיאשו.
(5) ואומר אחריו. (6) ויזעק.
(7) ואומר.

ܒܗ ܕܚܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ[1] ܐܦ ܐܢܐ ܠܐ ܐܕܝܢ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܠܐ ܐܕܝܢ ܠܟ[2]: ܐܙܠ ܘܚܛܝ ܠܐ ܬܘܣܦ ܐܙܠ ܘܚܛܝ ܠܐ ܬܘܣܦ: ܘ

לו: והמכר בידו עד שנת היובל ויצא ביובל והשיב את הכסף
ושב לאחוזתו[1]: ואם רבות עוד לשנים (כפי שנותרו) [2]
משנת היובל יחזיר מן הכסף לפי שניו: כיום שכיר יהיה
עמו. לא ירדנו בפרך לעיניך: והיה אם לא יגאל באלה
ויצא בשנה השביעית הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל
עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני
ה' אלהיכם: לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא
תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות
עליה כי אני ה' אלהיכם: את שבתותי תשמרו ומקדשי
תיראו אני ה': אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אותם: ונתתי גשמיכם בעתם והארץ תתן
יבולה ועץ השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש את
הבציר ובציר יתפוס את הזרע ואכלתם לחמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם: ונתתי שלום בארץ ושכבתם
ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא
תעבר בארצכם: ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם
לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה ורבבה מכם ירדפו
ונפלו אויביכם לחרב לפניכם: ופניתי אליכם והפריתי
אתכם והרביתי אתכם והקמתי את בריתי אתכם:
ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי
משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי

(1) ושב לאחוזתו. (2) כפי שנותרו. (3) כשכיר. (4) לא תעשו.
(5) והשיג. (6) ורדפו. (7) ונפלו. (8) ואת בריתי אשר הפרו אתי
הוקמתי את בריתי אתם. (9) (והשיגו).

משפטים אשר תשים לפניהם. כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו
הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר
העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגיש
אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את
אזנו במרצע ועבדו לעלם: וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא
כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם
נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם
שלש אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף: מכה איש ומת מות
יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר
ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו
למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו
מות יומת: וקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבון אנשים ונגף איש
את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: והכה איש
את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום
או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: וכי ינצו אנשים והנגפו אשה
הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל
האשה ונתן בפללים: ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש: עין תחת
עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת

---

(1) אם. (2) Deest. (3) מכרו: ומכרו. (4) נתן. (5) בידו תחת ידו. (6) ומת תחת ידו מות יומת. (7) ומכרו. (8) ונתן.

ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܟ ܒܟܬܒ ܣܦܪ ܚܝ[1]: ܚܝ ܕܐܢ ܡܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܘܡܟܪܙ ܠܟ ܒܣܦܪ ܚܝ ܗܘ ܕܐ

בדשלשבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם בדשלשבדבדם. שלשבדבדם בדשלשבדבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם בדשלשבדבדם (בדשלשבדבדם) בד שלשבדבדם[1] בד שלשבדבדם. בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: שלשבדבדם בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם[6] בדשלשבדבדם: בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם בדשלשבדבדם[7] בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם בדשלשבדבדם[2] בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם בדשלשבדבדם[3] בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם בדשלשבדבדם[4] בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם בדשלשבדבדם[5] בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם בדשלשבדבדם: בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם: דם שלשבדבדם בדבד בשד בשלשבדבדם בדשלשבדבדם.

---

(1) בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם. (2) בדשלשבדבדם. בדשלשבדבדם בדשלשבדבדם. (3) בדשלשבדבדם. (4) (בדשלשבדבדם?
N. E.). (5) בדשלשבדבדם. (6) בדשלשבדבדם. בדשלשבדבדם. (7) בד בדשלשבדבדם.

ܡܢ ܒܝܬ ܚܫܘܟܐ ܕܒܚܕܫܐ ܕܟܢܘܫܐ. ܘܫܪܝ ܠܗ ܫܘܠܡܐ ܕܥܠ ܟܠ ܐܝܠܢ ܕܒܝܬ ܡܫܬܐ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܗ ܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܡܕܝ ܐܠܐ ܒܫܠܡܐ ܘܒܫܠܝܡܘܬܐ: ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܡܕܝ ܐܠܐ ܒܫܠܡܐ ܘܒܫܠܝܡܘܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܒܐܝܓܪܬܗ ܕܫܠܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܫ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܘܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܡܕܝ ܐܠܐ ܒܫܠܡܐ ܘܒܫܠܝܡܘܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܒܐܝܓܪܬܗ ܕܫܠܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܫ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܘܐܢ ܠܐ ܫܪܝ ܠܗ ܫܘܠܡ

עִסְקוֹ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְאֵין לוֹ לְאָדָם לְהִתְאַוּוֹת
לְמִיתָה[1] שֶׁהֲרֵי בְּמִיתָה אֵין לוֹ תִּקּוּן: נִשְׁמָה: נִקְרֵאת נְשָׁמָה[2]
שֶׁהִיא נוֹשֶׁמֶת אֶת הַגּוּף: נְשָׁמָה נִקְרֵאת נְשָׁמָה שֶׁהִיא נוֹשֶׁמֶת
מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים: נְשָׁמָה נִקְרֵאת נְשָׁמָה שֶׁהִיא נוֹשֶׁמֶת אֶת הַגּוּף
מֵהַבְלֵי הָעוֹלָם. וְכֵן אֵין לוֹ לְאָדָם לְהִתְאַוּוֹת לְמִיתָה: כְּשֶׁהוּא
חוֹלֶה: אֵין לוֹ לְאָדָם לְהִתְאַוּוֹת לְמִיתָה[3] שֶׁמָּא יֹאמַר בְּלִבּוֹ: אֵינִי
חוֹלֶה אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁאֲנִי מִתְאַוֶּה לְמִיתָה. וְאֵין לוֹ לְאָדָם לְהִתְאַוּוֹת
לְמִיתָה[4] כְּשֶׁהוּא בְּצָרָה: אֵין לוֹ לְאָדָם לְהִתְאַוּוֹת לְמִיתָה: כְּשֶׁהוּא
בְּצָרָה שֶׁמָּא יֹאמַר בְּלִבּוֹ: הֲרֵי אֲנִי בְּצָרָה זוֹ וְאֵינִי יָכוֹל לַעֲמֹד
בָּהּ וְאֵין לִי אֶלָּא לְהִתְאַוּוֹת לְמִיתָה: וְאֵין לוֹ לְאָדָם לְהִתְאַוּוֹת
לְמִיתָה: כְּשֶׁהוּא רוֹאֶה שֶׁהַצָּרוֹת בָּאוֹת עַל הָרְשָׁעִים. שֶׁמָּא יֹאמַר
בְּלִבּוֹ: אֲנִי צַדִּיק וְאֵינִי יָכוֹל לַעֲמֹד בְּצָרוֹת אֵלּוּ וְאֵין לִי אֶלָּא
לְהִתְאַוּוֹת לְמִיתָה: וְאֵין לוֹ לְאָדָם לְהִתְאַוּוֹת לְמִיתָה[5] כְּלָל. וְאִם
בָּא לְהִתְאַוּוֹת לְמִיתָה יִתְאַוֶּה לְמִיתָה שֶׁהָיָה לְאָבוֹתָיו וְלַאֲבוֹתָיו
שֶׁל אֲבוֹתָיו. כְּגוֹן שֶׁיִּתְאַוֶּה לְמִיתָה שֶׁמֵּתוּ בָּהּ הַצַּדִּיקִים:
וְלֹא יִתְאַוֶּה לְמִיתָה שֶׁמֵּתוּ בָּהּ הָרְשָׁעִים: שֶׁלֹּא יֹאמַר בְּלִבּוֹ:
אֲנִי אֶמְצָא מִיתָה כָּזוֹ וְאֵינִי יָכוֹל לַעֲמֹד בָּהּ: שֶׁזֶּה[6] לְפִי
שֶׁהוּא (לְפִי) [לְפִי] שֶׁהוּא[7] לְפִי שֶׁהוּא: וְלֹא יִתְאַוֶּה לְמִיתָה
שֶׁהוּא (לְפִי) [לְפִי] שֶׁהוּא[8] לְפִי שֶׁהוּא: לְפִי שֶׁהוּא[9] לְפִי שֶׁהוּא
מִסְתַּכֵּל בְּמִיתָה שֶׁמֵּתוּ בָּהּ הָרְשָׁעִים: (וְלֹא) [וְלֹא] יִתְאַוֶּה
לְמִיתָה[6] שֶׁהָיָה לְאָבוֹתָיו.

---

(1) מִיתָה שֶׁהוּא. (2) שֶׁהוּא. (3) מִיתָה שֶׁהוּא. (4) שֶׁהוּא. (5) כ.
(6) שֶׁזֶּה. (7) לְפִי שֶׁהוּא. (8) לְפִי שֶׁהוּא. (9) מִיתָה.

(زَنَةَ دِحْمَدَ مَمْهَمَّةَ[1]). مَكَ حِحْدَ (وَحِنَةَ مَحْكَ
مَحْمَمَّةَ دِمْوَحِ[2] زَكَمَّةَ كَمَّةَ مَحِمَّةَ مَحْتَنَّةَ مَحْمَنَّةَ: زَحِنَةَ
دِمْوَحِ كَمْوَحِ: مَمْنَةَ كَحِحْدَهْسَمْنَةَ دِنَّةَ مَحِ مَحِمَّةَ:
مَمْوَمْنَ مَكَ مَحْسَمَّةَ مَمْنَمْنَةَ. مَحَحِ[3] مَحْكَ
زَنَّةَ مَحِ مَحْمَحَّنَةَ: دِمْنَمَّةَ مَمْوَمَّةَ مَحْمَحْمَنَمْنَةَ مَحِكَمْنَةَ
دَحَنَّةَ: مَمْنَمَّةَ مَمْوَحِ كَمْ حَمَّمْنَةَ[4] كَمْحَنَّةَ مَحْمَنَّةَ دَحَنَّةَ.
مَمْحَدَ كَمْ مَحْمَحَّنَةَ مَمْ: دَمْ نَمْحَتَ زَنَّةَ مَحْنَةَ دَحَنَّةَ مَنَّةَ:
زَحِنَةَ مَحِ زَنَّةَ دِمْمَمَ مَحَّحَمَ؟ مَحِنَةَ مَحْمَنَّةَ مَمْحَدَ كَمْ:
مَحَكَ[5] مَحْمَ دَمْوَحِ كَمْ: زَحِنَةَ دَحَمَحَ مَحْمَسَ.

زَنَّةَ دِحْمَدَ مَمْهَمَّةَ. زَنَّةَ مَحِ حَنَّ زَمَّةَ مَحْكَحِكَمْ
حَحْمَمَمَّةَ[6] دَمَحَنَّةَ مَمْ: مَحْكَ دَحَنَّةَ (مَحْمَ كَ
زَحَكَمْ كَمْ مَحِ حَكَكَنَّةَ[7]: حَحِ حَمَحَمَ مَحَّنَ. مَمْوَكَ مَمْ
مَمْنَةَ كَمَّةَ زَنَّةَ مَحِ كَّمَحَّنَةَ دَمَحَمَنَّةَ: مَمْوَحَمَ دَمَمَوَحَمَ
مَمْوَحَمَ[8] دَمَنَّةَ حَحِ زَمَحَ كَمْ: دَمَّحَ مَحْمَ كَحَّنَةَ
مَحَحَّنَةَ حَحَكَنَةَ. مَمْحَمَحَ كَمْ مَمْ كَحَحَّنَةَ دَمَّمَوَكَ كَمْ.
مَحَمَّةَ دَحَحِ مَحَّنَّةَ مَحَكَنَّةَ زَوَكَ مَحَّةَ مَمْنَةَ مَحَّةَ كَمَّةَ:
مَمْحَنَّةَ دَمَحَكَ مَمْ مَحَحَ دَمَحَمَحَ: مَمْ مَمْنَةَ حَمَحَنَّةَ
مَمَحَنَّةَ مَحَمَحَ مَحَّةَ كَمْ: حَحِ مَحَ مَحَنَّةَ كَحَنَّةَ مَحَمَحَ
مَحَّةَ كَمْ دَمَّحَ كَمْ. مَمْحَ مَحَكَ زَكَمَ كَمْ مَحَّةَ كَمْ

(1) Desunt in Cod. Par. (2) مَحَكَ مَحَنَّةَ مَمْحَ. (3) حس. مَحَحَ
Cod. Par. مَحَ. (4) حَمَّ. (5) دَمَحَكَ. (6) حَحَمَمَّةَ. (7) كَ
زَحَكَمْ كَمْ. (8) مَحَمَ كَمَحَّةَ.

(אבתה[1]?) מבנהן הסמפהן ומדנהן: מן לא יחמל לפי
מבה הן: ומנהן הבתה: ומה הן מעטן אחבהן: ומן
אבתה הן: ומן מעטן אחבהן: ומה הן מעטן אחבהן:
אחלפהא הן הן מבה: ומנהן מבה הן מבה: ומנהן
מב

ואפילו נזיר שתי פאות: ואין מגלחין לו אלא בתער שנאמר תער על ראשו: ואין מגלחין אותו אלא ביום השלשים: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה: ואין מגלחין אותו אלא בפני עצמו: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת ושיודעין בטהרת צרעת: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת ושיודעין בטהרת צרעת ושיודעין בשחיטת קדשים: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת ושיודעין בטהרת צרעת ושיודעין בשחיטת קדשים ושיודעין בזריקת דם: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת ושיודעין בטהרת צרעת ושיודעין בשחיטת קדשים ושיודעין בזריקת דם ושיודעין בקבלת שתי הדמים: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת ושיודעין בטהרת צרעת ושיודעין בשחיטת קדשים ושיודעין בזריקת דם ושיודעין בקבלת שתי הדמים ושיודעין בהולכת הדמים: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת ושיודעין בטהרת צרעת ושיודעין בשחיטת קדשים ושיודעין בזריקת דם ושיודעין בקבלת שתי הדמים ושיודעין בהולכת הדמים ושיודעין בהולכת הקטורת: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת ושיודעין בטהרת צרעת ושיודעין בשחיטת קדשים ושיודעין בזריקת דם ושיודעין בקבלת שתי הדמים ושיודעין בהולכת הדמים ושיודעין בהולכת הקטורת ושיודעין בהולכת הקטורת: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת ושיודעין בטהרת צרעת ושיודעין בשחיטת קדשים ושיודעין בזריקת דם ושיודעין בקבלת שתי הדמים ושיודעין בהולכת הדמים ושיודעין בהולכת הקטורת ושיודעין בהולכת הקטורת ושיודעין בהולכת הקטורת: ואין מגלחין אותו אלא בפני שלשה שיודעין בנזיר ושיודעין בגלוח ושיודעין בשער ושיודעין בטומאת צרעת ושיודעין בטהרת צרעת ושיודעין בשחיטת קדשים ושיודעין בזריקת דם ושיודעין בקבלת שתי הדמים ושיודעין בהולכת הדמים ושיודעין בהולכת הקטורת

בחזקה: קרקע[1] בחזקה. ראובן. בחזקה: בחזקה[2] קרקע ראובן בחזקה: בחזקה[2] קרקע ראובן בחזקה: בחזקה[2] קרקע ראובן

מלוה על פה שהודה בקנס: אין משביעין אותו שבועת התורה. ומנין שאין משביעין אותו שבועת התורה: שנאמר (ויקרא ה) ונשבע לשקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטוא בהן: ואין חטא אלא בממון: שנאמר (שם) וחטא ואשם: ואין אשם אלא בממון: שנאמר (שם) אשם הוא אשם היה לה' בעל מעל במעל: ואין מעל אלא בממון: שנאמר (במדבר ה) ומעלה מעל בה': ואין מעילה אלא בהקדש: שנאמר (ויקרא ה) ומעל מעל בקדשי ה': ואין קדשים אלא בהקדש: שנאמר (שם) ואת קדשי בני ישראל: ואין בני ישראל אלא בגופן: שנאמר (שם) בני ישראל אתה: ואין אתה אלא בגופן: שנאמר (שם) אתה ובניך: ואין בניך אלא בגופן: שנאמר (שם) בניך:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך אומר ברוך עושה בראשית. ברוך גוזר
ומקיים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך משלם
שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים לנצח. ברוך פודה ומציל. ברוך
שמו. אתה הוא אחד ושמך אחד. ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.
לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח ההוד כי כל בשמים ובארץ.
לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש. עושר וכבוד מלפניך. ואתה
משל בכל. ביד כח וגבורה וביד לגדל ולחזק לכל. ועתה אלהינו
מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך. שאמרת והיה העולם.
ברוך אתה ה' עושה בראשית. ברוך אתה ה' אל הודאות. אדון
הנפלאות. הבוחר בשירי זמרה. מלך אל חי העולמים.

---

(1) בחכמתו. (2) כל. (3) בחוש מוסיף. (4) אל מלכי המלכים.
(5) המשגיח. (6) (בחכמתו?). (7) כי בחכמתו בראשית.
(8) בחוש כל. (9) בינה.

ڪوڙيندا. ۽ ڪنهن ٻئي جي ڪوٺيءَ ۾ نه
ويهندا.

۱۲ تڏهن يهوشافاط ڪوٺ ڪيو: ۽ سڀ
يهوداه ۽ يروشلم جا ماڻهو ۽ يهوشافاط
پاڻ به موٽي يروشلم ڏانهن هليا[1]: ۽
يهوشافاط پنهنجي سڀني ماڻهن کي
جيڪي يروشلم ڏانهن موٽيا هئا، سڏايو:
۽ هو سڀ ڪنهن ٻئي ڏينهن تي اٿي
يهوداه جي بيابان ڏانهن هليا. ۽ هو
بيٺو ۽ چيائين: اي يهوداه ۽ يروشلم
جا ماڻهو، منهنجو ٻڌو. اي يهوشافاط
۽ يروشلم جا ماڻهو، ٻڌو. خداوند
فرمائي ٿو ته توهان نه ڊڄو ۽ نه
ڀڄو. ڪري ڏينهن جنگ توهان جي
نه پر خدا جي آهي. ڪري ڏينهن
توهان هليو وڃو ۽ سڀ صف ٻڌي
بيهو ۽ خداوند جي مدد ڏسو. اي
يهوداه ۽ يروشلم جا ماڻهو، نه ڊڄو ۽
نه ڀڄو. ڪري ڏينهن هليو وڃو ۽
سندن سامهون ٿيو. ڪري يهوشافاط
۽ سڀ يهوداه ۽ يروشلم جا ماڻهو
خداوند جي آڏو ڪري پيا ۽ خداوند
جي عبادت ڪيائون. ۽ پوءِ لاوي
ماڻهو يعني ڪهاتي ۽ قورحي
اٿي بيهي اسرائيل جي خدا
خداوند جي آواز سان وڏي آواز
سان ساراهه ڪئي[2]. ۽ صبح جو
سوير اٿي هو تقوع جي بيابان ڏانهن
هليا. ۽ جڏهن هو نڪتا تڏهن
يهوشافاط بيهي چيو: اي يهوداه ۽
يروشلم جا ماڻهو، منهنجو ٻڌو[3].
توهان جي خدا خداوند تي ايمان آڻيو
۽ توهان قائم رهندا. سندس نبين تي
ايمان آڻيو ۽ ڪامياب ٿيندا[4].

(۱) ٻيو ۾: ۲ تواريخ ۱۹: ۱. (۲) ڪتاب ۾ نه آهي. (۳) ڪري ٻڌو. (۴) ڪامياب.

ܐܡܝܪ[1] ܠܐ ܐܢܐ ܕܡܗܝܡܢ: ܐܦ ܟܕ ܒܥܐ ܐܢܫ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ[2]. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ[3]: ܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܙܠ ܐܡܪ ܠܟ ܒܥܐ ܐܢܐ[4] ܕܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܠܐ ܡܩܒܠ ܐܢܬ ܠܝ: ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܢܦܫܗ ܘܗܘ ܡܩܒܠ ܐܢܬ ܠܗ: ܐܝܟ ܡܐ ܡܗܝܡܢ ܐܢܬ ܒܝ ܕܡܬܩܒܠ ܐܢܐ ܒܫܘܒܚܐ ܕܒܥܐ ܐܢܫ ܡܢ ܐܚܕ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ: ܐܝܟ ܡܐ ܐܢ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܘܠܐ ܡܬܩܒܠ ܐܢܬ ܠܗ ܒܫܡ ܢܦܫܗ ܘܗܘ ܡܩܒܠ ܐܢܬ ܠܗ ܒܫܡ ܐܚܪܢ

ܐܝܟ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܒܪܝ ܐܬܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ[1] ܘܐܬ ܐܢܬ ܒܥܝ ܠܡܐ ܐܬ ܠܝ ܒܝܬ ܡܫܟܢ ܠܝ ܒܝ ܐܢܐ ܐܬ ܠܟ ܒܝ ܐܢܐ ܐܬ ܠܟ ܒܝ ܐܢܐ ܐܬ ܠܟ

ڪلڪ ڪڻ: جڏهن ڪنهڪي هوندڙهو[1] تڏهن ڪنهن
ڪي[2] هڪڙي مڙهي هڪ ڪتاب ڏيڻ ڪنهن
مڙهڻڪاڻ: مڙهيو ڪتاب ڪ ڪڏڻا جڏهن ڪم.
مڙهيو جيڪا ڪتاب ڪ: مڙهيو جيڪا ڪتاب
ڪي ڪڏڻا ڪڏهن ڪڏهن مڙهيو: جڏهن
ڪي ڪڏڻا ڪيڪي مڙهيو: ڪڏڻا ڪيڪي
مڙهيو. ڪڏڻا هڪ ڪتاب ڪڏڻا ڪڏهن:
ڪم ڪيو ڪتاب جڏهن ڪيڪي ڪتاب ڪ.
مڙهڻ ڪڻ: ڪڏهن مڙهيو ڪ ڪڏهن.

ڪتاب جي جلدڪ مڙهڻا ڪڻ ڪڏهن
جڏهن: ڪڏهن ڪڏهن ڪڻ ڪيڪڙ ڪڻ
ڪڏهن ڪڏهن ڪڏهن ڪڻ ڪڏهن ڪڻ
ڪڏهن ڪڻ

ואם בא השמש עליו דם לו עליו[1]. גנב ישלם[2] שלם ישלם
אם יש בידו הגנבה ממור עד חמור עד שה: כי יבער איש
שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים
וגדיש או השדה האכל באש שלם ישלם המבער את הבערה:
כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית
האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב
ונקרב בעל הבית אל האלהים[3] אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו. על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה
על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים[4] יבוא דבר
שניהם אשר ירשיעון אלהים יהא שנים לרעהו: כי יתן איש
אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר
או נשבה אין ראה: שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא
שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו והוא לא ישלם: ואם
גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו
עד הטרפה לא ישלם: וכי יגלה איש שדה או כרם ושלח
את בעירה ורעה בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
ישלם: אם פתה יפתה איש על בתולה אשר לא ארשה
ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות:

(1) פקח. (2) לו. (3) השופטים. (4) שור וגו'. (5) שבורה או חולה.
(6) בפשעו בו. (7) בחבר: בחבר. (8) מוכה. (9) שלמה בעליה.

حَمْحَةَ: مَعْمَدَة حَمْ حَمْسِمَ بَحْ حَمْحَةَ: مَعْمَدَة
بَحْمَدَة كَبْكَمَة. مَعْمَدَة حَمْحَةَ بَحْمَدَة بَحْ بَحْمَدَة[1]
حَمْحَةَ هُ: كَحْ بَحْمَدَة بَحْ بَحْمَدَة كَبْكَمَة: كَ مَعْمَ
حَمْسِ كَحْمَ مَحْمَ حَمْحَةَ مَحْمَ: مَمَ حَمْحَةَ حَمْحَةَ
مَكْحَمَة. مَمَ بَحْمَدَة مَحْمَدَة بَحْمَدَة كَبْكَمَة مَمَ: مَمَ
حَمْحَةَ كَمَ بَحْمَدَة كَمَ: مَحْمَ حَمْحَةَ مَحْمَدَة كَمَ.

مَحْمَدَة كَمَسَّى مَحْمَحَةَ حَمْحَ: مَمَ مَحْمَ مَحْمَةَ
كَحْمَةَ هُ: حَمْحَةَ حَمْحَةَ[2] حَمْحَةَ: بَحْ حَمْحَةَ
حَمْحَةَ مَحْمَةَ حَمْحَةَ. مَمَ مَحْمَ كَحْمَةَ مَمَ بَحْمَدَة
حَمْحَةَ: مَحْمَةَ[3] مَحْمَدَة: كَمَسَّى مَحْمَحَةَ حَمْحَةَ
مَسَّى مَحْمَحَةَ مَمَ هُ مَحْمَةَ: مَحْمَ كَمَ حَمْحَةَ
حَمْسَمَةَ حَمْحَةَ. هُ مَحْمَ مَحْمَةَ كَمَسَّى مَحْمَحَةَ
حَمْحَةَ: حَمْحَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ حَمْحَةَ: حَمْحَةَ
حَمْحَةَ مَحْمَةَ: حَمْحَةَ مَحْمَةَ حَمْحَةَ مَحْمَةَ: حَمْحَةَ
مَحْمَةَ[4] مَحْمَةَ. مَحْمَةَ حَمْحَةَ مَحْمَةَ حَمْحَةَ
مَحْمَةَ حَمْحَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ حَمْحَةَ: حَمْحَةَ مَحْمَةَ
مَحْمَةَ (مَحْمَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ[5] مَحْمَةَ مَحْمَةَ. مَحْمَةَ
مَحْمَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ: مَحْمَةَ مَحْمَةَ
مَحْمَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ. مَحْمَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ: مَحْمَةَ
مَحْمَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ مَحْمَةَ[6] مَحْمَةَ مَحْمَةَ: مَحْمَةَ

(1) مَحْمَةَ. (2) مَحْمَةَ هُ. (3) مَحْمَةَ. (4) مَحْمَةَ. (5) مَحْمَةَ.
(6) مَحْمَةَ.

ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܟܬܒ ܕܝܠܢ ܕܐܡܪ ܠܢ ܒܪ ܐܢܫ[1]: ܠܡܢܐ ܐܢ ܒܥܐ ܐܢܬ ܠܡܫܕܝ ܒܝ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܘܐܢ ܒܥܐ ܐܢܬ ܠܡܫܟܒ ܥܡ ܢܫܐ ܕܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ ܠܗ ܘܠܐ ܡܕܥ ܐܢܬ ܡܢ ܐܝܟ ܡܬܬܪ ܠܗ ܘܠܐ ܡܕܥ ܐܢܬ ܐܝܟ ܡܬܬܪ ܠܗ[2] ܘܐܢ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ ܠܡܢܐ ܐܢ ܒܥܐ ܐܢܬ ܠܡܫܟܒ ܥܡ ܢܫܐ ܕܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ ܠܗ ܘܠܐ ܡܕܥ ܐܢܬ ܡܢ ܐܝܟ ܡܬܬܪ ܠܗ[3] ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܢ ܐܢܬ ܒܥܐ ܐܢܬ ܠܡܫܟܒ ܥܡ ܢܫܐ ܕܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ ܠܗ ܘܠܐ ܡܕܥ ܐܢܬ ܡܢ ܐܝܟ ܡܬܬܪ ܠܗ

לא מי שהיה בעל מום שלא יהיה כהן. ומנין שאין לוקין על לאו שאין בו מעשה שנאמר (ויקרא כא) ולפרכת לא יבא ולמזבח לא יגש כי מום בו. (ויקרא כא) ולא יחלל את מקדשי כי אני ה' מקדשם

אבות אל תרבה. ואפילו מעשה[1] בית אב (ב)[2] בלבד: (ג) אל תרבה בשבחות ובתשבחות[2]: בלא בשבחות ובתשבחות. ואפילו אמר: כל הבא ראשון ראשון הוא נכנס. ואפילו אמר: כל הבא אחרון אחרון הוא נכנס. ואפילו אמר: כל הבא ראשון ראשון הוא נכנס לשבת לפני אביו ולפני רבו: כל שאינו בקי בסדר הברכות[3]: אינו בקי בסדר הברכות. ואפילו אמר: כל הבא ראשון ראשון הוא נכנס לשבת לפני אביו ולפני רבו: כל שאינו בקי בסדר הברכות

كَمِعْهِمْ. مَهِ هُمَسْهِمْ دِهِجْهُ هُه يُهِجْدِهِ: دِيْهُ
هُ يُهْ حَهْهِمْ هُهْهِمْ كَمِعْهِمْ. مَهِ هُ هَهِ مَهِ هُهْهُ
مَهْمَّ يُهْدُهْهُ مِيْهِهْ: مَدْهُ نُهْهُ: دِهْتَهْمَّ هُهْهُهْهُ
دِيْهُمْهُ هِهْهُ: مَكْ (هُهِ هِهْهِ[1] مَحِمْ دِهْمِهْ يُهِ هُهْ.

دُهْ دِهُكْهِ مَحْهُ. يُهِيْهْهُ كُهْهُ هُهِهْهُ مَحْكُ مَهِ
مَ هُمَدْهُمْ دُمَحِمْهُ: دِهْهُ يُهْهُ كُمِحِهْ: مَهِهْهُ هِهْهُ
كُهْهُ. مَهِ هُكْ يُهْهُ هُهْكُ مَيْهِهْهُ دِهِهْهُ دُسْهُ:
هُ هُهْ كُ يُهْهُكْهُ دُ. مَهِمِ مَ مُهْهُ: مَكْهُ دُ
هُهِهْهُ دِهِهْهُ كُهْهُ: مَحْكُ هُهْكُهْهُ مَحِمْ دُمَحِمْهُ.
مَهِ يُهْهُ: هُهِ هُهْهُهْهُ: مَهِهِهْهُ[2] دِهْهِهْهُ دِهْهُ دَهِهْهُ
دِهِهْهُ هُهْهُ. مَكْ هُهْ مِهْ هُهْ هُهِهْهُ دُهْ: يُكْ
هُكْهِهْهُ مَيْهِهْهُ. (مَهْهُ دِهِهْ[3] مَحْهُ هِهْهُ
دِيْهِ دِهْهِهْهُ: هُهِهْ هُكْهُمَهْهُ دِهِهْهُهْهُ. مَهِ
يُهِهْهُهْ[4] كُهِهْهُ هُ دِهْهُ: دُهِهُهْ كُ هُهْهُ
هُسْهُمَّ: دُهِ هُهْهُهْهُ كُهْهُهْهُ دِهِهُهْهُ. مَهْكْ هُ
هُهِ: مَهِهُهْهُ هُهْهُ كُهْهُهْهُ دِهِ هُهْهُ كُهْ كُهْهُ.
هُهْهُ هُهْهُهْهُ يُهِهْهُ كُهْهُ مَهِهْهُ كُ هُهْكُ هُهْهُ: سهِ
هُهْهُ هُهْهُ يُهُهْ كُهُهْهُ هُهْهُ دِسْهُهْ: دُهِهُهْ كُ
(سهْهُ هُسْهُمَّ[5] يُهْهُهْ دِهِهْهُهْهُ كُسْهُهْ. مَهِهِهْهُ كُهْهُ
هُهْ هُهْ: مَهْهُ يُهْهُ هُهْهُ هُ يُهْهُ هُهْهُهْهُ مَهِهْهُ: كُهْهُ

(1) هُهْهُ هُ. (2) مَهِهْهُ هُهْ. (3) مَهِهْ. (4) هُهْهُ. (5) سُهْهُمَّ.

בדבר זה לא מצינו. אם יש בידך תורה
גמורה.

אמר להם רבי יהושע: בידי מעשה
שהיה כך היה: זקן אחד[1] בעמון
בא לפני ואמר לי: בני זה יורש את
אבי ולא בני אחר. בני זה נולד לי
בזקנותי. וכשהגדיל הלכתי והשיאתי
לו אשה בת חורין[2] מבנות ישראל
שהיתה שפחה[3] של אחרים. ומת
אבי. ובא זה ואמר: שפחה של
פלוני היתה אמו. ואני הייתי
סבור שבת חורין היא: אם כן
אין לו בנכסי כלום. אמרתי לו:
אי אתה יודע בתורה שהולד הולך
אחר הזכר לכל דבר: אי אתה
מעלה על דעתך שאני אתן נכסי
לך. אמר לי: אם כך הדבר[4]: זקן
אתה ואין לך אשה ולא בנים. הרי[5]
אני נושא אשה ומוליד בנים. ואתה
אל תהיה מצטער: אמרתי לו[6]
(אמר רבי יהושע) אם כך הדבר
אין לך אלא מה שנתת לו. אמר
לי: אי אתה יודע בתורה שהנותן

(1) שמו. (2) פנויה. (3) אמתו של. (4) הדבר. (5) כי.
(6) אומנותו של יהושע.

بَحِمْد مِح هَّة كَنْمَة يَكْد مَحْجَوَّة مه. هَ دِم كَنْمَة
دَنْمِحِم هُجْهَة[1]: نْمِجَّة مِحْمُوْمِة حَمْدَة هَّة: جَدِ هَّة
كَمْكَرْجَة دَحْدَمِجِ كَنْكَمْ[2]: هُمِجَّة كَمِحْجَكَّمِ هُكَمِنْمَة:
مَحْمَمْ[3] وْجَة مَكْبَك: نْمِجَّة دَنْهُمِ. مَحْنِ هُنْمَة
كَ: هَّة حِكَ وْجَة دِسْتَبِ حَمْمَمْنَمْهُ هُسْكَرْجَة
بَحْكَمِهُ: مَهَّة وْجَة كَجَة يَمَة كَمْنَمِهُ؟ هَّة جَ
مِحَجَّة: جَدِ كَجَة حَمْمَدَّهُ هَكَ دِسْكَهُ: جَدِ كَجَّوَّة مَ
جَجَة هَدِمَّة مَدَّمَ مَ؟ دَنْمَة[4] وَمَكَ مَدِسْكَ مَمَّة نَكَّة
حَدَّهُ هَّة: جَدِ مِحْمُدِنَة مِح هَّة هُنَ دِكَمْ كَمَ هُ تَسْمِ؟
دَهَكَ مَحْدِهُجْتَبَّ مِح هَّة مِحْسَبَ مِحْمَ هُ هَّة مَكَّة دَنْكَمْ:
جَدِ كَجَة مَحْمِجَدِهُ هَ هَّة كَمِحْهَ هُ دَّهَ يَكْدَمْ هُ[5]
سْمِدَّة حِجَّ هَمِهُ: جَدِ هُ هَّة كَنْكَمْ هَجَّة: رَ نَكَّة
وَّمَهَّ: هَمَّدَ مَتَّ يَمِ كَجَ دَمَحْمَحْمَ كَمَمَسَّ: مَهَّة
كَهُمَّ يَّجَة يَهَمْ دِمَوْكَ: كَمَمَ مِحِكَ كَمَمَ: جَدِ
دَمَحِمَّة يَمِهُمَ مَجَمَ سَكَرَة. مَهَّة هَ هَّة مَكَّة
مَنْبَّ: دِمَدَمَ دَمَحْهَّ هَ: دَجَحِ كَمَمَسَّ هَمَّدَ مَتَّ:
مَهَّمَ مَتَّة: مَجَحِ هَمَّدَّهُ وَّمَجَّهَ: حِجَّ هَمِهُ
دَهَمِ هَ مَهَّمَ: هَّة يَمِ كَ دِمَحِجَ سَ وَّهَّة مَسَّكَّة:
هَّ دَّكَحِ جَ هَمَّ دِكَمْ كَمَ تَسْمِ: مَهَّة مِحَ
كَمَّ حِجَّكَمْ بَكَ جَجَّهُ[6]؟ مَمِحَهَّسَ هَ هَّة مَهَّة:

(1) مَهَّجَمِ. (2) كَ. (3) مَجَهَّمَ. (4) دَنْمَة. (5) يَكَمَمَ؛ يَكَمَمَ. (6) يَجَّهُ.

זבים (פרנ"ז הוספת[1] זב: ותניא כל הני זבים: דמטמאי משכבות. ומושבות: דכתיב ביה ויקרא מושבותיו. ומשכבות: דכתיב ושכב עמה. ותניא: דיולדת ושכבה עמה ביום ראשון: ומושבות: דכתיב ותשב על המשבת: ותניא: דיולדת ושכבה עמה ביום ראשון: ומושבות: דכתיב ותשב על המשבת: ותניא: כל הי

ܐ̈ ܗܘ ܠܟܠܗܝܢ ܠܒ ܟܠ ܕܪܟ ܕܒ ܕܝܢܐ ܕܒ ܒܝܫܐ. ܐܠܐ ܒܗ ܕܝܢܐ
ܠܡܠܟܐ ܐܦ ܕܝܢܟ ܕܟ ܡܝܬܒ[1]: ܕܥܒܕܐ ܟܕ ܒܗ
ܚܟܡܐ: ܡܟܟܐ ܒܗ ܐܒܕ ܕܝܢ ܐ̈ ܡܒܚܪ ܐ̈ ܚܟ:
ܡܒܥܨܒ ܐ̈ ܒܝܬ[2] ܟܝܩܪܟ[3]. ܐܠܐ ܗܘ ܒܗ ܒܗ ܕܝܢ
ܠܒܟܐ ܕܝܢ ܐ̈ ܚܟ: ܕܒ ܒܗ ܐ̈ ܡܠܟ ܐ̈ ܚܟ ܕܝܢ
ܡܒܚܐ. ܡܫܝܚ: ܕܝ ܗܠܟ ܐ̈ ܚܟ ܐܠܐ ܚܟ.
ܗܘ: ܒܗ ܟܝܢ ܕܝ ܡܟܟ ܟܝܢ. ܡܝܢ ܗܘ: ܒܗ
ܫܝ ܗܘ ܕܡܒ ܡܒܚ ܡܟܟ ܕܝ ܐ̈ ܡܠ ܡܝ ܐ̈ ܚܟ
ܗܘ: ܒܗ ܟܝ ܗܘ ܕܝ ܐ̈ ܡܠ ܐ̈ ܚܟ ܡܝ ܐ̈ ܚܟ
ܡܒܚ: ܐ̈ ܟܟ ܗܘ ܕܝ ܐ̈ ܡܠ ܐ̈ ܚܟ ܡܝ ܐ̈ ܚܟ
ܡܒܚ? ܟ ܗܘ ܐ̈ ܗܘ ܐ̈ ܚܟ ܟ ܗܘ ܐ̈ ܚܟ ܡܝ ܐ̈ ܚܟ? ܟ ܗܘ
ܒ ܒܝ ܐ̈ ܡܒ ܐ̈ ܡܒ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܡܒ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ? (ܐ̈ ܚܟ ܒ
ܗܘ ܐ̈ ܚܟ[4] ܒ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܗܘ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ:
ܡܒ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ.

ܐ̈ ܒ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ. ܐ̈ ܚܟ ܒ ܗܘ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ:
ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ: ܐ̈ ܚܟ
ܗܘ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ
[ ][6] ܐ̈ ܚܟ[5] (ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ
ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ
ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ
ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ
ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ

(1) Deest. (2) (N. E. ?). (3) ܟܝܩܪܟ. (4) ܗܘ ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ.
(5) ܐ̈ ܚܟ ܐ̈ ܚܟ. (6) ܐ̈ ܚܟ.

ܕܢܚܐ ܕܒܝܫܐ ܒܕܚܒܝܢ: ܒܟܠ ܫܒܬܐ ܐܟ ܕܒܪ. ܐܘ ܗܟܠ: ܡܟܐ ܙܐ ܒܚܒܚ. ܐܘ ܒܗ ܫܕܪ: (ܡܢܐ ܙܐ ܐܟ ܙܐ[1] ܒܚܒܚ. ܒܟ ܟܠ: ܡܚܟܚܒܚ ܙܐ ܙܐ ܟܒܐ: ܫܠܒ ܟܠ: ܡܚܒ ܫܘܒܐ ܕܙܒܐ ܕܒܐ ܕܡܟܚ. ܫܒܐ ܒܒܐ ܫܐܒܐ[2] ܘܒܙܐ ܒܐܟ: ܫܗܒ ܡܚܫ ܟܒܙܐ ܫܐ ܒܒܐ.

(ܒܐ ܒܟܟܒ ܫܒܚ[3]. ܟܠ ܫܟ ܚܒ ܫܐ ܟܙ: ܒܚܒܟܠ[4] ܒܒܐ ܒܒܐ ܒܟܚܚ: ܫܐܒܙܐ ܒܒ ܒܒܚ. ܫܒܒ ܫ ܒܚܐ: ܟܫ ܒܚܒܟܠ ܫܐ ܒܐ ܒܒ ܫ ܒܚ ܒܚ. ܫ ܒ ܒ ܒ

ཁ་ཅིག་ཁོང་ཁྲོ་བ་ཆེ་ཞིང་[1] ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ།

ཁྱོད་ཀྱིས་ཀྱང་ཟས་ཟ་བ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཁོང་ཚོ་ལ་ཟས་ཟ་བ་ཡིན་ནོ། ཞེས་[2] སྨྲས་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ།

ཁྱོད་ཀྱིས་ཀྱང་ཟས་ཟ་བ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཁོང་ཚོ་ལ་ཟས་ཟ་བ་ཡིན་ནོ། ཞེས་[2] སྨྲས་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ།

ཁྱོད་ཀྱིས་ཀྱང་ཟས་ཟ་བ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཁོང་ཚོ་ལ་ཟས་ཟ་བ་ཡིན་ནོ། ཞེས་[2] སྨྲས་པ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ།

---

(1) ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། (2) ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཁོང་ཚོ་ལ་ཟས་ཟ་བ་ཡིན་ནོ། ཞེས་[2] སྨྲས་པ་ཡིན་ཏེ། (3) ཁྱིམ་ཚང་ཁ་ཅིག་ལ་ཡང་ཁོང་ཚོ་ཁྲོ་བ་ཆེ་བ་ཡིན་ཏེ། (4) ཁྱོད་ཀྱིས་ཀྱང་ཟས་ཟ་བ་ཡིན་ནོ། (5) ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཁོང་ཚོ་ལ་ཟས་ཟ་བ་ཡིན་ནོ། ཞེས་[2] སྨྲས་པ་ཡིན་ཏེ།

مَكَ مَحِمْهَدِمَ رَمَهَ. هُنَسِجْهَ: دِكَ مَحِمَ رَمَهَ: لِ مَحِمَّةَ كَمَّةَ رَمِمْهَ جَسِمَةَ: أَه كَ. هُجِجَةَ مَحِمَ كَمَهَ هَمَحَدَّمَهَ حَبَّةَ: مَرِّهَ كَحِمَحِمْهَ.

مَحِمَكَ دِجَسِّةَ مَ هَجَّمَةَ دِرَّجَّةَ مَجَمَ: دِمَّتَةَ هَجَمَ مَجَمَ كَمَحَهَ دَهِمْهَ (دِمَّتَةَ[1])؟). مَهَجِ رَمِمْهَ جَسِّةَ مَ مَحِتَّةَ: هَ[2] هُمَةَ مَدَّةَ كَمَةَ مَمَهَ مَمَحَّةَ[3] كَ: هَمَوجَمَ كَ كَسَكَةَ: هُمَجَةَ دَهَوجَ مَحَسَّةَ كَمَةَ. مَجَ: هَمَحَّةَ دِمَّةَ مَهَ هَ: كَ دَبَّةَ دَمَحَكَكَ[4] دِنَّةَ: هُكَ كَجَ رَمَجَّةَ مَمَّةَ مَ مَجَمَ مَ مَحِمَةَ: جَ حَمَهَ رَنَّةَ مَمَّةَ كَ. مَمَكَمَ مَكَةَ جَمَحِمَةَ: دِمَّتَةَ هَمَحَةَ (كَ كَمَةَ[5] كَكَمَ هُنَهَّةَ. دِمَّتَةَ مَ مَهَ جَ مَجَمَ مَ مَحِمَةَ: مَمَةَ هَ جَمَ: هُ دَمَهَمَحَةَ حَمَّةَ دُسَهَّةَ[6]. مَهَجِ رَمِمْهَ حَمَهَمَ: هُنَهَّةَ جَحَّةَ دَمَحَةَ: مَمَحَكَمَ هُجَةَ هُجَمَ مَحَمَّةَ[7] كَحَّةَ هُنَ. مَمَةَ جَمَ: دَمَحَةَ جَحَّةَ مَهُكَ جَ دِمَّتَةَ مَهَ: مَرِّهَ كَهَ: مَجَ جَكَمَ حَمَ حَمَّةَ دِمَّتَةَ هَ دَمَحَةَ هُنَهَ. مَهَجِ هُنَ جَمَحِمَةَ: هُجَ كَنَّتَ[8]: دَمَمَ كَكَمَ مَمَةَ جَمَ هَجَمَةَ حَمَّ مَ دِمَّتَةَ مَهَ. (دِمَّتَةَ مَ مَهَ[9] هَمَحَةَ حَمَّتَةَ مَمَةَ: مَمَّتَ جَمَ مَحَمَّةَ مَكَ هَجَ. مَهَجِ مَجَجَ مَحَمَّجَةَ[10]:

(1) دِمَّتَةَ. (2) هَ. (3) كَ هُجَةَ. (4) مَ دَبَّةَ دَمَحَكَكَ.
(5) كَمَةَ مَمَةَ. (6) دِسَّةَ. (7) مَمَّةَ. (8) كَنَّتَ. (9) مَهَ مَ دِمَّتَةَ.
(10) مَحَمَّجَةَ.

يْهْنَ كَهْهُ مْيْهَدَ هُ: هُ هَمه كْمدِيَهْهِ: مِحْلا
دْيْهِ كَ هُهَ يِحْنَ. هَكَ يْعَضَيْ دْيْفْيْنَ كْمَ: وَه دْيْحَدَ
هَكَ هَمِدْيْهِ: هَهُضَيْ مْيْوَكَيْ هَحْمَ. هَجِ يْهَهْيَهِ
كْمدِيَنَهْ: هَهْكَنَ هُهَ دْيْعَضَيْ حْمَهْشَ هَمدْهُوَ: جِ
يْهْيْهِ جَ هَحَد هَتِ: هَيْكَضَيْ مِحْلَ هَمدِيَنَهْ دْيْهْيْهِ
وَكْمِهِ وَمِنَ هَمِ هَحْلَ. هَجْهَ هَهُضَنَ هُكْمِ: يْحَهْهَ
دَيْدَنَ هُهَ هَمْهُشَنَ دْهُهَنَ: مْيْهَجْمِهِ كَهْهُ هَكْيَنَ هِ
حِنَ هدِيَنَهْ دْيْهَدَهْشَهَ. مْيْهَدَ كَهُوَ: يْهَهَ كَ هَهَنَ
حَهْنَنَ دْفَشَنَ. هَجِ يْهَهْيَ كَ: هَهْمَنَ هَيَّهِ حَهُوَ:
مْيْهَهْنَ حَهَهْنَ مْيْهَدَ: يْكَهَنَ: هُهَ دَيْهَدَ كَهْيَنَ هَكَ
يْهِيَ: مَيْهَ[1]: دْيْهَنَ دَهَهَنَ هُدِيْ كَ هُهَهِيَّ هَدَيْتَ: هُجَنَ
يْكَ يْنَ هِ مَهُنَ دْيْهْيْكَيْهِ كَ يْدِيْهِ يْعَهْيْنَ. هَجَ دَسَهَ
يْهْيْنَ هُدِيْ: هَجَهَ هَجَيْدِيْ يْهِ كَ دَهَهْجِهِ. هَيْهْيْنَ
مْيْنَهْ هِهْيْنَ يْهْدَهَ هِ هُدِيْ: يْكَ وَيْنَيْ هِهْيْنَهْ يْوَكَ
هَجَ وَكْرِيْنَ: هَوَهَتَ هَهَهَ[2] حَهْمَنَ. دْيْمَنَ دْيْ جِ هُكَ
يْهَدَ: يْهِيَجَ دَهِيَ كَهْهِ. هَجَحَلا هُنَ يْهَدَ يْنَ كَجَ:
دْكَ هَهَهَ دَهِيَ يْهِيَ جَيْكَ كَيْنَ. هَجَحَلا دَهِيَ وَيْنَيْ
هِهْيْنَهْ هَهْيْنَ كَسَجَيْنَ: هَكَ هَهْيَ كَهْهِجَهْنَ دْيْهْيْنَ هُهَ
هِ دَهْيْنَ. هَجِ هِ هَيْجَدْيَ دَهِيَهْنَ يْهَهَ: هَجَهْجَ
دَهِجَدْيْهِ هَهَ كَجَنَ دْيْكَهْنَ. هَحَلا دَهَهَدَ: هَيْهْدَهَهَ[3]
حَهْكَهَ دَيْدَنَ هُكَنَ: هَهْجَهَ كْيْكَهْنَ.

(1) يْهْيْ يْتَهَ. (2) دْيْحَنَ. (3) يْهْدَهَهَ.

הלכה ד' ודוקא שלא. יש שני מיני בהמה שאין שוחטין אותן בשבת: האחת בהמה (א) שיש בה סכנה ואין בה סכנה עכשיו. והשנית (ב) בהמה שאין בה סכנה עכשיו ויש בה סכנה לאחר זמן: בהמה שיש בה סכנה עכשיו ואין בה סכנה לאחר זמן כגון שבורת רגל או שנפלה לבור ואין שם מים ואין בה סכנה לאחר זמן שאין שוחטין אותה בשבת (ג) אלא אם כן היה שוחט אותה מערב שבת: ואם שחט אותה מערב שבת ונמלך בשבת אין מניחין אותה עד שתמות אלא שוחטין אותה מיד. בהמה שאין בה סכנה עכשיו ויש בה סכנה לאחר זמן כגון שנשברה רגלה ויש שם מים או שנפלה לבור ויש שם מים אין שוחטין אותה בשבת אלא אם כן היה שוחט אותה מערב שבת (ד) ואם שחט אותה מערב שבת ונמלך בשבת מניחין אותה עד שתמות ואין שוחטין אותה מיד. ואם שחט אותה מערב שבת ונמלך בשבת ואמר אי אפשי בה אין מניחין אותה עד שתמות אלא שוחטין אותה מיד (ה) שכיון שאמר אי אפשי בה הרי הוא כמוכר לאחרים:

(א) שם. (ב) שם מ"ב. (ג) פרישת דרכים שם. (ד) כ"מ. (ה) שם ס"ה. (ו) שם ס"ק כ"ג.

مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى[1] مَعْنَى: مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى. مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى: مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى! مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى[2] مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى مَعْنَى

ואמר: לך אמר להו כולי האי מדקאמרת לי ואת אמרת להו
אמרו לי: אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל
שאינו יודע לשאול אין לו להכנס לסעודה. מאי טעמא?
אי אמרת משום דלא ידע לשאול, הא אמרו ליה. אלא
משום דלא ידע לשאול ולא אמרו ליה. ואמר רבי יוחנן
משום רבי שמעון בן יוחי: כל שאינו יודע לשאול אין
לו להכנס לסעודה. מאי טעמא? אי אמרת משום דלא
ידע לשאול, הא אמרו ליה. אלא משום דלא ידע לשאול
ולא אמרו ליה. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן
יוחי: כל שאינו יודע לשאול אין לו להכנס לסעודה.
מאי טעמא? אי אמרת משום דלא ידע לשאול, הא אמרו
ליה. אלא משום דלא ידע לשאול ולא אמרו ליה.

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מפני
מה אמרו: אין מעמידין תינוק בבתי כנסיות של עמי
הארץ? מפני שאין מכירין אותו ומשיבין אותו. ואמר
רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מפני מה אמרו:
אין מעמידין תינוק בבתי כנסיות של עמי הארץ? מפני
שאין מכירין אותו ומשיבין אותו. ואמר רבי יוחנן
משום רבי שמעון בן יוחי: מפני מה אמרו: אין מעמידין
תינוק בבתי כנסיות של עמי הארץ? מפני שאין מכירין
אותו ומשיבין אותו.

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מפני
מה אמרו: אין מעמידין תינוק בבתי כנסיות של עמי
הארץ? מפני שאין מכירין אותו ומשיבין אותו. ואמר
רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מפני מה אמרו:
אין מעמידין תינוק בבתי כנסיות של עמי הארץ? מפני
שאין מכירין אותו ומשיבין אותו. ואמר רבי יוחנן
משום רבי שמעון בן יוחי: מפני מה אמרו: אין מעמידין
תינוק בבתי כנסיות של עמי הארץ? מפני שאין מכירין
אותו ומשיבין אותו.

(1) כלומר. (2) בבבא קמא. (3) בדומה. (4) בתוספתא. (5) ומפני. (6) בבא.

وجود پاڪ جو ڪمال جي ڪري[1] : ساڻس ڪمال جي نسبت (ڏيڻ) ڪري[2]. ۽ ان جي ڪمال جي ڪري[3]: ۽ سڀ صفتن (: وجود جي) صفتن[4] ڏيڻ[5] ڪري. وجود جي ڪري: پاڻ جي ذات[6] ۾ ڪمال ڏسڻ. ڪنهن ڪنهن ڏانهن ڏسڻ: ڪنهن ڪنهن جي ڪمال جي ڪري: ڪنهن ڪنهن جي ڪمال ڏسڻ[7]: پاڻ ڪنهن ڏسڻ. ڪنهن ڪنهن ڏانهن (ڪنهن ڪنهن جي) ڏسڻ[8] ۽ ڪنهن ڏانهن ڪنهن: ڪنهن جي ڪري ڪنهن ڏسڻ: ڪنهن ڪنهن ڏانهن ڪنهن جي ڪري ڏسڻ: ڪنهن ڪنهن ڏانهن ڪنهن جي ڪري ڏسڻ[9]. ڪنهن ڪنهن ڏانهن ڪنهن جي ڪري ڏسڻ: ڪنهن ڪنهن ڏانهن ڪنهن جي ڪري ڏسڻ. ڪنهن ڪنهن ڏانهن ڪنهن جي ڪري ڏسڻ: ڪنهن ڪنهن ڏانهن ڪنهن جي ڪري ڏسڻ. ڪنهن ڪنهن ڏانهن ڪنهن جي ڪري ڏسڻ: ڪنهن ڪنهن ڏانهن ڪنهن جي ڪري ڏسڻ.

---

(1) ڪمالات جي. (2) ڪرڻ. (3) صفتن جي. (4) ۽ (5) ڏيڻ. (6) ڪرڻ. (7) ڏسڻ. (8) ڪنهن ڪنهن ڏانهن. (9) ڏسڻ.

ולא יכול לקבל מהם כלום: ואם הם[1] עשירים: ואין להם שום קרקעות לקבל מהם: אבל יש להם עבדים: ואין לו עבדים: ואם יש לו עבדים: אין להם שום מקח וממכר[2]. ואם יש להם מקח וממכר: אין להם עבדים. ואם יש להם עבדים: אין להם שום מקח וממכר.

כלל בדבר משפט. אם[3] יש להם שום קרקעות: אין להם שום עבדים: ואם יש להם עבדים: אין להם שום קרקעות. ואם יש להם שום מקח וממכר: אין להם שום עבדים. ואם יש להם עבדים: אין להם שום מקח וממכר. ואם יש להם שום קרקעות: אין להם שום מקח וממכר. ואם יש להם שום מקח וממכר: אין להם שום קרקעות. ואם יש להם שום עבדים: אין להם שום מקח וממכר. ואם יש להם שום מקח וממכר: אין להם שום עבדים. ואם יש להם שום קרקעות: אין להם שום עבדים. ואם יש להם שום עבדים: אין להם שום קרקעות. ואם יש להם שום מקח וממכר: אין להם שום קרקעות. ואם יש להם שום קרקעות: אין להם שום מקח וממכר

שחיטה. והיכא דאמרינן דבדיעבד לא מהני: כגון שחיטה
שלקתה[1] דמסתמא נמי בשעת שחיטה היתה כך. ומיהו
שחיטה: אע"ג דחזיא למיכל[2] כך. ומיהו אם היתה
מוקצה: דבר האסור מחמת עצמו[3] כגון נבלה כך. ויש
שמועה בדבר שמביאין ראיה לדבר מן התורה. ואין
כך. ומקשין זה לזה ומתרצין. ומסקנתן: בנבלה
ובשחוטה שלקתה. ומיהו שחוטה: אפילו בדיעבד
לא[4]: ואע"ג דלא מיכלא מיכל לאחר מיתה
ואפילו שחוטה. (ומפרש בגמרא[5] דבשחוטה שלקתה
עסקינן. ומיהו דוקא בדיעבד: כלומר אם נשחטה
כבר ואחר כך נתבשלה.

ומכשירין בשחוטה שנתנבלה. ואיתא בגמרא[6]: מאי
שנא שחוטה דמכשרין בה שחיטה. משום דאיכא
למימר: מתוך שהיתה ראויה לאכילה מתחלתה
שחיטתה מועלת[7]: לפיכך אין לך שחיטה[8] מועלת
לה אלא זו. ומקשינן עליה: אמאי לא תועיל שחיטה
זו לנבלה[9]! ומתרצינן: לפי שאין שחיטה מועלת
לנבלה (אלא?) * שהרי שחיטה: מועלת לבהמה
שחיטה. ומקשינן: אי הכי אפילו שחוטה נמי לא

(1) מוסנה. (2) מיתסרא. (3) מכשיר. (4) לא מהני.
(5) ומפרש בגמרא דפ"ר. (6) בגמרא. (7) לא. (8) לא שחיטה. (9) שמעתא.

וְכֵיצַד הוּא עוֹשֶׂה! מֵבִיא כְּלִי חָדָשׁ וְנוֹתֵן לְתוֹכוֹ מַיִם: וְאַחַר כָּךְ נוֹתֵן לְתוֹכוֹ מִן הַמַּיִם שֶׁהָיוּ בַּכְּלִי הָרִאשׁוֹן כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה בָּהֶן טַעַם יַיִן: וְאַחַר כָּךְ נוֹתֵן לְתוֹכוֹ מִן הַיַּיִן כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה בָּהֶן טַעַם יַיִן. (הגה: וְאִם אֵין לוֹ יַיִן[1] לְחַמְּמוֹ יָפֶה יָפֶה כְּדֵי שֶׁיִּפָּגֵם[2] מְעַט: וְכֵן אִם הָיָה לוֹ יַיִן מְבֻשָּׁל[3]: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הָאֵשׁ. וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַגַּחֶלֶת[4] שֶׁל כִּירַיִם[5]. וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַחַמָּה: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי כְּלִי שֶׁל מַיִם חַמִּין כְּדֵי שֶׁיִּתְחַמֵּם הַיַּיִן: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי כְּלִי שֶׁל מַיִם חַמִּין כְּדֵי שֶׁיִּתְחַמְּמוּ הַמַּיִם שֶׁבַּכְּלִי וְיַחֲמוּ הַיַּיִן: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַתַּנּוּר כְּדֵי שֶׁיִּתְחַמֵּם הַיַּיִן: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַמְּדוּרָה (דְּהַיְנוּ בְּמָקוֹם שֶׁעוֹשִׂין מְדוּרָה לְחַמֵּם הַיַּיִן)[6]: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַמְּנוֹרָה[7] שֶׁל בַּרְזֶל: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַמַּחְתָּה[8] שֶׁל גֶּחָלִים: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַכִּירַיִם שֶׁל בַּרְזֶל: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַכִּירַיִם שֶׁל חֶרֶס: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַכִּירַיִם שֶׁל נְחוֹשֶׁת? וְכֵן (הַגָּה: וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַכִּירַיִם שֶׁל נְחוֹשֶׁת: וְעוֹשִׂין פְּתִיחָה בְּתַחְתִּיתָן[9] לְתוֹךְ הַגַּחֶלֶת. (וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַכִּירַיִם שֶׁל נְחוֹשֶׁת שֶׁיֵּשׁ לָהֶן שְׁתֵּי פְּתִיחוֹת: אַחַת לְמַטָּה וְאַחַת לְמַעְלָה. וְעוֹשִׂין אֶת הַתַּחְתּוֹנָה לְתוֹךְ הַגַּחֶלֶת: וְאֶת הָעֶלְיוֹנָה לְתוֹךְ הַכְּלִי[10] שֶׁמְּחַמְּמִין בּוֹ אֶת הַיַּיִן[11]. וְכֵן כְּלִי

(1) אוֹ מַיִם. (2) נִכְהֶה. (3) יָשָׁן מֻחְמָץ. (4) וְכֵן גַּחֶלֶת. (5) Desunt. (6) וְכֵן מְחַמְּמִין אוֹתוֹ עַל גַּבֵּי הַמְּדוּרָה: פֵּירוּשׁ מְקוֹם שֶׁעוֹשִׂין אֵשׁ לְחַמֵּם. (7) מַכְרֵה. (8) מַחְתָּה. (9) וְעוֹשִׂין פְּתִיחָה בְּתַחְתִּיתָן: פֵּירוּשׁ שֶׁעוֹשִׂין אֶת הַתַּחְתּוֹנָה גְּבוֹהָה מִן הָאָרֶץ. (10) וְכֵן כְּלִי שֶׁל נְחוֹשֶׁת. (11) וְעוֹשִׂין אֶת הַתַּחְתּוֹנָה לְתוֹךְ הַגַּחֶלֶת וְאֶת הָעֶלְיוֹנָה לְתוֹךְ הַכְּלִי שֶׁמְּחַמְּמִין בּוֹ אֶת הַיַּיִן: פֵּירוּשׁ שֶׁעוֹשִׂין אֶת הַתַּחְתּוֹנָה גְּבוֹהָה.

בְּנֵי יְהוּדָה וּבִנְיָמִין. וְהִשְׁלִיכוּ אֶת הַגּוֹרָלוֹת: בְּנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן (מוֹסְרִין לָהֶם[1] שְׁמוֹנָה גּוֹרָלוֹת כְּתוּבִים עַל שְׁנֵי לוּחוֹת שֶׁל שַׁיִשׁ וְנוֹתְנִין אוֹתָן בְּכַד חֶרֶס).

כֵּיצַד יְהוּדָה וּבִנְיָמִין. הָיוּ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ עוֹמְדִין לְפָנָיו וְכֹהֲנֵי מִשְׁמָר[2] שְׁמָרָן: יְהוּדָה וּבִנְיָמִין הָיוּ עוֹמְדִין מִימִינוֹ שֶׁל מֶלֶךְ וְיָרְבְעָם וּבְנֵי מִשְׁמָרוֹ מִשְּׂמֹאלוֹ: וְהָיוּ כֹּהֲנֵי מִשְׁמָר מַחֲזִירִין פְּנֵיהֶן לַאֲחוֹרֵיהֶן וְהוּא מִתְפַּלֵּל וְהֵן מַחֲזִירִין פְּנֵיהֶן לְצַד הַמִּזְרָח וְהוּא מִתְפַּלֵּל כְּנֶגְדָּן. וְהָיוּ כֹּהֲנֵי מִשְׁמָר תּוֹקְעִין בַּחֲצוֹצְרוֹת[3] וְהוּא מִתְפַּלֵּל. וְהָיוּ כֹּהֲנִים אוֹמְרִים: כָּךְ וְכָךְ פְּעָמִים הִתְפַּלַּלְתָּ עַל עַצְמְךָ[4]. וְהוּא מְשִׁיבָן כָּךְ וְכָךְ פְּעָמִים עַל עַצְמוֹ: כֵּיצַד הָיָה מִתְפַּלֵּל: אוֹמֵר הָיָה לְפָנֶיךָ שֶׁיְּהֵא מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ בָנֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ מַלְכוּתְךָ וּבֵיתְךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל בָּנֶיךָ מְלֻמָּדִים תּוֹרָתֶךָ וְיִהְיוּ בָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ זוֹכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְהָיוּ כֹּהֲנֵי מִשְׁמָר מְשִׁיבִין אוֹתוֹ כָּךְ וְכָךְ פְּעָמִים עַל עַצְמוֹ: כֵּיצַד הָיָה מִתְפַּלֵּל: אוֹמֵר הָיָה לְפָנֶיךָ שֶׁיְּהֵא מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ בָנֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ מַלְכוּתְךָ וּבֵיתְךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל בָּנֶיךָ מְלֻמָּדִים תּוֹרָתֶךָ וְיִהְיוּ בָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ זוֹכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְהָיוּ כֹּהֲנֵי מִשְׁמָר מְשִׁיבִין אוֹתוֹ כָּךְ וְכָךְ פְּעָמִים עַל עַצְמוֹ: כֵּיצַד הָיָה מִתְפַּלֵּל: אוֹמֵר הָיָה לְפָנֶיךָ שֶׁיְּהֵא מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ בָנֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ מַלְכוּתְךָ וּבֵיתְךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל בָּנֶיךָ מְלֻמָּדִים תּוֹרָתֶךָ וְיִהְיוּ בָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ זוֹכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְהָיוּ כֹּהֲנֵי מִשְׁמָר מְשִׁיבִין אוֹתוֹ כָּךְ וְכָךְ פְּעָמִים עַל עַצְמוֹ: כֵּיצַד הָיָה מִתְפַּלֵּל: אוֹמֵר הָיָה לְפָנֶיךָ שֶׁיְּהֵא מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ בָנֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ מַלְכוּתְךָ וּבֵיתְךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל בָּנֶיךָ מְלֻמָּדִים תּוֹרָתֶךָ וְיִהְיוּ בָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ זוֹכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְהָיוּ כֹּהֲנֵי מִשְׁמָר מְשִׁיבִין אוֹתוֹ כָּךְ וְכָךְ פְּעָמִים עַל עַצְמוֹ: כֵּיצַד הָיָה מִתְפַּלֵּל: אוֹמֵר הָיָה לְפָנֶיךָ שֶׁיְּהֵא מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ בָנֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ מַלְכוּתְךָ וּבֵיתְךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל בָּנֶיךָ מְלֻמָּדִים תּוֹרָתֶךָ וְיִהְיוּ בָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ זוֹכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְהָיוּ כֹּהֲנֵי מִשְׁמָר מְשִׁיבִין אוֹתוֹ כָּךְ וְכָךְ פְּעָמִים עַל עַצְמוֹ: כֵּיצַד הָיָה מִתְפַּלֵּל: אוֹמֵר הָיָה לְפָנֶיךָ שֶׁיְּהֵא מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ בָנֶיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ מַלְכוּתְךָ וּבֵיתְךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ שָׁלֵם וְיִהְיוּ כָּל בָּנֶיךָ מְלֻמָּדִים תּוֹרָתֶךָ וְיִהְיוּ בָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ זוֹכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

כֵּיצַד יְהוּדָה וּבִנְיָמִין. הָיוּ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ עוֹמְדִין לְפָנָיו וְכֹהֲנֵי מִשְׁמָר

---

(1) פּוֹרְסִין. (2) כֹּהֲנִים. (3) בְּחֲצוֹצְרוֹת. (4) בְּתוֹרָה. (5) כֵּן.

(6) בְּפֶרֶק זֶה עַד הֲלָכָה 312 (סוֹף פֶּרֶק).

هُ: دِنَّكْمَ[1] هَوَّةَ لَحْمَةَ مِ حَمْلَةَ مَوَّلَ لَحْمَةَ:
مَحْمَةَ حَمْلَةَ مِ سَحْمَلَ لَهُ مِ حَلَ لَكَّةَ حَمْلَةَ هَمَّةَ
دِمَّةَ[2]. مَحْمَكَّةَ يَحْمَلَةَ: دِمَحْمَلَةَ لَحْمَةَ كَمَّةَ
دَّةَ مَلَحَمَسَةَ.

(دَّةَ دِدَّكَلَ مَحْمَسَةَ[3]؟). هَمَلَ دِ دَّمَلَ مَّهَّةَ
مَحَمَّدَّةَ دَمَحَمَّدَّةَ لَحْمَةَ: هَوَّةَ دَحَمَّةَ دَحَمَّةَ[4]
هَمَّةَ يَحَمَّةَ: هُ دَحَمَسَكَّ دَمَكَ دَهَّمَّةَ هَوَّةَ دَحَمَّةَ
(دَمَّحَمَّةَ مَسَّةَ[5]. مَحَمَّةَ دَمَّ مَّةَ مَّةَ مَّةَ[6]
دَمَسَّةَ: (مَحَمَّكَ دَّدَمَّ دَحَمَّةَ[7] دَمَسَّةَ مَسَّةَ
مَحَمَّةَ دَمَحَمَّ دَسَّةَ دَّكَمَّ. (مَحَمَّةَ حَلَ دَمَّكَمَّةَ[8] مِ
مَحَمَّةَ هَ: مَحَمَّةَ دَّةَ مَكَمَّةَ مَحَمَّةَ يَحَمَّةَ: هَ
دَمَحَمَّةَ مَحَمَّةَ مَحَمَّةَ دَّكَ دَّمَّةَ. دَكَ مَحَمَّةَ
مَحَمَّةَ مَحَمَّةَ مَحَمَّةَ لَحْمَةَ لَحْمَةَ: دَمَّ.

هَوَّةَ دِ مَحَمَّكَ دَحَمَّةَ مَحَمَّةَ مَسَّةَ مَحَمَّةَ
مَحَمَّةَ مَحَمَّةَ دَسَّ[9]. دَكَمَّةَ مَحَمَّةَ.

مَحَمَّةَ مَحَمَّةَ مَسَّةَ دَّكَمَّةَ.

(1) مَحَمَّةَ دَنَّكَمَ. (2) دَمَّةَ. (3) مَحَمَّ. (4) دَحَمَّةَ. (دَحَمَّةَ؟ مَحَمَّةَ؟ N. E. Tychon). (5) دَمَّسَةَ. (6) مَحَمَّةَ. (7) مَحَمَّكَ دَّةَ مَحَمَّةَ هَ مَحَمَّةَ. (8) مَحَمَّةَ حَلَ دَمَّكَمَّةَ. (9) دَّدَمَّ. (مَحَمَّةَ مَحَمَّ N. E. 619 مَحَمَّةَ).

פרשה

ראה אנכי

נתפרשה בהעלותך את הנרות.

ראה: בחנוך נאמר שם נדר בלשון ידות שנאמר ידות נדרתי לאלהי יעקב ובמקום אחר נאמר ידות נדרתי לאלהי ישראל. נתפרשה: כל לשון נתפרשה. נרות: אלו הכוכבים שנאמר ויקרא לצבאם במספר. את: מלמד שהיו מלוין אותם בשעת הקרבת הקרבנות. שבעה: שבעה ימים לפני הרגל. ובחג: בחג עצמו. בשמיני: ביום שמיני. עצרת: עצרת לעצמה. תהיה: תהיה לעצמה. לכם: לכם ולא לאחרים. כל: כל ישראל. מלאכת: אפילו מלאכת. עבודה: עבודה שבלב. לא: לא תעשו. תעשו: תעשו לאחרים. אך: אך מותר. נפש: נפש שבגוף. לכל: לכל אדם. אשר: אשר. יאכל: יאכל בלא מלאכה. הוא: הוא מותר. לבדו: לבדו ולא לאחרים. יעשה: יעשה לאחרים. לכם: לכם ולא לעצמו. ושמרתם: ושמרתם לעשות. את: את כל. חג: חג. המצות: המצות. כי: כי. בעצם: בעצם. היום: היום. הזה: הזה. הוצאתי: הוצאתי. את: את. צבאותיכם: צבאותיכם. מארץ: מארץ. מצרים: מצרים. ושמרתם: ושמרתם לעשות. את: את כל. המצות: המצות. את: את כל. היום: היום. הזה: הזה. כאשר: כאשר. צויתי: צויתי. את: את. אבותיכם: אבותיכם. ושמרתם: ושמרתם לעשות. את: את כל. המצות: המצות. את: את כל. היום: היום. הזה: הזה. כאשר: כאשר. צויתי: צויתי. את: את. אבותיכם: אבותיכם. ושמרתם: ושמרתם לעשות. את: את כל. המצות: המצות. את: את כל. היום: היום. הזה: הזה. כאשר: כאשר. צויתי: צויתי. את: את. אבותיכם: אבותיכם.

(1) ישעיה.

בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר מִי יִתֵּן בֹּקֶר וְהָיָה בָּעֶרֶב וּמִי יִתֵּן עֶרֶב וְהָיָה בַּבֹּקֶר מִפַּחַד לְבָבְךָ אֲשֶׁר תָּפְחָד וּמִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: יְהוָה הִשִּׁיבְךָ מִצְרַיִם בָּאֳנִיּוֹת בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ לֹא תֹסִיף עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵין קוֹנֶה: יֵשׁ עֵצָה לַחָכְמָה לְהַצִּיל אֶת הַנָּבוֹן מִיַּד הַחָזָק הֵימֶנּוּ: יֵשׁ עֵצָה לַחָכְמָה לְהַצִּיל אֶת הַנָּבוֹן מִיַּד הַחָזָק הֵימֶנּוּ: וְלֹא יָכְלוּ לְהַצִּיל אֶת הַנָּבוֹן מִיַּד הַחָזָק הֵימֶנּוּ: וְלֹא יָכְלוּ לְהַצִּיל אֶת הַנָּבוֹן מִיַּד הַחָזָק הֵימֶנּוּ:

וַיְהִי מֵאָז הָלַךְ הַנָּבוֹן בְּתוֹךְ הַחָכְמָה וְהַחָכְמָה בְּתוֹךְ הַנָּבוֹן: וַיְהִי מֵאָז הָלַךְ הַנָּבוֹן בְּתוֹךְ הַחָכְמָה וְהַחָכְמָה בְּתוֹךְ הַנָּבוֹן: וַיְהִי מֵאָז הָלַךְ הַנָּבוֹן בְּתוֹךְ הַחָכְמָה וְהַחָכְמָה בְּתוֹךְ הַנָּבוֹן: וַיְהִי מֵאָז הָלַךְ הַנָּבוֹן בְּתוֹךְ הַחָכְמָה וְהַחָכְמָה בְּתוֹךְ הַנָּבוֹן:

כל מלאך: ואשמרך בדרך אשר אמרתי אליך: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: אל ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: וכי אתם תתצו את מזבחתם ושברתם את מצבתם וגדעתם את אשריו: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושבי הארץ והזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל: כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

(1) (יוסיפו?).

ספר דברים פרשת ראה עמים רבים ועצומים מהם ואתה תנחלם: ואתה תנחלם. ולא אמר ונחלתם אתה: כי אם אתה תנחלם. ולא אמר ונחלתם אתה: כי אם אתה תנחלם. ולא אמר ונחלתם אתה: כי אם א

ספר תורה כתוב בקלף מעור בהמה טהורה מעובד לשם קדושת ספר תורה: וכותבין אותו בדיו שהוא שחור ועשוי מסמנים מיוחדים: ואין כותבין אותו בשום צבע אחר: ואם כתב בו אפילו אות אחת בשאר צבעים אין ספר תורה כשר: ואין כותבין אותו על הנייר ולא על הקלף שנמחק: ואין כותבין אותו אלא בדיו שאינו נמחק: ואין כותבין אותו אלא בקולמוס שיש לו שני שיפולים: ואין כותבין אותו אלא בקולמוס שנתקנה בו: ואין כותבין אותו אלא בקולמוס שנתקנה לשם ספר תורה

ܕܒܝܬ ܟܢܘܫܐ ܕܐܬܐ ܒܗ ܟܠ ܙܒܢ ܕܨܠܘܬܐ ܕܫܒܝܬ ܒܗ ܒܫܘܪܝܐ (sic)
ܕܡܬܟܢܫ. ܐܦ ܒܫܒܬܐ ܒܟܠ ܫܒܬ: ܡܒܕܪܫ ܒܗ ܡܕܪܫ ܕܝܘܡ ܫܒܬܐ.
ܕܒܝܬ ܟܢܘܫܐ ܕܐܬܐ ܒܗ ܟܠ ܙܒܢ ܨܠܘܬܐ ܕܫܒܝܬ ܒܗ ܒܫܘܪܝܐ
ܕܡܬܟܢܫ: ܒܝܘ ܒܫܒܬܐ ܒܟܠ ܫܒܬ: ܕܒܗܡܬ ܒܗ ܡܕܪܫ ܕܝܘܡ
ܫܒܬܐ ܕܡܬܟܢܫ ܒܟܠ ܫܒܬ ܘܫܒܬ. ܗܒܐ ܒܝܘܡ ܕܒܗ ܒܫܒܬ ܒܫܒܬ
ܕܒܗ ܕܡܬܟܢܫ ܒܟܠ ܫܒܬ ܘܫܒܬ: ܕܒܗ ܒܫܒܬ ܒܫܒܬ ܕܒܗ ܕܡܬܟܢܫ
ܒܟܠ ܫܒܬ ܘܫܒܬ. ܐܦ ܒܫܒܬܐ ܒܟܠ ܫܒܬ:

ཀུན་བཟང་མོ། ཡུམ་ཆེན་མོ། ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ། ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་ཅན་མ། ཡིད་བཞིན་ལོངས་སྤྱོད་རྒྱལ་མོ། ཡིད་བཞིན་ཐོགས་པ་ཅན་མ། ཡིད་བཞིན་ཆོས་སྐྱོང་མ། ཡིད་བཞིན་ཁ་དོག་ཅན་མ། ཡིད་བཞིན་ཁ་སྐོང་མ། ཡིད་བཞིན་ཁ་ཟས་ཅན་མ། ཡིད་བཞིན་ཁྱུ་མོ། ཡིད་བཞིན་ཁྱེའུ་མོ། ཡིད་བཞིན་ཆུ་སྐྱེས་ཅན་མ། ཡིད་བཞིན་ཆུ་ཤིང

ڪنڊيءَ ڏهڪيو: ڏاڍ ڦٽي حليمه ڏانهن ڪ
(ڦڦڙي[1]؟). ڏسي ڇڏيا هوءَ ڪجه ڏينهن
ڪاهيا: ڪجهه ڏينهن ڪاڻ ڏڪي ڪنڊيءَ ڏهڪيو
ٻڌايو: ۽ ڪاڻ ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو
ڪنڊيءَ: هڪ ڏينهن ڪاڻ ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو
ڪاڻ ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو: ڪاڻ ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو
(ڪاڻ[2]؟) ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو: ڪاڻ ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو
ڪاڻ ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو. ڪاڻ ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو
ڪاڻ ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو: ڪاڻ ڏڪيو ڪنڊيءَ ڏهڪيو
ڪاڻ

ܘܬܠܡܝܕܐ ܘܐܝܬܝܗ ܠܓܝܢܘܬܐ. ܘܥܠܝܗ ܡܫܬܒܚܝܢ ܟܢܫܐ ܥܠ
ܕܡܫܬܐ ܗܘܐ ܟܕ ܚܝܬܐ: ܘܢܗܘܐ ܚܒܪܗ ܕܡܫܟܚܐ. ܗܟܢܐ
ܫܒܩ ܐܦ ܚܝܐ ܫܘܬܦܘܬܗ. ܠܒܢܝ̈ܗ ܕܝܢ ܟܕ ܓܒܝܢ: ܬܠܡܝܕܐ
ܘܐܝܬܝܗ ܠܓܝܢܘܬܐ. ܢܫܬܪܝܢ ܗܟܢܐ ܡܢ ܥܠ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ:
ܕܠܗܘܢ ܡܬܝܪܐ ܥܠ ܫܡܝܢ ܢܦܫܬܐ.
ܟܕ ܕܝܢ ܢܫܬܘܕܥ ܐܝܟ ܦܘܫܩܗ ܕܡܠܬܐ ܡܢ ܢܡܘܣܗ ܘܡܢ
ܢܒܝܘܬܗ: ܘܡܢ ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܘܡܢ ܒܝܬܗ: ܘܡܢ ܦܘܩܕܢܗ ܕܒܪܗ
ܘܡܢ ܒܠܗ ܫܡܝܐ: ܘܡܢ ܡܫܬܠܡܢܘܬܗ ܘܡܢ ܚܒܪ̈ܘܗܝ: ܘܡܢ
ܕܫܡܥܘܗܝ ܘܡܢ ܥܠ (ܕܡܫܝܚܐ ܒܟܠܡܕܡ[1] ؟): ܟܢܫܐ ܐܝܟ ܦܘܫܩܗ
ܕܡܠܬܐ ܠܒܢܝ̈ܗ ܒܫܡܝܐ: ܘܢܟܦܐ ܟܕ ܦܪܗ ܠܡܫܬܡܥܢܘܬܐ. ܘܡܚܘܝܐ
ܕܐܬܠܒܫ ܠܟܠܡܕܡ ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ: ܒܬܪ ܟܠ ܫܡܫܐ
ܕܢܣܒܗ ܐܢܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܢܟܦܐ ܡܬܚܘܝܐ ܠܡܬܝܕܥܢܘܬܐ:
ܕܢܬܓܠܐ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܐܒܐ ܫܡܝܐ: ܐܝܟ ܥܒܕܗ ܕܡܠܬܐ.
ܘܕܢܬܪܘܡ ܒܫܘܒܚܐ ܟܕ ܫܠܝܐ ܒܥܒܕ̈ܝܐ ܐܝܟ ܠܥܒܕܐ ܒܝܕܥܬܐ:
ܘܕܢܬܚܘܐ ܕܝܠܗ ܟܕ ܫܡܥܐ ܘܢܚܘܬܗ: ܘܢܬܟܬܒ ܐܝܟ ܐܬܠܒܫܬ
ܕܘܟܬܐ ܟܕ (ܐܪܡܘܣ[2] ؟) ܘܟܕ ܓܠܝܬܐ: ܘܟܕ ܪܘܚܐ
ܒܥܒܕܐ ܡܢ ܠܒܪ ܘܡܢ ܠܓܘ. ܢܦܠ ܕܝܢ ܘܡܬܡܢܐ ܒܓܝܢܗ
ܕܡܬܝܕܥܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܒܘܗܝ: ܕܡܢ ܠܥܠ ܐܬܝܠܕܬܗ: ܗܘ
ܕܒܝܬܐ ܘܟܘܪܗܢܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܐܬܪܘܬܗ: ܢܬܚܙܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܬܘܠܕܬܐ ܒܥܘܒܗ: ܕܢܬܦܘܩ ܡܢ ܝܥܘܒܐ ܕܫܒܩܬܐ ܠܒܝܬܐ
ܕܥܠܡܐ. ܘܟܕ ܘܒܢܝܐ ܢܬܝܠܕܘܢ ܒܥܘܠܡܐ ܕܘܟܬܐ ܒܡܪܕ ܢܦܫܗ:

ڪ ڏيڻي ڏيڻ ڪا ڪ ڪڍڻ ڪڍڻ ڪڍڻ

ڪوڙ جو ڪتاب: ڏهون ڪوڙ جو ڪتاب: ڪوڙ جو ڪتاب: ڪوڙ جو ڪتاب:

בתשלי: בתשע לי כי שמעתי בתכלי שאל שלח בקול בתשלי: בתשע לי כי שמעתי בתכלי שאל שלח בקול שלא היה בו שום דבר. והכלים בזזו בלי שום בושת פנים (2) ופרצו בבתים. שלא היה בהם שום דבר שיהיה ראוי לגנוב. ולא היו מוצאים בהם כלום. ולא היו יכולים לעשות בהם שום דבר. ולא היו יכולים לעשות בהם שום דבר. ולא היו יכולים לעשות בהם שום דבר

ואתה תשמע בקול ה' אלהיך לעשות את המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: ועשית הישר והטוב בעיני ה' אלהיך למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע ה' לאבתיך: לדחות כל אויביך מפניך כאשר דבר ה': כי תשאל בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה: ויתן ה' אותות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: ואתנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו: ויצונו ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלהינו כאשר צונו:

פרשה שניה שמע ישראל קריאת שמע שחרית.

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבנך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: ויאמר ה' אל משה דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם: אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישעינו לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון וממלכתו ואמונתו לעד קימת: ודבריו חיים וקימים ונאמנים ונחמדים לנצח נצחים: על אבותינו ועלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך: על הראשונות ועל האחרונות דבר טוב וקים לעד ולעולמי עולמים: אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא ה' אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל זרעו: המפדנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים: האל הנפרע לנו מצרינו ומכל שונאי נפשינו: העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו: המדריכנו על במתי מו ומרומם כל שנאינו: הנותן לנו את נפשנו על ימים ומהלכנו על גבי במתי: הרוממנו על כל בריותיו ועל כל יצורי

ܕܒܪܗ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ (ܝܘܚܢ[1] ؟). ܐܢܫ ܠܐ ܫܐܠ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܠܝܐ ܐܢܬ ܐܠܝܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ. ܐܢܫ ܠܐ ܫܐܠ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܗܘ ܢܒܝܐ ܕܐܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܠܐ. ܐܢܫ ܠܐ ܫܐܠ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ

دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ
دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ
دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ
دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ
دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ
دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ
دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ
دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ
دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ
دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ دَرْكَرْ هَرْتَ هَدَهَدَى دَدَتْ دَرْهَوْدَى. دَرْ

ھکیڈھ ڈیٹ ھیھڈھ ڈیکڑ: ھھھڈھ ڈیھ ھیھڈھ ھھھڈھ ڈیھ ھیھڈھ ھھھڈھ ڈیھ ھیھڈھ

دِنُقَهُهُ أَه دِحَتِدِ حَلَهُتِ كَ هِيَحدِهِ نِبقَدِحِهِ: يُكَ
هِ نُتِ حَتِ زَدُوِ هِهِنُهِدَ سِنُوذُهِحِهِ: نُبِ دِيُنِ كَهِتِدِ.
أَه كُتِدُّدِ هِهُحهِ: حَدِ يِحهَدَ زَهُد حِيحِهِ بِحَ سِحِنُهِ:
نُبِ دُوُدِ كُسهَ حهبِسُنُ. حِهَدُ دِي هُقِسُهِ بِحَ هسُهِ
دِحُكِنِ: كَحَدَ هِ صهبِدُ دِحِهذُهُنُ أَه نُوكُيُنُ دِحِتِنِ:
هُكُنُهِ نِهِنُوذُه. حَدِ أَهُكُ حهِنِحَكُهِ عستَهُهِ: بِكَ حهشُهِ
ذِهِوذُهِ دُفِكُدُ عهُكُبِدُنُ سِوِنُ كَحِهِ: دُكُ عسِ
حَكُوبِوُهُ دِسِتِ بِكِيُحِهِ. دُسهَهِ حِهُهُ دِي أَه دُ بِكِ
هِتِنِنُ: هُكِ دِنُوحِدُّ كِيُهِحِهِ: أَهُكُ هِحِهذُهِوِ
هِحِهذُهِوِ (sic) حُنُهِحِهِ. وُكُ كَحِهِنِ هِقِدِ: أَه هُنِتِ
هِهِتِكِ نُوكُهِ هُهِذِوذُهُ دُنُحِكُوهِحِهِ. يُكُ سُكَ هُكِ:
وِوُهِوُهِ نُهِبِ دُيُوهُ حُيُوهُ وُحِكُوهُ وُحِهِوهِدُّدِ دِهِتِنِ.
وُكُهُكُهُ دُنُحَهُ: أَه كَدِنِ دُتِبِ كِهِبِ نُدَ هِحِهِ
هُكِهِ كَ هِيُكَ: يُكُ وِوُهِوُهِ بِهِ حِهِدُنُهُ دُحِهُتِ هِهِتِنِ.
وُكُ هِذُسهِ وِهُهُ حُهِ: وُحِنِدِ هِكِتِنِ: وُهِوُهِ حِهِهِ
هِحِهِنِ نِهِنِ: وُهِوُهِفُكِهِ حهُهِكُكُ هِذُهُدُ دُكُ هِهُهُ
وُهِ هُكِ هِتِهِنِ. يُكُ وِوُهِوُهِ سِهِهِ حِهِهِحِهُ دِحِهِوِ
دِيُكُهُ دِحِنِهُهُدُ وُحِكِكُنُ. وُحِكِوُهِ وُحِهِوُهِ وُحِهُحِتِهِوُهِ
سُهُه حهِهُ دُحِتِيُّ هُتِنِ: دِحِكُنُ نِيُدُ هِ سِهُحِهِ:
دُهِوُهِهِ حِيُهِحِهِ هِهِكُهِ دِيُكُهُ. وِنُهِ هُ هُهِ دُحِنِنِ
كُهِهِ حِهِكُهِ هِهُهِدِ وُهُ دُحِ يُنِدِ: دِيِ هِهُكِهِهِ
كِ وُهِهِهِهِنُهُ: كَ دِكِسُهِ هِهِهُهُ دِيُدُنُ هِيُحِكُهِ:

ואת כל אשר יעשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר השמיד אותם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: רק בערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצר אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך עד רדתה: והיה כי יפל חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי החלל אשר סביבתיו: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וקרבו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: ומחוץ למחנה יהיה לך ויצאת שמה אל חוץ: ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת והכסית את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תונה אתו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרוש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: וכי תחדל נדר לא יהיה בך חטא: מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך תתן: כי תבא בקמת רעך וקטפת שבלים בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך: כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתי אתם את תשמרו לעשות: זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום ושפטו את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף והכהו על עיניו מכה רבה על פי קלתו: לא תחסם שור בדישו: כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבושיו: וקצתה את כפה לא תחוס עינך: לא יהיה לך באבניך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה: אבן שלמה וצדק תהיה לך איפה שלמה וצדק תהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה: זכר את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתת ובמופתים: ויבא אתנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד: וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך: והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד: ובנית שם מזבח יהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: ויאמר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר השמר והקשב ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום: ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: ואלה יעמדו על הקללה על הר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן: ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם חמותו ואמר כל העם אמן: ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן: והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך: ברוך טנאך ומשארתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: יתן יהוה את אויביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה נסים לפניך: יצו יהוה אתך את הברכה את האסמים ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: והותירך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך: יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה: ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות: ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך: ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: ארורה טנאך ומשארתך: ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יכך יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: והיה שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך: יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה נסים תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: וימשת בצהרים כאשר ימש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: ארשה אשה ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע: בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: והיית משגע מראה עיניך אשר תראה: יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: ינהג יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה אתך שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא יהלוך ואתה לא תלוה הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: ובאו עליך כל הקללה הזאת ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על צואר עבדך ברזל עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אתך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד הכחידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יהוה אלהיך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין לו מכל במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לצעת על הארץ מהתענג ומהרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ובשיליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם מחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפליא יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות חלים ונאמנים: והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם והסיתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: ופצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ושם תעבד אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך כי נתן יהוה לך שם רגז ואכזבות נפש: ונתן חייך תלאים לך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה: אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסת הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך וקבצך עוד מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: והיה אם יפנה לבבך ולא תשמע והנדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן בא שמה לרשתה: העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אותם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחיל אותם אתה: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצבו משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא יהוה אל משה ויאמר אליו הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: והיה ביום ההוא ואף אחרה בו ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי לא על כי לא בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי תמצאנה אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: והיה כאשר כלה משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את האנשים הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מרים ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך: זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסובבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילי בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: ויישר ישורון ויבעט שמנת עבית כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: יקנאהו בזרים בתועבות יכעיסהו: יזבחו לשדים לא אלוה אלהות לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך: וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנותיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים: אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרי ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס אויב אגור פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה ענבמו ענבי רעלות אשכלות מרורות למו: חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי: הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרותי: לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושות עתדות למו: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר איה אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יאכלו שתו יין נסכמו יקומו ויעזרוכם יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם: אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם

לכל אשר יעשה לכם ה' אלהיכם. הלא ידך הלכת את כל הגוים אשר נשארו מפניך כאשר עשה לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן: ואת הארץ אשר נתן ה' לפניכם ראו עשה ה' כאשר דבר לכם: ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: לשמר את מצות ה' ואת חקותיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך: הן לה' אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבותיך חשק ה' לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כהיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: את ה' אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך ה' אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את ה' אלהיך ושמרת משמרתו וחקיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר ה' אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ובזרעו הנטויה: ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם ה' עד היום הזה: ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הרואות את כל מעשה ה' הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע ה' לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר ה' אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה' נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את ה' אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש ה' את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן ה' אלהיכם על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה תשים על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר ה' אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה' אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן לה' אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה' אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר ה' אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם לבטח: והיה המקום אשר יבחר ה' אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו לה': ושמחתם לפני ה' אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב ה' אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני ה': רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה': ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח ה' אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה אתך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלהיך: כי יכרית ה' אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן לה' אלהיך כי כל תועבת ה' אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי אצוך אתו תשמר לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה ה' אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה' אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי ה' אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה' אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: את כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה' אלהיך: בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב עז כבן בקר: איל וצבי ויחמור וזמר ואקו ודישון ותאו וראם: כל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה ואת כל עורבו למינהו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס והינשוף והתנשמת: והקאת והרחם והשלך: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך כי יברכך ה' אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה' אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך: מקצה שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה לה': את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך ה' בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול ה' אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי ה' אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר ה' אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל ה' והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך ה' אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה' אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ויברכך ה' אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש לה' אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה' אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו לה' אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח לה' אלהיך כי בחדש האביב הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר ה' לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשחרת: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה: ספר לך שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות: ועשית חג שבעות לה' אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך ה' אלהיך: ושמחת לפני ה' אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג לה' אלהיך במקום אשר יבחר ה' כי יברכך ה' אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלשת פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני ה' ריקם: איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא ה' אלהיך: לא תזבח לה' אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת ה' אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני ה' אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ה' ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את ה' אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס וה' אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבו לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה' אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה לא יהיה עם ישראל אשי ה' ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו ה' הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: והנה יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר ה': ושרת בשם ה' אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני ה': חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבות הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת ה' כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה ה' אלהיך מוריש אתם מפניך: תמים תהיה עם ה' אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך ה' אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם ה' אלהיך בחרב בהקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול ה' אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר ה' אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוה אתו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו ה': אשר ידבר הנביא בשם ה' ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו ה' בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ולקחת את ערי הגוים אשר ה' אלהיך נתן לך ולקחת את ערי הגוים אשר ה' אלהיך נתן לך ולקחת את ערי הגוים

ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה
ונתה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו
גלה עונו ישא: ואיש כי ישכב את דדה נדת ועראה את ערותה
והיא גלתה את מקור דמיה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו
שניהם מקרב עמם: וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי
את שארו הערה עונם ישאו: וערות דד אביו לא יגלה גלת דד
אביו היא: וערות אשת דדך לא תגלה ערות דדך הוא: ואיש
אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים
יהיו: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם
ולא תקיא הארץ אתכם אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה:
ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה
עשו ואקץ בם: ואמר אליכם אתם תירשו את אדמתם ואני
אתננה לכם לרשתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם
אשר הבדלתי אתכם מן העמים: והבדלתם בין הבהמה הטהורה
לטמא ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם
בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם
לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם
מן העמים להיות לי: ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או
ידעני מות יומתו באבן יסקלו אותם דמיהם בם: ואיש כי
יקח אשה ובעלה חכם ולא כתבה לה ושנאה ושלח לה או כי
ימות הבעל עליה ולקחה לו לאשה ומת הוא ואחר לו לאיש
ולקחה ומת גם הוא ואחר לו לאיש ולקחה ומת גם הוא
ואחר לו לאיש ולקחה ומת גם הוא ואחר לו לאיש ולקחה
ומת גם הוא ואחר לו לאיש ולקחה ומת גם הוא ואחר לו
לאיש

فقال: ما تقول في رجل قتل نفسه عمدا بغير حق؟ قال: يدخل النار. قال: فما تقول في رجل قتل نفسه خطأ؟ قال: عليه الدية. قال: فما تقول في رجل قتل نفسه وهو مريض؟ قال: يدخل النار. قال: فما تقول في رجل قتل نفسه وهو مجنون؟ قال: لا شيء عليه. قال: فما تقول في رجل قتل نفسه وهو سكران؟ قال: يدخل النار. قال: فما تقول في رجل قتل نفسه وهو صحيح؟ قال: يدخل النار

ואת כל הנפש אשר עשו בחרן ויקברם תחת האלה אשר עם בית אל ויסעו ויבא אל ארץ הנגב וישב בחברון ויבא שכם ויעבר אותם תחת האלה ההוא ויקבר את יעקב ואת רחל ואת לאה ואת דבורה מינקת רבקה ואת בנות יעקב

ויהי כאשר שמע את כל אשר יעשו בניו את כל ישראל ואשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מכל העם: לא בני כי לא טובה השמעה אשר אני שמע משמיעים עם יהוה: אם יחטא איש לאיש ופללו אתו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה גם עם אנשים: ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ובחרתיו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת נשא אפוד ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל: למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ובניך מני מכל ראשית כל מנחת ישראל עמי: לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמר התהלך אמרתי ביתך ובית אביך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו: הנה ימים באים וגדעתי את זרועך ואת זרוע בית אביך מהיות זקן בביתך: וראית צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל והיה לא יהיה זקן בביתך כל הימים: ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולהגיע את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים: וזה לך האות אשר יבוא אל שני בניך אל חפני ופינחס במותם שניהם יום אחד: והקימותי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה והבניתי לו בית נאמן והתהלך לפני כל הימים: והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וכככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:

(1) בשמע. (2) בהתפלל.

בשמחת לבו: ועוד שמחה יתירה לפי שהיה יודע שלא
היה בנו ראוי לכך: ואמר כי ידעתי ה' כי גדול וגו'
ואמר כל אשר חפץ עשה וגו'. ואמר כי אני ידעתי
שהקב"ה גדול מכל האלהים ואמר כל אשר חפץ
עשה בשמים ובארץ וגו'. ואמר כי אני ידעתי שהוא
גדול מכל האלהים ואמר כל אשר חפץ עשה בשמים
ובארץ: ואמר כי אני ידעתי שהוא גדול מכל האלהים
ואמר כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ: ואמר כי
אני ידעתי שהוא גדול מכל האלהים ואמר כל אשר
חפץ עשה בשמים ובארץ:

مَحْدَ دَحْمَكْ دْمَحْشَ. مَحْدَ دَحْمَكْ دْمَحْشَ. مَحْدَ دَحْمَكْ دْمَحْشَ.

ולא יכול לומר לו אי אתה יכול לי שכבר נתחייב לי בדין. ואם תאמר והלא כבר נתחייב לו בדין שהרי הוא אומר לו אי אתה יכול לי ואם כן למה לי קרא לפוטר את עצמו בשבועה. ויש לומר דאי לא כתב קרא אלא לפוטר את עצמו בשבועה הוה אמינא דוקא בשבועה שהוא פטור מן התורה אבל בדבר שהוא חייב מן התורה אימא לא. קא משמע לן: ואם תאמר והלא כבר נתחייב לו בדין שהרי הוא אומר לו אי אתה יכול לי. ויש לומר דאי לא כתב קרא אלא לפוטר את עצמו בשבועה הוה אמינא דוקא בשבועה שהוא פטור מן התורה אבל בדבר שהוא חייב מן התורה אימא לא. קא משמע לן: ואם תאמר והלא כבר נתחייב לו בדין שהרי הוא אומר לו אי אתה יכול לי. ויש לומר דאי לא כתב קרא אלא לפוטר את עצמו בשבועה הוה אמינא דוקא בשבועה שהוא פטור מן התורה אבל בדבר שהוא חייב מן התורה אימא לא. קא משמע לן: ואם תאמר והלא כבר נתחייב לו בדין שהרי הוא אומר לו אי אתה יכול לי. ויש לומר דאי לא כתב קרא אלא לפוטר את עצמו בשבועה הוה אמינא דוקא בשבועה שהוא פטור מן התורה אבל בדבר שהוא חייב מן התורה אימא לא. קא משמע לן: ואם תאמר והלא כבר נתחייב לו בדין שהרי הוא אומר לו אי אתה יכול לי. ויש לומר דאי לא כתב קרא אלא לפוטר את עצמו בשבועה הוה אמינא דוקא בשבועה שהוא פטור מן התורה אבל בדבר שהוא חייב מן התורה אימא לא. קא משמע לן:

(1) דהשתא.

שבה: ומשנה שהי כי הוא אלהים. והוא שהיה בשמים: מלמד שהוא מלך בכל העולמות: ומושל בכל הממלכות: ואין זולתו לעשות כל אלה: והוא שהיה בראשית ברא את השמים ואת הארץ: ואת כל אשר בהם: ואת כל המים אשר מתחת לרקיע: ואת כל האור אשר על פני התהום: ואת כל החשך אשר בתחתיות ארץ: ואת כל הרוח אשר מרחפת על פני המים: ואת כל הנשמות אשר נפח באפיו של כל חי: ואת כל הנפשות אשר יצר בתוך גופו של כל יצור: ואת כל הרוחות אשר הכניס בקרבו של כל ברואי עולמו: ואת כל הנשמות אשר יוציא מן העולם לעתיד לבא: ואת כל הנפשות אשר יחיה לעתיד לבא: ואת כל הרוחות אשר יכניס בקרבו של כל ברואי עולמו לעתיד לבא: הוא לבדו ברא את כל הבריות: הוא לבדו ברא את כל המעשים: הוא לבדו ברא את כל הדברים: הוא לבדו ברא את כל הנמצאים: הוא לבדו ברא את כל הנבראים: הוא לבדו ברא את כל היצורים: הוא לבדו ברא את כל העולמות

ⵜⵉⵏⵎ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵙ ⵓⵔ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵉⵎⵉ

בחינת נפש: והוא כח המקבל הנאות ותענוגים: ונקרא נפש
מלשון נפיחה ורוח: שהוא כח המקבל הנאות הרוחניות
שהם נעלמים מן החושים: ונקרא נפש מלשון נפיחה
ורוח. והוא משותף עם בעלי חיים: כי גם הם יש להם
בחינת נפש: ואינם מרגישים בה: כי אם בהנאות
הגשמיות: והוא מקבל הנאות הגשמיות: ומרגיש בהם:
ונקרא נפש מלשון נפיחה ורוח: שהוא כח המקבל הנאות
הגשמיות שהם נעלמים מן החושים: ונקרא נפש מלשון
נפיחה ורוח. וזהו הנקרא (בראשית[1] ב) ויפח באפיו נשמת
חיים: ויהי האדם לנפש חיה: שהאדם יש לו בחינת
נפש כמו שאר בעלי חיים: אבל יש לו בחינת נפש
משכלת שהוא כח המקבל הנאות השכליות שהם
נעלמים מן החושים: ונקרא נפש משכלת: ונקרא נפש
חיה: שהוא כח המקבל הנאות השכליות שהם נעלמים
מן החושים: ונקרא נפש חיה: מלשון חיים: כי הנאות
השכליות הם חיים לנפש: ומהם נמשכים חיים לנפש
המשכלת: ונקרא נפש חיה: מלשון חיים. ועל ידי
הנפש חיה: נמשכים חיים לנפש המשכלת: ונקרא נפש
חיה: מלשון חיים. ועל ידי הנפש המשכלת: נמשכים
חיים לנפש הגשמית: ונקרא נפש חיה: מלשון חיים.
ועל ידי הנפש הגשמית: נמשכים חיים לגוף: ונקרא
גוף חי: מלשון חיים. וכח הנפש הגשמית: הוא כח
המקבל הנאות הגשמיות: ונקרא נפש הגשמית: מלשון
נפיחה ורוח: שהוא כח המקבל הנאות הגשמיות שהם
נעלמים מן החושים: ונקרא נפש הגשמית: מלשון
נפיחה ורוח. ונקרא נפש בהמית: שהוא כח המקבל
הנאות הגשמיות שהם נעלמים מן החושים: ונקרא נפש
בהמית: מלשון נפיחה ורוח. ונקרא נפש בהמית: מלשון
בהמות: כי הנאות הגשמיות הם בהמות: ומהם נמשכים
חיים לנפש הבהמית: ונקרא נפש בהמית: מלשון בהמות.

(1) בראשית.

ואת הבכרת תאכל לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה בך אתה ובניך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלו כמו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכל למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: כי יכרית יהוה אלהיך מפניך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם ממם ויורשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי אצוך אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ושמע וישראל יראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: אם תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך:

وَهُمْهُوَهُ هَهُ كَتَبَهُ كَتَبَهُ هَهُ هَهُ وَهُمْهُوَهُ
دَهُمْهُوَهُ.

حَتَبَهُ كَتَبَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ
هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ
هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ
هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ
هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ
هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ
هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ
هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ
هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ
هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ هَهُ

אם לא שיהא לו אחר שיכתוב לו: ואם אמר לו אחד מהם: אני כותב לך ספר תורה בשכר, אע"פ שאמר לו: אקבל שכרי מיד, אינו יכול לחזור בו, שהרי אינו יודע אם יחיה עד שיגמור את הספר: ואם מת, אין לו כלום. ואם אמר לו: כתוב לי ספר תורה ואני נותן לך שכרך לאחר שלשים יום, אינו יכול לחזור בו, שהרי יכול הוא לכתוב ולגמור את הספר בתוך שלשים יום: ואם מת, נותנין שכרו ליורשיו. ואם אמר לו: כתוב לי ספר תורה ואני נותן לך שכרך לאחר שנה, יכול הוא לחזור בו, שהרי אינו יכול לכתוב ולגמור את הספר בתוך שנה: ואם מת, אין נותנין שכרו ליורשיו. ואם אמר לו: כתוב לי ספר תורה ואני נותן לך שכרך לאחר שלשים שנה, יכול הוא לחזור בו, שהרי אינו יודע אם יחיה עד שיגמור את הספר: ואם מת, אין נותנין שכרו ליורשיו.

ואם אמר לו: כתוב לי ספר תורה ואני נותן לך שכרך לאחר שלשים שנה, יכול הוא לחזור בו, שהרי אינו יודע אם יחיה עד שיגמור את הספר: ואם מת, אין נותנין שכרו ליורשיו. וכן כל כיוצא בזה.

---

(1) . . . . . (2) . . . . . (3) . . . . . (4) . . . . . (5) . . . . .

هَؤُلَاءِ * * * دِينِهِمْ وَتَفَرَّقُوا شِيَعًا (مِنْ حِزْبٍ[1]؟)
كُلُّ حِزْبٍ: بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (بَعْضِ[1]؟) هَؤُلَاءِ: (شَيْءٍ[1]؟) دِينِ: بَعْدَ هَذِهِ بَيْنَهُمْ (دِينِهِمْ[1]؟) هَؤُلَاءِ:
جَمِيعًا كُلُّ بَعْدَ (حِزْبٍ مِنْ[2]؟) هَؤُلَاءِ: كُلُّ (هَؤُلَاءِ[1]؟)
هَؤُلَاءِ. أَنَّ هَذِهِ هَؤُلَاءِ مِنْ أَنَّ هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هُمْ كُلُّ هَذِهِ
حِينَئِذٍ: هُمْ كُلُّ هَذِهِ هَؤُلَاءِ. بِهَذِهِ فِي هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ
جَمِيعًا هَؤُلَاءِ مِنْ يَكُنْ يَعْلَمُونَ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ كُلُّ هَذِهِ
كَانَ كُلُّ هَذِهِ هَؤُلَاءِ. كُلُّ مِنْ هَذِهِ لِمَنْ أَنَّ هَذِهِ: كُلُّ
هَؤُلَاءِ. هَذِهِ هَؤُلَاءِ: كَانُوا هَذِهِ هَؤُلَاءِ: كُلُّ هَذِهِ
هَذِهِ هَؤُلَاءِ: فِي هَذِهِ أَنَّ هَذِهِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ
هَؤُلَاءِ: فِي هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ
مِنْ هَذِهِ كُلُّ يَعْلَمُونَ. هَذِهِ لِمَنْ مِنْ أَنَّ هَذِهِ هَؤُلَاءِ:
هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ؟ هَذِهِ هَؤُلَاءِ
هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ
هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ
هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ
هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ: هَذِهِ هَؤُلَاءِ

(1) . . . . . (2) ق . . . .

כאשר עשה לכם במצרים לעיניכם: ואתם הגדלים הגדולים
האלה ראו עיניכם המופתים הגדולים האלה: ולא נתן ה׳
לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום
הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר בלו שמלתיכם
מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם
ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני ה׳ אלהיכם:
ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג
מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכה אתם: ונקח את
ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי:
ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר תעשון: אתם נצבים היום כלכם
לפני ה׳ אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם
כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב
מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך בברית
ה׳ אלהיך ובאלתו אשר ה׳ אלהיך כרת עמך היום:
למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים
כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית
הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר יש פה עמנו
עמד היום לפני ה׳ אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו
היום: כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים
ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את
שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם:
פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר
לבבו פנה היום מעם ה׳ אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה
בשמעו את דברי האלה האלה והתברך בלבבו לאמר

ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡུལ་ཅན་ནོ། ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ནི་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པའོ། ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ནི་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡུལ་ཅན་ན

שכיר שאינו: מלאכתו בחנם. ואפילו הכי: אינו יכול לומר לו הרי נתתי לך שכרך ואיני חייב לך כלום. מפני שיכול הוא לומר לו: לא עשיתי עמך חנם אלא סבורני שאתה נותן לי שכרי. ואם אמר לו: ידעתי שאתה עושה עמי חנם ונתתי לך שכרך. (כסותחכלו[1]?) אמנם: אם אמר לו: ידעתי שאתה עושה עמי חנם ונתתי לך שכרך. ואתה: מחלת לי. הרי זה: מחול לו. ואינו יכול לחזור ולתבוע ממנו כלום.

כל מי שהיה בידו: חפץ של חבירו. ואבד: או נגנב. ולא ידע: מי גנבו. ולא מי: אבדו. ובא: ואמר לו. הרי: חפץ זה. בידי: ואבד. ואיני: יודע. מי: גנבו. ואתה: נשבעת לי. ואמרת: שאינך יודע. מי גנבו. ואני: נשבעתי לך. שאיני: יודע. מי גנבו. ואחר: כך. נודע: שהוא. גנבו. ואבדו. הרי: זה. משלם: לו. ואין: לו. עליו: כלום. שהרי: נשבע. לו. ואמר: לו. שאינו: יודע. מי: גנבו. ואבדו. ואם: אמר. לו. ידעתי: שאתה. גנבו. ואבדו. ואני: נשבעתי. לך. שאיני: יודע. מי: גנבו. ואבד

ثم ان الملك بعد ذلك امر بقتل الوزير وقتل معه جماعة من اصحابه وامر بنهب بيوتهم واخذ اموالهم وعزل الوزير عن الوزارة وولى مكانه وزيرا اخر وكان الوزير الذى ولاه الملك رجلا عاقلا حكيما فاضلا عالما بالامور ذا رأى وتدبير وكان الملك يحبه ويعتمد على رأيه ويستشيره فى جميع امره ونهيه وكان الوزير يحب الملك ويريد له الخير ويحب الرعية ويريد لهم الخير والصلاح وكان الملك يحب الصيد ويخرج اليه كل يوم فى جماعة من اصحابه وخواصه وكان الوزير يحذره من الخروج الى الصيد ويقول له ان الصيد فيه مضرة على الانسان لانه ربما يعرض له فى الصيد شىء من الاشياء فيهلك او يقع له امر من الامور فيحتاج الى الخروج من بلده فيتعذر عليه ذلك فلا يزال به حتى يمنعه من الخروج الى الصيد مدة من الزمان فاتفق ان الملك خرج يوما من الايام الى الصيد فى جماعة من اصحابه وخواصه فعرض له فى الصيد امر من الامور فاحتاج الى الخروج من بلده فخرج هاربا فى جماعة من خواصه حتى وصل الى مدينة (ميرقة)[2] فدخلها وكان صاحبها يعرف الملك فلما سمع بقدومه عليه خرج اليه فى جماعة من اصحابه وخواصه وتلقاه وسر بقدومه عليه وانزله فى داره واكرمه غاية الاكرام وقام بخدمته وخدمة اصحابه وخواصه مدة اقامتهم عنده وكان الملك قد اصطحب معه فى سفره ذلك جماعة من اصحابه وخواصه الذين كانوا يحبونه ويعتمدون عليه فى امورهم ويستشيرونه فى جميع احوالهم وكان من جملة من اصطحبه معه فى سفره ذلك الوزير الذى ولاه الوزارة بعد قتل الوزير الاول وكان الوزير الاول قد اصطحب معه فى سفره ذلك ابنا له صغيرا وكان ذلك الابن يحب ابا الملك ويعتمد عليه فى اموره ويستشيره فى جميع احواله وكان الملك يحب ابن الوزير ويعتمد عليه فى اموره ويستشيره فى جميع احواله وكان ابن الوزير يحب الملك ويريد له الخير والصلاح ويحب الرعية ويريد لهم الخير والصلاح وكان الملك يحب الصيد ويخرج اليه كل يوم فى جماعة من اصحابه وخواصه وكان ابن الوزير يحذره من الخروج الى الصيد ويقول له ان الصيد فيه مضرة على الانسان لانه ربما يعرض له فى الصيد شىء من الاشياء فيهلك او يقع له امر من الامور فيحتاج الى الخروج من بلده فيتعذر عليه ذلك فلا يزال به حتى يمنعه من الخروج الى الصيد مدة من الزمان فاتفق ان الملك خرج يوما من الايام الى الصيد فى جماعة من اصحابه وخواصه فعرض له فى الصيد امر من الامور فاحتاج الى الخروج من بلده فخرج هاربا فى جماعة من خواصه حتى وصل الى مدينة (ميرقة)[2] فدخلها وكان صاحبها يعرف الملك فلما سمع بقدومه عليه خرج اليه فى جماعة من اصحابه وخواصه وتلقاه وسر بقدومه عليه وانزله فى داره واكرمه غاية الاكرام وقام بخدمته وخدمة اصحابه وخواصه مدة اقامتهم عنده وكان الملك قد اصطحب معه فى سفره ذلك جماعة من اصحابه وخواصه الذين كانوا يحبونه ويعتمدون عليه فى امورهم ويستشيرونه فى جميع احوالهم وكان من جملة من اصطحبه معه فى سفره ذلك

(1) (كذا فى N. E.). (2) ميرت.

ضَڤَ ھَڪَڤَ ضَهَڤَضَ دَڤَڤَ هَڤَڤَ دَڤَڤَ هَڤَهَڤَ ڤَهَڤَ . . ڤَڪ
ڤَهَڤَ هَڤَضَهَ دَهَ : ڤَڪَڤَ ضَهَڪَڤَڤَ ھَڤَڤَ ڤَڤَ دَڤَهَ
ڤَهَڤَ ھَڤَڤَ ڤَهَڪَڤَ ضَهَڤَضَهَ ضَهَڤَ ڤَڤَ ھَڤَڤَ ڤَڤَ.
ڤَڤَ ضَهَڪَڤَڤَ ضَهَڤَضَهَ ضَهَڤَڤَ ڤَڤَ ڤَڤَ ڤَڤَ ڤَڤَ
ڤَڤَ ڤَڤَ ڤَڤَ ڤَڤَ ڤَڤَ ڤَڤَ

ולכל־הצבא אשר ביד־יהוה ויהי בעשות יואב
ויגד ליואב לאמר הנה־חלית את־הדבר בעיני
המלך ועתה גבר עלינו ונלחמה בעיר ונלכדה
והצלת אתה את־העיר: ועתה חזק ונתחזקה
בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב
בעיניו: ויגש יואב וגו העם אשר עמו למלחמה
בארם ויברחו מפניו: וראו בני־עמון כי נס ארם
ויברחו גם־הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב
יואב מבני עמון ויבא ירושלם: וירא ארם כי
נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוצא את־
ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר
לפניהם: ויגד לדויד ויאסף את־כל־ישראל
ויעבר את־הירדן ויבא עליהם ויערך אליהם
וידוד ארם למלחמה לקראת דויד וילחמו עמו:
וינס ארם מפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת
אלפים איש רכב וארבעים אלף איש רגלי
וישפך את־שובך שר־הצבא וימת שם: וירא
הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלח וגו את־ארם
אשר מעבר הנהר וישאו את־חילם ושובך שר־
צבא הדדעזר לפניהם: ויגד לדויד ויקבץ את־
כל־ישראל ויעבר את־הירדן ויבא עד־חלאם
ויערכו ארם לקראת דויד וילחמו עמו: וינס
ארם מפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעים
אלף פרש ואת־שובך שר־הצבא הכה וימת שם:
וירא כל־המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני
ישראל וישלימו את־ישראל ויעבדום ויגר ארם

(1) (ויבא בני עמון הלכו: ובמקום ויבא אל כתבו ויבאו בני עמון). (2) ויבא.

ܒܝܬ ܡܪܝ ܕܐܬܝ ܠܗ ܒܥܠ

ואתחנן אל יי בעת ההיא לאמר: אדני יי אתה החלות לראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: ויתעבר יי בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יי אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה: וישב בגיא מול בית פעור: ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יי אלהי אבתיכם נתן לכם: לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראת את אשר עשה יי בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יי אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום: ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיי אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:

רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב אשר אמר אלי יי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר יי אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: ואתי צוה יי בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יי אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רומש בארץ תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יי אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח יי ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: ויי התאנף בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי באתי אל הארץ הטובה אשר יי אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית יי אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יי אלהיך: כי יי אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:

دَحَدَّھَدَّدَّ. ھَھَ ھَدَّ ھَھَ ھَدَّ ھَھَ كَھَھَكَّكَھ بَكَ
ھَكَھَھَدَّھ دَھَّھ: دَحَ ھَسَّھ ھَدَّ ھَدَّ ھَكَّھَ بَعِ دَحَدَّحَدَّ:
ھَ ھَھَدَّھَدَّ بَحَدَّھَدَّ دَحَدَّحَدَّ بَكَّھَّدَّ: دَھَدَّھَ كَھ دَھَدَّھ
ھَكَحَھ بَكَّھَ ھَ ھَكَّھَ. دَ كَھ كَحَ بَحَ بَحَدَّ بَحَدَّ ھَحَّ:
دَحَدَّھَكَّ ھَحَكَحَ ھَھَدَّكَحَ دَحَّ: ھَسَھَدَّھَ ھَھَ بَھَھَدَّكَ

زَّدَّدِ دِنَبِكَوَّمِ مَعَوَّمِ مَعَوَّمِ مَع

כאשר דבר לך: ובחר ה' אלהיך בו מכל שבטיך לשום שמו שם לשכנו דרשו ובאת שמה והביאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ומעשרותיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם. ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה' אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר ה' אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם לבטח: והיה המקום אשר יבחר ה' אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו לה': ושמחתם לפני ה' אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא ובטהור יאכלנו כאחד: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני ה':

(א) מלרע.

ཤཱཀྱའི་རྒྱལ་པོ་ཤུདྡྷོདནའི་སྲས་ཀུན་དགའ་བོ་ཞེས་བྱ་བ་ནས་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་བསྐོར་ཏེ། ཡུལ་ཨ་ཡོ་ཏི་ཡར་ཕྱིན་ཅིང་། ཡུལ་དེའི་རྒྱལ་པོ་ཀ་ན་ཀ་ཀེ་ཏུ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡུལ་དེའི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་བསྐོར་ཏེ།

שהלקח בזה הוא מעשה בד. ולכאורה הוא מחלוקת
רבותינו ז"ל: ר' יוסי בזה סבר שכל שהוא
משתלם מהקרן נחשב כנגד הקרן: ורבי
יהודה סבר שכל שאינו משתלם מהקרן
נחשב כאלו הקרן עומד בפני עצמו:
והלכה כר' יוסי. הוא הדין לכל שאר
הפירות שבעולם: ואין הלכה כר' יהודה
אלא בפירות שהן מצויין בכל יום ובכל
שעה מהקרן עצמו: כיצד. כגון שהיה
לו בהמה שילדה ולד ומת הולד ונתעברה
ילדה ולד ומת הולד ונתעברה ילדה ולד
ומת הולד. הרי זה משלם לו ארבעה
ולדות ואין אומרים כיון שהיה לו לשלם
לו ולד אחד בתחלה ולא שילם לו אלא
עכשיו הרי הוא כאלו הלוהו ולד אחד
ונשתהה אצלו שלש שנים ולא היה
משלם לו אלא ולד אחד. אלא אומרים
כיון שהיה לו לשלם לו בתחלה ולא
שילם לו אלא עכשיו הרי הוא כאלו
הלוהו ולד אחד ונשתהה אצלו שלש
שנים ולא היה משלם לו אלא ולד אחד.
אלא אומרים כיון שהיה לו לשלם לו
בתחלה ולא שילם לו אלא עכשיו הרי
הוא כאלו הלוהו ולד אחד ונשתהה
אצלו שלש שנים ולא היה משלם לו
אלא ולד אחד. אלא אומרים כיון שהיה
לו לשלם לו בתחלה ולא שילם לו אלא
עכשיו הרי הוא כאלו הלוהו ולד אחד
ונשתהה אצלו שלש שנים ולא היה
משלם לו אלא ולד אחד. אלא אומרים

الحديث المشهور: الدنيا جيفة وطالبها كلاب: وقول
الشاعر: دنياك جيفة فكن منها على حذر: وقول
الآخر ...

فمن ثم قال بعض الحكماء: ان الدنيا لا تساوي
عند الله جناح بعوضة: لانها لو كانت تساوي عنده
شيئا لما سقى منها كافرا شربة ماء. وانما قال
ذلك لان الكافر لا يستحق عند الله شيئا: فلو
كانت الدنيا تساوي عنده شيئا لاعطى منها
الكافر شيئا. وقد قال بعض الحكماء: ان الله
تعالى لما خلق الدنيا: خلق ابليس فقال: يا
ابليس هذه الدنيا فاجعل فيها ما شئت: فقال
ابليس: يا رب اجعل فيها الكذب: فقال الله
تعالى: قد جعلت فيها الكذب: فقال ابليس:
يا رب اجعل فيها النساء: فقال الله تعالى: قد
جعلت فيها النساء: فقال ابليس: يا رب اجعل
فيها الخمر: فقال الله تعالى: قد جعلت فيها
الخمر: فقال ابليس: يا رب اجعل فيها الحديث
من الناس: فقال الله تعالى: قد جعلت فيها
الحديث من الناس: فقال ابليس: يا رب اجعل
فيها الغيبة: فقال الله تعالى: قد جعلت فيها
الغيبة: فقال ابليس: يا رب اجعل فيها النميمة:
فقال الله تعالى: قد جعلت فيها النميمة: فقال
ابليس: يا رب اجعل فيها الكبر: فقال الله
تعالى: قد جعلت فيها الكبر: فقال ابليس: يا
رب اجعل فيها الحسد: فقال الله تعالى: قد
جعلت فيها الحسد: فقال ابليس: يا رب اجعل
فيها الرياء: فقال الله تعالى: قد جعلت فيها
الرياء: فقال ابليس: يا رب اجعل فيها الكبر:
فقال الله تعالى: قد جعلت فيها الكبر: فقال
ابليس: يا رب اجعل فيها الشرك: فقال الله
تعالى: قد جعلت فيها الشرك: فقال ابليس:
يا رب اجعل فيها الزنا: فقال الله تعالى: قد
جعلت فيها الزنا: فقال ابليس: يا رب اجعل
فيها السرقة: فقال الله تعالى: قد جعلت فيها
السرقة: فقال ابليس: يا رب اجعل فيها الغدر:
فقال الله تعالى: قد جعلت فيها الغدر: فقال
ابليس: يا رب اجعل فيها الخيانة: فقال الله
تعالى: قد جعلت فيها الخيانة: فقال ابليس:
يا رب اجعل فيها الكذب: فقال الله تعالى: قد
جعلت فيها الكذب: فقال ابليس: يا رب اجعل
فيها الزنا: فقال الله تعالى: قد جعلت فيها
الزنا: فقال ابليس: يا رب اجعل فيها السرقة:
فقال الله تعالى: قد جعلت فيها السرقة: فقال
ابليس: يا رب اجعل فيها الغدر: فقال الله
تعالى: قد جعلت فيها الغدر: فقال ابليس:
يا رب اجعل فيها الخيانة: فقال الله تعالى: قد
جعلت فيها الخيانة: فقال ابليس: يا رب اجعل
فيها الكذب: فقال الله تعالى: قد جعلت فيها
الكذب: فقال ابليس: يا رب اجعل فيها الزنا:
فقال الله تعالى: قد جعلت فيها الزنا: فقال
ابليس: يا رب اجعل فيها السرقة: فقال الله
تعالى: قد جعلت فيها السرقة: فقال ابليس:
يا رب اجعل فيها الغدر: فقال الله تعالى: قد
جعلت فيها الغدر: فقال ابليس: يا رب اجعل
فيها الخيانة: فقال الله تعالى: قد جعلت فيها
الخيانة: فقال ابليس: يا رب اجعل فيها الكذب:
فقال الله تعالى: قد جعلت فيها الكذب: فقال
ابليس: يا رب اجعل فيها الزنا: فقال الله
تعالى: قد جعلت فيها الزنا: فقال ابليس:
يا رب اجعل فيها السرقة: فقال الله تعالى: قد
جعلت فيها السرقة: فقال ابليس: يا رب اجعل
فيها الغدر: فقال الله تعالى: قد جعلت فيها
الغدر: فقال ابليس: يا رب اجعل فيها الخيانة:
فقال الله تعالى: قد جعلت فيها الخيانة: فقال
ابليس: يا رب اجعل فيها الكذب: فقال الله
تعالى: قد جعلت فيها الكذب

ואמרתם אליו ראה הראיתנו את כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יי אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי: קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יי אלהינו ואתה תדבר אלינו את כל אשר ידבר יי אלהינו אליך ושמענו ועשינו: וישמע יי את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יי אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעולם: לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נותן להם לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה יי אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל: בכל הדרך אשר צוה יי אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון: ואת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יי אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען תירא את יי אלהיכם לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יי אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך:

(א) כתיב.

هُمَ: هَجَدَ هَهَ نَّكَ (دْنَّجَهُنَّهُجِ[1]؟) دْهَنَّ هَجَدَ: هُمَ
دَّكَ كَ نَهْهُ هُهَ كَهَجَدَ. نَّكَ دَهَهُهَهُ نَّهُنَّهُنَّهُ
هَهَ هُكَنَّهُ هِ دَّقَ دَهَ هَنَّجَنَّ نَّدَدَنَّ: دَّهَهُنَّهُ
جَهَهَنَّهُ هِ هَهُكَنَّهُ هَهَكَنَّهُ. نَّهَ هَهَ نَّهَ كَجَ
هُجِكَ (sic) هَّدَهُنَّهُ هَهَهَنَّهُ هَهَنَّ هَ هَنَّ دَّهَ
هَهَّدَ: دَّهَ نَّجَنَّهُ هَهَكَنَّ هَهَنَّهُ هَهَهَنَّ دَّسَهَ.

هَهَ دَّ هِ سَهَ دَّكَ دَنَّ هَهَ: دَهَكَ دَّكَ هَهَنَّهُ
نَّهَ دَّجَهَ هَّكَ هَهَ هَهَجَكَ: نَهَنَّهُ هَ كَ هَهَنَّ
هَنَّهَنَّ هَهَ نَّهَكَهَ دَّنَّ: هُكَ دَّكَجَ هِ هَجَ
هَنَّهَنَّ نَّهَ هَهَنَّ هَهَهَنَّهُ هَهَهَنَّ هَهَ.
هَهَنَّ كَ نَّجَ دَّنَّ هَكَهَ هَهَ: جَ هَجَ كَ
هَهَهَنَّ كَ نَّجَ هَهَ هَهَكَهَجَجَ هَهَ. هَهَنَّ
هَهَنَّ هِ كَجَ هَهَهَ هَهَ نَّجَ دَّكَ نَّهَنَّهُ
نَّهَ هَهَ: جَ هَ كَ هَهَ هَ كَ وَ جَجَنَّ هَهَكَنَّ
نَّهَ هَهَ هَهَ. جَجَنَّ كَ جَهَ هَهَكَنَّ هَهَ
جَجَنَّهَ هَهَ هَهَ: هَهَكَنَّ دَّكَنَّ كَهَجَهَ
دَّ هَهَ هَهَ جَهَهَ هَهَكَ هَهَ. هَجَ هَجَ
نَّهَ دَّكَهَنَّ دَنَّهَنَّ هَهَهَنَّ: هَكَ هَهَكَهَ
هَهَ هَكَ هَهَ هَهَنَّ دَنَّ دَهَجَ هَهَكَ
هَجَ. هَدَّ هَهَ كَهَ هَهَكَ هَهَ دَّكَ
دَّكَهَ: هَهَ هَهَ. هَهَهَ دَنَّهَنَّ هَهَ

[1] دَهَهَجَ.

في قول الفراء وهشام: وقال الفارسي: هو اسم مبني على الفتح في موضع الرفع: وزعم: وزعم أن بعضهم يقول: هو في موضع نصب على الظرف: وزعم أن بعضهم يقول: هو في موضع جر على الظرف.

في قول الفراء وهشام: وقال الفارسي: هو اسم مبني على الفتح في موضع الرفع: وزعم أن بعضهم يقول: هو في موضع نصب على الظرف: وزعم أن بعضهم يقول: هو في موضع جر على الظرف. في قول الفراء وهشام: وقال الفارسي: هو اسم مبني على الفتح في موضع الرفع: وزعم أن بعضهم يقول: هو في موضع نصب على الظرف: وزعم أن بعضهم يقول: هو في موضع جر على الظرف. في قول الفراء وهشام: وقال الفارسي: هو اسم مبني على الفتح في موضع الرفع: وزعم أن بعضهم يقول: هو في موضع نصب على الظرف: وزعم أن بعضهم يقول: هو في موضع جر على الظرف.

(1) الخ. (2) سبق.

بچہ کی ماں کو دیکھ کر اس کی محبت جوش میں آئی اور اس کی آنکھوں سے آنسو بہنے لگے۔ اس کی ماں نے اس کو گلے لگا لیا اور اس کے منہ پر بوسے دیئے۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی باتیں پوچھیں۔ اس نے ان کا جواب دیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی نصیحتیں کیں۔ اس نے ان کو سنا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی دعائیں دیں۔ اس نے ان کو قبول کیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی چیزیں دیں۔ اس نے ان کو لیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی نعمتیں دیں۔ اس نے ان کو پایا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی خوشیاں دیں۔ اس نے ان کو حاصل کیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی برکتیں دیں۔ اس نے ان کو پایا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی رحمتیں دیں۔ اس نے ان کو حاصل کیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی مہربانیاں دیں۔ اس نے ان کو پایا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی شفقتیں دیں۔ اس نے ان کو حاصل کیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی عنایتیں دیں۔ اس نے ان کو پایا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی الطافیں دیں۔ اس نے ان کو حاصل کیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی کرمیں دیں۔ اس نے ان کو پایا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی فضیلتیں دیں۔ اس نے ان کو حاصل کیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی بزرگیاں دیں۔ اس نے ان کو پایا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی عظمتیں دیں۔ اس نے ان کو حاصل کیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی شوکتیں دیں۔ اس نے ان کو پایا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی حشمتیں دیں۔ اس نے ان کو حاصل کیا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی دولتیں دیں۔ اس نے ان کو پایا۔ اس کی ماں نے اس کو بہت سی ثروتیں دیں۔ اس نے ان کو حاصل ک

ܗܘ ܕܐܬܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܟܠ ܫܒܚ
ܘܫܘܒܚܐ.

ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ: ܫܡܥ ܡܢ ܐܢܐ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ
ܐܬܐ ܐܢܬ: ܠܐ ܒܣܪ ܐܠܐ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ: ܘܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ
ܕܐܢܬ ܟܐܦܐ ܫܡܝܗ: ܘܥܠ ܗܕܐ ܟܐܦܐ ܐܫܪܐ ܥܕܬܝ
ܘܫܥܪܐ ܕܓܗܢܡ ܠܐ ܢܬܟܠܒܘܢ ܥܠܝܗ: ܘܐܦ ܫܥܪ ܐܠܗܐ
ܢܦܠ ܥܠ ܟܠ ܕܢܫܬܟܚ ܡܢ ܦܘܡ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ
ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܡܢ ܦܘܡ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ
ܡܢ ܦܘܡ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܡܢ ܦܘܡ ܐܢܫ
ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ

ויהי כמתם לספר ויאמרו אליו הנה אתה יועץ למלך
אחז ויאמר אליהם למה הכו אתו ויחדל: ויאמר הנביא
ידעתי כי יעץ אלהים עליך להשחיתך כי עשית זאת
ולא שמעת לעצתי: אז נעתק הנביא ויאמר לו הידוע
נודעת חדל לך למה יכוך ותתענה: ויועץ אחז אל
יועציו ויאמר אליהם הנה הוא כתוב בספר מלכי
ישראל ויהודה ואנחנו לא נדע את אשר כתוב שם:
ויאמרו אליו יועציו הנה כתוב שם כי מלך ישראל
הכה את אחז ויגף בו מכה רבה ויהי בעת ההיא
ויעמד יהוה את רצין מלך ארם על יהודה ויכו בו
מכה גדולה ויגלו מלך ארם את יושבי ירושלם
ויקח מהם שבי רב ויביאם לדמשק: ויעמד יהוה
את פקח בן רמליהו על יהודה ויהרגו בו מאה
ועשרים אלף איש ביום אחד כי עזבו את יהוה
אלהי אבותיהם: ויגבר זכרי איש אפרים את
מעשיה בן המלך ואת עזריקם הנגיד ואת אלקנה
המושל השני לבית המלך: ויקחו בני ישראל
מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות ויבזו
שלל רב מהם ויביאו את השלל שמרון: ויהי שם
עובד יהוה ושמו עודד ויצא לקראת הצבא הבא
שמרון ויאמר אליהם הנה בחרון אף יהוה אלהי
אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם
בחמה הגיעה השמים אליכם: ועתה הנכם אמרים
לכבוש לכם לעבדות את בני יהודה וירושלם
הלא אך אתם חטאים ליהוה אלהיכם ועתה
שמעו אלי ושלחו את השבי אשר שביתם מאחיכם
כי חרון אף יהוה עליכם: ויקומו אנשים מראשי
בני אפרים עזריה בן יהוחנן ברכיה בן משלמות
וחזקיה בן שלום ועמשסי בן חדלי על המלחמה
מהבאים מן הצבא: ויאמרו אליהם לא תביאו
הנה את השבי כי אשמה עלינו על יהוה להוסיף
על חטאתינו ועל אשמתינו כי אשמתנו גדלה
ובחרון אף יהוה על ישראל: ויעזבו הנשקים
והשבי לפני השרים וכל הקהל: ויקומו האנשים
אשר נקבו בשמות ויחזיקו במשבי ומכל בגדיהם
הלבישו את כל ערומיהם מן השלל ויכסום
ויאכילום וישקום וימשחום ויובילום על חמורים
כל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אל אחיהם
ויהי שבם שמרון: ויהי בעת ההיא ישלח המלך
אחז אל מלכי אשור לעזרו: ויבואו עוד אדומים
ויכו ביהודה וישבו שבי: ופלשתים פשטו בערי
השפלה ובנגב יהודה ויקחו את בית שמש ואת
איילון ואת גדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה
ובנותיה ואת גמזו ובנותיה וישבו שם: כי הכניע
יהוה את יהודה בגלל אחז מלך ישראל כי פרע
באחז ומעל מעל ביהוה: ויבא אליו תלגת פלנסר
מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: כי חלק אחז את
בית יהוה ואת כלי בית יהוה ויתן לשרי אשור
ויעזרהו: ובעת צרתו יוסיף מעל ביהוה המלך
אחז הוא: ויזבח לאלהי דמשק המכים אותו
ויאמר כי אלהי ארם הם עוזרים לי בם אזבחה
להם ויעזרוני ולו ולכל ישראל היו למכשול:
ויקבץ אחז את כלי בית האלהים וישבר את כלי
בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש
לו מזבחות בכל פנות ירושלם: ובכל ערי יהודה
עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה
אלהי אבותיו: ויתר יתר דברי אחז ומעשיו הראשנים
והאחרונים הנם כתובים בספר מלכי יהודה וישראל:
וישכב אחז עם אבותיו ויקברו אותו בעיר ירושלם
כי לא הביאוהו אל קברות מלכי ישראל וימלך
חזקיהו בנו תחתיו:

(1) בחמה.

ةيلاتلا ةرتفلا يف : ةيلاتلا ةرتفلا يف ةيلاتلا ةرتفلا يف ةيلاتلا ةرتفلا يف
ةيلاتلا ةرتفلا يف

ڏيئو ڪتاب ڏيڻ جي لاءِ ڪنهن کي چوڻ : ڏي ڪتاب
ڪنهن سان : ڪنهن سان ڪتاب ڏيڻ : ڪنهن کي ڪتاب
ڏيڻ : ڏيڻ.

ڪير ڪيڏيون ٻيون ڳالهيون ڪتاب ڏهن ڪوڙ ٻڌائيندو.

ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ :

ڪتاب جي ڏيڻ ڪتاب ڏهن ڪوڙ ٻڌائيندو ڏوهاري.

ڪتاب جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ
ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا
ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ
جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب
ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ
ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا
ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ
جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب ڏيڻ جا ڏيڻ ڪتاب

ישמעו את כל החקים האלה ושמרו לעשות אתם למען ייטב להם ולבניהם אשר לעולם אשר הוא נתן להם: ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: לשמר את מצות יהוה וחקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם ועורפכם לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו ומחקיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו נטויה: ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואת אשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואת אשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואת אשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הרואות את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם

ואת הבכרת אשר תולד בבקרך ובצאנך תזבח את זבחיך ובשרת ואכלת לפני יי אלהיך במקום אשר יבחר יי בשבטיך ושמת את נדריך אשר תדור ונדבותיך בכל אשר תביא את עולתיך את הבשר ואת דמיך על מזבח יי אלהיך ובשר הזבחים יעשה על מזבח יי אלהיך והדם יזרק על מזבח יי אלהיך והבשר תאכל שמע ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יי אלהיך כי יכרית יי אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה מפניך ויירשתם וישבת בארצם השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרוש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני לא תעשה כן ליי אלהיך כי כל תועבת יי אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם את כל הדבר אשר אנכי אצוה אתכם אותו תשמרו לעשות לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו כי ישא בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יי אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יי אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם אחרי יי אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך כי תסית אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יי אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ובכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך כי תשמע באחת עריך אשר יי אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב את כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליי אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד ולא יידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יי מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך כי תשמע בקול יי אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יי אלהיך

בנים אתם ליי אלהיכם.

בקשת משה לבוא לארץ ישראל ותשובת ה' אליו.

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר: אדני ה' אתה החלות לראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן את ההר הטוב הזה והלבנון: ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: ואת יהושע צו ואמצהו וחזקהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה: וכן ישבנו בגיא מול בית פעור: ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר ה' אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הרואות את אשר עשה ה' בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו ה' אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום: ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב בהר החרב באמר ה' אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ושמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר ה' אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רומש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: וה' התאנף בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי באתי אל הארץ הטובה אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך: כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו: העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר במגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ומבקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו: כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו: השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו: משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך כל הימים: אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלה וחי: את בצר במדבר בארץ המישור לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני: ואת זאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיון הוא חרמון וכל ערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה: ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אותם ושמרתם לעשות אותם: ה' אלהינו כרת עמנו ברית בחורב: לא את אבותינו כרת ה' את הברית הזאת כי אם אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר ה' עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין ה' וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את דבר ה' כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר: אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא: שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך ה' אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך ה' אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה' אלהיך לעשות את יום השבת: כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך ה' אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך: לא תרצח: ולא תנאף: ולא תגנוב: ולא תענה ברעך עד שקר: ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחות אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם: ותאמרו הן הראנו ה' אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר ה' את האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יוסף אנחנו שמעים את קול ה' אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי: קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר ה' אלהינו ואתה תדבר אל ה' אלהינו את כל אשר ידבר אליך ה' אלהינו ושמענו ועשינו: וישמע ה' את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר ה' אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעולם: לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נותן להם לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה ה' אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל: בכל הדרך אשר צוה ה' אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון: וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען תירא את ה' אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר ה' אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית: ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וחצובות בארות אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: השמר לך פן תשכח את ה' אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: את ה' אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי אל קנא ה' אלהיך בתוכך פן יחרה אף ה' אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: לא תנסו את ה' אלהיכם כאשר נסיתם במסה: שמור תשמרון את מצות ה' אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: והישר והטוב בעיני ה' למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע ה' לאבותיך: להדף את כל אויביך מפניך כאשר דבר ה': כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה: ויתן ה' אותות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני: ואתנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: ויצונו ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלהינו כאשר צונו: כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם ה' אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: לא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף ה' בכם והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: כי עם קדוש אתה לה' אלהיך בך בחר ה' אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: כי מאהבת ה' אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע לאבותיכם הוציא ה' אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: וידעת כי ה' אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאיו אל פניו ישלם לו: ושמרת את המצוה והחקים והמשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה' אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ובעקרתך ובבהמתך: והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכור תזכר את אשר עשה ה' אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך ה' אלהיך כן יעשה ה' אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: ואף את הצרעה ישלח ה' אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי ה' אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ונשל ה' אלהיך את הגוים האלה מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם ה' אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם: ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אותם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם: שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות ה' אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אותו: כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינות ותהמת יוצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטיב אחריתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את ה' אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר ה' מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול ה' אלהיכם: שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים: עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: וידעת היום כי ה' אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר ה' לך: אל תאמר בלבבך בהדפ ה' אלהיך אותם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני ה' לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה ה' מוריש אותם מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה ה' אלהיך מוריש אותם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ה' לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי לא בצדקתך ה' אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה עורף אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם עם ה': ובחורב הקצפתם את ה' ויתאנף ה' בכם להשמיד אתכם: בעלתי בהר לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת ה' עמכם וארד בהר ימים ולילות לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: ואתן ה' אלי את שני לוחות האבנים כתובים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה' עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן ה' אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית: ויאמר ה' אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה: ויאמר ה' אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה עורף הוא: הנח לי וארא בם ואכלה אותם ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו: ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי: ואראה והנה חטאתם לה' אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה' אתכם: ואתפש בשני הלוחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני ה' כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני ה' להכעיסו: כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף ה' עליכם להשמיד אתכם ויענני ה' גם בפעם ההוא: ובאהרן התאנף ה' מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא: ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת ואטחן היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל היורד מן ההר: ובתבערה מקסה ובמסה ובקברות התאוה מכעיסים את ה': ובשלח ה' אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ומריתם את פי ה' אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו: ממרים הייתם עם ה' מיום דעתי אתכם: ואתנפל לפני ה' את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר ה' להשמיד אתכם: ואתפלל אל ה' ואמר אדני ה' אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת ה' לבאתם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרועך הנטויה: בעת ההיא אמר ה' אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ואכתוב על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת ושמתם בארון: ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשונים ואעל ההרה ושני הלוחות בידי: ויכתב על הלוחות ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר ה' אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם ה' אלי: ואפן וארד מן ההר ואשם את הלוחות בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני ה': ובני ישראל נסעו מבארות בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו: משם נסעו הגדגדה ומהגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים: בעת ההיא הבדיל ה' את שבט הלוי לשאת את ארון ברית ה' לעמד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו ה' הוא נחלתו כאשר דבר ה' אלהיך לו: ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע ה' אלי גם בפעם ההוא לא אבה ה' השחיתך: ויאמר ה' אלי קום לך לפני המסע לבוא ויירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם ולזרעם אחריהם: ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבד את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: לשמר את מצות ה' וחקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך: הן לה' אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבותיך חשק ה' לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם ועורפכם לא תקשו עוד: כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: את ה' אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה ועתה שמך ה' אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את ה' אלהיך ושמרת משמרתו וחקיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר ה' אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרועו הנטויה: ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואת אשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם ה' עד היום הזה: ואת אשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואת אשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אותם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הרואות את כל מעשה ה' הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר ה' אלהיך דרש אותה תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית השנה: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה' נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את ה' אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש ה' את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני היושב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר ה' אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה' אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אותם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן לה' אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ומעשרותיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה' אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר ה' אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר ה' אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו לה': ושמחתם לפני ה' אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יאכלו כאחד: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני ה': רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה': והעלית עולותיך הבשר והדם על מזבח ה' אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלהיך: כי יכרת ה' אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ורשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן לה' אלהיך כי כל תועבת ה' אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ה' אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה' אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי ה' אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה' אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך: מאלהי העמים אשר סביבותיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ושמע כל ישראל ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים א

ומעשרותיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם לבטח: והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בך ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כל ימיך בארצך: השמר לך פן תשכח את יהוה המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך: להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה: כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני

אלהיך ❖ כי אדם לבבו ומחה: ושלח מהם ויתן להם מקום לבבו הוא נתן להם. ד"א מעשה בים: אחר שנתן להם (א) ❖ ד"א ואת הנחש (ב)? ד"א אף בני מחה ומחה בני אדם שנאמר ויאמר ה' אמחה את האדם: ד"א ויאמר ה' אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה: ד"א כי הרעותי כל דרכו על הארץ: ד"א ויתעצב אל לבו: ד"א ויאמר ה' אמחה את האדם: ד"א ויאמר ה' אמחה את האדם: ד"א כי אמחה את זרע עמלק

هُلَجَدَهُ: أَه يُحِيَّة لَكَلَّهُ ❖ كَ يَسُوهُ هَهَّة هُعَهَّة هُعَهَّدَهُ هُتَّة هَهَّة يُقِيهَوَهُ أَه هَكَتَهُ كَدَّهَّة كَلَّهُ: أَه هَهَكَلَهُ هَكَسُوهُ دِهَّة دَتَّة لِيَسُوهُ: أَه دَه دَهُ يَسُوه يُحِلَّ كَسُوهُ دَهَّة: هَهِيُهَسُه كَهَدَّة دَهَّة ❖ يَسُوهُ يُهَسُه هَهَّة هُعَهَّدَهُ هُتَّة هَهَّة هُعَهَّة هَهَّة كَهَهَّدَهُ دَهِدَهُ: هَكَ هَهَكَلَهُ يَحَّة دُكَهُ هُدِهَهَوَهُ كَلَّهُ هَدَهَهُ ❖ هَوَه هَسِدَهُ هَهَّة هُهَدَهُ هُعَهَّدَهُ كَهَدَهَهُ لَحَّة: كَلَّهُ يَهَّة دَهَّدَهُ هَهَّة كَهَّة دَهَّة. يُ دَه يُ أَه هَ دَه هَ يَحَّة يُهَهَكَهُ: أَه كَهُ هَهَّة(؟) دَتَ هَهَّة أَه حَهَّة هَهَّة يُهَكَ دَهَكَلَهُ هَ دُهُدَهُ: كَحَدَّهُ هَدَهُ يَهَ كَهَهَهُ. يُكَ دَه هَهَّهُ: كَحَدَّة كَ هَهَكَلَهُ دَهَهُ: يُكَ يَسُوهُ هَ كَهَ هَهَ يُحَهَهَهُ هَهَكَلَهُ هَهَّة هُهَّهُ ❖ كَ يَسُوهُ هَهَكَلَهُ كَهَلَهَّة كَهَهَّة دَهَهُ كَهَ هَدَهُ: كَهَ هَ هَدَهُ. هَكَ كَهَدَّة دَهَهُ يَهَّة: هَكَهَ هَ هَهَهَهُ. كَ هَدَهُ هَهَّة هَهَكَهَ ❖ كَ يَسُوهُ هَهَّة دَهَّة هَهَكَهَ هَهَكَلَهُ هَهَّة هَهَّة هَهَّة

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܕܐ ܬܫܟܚ ܐܢܐ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܡܗܝܡܢ ܐܢܐ ܐܝܟ ܕܐ ܐܫܬܟܚ ܠܟ ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܠܟ

ܐܡܪ ܠܗ: ܐܠܐ ܡܫܬܩܠܐ. ܐܝ ܕܡܥܒܕ: ܐܡܪ ܠܗ ܒܝܫ ܡܫܬܥܐ: ܕܒܝܫ ܥܒܕ ✤ ܐܝ ܒܥܒܕ ܫܠܡܐ ܕܐܬ ܫܠܡ ܒܗ ✤ ܐܝ ܒܥܒܕ ܐܡܪ ܐܡܪ ܠܗ: ܐܝ ܐܡܪ ܐܡܪ ܠܗ ✤ ܐܝ ܒܥܒܕ ܕܐܬ ܫܠܡ ✤ ܐܝ ܒܥܒܕ ܫܠܡ ✤ ܐܝ ܒܥܒܕ ܕܐܬ ܫܠܡ: ✤ ܐܝ ܒܥܒܕ ܫܠܡ ✤ ܐܝ ܒܥܒܕ ܫܠܡ ✤ ܐܝ ܒܥܒܕ ܫܠܡ ✤ ✤ ✤

ڇو؟ ڪنهن ڪيو؟ ڪڏهن ڪيو؟ ڪيئن ڪيو؟ ڪنهن ڪرايو؟ ڪنهن ڪرڻ ڏنو؟ ڪنهن ڪرڻ ڏنو؟ (جڪڙ[1]؟) ڪير ڪرڻ ڏنو؟ ڪير ڪرايو؟ ڪير ڪيو؟ ڪير ڪرڻ ڏنو؟ ڪير ڪرڻ ڏنو؟ ڪير ڪرڻ ڏن

دَحِجَتَّ حصَ. هَّتَ تَحِمَّتَ هَحَ: دَكَ تَحِمَ تَكَحَ هَ
زَكَّتَ حَهِكَّتَ تَحِمَتَ: تَمِ هَ دَزَكَّتَ حِكَتَ كَ تَحِتَ
حكَّهَ بَكِتَّ دَزَحَهَ. هَّتَ حِ حَدَّتَ كَهَّتَ حَكَّتَ: بَكَ
دَكَ حِ حَوَحَتَ هَكَبَتَ حِعَهَدَّتَ: دَسَكَّهَتَ هَحَهَدَ:
حَهَحَتَّهَّتَ دَزَكَّتَ حِ حَكَّتَ هَهَكَهَدَهَ دَّتَ دَكَوهَدَّتَ
سَحَّتَ: هَهَ بَكَتَهَ.

يَكَدَّتَ حَهَوَّتَ هَوَّكَهَ دَكَهَ هَدَ دَهُكَ.

كَهَدَ تَحِتَّ هَسَ هَجَ هَحِعَحَ دَهُكَ يَقَهَهَقَّ:
هَوَّكَهَ يَقَهَهَقَّ حَهَّتَ عَكَ.

حَسَكَ دَكَ حِوَحَ هَجَكَحَهَّتَ دَكَ سَتَ: كَتَقَّحَ
هَقَ هَحَتَّ قَهكَهَ حِ كَّتَ هَحَتَ: هَتَ يَحِدَتَ
حِ سَحَ دَعَسَ: رَهَيَّتَ: أَه هَهَدَّتَ: أَه دَحَقَّ:
أَه حَكَتَ: أَه بَدَهَيَكَهَّتَ: أَه هَقَحِسَهَ[1]: أَه هَتَّ.
كَهَ هَ تَحِ حِحَ دَكَ هَ حِعَكَهَ يَكَ دَهَحَه
دَهَدَتَهَ: دَيَحَتَ بَكَحَتَ دَهَهَّتَ حَحَهَ:
هَدَهَهَ: هَكَهَ حَهَهَهَ: هَحَتَ دَحَكَ
دَكَ حِهَسَكَ هَتَكَهَ. يَحَوَتَ هَ دَهَقَ دَحَهَتَدَهَ
حَدَكَ دَحَدَحَهَ يَكَتَ: كَ هَوَّ حَ دَحَتَهَتَ دَّحَ: يَكَ
حَّ دَحَهَسَعَّكَ يَكَهَهَ هَّهَوَحَ: حِحَهَحِكَ دَيَهَهَ

[1] هَسَوَهَ.

אלהיך אשר נתן לך בשבטיך ושמו שם ושבת שמה: ובאתם שמה והבאתם שמה את עלתיכם ואת זבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ואת נדריכם ואת נדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: והיה כי תעברו את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי אצוך אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב עז כבש ואיל: אחו ויחמור וזמר: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה ואת כל עורבו למינהו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס והינשוף והתנשמת: והקאת והרחמה והשלך: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי ברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: מקצה שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים אתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך עבד שש שנים ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשחרה: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבו לו נשים והסיר לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה לא יהיה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ולקחת את ערי הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם ויירשתה וישבת בעריהם ובבתיהם: שלש ערות תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה אלהיך מנחילך והיה לנוס שמה כל רוצח: וזה דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום: ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדף ידו בגרזן לכרות העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האל וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה נפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערות תבדיל לך: והאם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יוסף לך שלש ערות יחדו: למען לא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו וביערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: וספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתו: והיה כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וניגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא מחנה על אויביך ונתנם יהוה אלהיך בידך ושבית שביו: וראית בשביו אשת יפת תאר ונחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: לא יוכל האיש לקחת את אחות אמו או את אחות אביו לא יקח לו: לא יוכל האיש לקחת את אשת אחיו כי ערות אחיו הוא

ואומר. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: ואמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם: אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ומתוק ומאיים ונורא ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישעינו לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון וממלכותו ואמונתו לעד קימת: ודבריו חיים וקימים ונאמנים ונחמדים לנצח נצחים: על אבותינו ועלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך: על הראשונה והאחרונה דבר טוב וקים לעד ולנצח נצחים: אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו: הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים: האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו: העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו: המדריכנו על במתי מו ומרומם כל שנאינו: העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם: המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: המעביר בניו בין גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבעם: וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו: וקבלו את מלכותו ברצון ומשה ובני ישראל ענו לך שירה בשמחה רבה ואמרו כולם לאמר:

(1) מי כמכה.

ומניח שם: סלקא דעתך כיון דקא מכסי ליה
מאי הוי עליה? אלא לאו שמע מינה: מצטרף
לכסות כלי. שמע מינה. תניא כוותיה דרבי
יוסי: מצטרפין זה לזה. אמר רבי יוחנן: אין
הלכה כרבי יוסי. אמר רבי אבהו: מעשה
בא לפני חכמים בכפר עכו, והורו: אין
מצטרפין זה לזה. אמר רבי יוחנן: אין הלכה
כרבי יוסי. אמר רבי אבהו: מעשה בא לפני
חכמים בכפר עכו, והורו: אין מצטרפין זה
לזה. אמר רבי יוחנן: אין הלכה כרבי יוסי.
אמר רבי אבהו: מעשה בא לפני חכמים בכפר
עכו, והורו: אין מצטרפין זה לזה. אמר רבי
יוחנן: אין הלכה כרבי יוסי. אמר רבי אבהו:
מעשה בא לפני חכמים בכפר עכו, והורו: אין
מצטרפין זה לזה. אמר רבי יוחנן: אין הלכה
כרבי יוסי. אמר רבי אבהו: מעשה בא לפני
חכמים בכפר עכו, והורו: אין מצטרפין זה
לזה. אמר רבי יוחנן: אין הלכה כרבי יוסי.
אמר רבי אבהו: מעשה בא לפני חכמים בכפר
עכו, והורו: אין מצטרפין זה לזה. אמר רבי
יוחנן: אין הלכה כרבי יוסי. אמר רבי אבהו:
מעשה בא לפני חכמים בכפר עכו, והורו: אין
מצטרפין זה לזה. אמר רבי יוחנן: אין הלכה
כרבי יוסי. אמר רבי אבהו: מעשה בא לפני
חכמים בכפר עכו, והורו: אין מצטרפין זה
לזה. אמר רבי יוחנן: אין הלכה כרבי יוסי.

ואפילו : כי שמיה דמר קשישא ולא : הוה קאמינא כי היכי דלא תיקשי לך מתניתין דלעיל דקתני אם אמר לו אל תשלח בהמתך ביד פלוני ושלחה ביד אחר ואבדה חייב לשלם אפילו אמר לו אל תשלח ביד אחר ושלחה ביד פלוני ואבדה פטור לשלם דאי לא תימא הכי אלא כי שמיה דמר קשישא לא הוה קאמינא ליה הכי אלא הוה קאמינא ליה דאפילו אמר לו אל תשלח ביד אחר ושלחה ביד פלוני ואבדה פטור לשלם דהא אמר לו אל תשלח ביד אחר ולא אמר לו אל תשלח ביד פלוני ואי אמר לו אל תשלח ביד פלוני ושלחה ביד אחר ואבדה חייב לשלם דהא אמר לו אל תשלח ביד פלוני ולא אמר לו אל תשלח ביד אחר ואי אמר לו אל תשלח לא ביד זה ולא ביד זה ושלחה ביד אחד מהן ואבדה חייב לשלם דהא אמר לו אל תשלח ביד אחר ולא אמר לו אל תשלח ביד פלוני ואי אמר לו אל תשלח לא ביד זה ולא ביד זה ושלחה ביד אחד מהן ואבדה חייב לשלם דהא אמר לו אל תשלח ביד פלוני ולא אמר לו אל תשלח ביד אחר ואי אמר לו אל תשלח לא ביד זה ולא ביד זה ושלחה ביד אחד מהן ואבדה חייב לשלם דהא אמר לו אל תשלח ביד אחר ולא אמר לו אל תשלח ביד פלוני

ויעשה אתם כאשר עשה לסיחון מלך חשבון אשר החרמנו אתם׃ ואת כל הבהמה ואת השלל בזזנו לנו׃ מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו׃ רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו׃ ושב ונעבר דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי׃ ויאמר יהוה אלי אל תיראהו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃ ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכה אתו עד בלתי השאיר לו שריד׃ ונלכד את כל ערים בעת ההיא לא היתה עיר אשר לא לקחנו מאתם שישים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן׃ כל אלה ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד׃ ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון החרם כל מעיר המשים ואת הנשים והטף׃ ואת כל הבהמה ואת השלל בזזנו לנו׃ ולקחנו בעת ההיא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד הר חרמון׃ צידנים יקראו לחרמון שריון והאמרי קראים לו שניר׃ כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן׃ כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערש ברזל הלא הוא בעמון תשע אמות ארכה ואמה רחבה באמת איש׃ וירש את הארץ הזאת מן הערוער אשר על נחל ארנון וחצי הר הגלעד וערי נתתי לראובני ולגדי׃ ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשי כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא הנקרא ארץ רפאים׃ יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה׃ ולמכיר נתתי הגלעד׃ ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנון תוך הנחל וגבול ועד נחל יבק גבול בני עמון׃ הערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדות הפסגה מזרחה׃ ואצוה אתכם בעת ההיא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל׃ רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם׃ עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם׃ ואת יהושע צויתי בעת ההיא לאמר עיניך הרואות את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה׃ לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם׃ ואתחנן אל יהוה בעת ההיא לאמר׃ אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך׃ אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון׃ ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה׃ עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה׃ ואת יהושע צו וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אתם את הארץ אשר תראה׃ וננשב בגיא מול בית פעור׃ ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם׃ לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃ עיניכם הרואות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיכם מקרבך׃ ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום׃ ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה׃ ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃ כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו׃ ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב

שיעור הבית ואמתו. ואמרו חכמים ז"ל כי אמה בת ה' טפחים
כל טפח: ואמרו עוד כי אמה בת ה' טפחים כל טפח כמו
שיעור ידו של אדם. ולפי זה יהיה שיעור הבית ואמתו
שיעור ידו של אדם. ואמרו עוד כי אמה בת ה' טפחים
כל טפח כמו שיעור ידו של אדם בינונית: ולפי זה
יהיה שיעור הבית ואמתו שיעור ידו של אדם בינונית.
ואמרו עוד כי אמה בת ה' טפחים כל טפח כמו שיעור
ידו של אדם בינונית בת ג' אצבעות כל אצבע כמו
שיעור עוביו של שעורה בינונית (ס"א: בת ג' אצבעות
כל אצבע כמו שיעור עוביו של שעורה בינונית): ולפי
זה יהיה שיעור הבית ואמתו כמו שיעור ידו של אדם
בינונית בת ג' אצבעות כל אצבע כמו שיעור עוביו של
שעורה בינונית.

ואמרו עוד כי בבית המקדש היתה אמה בת ו'
טפחים כל טפח: כי אמרו כי אמה בת ה' טפחים
ושליש: ואמרו עוד כי אמה בת ה' טפחים ושליש
כל טפח: כי אמרו כי אמה בת ה' טפחים ושליש
כל טפח כמו שיעור ידו של אדם בינונית בת ג'
אצבעות כל אצבע כמו שיעור עוביו של שעורה
בינונית: כי אמרו כי אמה בת ה' טפחים ושליש
כל טפח כמו שיעור ידו של אדם בינונית בת ג'
אצבעות כל אצבע כמו שיעור עוביו של שעורה
בינונית ושליש. כי אמרו כי אמה בת ה' טפחים
ושליש כל טפח: כי אמרו כי אמה בת ה' טפחים
ושליש כל טפח כמו שיעור ידו של אדם בינונית:
כי אמרו כי אמה בת ה' טפחים ושליש כל טפח
כמו שיעור ידו של אדם בינונית בת ג' אצבעות
כל אצבע כמו שיעור עוביו של שעורה בינונית.
כי אמרו כי אמה בת ה' טפחים ושליש כל טפח
כמו שיעור ידו של אדם בינונית בת ג' אצבעות
כל אצבע כמו שיעור עוביו של שעורה בינונית
ושליש. כי אמרו כי אמה בת ה' טפחים ושליש
כל טפח כמו שיעור ידו של אדם בינונית בת ג'
אצבעות כל אצבע כמו שיעור עוביו של שעורה
בינונית ושליש. כי אמרו כי אמה בת ה' טפחים
ושליש כל טפח כמו שיעור ידו של אדם בינונית
בת ג' אצבעות כל אצבע כמו שיעור עוביו של
שעורה בינונית ושליש. כי אמרו כי אמה בת ה'
טפחים ושליש כל טפח כמו שיעור ידו של אדם
בינונית בת ג' אצבעות כל אצבע כמו שיעור עוביו
של שעורה בינונית ושליש. כי אמרו כי אמה בת
ה'

ארור אתה: בעיר וארור אתה: בשדה. ארור טנאך ומשארתך. ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך. ארור אתה בבואך וארור אתה בצאתך. ישלח ה' בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני. ידבק ה' בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה. יכך ה' בשחפת ובקדחת ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך. והיו שמיך אשר על ראשך נחשת וארץ אשר תחתיך ברזל. יתן ה' את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אותך. יתנך ה' נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה דרכים תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ. והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד. יכך ה' בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא. יכך ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב. וימשת בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע. ארשה אשה ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו. שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתונות לאויביך ואין לך מושיע. בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות והכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך. פרי אדמתך וכל יגיע כפיך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים. והיית משגע למראה עיניך אשר תראה. שחין רע יכך ה' על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך. ילך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן. והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה' אתך שמה. זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה. כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת. זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך. בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי. כל עצך ופרי אדמתך יירש הסלעם. הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה. הוא יהיה לך לראש והוא יהיה לזנב. והיו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול ה' אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך. והיו בך לאות ובמופת ובזרעך עד עולם. תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל. ועבדת את אויבך אשר ישלחנו ה' בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על צואר עבד ברזל עד השמידו אותך. ישא ה' עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו. גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון. ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הבדו אותך. והצר לך בכל שעריך עד רדת חומותיך הגבהות והבצרות אשר אתה בוטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך ה' אלהיך. ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך ה' אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך. האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר. מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך. הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לצעת ולעדן על הארץ תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה. ובשיליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם מחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך. אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את ה' אלהיך. והפליא ה' את מכותך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלאים רעים ונאמנים. והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגעת מפניהם ודבקו בך. גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם ה' עליך עד השמדך. ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול ה' אלהיך. והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש ה' עליכם להאבד אתכם והשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה. ופיצך ה' בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ושם תעבד אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן. ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך כי נתן ה' לך שם רגז ואכזבת עינים ודאון נפש. והיו חייך תלאים לנגדך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך. בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה אשר תראה עיניך. והשיבך ה' מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה. אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב. ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה ה' לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו. המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתת והמופתים הגדלים ההם. ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה. ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך. לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני ה' אלהיכם. ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם. ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי. ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשון. אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל. טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך. לעברך בברית ה' אלהיך ובאלתו אשר ה' אלהיך כרת עמך היום. למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב. ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת. כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום. כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם. ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם. פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם ה' אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה. והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה. לא יאבה ה' סלח לו כי אז יעשן אף ה' וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר התורה הזאת ומחה ה' את שמו מתחת השמים. והבדילו ה' לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזאת. ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההיא ואת תחלואיה אשר חלה ה' בה. גפרית ומלח שרפת כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך ה' באפו ובחמתו. ואמרו כל הגוים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה. ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים. וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם. ויחר אף ה' בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה. ויסחם ה' מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה. הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת. והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך שמה ה' אלהיך. ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך. ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך. והביא אתך ה' אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטיבך והרבך מאבתיך. ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך. ונתן ה' אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שונאיך אשר רדפוך. ואתה תשוב ושמעת בקול ה' ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום. והותירך ה' אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב ה' לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך. כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב אל ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך. כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת היא ממך ולא רחוקה היא. לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה. ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה. כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו. ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך ה' אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה. ואם יפנה לבבך ולא תשמע והדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם. הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן שמה לבוא לרשתה. העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך. לאהבה את ה' אלהיך לשמע בקולו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע ה' לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם. ויכל משה לדבר את הדברים האלה אל כל ישראל. ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא וה' אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה. ה' אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם אותם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר ה'. ועשה ה' להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אותם. ונתנם ה' לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם. חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי ה' אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך. ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע ה' לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם. וה' הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת. ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית ה' ואל כל זקני ישראל. ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות. בבוא כל ישראל לראות את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם. הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו וילמדו ויראו את ה' אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת. ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את ה' אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה. ויאמר ה' אל משה הנה קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצבו משה ויהושע ויבאו באהל מועד. וירא ה' אל משה ויאמר אליו הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו. ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל. כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי. והיה כי תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי יודע אנכי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי. ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל. ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך. ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם. ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית ה' לאמר. לקח את ספר התורה הזאת ושמתם אתו מצד ארון ברית ה' אלהיכם והיה שם בך לעד. כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם את ה' וגם כי אחרי מותי. הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ. כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני ה' להכעיסו במעשה ידיכם. וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם.

בחירתו ללכת לדרכי ה' ולעבדו: כי חלק ה' עמו. כמו שאמר כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולה. ואמר כאן כי ה' בחר בך להיות לו לעם סגולה. ואמר שם כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך. כי ה' אלהיך הולך עמך להלחם לך עם אויביך. לא יראה בך ערות דבר. ולא יסור ממך. ואמר כאן כי ה' אלהיך בחר בך. ואמר שם כי ה' אלהיך נותן אויביך בידך. ואמר כאן להיות לו לעם סגולה. ואמר שם ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו. ואמר כאן מכל העמים אשר על פני האדמה. ואמר שם מכל העמים אשר סביבותיכם. ואמר כאן לא מרבכם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם. ואמר שם כי אתה עם קדוש לה' אלהיך. ואמר כאן כי אתם המעט מכל העמים. ואמר שם כי ה' אלהיך נשא אתך. ואמר כאן כי אם מאהבת ה' אתכם. ואמר שם כי ה' אלהיך מנסה אתכם. ואמר כאן לדעת את אשר בלבבכם. ואמר שם כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך. ואמר כאן ושמר ה' אלהיך לך את הברית. ואמר שם ושמרת את כל המצוה. ואמר כאן אשר אנכי מצוך היום. ואמר שם אשר אנכי מצוך היום לעשותם. ואמר כאן לאהבה את ה' אלהיכם. ואמר שם לאהבה את ה' אלהיך. ואמר כאן ולעבדו בכל לבבכם. ואמר שם ולעבדו בכל לבבך. ואמר כאן ובכל נפשכם. ואמר שם ובכל נפשך. ואמר כאן לשמר את מצות ה' ואת חקותיו. ואמר שם לשמר את מצות ה' אלהיך ועדותיו וחקיו. ואמר כאן אשר אנכי מצוך היום. ואמר שם אשר אנכי מצוך היום. ואמר כאן לטוב לך. ואמר שם למען ייטב לך. ואמר כאן ולמען תאריכון ימים. ואמר שם ולמען תאריכון ימים. ואמר כאן על האדמה אשר ה' נשבע לאבותיכם. ואמר שם על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך. ואמר כאן לתת להם ולזרעם. ואמר שם כל הימים. ואמר כאן ארץ זבת חלב ודבש. ואמר שם ארץ זבת חלב ודבש. ואמר כאן כאשר דבר ה' לך. ואמר שם כאשר ה' אלהי אבותיך נתן לך. ואמר כאן לרשתה. ואמר שם לרשתה. ואמר כאן ולמען תאריכון ימים. ואמר שם ולמען תאריכון ימים. ואמר כאן כי כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם. ואמר שם כי כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום. ואמר כאן לעשות. ואמר שם לעשות. ואמר כאן לאהבה את ה' אלהיכם. ואמר שם לאהבה את ה' אלהיך. ואמר כאן ללכת בכל דרכיו. ואמר שם ללכת בכל דרכיו. ואמר כאן ולדבקה בו. ואמר שם ולדבקה. ואמר כאן ואת כל הגוים האלה. ואמר שם ואת כל הגוים האלה. ואמר כאן אשר אנכי מצוך היום. ואמר שם אשר אנכי מצוך היום. ואמר כאן לעשות הישר והטוב בעיני ה'. כי הוא הדבר אשר אמר ה' ליהושע ולכל ישראל. ואמר שם לעשות הישר והטוב בעיני ה'. כי הוא הדבר אשר אמר ה' ליהושע ולכל ישראל.

אשר נתנה לנו ביד משה: אשר יעשה בם חיל. ואבדתם מהרה מעל הארץ: יען אשר לא שמעתם בקולי: ואשאר בגוים אשר אנהג אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ומשם תבקשו את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יי אלהיך ושמעת בקולו: כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו: האשמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו: מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך כל הימים: אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש:

הפטרת דברים.

ישעיה מ. נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יי כפלים בכל חטאתיה: קול קורא במדבר פנו דרך יי ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקוב למישור והרכסים לבקעה: ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדו כי פי יי דבר: קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה: יבש חציר נבל ציץ כי רוח יי נשבה בו אכן חציר העם: יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: הנה אדני יי בחזק יבוא וזרועו משלה הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: כרעה עדרו יאסף בזרועו וגאלים בחיקו ינהל עלות יניק: מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל שלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים ובמאזנים גבעות: מי תכן את רוח יי ואיש עצתו יודיענו: את מי נועץ ויבינהו ויורהו בארח משפט ויורהו דעת ודרך תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי ונחשב כשחק לאבק יתרם הן איים כדק יטול: ולבנון אין די בערו וחיתו אין די עלה: כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו: ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו: הפסל נסכו חרש ורוקע זהב יצפנו וצורפי כסף רתקות: המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ: הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים ויפרשם כאהל לשבת: הנותן רוזנים לאין משפט כתהו שפטי ארץ עשה: אף לא נטעו אף לא זרעו אף לא שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו ושערה כקש תשאם: ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר: למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיי ומאלהי משפטי יעבור: הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יי בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו: נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה: ונערים ייעפו ויגעו ובחורים כשול יכשלו: וקוי יי יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא ייעפו: הן אלי איים יחילו ואניות תרשיש בראשונה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יי אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ובנו זרים חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך: ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל מלכיהם: כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב: כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: והלכו אליך שחוי בניי מעניך וישתחוו על כפות רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר יי ציון קדוש ישראל: תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר בך ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: ויונקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יי מושיעך וגואלך אביר יעקב: תחת הנחושת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה: לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ויקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה: לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך יי והיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך: לא יבוא עוד שמשך ויריחך לא יאסף כי יי יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר: הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יי בעתה אחישנה: כה אמר יי השמים כסאי והארץ הדם רגלי איה בית אשר תבנו לי ואיה מקום מנוחתי: ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יי ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי: שחט השור מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכרת לבונה מברך און גם המה בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: שמעו דבר יי החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יאמר יי וגו׳ . . .

הפטרת ואתחנן.

ישעיה נ. אמר כה אמר יי איה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי לכם לו הנה בעונותיכם נמכרתם ובפשעיכם שולחה אמכם: מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצר קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: אדני יי נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים: אדני יי פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: גויתי נתתי למכים ולחיי למורטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק: ואדני יי יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחדו מי בעל משפטי יגש אלי: הן אדני יי יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם: מי בכם ירא יי שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יי וישען באלהיו: הן כלכם קדי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות אשר בערתם מידי לכם למעצבה תשכבון: שמעו אלי רודפי צדק מבקשי יי הביטו אל צור חוצבתם ואל מקבת בור נקרתם: הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: כי ינחם יי ציון ינחם כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: קרוב צדקי יצא ישעי וזרועותי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל זרועי ייחלו: שאו מרום עיניכם והביטו ארץ למטה כי שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן יגועון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: שמעו אלי יודעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדופתם אל תחתו: כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדר דרים: עורי עורי לבשי עז זרוע יי עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את היא המחצבת רהב מחללת תנין: הלא את היא המובשת ים מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים: ופדויי יי ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו נסו יגון ואנחה: אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר יינתן: ותשכחי יי עושך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחדי תמיד כל היום מפני חמת המציק בהכינו להשחית ואיה חמת המציק: מהר צעה לחפשה ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי יי אלהיך רוגע הים ויהמו גליו יי צבאות שמו: ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יי את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה: שתי הנה לך אלה מי אנחם לך שואה ושבר רעב וחרב מי אנחמך: בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר מלאים חמת יי גערת אלהיך: לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין: כה אמר אדניך יי וגו׳ . . .

بَحِبَ دِكْهَ: وَنَّهَ دَهَّهَ كَ هِحَبَحَدَّهَ: نَوهَ دَحِبَ دَثَحَهَّهَ دَحِكَّهَ حَدَبَّهَ. هَكَّهَكَحَ: دَحَبَحَبَّتَحَ بَحَوَهَ هَهَّهَ دَحِكَّهَ هَهَّهَ دَحَكَهَ كَسِهِحَهَ دَحَكَهَّهَ هَهَّهَ كَحَ. تَسَحَّهَ. بَحَ هَحَوَّهَ سَهَدَبَ سَوَّحَ هَهِحَ حَحِبَّهَ دَحَبَّهَ: حَهَوَّهَ هَحَبِهَّهَ: نَهَّهَ حَدَ هَحَّهَ حَكَه هَسَّهَ هَهِحَكَهَوَّكَ حَه: هَهَسَّهَ كَ تَحَدِ. كَحَ هَهَ هَحَّهَ بَحَّهَ هَهَّهَ هَحَكِحَّهَ دَبَوَّهَ هَحَبَّهَ حِبَّهَ دَحَّهَ كَحَه دَحَبَّهَ: دَحَّهَ هَكَهَهَ هَسَّهَ هَحَبَّهَ كَهَهَّهَ. هَهَّهَحَ هَحَه نَحَبَ: هَحَبَكَ هَهِحَّهَ دَهَسَّهَ هَحَبَ بَهَدَ حَه: دَبَهِ هَحَهَّهَ هَسَّهَ دَهَسَهَ بَحَ بَدَبَّهَ: هَحَبَّهَ بَهِهَ بَكَّهَ هَهَّهَ حَحَهَهَّهَ هَحَهَهَّهَ. هَحَهَ بَهَّهَ حَحَبَّهَ دَهَسَهَ هَهَحَّهَ: هَقَقَّهَ حَدَهَ هَهَحَّهَ دَهَسَهَ هَهَّهَ بَحَ هَحَكَّهَ: هَحَهَدَّهَ كَحَ: هَحَهَحَ هَحَبَهَ دَكَهَهَ بَحَهَ!

الفصل الثالث عشر في ذكر سفرهم

وما جرى لهم في طريقهم

ولما جاء موعد سفرهم ركبوا السفن وسافروا في البحر. وكان سفرهم في فصل الشتاء وكان البحر هائجا جدا. وكانت الريح شديدة جدا. وكانت السفن تتقاذفها الامواج. وكان الخوف عظيما على الجميع. وكان الجميع يصرخون ويستغيثون. وكان الرب يسمع صراخهم ويستجيب دعاءهم. وكان يسكن الريح ويسكن الامواج. وكان يسلمهم من الخطر. وكان يوصلهم الى المرفأ بسلام. وكان يعطيهم ان يجدوا مراكب ذاهبة الى بلاد اليونان. وكان يعطيهم ان يجدوا ريحا طيبة تسوق المراكب

ויהללו את שם קדשך כי קדוש אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו ◆ אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו ◆ קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ◆ שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך ◆ וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובששון את יום השבת הזה ◆ וישמחו בך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית ברכתו וקדשתו ◆ חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית ◆ אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה ושמע ופקדון ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה ◆ ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו ◆ ברוך אתה יי בונה ברחמיו ירושלים אמן ◆

(א) ראה לקמן.

جو ڪتاب جهڙو سڀ کان وڏو آهي ۽ جنهن جي ڪري ٻيا سڀ ڪتاب ڪوڙا ٿي پيا آهن

مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ

ܕܝܢ ܕܟܬܝܒ ܐܢܐ ܒܝܘܡ ܫܡܫܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܬܝ ܥܠ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝ ܥ

476 ڤدر ڤهوه ڤهوه ڤهوه

ڪيو ٻڌائيندڙ ۽ سڪ ڪري ٻڌندڙ ٻئي ٻڌڻ ۾ ڪوڙا ٿيندا: جو ڪتاب ڪوڙ ٻڌائي ۽ ٻڌڻ ۾ ڪوڙ ٻڌڻ ۾ ڪوڙ ٻڌڻ ۾ ڪوڙ

ཁྱོད་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཐུབ་བོ་ཆོས་ཀྱི་ཕུང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ་སྡེ་ཞིག་ཡོད་དེ། ཐུབ་བོ་

ڪري ڏيڻ ڪنهن کي ڪنهن ڪم ۾ (ڪجهه[1]؟) ۽ جڏهن ڪنهن ڪم ۾ ڪنهن کي ڪوڙو ڪري ڇڏي ۽ جڏهن ڪنهن سان ڪوڙ ڳالهائي ۽ جڏهن ڪنهن سان واعدو ڪري پوءِ ان جي خلاف ڪري ۽ جڏهن ڪنهن سان جهيڙو ڪري ۽ جڏهن ڪنهن سان ڪا شرط ڪري پوءِ ان جي خلاف ڪري ۽ جڏهن ڪنهن کان ڪا شيءِ گهري پوءِ ان کي نه ڏئي

لهم: اذهبوا بسلام وعودوا الينا بالخبر. فقال
لهم يوسف: لعلكم جواسيس[1] جئتم لتنظروا
عورة[2] ارضنا. فقالوا: لا يا سيدنا بل عبيدك
جاءوا ليشتروا طعاما. نحن كلنا اولاد رجل
واحد في ارض كنعان. كنا اثني عشر اخا
وكان اصغرنا عند ابينا وواحد قد هلك
وليس معنا. فقال لهم: ان كنتم صادقين
فاتوا باخيكم الصغير الى هنا. فان لم
تاتوا به فانا اعلم انكم جواسيس. فاذا
جئتم به فانا اعلم انكم صادقون. فاطلقهم
وحبس شمعون. ثم امر ان تملأ اوعيتهم
قمحا وترد فضة كل واحد الى رحله وان
يعطوا زادا للطريق. ففعلوا كذلك. ولما
ارتحلوا وجد احدهم فضته في رحله
فقال لاخوته: ردت الي فضتي. ها هي في
فمي رحلي. فاضطربت قلوبهم وقالوا:
ماذا صنع الله بنا. ولما جاءوا الى ابيهم
يعقوب في ارض كنعان اخبروه بكل ما
جرى لهم وقالوا: ان الرجل سيد الارض
كلمنا بقساوة وظن اننا جئنا لنتجسس
عورة ارضه. فقلنا له: نحن اثنا عشر اخا
اولاد رجل واحد في ارض كنعان وواحد
قد هلك وليس معنا. فقال: ان كنتم
صادقين فاتوا باخيكم الصغير الى هنا
فاترك عندي شمعون واذهبوا بالقمح
الذي اشتريتموه وعودوا بسلام. ولما
فتحوا اوعيتهم اذا صرة فضة كل واحد
في رحله. فلما رأوا صررهم هم وابوهم
خافوا. فقال يعقوب: اولادي حرمتموني
يوسف وشمعون وتريدون ان تاخذوا
بنيامين. كل هذه الامور علي.

(1) ج. كجاسوس. (2) (عورة؟ N. E.).

ואחר כך יכתוב שירת האזינו ואחר כך יכתוב ברכת משה ואחר כך יכתוב עשרת הדברות ואחר כך יכתוב שמע ישראל ואחר כך יכתוב והיה אם שמוע ואחר כך יכתוב קדש לי כל בכור ואחר כך יכתוב ויקרא אל משה ואחר כך יכתוב ויקהל משה ואחר כך יכתוב ראה אנכי נותן לפניכם ואחר כך יכתוב כי תבוא אל הארץ ואחר כך יכתוב כי תשא את ראש בני ישראל ואחר כך יכתוב ויאמר ה' אל משה פקוד את כל בכור זכר ואחר כך יכתוב ויאמר ה' אל משה קח לך בשמים ואחר כך יכתוב ויאמר ה' אל משה ראה קראתי בשם בצלאל ואחר כך יכתוב ויאמר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך ואחר כך יכתוב ויאמר ה' אל משה פסל לך שני לחת ואחר כך יכתוב ויאמר ה' אל משה כתוב לך את הדברים האלה ואחר כך יכתוב ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם

فَجَلَّهُ وَهُوَ يَرْتَدُ: مَعَهُمْ بِيَدِهِ بِيَدِ كَلِمَةٍ مَعَهُمْ ❖ كَرَ يَكْتُبُ جَمِيعَ جَمِيعَ: مَعَهُمْ جَمِيعَ هَوَّتِهِ مَعَهُمْ ❖ كَرَ وَهُ يَسِيعَ مَعَهُمْ وَهُ مَعَهُمْ مَعَهُمْ: مَعَهُمْ جَمِيعَ هَوَّتِهِ مَعَهُمْ ❖ كَرَ وَهُ مَعَهُمْ جَمِيعَ جَمِيعَ

ثم ان مدينة سنكبلو هي اول بلاد الجبل ❖ وهي
(سمبر[2]؟) ومنها الى مدينة سرى ❖ ومن سرى الى
مدينة كوكنار: وهي على ساحل البحر: وبها مرسى
مراكب ❖ ومن كوكنار الى مدينة سندان ❖ ومن
سندان الى مدينة كنكلى: وهي على ساحل البحر
ومنها الى مدينة سيمور ❖ ومن سيمور الى مدينة
دهبل: وهي على ساحل البحر: وبها مرسى مراكب
ومن دهبل الى مدينة بنبر ❖ ومن بنبر الى مدينة
لوهاني: وهي على ساحل البحر ❖ ومن لوهاني الى
مدينة مكران: وهي على ساحل البحر ❖ ومن مكران
الى مدينة قندابيل: وهي على ساحل البحر ❖ ومن
قندابيل الى مدينة كج: وهي على ساحل البحر ❖
ومن كج الى مدينة ارمائيل: وهي على ساحل البحر
❖ ومن ارمائيل الى مدينة دبل: وهي على ساحل
البحر ❖ ومن دبل الى مدينة سندان: وهي على
ساحل البحر ❖ ومن سندان الى مدينة سمنى: وهي
على ساحل البحر ❖ ومن سمنى الى مدينة سرباز:
وهي على ساحل البحر ❖ ومن سرباز الى مدينة
كوكنار: وهي على ساحل البحر ❖ ومن كوكنار الى
مدينة بنبر: وهي على ساحل البحر ❖ ومن بنبر الى
مدينة كوكنار: وهي على ساحل البحر ❖ ومن كوكنار
الى مدينة كنكلى: وهي على ساحل البحر ❖ ومن
كنكلى الى مدينة سيمور: وهي على ساحل البحر ❖
ومن سيمور الى مدينة دهبل: وهي على ساحل البحر
❖ ومن دهبل الى مدينة بنبر: وهي على ساحل البحر
❖ ومن بنبر الى مدينة لوهاني: وهي على ساحل
البحر ❖ ومن لوهاني الى مدينة مكران: وهي على
ساحل البحر ❖ ومن مكران الى مدينة قندابيل: وهي
على ساحل البحر ❖ ومن قندابيل الى مدينة كج:
وهي على ساحل البحر ❖ ومن كج الى مدينة ارمائيل:
وهي على ساحل البحر ❖ ومن ارمائيل الى مدينة
دبل: وهي على ساحل البحر ❖ ومن دبل الى مدينة
سندان: وهي على ساحل البحر ❖ ومن سندان الى
مدينة سمنى: وهي على ساحل البحر ❖ ومن سمنى
الى مدينة سرباز: وهي على ساحل البحر ❖ ومن
سرباز الى مدينة كوكنار: وهي على ساحل البحر ❖
ومن كوكنار الى مدينة بنبر: وهي على ساحل البحر
❖ ومن بنبر الى مدينة كوكنار: وهي على ساحل
البحر ❖ ومن كوكنار الى مدينة كنكلى: وهي على
ساحل البحر ❖ ومن كنكلى الى مدينة سيمور: وهي
على ساحل البحر ❖ ومن سيمور الى مدينة دهبل:
وهي على ساحل البحر ❖ ومن دهبل الى مدينة بنبر:
وهي على ساحل البحر ❖ ومن بنبر الى مدينة لوهاني:
وهي على ساحل البحر ❖ ومن لوهاني الى مدينة
مكران: وهي على ساحل البحر ❖ ومن مكران الى

ཤིང་ཁྲིའི་ཐད་ཀར་ཕྱོགས་བཅུ་ནས་བྱོན་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྤྲུལ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཤིང་ཁྲིའི་ཐད་ཀར་ཕྱོགས་བཅུ་ནས་བྱོན་ཏོ། ། དེ་ནས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཞལ་ནས་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་བསྐོར་བ་ལ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཞལ་ནས་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་བསྐོར་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི

ಸಿಲ್ಲಿ ದಲ್ಲಿಯ ಮಹಾರಾಜನಾದ ಮಹಮ್ಮದ ತುಘಲಕ್ (ಕ್ರಿ. ಶ.[2]) ೧೩೨೫ ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಂದ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದರು. ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉಡುಗೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥನ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಒಂದು. ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೀಗಿತ್ತು: ಈ ಮೂರ್ತಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಮಹಾ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡಗಳು ಅನೇಕ. ಅವನು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೀಗಿತ್ತು: ಅವನು ಒಂದು ಸಲ ಒಂದು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಹಡಗು ಒಂದು ಬಂಡೆಗೆ ಬಡಿದು ಒಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿ ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದನು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದ ಕೂಡಲೆ ಅದು ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಎತ್ತರವು ಸುಮಾರು ೨೫ ಮೊಳಗಳಷ್ಟಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತ

ཐོག་ཏུ་ཁྱིམ་ཚང་ཁག་ཐེག་བྱེད་པ། དེ་ནས་ཁོ་ཚོས་ཁྱིམ་ཚང་ཁག་ཐེག་བྱེད་པ་ཞེས་ཟེར་བ་ཡིན་ནོ། ཁོང

ڤَهَّكَّهَ: هَڤَهَڤَ كَّهَهَڤَ ڤَڤَّ ڤَڤَّ دَكَّ سَّهَّنَ۔ هَهَّدَّهَ۔ هَهَسَّهَ دَهَكَّ كَّهَّدَ هَهَّدَ دَتَّهَّدَ: هَڤَ ڤَسَّهَّدَ دَتَّهَّدَ ڤَتَّهَّدَ: دَهَّدَ ڤَهَّدَ ڤَهَ ڤَهَّدَ ڤَهَّدَ۔ ڤَهَّدَ ڤَهَّدَ ڤَهَّدَ:

فَلَحِكُم مِنهُم لِأَصحَابِهِم وَلِ بَل يَدِ يَدِ: وَيَكتُبُه
شَيء وُسوَيتِهِ دَمَ مِن يُوَيِّه.

شَهَوات مَشَيء هَيَه مَوَه سِيَوَيِّه لَوَيء مَحمَدِيَوَه:
وَمَحوَيشَوَه لَوَحِيتِه هَيَّت وَسِ ٭ يَيِّه مَيتِه يَيِّه
مِيتِه دَيِّه لَحِيتِه يَيِّه لَحِيتِه يَيِّه: مَحِيتِه وَيَيِّه
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭
لَحِيتِه دَيِّه مَيتِه يَيِّه: مِن يَيِّه مَيتِه لَحِيتِه يَيِّه ٭

بكتب سكيتا بيدي بعكول هيا بدي: جي بكتب جي
دمخومتي مجلكي ❖ زكر جي كر كتكي زمني دبكي:
وكر همخيمتي دتبي جي بيتي كيتيتي.

وجي بيهجب بكر كمت جنبكا: كجكي دنبدي
وجشمخي مجكي هيا كي ❖ جكي وجي كيفجي مجشمخي
جمتي وجي بكر كي جي مجنبي: وكر بيتيتي مر بجنبي
وهمشي ❖ وجني مجني فجتي كبكي كمن جمخي:
جي مجيي كم جيتي دمكتي كجكومي ❖ من دم وهي
دكر جمشي كم زمتي: دتي جمتي وه كنومي كر
كجكي زتي ❖ دم جد زمني وجني مكمني جيتي وجشمخي:
وجي قتي كر مر جتي ديجتي كي ❖ جكي دتكتي
كي هجتي زتي تي مجمخوم كتتي بجني: وكر همني
زتي جمتي دمتي مجكمي (بسكو[1]؟) ❖ تي دتي وه
مجمومتي بجكي زمني: وجتي دمني دكر جمتي يجمني
وسني ❖ وجنمي مومتي قتمكجي (بيمخيي[2]؟) بكي:
دمتي مجومتي وكي بتي زكتي ❖ دمر مجتي كمي
دتبي وجتي مر جتي وجتي بتي وجكومتي ❖ وجمخي بتي
وجي جتي كتي ❖ وه قتي كر مر جر دمني ديجتي كي:
وجتي بكي كر جم جتي بجتجتي ❖ وجي زكتي كي
بتي وجي جكي كر جم جتي بجتجتي ❖ وجي زكتي كي
بجتي وجكومتي دمني: دكر مجي جسكتي دمني

(1) بسكو. (بسكو؟). (2) بيمخيي.

وَعَبَدَهُ وَحْدَهُ كَمَا وَعَبَدَ مَعَهُمْ وَحْدَهُ مَعَهُمْ وَعَبَدَ وَحْدَهُ مَعَهُمْ وَعَبَدَ وَحْدَهُ مَعَهُمْ وَعَبَدَ

ڪيل ٻڌائيندڙ ڪنهن کي ڏسڻ ۽ ٻڌڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن
ڏيکاريندڙ جي ڏيکارڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن ڏيکاريندڙ
جي ڏيکارڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾
ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه
هجي ۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن
ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي
ٻڌائڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾ ڪا
رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي
۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن
ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي
ٻڌائڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾ ڪا
رڪاوٽ نه هجي ۽ ڪنهن ٻڌائيندڙ جي ٻڌائڻ ۾ ڪا رڪاوٽ نه هجي

مَعَهَ مَكَمَ مَعَهَ وَحَدَ مَعَهَ مَكَمَ مَعَهَ وَحَدَ مَعَهَ مَكَمَ مَعَهَ وَحَدَ

سڪي: ۽ جيڪڏهن ڪنهن ماڻهوءَ کي ڪا بيماري ٿيڻ ۽ ڪمزوري ٿيڻ جي ڪري ويهي نماز پڙهڻ جي طاقت نه هجي ته ڪنهن ٻئي ماڻهوءَ جي سهاري سان اٿي نماز پڙهي

ולא יתורו אחרי לבבכם וגו' ואחרי עיניכם וגו' ולא יכתוב בתורה שיסיר הציצית מבגדיו אלא שלא יעשה בגד שאין בו ציצית. ומכל מקום אם עבר ועשה בגד שאין בו ציצית אין מחייבין אותו להסיר הבגד מעליו ולהשליכו אלא יעשה ציצית ויתעטף בו. ואם אין לו מעות לקנות ציצית אין מחייבין אותו למכור בגדיו ולקנות ציצית אלא אם כן יש לו מעות יתירות על צרכי מזונותיו ומזונות אשתו ובניו ובני ביתו ועל צרכי כסותם ועל צרכי שבת ויום טוב כפי כבודו וכפי מה שהוא רגיל בכל יום ויום. ואם יש לו מעות יתירות על כל אלו הדברים אף על פי שאין לו מעות יתירות על צרכי כסותו ומזונותיו כל ימות השנה אלא שיש לו מעות יתירות על צרכי כסותו ומזונותיו בשבת ויום טוב בלבד מחייבין אותו למכור בגדיו ולקנות ציצית. ואם אין לו מעות יתירות על צרכי כסותו ומזונותיו בשבת ויום טוב אלא שיש לו מעות יתירות על צרכי כסותו ומזונותיו בשבת בלבד אין מחייבין אותו למכור בגדיו ולקנות ציצית אלא אם כן יש לו מעות יתירות על צרכי כסותו ומזונותיו בשבת ויום טוב כל ימות השנה. ואם יש לו מעות יתירות על צרכי כסותו ומזונותיו בשבת ויום טוב כל ימות השנה אלא שאין לו מעות יתירות על צרכי כסותו ומזונותיו בשבת ויום טוב

ڤڕڤڕڤ ڤڕڤ ڤڕڤڕڤ ڤڕڤڕڤ ڤڕڤڕڤ ڤڕڤڕڤ ڤڕڤ ڤڕڤڕڤ ڤڕڤڕڤ ڤڕڤڕڤ ڤڕ

وقد ذكر ابن خلكان في ترجمة الشيخ عبد القادر الجيلي
ان ابا سعد عبد الكريم بن محمد السمعاني صاحب كتاب
الانساب قد ذكره في كتابه المذكور وقال انه كان يزوره
كلما مر ببغداد ويقيم عنده ويكرمه. وقد ذكر السمعاني
في كتابه المذكور ان الشيخ عبد القادر كان يقيم في
مدرسته التي بناها له شيخه ابو سعد المخرمي. وقد
ذكر ابن خلكان ان الشيخ عبد القادر توفي سنة ٥٦١
(١٦٦٥) وان السمعاني توفي سنة ٥٦٢ (١١٦٦) فيكون
السمعاني قد توفي بعد الشيخ عبد القادر بسنة واحدة.
وقد ذكر ابن خلكان ان السمعاني كان يزور الشيخ عبد
القادر كلما مر ببغداد ويقيم عنده ويكرمه. فيكون
السمعاني قد زار الشيخ عبد القادر في سنة ٥٦١ وتوفي
في سنة ٥٦٢ فيكون قد زاره في السنة التي توفي فيها
او في السنة التي قبلها. وقد ذكر ابن خلكان ان
السمعاني كان يقيم في مدرسة الشيخ عبد القادر. فيكون
قد اقام فيها سنة او سنتين. وقد ذكر ابن خلكان ان
السمعاني كان يقيم عند الشيخ عبد القادر كلما مر
ببغداد. فيكون قد اقام عنده مرارا. وقد ذكر ابن
خلكان ان السمعاني كان يقيم في مدرسة الشيخ عبد
القادر. فيكون قد اقام فيها مرارا. وقد ذكر ابن
خلكان ان السمعاني كان يقيم في مدرسة الشيخ عبد
القادر كلما مر ببغداد. فيكون قد اقام فيها مرارا.

(١) ١٦٦٥. (٢) ١١٦٦.

ܒܟ ܙܒܢ ܕܚܝܠܐ ܕܒܪܬ ܒܢܝ ܐ ܗܘ ܒܥܘܬ ܡܪܝ ܒܗܘܐ ܕܫܡܥ ܠܩܠ ܒܟܝܐ ܕܐܒܘܗܝ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܩܠ ܐܡܗ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܠܐ ܒܥܐ ܠܗ ܡܕܡ ܐܠܐ ܡܝܬ ܗܘ ܒܗ ܒܚܛܗܗ ܕܝܠܗ ܘܒܚܛܗܬ ܐܡܗ ܕܝܠܗ ܕܠܐ ܫܡܥ ܠܗ ܠܐ ܠܐܒܘܗܝ ܘܠܐ ܠܐܡܗ ܘܠܐ ܠܐ ܐܚ ܘܠܐ ܠܐ ܐܚܬ ܐܦ ܠܐ ܠܐ ܒܥܠ ܐܢܬ ܠܡܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܚܛܗܗ ܕܝܠܗ ܘܡܢ

مَعَمَ مَعَمَ مَعَمَ

ܕܟܠ ܡܕܝܢܬܐ: ܕܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܪ ܐܢܫ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܐܠܗ ܐܢܬ ܘܐܢܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕ

مَكَمَّ مَكَمَّ كَعَمَّ مَكَمَّ كَعَمَّه: مَكَمَّ كَعَمَّ مَكَمَّ مَكَمَّ مَكَمَّ مَكَمَّ كَعَمَّ مَكَمَّ. مَكَمَّ مَكَمَّ كَعَمَّ مَكَمَّ مَكَمَّ مَكَمَّ مَك

501 ثَمَّ كَمَّا مَعَ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ

ברוך אתה יי מגן אברהם בעזרתו חי העולמים מחיה המתים בכל רגע ורגע
ישועות רחמים חיים וסלה ברוב הטובות נוסף על הקדמונים ועזר לבאים
אחריהם מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם וסלה מחיה
המתים: אתה גבור לעולם אדני רב להושיע: מכלכל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה
המתים: אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך
אתה יי האל הקדוש: אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה חננו
מאתך דעה בינה והשכל: ברוך אתה יי חונן הדעת: השיבנו אבינו
לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך: ברוך
אתה יי הרוצה בתשובה: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי
פשענו כי מוחל וסולח אתה: ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח: ראה
בעניינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה לשם קוינו כי גואל חזק אתה: ברוך
אתה יי גואל ישראל: רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה
והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:
ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל: ברך עלינו יי אלהינו השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן ברכה על פני האדמה ושבענו מטובך
וברך שנתנו כשנים הטובות: ברוך אתה יי מברך השנים:

(א) בכתיבה.

كمثله ويجب: ويجوز في ثلاثة مع ثلاثة. ثم ويجب كرر ما بعد كمثل بعد في ثلاثة ما بعد. ثم ويجب ويجوز مع في ثلاثة: ما بعد كمثل في ثلاثة ما بعد ثلاثة ويجوز ويجب: ما بعد ثلاثة ويجوز ويجب

ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ།

ཇི་ལྟར་ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ།

ཇི་ལྟར་ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ།

ཇི་ལྟར་ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ།

ཇི་ལྟར་ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་ཉམས་པ་ཡིན་ཏེ།

(1) ཐུན་ཚོགས། (2) ཉམས་པ། (3) ཅིག

ڤوه : مەيا (ڽ) ڤسيڠا ڤسيڠا ڤيڠ ميدا مدنڠ : ڤنسيڠا ڤيدا مەمڤ
ڤنمدا ڤيڠ سڤيڠ مديڠا[1] : مڤيا حلمه مەمڤنمدا ڤيڠ سڤيڠ
ڤدنڤا ڤسڤه مەمڤ ڤيڤدنڤا ڤيدا ڤيڤدنڤا ڤيڤدنڤا ڤيڤدنڤا
ڤيڤدنڤا : ڤمد. مەجلم ڤڤڤد مڤڤيڤ ڤدن ڤسڤه ڤيڤدنڤا
ڤهوه ڤيڤدنڤا : مڤيڤ ڤا ڤيڤا سهڤ ڤيڤا ڤيڤدنڤا ڤيڤدنڤا
ڤا ڤيڤدنڤا مەمڤ ڤيڤدنڤا ڤيڤدنڤا : ڤمد.

ڤيڤدنڤا ڤدن ڤهوه.

هڤ ڤدنڤا ڤيڤا ڤا مدن ڤهوه.

ڤيت مڤيڤدنڤا : مدده ڤيدنڤا ڤيڤ ڤا ڤيڤ ڤيدهڤدنڤا
ڤهنڤ ڤيڤا ڤهڤنڤا ڤا ڤيڤ ڤيڤا ڤيڤا : ڤنڤا ڤمڤنڤا : ڤيدنڤ
ڤيڤا ڤيڤا ڤيڤا ڤيڤا ڤيڤا ڤيڤا ڤيڤا ڤيڤا ڤيڤا ڤيڤا

ཀཱཏྱཱཡནཱི། ཏཱཏྱཱཡནཱི་ཏཱཏྱཱཡནཱི་ཏཱཏྱཱཡནཱི་སྭཱཧཱ། ཨོཾ་ཨཱ་ཧཱ་ཧཱ་ཧ

وَالْمَعْهَدُ الدِّينِيُّ: هُوَ الَّذِي يَتَخَرَّجُ فِيهِ الْعُلَمَاءُ وَالْأَئِمَّةُ وَالْمُدَرِّسُونَ فِي الْمَسَاجِدِ وَالْمَدَارِسِ الدِّينِيَّةِ. وَهُوَ يَدْرُسُ عُلُومَ الدِّينِ وَاللُّغَةِ وَالْفِقْهِ وَالتَّفْسِيرِ وَالْحَدِيثِ وَالتَّوْحِيدِ وَالتَّارِيخِ وَالْأَدَبِ وَالْمَنْطِقِ وَالْفَلْسَفَةِ وَالْعُلُومِ الْحَدِيثَةِ (مَدَرَسَ[1]؟) وَيَمْنَحُ شَهَادَاتٍ عَالِيَةً لِلْمُتَخَرِّجِينَ فِيهِ. وَالْمَعْهَدُ الدِّينِيُّ يَتَبَعُ الْأَزْهَرَ الشَّرِيفَ فِي مِصْرَ وَالزَّيْتُونَةَ فِي تُونُسَ وَالْقَرَوِيِّينَ فِي فَاسَ وَغَيْرَهَا مِنَ الْمَعَاهِدِ الدِّينِيَّةِ الْكُبْرَى فِي الْبِلَادِ الْعَرَبِيَّةِ وَالْإِسْلَامِيَّةِ.

وَفِي الْمَعْهَدِ مَكْتَبَةٌ عَامَّةٌ: هِيَ مَكْتَبَةٌ تَحْتَوِي عَلَى الْكُتُبِ الْمُخْتَلِفَةِ: كَالْعُلُومِ وَالْآدَابِ وَالتَّارِيخِ وَالْجُغْرَافِيَا وَالْفُنُونِ وَالْعُلُومِ الْحَدِيثَةِ وَالْمَجَلَّاتِ وَالصُّحُفِ الْيَوْمِيَّةِ وَالْأَطْلَسِ وَالْخَرَائِطِ وَالْمَخْطُوطَاتِ وَالْمَطْبُوعَاتِ الْقَدِيمَةِ وَالْحَدِيثَةِ.

مَدْرَسَةُ الْمَعْهَدِ.

فِي دِمَشْقَ[2].

وَمَدْرَسَةُ[3] الْمَعْهَدِ الْعِلْمِيِّ الْعَرَبِيِّ فِي دِمَشْقَ: هِيَ مَدْرَسَةٌ أَسَّسَهَا الْمَجْمَعُ الْعِلْمِيُّ الْعَرَبِيُّ فِي دِمَشْقَ سَنَةَ ١٩٢٠م، وَهِيَ تُعَلِّمُ الْعُلُومَ الْحَدِيثَةَ وَاللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ وَالْآدَابَ وَالتَّارِيخَ وَالْجُغْرَافِيَا وَالْفُنُونَ وَالْعُلُومَ الْحَدِيثَةَ.

(١) كَذَا. (٢) [مَدْرَسَةُ الْمَعْهَدِ الدِّينِيِّ]. (٣) [إِنَّ].

ויצא משה [1]: ויצא משה מן הארמון ולא מן הבית. ויצא מן הבית ולא מן העיר. ויצא מן העיר ולא מן הגבול. ויצא מן הגבול ולא מן המדינה. ויצא מן המדינה ולא מן הדרך. ויצא מן הדרך ולא מן הפרדס. ויצא מן הפרדס ולא מן הנהר. ויצא מן הנהר ולא מן הבאר. ויצא מן הבאר ולא מן הצרעת. ויצא מן הצרעת ולא מן הכושי. ויצא מן הכושי ולא מן הגמל. ויצא מן הגמל ולא מן הסוס. ויצא מן הסוס ולא מן הפרד. ויצא מן הפרד ולא מן החמור. ויצא מן החמור ולא מן הכלי. ויצא מן הכלי ולא מן הכלב. ויצא מן הכלב ולא מן הנחש. ויצא מן הנחש ולא מן הדרקון. ויצא מן הדרקון ולא מן הלוי. ויצא מן הלוי ולא מן הכהן. ויצא מן הכהן ולא מן המלך. ויצא מן המלך ולא מן הנביא. ויצא מן הנביא ולא מן המלאך. ויצא מן המלאך ולא מן הכרוב. ויצא מן הכרוב ולא מן השרפים. ויצא מן השרפים ולא מן החיות. ויצא מן החיות ולא מן האופנים. ויצא מן האופנים ולא מן הכסא. ויצא מן הכסא ולא מן הכבוד. ויצא מן הכבוד ולא מן הקדוש ברוך הוא. ויצא משה מן הכל ולא מן הקדוש ברוך הוא. ויצא משה מן הכל ולא מן הקדוש ברוך הוא. ויצא משה מן הכל

ועשית כפרת זהב טהור: לכפר על חטאת העגל. ועשית כרבים: כמשמעו. ועשית כרבים: כמשמעו. מקשה תעשה את הכרבים: מלמד שהיו מעשה נסים. ועשית את הכרבים: מלמד שהיו עשויין כמין תינוקות. ופניהם איש אל אחיו: מלמד שהיו פניהם כפנים של תינוקות. ופניהם איש אל אחיו: מלמד שהיו מסתכלין בכפרת. ופניהם איש אל אחיו: מלמד שהיו מסתכלין בכפרת. אל הכפרת יהיו פני הכרבים: מלמד שהיו מסתכלין בכפרת. ונתת את הכפרת על הארון: מלמד שהיו הכרובים עומדים על ה

ואין לו אלא מעות שהוא מוליכן לבית הפרדסים. פרדסים לא היו בבבל אלא בארץ ישראל: ואינו יכול לומר לו מעות יש לי בידך ואני מוליכן לבית הפרדסים: ואם אמר לו כן ואבדו אינו נשבע ונפטר: ואם אמר לו מעות יש לי בידך ואני מוליכן לבית הפרדסים ואבדו נשבע ונפטר. ואם לאו חייב: ואם אמר לו מעות יש לי בידך ואני מוליכן לבית הפרדסים ואבדו ואמר לו לא הי

אחיו. ואחיך זה: כל אדם: קרוב אליו. ואם לא דרש אחיך אותו הרי הוא כגוי לענין זה. את שורו: אפילו שורו של אחיך שהוא שונא לך. ואת חמורו: אפילו חמורו של אחיך שהוא שונא לך. תעה: ממקום למקום. והשבתו: אפילו אין אחיך דורש אותו. ואם לא אחיך: אפילו אחיך קרוב אצלך. ולא ידעתו: אפילו אחיך גר הוא בעירך ואינך מכירו. ואספתו: בתוך ביתך. והיה עמך: אפילו אין אחיך דורש אותו. עד דרוש אחיך: עד שיבקש אחיך את ממונו. אותו: אבידתו. והשבת לו: אפילו אחיך אינו דורש אותו. וכן תעשה לחמורו: אפילו אחיך אינו דורש אותו. וכן תעשה לשמלתו: אפילו אחיך אינו דורש אותו. ולכל אבדת אחיך: אפילו אחיך אינו דורש אותו. אשר תאבד ממנו: אפילו אחיך אינו דורש אותו. ומצאתה: בידך. לא תוכל להתעלם: לא תוכל להתחבא ממנו. עמד עמו: עמד עם בעל האבידה. עד דרשו

ཅིང་གཉིས་པ་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡིན་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི

ומעוף יבוא (בראשית[1]). ויבא ויעבור בה ויכלכלהו
ואחר כך ומראשית כחו: ואשר נתן לו ויתן לו: ויבא
ויבדל: ויבחר בו מכל שבטיו ויכלכלהו: ויבא
ויבדל: ויבא ויתן לו: ויבא ויבדל: ויבא
ויבדל? בבא ויבדל: ויבדלהו ויבדל ויבא
בן נשי ויבדלהו ויבדל. ויבא ויבדל: ויבדלהו
ויבדל ויבא ויבדל. ויבא ויבדל ויבדל ויבדל.
ויבדל ויבדל: ויבא ויבדל ויבדל. ויבא ויבדל
ויבדל: ויבדל ויבדל ויבדל. ויבא ויבדל ויבדל
ויבדל ויבדל ויבדל ויבדל: ויבדל ויבדל ויבדל
ויבדל ויבדל ויבדל ויבדל

ולבנה ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילים מאדמים וערות תחשים ועצי שטים: ושמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפוד ולחשן: ובכל אשר אנכי מצוך יעשו: המשכן אהל ומכסהו ומכסה התחש אשר על מעלה ובדיו וכליו: את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת הסך: את השלחן ואת כליו ואת לחם הפנים: את המנורה וכליה ואת נרתיקיה ואת שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם ואת מסך לשער החצר: את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרהם: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר צויתיך יעשו: ויאמר יי אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך: את אהל מועד ואת הארון ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו: ויאמר יי אל משה לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יי מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליי כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים: וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליי מחר: וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: וידבר יי אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ויאמר יי אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה הנחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול: ויחל משה את פני יי אלהיו ויאמר למה יי יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יי על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים: והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליי אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר יי אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישים: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליי כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יי אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יי ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יי אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יי את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: וידבר יי אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק ולישקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ויי אמר אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יי יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה יצאו כל העם וניצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה: והיה כבוא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר יי אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: ויאמר משה אל יי ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: ויאמר יי אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יי הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כבודי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: ויאמר יי אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יי אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: ויחפז משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יי כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון ואת אשרתו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראה פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלשה פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל: כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ויאמר יי אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם יי ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יי אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני יי לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו: ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליי כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יי לאמר: קחו מאתכם תרומה ליי כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילים מאדמים וערות תחשים ועצי שטים: ושמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפוד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי: המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת הסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: ואת המנרה לשמן המאור ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם ואת מסך לשער החצר: את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרהם: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יי למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליי: וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילים מאדמים וערות תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יי וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים: והנשאים הביאו את אבני השהם ואבני המלואים לאפוד ולחשן: ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יי לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליי: ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יי חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי: ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יי חכמה בלבו כל אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה: ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יי לעשות: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות: ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת: ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה בחברת השנית: חמשים לולאת עשה ביריעה האחת ועשה חמשים לולאת בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה יריעות מדה אחת ליריעות: ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד ויכפל את היריעה השתית אל מול פני האהל: ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקיצונה מן החברת וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית: ויעש חמשים קרסי נחשת להבא את האהל לחבר את האהל והיה אחד: ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות אורך הקרש ואמה וחצי אמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ואת ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה שניהם למקצעות שני הקרשים: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה: ואת ציפוי הקרשים זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה: ואת עמודיה ארבעה שטים ויצף אתם זהב וקרסיהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: וחמשה עמודיהם ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת: ויעש את ארון עצי שטים אמתים ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו שתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון בהם: ויעש כפרת זהב טהור אמתים ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו: ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים: ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת בהם את השלחן: ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהם זהב סגור עשה אתם: ויעש על השלחן את לחם הפנים לפני תמיד: ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: ושבעה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה: כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את נרתיקיה שבעה ואת מלקחיה ואת מחתתיה זהב טהור: ככר זהב עשה אתה ואת כל כלי המנרה: ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קומתו ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שתי יריכתיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ויתן את המזבח על הבדים על כתף הארון בכתף המכסה הכפרת אשר על הארון אשר אשים את העדת שם: ויקטר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטרנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטרנה קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליי: ויעש את כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתן אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליי: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים רקח מעשה רקח: ויעש את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישים: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליי כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יי אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יי ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יי אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יי את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: וידבר יי אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק ולישקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ויי אמר אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יי יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה יצאו כל העם וניצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה: והיה כבוא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר יי אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: ויאמר משה אל יי ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: ויאמר יי אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יי הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כבודי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: ויאמר יי אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יי אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: ויחפז משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יי כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון ואת אשרתו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראה פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלשה פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל: כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ויאמר יי אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם יי ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יי אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני יי לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו: ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליי כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יי לאמר: קחו מאתכם תרומה ליי כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילים מאדמים וערות תחשים ועצי שטים: ושמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפוד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי: המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת הסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: ואת המנרה לשמן המאור ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם ואת מסך לשער החצר: את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרהם: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יי למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליי: וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילים מאדמים וערות תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יי וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים: והנשאים הביאו את אבני השהם ואבני המלואים לאפוד ולחשן: ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יי לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליי: ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יי חכמה ותבונה בהמה לדעת לעש

בעת הזאת נמצא הרבה מהם[1] בעיר הנמל קאדיקס ובסביבותיה. ואחד מהם נקרא בשם אנגילא[2] (Anguilla). הוא ארוך מאד, ומגיע לפעמים עד שלשה רגלים. ראשו קטן, ועיניו גדולות. הוא חי במים, ומתרבה בהם. הוא מתרבה בדרך שאינו דומה לשאר הדגים. הוא יולד חיים, ולא ביצים. הוא יולד בחודש אוקטובר, ומספר הולדותיו הוא גדול מאד. הוא מתרבה בהרבה מקומות, ובכל מקום שהוא נמצא. הוא נמצא בנהרות ובאגמים, ובים. הוא נמצא בכל מקום שהמים מתוקים. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר מדריד, ובנהר הגדול שבעיר סיביליא. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר קורדובא, ובנהר הגדול שבעיר טולידו. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר סרגוסא, ובנהר הגדול שבעיר ולנסיא. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר טרגונא, ובנהר הגדול שבעיר בורגוס. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר לאון, ובנהר הגדול שבעיר מורסיא. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר ליריד, ובנהר הגדול שבעיר ברצלונא. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר ג'רונדא, ובנהר הגדול שבעיר ויק. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר ויסקא, ובנהר הגדול שבעיר פמפלונא. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר אלבה, ובנהר הגדול שבעיר אסטוריאס. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר גליסיא, ובנהר הגדול שבעיר פורטוגאל. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר אנדלוסיא, ובנהר הגדול שבעיר גרנאדא. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר מאלגא, ובנהר הגדול שבעיר מורסיא. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר אלבה, ובנהר הגדול שבעיר אסטוריאס. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר גליסיא, ובנהר הגדול שבעיר פורטוגאל. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר אנדלוסיא, ובנהר הגדול שבעיר גרנאדא. הוא נמצא בנהר הגדול שבעיר מאלגא, ובנהר הגדול שבעיר מורסיא.

(1) [הרבה.]. (2) [נמצא.]. (3) [הוא.]. (אנגילא? Anguilla).

وَمَعْنَاهُ: أَنَّهُ لَمَّا كَانَ الْعَبْدُ مَأْمُورًا بِطَلَبِ وَجْهِ رَبِّهِ وَمَعْرِفَتِهِ وَعِبَادَتِهِ. وَهُوَ فِي نَفْسِهِ مُتَعَذِّرٌ عَلَيْهِ فَلَا حَدَّ عِنْدَهُ لِذَلِكَ. فَجَعَلَ لَهُ عَلَامَةً يَعْرِفُ بِهَا وَجْهَ رَبِّهِ وَهُوَ الْقِبْلَةُ: وَهِيَ الْكَعْبَةُ الَّتِي بِبَكَّةَ: وَهِيَ الْبَيْتُ الْحَرَامُ الَّذِي جَعَلَهُ اللَّهُ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا: وَأَمَرَ بِاتِّخَاذِ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى: وَعَهِدَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ: وَأَمَرَ بِالْحَجِّ إِلَيْهِ: وَجَعَلَ اسْتِقْبَالَهُ فِي الصَّلَاةِ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ: وَفَرَضَ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يُوَلُّوا وُجُوهَهُمْ شَطْرَهُ: وَأَنْ يَتَوَجَّهُوا إِلَيْهِ فِي صَلَاتِهِمْ: وَأَنْ يَسْتَقْبِلُوهُ بِذَبَائِحِهِمْ وَنَحْرِهِمْ: وَأَنْ يَجْعَلُوهُ نُصْبَ أَعْيُنِهِمْ فِي كُلِّ أَحْوَالِهِمْ: وَأَنْ يَتَّخِذُوا إِلَيْهِ مَنَاسِكَ يَتَعَبَّدُونَ بِهَا: وَأَنْ يَقْصِدُوهُ بِالطَّوَافِ وَالْعُكُوفِ وَالرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ: وَأَنْ يَجْعَلُوهُ مَوْقِفًا لِدُعَائِهِمْ وَمَسْأَلَتِهِمْ: وَأَنْ يَتَّخِذُوا عِنْدَهُ مَذْبَحًا لِقَرَابِينِهِمْ: وَأَنْ يَجْعَلُوهُ مَحَلًّا لِنَحْرِ هَدَايَاهُمْ: وَأَنْ يَجْعَلُوهُ مَكَانًا لِتَفْرِقَةِ صَدَقَاتِهِمْ: وَأَنْ يَجْعَلُوهُ مَحَلًّا لِحَلْقِ رُءُوسِهِمْ وَتَقْصِيرِ شَعْرِهِمْ: وَأَنْ يَجْعَلُوهُ مَحَلًّا لِرَمْيِ جِمَار

בין שהוא מאמין בלבו שהוא אמת ומתחרט על עונותיו: ואין לו חלק לעולם הבא: שנאמר כי דבר ה׳ בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההיא עונה בה: ואין לו חלק לעולם הבא. ואפילו עבר על כל התורה כולה ואפילו אמר דבר זה מפי משה רבינו שקבלו מפי הגבורה: או שכפר בתורה שבעל פה או בנביאים: הרי זה נכרת ואבד

בדרך הישרה הלכה פסוקה: ואפילו הוא רואה שהוא מדקדק
עם [חבירו] בדקדוקי מצות.

כל המרבה לדבר הרבה יבוא לידי שיחה בטלה: ולפיכך
צריך אדם לשתוק הרבה ולדבר מעט בשעה שהוא צריך
לדבר. וכל המרבה לדבר הרבה מביא לידי חטא: ולפיכך
צריך אדם לשתוק הרבה ולדבר מעט בשעה שהוא צריך
לדבר. וכל המרבה לדבר הרבה מביא לידי שנאה: ולפיכך
צריך אדם לשתוק הרבה ולדבר מעט בשעה שהוא צריך
לדבר. וכל המרבה לדבר הרבה מביא לידי קלות ראש:
ולפיכך צריך אדם לשתוק הרבה ולדבר מעט בשעה שהוא
צריך לדבר. וכל המרבה לדבר הרבה מביא לידי נאוף:
ולפיכך צריך אדם לשתוק הרבה ולדבר מעט בשעה שהוא
צריך לדבר. וכל המרבה לדבר הרבה מביא לידי גידופין:
ולפיכך צריך אדם לשתוק הרבה ולדבר מעט בשעה שהוא
צריך לדבר. וכל המרבה לדבר הרבה מביא לידי קטטה:
ולפיכך צריך אדם לשתוק הרבה ולדבר מעט בשעה שהוא
צריך לדבר. וכל המרבה לדבר הרבה מביא לידי חרפ

ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר וידו אל תשלחו בו למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתונת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אותו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף והם הוליכו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אותו אביו: ומדינים מכרו אותו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אותו: ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אותה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אותו: ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה: ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני וגם לא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח: ויהי יוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה: ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: והיה מאז הפקיד את ביתו ואת כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה: ויהי אחר הדברים האלה וישא אדניו את עיניו אל אשת יוסף ויאמר שכבה עמי: וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ואת כל אשר יש לו בידו: אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה: ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח ויצא החוצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדני יוסף ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר: ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא עשה: אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: ויהי אחר הדברים האלה חטא שקי מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים: ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהי ימים במשמר: וחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלמו איש אשר לשר המשקים ואשר לשר האפים אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר: ויבא יוסף אליהם בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה: ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: עוד ימים שלשה ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה ועוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והתלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו: ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות והשדופות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ויחלמו חלום אני והוא בלילה אחד איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: והיה כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: ויקרא פרעה ויקראו את יוסף מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: ויספר פרעה ליוסף חלמתי והנני עמד על שפת היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות עלות אחריהן דלות ורעות תואר ודקות בשר לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרע: ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ופרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב הנה: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: והלא נשכח השבע בארץ מפני הרעב אחריו כי כבד הוא מאד: ועל השנות פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים: יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנות השבע: ויקבצו את כל אכל שבע השנים הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו אכל: והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שנות הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש ויתן רבד הזהב על צוארו: וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שנות השבע לקמצים: ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שנות הרעב אשר היה בארץ מצרים: ותחל שבע שנות הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ: ויעקב ראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אל אחיו כי אמר פן יאסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: ויראם יוסף ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם אחי אחד מאחיכם יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמן דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי השמע מליץ בינותם: וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי שקי ותצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל הקרות אתם לאמר: דבר האיש אדון הארץ אתנו ויתן אתנו במצור הארץ: ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחד מאחיכם הניחו אתי וכרעב בתיכם קחו והלכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צרורות כספיהם הם ואביהם וייראו: ויאמר יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה: ויהי הרעב כבד בארץ: ויהי כאכלם את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו שברו לנו מעט אכל: ויען אליו יהודה לאמר האיש העד בנו לאמר לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: אם יש אתה משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש הועד לכם האחי אתם לכם: ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי ערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: וכספים משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה: ואחיכם קחו והקומו שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקומו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים הבית יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: והיה כאשר באנו אל המלון ונפתחה את שקינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו: וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בשקינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספיכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון: ויבא האיש הבית יוסף ויביאו לו את המנחה הבית ויכרעו לו ארצה וישתחוו: וישאל לשלומם ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקוד: וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: ויבהל יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין מכל מנות כל אחיו וישתו וישכרו עמו: ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר תוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: האנשים שלחו המה וחמריהם מן העיר לא רחקו: ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: ויהי כהשיגו ויאמר אליהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית לך כסף או זהב: אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה ויפתח איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין: ויקרעו שמלותם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה: ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני לנו גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר לאדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר לאדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: ויאמר עבדך אבי אתנו אמרתם אלי לא תראו פני עוד כי אם אחיכם אתכם: ותאמרו אם לקח זה מאתי מאתכם ואסון קרהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו וכראותו כי אין הנער ומת והורדנו את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה: כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא: ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: וישא את קולו בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות: ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות: ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב משבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ארודי ואראלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחפים וארד: אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב: ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר המה שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים ו

ראשי אבות לבני גד לפי משפחותם: ויהי בני גד ומספריהם ארבעים אלף ושבע מאות וחמשים: בני יהודה ער ואונן ומתו ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני יהודה לשלה ופרץ וזרח: בני פרץ היו לחצרון ולחמול: ויהיו בני יששכר לתולע ופוה יוב ושמרון: בני זבולון סרד ואילון ויחלאל: אלה משפחות הזבולני לפקודיהם ששים אלף וחמש מאות: בני יוסף למשפחותם מנשה ואפרים: בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמית את מכיר אבי הגלעד: ומכיר לקח אשה לחפים ולשופים ושם אחותו מעכה: ושם בן שני צלפחד ולצלפחד היו בנות: ותקרא שם בת צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחות מנשה ופקודיהם חמשים ושנים אלף ושבע מאות: אלה בני אפרים למשפחותם לשותלח ובכר ותחן: ובני שותלח עדר ממנו משפחת העדרי לתחן ממנו משפחת התחני לעדן ממנו משפחת העדני: ואלה בני יוסף למשפחותם: אלה משפחות אפרים פקודיהם שלשים ושנים אלף וחמש מאות: אלה בני יששכר למשפחותם תולע ממנו משפחת התולעי לפוה ממנו משפחת הפוני: לישוב ממנו משפחת הישובי לשמרון ממנו משפחת השמרוני: אלה משפחות יששכר לפקודיהם ארבעה ועשרים אלף וארבע מאות: בני זבולון למשפחותם לסרד ממנו משפחת הסרדי לאילון ממנו משפחת האילוני ליחלאל ממנו משפחת היחלאלי: אלה משפחות זבולון לפקודיהם ששים אלף וחמש מאות: בני יוסף למשפחותם מנשה ואפרים: בני מנשה לאשריאל ממנו משפחת האשריאלי לשכם ממנו משפחת השכמי: ולשמידע ממנו משפחת השמידעי ולחפר ממנו משפחת החפרי: וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחות מנשה ופקודיהם חמשים ושנים אלף ושבע מאות: אלה בני אפרים למשפחותם לשותלח ממנו משפחת השותלחי לבכר ממנו משפחת הבכרי לתחן ממנו משפחת התחני: ואלה בני שותלח לעדן ממנו משפחת העדני: אלה משפחות אפרים לפקודיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות: אלה בני יוסף למשפחותם בני מנשה ואפרים: אלה בני יששכר למשפחותם לתולע ממנו משפחת התולעי לפוה ממנו משפחת הפוני: לישוב ממנו משפחת הישובי לשמרון ממנו משפחת השמרוני: אלה משפחות יששכר לפקודיהם ארבעה ועשרים אלף וארבע מאות: בני זבולון למשפחותם לסרד ממנו משפחת הסרדי לאילון ממנו משפחת האילוני ליחלאל ממנו משפחת היחלאלי: אלה משפחות זבולון לפקודיהם ששים אלף וחמש מאות: בני יוסף למשפחותם מנשה ואפרים: בני מנשה לאשריאל ממנו משפחת האשריאלי לשכם ממנו משפחת השכמי: ולשמידע ממנו משפחת השמידעי ולחפר ממנו משפחת החפרי: וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחות מנשה ופקודיהם חמשים ושנים אלף ושבע מאות: אלה בני אפרים למשפחותם לשותלח ממנו משפחת השותלחי לבכר ממנו משפחת הבכרי לתחן ממנו משפחת התחני: ואלה בני שותלח לעדן ממנו משפחת העדני: אלה משפחות אפרים לפקודיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות: אלה בני יוסף למשפחותם בני מנשה ואפרים: אלה בני יששכר למשפחותם

(1) ספרי פנחס.

ואת־הכסף ואת־הזהב לקחו ויעשו מהם צלמי זכר ויזנו להם׃ ותקח את־בגדי רקמתך ותכסמו ואת־שמני ואת־קטרתי נתתם לפניהם׃ וגם את־לחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתי אתם ושמתם לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה׃ ותקח את־בניך ואת־בנותיך אשר ילדת לי ותזבחם להם לאכלה המזנותך מעט׃ את־הזנונים ושחטת את־בני ותתנם בהעביר אותם להם׃ ובכל־תועבותיך ובזנונייך לא זכרת את־ימי נעוריך ואת־היותך ערם ועריה היית מתבוססת בדמיך׃ והיה אחרי כל־רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה׃ ותבני לך גב ותעשי לך במה בכל־רחוב׃ בראש כל־דרך בנית את־גבך ותתעבי את־יפיך ותפשקי את־רגליך לכל־עובר ותרבי את־זנונייך׃ ותזני את־בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את־זנונייך להכעיסני׃ והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמתך׃ לא־די לך כי זנית את־בני אשור על־כן זנית ולא נכלמת גם־אתם׃ ותרבי את־זנונייך בארץ כנענה כשדימה ועוד לא־זאת נכלמת׃ מה־אמלה לבך נאם אדני יהוה בעשותך את־כל־אלה מעשה אשת זונה שלטת׃ בבנותך גבך ובבנותך במתך בראש כל־דרך עשית ולא היית כזונה בבזותך אתנן׃ הנאפת תחת אישה הזרים תקח־אתנן׃ לכל־זונים יתנו אתנן ואתה נתתה את־אתנניך לכל־אהביך ותשחד אתם לבוא אליך מסביב בזנונייך׃ ויהי בך להפך ממנשים בזנונייך ואין אחרי זנונים לזנות ובתתך אתנן ואתנן לא־נתן לך ותהי להפך׃ עתה זונה יהוה שמעי׃ כה אמר אדני יהוה יען הערה נחשתך ותגל ערותך בזנונייך על־מאהביך ועל כל־גלולי תועבותיך ועל־דם בניך אשר־נתתה להם׃ הנה אנכי מקבץ את־כל־מאהביך אשר־ערבת עליהם ואת כל־אשר אהבת על כל־אשר שנאת וקבצתים עליך מסביב וגליתי ערותך אליהם וראו את־כל־ערותך׃ ושפטתיך משפטי נאפות ושפכות דם ונתתיך דם־חמה וקנאה׃ ונתתיך בידם והרסו גבך והתצו במתיך ופשטו בגדיך ולקחו כלי תפארתך ועזבו אותך ערם ועריה׃ והעלו עליך קהל ורגמו אבן ודקרו אותך בחרבותם׃ ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך מזנות ואתנן גם־לא תתני עוד׃ והנחתי חמתי בך ורחה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד׃ יען לא זכרת את־ימי נעוריך ותרגזני בכל־אלה והנה גם־אני דרכך נתתי בראשך נאם אדני יהוה ולא־עשית את־המשפט על כל־תועבותיך׃ הנה כל־הנמשל עליך ימשל יאמר עליך משל לאמר כאמו בתה׃ בת אמך את וגעלת אישה ובניה געלו ואחות אחיותך את אשר געלו אישיהן ובניהן אמכן חתית ואבי אמרי ואמכן חתית׃ ואחותך הגדולה היושבת משמאלך היא שמרון ובנותיה ואחותך הקטנה היושבת מימינך סדם ובנותיה׃ ולא בדרכיה הלכת ולא כתועבותיה עשית כמעט כזה כמעט כזה שחתת מהם בכל־דרכיך׃ חי־אני נאם אדני יהוה אם־עשתה סדם בתך היא ובנותיה כאשר עשית את־אחותך ובנותיה׃ הנה־זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה׃ ותגבהנה ותעשינה תועבה לפני ואסירם כאשר ראיתי׃ ושמרון לא חטאה מחציתה חטאתיך הרבית מהם ותצדקי את־אחותיך בכל־תועבותיך אשר עשית׃ גם־את שאי כלמתך פגעת בעד אחותיך בחטאתיך אשר־התעבת מהם צדקות הנה־המה וגם־את בשי וכלמתך כי־צדקת את־אחותיך׃ ושבתי את־שבותם את־שבות סדם ובנותיה ואת־שבות שמרון ובנותיה ושבות שביתך בתוכם׃ למענך לא־שמעת בהיות אלתך לחרפה׃ בטרם תגלה רעתך כעת חרפת בנות ארם וכל־סביבותיה בנות פלשתים הסביבות אותך שאטות׃ זמתך ותועבותיך את־זה תשאי נאם־יהוה׃ כי כה אמר אדני יהוה ועשיתי לך כאשר עשית אשר־בזית אלה לנקץ ברית׃ וזכרתי אני את־בריתי אתך בימי נעוריך והקמתי לך ברית עולם׃ וזכרת את־דרכיך והכלמת בקחתך את־אחיותיך את־גדלותיך ואת־קטנותיך ונתתי אותן לך לבנות ולא מבריתך׃ והקמתי אני את־בריתי אתך והידעת כי־אני יהוה׃ למען תזכרי והכלמת ולא־יהיה־לך עוד פתחון־פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם חידה חוד משל אל־בית ישראל׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול־הכנפים ארך־האברת מלא־הנוצה אשר־לו הרקמה בא אל־לבנון ויקח את־צמרת הארז׃ את־ראש יונקותיו קטף ויביאהו ארצה כנען בעיר רכלים שמו׃ ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע ויקח אל־מים רבים ערבה שתלו׃ ויצמח ויהי לגפן שרחת שפלת קומה למענו נטו סעיפיה ושרשיה תחתיו תהיינה ויהי לגפן ויעש בדים ויתן ענפים׃ ויהי נשר־אחר גדול־כנפים ורב־אברת והנה הגפן הזאת כופה שרשיה אליו ואת־ענפיה שלחה אליו להשקותו׃ מן־משעי שתלה אל־טוב מים רבים תשתל לעשות ענף ולשאת פרי להיות גפן אדרת׃ אמר אדני יהוה הצלח תצליח אם־לא יבש את־קדים תיבש על־ערוגות צמחה תצמח לא בזרוע גדולה ובעם רב לנתשה מעם שרשיה׃ והנה שתולה הצלח אם־לא כגעת רוח־הקדים תיבש תיבש על־הערוגה אשר צמחה תשגה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ אמר־נא אל־בית המרי הלוא ידעתם מה־אלה אמור הנה בא מלך־בבל ירושלם ויקח את־מלכה ואת־שריה ויקח אתם אליו הבלה׃ ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה את־אילי הארץ לקח׃ להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר בריתו לעמד׃ ומרד־בו לשלח מלאכיו מצרים לתת־לו סוסים ועם רב הצלח תצליח העשה אם־יפרר ברית והוא לא ימלט׃ חי־אנכי נאם אדני יהוה כי אם־לא במקום המלך המושיבו את־מלכתו מאס את־אלתו הפר את־בריתו אתו ובתוך בבל ימות׃ ולא־יעשה אתו פרעה במלחמה ברב־חיל ובקהל גדול בסללה ובבנות סללה להכרית נפשות רבות׃ ויבז אלה לנקץ ברית והנה נתן ידו והכל עשה לא ימלט׃ לכן כה אמר אדני יהוה חי־אנכי אם־לא את־אלתי אשר־מאס והפרי את־בריתי אשר־הפר אתו בראשו אתננה׃ ופרשתי עליו את־רשתי ובמכמרתי אלכד־בו והבאתיו בבבל ונשפטתי אתו שם על־מעלו אשר־מעל־בי׃ וכל־מבחריו בכל־אגפיו בחרב יפלו ואשר נשאריו לכל־רוח יזרו וידעתם כי־אני יהוה דברתי׃ כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ואשגב ממראש יונקותיו רך אקטף ואשתלה על־הר גבה וטוף׃ בהר מרום ישראל אשתלנה ונשאה ענף ועשתה פרי והיתה לארז אדר ושכנו תחתיו כל־צפור כל־כנף בצל ענפיה תשכנה׃ וידעו כל־עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגביהתי עץ לח הוריתי עץ יבש הצמחתי עץ צמח אני יהוה דברתי ועשיתי׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ מה־לכם אתם משלים את־המשל הזה על־אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה׃ חי־אני נאם אדני יהוה אם־יהיה־עוד לכם משל המשל הזה בישראל׃ הנה כל־הנפשות לי־הנה כנפש האב וכנפש הבן לי־הנה הנפש החטאת היא תמות׃ ואיש כי־יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה׃ על־ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל־גלולי בית ישראל וארעתו לא טמא ואשת רעהו לא טמא ואל־אשת נדה לא יקרב׃ ואיש לא יונה חבלתו משכון חבלתו לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה־בגד׃ בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב את־ידו משפט אמת יעשה בין־איש לאיש׃ בחקותי ילך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה׃ אם־הוליד בן פרץ שפך־דם ועשה לאחד מן־האחים׃ והוא את־כל־אלה לא עשה כי גם־אל־ההרים אכל ואת־אשת רעהו טמא׃ עני ואביון הונה גזל חבלה לא השיב ואל־גלולים נשא עיניו תועבה עשה׃ בנשך נתן ותרבית לקח החיה יחיה הזה כל־תועבות האלה יעשה מות יומת דמיו בו יהיו׃ והנה הוליד בן וירא את־כל־חטאת אביו אשר עשה וראה ולא־יעשה כן׃ אל־ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל־גלולי בית ישראל את־אשת רעהו לא טמא׃ ואיש לא הונה חבלתו לא חבל משכון לא חבל ואל־גלולים לא נשא עיניו תועבות לא עשה׃ בנשך לא נתן ותרבית לא לקח את־משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא־ימות בעון אביו חיה יחיה׃ אביו אשר עשק עשק גזל גזל את־אחיו ואשר לא־טוב עשה בתוך עמו והנה מת בעונו׃ ואמרתם מדוע לא־נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה כל־חקותי שמר ועשה אתם חיה יחיה׃ הנפש החטאת היא תמות בן לא־ישא בעון האב ואב לא־ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת הרשע עליו תהיה׃ ואם־רשע ישוב מכל־חטאתיו אשר עשה ושמר את־כל־חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות׃ כל־פשעיו אשר עשה לא תזכרנה לו בצדקתו אשר עשה יחיה׃ החפץ חפצתי מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה׃ ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ועשה ככל־התועבות אשר עשה רשע הלחיה כל־צדקתו לא תזכרנה במעלו אשר־מעל ובחטאתו אשר חטא בהם בהם יומת׃ ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו־נא בית ישראל הדרכי לא יתכנו הלוא דרכיכם לא יתכנו׃ בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות׃ ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ועשה משפט וצדקה הוא את־נפשו יחיה׃ וראה וישב מכל־פשעיו אשר עשה חיה יחיה לא ימות׃ ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני בתי ישראל הדרכי לא יתכנו הלוא דרכיכם לא יתכנו׃ איש כדרכיו אשיפט בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל־פשעיכם ולא־יהיה לכם לעון עוון׃ השליכו מעליכם את־כל־פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל׃ כי לא־אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו והחיו׃ ואתה שא קינה על־נשיאי ישראל׃ ואמרת מה־אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפירים רבתה גורותיה׃ ותעל אחת מגוריה טרף טרף לאכל אדם היתה׃ וישמעו אליה גוים בשחתם נלכד ויבאוה בחחים אל־ארץ מצרים׃ ותראה כי נואלה תקותה ותאבד ותקח אחת מגוריה טרף טרף שמה׃ ותתהלך בתוך אריות כפירים רבתה גורותיה׃ ותדע אלמנותיו וערי חרבותיו ותשמם ארץ ומלואה מקול שאגתו׃ ויתנו עליו גוים מסביב מפדינה ופרשו עליו רשתם בשחתם נלכד׃ ויתנהו בחחים בכלוב ויביאהו אל־מלך בבל יביאוהו במצדות למען לא־ישמע קולו עוד על־הרי ישראל׃ אמך כגפן בדמך על־מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים׃ ותהי־לה מטות עז לשבטי משלים ותגבה קומתה על־בין העבתים ותרא בגבהה ברב סעיפיה׃ ותתש בחמה ארצה ותשלך ורוח הקדים הוביש פריה סעיפיה נשברו ויבשו אש אכלתם׃ ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא׃ ותצא אש מסעף קציריה פריה אכלה ולא־היה בה מטה־עז שבט למשל קינה היתה ותהי לקינה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם אל־זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתם באתם חי־אני אם־אדרש לכם נאם אדני יהוה׃ התשפט אתם התשפט בן־אדם את־תועבות אבותם הודעתם׃ ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואתנשא להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם׃ ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל־ארץ אשר־תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל־הארצות׃ ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל־תטמאו אני יהוה אלהיכם׃ וימרו־בי ולא אבו לשמע אלי איש את־שקוצי עיניהם לא השליכו ואת־גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים׃ ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר־המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים׃ ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל־המדבר׃ ואתן להם את־חקותי ואת־משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם׃ וגם את־שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם׃ וימרו־בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת־משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת־שבתותי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם׃ ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם׃ וגם־אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל־הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל־הארצות׃ יען את־משפטי מאסו ובחקותי לא הלכו ושבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך׃ ותחס עיני עליהם משחתם ולא־עשיתי אותם כלה במדבר׃ ואמר אל־בניהם במדבר בחקות אבותיכם אל־תלכו ואת־משפטיהם אל־תשמרו ובגלוליהם אל־תטמאו׃ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת־משפטי שמרו ועשו אתם׃ ואת־שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם׃ וימרו־בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת־משפטי לא שמרו לעשות אתם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם את־שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם במדבר׃ וארע את־ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם׃ וגם־אני נשאתי ידי להם במדבר להפיץ אותם בגוים ולזרותם בארצות׃ יען משפטי לא עשו ובחקותי מאסו ושבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם׃ וגם־אני נתתי להם חקים לא־טובים ומשפטים לא יחיו־בם׃ ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל־פטר רחם למען אשמם למען אדעם כי אני יהוה׃ לכן דבר אל־בית ישראל בן־אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד־זאת גדפו אתי אבותיכם במעלם־מעל בי׃ ויביאם אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לתת להם ויראו כל־גבעה רמה וכל־עץ עבת ויזבחו שם את־זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם ויתנו שם ריח־ניחחם ויסכו שם נסכיהם׃ ואמר אליהם מה־הבמה אשר־אתם באים שמה ויקרא שמה במה עד היום הזה׃ לכן אמר אל־בית ישראל כה אמר אדני יהוה הדרך אבותיכם אתם דרשים ואחרי שקוציהם אתם זנים׃ ובשא מתנותיכם בהעביר בניכם באש אתם מטמאים בכל־גלוליכם עד היום הזה ואנכי אדרש לכם בית ישראל חי־אני נאם אדני יהוה אם־לא אדרש לכם׃ ועלת על־רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן׃ חי־אני נאם אדני יהוה אם־לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלך עליכם׃ והוצאתי אתכם מן־העמים וקבצתי אתכם מן־הארצות אשר נפוצותם בהם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה׃ והבאתי אתכם אל־מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל־פנים׃ כאשר נשפטתי את־אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה׃ והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית׃ ובררתי מכם המרדים והפשעים בי מארץ מגוריהם אוציא אתם ואל־אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי־אני יהוה׃ ואתכם בית ישראל כה אמר אדני יהוה לכו עבדו איש גלוליו ואחרי אם־אינכם שמעים אלי ואת־שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם׃ כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל־בית ישראל כלם בארץ שם ארצם ושם אבקש את־תרומותיכם ואת־ראשית מעשרותיכם בכל־קדשיכם׃ בריח הניחח אריח אתכם בצאתי אתכם מן־העמים וקבצתי אתכם מן־הארצות אשר נפוצותם בהם ונקדשתי בכם לעיני הגוים׃ וידעתם כי־אני יהוה בהביאי אתכם אל־אדמת ישראל אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לתתה לאבותיכם׃ ושם תזכרו את־דרכיכם וכל־עלילותיכם אשר נטמתם בהם ונקטתם בפניכם בכל־רעותיכם אשר עשיתם׃ וידעתם כי־אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים ולא כמעלליכם הנשחתים בית ישראל נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך דרך תימנה והטף דרומה הנבא אל־יער השדה דרום׃ ואמרת ליער דרום שמע דבר־יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל־עץ לח וכל־עץ יבש לא תכבה להבת השלהבת ונצרבו בה כל־פנים מנגב עד־צפון׃ וראו כל־בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה׃ ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים עלי הלא משל־משלים הוא׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך ירושלם והטף אל־מקדשים והנבא אל־ארץ ישראל׃ ואמרת לארץ ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה ואכרתי ממך צדיק ורשע׃ יען אשר־אכרתי ממך צדיק ורשע על־כן תצא חרבי מתערה בכל־בשר מנגב עד־צפון׃ וידעו כל־בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד׃ ואתה בן־אדם הנאנח במתני־כסל ובמרירות תאנח לעיניהם׃ והיה כי־יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל־שמועה כי־באה ונמס כל־לב ורפו כל־ידים ותכהה כל־רוח וכל־ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה׃ למען טבח טבח הוחדה למען היות לה כברק מרוטה או נשמח שבט בני מאסת כל־עץ׃ ונתנה ליד לשנון היא חרב הוחדה היא מרוטה לתת אתה ביד הורג׃ זעק והילל בן־אדם כי־היתה בעמי היתה בכל־נשיאי ישראל מגורי חרב היו עם־עמי לכן ספוק על־ירך׃ כי־בחן ומה אם־גם שבט בני מאסת כל־עץ לא יהיה׃ אתה בן־אדם הנבא והכה כף־אל־כף ותכפל חרב שלשת פעמים חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם׃ למען נמס לב ורבים הכשלתי על־כל־שעריהם נתתי חרב־נוצצה עשיתה לברק מרוטה למטבחה׃ אספי התני ימין שיטי שמאל לכי־פנים שיטי לאן פנות ראשך׃ גם־אני אכה כפי אל־כפי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן־אדם שים לך שתים דרכים לבוא חרב מלך־בבל משניהם יצאו יד אחת תצא מארץ אחת׃ ובחר מקום בחר לראש דרך־עיר בחר׃ דרך תשים לבוא חרב אל־רבת בני־עמון ואל־יהודה בירושלם בצורה׃ כי־עמד מלך־בבל על־פרשת הדרכים בראש שתי הדרכים לקסם קסם חצים שאל בתרפים ראה בכבד׃ בימינו הקסם ירושלם לשום כרים לפתח בפה לשאת קול ברועה לשום כרים על־השערים לשפך סללה לבנות דיק׃ והיה להם כקסם שוא בעיניהם שבעי שבעות הם ומזכרת עון בהזכרם תלכדנה׃ לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרתם עונתיכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל־מעלליכם יען הזכרכם נתפשתם בידו׃ ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר־בא יומו בעת עון קץ׃ כה אמר אדני יהוה הסר המצנפת והרם העטרה זאת לא זאת השפל הגבה ורום השפיל׃ עוה עוה אשימנה גם־זאת לא היתה עד־בא אשר־לו המשפט ונתתיו׃ ואתה בן־אדם הנבא ואמר כה אמר אדני יהוה אל־בני עמון ואל־חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה להטבח ללטוש למען כלה ברק׃ בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אתך על־צוארי חללי רשעים אשר־בא יומם בעת עון קץ׃ השוב אל־תערה בנדניה במקום אשר נברת בארץ מולדתיך אשפטך׃ ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח בך ונתתיך ביד אנשי בערות חרשי מחבלת׃ לאכלת אש תהיה דמך בתוך הארץ לא תזכר כי אני יהוה דברתי׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן־אדם הלא תשפט את־עיר הדמים והודעתה את־כל־תועבותיה׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת־דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה׃ בדמך אשר־שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית טמאת ותקרבי ימיך והגעת עד־שניך על־כן נתתיך חרפה לגוים וקלון לכל־הארצות׃ הקרובות והרחקות ממך יקלסו־בך טמאת השם רבת המהומה׃ הנה נשיאי ישראל איש לזרועו היו בתוכך לשפך דם׃ אב ואם הקלו בך בתוכך עשקו גר בתוכך יונה ואלמנה הוננו בך׃ את־קדשי בזית וחללת שבתותי היו בך׃ אנשי רכיל היו בך למען שפך־דם ואל־ההרים אכלו בך בתוכך עשו זמה׃ ערות אביך גלו בך בתוכך ענו את־הנדה בטמאתה׃ ואיש את־אשת רעהו עשה תועבה ואיש את־כלתו טמא בזמה ואיש את־אחותו בת־אביו ענה בך׃ שחד לקחו בך לשפך־דם נשך ותרבית לקחת ובצעת רעיך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה׃ והנה הכיתי כפי על־בצעך אשר עשית ועל־דמיך אשר היו בתוכך׃ התעמד לבך אם־תחזקנה ידיך לימים אשר־אני עשה אתך אני יהוה דברתי ועשיתי׃ והפיצותיך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך מתוכך׃ ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי־אני יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם בית ישראל היה־לי לסיג כלם נחושת ובדיל וברזל ועפרת בתוך כור כסף סיג היו׃ לכן כה אמר אדני יהוה יען היותכם כלכם לסיג לכן הנני קבץ אתכם אל־תוך ירושלם׃ כקבץ כסף ונחשת וברזל ועפרת ובדיל אל־תוך כור להפיח עליו אש להתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם׃ וקבצתי אתכם והפחתי עליכם אש־עברתי והתכתם בתוכה׃ כהתך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי־אני יהוה שפכתי חמתי עליכם׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם אמר־לה את־אתה ארץ לא־מטרה היא ביום זעם׃ קשר נביאיה בתוכה כאריה שואג טרף נפש אכלו חסן וקנין יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה׃ כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי בין־קדש לחול לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומסתריהם טמאו משבתותי ואחלל בתוכם׃ שריה בתוכה כזאבים טרפי טרף לשפך־דם לאבד נפשות למען בצע בצע׃ ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים כזבים אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר׃ עם־הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו וגר עשקו־לא׃ ואבקש מהם איש גדר־גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי השחתה ולא מצאתי׃ ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כלתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם אנשים האלה העלו גלוליהם על־לבם ומכשול עונם נגדם הנכון אדרש להם׃ לכן דבר אליהם וכה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה גלוליו על־לבו ומכשול עונו נגדו ובא אל־הנביא אני יהוה אענה לו בבוא׃ בעבור אחז את־לב בית ישראל אשר־נזרו מעלי בגלוליהם כלם׃ לכן אמר אל־בית ישראל כה אמר אדני יהוה השובו ושובו מעל גלוליכם ומכל־תועבותיכם השיבו פניכם׃ כי איש איש מבית ישראל ומן־הגר הגר בישראל אשר־ינזר מאחרי ויעל גלוליו על־לבו ומכשול עונו נגדו ובא אל־הנביא לדרש לו בי אני יהוה אענה לו בי׃ ושמתי אני את־פני באיש ההוא ושמתיו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי־אני יהוה׃ והנביא כי־יפתה פתה אני יהוה את־הנביא ההוא ונטיתי את־ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל׃ ונשאו את־עונם כעון הדורש כעון הנביא יהיה׃ למען אשר לא־יתעה עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל־פשעיהם והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם כי־תחטא־לי ארץ למעול מעל ונטיתי את־ידי עליה ושברתי לה מטה־לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה׃ ושלשת האנשים האלה בתוכה נח דניאל ואיוב הם בצדקתם יצילו נפשם נאם אדני יהוה׃ אם־חיה רעה אשכיל את־הארץ ושכלה והיתה שממה מבלי עבר מפני החיה׃ שלשת האנשים האלה בתוכה חי־אני נאם אדני יהוה אם־בנים ואם־בנות יצילו המה לבדם יצילו והארץ תהיה לשמה׃ או חרב אביא על־הארץ ההיא ואמרתי חרב עברי בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה׃ ושלשת האנשים האלה בתוכה חי־אני נאם אדני יהוה אם־בנים ואם־בנות כי־המה לבדם יצילו׃ או־דבר אשלח אל־הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה׃ ונח דניאל ואיוב בתוכה חי־אני נאם אדני יהוה אם־בן ואם־בת לא יצילו הם בצדקתם נפשם יצילו׃ כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת משפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר להכרית ממנה אדם ובהמה׃ והנה־בה פליטה מוצאים בנים ובנות הנה־המה יוצאים אליכם וראיתם את־דרכם ואת־עלילותם ונחמתם על־הרעה אשר הבאתי על־ירושלם על כל־אשר הבאתי עליה׃ ונחמו אתכם כי תראו את־דרכם ואת־עלילותם וידעתם כי לא־חנם עשיתי את־כל־אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם מה־יהיה עץ הגפן מכל־עץ הזמורה אשר היתה בעצי היער׃ הלקח עץ ממנו לעשות מלאכה אם־יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל־כלי׃ הנה לאכלת אש נתן אכלה האש שני קצותיו ותוכו נחרך הראוי למלאכה׃ הנה בשלמה לא יעשה עוד למלאכה׃ לכן כה אמר אדני יהוה כעץ הגפן אשר נתתי לאכלת אש בעצי היער כן נתתי את־יושבי ירושלם׃ ושמתי את־פני בם מאש יצאו ואש תאכלם וידעתם כי־אני יהוה בשומי את־פני בם׃ ונתתי את־הארץ שממה יען אשר מעלו מעל נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם הודע את־ירושלם את־תועבותיה׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם מולדתיך וממכרתיך מארץ כנען אביך האמרי ואמך חתית׃ ולדתך ביום הולד אותך לא־כרת שרורתך ולמים לא־רחצת לשלות ומלח לא־המלחת וחתול לא חתלת׃ לא־חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמל עליך ויהי ביום הולדך מגעל נפשך נתעבת אותך׃ ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי׃ רבבה כצמח השדי נתתיך ותרבי ותגדלי ותבואי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת־ערם ועריה׃ ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהי־לי׃ וארחצך במים ואשטף את־דמיך מעליך ואסכך שמן׃ ואלבשך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך שש ואכסך משי׃ ואעדך עדי ונתתי צמידים על־ידיך וחרוץ על־גרונך׃ ושמתי נזם על־אפך וקדלות על־אזניך ותפארת עדי על־ראשך׃ ותעדי זהב וכסף ומלבושך שש ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלת ותיפי עד־מאד ותצלחי למלוכה׃ ויצא עליך שם בגוים ליפיך כי־כליל היה בהדרי אשר־שמתי עליך נאם אדני יהוה׃ ותבטחי על־יפיך ותזני על־שמך ותשפכי את־זנונייך על כל־עובר היתה לו׃ ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות טלאים ותזני עליהם לא כמוהם לא יבוא ולא יהיה׃ ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני בהם׃ ותקחי את־בגדי רקמתך ותכסמו ואת־שמני ואת־קטרתי נתתם לפניהם׃ וגם את־לחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתי אתם ושמתם לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה׃ ותקחי את־בניך ואת־בנותיך אשר ילדת לי ותזבחם להם לאכלה המזנותך מעט׃ את־הזנונים ושחטת את־בני ותתנם בהעביר אותם להם׃ ובכל־תועבותיך ובזנונייך לא זכרת את־ימי נעוריך ואת־היותך ערם ועריה היית מתבוססת בדמיך׃ והיה אחרי כל־רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה׃ ותבני לך גב ותעשי לך במה בכל־רחוב׃ בראש כל־דרך בנית את־גבך ותתעבי את־יפיך ותפשקי את־רגליך לכל־עובר ותרבי את־זנונייך׃ ותזני את־בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את־זנונייך להכעיסני׃ והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמתך׃ לא־די לך כי זנית את־בני אשור על־כן זנית ולא נכלמת גם־אתם׃ ותרבי את־זנונייך בארץ כנענה כשדימה ועוד לא־זאת נכלמת׃ מה־אמלה לבך נאם אדני יהוה בעשותך את־כל־אלה מעשה אשת זונה שלטת׃ בבנותך גבך ובבנותך במתך בראש כל־דרך עשית ולא היית כזונה בבזותך אתנן׃ הנאפת תחת אישה הזרים תקח־אתנן׃ לכל־זונים יתנו אתנן ואתה נתתה את־אתנניך לכל־אהביך ותשחד אתם לבוא אליך מסביב בזנונייך׃ ויהי בך להפך ממנשים בזנונייך ואין אחרי זנונים לזנות ובתתך אתנן ואתנן לא־נתן לך ותהי להפך׃ עתה זונה יהוה שמעי׃ כה אמר אדני יהוה יען הערה נחשתך ותגל ערותך בזנונייך על־מאהביך ועל כל־גלולי תועבותיך ועל־דם בניך אשר־נתתה להם׃ הנה אנכי מקבץ את־כל־מאהביך אשר־ערבת עליהם ואת כל־אשר אהבת על כל־אשר שנאת וקבצתים עליך מסביב וגליתי ערותך אליהם ורא

בזה יבין מה שאמרו חז"ל שאין אדם יוצא מן העולם אלא כמחצה על מחצה. ופשוט הוא שאין הכוונה שיחיה עד שיגיע לחצי ימות עולם, אלא שיש לו חצי מן הכח שיש לו בשעת לידתו. ואין הכוונה שיש לו חצי מן הכח שיש לו בשעת לידתו, אלא שיש לו חצי מן הכח שיש לו בשעת מותו. ואין הכוונה שיש לו חצי מן הכח שיש לו בשעת מותו

ومن يأت ربه مؤمنا قد عمل الصالحات: فاولئك لهم الدرجات العلى. جنات عدن تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا. وذلك جزاء من تزكى. ولقد اوحينا الى موسى [ان(1)] اسر بعبادي فاضرب لهم طريقا في البحر يبسا لا تخاف دركا ولا تخشى. فاتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم من اليم ما غشيهم. واضل فرعون قومه وما هدى. يا بني اسرائيل قد انجيناكم من عدوكم وواعدناكم جانب الطور الايمن ونزلنا عليكم المن والسلوى. كلوا من طيبات ما رزقناكم ولا تطغوا فيه فيحل عليكم غضبي ومن يحلل عليه غضبي فقد هوى. وانى لغفار لمن تاب وآمن وعمل صالحا ثم اهتدى. وما اعجلك عن قومك يا موسى. قال هم اولاء على اثري وعجلت اليك رب لترضى. قال فانا قد فتنا قومك من بعدك واضلهم السامري. فرجع موسى الى قومه غضبان اسفا قال يا قوم الم يعدكم ربكم وعدا حسنا افطال عليكم العهد ام اردتم ان يحل عليكم غضب من ربكم فاخلفتم موعدي. قالوا ما اخلفنا موعدك بملكنا ولكنا حملنا اوزارا من زينة القوم فقذفناها فكذلك القى السامري. فاخرج لهم عجلا جسدا له خوار فقالوا هذا الهكم واله موسى فنسي. افلا يرون الا يرجع اليهم قولا ولا يملك لهم ضرا ولا نفعا. ولقد قال لهم هارون من قبل يا قوم انما فتنتم به وان ربكم الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري. قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع الينا موسى.

(1) زيادة. (2) مكررة.

משניות ב: שתי חטאות באות כאחת ואין שתי אשמות באות כאחת. שתי חטאות באות כאחת כיצד. שני שעירי ראש חדש ושעיר של ראש חדש שנתערבו בשני שעירים ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על החטא והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי אשמות באות כאחת. שתי אשמות ודאי ואשם תלוי ואשם ודאי. שתי אשמות ודאי כיצד. שני אשמות ודאי שנתערבו בשני אשמות תלוי ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על האשם והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. אשם תלוי ואשם ודאי כיצד. שני אשמות תלוי שנתערבו בשני אשמות ודאי ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על האשם והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי אשמות באות כאחת. שתי אשמות תלוי כיצד. שני אשמות תלוי שנתערבו בשני אשמות תלוי ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על האשם והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי חטאות באות כאחת. שתי חטאות כיצד. שני שעירי ראש חדש ושעיר של ראש חדש שנתערבו בשני שעירים ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על החטא והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי חטאות באות כאחת. שתי חטאות כיצד. שני שעירי ראש חדש ושעיר של ראש חדש שנתערבו בשני שעירים ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על החטא והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי חטאות באות כאחת. שתי חטאות כיצד. שני שעירי ראש חדש ושעיר של ראש חדש שנתערבו בשני שעירים ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על החטא והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי חטאות באות כאחת. שתי חטאות כיצד. שני שעירי ראש חדש ושעיר של ראש חדש שנתערבו בשני שעירים ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על החטא והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי חטאות באות כאחת. שתי חטאות כיצד. שני שעירי ראש חדש ושעיר של ראש חדש שנתערבו בשני שעירים ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על החטא והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי חטאות באות כאחת. שתי חטאות כיצד. שני שעירי ראש חדש ושעיר של ראש חדש שנתערבו בשני שעירים ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על החטא והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי חטאות באות כאחת. שתי חטאות כיצד. שני שעירי ראש חדש ושעיר של ראש חדש שנתערבו בשני שעירים ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על החטא והאחרונים הם הבאים לשם עצמן. ואין שתי חטאות באות כאחת. שתי חטאות כיצד. שני שעירי ראש חדש ושעיר של ראש חדש שנתערבו בשני שעירים ומתו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים. רבי יהושע אומר: הראשונים הם הבאים על החטא והאחרונים הם הבאים לשם עצמן.

(א) [חסר בכ"י].

בד בדמיו אם מפקיד הוא: ובזה לפי שכל שנה יש בה
לזה סוף: ומפני שהשנה מתחלפת בזה אחר זה: ולפי
שאם לא היה מפקיד בזה אחר זה היה מתחלף בכל
שנה: ומפקיד הוא: ולא אמרו כל אחד ואחד לפי
שאם היה אומר כל אחד ואחד היה מתחלף בכל
יום. ולפי שהשנה מתחלפת בזה אחר זה: לכך
אמרו כל השנה. ולפי שהשנה מתחלפת בזה אחר
זה: לכך אמרו כל השנה. ולפי שהשנה מתחלפת
בזה אחר זה: לכך אמרו כל השנה.

ובמקום שנהגו לשלוח מנות לחבירו אם
שלח לו בשנה זו ואינו יודע אם שלח לו בשנה
שעברה אם שלח לו בשנה זו אם שלח לו בשנה
שעברה:

ספרו שבעת ימים תאכלו מצות אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם כי כל אוכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל למיומו הראשון עד היום השביעי: ביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אוכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאילום ויניצלו את מצרים: ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר חוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם וישנא לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו לראתם עוד עד עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: וילך מלאך האלהים הנסע לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן ויהי נהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצלות כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו צללו כעפרת במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויהוה השיב עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו ויהי משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: והיה בקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: והיה כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלנות בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ: וירא בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר גלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל ויקטו המרבה והממעיט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ויקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ויחם השמש ונמס: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד בקר: ויניחו אתו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת ימים תלקטהו ויום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצא מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לנצר מצותי ותורתי: ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ושמו המן: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונניחהו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באתם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל מדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם: וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה: ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העלתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני צמא: ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני: ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין: ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: ויתן יתרו חתן משה עלה ובנים ושבת אשתו אחר שלוחיה משה: ויתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא: וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה כל הדבר הקטן ישפטו הם: וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו ארצה מדין: בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלשי כי ביום השלשי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויעל משה אל האלהים ויקדש את העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלשי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר אלהם: וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף: לא תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: וכל העם רואים את הקלת ואת הלפדים ואת קול השפר ואת ההר עשן ויראו העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעת יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף: מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: וכי יגפו איש שור אשת איש ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו וגתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו: וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה שלם ישלם המבער את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדבר בשתי שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם: וכי יגנה איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת: בכשפים לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסתתו לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשתים עשרה שבטי ישראל: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: וישב משה אל ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: וצ

وقد ذكرنا [في] ما يجوز من ذلك وما لا يجوز: فلم نر أن نعيد ذلك هاهنا. وقد ذكرنا أيضا في كتاب الصلاة. وقد ذكرنا أيضا في كتاب الصلاة: ما يجوز من ذلك وما لا يجوز: فلم نر أن نعيد ذلك هاهنا

ויקרא כל אשר בגדיו יכבס ורחץ במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והבגד או העור אשר יהיה בו הנגע בגד העור או השתי או הערב או כל כלי עור אשר יהיה בו הנגע ירקה ונגע ירקה יטמא באש תשרף: וכי יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי העור צוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגיר אותו הכהן שבעת ימים שנית: וראה הכהן אחרי הנגע אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו ונגע לא פשה במראה הנגע טמא הוא באש תשרפנו פחת הוא בקרחתו או בגבחתו הוא: וכי יראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אותו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב: ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרף את אשר בו הנגע: והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס והסר ממנו הנגע וכבס שנית וטהר: זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהר אתו או לטמא: ויקרא אל משה ואל אהרן לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: את הצפור החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב ואת הצפור החיה יטבל אתם ואת הצפור החיה בדם הצפור השחטה על המים החיים: והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפור החיה על פני השדה: וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: והיום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ומלג השמן יצק הכהן על כף השמאלית: והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם: והיתרה בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: והעלה הכהן את העלה והמנחה על המזבח וכפר עליו הכהן וטהר: ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד מנחה בלולה בשמן ולג שמן: ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: והביא את קרבנו ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: והזה הכהן בשמן אשר בכפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ונתן הכהן מן השמן אשר בכפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: והיתרה בשמן אשר בכף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ועשה הכהן את האחד מן התרים או מן בני היונה אשר תשיג ידו: את אשר תשיג ידו אחד חטאת ואחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם: והלך אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: וראה את הנגע והנה היו על קירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר: ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית: וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבית יקצעו מבית סביב והשפכו את העפר אשר קצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח ויטח את הבית: ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח: ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב: והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו: ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב: ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה ואת כנפי הצפור המתה ואת הצפור החיה ואת הבית: וזרק אל הבית שבע פעמים: וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת: ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד ולבית: ולשאת ולספחת ולבהרת: להורת ביום הטמא ואת ביום הטהר זאת תורת הצרעת: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו מזובו או חתם בשרו מזובו טמאתו הוא: כל משכב אשר ישכב עליו הזב וכל כלי אשר ישב עליו יטמא: וכל האדם אשר יגע בו ולא רחץ את ידיו במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: והכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר ואת כל כלי עץ ישטף במים וטהר: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים חיים וטהר: והיום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה לפתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן: ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: וכי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב: והאשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: והאשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב: וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא: וכל האיש אשר יגע במשכבה וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל הנגע בכלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ואם על משכבה הוא או על הכלי אשר היא יושבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב: ואם שכב ישכב איש אתה והיתה נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: והאשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא: כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: וכל הנגע בהן יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: והיתה אם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: והיום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן את האחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם: זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה: והדה אשר תדה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה: וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: ורחץ את בשרו במים במקום קדש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ואת חלב החטאת יקטיר המזבח: והשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה: ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה: והיתה זאת לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש: וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אתם: וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זונים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: ואל אלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה עולה או זבח: ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: כל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל האכל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: כל אכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה: ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא: ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ ערותן לא תגלה: ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה כי ערותך הנה: ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה: ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא: ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה: ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא: ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארות הנה זמה הוא: ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמא בה: ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמא בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה: ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם: כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם: ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש יסרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: והאכלו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וכקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: ולכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך: ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש ולחפה לא נפדתה או חרות לא נתנה לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: ואת אשמו יביא ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא וסלח לו מחטאתו אשר חטא: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא וסלח לו מחטאתו אשר חטא: וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה: ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: אל תחלל את בתך להזנתה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: אל תפנו אל האבות ואל הידעני אל תבקשו לטמא בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגרים בישראל אשר יתן למלך מזרעו למות יומת עם הארץ יסקלו אתו באבן: ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא במתתו מזרעו למלך ולא המיתו: ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: ואיש איש כי יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם: ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת והבהמה תהרגו: ואשה אשר תקרב אל כל בהמה ושכבת אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם: ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו ישא: ואיש כי ישכב את אשה דות וגלה את ערותה את מקורה הערה ואת מקור דמיה היא ונכרתו שניהם מקרב עמם: וערות אחות אמך ודות אחותך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו: וערות אשת דדו גלה חטאת ערי ערירים ימותו: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: ואמר אליכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן יסקלו אתם דמיהם בם: וידבר יהוה אל משה ואמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: לא יתעלל בעמיו לחלל את זרעו: לא יקרחה קרחה בראשו ופאת זקנו לא יגלחו ובבשרו לא ישרטו שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו את שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: אשה זונה וחללה לא יקחו וגרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: ואשה בבתוליה יקח: אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו לא יגש להקריב לחם אלהיו: לחם אלהיו מקדשי קדשים ומן הקדשים יאכל: אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל: דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישם לי אני יהוה: אמר אליהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנוגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: נפש אשר יגע בו ונטמא עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: וכבא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם: וזר לא יאכל קדש תושב שכיר לא יאכל קדש: וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: ואיש כי יאכל קדש בשגגה וחמישיתו יסף עליו ונתן לכהן את הקדש: ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: והשיאו אתם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: לרצנכם זכר תמים בבקר בכשבים ובעזים: ואשר יהיה בו מום כל דבר רע לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: עורים שבור או חרוץ או יבלת או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה: ושור או כשב אשר יהיה שרוע או קלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: אשך מעוך או כתות או נתוק או כרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי מושחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד: וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו: ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה: ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת היא ליהוה בכל מושבתיכם: אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה: ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכו יין רביעית ההין: ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: ועל הלחם הקריב על כבשים שבעה תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ושני אילם יקריבו עלה יהיו ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה: ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה אחד לזבח שלמים: והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: והקריב הכהן אתם על לחם הבכור

ספר תהלים מהדורת מכון ירושלים

ספר תהלים מהדורת מכון ירושלים. 529

ספר תהלים מהדורת מכון ירושלים: ספר תהלים מהדורת מכון ירושלים.

ܐܳܡܰܪ: ܢܶܬܒܰܝܰܐ ܒܶܗ ܡܳܪܰܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܘܥܰܡܶܗ ܒܰܫܡܰܝܳܐ ܢܶܬܒܰܣܰܡ:
ܘܠܐ ܢܶܫܬܒܶܩ.

ܗܳܘ ܕܶܝܢ ܥܘܡܪܳܐ ܡܳܪܝ ܒܗ ܦܰܪܨܘܦܰܝ ܕܘܟܬܐ: ܡܶܢ ܕܰܝܪܶܗ ܡܶܢ ܠܘܳܬ ܡܳܪܝ ܣܒܪܝܫܘܥ: ܒܥܶܕܳܢܳܐ ܗܘܳܐ ܩܕܳܡ ܟܠܗ ܕܰܡܫܰܕܰܪ ܐܶܬܳܐ ܕܰܡܫܰܡܫܳܢܘܬܳܐ: ܟܕ ܡܶܬܬܰܕܰܪ: ܕܰܐܪܥܳܐ ܗܳܟܰܢܳܐ ܗܳܕܶܐ ܡܳܪܝ ܒܰܡܕܝܢܬܳܐ ܕܝܗܘܕܳܝܶܐ ܠܣܒܪܝܫܘܥ: ܕܟܠ ܟܢܳܘܬܶܗ ܥܰܡܶܗ ܘܟܠ ܟܢܳܘܬܶܗ ܥܰܠܝܡܶܐ ܝܳܕܥܝܢ ܡܳܪܝ ܢܰܦܫܶܗ ܡܰܢܗܪܳܢ. ܡܰܠܦܳܢܘܬܶܗ ܚܠܳܦ ܕܪܳܕܳܐ ܘܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚܳܬܐ[1] ܕܢܶܗܘܘܢ ܠܥܰܠܡܳܐ ܘܢܶܬܚܰܙܘܢ ܠܶܗ: ܘܢܶܚܙܘܢ ܝܗܒܘ ܕܝܢܳܝܶܐ ܠܰܥܠܳܝܶܐ. ܗܳܢܳܐ ܕܐܦ ܗܘܳܐ ܒܫܢܬܐ.

ܟܕ ܕܶܝܢ ܚܳܙܶܐ ܐܢܳܐ ܗܘܳܬ ܒܡܶܬܳܠܘܬܳܐ ܒܩܪܝܬܐ: ܕܦܪܣܳܝܶܐ ܡܶܢ ܒܶܝܬ ܠܦܛܳܐ[2] ܐܝܟ ܡܝܬܪܳܐ ܒܰܠܚܘܕ: ܟܕ ܗܘܳܬ ܕܶܝܢ ܡܬܚܙܝܐ ܘܩܪܝܬܐ ܕܩܪܝܒܐ. ܠܶܗ ܕܶܝܢ ܠܘܳܬܶܗ ܐܝܬ ܗܘܳܐ ܠܶܗ ܒܪܳܬܳܐ: ܕܰܡܫܰܒܚܳܐ ܗܘܳܬ ܡܶܢ ܟܠ ܗܳܝ ܡܰܠܟܘܬܳܐ: ܘܠܐ ܡܶܫܟܚܳܐ ܗܘܳܬ ܐܦ ܠܐ ܕܬܶܬܚܙܶܐ ܐܝܟ ܐܢܳܫ ܒܰܡܕܝܢܬܳܐ: ܘܰܡܫܰܡܫܳܢܶܗ ܘܰܐܚܘܗ[3] ܘܰܡܳܪܘܗ ܡܶܢ ܟܪܝܗܘܬܐ ܠܡܰܚܘܬܐ[4]. ܘܫܰܕܰܪ ܐܰܒܘܗ ܘܐܶܡܗ ܠܡܰܪܝܢܳܐ: ܘܐܰܦܝܣܘܗ ܕܢܶܐܬܶܐ ܠܘܳܬܳܗ. ܘܶܐܡܰܪ ܠܶܗ: ܒܫܡܶܗ ܕܡܳܪܰܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܩܘܡ ܡܶܢ ܗܳܢ ܟܪܝܗܘܬܐ: ܘܩܘܡ ܫܘܦ ܠܗ. ܠܐ ܕܶܝܢ[5] ܡܫܝܚܳܐ ܐܝܬ ܗܘܳܐ ܥܰܡܰܢ ܕܰܡܚܰܠܶܡ: ܐܦ ܠܐ ܚܰܣܝܳܐ ܗܘܳܐ ܗܘܳܐ. ܠܐ ܟܕ ܐܝܬ ܗܘܳܐ ܠܶܗ ܥܰܡܳܐ: ܕܠܐ ܐܢܳܐ ܒܰܝܬܳܐ ܘܥܰܡܰܢ ܡܚܰܝܶܐ. ܘܰܡܚܰܠܡܳܐ ܕܰܡܫܰܡܫܳܢܶܗ ܗܳܘ ܟܪܝܗܘܬܐ ܒܫܡܶܗ

---

(1) [ܐܘܪܚܳܬܗ]. (2) [ܠܦܛܝܢ]. (3) [ܘܰܐܚܘܗ]. (4) [ܕܡܚܘܬܐ].
(5) [ܟܕ].

كما قال تعالى: ﴿ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت بها﴾ الآية. وقال تعالى: ﴿وابتغ بين ذلك سبيلا﴾. وقال تعالى: ﴿ولا تجعل يدك مغلولة إلى عنقك ولا تبسطها كل البسط﴾. وقال تعالى: ﴿وكان بين ذلك قواما﴾.

وقد ذكر الله تعالى في كتابه العزيز أن الصلاة كانت على المؤمنين كتابا موقوتا، وأنها على المؤمنين فريضة واجبة، وأنها على المؤمنين كتاب موقوت. وقال تعالى: ﴿إن الصلاة كانت على المؤمنين كتابا موقوتا﴾. وقال تعالى: ﴿فإذا قضيتم الصلاة فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم﴾[1]. فإذا اطمأن المصلي في صلاته فقد ذكر الله قائما وقاعدا وعلى جنبه. وإذا لم يطمئن في صلاته فلم يذكر الله قائما ولا قاعدا ولا على جنبه. وقال تعالى: ﴿وأقم الصلاة لذكري﴾. أي لتذكرني فيها. وقال تعالى: ﴿وأقم الصلاة لدلوك الشمس إلى غسق الليل وقرآن الفجر إن قرآن الفجر كان مشهودا﴾. وقال تعالى: ﴿وأقم الصلاة طرفي النهار وزلفا من الليل إن الحسنات يذهبن السيئات﴾. وقال تعالى: ﴿وأقم الصلاة إن الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنكر﴾. وقال تعالى: ﴿وأقم الصلاة لذكري﴾. أي لتذكرني فيها. وقال تعالى: ﴿وأقم الصلاة طرفي النهار وزلفا من الليل إن الحسنات يذهبن السيئات﴾. وقال تعالى: ﴿وأقم الصلاة إن الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنكر﴾.

(1) [النساء: ١٠٣].

ויצא לחוץ לארץ. ובזמן שהיה בבית אביו היה מתפלל בכל יום שלש תפלות: שחרית ומנחה וערבית. ומתענה בכל שני וחמישי ובכל תענית שהיו מתענין בו בני העיר. ובכל יום היה לומד עם אביו ועם אחיו ועם אחיותיו ועם בני דודיו ועם בני דודותיו ועם שאר בני העיר. ובכל יום היה מתפלל בבית הכנסת ומתפלל בכוונה גדולה

ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་ཀྱང་། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཏོ། ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཏོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཏོ།

والكتاب: كل بدنة وسبع فيه شرك في دم أو لحم. وكره
بيعه: [بجزء][1] منه: وقال الشافعي: يجوز بيع جزء منه
كما يجوز بيع جزء من الشاة. وحجتنا: أن جزءا منه
مستحق. والحجة في الصدقة: أن أبا حنيفة والشافعي
[وجماعة][1] غيرهما: قالوا لم يجز أن يعطى الجزار
منها أجرته. وقال أبو يوسف: يجوز أن يعطى منها
الجزار أجرته: وقال محمد: يجوز أن يعطى منها
الجزار أجرته:

وقد يحلف الانسان على الشيء وهو يعلم انه كاذب
ليرضي به صاحبه او ليروج به سلعته او ليقطع به
عن نفسه طلب حق او ليدفع به عن نفسه ظلما
او ليدخل به على غيره مكروها او ليتوصل به الى
اخذ مال او الى سفك دم او الى ما هو اعظم من
ذلك وهذا هو اليمين الغموس لانها تغمس صاحبها
في الاثم ثم في النار. وقد ورد في الحديث
الصحيح ان من حلف يمينا فاجرة ليقتطع بها
مال امرئ مسلم لقي الله وهو عليه غضبان
وقد ورد ان من حلف على يمين صبر ليقتطع
بها مال امرئ مسلم هو فيها فاجر لقي الله
وهو عليه غضبان فانزل الله تصديق ذلك
في كتابه ان الذين يشترون بعهد الله وايمانهم
ثمنا قليلا[1] الى آخر الآية. وقد ورد ان من
حلف يمينا فاجرة ليقتطع بها مال امرئ مسلم
او حق امرئ مسلم او حق احد من المسلمين
لقي الله وهو عليه غضبان. وقد ورد ان من
حلف يمينا فاجرة ليقتطع بها مال امرئ مسلم
او حق امرئ مسلم او حق احد من المسلمين
لقي الله وهو عليه غضبان. وقد ورد ان من
حلف يمينا فاجرة ليقتطع بها مال امرئ مسلم
او حق امرئ مسلم او حق احد من المسلمين
لقي الله وهو عليه غضبان. وقد ورد ان من
حلف يمينا فاجرة ليقتطع بها مال امرئ مسلم

[1] [٣٠٧٧٦].

وَهُوَ مَنْ يُصَلِّي بِهِمْ بِأَنْ يَؤُمَّهُمْ وَهُوَ مَنْ يَقْتَدِي بِهِ الْإِمَامُ: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَعْلَمَ بِالسُّنَّةِ: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَقْرَأَ: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَتْقَى: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَسَنَّ: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَفْقَهَ: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَحْسَنَ خُلُقًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَحْسَنَ وَجْهًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَحْسَنَ صَوْتًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَنْظَفَ ثَوْبًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَطْيَبَ رِيحًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ صَلَاةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ صَوْمًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ حَجًّا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ غَزْوًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ صَدَقَةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ عِبَادَةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ زُهْدًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ وَرَعًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ خَشْيَةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَوَاضُعًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَوَكُّلًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَوْبَةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ إِنَابَةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ خَوْفًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ رَجَاءً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ مَحَبَّةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ شَوْقًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ ذِكْرًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ فِكْرًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ عِلْمًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ حِلْمًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ صَبْرًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ شُكْرًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ يَقِينًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَسْلِيمًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ رِضًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَفْوِيضًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَسْبِيحًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَهْلِيلًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَحْمِيدًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَكْبِيرًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَمْجِيدًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَعْظِيمًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَقْدِيسًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَنْزِيهًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ تَوْحِيدًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ إِخْلَاصًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ صِدْقًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ أَمَانَةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ وَفَاءً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ عَهْدًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ ذِمَّةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ حَيَاءً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ عِفَّةً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ كَرَمًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ جُودًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ سَخَاءً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ بَذْلًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ عَطَاءً: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ إِحْسَانًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ إِنْعَامًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ إِفْضَالًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ إِكْرَامًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ إِجْلَالًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ إِعْظَامًا: وَهُوَ مَنْ يَكُونُ أَكْثَرَ إِكْبَار

בדרך הטבע מתקיים בזה בזה ומזה הוא הקיום בעולם
הזה.

ואם תשאל כי אם אמת הדבר הזה מה הוא הדבר
שיש בו מהות: אומר הוא מהות שאינו נראה ואינו
נגלה ואינו נשמע ואינו נוגע ואינו מריח ואינו טועם
ואינו מרגיש. ואיך נדע כי יש בו מהות. אם נמצא
בו תנועה ואם לאו. כי יש לנו ראיה על זה מן
הדומה שהוא מהות. כי הנה יש לנו ראיה ברוח
האדם ונפשו. ואם נאמר כי אין בו מהות. הנה
הוא נמצא ואינו נמצא: ואם נאמר כי יש בו מהות
הנה הוא נראה ונגלה ונשמע ונוגע ומריח וטועם
ומרגיש: ואם נאמר כי אין בו תנועה. הנה הוא
נמצא ואינו נמצא: ואם נאמר כי יש בו תנועה
הנה הוא נראה ונגלה ונשמע ונוגע ומריח וטועם
ומרגיש: ואם נאמר כי אין בו מהות ואין בו תנועה
הנה הוא נמצא ואינו נמצא: ואם נאמר כי יש בו
מהות ואין בו תנועה הנה הוא נראה ונגלה ונשמע
ונוגע ומריח וטועם ומרגיש: ואם נאמר כי יש בו
מהות ויש בו תנועה הנה הוא נראה ונגלה ונשמע
ונוגע ומריח וטועם ומרגיש: ואם נאמר כי אין בו
מהות ויש בו תנועה הנה הוא נמצא ואינו נמצא:

ಪ್ರಸ್ಥಾನಮಕರೋತ್[1] ಅಥಾಸೌ ಪ್ರಸ್ಥಿತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಚ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಂ[2] ದಿಶಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ॥ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಂ

אשרי איש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב: כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה: והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח: לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח: על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים: כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:

למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק: יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו: ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו: יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו: אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו: ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי: אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך: שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ: תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ: עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה: נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אשריו כל חוסי בו:

יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי: קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה:

למנצח בנגינות מזמור לדוד: בענני באור צדקי במצוקה הרחבת לי חנני ושמע תפלתי: בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבו ריק תבקשו כזב סלה: ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה: רבים אמרים מי יראנו טוב עלינו אור פניך יהוה: נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:

לקחתי בקשתי ונתתי אותה לך. ואמר אברם אל אלהים: אדני יהוה מה תתן לי והנני הולך ערירי. ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: והנה אשר היה דבר יהוה אליו לאמר: לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. ויוצא אותו החוצה ויאמר: הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם. ויאמר לו: כה יהיה זרעך. והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה. ויאמר אליו: אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה. ויאמר: אדני יהוה במה אדע כי אירשנה. ויאמר אליו: קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל. ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפורים לא בתר. ויעל העיט על הפגרים וישב אותם אברם. ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו. ויאמר לאברם: ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ואתה תבוא אל אבותיך בשלום תקבר בשיבה טובה. ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה. ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר: לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת. את הקיני והקנזי והקדמני. והחתי והפרזי והרפאים. והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי.

ולא יהיה לך בבתיך איפה ואיפה: אבן שלמה וצדק יהיה לך
איפה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה
עולה: זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים:
אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע
ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך
מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה
את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: כי תבוא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת
מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו
שמה: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו
הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח
יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי
וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום
ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה:
ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את
ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתת ובמופתים: ויבא אתנו אל
המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש:
ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה
ונחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת
בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר
אשר בקרבך: כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנת

(1) [Ass. מאזנים מאבני.

هِنْ مَقَهِ[1]: هِدَّ كِهِكْنِ هَتِّ كِنْدِ دِهْدِنْ هِنْدِ هِنْدِ كَهِنْدِ هِنْدِ دِهْدِنْ هِنْدِ هِنْدِ دِهْدِنْ هِنْدِ هِنْدِ دِهْدِنْ ه

ואת הכפרת: ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדות אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרובים אשר על ארן העדות את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ושלשים קומתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן: ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לנסך זהב סגור תעשה אתם: ועל השלחן תתן לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה למקשה אחת: כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב סגור: ככר הזהב יעשה את כל הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר: ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות חמש חברת יריעות אחת אל אחת וחמש יריעות חברת אחת אל אחת: ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצנה במחברת השנית: חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחת: ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשת אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה היריעת מדה אחת: וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצנה במחברת ושלשים לולאת על שפת היריעה אשר במחברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים אל הלולאת וחברת את האהל והיה אחד: והסרעף אשר יעדף בירעת האהל חצי היריעה העדפת תסרף על אחרי המשכן: ואמה מזה ואמה מזה בעדף באורך יריעת האהל יעדף על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות אורך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ומאת כסף תעשה ארבעים אדני תחת עשרים הקרש שתי אדני תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושתי אדני תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע השנית למשכן צפנה עשרים קרש: ואדניהם ארבעים כסף שתי אדני תחת הקרש האחד ושתי אדני תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם למקצעת שני יהיו: והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה כסף אדנים שנים שנים תחת הקרש האחד ושנים אדנים תחת הקרש האחד: ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה: ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב כרבים יעשה אתה: ונתתה אתה על ארבעה עמדי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארן העדת והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ונתת את הכפרת על ארן העדת בקדש הקדשים: ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה ונגבה והשלחן תתן על צלע צפנה: ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ועשית לפני המסך חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וויהם זהב וויה

בשעה שהקב"ה עתיד לברוא את העולם הזה ולהביא את המבול עליו, ולאחר המבול לברוא את העולם הבא ולהביא את המשיח עליו, אמר הקב"ה: אם אברא את העולם הזה ולא יהיה בו צדיקים, אין ראוי שיבוא המבול עליו. ואם אברא את העולם הבא ולא יהיה בו משיח, אין ראוי שיבוא עליו. ומה עשה הקב"ה? ברא תחלה את העולם הזה, ואחר כך ברא את העולם הבא. ומי הוא משיח? זה אברהם, שנאמר: [ישעיה מא] מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו. ואומר: הן עבדי אסמך בו. ואומר: הן עבדי אשר אבחר בו. ואומר: ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. ואומר: כי אברהם היה אחד. ואומר: ואברהם זקן בא בימים. ואומר: ואברהם היה עוד לפני ה'. ואומר: ואברהם עוד מצוה את בניו. ואומר: ואברהם הלך והלוך הנגבה. ואומר: ואברהם עלה מצרים. ואומר: ואברהם היה עשיר מאד. ואומר: ואברהם נטע אשל בבאר שבע. ואומר: ואברהם ישנה בא בימים. ואומר: ואברהם נתן את כל אשר לו ליצחק. ואומר: ואברהם גוע ויאסף אל עמיו. ואומר: ואברהם ויקטורה ויוסף ויצחק. ואומר: ואברהם ויקטורה ויוסף ויצחק. ואומר: ואברהם ויקטורה ויוסף ויצחק

ואין לו אלא אחד. ואם אמר לו: אחד מהם אני נותן לך, אינו נותן לו כלום, שאין לו אלא ספק אחד. ואם אמר לו: אחד מהם אני נותן לך, ומת אחד מהם, נותן לו את הקיים. ואם אמר לו: אחד מהם אני נותן לך, ומת אחד מהם

לכתב ידיעתם בכל מקום: ספר אלפי תמים הוא ספר
יצחק ויעקב. ספר הוא מלא חכמות ומוסר ודברי
קבלה: ספר הוא מלא חכמות ומוסר ודברי קבלה:
ספר הוא מלא חכמות ומוסר ודברי קבלה: ספר
הוא מלא חכמות ומוסר ודברי קבלה: ספר הוא
מלא חכמות ומוסר ודברי קבלה: ספר הוא מלא
חכמות ומוסר ודברי קבלה: ספר הוא מלא חכמות
ומוסר ודברי קבלה: ספר הוא מלא חכמות ומוסר
ודברי קבלה:

כי יגיף איש את שור עבדו או את שפחתו והכהו לעינו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן שפחתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו וגו' (שמות כא, יב-ל) כופר זה מה הוא עושה אמר רבי יוחנן בן נורי כל מה שהוא רוצה בעל הבית שיתן לו ואין בית דין שמין לו אלא מה שהניזק רוצה שיטול בית דין שמין לו שנאמר כופר על נפשו ואין בית דין שמין לו אלא מה שהניזק רוצה שיטול בית דין שמין לו שנאמר כופר על נפשו: או בן יגח או בת יגח וגו' (שמות כא, לא) מה ת"ל לפי שנאמר ואם שן יפיל בעבד ואם בן יגח בבן ואם בת יגח בבת ואם עבד יגח בעבד ואם שפחה יגח בשפחה ואם בהמה יגח בבהמה ואם חיה יגח בחיה ואם שור יגח בשור ת"ל

אין לו לאדם שום ידיעה בעולם הזה כי אם מה שהוא מרגיש בחושיו: כי אין לו שום ידיעה מעצמותו ומעצמות כל הנמצאים אשר מחוץ לו. ואין לו שום ידיעה מעצמותו ומעצמות כל הנמצאים אשר בתוכו: כי א

صَدَن عِصدَه دِنْهصْهِ. مَدَن عِصدَه دِنْهصْهِ: مَدَن عِصدَه دِنْهصْهِ دَن حَنّ زَنَّدَ: كَصْهِ دِنْدَصْهِ هِدَحِصْكَ

ומשם לבגדד ג' ימים. ובגדד היא עיר גדולה מאד ומקום מושב הגאון ראש הגולה ושם ישיבה גדולה. ומשם לבבל ב' ימים. ובבבל יש שם ישיבה גדולה ומקום מושב ר' שמואל הנגיד בן ר' חפני הכהן בן ר' עלי בן ר' חסדאי הנשיא בן ר' דוד בן ר' זכאי בן ר' חסדאי בן ר' דוד בן ר' שלמה בן ר' דוד בן ר' זכריה בן ר' אבנר בן ר' נתנאל בן ר' יהושפט בן ר' אסף בן ר' יהוידע בן ר' יהושפט בן ר' אסא בן ר' אביה בן ר' רחבעם בן שלמה המלך בן דוד המלך ע"ה. ומשם לבבל ב' ימים. ובבבל יש שם ישיבה גדולה ומקום מושב ר' שרירא בן ר' חנינא בן ר' יהושע בן ר' פרחיה בן ר' נתנאל בן ר' יהושפט בן ר' אסף בן ר' יהוידע בן ר' יהושפט בן ר' אסא בן ר' אביה בן ר' רחבעם בן שלמה המלך בן דוד המלך ע"ה. ומשם לבבל ב' ימים. ובבבל יש שם ישיבה גדולה ומקום מושב ר' יהודה בן ר' יחזקאל בן ר' שמואל בן ר' יהודה בן ר' יחזקאל בן ר' שמואל בן ר' יהודה בן ר' יחזקאל בן ר' שמואל בן

...ولما رأى الجمع ...: ...ولما رأى الجمع ...
...ولما رأى الجمع ...: ...ولما رأى الجمع ...
...ولما رأى الجمع ...: ...ولما رأى الجمع ...

אחיו את יוסף מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו:
ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו
ונשליכהו באחד הבורות:

ואמרנו אחד מהם ראובן[1] ושמו בלשון ישמעאל רובין שמע
את דבריהם ויצל אותו מידם: ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אליהם
אל תשפכו דם: השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ואל תשלחו
בו יד למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו: וכאשר בא יוסף
אל אחיו: ויפשיטו את יוסף את כתנתו[2] כתנת הפסים אשר עליו:
וישליכו אותו אל הבור: והבור היה יבש אין בו מים: וישבו לאכל
לחם: וישאו עיניהם וירא והנה ישמעאלים[3] רוכבים על גמלים
מגלעד: ומפני שהיו רחוקים מהם לא ידעו שהם ישמעאלים:
ויאמר יהודה אל אחיו[4] מה בצע כי נהרוג את אחינו ונכסה את
דמו: ומכרנו אותו לישמעאלים ויד אחינו לא תהיה בו: כי בשרנו
הוא: ויאמרו אחיו אליו: ויעבר עליו מדינים סוחרים[5] ויעלו
את יוסף מן הבור: וימכרו את יוסף לישמעאלים: ויקחו את יוסף
מצרימה: וישמעו ראובן ויוסף ויאמרו: הנה אחינו מכרו את יוסף
ולא נדע מה נעשה: ויאמר ראובן אל אחיו: הנה אבינו מתאונן
על יוסף בנו ואנחנו מכרנו אותו: ומה נאמר לאבינו: ויאמרו אחיו
אליו: נשחט שעיר עזים ונטבול את הכתנת בדם: ונשלח אל אבינו
ונאמר לו: מצאנו זאת הכתנת ונראה נא הכתנת בנך היא אם לא:
ויעשו כן: וישלחו את הכתנת ויביאו אל אביהם: וישלחו את
כתנת הפסים ויביאו אל אביהם: ויאמרו: את זאת מצאנו: ויאמר
יעקב אל אחיו: הכתנת בני היא: חיה רעה אכלה אותו: ויקרע
יעקב את בגדיו: וישם שק על מתניו: ויתאבל על בנו ימים רבים:

---

(1) [ראובן] (N. E. שמו בלשון ישמעאל רובין).
(2) [הכתנת]. (3) [הנה ישמעאלים]. (4) (N. E. ויאמר יהודה?)
(5) [סוחרים].

שמיני צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת התורה העולה המנחה והחטאת והאשם והמלואים וזבח השלמים: אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריבם את קרבנם ליהוה במדבר סיני: ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה: ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ותקרב כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: והקטיר המזבחה את החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: ויזבח את זבח העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת העלה הגישו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: והקריב את הקרבן ואת הבשר ואת העור ויקטר על העלה: ויעש את הקרבן ואת זבח העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטא בו כראשון: ויקרב את העלה ויעש כמשפט: ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה והקטיר על המזבח מלבד עלת הבקר: ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות והיתרת על הכבד: ויקטרו את החלבים על הזרעות ויקטר החלבים המזבחה: ואת הזרעות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה: ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ותקרב כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: והקטיר המזבחה את החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: ויזבח את זבח העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת העלה הגישו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: והקריב את הקרבן ואת הבשר ואת העור ויקטר על העלה: ויעש את הקרבן ואת זבח העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטא בו כראשון: ויקרב את העלה ויעש כמשפט: ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה והקטיר על המזבח מלבד עלת הבקר: ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות והיתרת על הכבד: ויקטרו את החלבים על הזרעות ויקטר החלבים המזבחה: ואת הזרעות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: ויהי ביום השמיני

(א) וכו׳.

ܟܕ ܐܙܠ ܒܗ ܡܟܝܪܐ ܕܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܕܒܪ ܡܫܟܒܐ ܕܒܪ ܐܒܘܗܝ ܕܒܪ ܐܒܘܗܝ ܕܒܪ

ةيلبقلا ةسمشلا: ةيقرشلا حبصلا ةيؤر دنع ةيلبقلا حاتفلا ةيمسلا
ةيلهاجلا ةرتفلا ىف سانلا هيلإ بهذي ناك ام: ةيلهاجلا ةرتف

ויהי בשמוע יעקב את דברי בניו ויאמר אל לבן הנה אנכי זקן ואיני יודע את יום מותי ועתה קח נא את כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ואביאה לפניך ואברכך לפני ה' טרם אמות. ויהי כשמוע רבקה את הדברים האלה ותקרא אל יעקב בנה ותאמר אליו הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואברכך לפני ה' טרם אמות. ועתה בני שמע בקולי אשר אנכי מצוה אותך ולך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אותם מטעמים לאביך כאשר אהב. ואתה תביאה לאביך ואכל למען אשר יברכך לפני ה' טרם מותו. ויען יעקב ויאמר אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואני איש חלק. אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה. ותאמר אליו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי. וילך ויקח ויביא לאמו ותעש רבקה מטעמים כאשר אהב יצחק. ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן. ואת עורות הגדיים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו. ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה. ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני. ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שב ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך. ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה ה' אלהיך לפני. ויאמר יצחק אל יעקב גש נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא. ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו. ולא הכירו כי היתה תבונה מאת ה' ויברכהו. ויאמר הגש נא לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי. ויגש לו ויאכל ויביא לו יין וישת. ויאמר אליו יצחק אביו גש נא ושקה לי בני. ויגש ויתן לו לשתות ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה'. ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש. יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים היה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארורים אוריך ומברכיך ברוך. ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מלפני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו. ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר אליו יקם אבי את נפשו מציד בנו בעבור תברכני נפשך. ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכורך עשו. ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה. וישמע עשו את דברי אביו ויזעק זעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר אל אביו ברכני גם אני אבי. ויאמר יצחק אביו בא אחיך במרמה ויקח ברכתך. ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכורתי לקח והנה עתה לקח את ברכתי. ויאמר הלא אמרת לי ברכה אחת אבי ברכני גם אני אבי. וישא עשו את קולו ויבך. ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה מושבך יהיה מדשני הארץ ומטל השמים מעל. ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך. ויהי עשו שונא את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבלי אבי ואהרגה את יעקב אחי. ותגד רבקה את הדברים האלה ליעקב בנה הקטן ותשלח ותקרא לו ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך. ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה. ושבת עמו ימים אחדים עד אשר ישוב חמת אחיך. עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם ביום אחד. ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה. ושבת עמו ימים אחדים עד אשר ישוב חמת אחיך. עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם ביום אחד. ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים. ויצו יצחק את יעקב ויברכהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען כאשר עשו אחיך. קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך. ואל שדי יברך אותך ויפרה וירבך ויהי לקהל עמים. ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אחריך לרשת את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם. ויקם יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אמו אחי יצחק אביו ויבא אל בית לבן ויגד לו את כל הדברים אשר אירעו אותו. ויאמר לבן אל יעקב הנה אחי אתה ועבדתני חנם. ויהי כשמוע לבן את דברי יעקב ויחבקהו וישקהו ויאמר אליו אך בשר ודם אתה. ויהי יעקב עם לבן ויעבדהו שבע שנים ברחל בתו הקטנה. ויהי בתום שבע שנים ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה. ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה גדול ויתן את לאה בתו הבכירה ליעקב לאשה. ויבא אליה ויהי בבקר והנה היא לאה. ויאמר יעקב אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני. ויאמר לבן אל יעקב לא יעשה כן במקומנו לתת צעירה לפני בכירה. ועתה מלא שבוע זאת ונתתי לך גם את זאת בעבור עבדתך עמדי עוד שבע שנים אחרות. ויעש יעקב כן וימלא שבוע לאה ויתן לו את רחל בתו לאשה. ויבא אליה ויהי בבקר והנה היא רחל

ולא יכלו לעמוד לפניו. וכן הוא בדברי רבותינו ז"ל שאמרו: כשם שאין אדם יכול לעמוד על עקבי עצמו כך אין יכול לעמוד על עקבי חבירו: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו בשביל פרוטה הוא עתיד לאבד את נפשו: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו אין לו חלק לעולם הבא: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו עובד עבודה זרה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו אין השכינה שורה עליו: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו שופך דמים: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מגלה עריות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את התורה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את התפילין: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את המזוזה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הציצית: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הקב"ה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את השבת: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את המועדות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את ארץ ישראל: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הבית: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את המקדש: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הכהונה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הלויה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את המלכות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הנביאות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את החכמה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הבינה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הדעת: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הצדקה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הרחמים: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את החסידות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הקדושה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הטהרה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הנקיות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הזריזות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את השמחה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הטוב: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הברכה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הישועה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הנחמה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הגאולה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הגדולה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את התפארת: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הכבוד: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הנצח: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את ההוד: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את היסוד: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את המלכות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הנביאות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את החכמה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הבינה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הדעת: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הצדקה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הרחמים: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את החסידות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הקדושה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הטהרה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הנקיות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הזריזות: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את השמחה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הטוב: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הברכה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הישועה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הנחמה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הגאולה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הגדולה: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את התפארת: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הכבוד: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את הנצח: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את ההוד: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את היסוד: ואמרו ז"ל: כל המבזה את חבירו כאילו מבזה את המלכות:

אלופיו [1] [אלופיהם] ואחותם: ויבן בנו את העיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך. ואחר כך נולד מתושלח ויהי ימי חנוך אחר הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי מתושלח תשע מאות שנה ושש ועשרים שנה ומת. ויהי לרעך בן חמש מאות שנה ויולד את שם את חם ואת יפת. ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם: ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו. ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה. הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם. וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום. וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו. ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם. ונח מצא חן בעיני יהוה: אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח. ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת. ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה: והנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו: ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה: הם והחיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: ויהי המבול ארבעים יום על הארץ ויגדלו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: ויגברו המים וירבו מאד על הארץ והתבה תלך על פני המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: ויאמח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאמחו מן הארץ וישאר אך נח והאשר אתו בתבה: ויגבירו המים על הארץ חמשים ומאת יום:

(1) כתיב.

בכל. ומבחוץ בכאלו נמצא: ואין לו לב פנימי בתוך
בטנו: ולפיכך הוא מתרחק מן הטוב ומתקרב אל
הרע: ומפני זה הוא נקרא רשע: ואין לו שום
מחשבה בדברי תורה ומצות: ולא בדברים הטובים
שבין אדם לחבירו: ולא בדברים הטובים שבין אדם
למקום: ולא בדברים הטובים שבין אדם לעצמו.

ואם יש לרשע מחשבה בדברי תורה: לפעמים
שמחשבתו בדברי תורה: יש בדעתו לעבור עבירה
בדברי תורה. ולפעמים שמחשבתו בדברי תורה:
לחשוב בדברי תורה שלא כהלכתן: ולפעמים
שמחשבתו בדברי תורה: יש בדעתו לעבור עבירה
בדברי תורה. ולפעמים שמחשבתו בדברי תורה:
לחשוב בדברי תורה שלא כהלכתן: ולפעמים
שמחשבתו בדברי תורה: יש בדעתו לעבור עבירה
בדברי תורה. ולפעמים שמחשבתו בדברי תורה:
לחשוב בדברי תורה שלא כהלכתן: ולפעמים
שמחשבתו בדברי תורה: יש בדעתו לעבור עבירה
בדברי תורה. ולפעמים שמחשבתו בדברי תורה:
לחשוב בדברי תורה שלא כהלכתן: ולפעמים

ואת יתן לראש כל עדת בני ישראל: את השבת תשמרו כי קדש הוא לכם מחלליו מות יומת כי כל העשה בו מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש לה' כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות היא לעלם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני את שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים: וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג לה' מחר: וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: וידבר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ויאמר ה' אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה הנחה לי וידל אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול: ויחל משה את פני ה' אלהיו ויאמר למה ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים: והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר ה' אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל שער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישים: ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף ה' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

وان كان حبة من خردل اتينا بها وكفى بنا حاسبين. ثم ان الله
تعالى ذكر ما يدل على كمال علمه وقدرته وحكمته فقال: الله
لا اله الا هو له الاسماء الحسنى. اي الصفات العليا والنعوت
القصوى. وقد مر تفسيره. وقيل اسم الله الاعظم في هذه
الآية. وقيل في آية الكرسي. وقيل في الم الله لا اله الا هو
الحي القيوم. وقيل في حم. وقيل في آخر الحشر. وقيل في
الله لا اله الا هو الرحمن الرحيم. وقيل في الله لا اله الا هو
الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم. وقيل في الله لا اله الا
هو الحي القيوم الذي لا يموت. وقيل في الله لا اله الا هو
الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام. وقيل في الله لا اله الا
هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل. وقيل في
الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا
يأكل ولا يشرب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم
الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث.
وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا
ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير. وقيل في
الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا
يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول. وقيل في
الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا
يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى.
وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا
ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا
يفنى ولا يبيد. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم
الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا
يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم. وقيل في
الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا
يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى
ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض. وقيل في الله لا اله الا هو
الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب
ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم
ولا يمرض ولا يموت. وقيل في الله لا اله الا هو الحي
القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا
يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم
ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل. وقيل في الله لا اله الا هو
الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب
ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم
ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل. وقيل في الله لا
اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل
ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا
يبيد ولا يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل
ولا يجيب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي
لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا
يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض
ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي. وقيل
في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام
ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا
يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل
ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا يمنع. وقيل في الله لا
اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل
ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا
يبيد ولا يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل
ولا يجيب ولا يعطي ولا يمنع ولا يضر. وقيل في الله لا
اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل
ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا
يبيد ولا يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل
ولا يجيب ولا يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع. وقيل
في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام
ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا
يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل
ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع
ولا يحيي ولا يميت. وقيل في الله لا اله الا هو الحي
القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا
يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم
ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا
يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت
ولا يبعث. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي
لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا
يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض
ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا
يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث
ولا يحاسب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي
لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا
يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض
ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا
يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث
ولا يحاسب ولا يعذب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي
القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا
يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم
ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا
يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت
ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم. وقيل في الله
لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا
يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى
ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا
يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع
ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا
يرحم ولا يغفر. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم
الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث
ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا
يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا
يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت
ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا يغفر ولا
يثيب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا
يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا
يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض
ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا
يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث
ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا يغفر ولا يثيب ولا
يعاقب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا
يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا
يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض
ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا
يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث
ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا يغفر ولا يثيب ولا
يعاقب ولا يجازي. وقيل في الله لا اله الا هو الحي
القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا
يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم
ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا
يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت
ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا يغفر ولا
يثيب ولا يعاقب ولا يجازي ولا يكافئ. وقيل في الله لا
اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا
يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى
ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا
يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع
ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا
يرحم ولا يغفر ولا يثيب ولا يعاقب ولا يجازي ولا
يكافئ ولا يعاتب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي
القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا
يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم
ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا
يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت
ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا يغفر ولا
يثيب ولا يعاقب ولا يجازي ولا يكافئ ولا يعاتب ولا
يعاقب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا
يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا
يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض
ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا
يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث
ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا يغفر ولا يثيب ولا
يعاقب ولا يجازي ولا يكافئ ولا يعاتب ولا يعاقب ولا
يعاقب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا
يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا
يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض
ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا
يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث
ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا يغفر ولا يثيب ولا
يعاقب ولا يجازي ولا يكافئ ولا يعاتب ولا يعاقب ولا
يعاقب ولا يعاقب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي
القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا
يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم
ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا
يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت
ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا يغفر ولا
يثيب ولا يعاقب ولا يجازي ولا يكافئ ولا يعاتب ولا
يعاقب ولا يعاقب ولا يعاقب. وقيل في الله لا اله الا هو
الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب
ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا
يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب
ولا يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا
يميت ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا
يغفر ولا يثيب ولا يعاقب ولا يجازي ولا يكافئ ولا
يعاتب ولا يعاقب ولا يعاقب ولا يعاقب. وقيل في الله
لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا
يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى
ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا
يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع
ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا
يرحم ولا يغفر ولا يثيب ولا يعاقب ولا يجازي ولا
يكافئ ولا يعاتب ولا يعاقب ولا يعاقب ولا يعاقب ولا
يعاقب. وقيل في الله لا اله الا هو الحي القيوم الذي لا
يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب ولا يحدث ولا
يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا يهرم ولا يمرض
ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب ولا يعطي ولا
يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا يميت ولا يبعث
ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا يغفر ولا يثيب ولا
يعاقب ولا يجازي ولا يكافئ ولا يعاتب ولا يعاقب ولا
يعاقب ولا يعاقب ولا يعاقب. وقيل في الله لا اله الا هو
الحي القيوم الذي لا يموت ولا ينام ولا يأكل ولا يشرب
ولا يحدث ولا يتغير ولا يزول ولا يفنى ولا يبيد ولا
يهرم ولا يمرض ولا يموت ولا يقتل ولا يسأل ولا يجيب
ولا يعطي ولا يمنع ولا يضر ولا ينفع ولا يحيي ولا
يميت ولا يبعث ولا يحاسب ولا يعذب ولا يرحم ولا
يغفر ولا يثيب ولا يعاقب ولا يجازي ولا يكافئ ولا
يعاتب ولا يعاقب ولا يعاقب ولا يعاقب ولا يعاقب.

(1) الحي. [الحي الحي].

ואם לאו לא יקנה. ואם נתן לו מעות ולא אמר כלום: לא קנה עד שיאמר לו הרי הן שלך. ואם אמר לו הרי הן שלך ולא נתן לו מעות: לא קנה עד שיתן לו מעות. ואם נתן לו מעות ואמר לו הרי הן שלך: קנה

ס״ת ואין לו תקנה בעולם הבא: אדבק בחסידים ועם אנשי אמת אהיה ואם יש לי חלק עם רשעים אבקש רחמים שיעשו תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם הצדיקים אבקש רחמים שלא אחטא ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם בינונים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם הרשעים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המינים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המלשינים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם האפיקורסים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים לשון הרע אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם הדיינים שאין להם אמת בדיניהם אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המקבלים שוחד ומטים את הדין אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם הנותנים שוחד לדיינים כדי שיטו את הדין לטובתם אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם הדנים את חבריהם לכף חובה אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם הרודפים את חבריהם אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המוסרים את חבריהם למלכות אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המלשינים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המלינים על חבריהם אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המתגאים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המתגרים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המתקנאים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המתלוצצים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים בטלים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם תועלת אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם כבוד שמים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם יראת שמים אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם שמירת הלשון אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם כבוד הבריות אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם כבוד אב ואם אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם כבוד רב ותלמיד אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם כבוד חכם אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם כבוד נשיא אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם כבוד מלך אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם כבוד מלכות אבקש רחמים שאעשה תשובה ואהיה עמהם: ואם יש לי חלק עם המדברים דברים שאין בהם כבוד שמים

שמות לה לשון הקודש.
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן הוּא לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת: לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂת אֹתָם: קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת: וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים: שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: אַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל חַכַם לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶת אָהֳלוֹ וְאֶת מִכְסֵהוּ אֶת קְרָסָיו וְאֶת קְרָשָׁיו אֶת בְּרִיחוֹ אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנָיו: אֶת הָאָרוֹן וְאֶת הַבַּדִּים אֹתוֹ אֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ: אֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: וְאֶת מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת כֵּלֶיהָ וְאֶת נֵרֹתֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר: וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן: אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ: אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר: אֶת יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת מֵיתָרֵיהֶם: אֶת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַיֵּצְאוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה: וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ: וְהָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלִי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה: וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ: כֹּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ: וְכָל אִשָּׁה חַכַם לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְווּי הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן אֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ: וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָן בְּחָכְמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים: וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן: וְאֶת הַבֹּשֶׂם וְאֶת הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: כֹּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה: וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה: וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂת בְּכָל מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת: וְלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן: מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת לֵב לַעֲשׂת כָּל מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת: וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל אִישׁ חַכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂת אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל אִישׁ חַכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ אֶל הַקִּרְבָה אֶל הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ: וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂת אֹתָהּ: וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא: וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂת אֹתָהּ וְהוֹתֵר: וַיַּעֲשׂוּ כָל חַכַם לֵב בָּעֹשִׂים אֶת הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם: אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעֹת: וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל אַחַת וְחָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר אַחַת אֶל אַחַת: וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֲבָרָה כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית: חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ: וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ בַּקָּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם: אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת: וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל אֶת הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל: וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבָרָה וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַמְחַבֶּרֶת הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת הָאֹהֶל וַיְהִי אֶחָד: וּמִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה: וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים: עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה: וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כָסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו: וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן צָפוֹנָה עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרֶשׁ: וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים: וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם: וְהָיוּ תוֹמִם מִלְמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם אֶל שְׁתֵּי הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ: וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: וַיַּעַשׂ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת: וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן לַיָּרְכָתַיִם יָמָּה: וַיַּעַשׂ אֶת הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בָּרַחַת בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה: וְאֶת קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן צִפָּה זָהָב וְאֶת טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת הַבְּרִיחִם זָהָב: וַיַּעַשׂ אֶת הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ: וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף: וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם: וְאֶת חֲמֵשֶׁת עַמּוּדֵיהֶם וְאֶת וָוֵיהֶם וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם זָהָב וַחֲמִשָּׁתָם נְחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ: וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב: וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב: וַיָּבֵא הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרוֹן לָשֵׂאת אֶת הָאָרוֹן: וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ: וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת: כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו: וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים: וַיַּעַשׂ אֶת הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ: וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב: וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב: וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו: לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן: וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת הַשֻּׁלְחָן: וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּעָרֹת וְאֶת הַכַּפֹּת וְאֶת הַקְּשָׂוֹת וְאֶת הַמְנַקִּיֹּת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב סָגוּר עָשָׂה אֹתָם: וַיַּעַשׂ עַל הַשֻּׁלְחָן אֶת הַלֶּחֶם פָּנִים לִפְנֵי תָמִיד: וַיַּעַשׂ אֶת מְנֹרַת הַזָּהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ: וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי: שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וְשְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשָּׁה הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה: וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ: וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשָּׁה הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה: כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר: כִּכַּר זָהָב עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ: וַיַּעַשׂ אֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו: וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת גַּגּוֹ וְאֶת קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב: וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם: וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב: וַיִּתֵּן אֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת נֶגֶד הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת נֶגֶד הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד אֵלֶיךָ שָׁמָּה: וְהִקְטִיר עָלָיו בְּצַלְאֵל אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם: לֹא תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֵסֶךְ לֹא תְסִכּוּ עָלָיו: וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדַּם חַטַּאת הַכִּפֻּרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֶּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה: וַיַּעַשׂ אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ עָשָׂה אֹתָם: וַיַּעַשׂ אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ: וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַסִּירֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקֹת אֶת הַמִּזְלָגֹת וְאֶת הַמַּחְתֹּת כָּל כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבַּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבוֹ מִלְּמָטָּה עַד חֲצִיוֹ: וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעוֹת לְאַרְבַּע קְצוֹת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לַבַּדִּים: וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת: וַיָּבֵא אֶת בַּדֵּי הַמִּזְבֵּחַ בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נְבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ: וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַיַּעַשׂ אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה שֵׁשׁ מָשְׁזָר קְלָעִים מֵאָה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף: וְכֵן לִפְאַת צָפוֹן קְלָעִים מֵאָה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף: וְלִפְאַת יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף: וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה: וְקָלַע לַכָּתֵף הָאֶחָת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה קְלָעִים עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: וְלְשַׁעַר הֶחָצֵר מָסַךְ עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם עַמּוּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה: כָּל עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב חֻשָׁקִים כָּסֶף וָוֵיהֶם כָּסֶף וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת: אֹרֶךְ הֶחָצֵר מֵאָה בָּאַמָּה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקֹמָה חָמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת: כָּל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן לְכָל עֲבֹדָתוֹ וְכָל יְתֵדֹתָיו וְכָל יִתְדֹת הֶחָצֵר נְחֹשֶׁת: אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: וּבְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ: כָּל הַזָּהָב הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וַחֲמִשֶּׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֶת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן: וְהָאֶלֶף וְשִׁבְעׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמֻּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק אֹתָם: וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת: וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת אַדְנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֶת כָּל יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב: וּמִן הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִּגְדֵי שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וַיַּעַשׂ אֶת הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר: וַיִּרְקְעוּ אֶת פַּחֵי הַזָּהָב וְקֹצֵץ פְּתִילִם לַעֲשׂת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב: כְּתֵפֹת חֹבְרֹת יִהְיֶה לוֹ אֶל שְׁנֵי קְצוֹת

هُوَ خَيْرٌ: يُدَّ بِهِ لِمَنْ يَحْتَاجُ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ لِحَاجَتِهِ
إِلَيْهِ: وَكَذَا مَنْ يَعْمَلُ لَهُ بِأُجْرَةٍ: مِثْلُ الْمُعَلِّمِ
وَالْمُتَعَلِّمِ: وَمِثْلُ الْمَرْأَةِ وَالْمُرْضِعَةِ وَالْمُسْتَأْجَرِ
وَالْمُسْتَأْجِرِ: وَمِثْلُ الْمُضَارِبِ وَرَبِّ الْمَالِ: وَمِثْلُ
الْمُسْتَعِيرِ وَالْمُعِيرِ: وَمِثْلُ الْمُسْتَوْدَعِ وَالْمُودِعِ:
وَمِثْلُ الْمُوَكِّلِ وَالْوَكِيلِ. وَمِنْ ذَلِكَ مَنْ يَسْأَلُ
عَنْ شَيْءٍ مِنْ أُمُورِ دِينِهِ: وَمِنْ ذَلِكَ مَنْ يَسْأَلُ
عَنْ شَيْءٍ مِنْ أُمُورِ دُنْيَاهُ: وَمِنْ ذَلِكَ مَنْ يَسْأَلُ
عَنْ شَيْءٍ مِنْ أُمُورِ آخِرَتِهِ: وَمِنْ ذَلِكَ مَنْ يَسْأَلُ
عَنْ شَيْءٍ مِنْ أُمُورِ مَعَادِهِ: وَمِنْ ذَلِكَ مَنْ يَسْأَلُ
عَنْ شَيْءٍ مِنْ أُمُورِ مَعَاش

ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞིང་ཐུགས་བརྩེ་བ་ཆེ་བས་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་ཆེན་པོ

בחכמה אשר שמתי חכמה לכל חכם לב ועשו את כל אשר צויתיך
את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת עליו ואת כל כלי
האהל ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהורה ואת כליה
ואת מזבח הקטרת ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור
ואת כנו ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש
ככל אשר צויתיך יעשו ויאמר יי אל משה לאמר ואתה דבר
אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא
ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יי מקדשכם ושמרתם
את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה
בו מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים יעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליי כל העשה מלאכה
ביום השבת מות יומת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדרתם ברית עולם בינו ובין בני ישראל אות הוא
לעלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת וינפש ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר
סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים ויאמר
יי אל משה רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים
סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו
לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים וירא יי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא ועתה
הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול וישתחו
משה את פני יי אלהיו ויאמר למה יי יחרה אפך בעמך אשר
הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים
לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם מעל פני
האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך זכר לאברהם
ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי
אתן לזרעכם ונחלו לעלם וינחם יי על הרעה אשר דבר לעשות
לעמו וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת
כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים והלחת מעשה

שְׁבוּעָה: וְאִם לֹא יָכוֹל לְהַשְׁבִּיעַ: וְאִם הָיָה מְשַׁלֵּם לְאַחַר שְׁבוּעָה

ואל תוציאני מפי אמת עד מאד כי לצדקתיך יחלתי: ואשמרה תמיד לעולם ועד: ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי: ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש: ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:

זכר את הדבר לעבדך על אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני: זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי: זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם: זעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך: זמירות היו לי חקיך בבית מגוריי: זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי: חלק יהוה אמרתי לשמור דבריך: חליתי פניך בכל לבבי חנני כאמרתך: חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך: חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך: חבלי רשעים עוררוני תורתך לא שכחתי: חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך: חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני:

טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך: טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי: טוב אתה והמטיב למדני חקיך: טפלו עלי שקר זדים אני בכל לבב אצר פקודיך: טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי: טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך: טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני: יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי: יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך: ישובו לי יראיך וידעי עדותיך: יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

الْحَكِيمُ: وَأَهْلُ كُلِّ مَوْضِعٍ يَتَّخِذُونَ مِنْ الْمَعْدَنِ مَا يَحْتَاجُونَ إِلَيْهِ. وَلَا يَكَادُ يَخْلُو إِقْلِيمٌ مِنَ الْأَقَالِيمِ مِنْ مَعْدَنٍ. مِثْلُ الْمَعَادِنِ الَّتِي فِي الْأَرْضِ: الْحَدِيدُ وَالنُّحَاسُ وَالرَّصَاصُ وَالْفِضَّةُ وَالذَّهَبُ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْجِبَالِ وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْبِحَارِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْأَنْهَارِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْأَشْجَارِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْحَيَوَانِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْإِنْسَانِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْبِحَارِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْأَنْهَارِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْأَشْجَارِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْحَيَوَانِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْإِنْسَانِ.

وَقَدْ ذَكَرَ الْحَكِيمُ أَنَّ الْمَعَادِنَ الَّتِي فِي الْأَرْضِ: الْحَدِيدُ وَالنُّحَاسُ وَالرَّصَاصُ وَالْفِضَّةُ وَالذَّهَبُ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْجِبَالِ وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْبِحَارِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْأَنْهَارِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْأَشْجَارِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْحَيَوَانِ. وَمِنْهَا مَا يَكُونُ فِي الْإِنْسَانِ.

(١) [الصواب]. (٢) [ثم].

מכתב לחבר ולמכר: בקשה לבקש ממנו שיעשה לו טובה ויעזור לו בדבר מה: בקשה לבקש ממנו שיעשה לו טובה ויעזור לו בדבר מה. אם אתה יודע לי חן בעיניך, אנא עשה לי טובה זאת: אם אתה יודע לי חן בעיניך, אנא עשה לי טובה זאת. אל תשכח את בקשתי: אל תשכח את בקשתי. אל תאחר את בקשתי: אל תאחר את בקשתי

ישתבח לעד מלכנו בכל הדור. כי לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו לומר
להודות: להלל לשבח ולפאר: לברך לקדש ולומר: לדוד מזמור שירו
ליי שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל בעושיו בני ציון
יגילו במלכם: ישבחו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו: כי רוצה
ה׳ בעמו יפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירננו על
משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה
בגוים תוכחות בלאמים: לאסור מלכיהם בזקים וגבירהם בכבלי
ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה:
הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו
כרב קדשו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו
בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אז יהללו עמך בכל דור ודור: כי הוא נאות תהלה לישראל:
לפניו יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות: להלל לשבח ולפאר:
לברך לקדש ולומר: מי כמוך בעלי גבורות? מי דומה לך? מי
יערוך לך? האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ:
נודה לשמך ונספר תהלתך: על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך: ועל נפיך שבכל יום עמנו: ועל נסיך ורחמיך שבכל

שמא מתוך שהוא מרבה בשחוק הוא בא לידי קלות ראש: אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: כל אדם שיש בו קלות ראש סופו שמתקיים בו (משלי כ"ו) אף איש רעהו וגו':

לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: כִּי אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנוֹתַי וְלֹא יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי: יִרְצֶה יְיָ לְהַצִּילֵנִי יְיָ לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה: יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ יַחְדָּו מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי: יָשׁוּבוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח: יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ: וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יַחְשָׁב לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אָתָּה אֱלֹהַי אַל תְּאַחַר: וְיֹאמְרוּ אֵלַי הֶאָח הֶאָח נָאֶה לָךְ נָאֶה לָךְ: וְאֹמַר אֲנִי עַל מַכְאוֹבַי יְהֻפָּכוּן וְחַטָּאתַי נֶגְדִּי תָמִיד: כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי: וְאוֹיְבַי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שׂנְאֵי שֶׁקֶר: וְרָעֵי טוֹבָה תַּחְתָּי יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוּב: אַל תַּעַזְבֵנִי יְיָ אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי: חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי: יְיָ אֱלֹהַי יְשׁוּעָתִי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי: וְאַל תַּעֲ

ܚܬ ܙܒܢ؟ ܩܒ ܠܗ ܒܡ ܫܠܝܛ: ܐܡܪ ܠܗ ܒܡ ܐܝܟ
ܐܢܐ ܠܐ ܝܕܥ ܠܟ ܐܠܐ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܠܟ ܚܝ:
ܐܡܪ ܠܗ ܒܡ ܐܝܟ ܐܢܐ ܠܐ ܝܕܥ ܠܟ ܐܠܐ ܕܐܢܬ
ܐܢܬ ܠܟ ܚܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܒܡ ܐܝܟ ܐܢܐ ܠܐ ܝܕܥ
ܠܟ ܐܠܐ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܠܟ ܚܝ

אתנך הלא היא אתנך אשר רכבת עליה[1] מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כזאת ויאמר לא. ויגל ה' את עיני בלעם ויראה את מלאך ה' נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ויקוד ויפל על אפיו. ויאמר מלאך ה' אליו על מה הכית את אתנך זה שלש רגלים ואני יצאתי לשטן כי יטה הדרך לפני: ותראני האתון ותט לפני מפני שראתני ואלמלי לא נטתה לפני עתה הרגתיך ואותה החייתי. ויאמר בלעם אל מלאך ה' חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי ועתה אם רע בעיניך אשובה לי. ויאמר מלאך ה' אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר בקצה הגבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי הלא אמנם לא אוכל כבדך: ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר. וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר עמו. ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל ויראהו משם קצה העם: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים. ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם אל בלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה ה' לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך שפי ולך שמעתי אל. וילך שפי ויקר אלהים אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר אל בלק כה תדבר: ויבא אליו והנו נצב על עלתו הוא ושרי מואב: וישא משלו ויאמר מארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה': כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר ישים ה' בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לכה נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק שב פה עד נקבתי כה: ויקר ה' אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: וישב אליו והנו נצב על עלתו הוא ושרי מואב: וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור: לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם הוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו: כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר ה' אתו אעשה: ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים. ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת בלעם את פניו אל המדבר: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנת עלי נכון כאהלים נטע ה' כארזים עלי מים: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו: אל מוציאו ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברכת ברך זה פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבדך נעם כבדתיך והנה מנעך ה' מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה' לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר ה' אתו אדבר: ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם היה לבער קין עד מה אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משומו ועציים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם בלק הלך לדרכו.

ויחל העם לזנות אל בנות מואב: ותקרינה לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף ה' בישראל: ויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד השמש ושב חרון אף ה' מישראל: ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בוכים פתח אהל מועד: וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא אחר איש ישראל אל הקבה ויתקע את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: ותהיינה המתים בנגף ארבעה ועשרים אלף: ויאמר ה' אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: ושם איש ישראל המוכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני: ושם האשה המדינית המוכה כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: וידבר ה' אל משה לאמר: צרור את המדינים והכיתם אתם: כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחותם המכה ביום המגפה על דבר פעור:

ויהי אחרי המגפה ויאמר ה' אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יוצא צבא בישראל: ויאמר משה ואלעזר הכהן אתם בערבות מואב על ירדן יריחו לאמר: מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה ה' את משה ואת בני ישראל היוצאים מארץ מצרים: ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: לחצרון משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי: אלה משפחות הראובני ופקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים: ובני פלוא אליאב: ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצותם על ה': ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: ובני נמואל לא היו עמו בעדת קרח במותם: ובני כרמי עכן בן זמרי בן סרח בן יהודה: ובני שלני המשפחת השלני לפרצי משפחת הפרצי לזרחי משפחת הזרחי: ובני פרצי חצרון משפחת החצרני לחמולי משפחת החמולי: אלה משפחות יהודה לפקדיהם ששה וסבעים אלף וחמש מאות: בני יששכר תולע משפחת התולעי לפוני משפחת הפוני: לשמרון משפחת השמרני לישוב משפחת הישובי: אלה משפחות יששכר לפקדיהם ארבעה וסבעים אלף וארבע מאות: בני זבולן לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלוני ליחלאל משפחת היחלאלי: אלה משפחות הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: בני יוסף למנשה ואפרים: בני מנשה לשמעי משפחת השמעי לאבי משפחת האבי למחיר משפחת המחירי וגלעד בן מחיר הוא גלעד לאבי בן גלעד משפחת האבי לחלק משפחת החלקי ולאסריאל משפחת האסריאלי ולשכם משפחת השכמי ולשמידע משפחת השמידעי ולחפר משפחת החפרי: וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושמות בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחות מנשה ופקדיהם חמשים ושנים אלף ושבע מאות: אלה בני אפרים לפקדיהם שנים וסבעים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: ויהי בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחות דן למשפחתם: כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וסבעים אלף וארבע מאות: בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: אלה משפחות נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: ויהי בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי: לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: ושם בת אשר שרח: אלה משפחות בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: בני אפרים שותלח בכרי לאשבל משפחת האשבלי לבכרי משפחת הבכרי: ואלה בני שותלח לעדן משפחת העדני: אלה משפחות אפרים לפקדיהם שנים וסבעים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: בני שותלח לא נתן להם נחלה בתוך אחיהם: ויהי כל הנפקדים שלש מאות אלף וחמשת אלפים ושש מאות: אלה פקודי בני ישראל ויפקדו במדבר סיני: ויאמר ה' אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו: על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הלבני לקהת משפחת החברני למררי משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הוליד את עמרם: ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחותם: ויולד לאהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ויפקדו מהם מספר כל זכר מבן חדש ומעלה שלשת אלפים: ויאמר ה' אל משה לאמר: הקהל את שבט לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: ונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתנים הם לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת: ויאמר ה' אל משה לאמר: ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים: כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני ה': וידבר ה' אל משה במדבר סיני לאמר: פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקד משה על פי ה' כאשר נצטוה: ויהיו בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי: ושמות בני גרשון לבני ושמעי: ובני קהת עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה משפחות הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחות הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: והנשיא לבית אב אליסף בן לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ומיתריו לכל עבדתו: ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה משפחות הקהתי: במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי מקדש: משפחות בני קהת יחנו על ירכתי המשכן תימנה: והנשיא לבית אב משפחות הקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם הארון והשלחן והמנרה והמזבחות וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך ועבדתו כל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוים אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה משפחות מררי: ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שלשת אלפים ומאתים: ואלה פקודי משפחת המררי לפי מספר כל זכר מבן חדש ומעלה שש מאות: ונשיא לבית אב משפחות המררי צורי בן אבחיל: ומשמרתם קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו ואת כל עבדתו: ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדותם ומיתריהם: ומשה ואהרן ובניו חנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: כל פקודי הלוים אשר פקדו משה ואהרן על פי ה' למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ויאמר ה' אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמותם: ולקחת את הלוים לי אני ה' תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה ה' את כל הבכור בבני ישראל: ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים: ויאמר ה' אל משה לאמר: קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני ה': ואת פדוי שלשה ושבעים והעדפים על הלוים מבכור בני ישראל: וקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ונתת את הכסף לאהרן ולבניו פדוי העדפים בם: ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים על פדוי הלוים: מבכור בני ישראל את הכסף אלף שלש מאות ושלשה וסבעים בשקל הקדש: ויתן משה את כסף הפדוים לאהרן ולבניו על פי ה' כאשר צוה ה' את משה:

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן לאמר: שאו את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: ואת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת: ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת והשימו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקיות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו בדיו: ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו בדיו: ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הנחשת יפרשו את בגד הכסף וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו בדיו: ולקחו את כל כלי המזבח

ואחר כך יקח את הכלי ויתן בתוכו מים חיים: ואחר כך יקח את הכלי ויתן בתוכו מים חיים: ואחר כך יקח את הכלי ויתן בתוכו מים חיים:

بَلْ يُدَبِّرُ. وَهُوَ يَعْلَمُ مَا يَقُولُ: وَلَكِنْ لَا يَحْمَدُ لِأَنَّهُ لَا يَرَى لِلْحَمْدِ فَائِدَةً: وَلَا يَعْلَمُ أَنَّ اللهَ يَرَاهُ: وَلَا يَعْلَمُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَقُولُ: وَلَا يَعْلَمُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَعْمَلُ.

وَلَا يَرَى أَنَّ اللهَ يَرَاهُ: وَلَا يَحْمَدُ لِأَنَّهُ لَا يَرَى لِلْحَمْدِ فَائِدَةً: وَلَا يَعْلَمُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَقُولُ: وَلَا يَعْلَمُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَعْمَلُ: وَلَا يَعْلَمُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَعْمَلُ: وَلَا يَعْلَمُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَعْمَلُ.

وَلَا يَعْلَمُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَقُولُ: وَلَا يَعْلَمُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَعْمَل

כל הרי שהלה אחרת שבא לשלם לו[1] חייב: ואם אמר לו הרי זה שלך ואם לא בא לשלם לו עד שיעברו עליו שלשים יום ולא בא לשלם לו הרי זה שלו: ואם אמר לו הרי זה שלך ואם לא בא לשלם לו עד שיעברו עליו שלשים יום ולא בא לשלם לו ואחר כך בא לשלם לו אינו חייב לשלם לו אלא אם כן

وَاحِدَةً وَاحِدَةً: وَاحِدَةً وَاحِدَةً: وَاحِدَةً وَاحِدَةً:

וְאָמַר לָהֶם: אֲנִי הוֹלֵךְ לְשָׁלֵם עַל הַדָּבָר: וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַשָּׂרִים: אַל נָא תֵּלֵךְ עַתָּה וְאַל תִּשְׁלַח אֶת הַדָּבָר עַל יָדֵנוּ. וַיֹּאמֶר לָהֶם: אֵין הַדָּבָר עַל יָדְכֶם כִּי אִם עַל יָדִי. וַיֹּאמְרוּ לוֹ: אֵין אָנוּ יוֹדְעִים אֶת הַדָּבָר כִּי אִם אַתָּה לְבַדֶּךָ. וַיֹּאמֶר לָהֶם: אֵין אֲנִי מְגַלֶּה אֶת הַדָּבָר כִּי אִם לְאִישׁ אֶחָד: וַיֹּאמְרוּ לוֹ: אֵין אָנוּ יוֹדְעִים אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מְגַלֶּה לוֹ אֶת הַדָּבָר: וַיֹּאמֶר לָהֶם: הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲנִי מְגַלֶּה לוֹ אֶת הַדָּבָר הוּא אִישׁ אֲשֶׁר אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ לַהֲמִיתוֹ: וַיֹּאמְרוּ לוֹ: אֵין אָנוּ יוֹדְעִים אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ לַהֲמִיתוֹ: וַיֹּאמֶר לָהֶם: הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ לַהֲמִיתוֹ הוּא אִישׁ אֲשֶׁר אֲנִי מְגַלֶּה לוֹ אֶת הַדָּבָר

ומה שאמרו בגמרא שבועת העדות מן התורה ושבועת הדיינין מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שתיהן מן התורה ואין הלכה כן אלא שתיהן מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שבועת העדות מן התורה ושבועת הדיינין מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שתיהן מן התורה ואין הלכה כן אלא שתיהן מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שבועת העדות מן התורה ושבועת הדיינין מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שתיהן מן התורה ואין הלכה כן אלא שתיהן מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שבועת העדות מן התורה ושבועת הדיינין מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שתיהן מן התורה ואין הלכה כן אלא שתיהן מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שבועת העדות מן התורה ושבועת הדיינין מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שתיהן מן התורה ואין הלכה כן אלא שתיהן מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שבועת העדות מן התורה ושבועת הדיינין מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שתיהן מן התורה ואין הלכה כן אלא שתיהן מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שבועת העדות מן התורה ושבועת הדיינין מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שתיהן מן התורה ואין הלכה כן אלא שתיהן מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שבועת העדות מן התורה ושבועת הדיינין מדבריהם
ואין הלכה כן אלא שתיהן מן התורה ואין הלכה כן אלא שתיהן מדבריהם

ܕܫܠܝܛ ܠܟܠ ܒܪܝܬܐ: [ܐܝܟ ܕܐܡܪ(1)] ܡܠܟܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ.

ܘܐܝ ܡܢ ܐܢܫ ܕܠܐ ܢܫܡܥ ܠܡܠܟܐ (ܕܠܐ ܢܫܡܥ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ): ܡܢܗ ܐܢܐ ܐܬܒܥ ܠܗ ܡܢ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܐܢܐ(2): ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܠܝܛ ܒܗ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ: ܡܢ ܕܐܬ ܠܗ ܐܢܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܠܐ ܢܫܡܥ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܬܒܥ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܬܒܥ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ. ܐܠܐ ܐܝ ܐܢܫ ܕܠܐ ܢܫܡܥ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܬܒܥ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ: ܟܕ ܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܒܟܠ ܫܥܬܐ ܕܐܬܐ ܐܢܫ ܠܡܫܡܥ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛ ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ: ܐܠܐ

مَحْمَدِ دَمَّدَ مَحْمَدِ دَمَّدَ مَحْمَدِ دَمَّدَ

عَلَى أَنَّهُ: جَمِيعُ الْمَوْجُودَاتِ تَحْتَاجُ إِلَيْهِ: مَا مِنْ مَوْجُودٍ إِلَّا وَهُوَ مُحْتَاجٌ إِلَيْهِ: وَهُوَ غَنِيٌّ عَنْ جَمِيعِ الْمَوْجُودَاتِ. وَهُوَ الْمُتَفَضِّلُ عَلَى الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَكَفِّلُ بِأَرْزَاقِ الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَعَهِّدُ بِمَصَالِحِ الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَوَلِّي لِأُمُورِ الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَرَفِّقُ بِالْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَلَطِّفُ بِالْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَعَطِّفُ عَلَى الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَرَحِّمُ عَلَى الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَحَنِّنُ عَلَى الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَرَأَّفُ بِالْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَعَرِّفُ لِلْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَوَدِّدُ إِلَى الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَحَبِّبُ إِلَى الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَعَرِّضُ لِلْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَقَرِّبُ إِلَى الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَوَسِّلُ إِلَى الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَوَصِّلُ إِلَى الْجَمِيعِ: وَهُوَ الْمُتَلَطِّفُ لِل

ויאמר שאול אל עבדיו: ראו לי איש היטב ומצאו לי ויביאהו אלי: ויען אחד מן הנערים ויאמר: הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי יודע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תואר וה' עמו: וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר: שלחה אלי את דוד בנך אשר עם הצאן: ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול: ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי נושא כליו: וישלח שאול אל ישי לאמר: יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני: והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול ורווח לו וטוב לו ורוח רעה סרה מעליו: ויאמרו עבדיו אליו: הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך: יאמר אדוננו יצוה נא עבדיך אשר לפניך יבקשו איש יודע מנגן בכנור והיה בהיות רוח אלהים רעה עליך ונגן בידו וטוב לך: ויאמר שאול אל עבדיו: ראו לי איש מיטיב לנגן והביא

לכפרת: ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרובים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ושלשים קומתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן: ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לבונה זהב סגור תעשה אתם: ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה למקשה אחת: כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר יעשה אתה את כל הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר: ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ורחב היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ואמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: ועשית לפתי תכלת על שפת הירעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצנה בחברת השנית: חמשים לפתי תעשה בירעה האחת וחמשים לפתי תעשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת לפתים אחת אל אחת: ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה והיריעה האחת ארבע באמה מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ועשית חמשים לפתי על שפת היריעה הקצנה החברת ולפתי חמשים על שפת היריעה החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בלפתים וחברת את האהל והיה אחד וכפל על האהל מלמעלה: ואשר יותר בירעת אהל החצי היריעה היותרת תכפל על אחרי המשכן: ואמה מזה ואמה מזה בעדף באורך יריעת אהל יהיה סכל על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעל: ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת לעמת כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ומאת כסף תעשה ארבעים אדני תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: ואדניהם ארבעים אדני כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם למקצעת שני יהיו: והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה אדני כסף שנים אדנים תחת הקרש האחד ושנים אדנים תחת הקרש האחד: ותעש בריחם חמשה לקרשי צלע האחת למשכן: וחמשה בריחם לקרשי צלע השנית למשכן וחמשה בריחם לקרשי ירכתי המשכן ימה: ושלח הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה: ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים: ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה השלחן תשים על צלע צפנה: ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ועשית לפני המסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וייצקת להם חמשה אדני נחשת: ונתת את המזבח מחוץ לפרכת ואל מול הפרכת על ירכתי המשכן תימנה המזבח תשים על צלע צפנה: ועשית את המזבח קרשי עצי שטים חמש אמות ארך והאמה רחב והאמה רחב המזבח רבוע יהיה ושלש אמות קמתו: ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו מן המזבח תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת: ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדים לעצי שטים וצפית אתם נחשת: והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו: נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: ועשית את חצר המשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת: ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשוקיהם כסף: וכן לפאת צפון באורך קלעים מאה ארכם ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשוקיהם כסף: ולרחב הים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: וקלעים חמש עשרה אמה כתפו עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדת החצר נחשת: ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב: כתפת חברת יהיה אל שני קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ששה משמותם על האבן האחת וששת השמות הנותרים על האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש אבני פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבת תעשה אתם משבצת זהב תעשה אתם: ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון: ועשית משבצת זהב: ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצת: ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה כפול ורת אמתים ארכו ואמתים רחבו כפול: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר וישפה: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבת משבצת זהב תהיין במלואתם: והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשנים עשר שבט: ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתתה את שתי הטבעת על שתי קצות החשן: ונתתה את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצת ונתתה על כתפת האפד אל מול פניו: ועשית שתי טבעת זהב וישמת על שתי קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית: ועשית שתי טבעת זהב ונתתה על שתי כתפת האפד מלמטה מלפנים אל מול פניו אל עמת מחברתו מעל חשב האפד: וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד: ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד: ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: ועשית את מעיל האפד כליל תכלת: ופי ראשו בתוכו יהיה שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב: והיה על אהרן לשרת וישמע קלו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה: ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על מצחו לרצון להם לפני יהוה: ושבצת שש משבץ תשבץ מצנפת שש תעשה ואבנט מעשה רקם: ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי: ואתה צו את בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוצא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: והשרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשלך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה ושכן מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למטרת עדת בני ישראל למי נדה חטאת היא: וכבס האסף את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנוגע במת בכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנוגע בנפש המת בגויית אדם אשר ימות וטמא את משכן יהוה ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים ונזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשת אשר היו שם ועל הנגע בנפש או במת או בחלל או בקבר: והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם והמזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב: ויעשו אליו בני ישראל את הפרה האדמה התמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוצא אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: והשרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשלך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה ושכן מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למטרת עדת בני ישראל למי נדה חטאת היא: וכבס האסף את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנוגע במת בכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנוגע בנפש המת בגויית אדם אשר ימות וטמא את משכן יהוה ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים ונזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשת אשר היו שם ועל הנגע בנפש או במת או בחלל או בקבר: והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם והמזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב: ויעשו אליו בני ישראל את

مَحْمَحْدِنْهِمْ: مِنْهَمْحَمْ مَحْ حَمْدَ دِنْهَمْحَمْ هِمْحَمْ مَحْمَ كَمْحَمْ مَحْمَ[1] مِنْهَمْحَمْ مَحْمَ هَمْحَمْ مَحْمَحْمَ (مَحْمَ دَمْحَمْ[2] مِنْهَمْحَمْ: دِمْحَمْ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ: مِنْهَمْحَمْ مَحْمَحْمَ[3]. مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ: مِنْهَمْحَمْ مَحْمَحْمَ[4] مَحْمَحْمَ. دَمْحَمْ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ: مِنْهَمْحَمْ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ: مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ. مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ: مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ مَحْمَحْمَ

هەب يێ كەى دەدن ئەدێ ئەدێ ئەدێ ئەدێ ئەدێ: ئەدێ ئەدێ ئەدێ ئەدێ ئەدێ

משפטים: אשר תשים לפניהם: אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: זבחך ומלאתך לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אותו: ואתה לא תשא שמע עם רשע לא תשת ידך עד רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבתת בשנה השביעית ונטשתה ונשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: ומזבח תעשה לי ועלית עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: זבחך ומלאתך לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אותו: ואתה לא תשא שמע עם רשע לא תשת ידך עד רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבתת בשנה השביעית ונטשתה ונשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: ומזבח תעשה לי ועלית עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם:

בבחינת הרצון שהוא מה שהאדם רוצה בו ומשתוקק אליו
ומבקש אותו בכל לבבו ונפשו: וזה נמצא בכל בעלי חיים
ובאדם יותר מבשאר בעלי חיים: ויש בו ג' כחות
הכח המתאוה והכח הכועס והכח המחשב: הכח המתאוה
הוא הכח שבו מתאוה האדם לכל מה שהוא צריך לו
לקיום גופו ולקיום מינו: כגון המאכל והמשתה והמשגל
והלבוש והדירה והמרכבה והדומה להם: וכח זה נמצא
בכל בעלי חיים ובאדם יותר מבשאר בעלי חיים: והוא
מתחלק לשנים: כי יש בו מה שהוא מתאוה לדברים
הנאותים לו ומה שהוא מתאוה לדברים שאינם נאותים
לו: ומה שהוא מתאוה לדברים הנאותים לו הוא מתחלק
לשנים: כי יש בו מה שהוא מתאוה לדברים הנאותים לו
בהכרח לקיום גופו ומינו: ויש בו מה שהוא מתאוה
לדברים הנאותים לו שאינם בהכרח לקיום גופו ומינו:
ומה שהוא מתאוה לדברים שאינם נאותים לו הוא
מתחלק לשנים: כי יש בו מה שהוא מתאוה לדברים
שאינם נאותים לו בהכרח לקיום גופו ומינו: ויש בו מה
שהוא מתאוה לדברים שאינם נאותים לו שאינם בהכרח
לקיום גופו ומינו: וכח הכועס הוא הכח שבו כועס
האדם על כל מה שמזיק לו בהכרח לקיום גופו ומינו:
ומה שהוא מזיק לו בהכרח לקיום גופו ומינו הוא
מתחלק לשנים: כי יש בו מה שהוא מזיק לו בהכרח
לקיום גופו ומינו: ויש בו מה שהוא מזיק לו שאינו
בהכרח לקיום גופו ומינו: וכח המחשב הוא הכח שבו
יחשוב האדם בכל מה שצריך לו לקיום גופו ומינו:

سلم: إنما كان يقول ذلك تضرعًا وتذللًا لله تعالى: أو
عمر: هذا عبد الله! إنه لم يعرف الله ساعة من نهار.
سلم: أما هو فإنه كان يقول ذلك تواضعًا لله تعالى. ثم
إنه لما رأى أن عمر قد أعجبته نفسه: قال له: يا عمر
اتق الله يا عمر. فإنه من يخشَ الله لا يخف شيئًا. ومن
يتق الله فليس يحتاج أن يخاف أحدًا. ومن يطع الله
فليس يحتاج أن يعصي أحدًا. ومن يحب الله فليس
يحتاج أن يبغض أحدًا. ومن يعرف الله فليس يحتاج
أن يحب أحدًا سوى الله تعالى. ثم إنه قال: يا عمر
إن الله تعالى قد أعطى كل إنسان من الدنيا ما يكفيه
ويقنعه. فمن أراد أن يأخذ فوق ذلك فإنما يأخذ
الحرص والطمع. ثم إن عمر قال: يا سلم إن الله
تعالى قد أعطى كل إنسان من الدنيا ما يكفيه ويقنعه.
فمن أراد أن يأخذ فوق ذلك فإنما يأخذ الحرص
والطمع. ثم إن عمر قال: يا سلم إن الله تعالى قد
أعطى كل إنسان من الدنيا ما يكفيه ويقنعه. فمن
أراد أن يأخذ فوق ذلك فإنما يأخذ الحرص والطمع.

(1) [زيادة: رضي الله عنه.] (2) [ذهب.]

وكذا: من نوى ليلة الثلاثين من رمضان أنه يصوم غدا عن رمضان إن كان من رمضان وإن لم يكن فعن واجب آخر عليه لم يصح صومه عن رمضان ولا عن غيره. وكذا: من نوى ليلة الثلاثين من شعبان أنه يصوم غدا عن رمضان إن كان من رمضان وإن لم يكن فعن واجب آخر عليه لم يصح صومه عن رمضان ولا عن غيره.

فَلَا يَجُوزُ. وَالْمَعْمُولُ بِهِ: أَنَّهُ يَسْرِي إِلَى مَا يَتَوَلَّدُ مِنْهُ: كَمَا لَوْ
حَفَرَ بِئْرًا فِي مِلْكِهِ: فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ فَمَاتَ، فَإِنَّ الْحَافِرَ يَضْمَنُ
الدِّيَةَ. وَلَوْ حَفَرَ بِئْرًا فِي مِلْكِ غَيْرِهِ: فَعَلَيْهِ الضَّمَانُ. وَلَوْ حَفَرَ
بِئْرًا فِي الطَّرِيقِ: فَعَلَيْهِ الضَّمَانُ. وَلَوْ حَفَرَ بِئْرًا فِي مِلْكِ غَيْرِهِ
بِإِذْنِهِ: فَلَا ضَمَانَ عَلَيْهِ. وَلَوْ حَفَرَ بِئْرًا فِي مِلْكِ غَيْرِهِ بِإِذْنِهِ
لِيَسْكُنَهَا: فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ فَمَاتَ، فَإِنَّ الضَّمَانَ عَلَى الْحَافِرِ.
وَلَوْ حَفَرَ بِئْرًا فِي مِلْكِ غَيْرِهِ بِإِذْنِهِ لِيَسْتَقِيَ مِنْهَا الْمَاءَ: فَوَقَعَ
فِيهَا إِنْسَانٌ فَمَاتَ، فَإِنَّ الضَّمَانَ عَلَى الْحَافِرِ. وَلَوْ حَفَرَ بِئْرًا فِي
مِلْكِ غَيْرِهِ بِإِذْنِهِ لِيَسْتَقِيَ مِنْهَا الْمَاءَ: فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ فَمَاتَ،
فَإِنَّ الضَّمَانَ عَلَى الْحَافِرِ. وَلَوْ حَفَرَ بِئْرًا فِي مِلْكِ غَيْرِهِ بِإِذْنِهِ
لِيَسْتَقِيَ مِنْهَا الْمَاءَ: فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ فَمَاتَ، فَإِنَّ الضَّمَانَ عَلَى
الْحَافِرِ. وَلَوْ حَفَرَ بِئْرًا فِي مِلْكِ غَيْرِهِ بِإِذْنِهِ لِيَسْتَقِيَ مِنْهَا الْمَاءَ:
فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ فَمَاتَ، فَإِنَّ الضَّمَانَ عَلَى الْحَافِرِ. وَلَوْ حَفَرَ
بِئْرًا فِي مِلْكِ غَيْرِهِ بِإِذْنِهِ لِيَسْتَقِيَ مِنْهَا الْمَاءَ: فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ
فَمَاتَ، فَإِنَّ الضَّمَانَ عَلَى الْحَافِرِ. وَلَوْ حَفَرَ بِئْرًا فِي مِلْكِ غَيْرِهِ
بِإِذْنِهِ لِيَسْتَقِيَ مِنْهَا الْمَاءَ: فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ فَمَاتَ، فَإِنَّ الضَّمَانَ
عَلَى الْحَافِرِ. وَلَوْ حَفَرَ بِئْرًا فِي مِلْكِ غَيْرِهِ بِإِذْنِهِ لِيَسْتَقِيَ مِنْهَا
الْمَاءَ: فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ فَمَاتَ، فَإِنَّ الضَّمَانَ عَلَى الْحَافِرِ.

(١) ١٥٥٥.

שנאמר: ויהי מלכנו אחד לכולנו. ואין: אחד אלא
זה: שהוא מלך מלכי המלכים הקב"ה. שנאמר:
כי לה' המלוכה ומושל בגוים. ואומר: והיה ה'
למלך על כל הארץ: ביום ההוא יהיה ה' אחד
וגו' שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: ואומר
אני ראשון ואני אחרון: ואין אלהים זולתי:
ואומר: ואתה הראית לדעת כי ה' הוא האלהים.
אין לך אומה בעולם שהקב"ה מתגלה עליה
ומצילה ומושיעה ומפרנסת ומרחמת עליה
ומקיימת לה הבטחתו שהבטיח לה בדברי
הנביאים אלא ישראל: שנאמר: מי כמוך בעם
ישראל גוי אחד בארץ: ואומר: ומי כעמך
ישראל גוי אחד בארץ: ואומר: ואת עמך
ישראל עשית לך לעם עד עולם. ואתה ה'
נהיית להם לאלהים: ואומר: ואתן את נתיבותי
בתוכם ואת משפטי תלמדו אותם: ואומר:
ואתן את משפטי לפניהם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם: ואומר: ואתן את תורתי
בקרבם: ואומר: ואתן את משפטי ואת תורתי
תשמרו ועשיתם אותם: ואומר: ואתן את
משפטי ואת תורתי תשמרו ועשיתם אותם:
ואומר: ואתן את תורתי ואת משפטי: ואומר:
ואתן את משפטי ואת תורתי: ואומר: ואתן
את משפטי ואת תורתי: ואומר: ואתן את
משפטי ואת תורתי: ואומר: ואתן את משפטי
ואת תורתי: ואומר: ואתן את משפטי ואת
תורתי: ואומר: ואתן את משפטי ואת תורתי:
ואומר: ואתן את משפטי ואת תורת

בשר ודם, שהוא מלא תאוות ומחשבות רעות מנעוריו, ואין לו שום
מושג בדברים רוחניים, ואיך יוכל להבין ולהשיג ענין הנבואה, שהוא
למעלה מהשגת כל בשר ודם? אלא ודאי שהנביא מקבל הנבואה
בכח הדמיון, שהוא כח מיוחד בנפש האדם, ומצוי בכל בני אדם,
ומשתמש בו בעת שהנפש מתעוררת לקבל השפעה מלמעלה, בין
בנבואה בין בחכמה. ואין הכח הזה מיוחד לנביאים בלבד, אלא
שהנביאים משתמשים בו בשלמות יותר מכל שאר בני אדם, ולכן
נקראים נביאים. ואין הכח הזה מיוחד לבני אדם בלבד, אלא
שגם בעלי חיים משתמשים בו, כמו שנראה בחלומות שלהם.
ומכל זה נתבאר, שהנבואה אינה מיוחדת לאדם הראשון בלבד,
אלא היא מצויה בכל בני אדם, ומיוחדת לנביאים יותר מכל שאר
בני אדם, ומיוחדת לנביאי ישראל יותר מכל שאר נביאי האומות.
ומכל זה נתבאר, שהנבואה אינה מיוחדת לאדם הראשון בלבד,
אלא היא מצויה בכל בני אדם, ומיוחדת לנביאים יותר מכל שאר
בני אדם, ומיוחדת לנביאי ישראל יותר מכל שאר נביאי האומות.

לכאן נדרכו: ומשמשו בחצר עזרת נשים: ושם נשכנו
בלשכת בני (א)חשמונאי אם לא בימי חשמונאי
בימי מי: אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:
אף בימי חשמונאי: ומה נשכנו בלשכת בני חשמונאי
שהיתה מפולשת לחוץ: אמר רבי יוחנן משום רבי
שמעון בן יהוצדק: אף מפולשת לחוץ: ומה היתה
לשכת בני חשמונאי מפולשת לחוץ: שלא יהו ישראל
מצטופפין ובאין בעזרת נשים: ומה היו עושין בה:
מי שהיה רוצה לישא אשה היה מעמיד שם בנו
ומי שהיה רוצה לישא בת היה מעמיד שם בתו:
ומי שהיה רוצה לישא אשה היה מעמיד שם בנו
ומי שהיה רוצה לישא בת היה מעמיד שם בתו:
שמא יראו זה את זה ויבואו לידי קלות ראש:
ומה היו עושין בה: מי שהיה רוצה לישא אשה
היה מעמיד שם בנו ומי שהיה רוצה לישא בת
היה מעמיד שם בתו: שמא יראו זה את זה ויבואו
לידי קלות ראש: ומה היו עושין בה: מי שהיה
רוצה לישא אשה היה מעמיד שם בנו ומי שהיה
רוצה לישא בת היה מעמיד שם בתו: שמא יראו
זה את זה ויבואו לידי קלות ראש: ומה היו עושין
בה: מי שהיה רוצה לישא אשה היה מעמיד שם
בנו ומי שהיה רוצה לישא בת היה מעמיד שם
בתו: שמא יראו זה את זה ויבואו לידי קלות ראש:

(א) [חשמונאי].

ཆོས་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྩ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ལས་བྱུང་བ་ཡིན་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད

مِنْكُمْ إِنَّهُ فِي دِيْنِهِ: مِنْجِدَهُ إِنَّهُ حَسِيكُمْ. مِنْكُمْ
دِهْمِ حَدِيثَهُ مَكَ هَكَدَ حَسِيكُمْ: يَتِهِ بَكْمِ
كُمْ دَعِيقَهُ هَدِيَّهُ مَجْدَقِهُ بَكِيَّهُ إِنَّهُ مِنْ
كَكْمَ. جَمِ دِي مَكِيَّ مَكْمَكَهُ هَدَّ دَعِيَّهُ مَجْمَهُ كَكَ
هَدَهِيَّهُ دَمَعِيَّهُ: إِنَّهُ دِيَّهُ سَبِيَّهُ دَكَ دَسِيَّهُ دَدَّهُ
دِهِمَّكَ: كَكِ هَكَجَهُ هَمِيَّهُ مَكِيَّ جَمَّهُ هَكِيَّهُ: كَجَيَّهُ
مِيَّهُ: هَعِيَّهُ هَجِيَّهُ مَمَّهُ: هَجِيَّهُ كَكَمَّهُ هَمَّهُ كَ وَهَدَّهُ:
كَمَّ هَكِيعَيَّمَ مَكَجِيَّمَ: [مَهَجِيَّهُ إِنَّهُ دَّمَّهُ
هَكِيَّهُ مَهَجَهُ حَكَمَّ دَيَّهُ] مَعَهُ دَجَّهُ كِيَّهُ: إِنَّهُ
كَجَيَّهُ دَكَّهُ دِيَّهُ دَيُدَّهُ مَدَّهُ هَمَّهُ: مَكَ مَدَّهُ
دَّهُكَ: دَجَكَكَ هَجِدَّهُ كَ كَوَّهُ دِيَّهُ دَجَّهَهَهُ دَهَجَمَّهُ.
مِ دَّهُ كَهُ دَيَّهَجَّهُ دَمَّ: إِنَّهُ دَجَّهُ: دَجَكَ هَعِيَّهُ
هَجَكَ هَمَّهَيَّهُ: كَكَّهُ هَكَجَهُ هَمَّمَ إِنَّهُ هَكَهَمَّهُ
مَهَجَهُ هَقَّهُ: مَهَجَهُ دَمَّ هَدَوَكَ مَهَيَّكَّهُ مَهَهَجَهُ:
مَهَجَهُ إِنَّهُ دَهَجَهُ مَكَمَّهُ هَكَمَّهُ. مَهَجَهُ دَكَمَّمَ
هَهَجَهُ: دَكَ نَهَّهُ هَيَّكَ دَمَّ كَمَّهُ هَ مَيَّهُ: إِنَّهُ
دَّهَجَهُ دَجَكَهُ هَكِيَّهُ مَهَّهُ كَهَّهُ. مِ دَهَيَّهُ دِي
دَّهُ دَمَكَّهُ إِنَّهُ هَجَهُ مَهَّهُ: مَكَهُ دَهَجَهَهُ مَهَدَهُ
كَمَّ: إِنَّهُ دَهَيَّكَ هَهَدَهُ جَكَمَّهُ: هَكَهُ دَهَيَّهُ كَ
دَكَمَّ: مَهَيَّكَّهُ دَمَّهُ هَجَهَهُ هَكَهَّهُ: إِنَّهُ دَهَيَّهُ
هَدَهَّهُ: مَهَ هَدَهَّهُ كَهَّهَّهُ دَّهَ هَسَيَّهُ كَمَّهُ.
مَكَ هَهَدَهُ دَجَّهُ مَيَّهُ دَّكَ: دَكَهُ هَكَهُ

ויהי בשמוע יהושע את קול העם ברעו תרועה ויאמר אל משה מלחמה בקרב המחנה: ויאמר משה לא קול עונות גבורה ולא קול עונות חלושה קול עונות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות ויחר אף משה וישלך מידיו את הלחות וישבר אותם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו ויצרף באש ויטחן עד דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדוני כי אתה ידעת את העם כי בקרב רעים הם: ויאמרו אלי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואומר להם מי זהב התפרקו ויתנו לי ואשליכהו באש ויצא העגל הזה: ויקח משה את הלחות וישבר אותם תחת ההר ויכתוב עליהם את עשרת הדברות אשר כתב ה' בהר סיני ביום מתן תורה: ויהי כאשר ירד משה מן ההר וירא את העם כי פרוע הוא כי פרעו כל שער ראשם ויתנו את עצמם לשחוק בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויקרא בקול גדול ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר ה' אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפלו מן העם ביום ההוא כשלשת אלפים איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף ה' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

שמלכה בזה לך: ובקש ממנו שיבקש רחמים עליך: ואם
אמר לה אין: אמרה לו אם כן מה לי לעשות: אמר לה
אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמרה לו אם כן
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו
אין לי מה לעשות: אמר לה אם כן מה לי לעשות:
אמרה לו אם יבקש ממנו שיבקש רחמים עלי: אמר לה
אין לי מה לעשות: מיד נכנסה אצל בעלה ואמרה לו

ואם מן השה: אם שה הוא מן הכבשים או מן העזים: תמים יהיה זכר: שלם יהיה בלי מום: בן שנה יהיה: בן שנתו יהיה: תקחו: מן הכבשים או מן העזים: ושמרתם אתו: מכל מום: עד ארבעה עשר יום לחדש הזה: עד יום ארבעה עשר יום לחדש הזה: ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל: כל אחד ואחד מישראל: בין הערבים: בין השמשות: ולקחו מן הדם: מן דם הפסח: ונתנו על שתי המזוזות: שני קנים: ועל המשקוף: קנה שלישי: על הבתים: בתי דיורם: אשר יאכלו אתו בהם: בבתים: בשר הפסח: בלילה הזה: בלילה הראשון: צלי אש: צלי על האש: ומצות: לחם שלא חמץ: על מרורים: עשבים חריפים: יאכלהו: את הפסח: אל תאכלו ממנו: מן הפסח: נא: שלא נצלה: ובשל מבושל: מים: במים: כי אם צלי אש: אלא צלי על האש: ראשו: של שה: על כרעיו: על שוקיו: ועל קרבו: על מעיו: ולא תשברו: את עצם הפסח: עד בקר: עד אור הבקר: ושרף באש: את הנותר: ממנו: ממה שלא נאכל: עד בקר: עד אור הבקר: ואת מקבצי עצמותיו: שלא נאכלו: תשרפו באש: ככה תאכלו אתו: את הפסח: חלציכם: מתניכם: חגורים: אזורים: נעלכם: מנעלים: ברגליכם: ומקלכם: ביד: ואכלתם אתו: את הפסח: בחפזון: במהירות: פסח הוא: הפסח הזה: ליהוה: לשם יהוה: ועברתי בארץ מצרים: בלילה הזה: והכיתי כל בכור: בן בכור: בארץ מצרים: מאדם ועד בהמה: ובכל אלהי מצרים: בכל עבודת כוכבים ומזלות שלהם: אעשה שפטים: נקמות: אני יהוה: אני הוא לבדי: והיה הדם: דם הפסח: לכם: לטובתכם: לאות: לסימן: על הבתים: בתי דיורכם: אשר אתם שם: בבתים: ראיתי את הדם: את דם הפסח: ופסחתי: ואעבור: עליכם: ולא יהיה בכם נגף: מכה: למשחית: לאבדון: בהכותי: בעת שאכה: בארץ מצרים: ויהי היום הזה: יום ארבעה עשר לחדש הזה: והיה לכם: לדורות: לזכרון: וחגתם אתו: את היום הזה: חג: יום טוב: ליהוה: לשם יהוה: לדרתיכם: לדורותיכם: חקת עולם: חוק לעולם: תחגהו: את היום הזה: חג: יום טוב: שבעת ימים: ימי הפסח: תאכלו מצות: לחם שלא חמץ: אך ביום הראשון: של חג הפסח: תשבתו שאור: חמץ: מבתיכם: בתי דיורכם: כי כל אוכל חמץ: בכל ימי הפסח: ונכרתה הנפש ההוא: אותו האדם: מישראל: מן העדה: מן הקהל: מגר: מן הנכרי: ומאזרח הארץ: מן הנולד בארץ: כל מלאכה: מלאכת עבודה: לא יעשה בהם: בימים הללו: אך אשר יאכל לכל נפש: לכל אדם: הוא לבדו יעשה לכם: מותר לכם לעשות: ושמרתם את מצות: את החג: כי בעצם היום הזה: ביום הראשון: הוצאתי את צבאותיכם: את בני ישראל: מארץ מצרים: ושמרתם את היום הזה: את החג: לדרתיכם: לדורותיכם: חקת עולם: חוק לעולם: בחדש הראשון: של השנה: בארבעה עשר יום לחדש: בערב: בין השמשות: תאכלו מצות: לחם שלא חמץ: עד יום האחד ועשרים לחדש: עד ליל עשרים ואחד לחדש: בערב: בין השמשות: שבעת ימים: ימי הפסח: לא ימצא שאור: חמץ: בבתיכם: בתי דיורכם: כי כל אוכל מחמצת: כל דבר שנתחמץ: ונכרתה הנפש ההוא: אותו האדם: מעדת ישראל: מן הקהל: בגר: מן הנכרי: ובאזרח הארץ: מן הנולד בארץ: כל מחמצת: כל דבר שנתחמץ: בכל מושבתיכם: בכל מקום שתדורו: תאכלו מצות: לחם שלא חמץ: ויקרא משה לכל זקני ישראל: לשבעים זקנים: ויאמר אליהם: משה: משכו: משכו את ידיכם: מן הצאן: מן הכבשים או מן העזים: ושחטו: את הפסח: לכם: לטובתכם: לבתיכם: בתי דיורכם: ולקחתם אגדת אזוב: ענף אזוב: וטבלתם: בדם: אשר בסף: בכלי שיש בו דם: והגעתם: ונגעתם: אל המשקוף: ומן הדם: דם הפסח: אשר בסף: בכלי שיש בו דם: ואתם: אל פתח הבית: בתי דיורכם: לא תצאו איש מפתח ביתו: בתי דיורכם: עד בקר: עד אור הבקר: ועבר יהוה: בלילה הזה: לנגף את מצרים: להכות את מצרים: וראה את הדם: את דם הפסח: על המשקוף: ועל שתי המזוזות: שני קנים: ופסח יהוה: ויעבור: על הפתח: ולא יתן: יהוה: המשחית: לבא אל בתיכם: בתי דיורכם: לנגף: להכות: ושמרתם את הדבר הזה: את מצות החג: לחק לך ולבניך עד עולם: חוק לעולם: והיה כי תבאו אל הארץ: לאחר שתכנסו לארץ: אשר יתן יהוה לכם: לטובתכם: כאשר דבר: כאשר הבטיח: ושמרתם את העבדה הזאת: את עבודת הפסח: והיה כי יאמרו אליכם בניכם: הקטנים: מחר: לאחר זמן: מה העבדה הזאת לכם: מה עבודת הפסח לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה: לשם יהוה: אשר פסח על בתי בני ישראל: בתי דיורם: בעברו את מצרים: בלילה הזה: ואת בתינו הציל: מן המשחית: ויקד העם: מרוב שמחה: וישתחוו: לפני יהוה: ויודו לו: ויהללו: ויעבדו: וילכו בני ישראל: מן המקום ההוא: ויעשו כאשר צוה יהוה: את משה ואהרן: כן עשו: ויהי בעצם היום הזה: יום ארבעה עשר לחדש הזה: הוציא יהוה: את בני ישראל: מארץ מצרים: על צבאותם: על מחנותם: ויהי: בלילה הזה: בחצי הלילה: ויהוה: הכה כל בכור: בן בכור: בארץ מצרים: מבכור פרעה: מבן פרעה: הישב על כסא מלכותו: עד בכור השבי: עד בן השבי: אשר בבית הסהר: בבית האסורים: ובכור כל בהמה: ובכל אלהי מצרים: בכל עבודת כוכבים ומזלות שלהם: ויקם פרעה: ויקומו כל עבדיו: ויקומו כל מצרים: בלילה הזה: ותהי צעקה גדולה במצרים: כי אין בית אשר אין שם מת: בכור: בן בכור: בכל בתי מצרים: ויקרא: פרעה למשה ולאהרן: בלילה הזה: ויאמר: להם: קומו: צאו מתוך עמי: מארצי: גם אתם: גם בני ישראל: גם כל אחד ואחד מישראל: וגם אתם: גם כל אחד ואחד מישראל: לכו עבדו את יהוה: לשם יהוה: כדברכם: כאשר דברתם: גם את צאנכם: גם את בקרכם: קחו: לכו: כאשר דברתם: וברכתם גם אתי: בעבור שאתם מבקשים ממני ברכה: ותחזקו: מצרים: על העם: על בני ישראל: לשלחם: מן הארץ: כי אמרו: מצרים: כל המתים: כל בכורי מצרים: אנחנו מתים: אנחנו כולנו מתים: ויקח העם: בני ישראל: את בצקו: את העיסה שלהם: טרם יחמץ: קודם שנתחמץ: משארתם: מן השאור שלהם: צרורת: כרוכות: בשמלתם: בבגדיהם: על שכמם: על כתפם: ובני ישראל עשו: בלילה הזה: כדבר משה: כאשר אמר להם: וישאלו: בני ישראל: ממצרים: מן המצרים: כלי כסף: כלי עשוי כסף: וכלי זהב: כלי עשוי זהב: ושמלות: בגדים: ויהוה נתן את חן העם: את מצרים: בעיני מצרים: בעיני העם: ויהוה: נתן להם: לבני ישראל: שאלה: רשות: ויניחום: ויתנו להם: ויאצלו: ויפשטו: את מצרים: מן הכלים והבגדים: ויסעו בני ישראל: מרעמסס: מן העיר רעמסס: סכתה: לעבר סכות: כשש מאות אלף: רגלי: מבני ישראל: הגברים: בלבד: מלבד הטף: הקטנים: והנשים: וגם ערב רב: אנשים מכל האומות: עלה אתם: עמהם: וצאן: וגם בקר: מקנה כבד: מאד: מאד: ויאפו: בני ישראל: את הבצק: את העיסה: אשר הוציאו ממצרים: עוגות מצות: לחם שלא חמץ: כי לא חמץ: הבצק: כי גרשו: המצרים: אותם: בני ישראל: ולא יכלו: בני ישראל: להתמהמה: לאחר זמן: וגם צדה: מזון: לא עשו: בני ישראל: לעצמם: ומושב: בני ישראל: אשר ישבו: בארץ מצרים: שלשים שנה: ושנה: ארבע מאות שנה: ויהי: בעצם היום הזה: יום ארבעה עשר לחדש הזה: יצאו: בני ישראל: מארץ מצרים: לצבאותם: לכל מחנותם: ליל שמרים: הוא: הלילה הזה: ליהוה: לשם יהוה: הוצאתם: הוציאם: מארץ מצרים: הוא הלילה הזה: ליהוה: לשם יהוה: שמרים: שמור: לכל בני ישראל: לדורותם: לדורותיהם: ויאמר יהוה: אל משה ואהרן: זאת חקת הפסח: זאת מצות הפסח: כל בן נכר: כל עובד כוכבים ומזלות: לא יאכל בו: בפסח: וכל עבד איש: כל עבד שקנה אדם: מכספת: בכסף: ומל אתו: את העבד: אז יאכל בו: בפסח: תושב: גר: ושכיר: פועל: לא יאכל בו: בפסח: בחבר אחד: בבית אחד: יאכל: הפסח: לא תוציא מן הבית: מבתי דיורכם: מן הבשר: בחוץ: אל מחוץ לבתיכם: ועצם: מן הפסח: לא תשברו בו: בפסח: כל עדת ישראל: כל אחד ואחד מישראל: יעשו אתו: את הפסח: וכי יגור אתך: ואם יבוא אצלך: גר: מן הנכרי: ועשה פסח: ליהוה: לשם יהוה: המול לו: לגר: כל זכר: ואז: אחר כך: יקרב לעשתו: לעשות אתו: את הפסח: והיה כאזרח הארץ: כאחד מן הנולד בארץ: וכל ערל: שלא נמול: לא יאכל בו: בפסח: תורה אחת: דין אחד: יהיה לאזרח: לנולד בארץ: ולגר: הבא מן הנכרי: הגר בתוככם: בתוככם: ויעשו כל בני ישראל: כאשר צוה יהוה: את משה ואהרן: כן עשו: ויהי בעצם היום הזה: יום ארבעה עשר לחדש הזה: הוציא יהוה: את בני ישראל: מארץ מצרים: על צבאותם: על מחנותם: ויאמר יהוה: אל משה: לאמר: קדש לי: הקדש לשמי: כל בכור: בן בכור: פטר כל רחם: ראשון לאמו: בבני ישראל: בבתי דיורם: באדם ובבהמה: לי הוא: שלי הוא: ויאמר משה: אל העם: זכור: זכרו: את היום הזה: יום ארבעה עשר לחדש הזה: אשר יצאתם: הוציאכם: ממצרים: מבית עבדים: כי: בעבור: בחזק יד: בכח גדול: הוציא יהוה: אתכם: מזה: מן המקום הזה: ולא יאכל: חמץ: בפסח: היום: יום ארבעה עשר לחדש הזה: אתם: יוצאים: בחדש האביב: בחדש הראשון: של השנה: והיה כי יביאך יהוה: לטובתך: אל ארץ הכנעני: ארץ כנען: והחתי: ארץ החתים: והאמרי: ארץ האמרים: והחוי: ארץ החוים: והיבוסי: ארץ היבוסים: אשר נשבע לאבתיך: אשר הבטיח לאבותיך: לתת לך: לטובתך: ארץ זבת חלב ודבש: ארץ שיש בה חלב ודבש: ועבדת: את העבדה הזאת: את עבודת הפסח: בחדש הזה: בחדש הראשון: של השנה: שבעת ימים: ימי הפסח: תאכל מצות: לחם שלא חמץ: וביום: השביעי: ביום הראשון: של חג הפסח: חג: יום טוב: ליהוה: לשם יהוה: מצות: לחם שלא חמץ: יאכל: את שבעת הימים: ימי הפסח: ולא יראה לך חמץ: מחמצת: כל דבר שנתחמץ: ולא יראה לך שאור: חמץ: בכל גבלך: בכל מקום שתדורו: ביום: הראשון: של חג הפסח: והגדת לבנך: הקטן: ביום: הראשון: של חג הפסח: לאמר: בעבור זה: בעבור מה שעשה יהוה לי: לטובתי: בצאתי ממצרים: מבית עבדים: והיה לך: לטובתך: לאות: לסימן: על ידך: על יד שמאל: ולזכרון: ולתזכורת: בין עיניך: בין שתי עיניך: למען: בעבור: תהיה תורת יהוה: תורה שנתן יהוה: בפיך: בפי משה: כי ביד חזקה: בכח גדול: הוציאך יהוה: ממצרים: מבית עבדים: ושמרת את החק הזה: את חוק הפסח: למועדה: בזמנה: מימים ימימה: מיום ליום: ויהי כי יביאך יהוה: לטובתך: אל ארץ הכנעני: ארץ כנען: כאשר נשבע לך ולאבתיך: כאשר הבטיח לך ולאבותיך: ונתנה לך: לטובתך: והעברת כל פטר רחם: כל בכור: ליהוה: לשם יהוה: וכל פטר שגר בהמה: כל בכור שיולד בהמה: אשר יהיה לך: לטובתך: הזכרים: בכורות: ליהוה: לשם יהוה: וכל פטר חמר: כל בכור חמור: תפדה: בכבש: או בעז: תחת הבכור: ואם לא תפדה: את הבכור: וערפתו: תשבר את עורפו: וכל בכור אדם: כל בכור שיולד אדם: בבניך: בבתי דיורך: תפדה: בכסף: והיה כי ישאלך בנך: הקטן: מחר: לאחר זמן: לאמר: מה זאת: מה ענין זה: ואמרת אליו: בחזק יד: בכח גדול: הוציאנו יהוה: ממצרים: מבית עבדים: ויהי כי הקשה פרעה: בלבו: לשלחנו: ויהרג יהוה: את כל בכור: בן בכור: בארץ מצרים: מבכור אדם: מבן פרעה: הישב על כסא מלכותו: עד בכור בהמה: ובכל אלהי מצרים: בכל עבודת כוכבים ומזלות שלהם: על כן: בעבור זה: אני זובח ליהוה: לשם יהוה: כל פטר רחם: כל בכור: הזכרים: בכורות: ליהוה: לשם יהוה: וכל בכור בני: כל בכור שיולד לי: אפדה: בכבש: או בעז: תחת הבכור: והיה לאות: לסימן: על ידך: על יד שמאל: ולטוטפת: ולתזכורת: בין עיניך: בין שתי עיניך: כי בחזק יד: בכח גדול: הוציאנו יהוה: ממצרים: מבית עבדים: ויהי בשלח פרעה: את העם: מן הארץ: ולא נחם: לא הרהר אחר מעשיו: אלהים: הוא יהוה: דרך ארץ פלשתים: הדרך הקרוב: כי קרוב הוא: כי אמר אלהים: יהוה: פן ינחם העם: בני ישראל: בראתם: כשיראו: מלחמה: ושבו: ויחזרו: מצרימה: ויסב אלהים: יהוה: את העם: בני ישראל: דרך המדבר: הדרך הארוך: ים סוף: ים קלקלת: וחמשים: מבני ישראל: עלו: ממצרים: מן הארץ: ויקח משה: את עצמות יוסף: עמו: כי השבע השביע: הגיד: את בני ישראל: לאמר: פקד יפקד: יהוה: אתכם: לטובתכם: והעליתם: והוצאתם: את עצמותי: מזה: מן המקום הזה: אתכם: עמכם: ויסעו: מסכות: ויחנו: באתם: בקצה המדבר: ויהוה: הולך: לפניהם: יומם: ביום: בעמוד ענן: לנחתם: להנחותם: הדרך: ולילה: בלילה: בעמוד אש: להאיר להם: ללכת: יומם ולילה: לא: יהוה: ימיש: לא יסיר: את עמוד הענן: יומם: ביום: ואת עמוד האש: בלילה: לא ימיש: לא יסיר: מלפני העם: מלהיות לפניהם: וידבר יהוה: אל משה: לאמר: דבר: אל בני ישראל: ושבו: ויחזרו: ויחנו: לפני פי החירת: לפני פתחי החירות: בין מגדל: ובין הים: נכח: מול: בעל צפון: עבודת כוכבים ומזלות שלהם: נכחו: מולו: תחנו: על הים: ואמר פרעה: לבו: בלבו: לבני ישראל: נבוכים הם: מבולבלים הם: בארץ: סגר עליהם: המדבר: ואחזרתי: ואשיב: את לב פרעה: ורדף: אחריהם: ואכבדה: ואתגבר: בפרעה: ובכל חילו: וידעו מצרים: כי אני יהוה: בהכבדי: בהתגברי: בפרעה: בכל חילו: ויגד: למלך מצרים: כי ברח העם: מן הארץ: ויהפך: ויחזר: לב פרעה: ועבדיו: אל העם: ויאמרו: מה זאת עשינו: מה זה עשינו: כי שלחנו את ישראל: מעבדתנו: מן העבדה שהיו עובדים אותנו: ויאסר: ויחבוש: את רכבו: את מרכבתו: ואת עמו: את חילו: לקח עמו: ויקח: שש מאות רכב בחור: מובחר: וכל רכב מצרים: ושלשים על כלו: ויהוה: חזק: את לב פרעה: ורדף: אחרי בני ישראל: ובני ישראל: יצאים: ביד רמה: בגאוה: ויהי: בעת ההיא: בעת שהגיעו לים: ומצרים: רדפים: אחריהם: ויסע: ויעתק: מלאך האלהים: מלאך יהוה: ויהי: ויבוא: בין: מחנה מצרים: ובין: מחנה ישראל: ויהי: הענן: והחשך: ויהי: הענן: מאיר: את: הלילה: ולא: קרב: זה: אל: זה: כל: הלילה: ויט: ויפשט: משה: את ידו: על הים: ויולך: ויסע: יהוה: את הים: ביד: בכח: עזה: קדים: רוח מזרחית: כל: הלילה: וישם: ויעשה: את הים: לחרבה: ליבשה: ויבקעו: ויתבדלו: המים: ויבאו: בני ישראל: בתוך הים: ביבשה: והמים: להם: חומה: מימינם: ומשמאלם: וירדפו: מצרים: ויבאו: אחריהם: כל: סוס: פרעה: רכבו: ופרשיו: אל: תוך הים: ויהי: בעת ההיא: בעת שהיו מצרים בתוך הים: ויהי: בארבות: בחלונות: המחנה: מצרים: באש: ובענן: ויהם: ויבהל: את: מחנה: מצרים: ויסר: ויעקם: את: אפני: מרכבתו: ויהי: ויהנהגם: בנהגו: בכבדות: ויאמר: מצרים: ויאמרו: מצרים: ויאמרו: נסה: נברחה: מפני ישראל: כי: יהוה: נלחם: לישראל: במצרים: ויאמר: יהוה: אל: משה: נטה: הושט: את: ידך: על: הים: ויבאו: המים: על: מצרים: על: רכבו: ועל: פרשיו: ויט: ויפשט: משה: את: ידו: על: הים: וישב: ויחזר: הים: לאיתנו: לכחו הראשון: ומצרים: נסים: הולכים: לקראתו: ויהוה: נער: את: מצרים: בתוך: הים: ויהי: בעת ההיא: בעת שחזרו המים: ויכסו: המים: את: הרכב: ואת: הפרשים: לכל: חיל: פרעה: הבא: אחריהם: בים: לא: נשאר: בהם: אפילו: אחד: ובני ישראל: הלכו: ביבשה: בתוך: הים: והמים: להם: חומה: מימינם: ומשמאלם: ויושע: יהוה: ביום ההוא: בעת ההיא: את: ישראל: מיד: מצרים: וירא: ישראל: את: מצרים: מת: הרוגים: על: שפת: הים: ויראו: בני ישראל: את: היד: הגדולה: אשר: עשה: יהוה: במצרים: ויראו: העם: את: יהוה: ויאמינו: ביהוה: ובמשה: עבדו: ויאמינו בו: ובנבואתו: אז: בעת ההיא: ישיר: שר: משה: ובני ישראל: את: השירה: הזאת: ליהוה: לשם יהוה: ויאמרו: לאמר: אשירה: אשורר: ליהוה: כי: גאה: נתגאה: גאה: נתגאה: סוס: ורכבו: רמה: בים: עזי: עזתי: וזמרת: שירתי: יה: יהוה: ויהי: לי: לישועה: זה: אלי: ואנוהו: אבנה לו בית תפלה: אלהי: אבי: ואנוהו: ארוממנו: יהוה: איש: מלחמה: יהוה: שמו: מרכבות: פרעה: וחילו: יריה: בים: ומבחר: שלשיו: טבעו: בים סוף: תהמת: מים עמוקים: יכסיומו: כסו אותם: ירדו: בעמקים: כמו: כמו: אבן: תרד: תשקע: ימינך: יהוה: נאדרי: נאדרת: בכח: ימינך: יהוה: תרעץ: אויב: ובכב: גאונך: תהרס: קמיך: תשלח: חרנך: יאכלמו: כקש: וברוח: אפיך: נערמו: נצברו: מים: נזלו: כמו: נד: נוזלים: קפאו: נהרות: תהמת: בלב: ים: אמר: אויב: ארדף: אשיג: אחלק: שלל: תמלאמו: נפשי: ארק: חרבי: תורישמו: ידי: נשפת: רוחך: כסמו: ים: צללו: כעופרת: במים: אדירים: מי: כמכה: באלים: יהוה: מי: כמוך: נאדר: בקדש: נורא: תהלת: עשה: פלא: נטית: ימינך: תבלעמו: ארץ: נחית: בחסדך: עם: זו: גאלת: נהלת: בעזך: אל: נוה: קדשך: שמעו: עמים: ירגזון: חיל: אחז: יושבי: פלשת: אז: נבהלו: אלופי: אדום: אילי: מואב: יאחזמו: רעד: נמגו: כל: יושבי: כנען: תפל: עליהם: אימתה: ופחד: בגדל: זרועך: ידמו: כאבן: עד: יעבר: עמך: יהוה: עד: יעבר: עם: זו: קנית: תבאמו: ותטעמו: בהר: נחלתך: מכון: לשבתך: פעלת: יהוה: מקדש: אדני: כוננו: ידיך: יהוה: ימלך: לעולם: ועד: כי: בא: סוס: פרעה: ברכבו: ובפרשיו: בים: ויהוה: השיב: עליהם: את: מי: הים: ובני ישראל: הלכו: ביבשה: בתוך: הים: ותקח: מרים: הנביאה: אחות: אהרן: את: התף: בידה: ותצאן: כל: הנשים: אחריה: בתפים: ובמחלת: בכלי נגון: ותען: מרים: לנשים: שירו: שורו: ליהוה: לשם יהוה: כי: גאה: נתגאה: גאה: נתגאה: סוס: ורכבו: רמה: בים: ויסע: משה: את: ישראל: מים סוף: ים קלקלת: ויצאו: אל: מדבר: שור: ויחנו: ויבאו: במדבר: שור: וילכו: שלשת: ימים: בדרך: ולא: מצאו: מים: ויבאו: מרתה: ולא: יכלו: לשתת: מים: ממרה: כי: מרים: הם: על כן: קרא: נתן: שם: לה: מרה: ויקרא: העם: ויאמרו: מה: נשתה: מה: נאכל: ויצעק: משה: אל: יהוה: ויורהו: יהוה: עץ: ויטל: ויזרק: אל: המים: ויתקו: ויהפכו: המים: ויהי: שם: לו: ולישראל: לחק: ולמשפט: ושם: נסהו: בנסיון: ויאמר: אם: שמוע: תשמע: לקול: יהוה: אלהיך: והישר: בעיניו: תעשה: והאזנת: לשמע: למצותיו: ושמרת: את: כל: חקיו: כל: הדברים: אשר: אשים: אשר: אני: שם: עליך: כמשפט: כדין: כל: המצות: כל: הדברים: אשר: אני: מצוך: כל: הימים: כל: ימי: חייך: כל: כל: המחלה: המכה: אשר: שמתי: במצרים: לא: אשים: עליך: כי: אני: יהוה: רופאך: ויבאו: אילמה: ושם: שנים עשר: עינות: מים: ושבעים: תמרים: ויחנו: שם: על: המים: ויסעו: מאילם: ויבאו: כל: עדת: בני ישראל: אל: מדבר: סין: אשר: בין: אילם: ובין: סיני: בחמשה עשר: יום: לחדש: השני: לצאתם: מארץ: מצרים: ויתלונן: כל: עדת: בני ישראל: על: משה: ועל: אהרן: במדבר: ויאמרו: אליהם: בני ישראל: מי: יתן: מות: היינו: ביד: יהוה: בארץ: מצרים: בשבתנו: על: סיר: הבשר: בעת שהיינו יושבים: באכלנו: לחם: בשבע: כי: הוצאתם: אתנו: אל: המדבר: הזה: להמית: את: כל: הקהל: הזה: ברעב: ויאמר: יהוה: אל: משה: הנני: מרעיף: מוריד: לכם: לטובתכם: לחם: מן: השמים: ויצא: העם: ולקטו: דבר: יום: ביומו: למען: בעבור: אנסנו: אבחנם: הילך: בתורתי: אם: לא: ויהי: ביום: הששי: והכינו: את: אשר: יביאו: והיה: משנה: על: אשר: ילקטו: יום: יום: ויאמר: משה: אל: אהרן: אמר: אל: כל: עדת: בני ישראל: קרבו: לפני: יהוה: כי: נשמע: את: תלונתיכם: ויהי: בדבר: אהרן: אל: כל: עדת: בני ישראל: ויפנו: אל: המדבר: והנה: כבוד: יהוה: נראה: בענן: ויאמר: יהוה: אל: משה: לאמר: שמעתי: את: תלונת: בני ישראל: דבר: אליהם: לאמר: בין: הערבים: תאכלו: בשר: ובבקר: תשבעו: לחם: וידעתם: כי: אני: יהוה: אלהיכם: ויהי: בערב: ותעל: השליו: ותכס: את: המחנה: ובבקר: היתה: שכבת: טל: סביב: למחנה: ותעל: שכבת: הטל: והנה: על: פני: המדבר: דק: מחוספס: כמו: כפור: דק: על: הארץ: ויראו: בני ישראל: ויאמרו: איש: אל: אחיו: מן: הוא: כי: לא: ידעו: מה: הוא: ויאמר: משה: אלהם: הוא: הלחם: אשר: נתן: יהוה: לכם: לאכלה: זה: הדבר: אשר: צוה: יהוה: לקטו: ממנו: איש: לפי: אכלו: כפי: אכילתו: עמר: מדה: לגלגלת: מספר: לנפשת: איש: לפי: אשר: הוא: באהלו: תקחו: ויעשו: כן: בני ישראל: ויקטו: הרבה: ומעט: ימעיט: ויכל: ולא: העדיף: ולא: החסיר: איש: כפי: אכלו: לקטו: ויאמר: משה: אליהם: איש: אל: ישאר: ממנו: עד: בקר: עד אור הבקר: ולא: שמעו: אל: משה: ויותירו: אנשים: ממנו: עד: בקר: עד אור הבקר: ויתולע: ויסרח: ויבאש: ויקצף: משה: עליהם: ויקחו: אותו: לבקר: בבקר: בבקר: כאכל: איש: ויחם: השמש: ויהי: ביום: הששי: לקטו: לחם: משנה: שנים עשרון: לאחד: לאיש אחד: ויבאו: כל: נשיאי: העדה: ויגידו: למשה: ויאמר: אלהם: הוא: אשר: דבר: יהוה: שבתון: שבת: קדש: ליהוה: לשם יהוה: מחר: את: אשר: תאפו: אפו: ואת: אשר: תבשלו: בשלו: ואת: כל: העדף: הותירו: לכם: לטובתכם: לשמרת: לשמור: עד: בקר: עד אור הבקר: ויניחו: אותו: עד: בקר: עד אור הבקר: כאשר: צוה: משה: ולא: הבאיש: ולא: היתה: בו: רמה: תולעת: ויאמר: משה: אכלהו: אותו: היום: כי: שבת: היום: ליהוה: לשם יהוה: היום: לא: תמצאהו: בשדה: ששת: ימים: תלקטהו: ויהי: ביום: השביעי: שבת: לא: יצא: ממנו: לקוט: ויאמר: יהוה: אל: משה: עד: אנה: מתי: מאנתם: סרבתם: לשמר: מצותי: ותורתי: ראו: כי: יהוה: נתן: לכם: לטובתכם: את: השבת: על כן: הוא: נתן: לכם: ביום: הששי: לחם: יומים: שני ימים: שבו: איש: תחתיו: אל: ימצא: איש: ממקומו: ביום: השביעי: וישבתו: העם: ביום: השביעי: ויקרא: בית ישראל: את: שמו: את: שם: המן: והוא: כזרע: גד: לבן: ויהי: כצפיחית: בדבש: ויאמר: משה: זה: הדבר: אשר: צוה: יהוה: מלא: העמר: ממנו: למשמרת: לדורותיכם: למען: בעבור: יראו: את: הלחם: אשר: האכלתי: אתכם: במדבר: בהוציאי: אתכם: מארץ: מצרים: ויאמר: משה: אל: אהרן: קח: צנצנת: אחת: וכלי: חרס: ותן: שמה: מלא: העמר: מן: והנח: אותו: לפני: יהוה: למשמרת: לדורותיכם: כאשר: צוה: יהוה: את: משה: ויניחהו: אהרן: לפני: העדות: למשמרת: ובני ישראל: אכלו: את: המן: ארבעים: שנה: עד: באם: אל: ארץ: נושבת: עד: באם: אל: קצה: ארץ: כנען: אכלו: את: המן: והעמר: עשרון: הוא: ויסעו: כל: עדת: בני ישראל: מדבר: סין: למסעיהם: על: פי: יהוה: ויחנו: ברפידים: ואין: מים: לשתות: העם: ויריבו: העם: עם: משה: ויאמרו: תנו: לנו: מים: ונשתה: ויאמר: אלהם: משה: מה: תריבון: עמדי: מה: תנסון: את: יהוה: ויצמא: שם: העם: למים: ויתלונן: העם: על: משה: ויאמר: למה: זה: העלית: אותנו: מארץ: מצרים: להמית: אותי: ואת: בני: ואת: מקני: בצמא: ויצעק: משה: אל: יהוה: לאמר: מה: אעשה: לעם: הזה: עוד: מעט: ורגמני: יסקלוני: באבנים: ויאמר: יהוה: אל: משה: עבר: לפני העם: והנה: אתך: מזקני: ישראל: ומטך: אשר: הכית: בו: את: היאר: קח: בידך: והלכת: והגעת: אל: הצור: בחרב: והכית: בצור: ויצאו: ממנו: מים: ושתה: העם: ויעש: כן: משה: לעיני: זקני: ישראל: ויקרא: את: שם: המקום: מסה: ומריבה: על: ריב: בני ישראל: ועל: נסותם: בנסיון: את: יהוה: לאמר: היש: יהוה: בקרבנו: אם: אין: ויבא: עמלק: ויבא: ויכוף: ויכה: בישראל: ויכה: בחלשים: אחריהם: כל: הנחשלים: אחריהם: ויאמר: יהוה: אל: משה: כתב: זאת: זכרון: בספר: ושים: באזני: יהושע: כי: מחה: אמחה: את: זכר: עמלק: מתחת: השמים: ויבן: משה: מזבח: ויקרא: שמו: יהוה: נסי: ויאמר: כי: יד: על: כס: יה: מלחמה: ליהוה: לשם יהוה: בעמלק: מדר: מדור: בדור: ויחתן: ויקרב: יתרו: חתן: משה: את: צפרה: אשת: משה: אחר: שלוחיה: אחר: שלחה: משה: ואת: שני: בניה: אשר: שם: האחד: גרשם: כי: אמר: גר: הייתי: בארץ: נכריה: ושם: האחד: אליעזר: כי: ויאמר: אלהי: אבי: בעזרי: ויצלני: מחרב: פרעה: ויבא: יתרו: חתן: משה: ובניו: ואשתו: אל: משה: אל: המדבר: אשר: הוא: חנה: שם: הר: האלהים: חורב: ויאמר: אל: משה: אני: חתנך: יתרו: בא: אליך: ואשתך: ושני: בניה: עמה: ויצא: משה: לקראת: חתנו: וישתחו: וישק: לו: וישאלו: איש: לרעהו: לשלום: ויבאו: האהלה: ויספר: משה: לחתנו: את: כל: אשר: עשה: יהוה: לפרעה: ולמצרים: על: אודת: בעבור: כל: התלאה: אשר: מצאתם: בדרך: ויצלם: יהוה: ויחד: שמח: יתרו: על: כל: הטובה: אשר: עשה: יהוה: לישראל: אשר: הצילו: מיד: מצרים: ויאמר: יתרו: ברוך: יהוה: אשר: הציל: אתכם: מיד: מצרים: ומיד: פרעה: אשר: הציל: את: העם: מתחת: יד: מצרים: עתה: ידעתי: כי: גדול: יהוה: מכל: האלהים: כי: בדבר: אשר: זדו: עליהם: ויקח: יתרו: חתן: משה: עולה: וזבחים: לאלהים: ויבא: אהרן: וכל: זקני: ישראל: לאכל: לחם: עם: חתן: משה: לפני: האלהים: ויהי: ממחרת: ביום: השני: ויהי: משה: לשפט: את: העם: ויתיצב: העם: על: משה: מן: הבקר: עד: הערב: וירא: חתן: משה: את: כל: אשר: הוא: עשה: לעם: ויאמר: מה: הדבר: הזה: אשר: אתה: עשה: לעם: מה: זאת: אתה: יושב: לבדך: ואתה: לבדך: ויאמר: משה: לחתנו: כי: יבא: אלי: העם: לדרש: אלהים: לשאול: מאתו: דבר: כי: יהיה: להם: דבר: בא: אלי: ושפטתי: בין: איש: ובין: רעהו: והודעתי: את: חקי: האלהים: ואת: תורתיו: ויאמר: חתן: משה: אליו: לא: טוב: הדבר: אשר: אתה: עשה: נבל: תבל: גם: אתה: גם: העם: הזה: אשר: עמך: כי: כבד: ממך: הדבר: לא: תוכל: עשהו: לבדך: עצה: אעצך: ויהי: אלהים: עמך: היה: אתה: לעם: מול: האלהים: והבאת: אתה: את: הדברים: אל: האלהים: והזהרתה: את: החקים: ואת: התורות: והודעת: להם: את: הדרך: ילכו: בה: ואת: המעשה: יעשון: וחזית: אתה: מכל: העם: אנשי: חיל: יראי: אלהים: אנשי: אמת: שנאי: בצע: ושמת: עלהם: שרי: אלפים: שרי: מאות: שרי: חמשים: ושרי: עשרות: ושפטו: את: העם: בכל: עת: והיה: כל: הדבר: הגדול: יביאו: אל: משה: וכל: הדבר: הקטן: ישפטו: הם: והקל: מעליך: ונשאו: אתך: ואם: את: הדבר: הזה: תעשה: וצוך: אלהים: ויכלת: עמד: לשאת: וגם: כל: העם: הזה: על: מקומו: יבא: בשלום: ויעש: משה: ככל: אשר: אמר: חתנו: ויבחר: משה: אנשי: חיל: מכל: ישראל: ויתן: אותם: ראשים: שרים: על: העם: שרי: אלפים: שרי: מאות: שרי: חמשים: ושרי: עשרות: וישפטו: את: העם: בכל: עת: את: הדבר: הקשה: יביאו: אל: משה: וכל: הדבר: הקטן: ישפטו: הם: וישלח: משה: את: חתנו: וילך: לו: יתרו: אל: ארצו: בשנה: השנית: לצאתם: מארץ: מצרים: בחדש: השלישי: לצאת: בני ישראל: מארץ: מצרים: ביום: הזה: ביום: ראש: החדש: השלישי: באו: מדבר: סיני: ויסעו: מרפידים: ויבאו: מדבר: סיני: ויחנו: במדבר: ויחן: שם: ישראל: נגד: ההר: ומשה: עלה: אל: האלהים: ויקרא: אליו: יהוה: מן: ההר: לאמר: כה: תאמר: לבית: יעקב: ותגיד: לבני: ישראל: אתם: ראיתם: אשר: עשיתי: למצרים: ואשא: אתכם: על: כנפי: נשרים: ואבא: אתכם: אלי: ועתה: אם: שמוע: תשמעו: בקולי: ושמרתם: את: בריתי: והייתם: לי: סגלה: מכל: העמים: כי: לי: כל: הארץ: ואתם: תהיו: לי: ממלכת: כהנים: וגוי: קדוש: אלה: הדברים: אשר: תדבר: אל: בני ישראל: ויבא: משה: ויקרא: לזקני: העם: וישם: לפניהם: את: כל: הדברים: האלה: אשר: צוהו: יהוה: ויען: כל: העם: יחדו: ויאמרו: כל: אשר: דבר: יהוה: נעשה: ונשמע: ויגד: משה: את: דברי: העם: אל: יהוה: ויאמר: יהוה: אל: משה: הנה: אנכי: בא: אליך: בענן: הכבוד: בעבור: ישמע: העם: בדברי: עמך: ויאמינו: בך: ובנבואתך: לעולם: ויגד: משה: את: דברי: העם: אל: יה

مَنْدَه مَنْدَه مَنْدَه: مَنْدَه مَنْدَه: مَنْدَه مَنْدَه:

ויבזז שלל לשום ידך על חרבות נושבת ועל עם מקובץ מגוים עשה מקנה וקנין הישבים על טבור הארץ: שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו אליך הלשלל אתה בא הלבזה הקהלת עדתך הכסף והזהב לקחת מקנה וקנין לשאת שלל גדול: לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה והעמים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ היה באחרית הימים והבאתיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בך לעיניהם גוג: כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים שנים להביאך עליהם: והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: ובקנאתי באש אברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול: וקראתי עליו לכל הרי חרבי נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: ונשפטתי אתו בדבר ובדם ובגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו: והתגדלתי והתקדשתי והודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה: ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך והוצאתי אתך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבושי מכלול כלם קהל רב צנה וסנה תפשי חרבות כלם: פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: גומר וכל אגפיו בית תורגמה ירכתי צפון וכל אגפיו עמים רבים אתך: הכון והתכונן אתה וכל קהלתיך הנועדת עליך והיית להם למשמר: מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקובצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והוא מעמים הוצא וישבו לבטח כלם: ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אתך: כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה: ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא אל שאננים יושבי לבטח כלם ישבים אין חומה ובריח ודלתים אין להם: לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות נושבת ועל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין יושבי על טבור הארץ: שבא ודדן וסחרי תרשיש וכפיריה כל אמריה יאמרו לך הלשלל אתה בא הלבזה הקהלת עדתך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשאת שלל גדול: לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רב

ואומרים איש אל אחיו: הנה בעל החלומות הזה בא. ועתה לכו ונהרגהו
ונשליכהו באחד הבורות, ואנחנו נאמר חיה רעה אכלתהו, ונראה מה
יהיו חלומותיו. וכאשר שמע ראובן ניצל מידם ואמר: לא נכה נפש.
ויאמר אליהם ראובן: אל תשפכו דם, השליכו אותו אל הבור הזה
אשר במדבר, ויד אל תשלחו בו. למען הציל אותו מידם להשיבו אל
אביו. ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו. ויקחוהו וישליכו אותו הבורה והבור
ריק אין בו מים. וישבו לאכל לחם, וישאו עיניהם וירא והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
להוריד מצרים. ויאמר יהודה אל אחיו: מה בצע כי נהרג את אחינו
וכיסינו ונכסה את דמו? לכו ונמכרנו לישמעאלים ויד אל תהי בו
כי אחינו בשרנו הוא. וישמעו אחיו ויעבור עליהם סוחרים מדינים
ויעלו ויוציאו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים
כסף. וישמעאלים הוליכו את יוסף מצרימה. וילכו הסוחרים מדינים
וימכרו אותו במצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים. וראובן לא
היה עמהם בעת שמכרו את יוסף, כי הלך לו לשדות לרעות צאן אביו.
וישב אל הבור ולא מצא את יוסף בתוכו, ויקרע את בגדיו ויאמר:
הילד איננו ואני אנה אני בא? ויאמר אל אחיו: הילד איננו ואני אנה
אני בא? ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
בדם ויאמרו: זאת מצאנו, הכר נא הכתנת בנך היא אם לא. ויכר
אותה ויאמר: כתנת בני חיה רעה אכלתהו, טרף טורף יוסף. ויקרע
יעקב את בגדיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים. וכל
בניו ובנותיו קמו לנחמו ולא אבה להתנחם ויאמר: כי ארד אל בני
אבל שאולה. ויבך אותו אביו.

(1) [כתיב].

ולא יהיה בה עקרה ואת מספר ימיך אמלא: ואת אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: וכי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תגדעון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושבי הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו יזנו אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה וכי לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל: כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ויאמר יי אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם יי ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: ויהי במרדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה במרדו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יי עמו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני יי לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו:

دِنِهِ كَهَ. ٥هِ حِيْدَهَ دِيسِيْهِ هَنَ يُكَهَ ٥هَصَهِ هَهَ٥ هَهَ٥

ויהי אם יעוף העוף מן הקן: ואם בהמה תהיה מוקצה לו ולא יוכל לשחטה ביום טוב אלא אם כן יש לו צורך בדמה: ואם לאו אסור לשחטה ביום טוב אפילו לצורך אכילה: ואפילו לצורך אכילת אדם חולה שאין בו סכנה אסור לשחטה ביום טוב: ואפילו לצורך אכילת אדם חולה שיש

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: משה את עצמות יוסף כי השבע השביע את בני לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם סגר עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים ויסיגו אחריהם ויחנו על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון: ופרעה הקריב [ויקרב][1] ויישאו בני ישראל את עיניהם ומצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתים במדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראתם עוד עד עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה בכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויחזקו המצרים וירדפו ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן ויהי נהג בכבדות ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

(1) ויקרב פרעה ויקרב. (2) [ויסיגו].

يَدَيْهِ وَقَالَ: هَكَذَا جَاءَ بِهِ إِلَيَّ. فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: أَنَا
مَلَكُ الْمَوْتِ. فَقُلْتُ: وَمَا سَبَبُ مَجِيئِكَ إِلَيَّ؟ فَقَالَ: جِئْتُكَ
لِأَقْبِضَ رُوحَكَ. فَقُلْتُ: أَلَمْ أَكُنْ أَعْلَمْتُكَ أَنِّي أَتَيْتُ بِهَذَا
الْغُلَامِ إِلَيْكَ لِتَقْبِضَ رُوحَهُ؟ فَقَالَ: لَا. فَقُلْتُ: فَمَا الْحِكْمَةُ
فِي ذَلِكَ؟ فَقَالَ: لَا أَعْلَمُ. فَقُلْتُ: فَمَا الَّذِي أَعْلَمُكَ أَنَّهُ
يَمُوتُ؟ فَقَالَ: لَا أَعْلَمُ. فَقُلْتُ: فَمَا الَّذِي أَعْلَمُكَ أَنَّهُ
يَعِيشُ

ולא נתנו לו מזונות. ומאותם ימים לקח אלישע את השונמית ובנה: ויהי ביום אחד ויבא אל שונם ותשם שם אשה גדולה. ויהי כאשר עבר אלישע: ויאמר אל גחזי נערו: קרא לשונמית הזאת. ויקרא לה: ותעמוד לפניו. ויאמר אל נערו: אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת: מה לעשות לך. ויאמר לה: הלך לך עם בעלך: כי אין לנו דבר עמך. ותאמר: בתוכי אני יושבת. ויאמר: מה לעשות לה: ויאמר גחזי: אבל בן אין לה: ויאמר: קרא לה. ויקרא לה: ותעמוד בפתח: ויאמר: לעת חיה כעת הזה את חבקת בן: ותאמר: אל אדוני: אל תכזב בשפחתך: ותהר האשה: ותלד בן לעת חיה כעת הזה אשר דבר אליה אלישע: ויגדל הילד: ויהי היום ויצא אל אביו: אל הקוצרים: ויאמר אל אביו: ראשי ראשי: ויאמר אל הנער: שאהו אל אמו: ויקחהו: ויעל: וישכבהו על מטת איש האלהים: ויסגר בעדו: ותצא: ותקרא אל אישה: ותאמר: שלחי נא לי אחת מן הנערים ואחת מן האתנות: ואלכה עד איש האלהים: ואשובה: ויאמר: למה את הולכת אליו היום: לא חדש ולא שבת: ותאמר: שלום: ותחבש האתון: ותאמר אל נערה: נהג ולך: אל תעצר לי לרכוב כי אם אמר אני אליך: ותלך: ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל: ויהי כראות איש האלהים אותה מנגד: ויאמר אל גחזי נערו: הנה השונמית ההיא: רוץ נא לקראתה: ואמר אליה: השלום לך השלום לאישך השלום לילד: ותאמר: שלום: ותבא אל ההר אל איש האלהים: ותחזק ברגליו: ויגש גחזי להדפה: ויאמר איש האלהים: הרפה לה כי נפשה מרה לה: ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: ותאמר: הלא שאלתי בן מאת אדוני: הלא אמרתי לא תשלה אותי: ויאמר אל גחזי: חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך: כי תמצא איש לא תברכנו: וכי יברכך איש לא תענהו: ושמת את משענתי על פני הילד: ותאמר אם יהוה חי ונפשך חיה אם אעזבך: ויקם וילך אחריה: וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד: ואין קול ואין קשב: וישב לקראתו ויגד לו לאמר: לא הקיץ הילד: ויבא אלישע הביתה והנה הילד מת משכב על מטתו: ויבא ויסגר הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל יהוה: ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: וישב וילך בבית אחד הנה ואחד הנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו: ויקרא אל גחזי ויאמר: קרא לשונמית הזאת. ויקרא לה: ותבא אליו ויאמר: שאי בנך: ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: ויאמר אלישע אל גחזי: לך ואמר לה: הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת:

(1) [חכמוני.] (2) מחוסר. [חסר. Ass.]

ויאמר אליהם: אם כן לכו ושמעו לקולי ואל תשאלו דבר ממני. ואחרי כן אמר להם: אם אתם רוצים שאלך אל ביתי ולא אשאל דבר ממנו ולא אשמע דבר ממנו, אז אעשה כן. ויאמרו אליו: אם כן אתה רוצה שנשמע לקולך ולא נשאל דבר ממך, אז נעשה כן. ויאמר אליהם: אם כן אתם רוצים שאלך אל ביתי ולא אשאל דבר ממנו ולא אשמע דבר ממנו, אז אעשה כן. ויאמרו אליו: אם כן אתה רוצה שנשמע לקולך ולא נשאל דבר ממך, אז נעשה כן. ויאמר אליהם: אם כן אתם רוצים שאלך אל ביתי ולא אשאל דבר ממנו ולא אשמע דבר ממנו, אז אעשה כן. ויאמרו אליו: אם כן אתה רוצה שנשמע לקולך ולא נשאל דבר ממך, אז נעשה כן. ויאמר אליהם: אם כן אתם רוצים שאלך אל ביתי ולא אשאל דבר ממנו ולא אשמע דבר ממנו, אז אעשה כן. ויאמרו אליו: אם כן אתה רוצה שנשמע לקולך ולא נשאל דבר ממך, אז נעשה כן. ויאמר אליהם: אם כן אתם רוצים שאלך אל ביתי ולא אשאל דבר ממנו ולא אשמע דבר ממנו, אז אעשה כן. ויאמרו אליו: אם כן אתה רוצה שנשמע לקולך ולא נשאל דבר ממך, אז נעשה כן. ויאמר אליהם: אם כן אתם רוצים שאלך אל ביתי ולא אשאל דבר ממנו ולא אשמע דבר ממנו, אז אעשה כן. ויאמרו אליו: אם כן אתה רוצה שנשמע לקולך ולא נשאל דבר ממך, אז נעשה כן. ויאמר אליהם: אם כן אתם רוצים שאלך אל ביתי ולא אשאל דבר ממנו ולא אשמע דבר ממנו, אז אעשה כן. ויאמרו אליו: אם כן אתה רוצה שנשמע לקולך ולא נשאל דבר ממך, אז נעשה כן. ויאמר אליהם: אם כן אתם רוצים שאלך אל ביתי ולא אשאל דבר ממנו ולא אשמע דבר ממנו, אז אעשה כן. ויאמרו אליו: אם כן אתה רוצה שנשמע לקולך ולא נשאל דבר ממך, אז נעשה כן.

(1) [חסרות]. (2) [כל זה].

ומלכותו בכל משלת ומלכות ומלכיות עולם ועולמי עולמים
ומלכותו בכל דור ודור: יסמוך ה' לכל הנופלים וזוקף לכל
הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם
בעתו: פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון: צדיק ה' בכל
דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר
יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
ויושיעם: שומר ה' את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ: עבדו את ה'
בשמחה בואו לפניו ברננה: דעו כי ה' הוא אלהים הוא
עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: בואו שעריו בתודה
חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי טוב ה' לעולם
חסדו ועד דור ודור אמונתו: כי הנה לא ינום ולא יישן
שומר ישראל: ה' שומרך ה' צלך על יד ימינך: יומם
השמש לא יכנך וירח בלילה: ה' ישמרך מכל רע ישמר
את נפשך: ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל לְמִשְׁפָּחוֹת אֶת וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל.

אֵלֶּה הֵן אוֹתָם שֶׁהָיָה מִדְרַשׁ שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּחוֹת
לְמִשְׁפָּחוֹת אֶת שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל: שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפָּחוֹת אֶת אֵין שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל אֶת אֵין לְמִשְׁפָּחוֹת
לְמִשְׁפָּחוֹת: אֶת אֵין שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
לְמִשְׁפָּחוֹת: לְמִשְׁפָּחוֹת אֵין אֶת שֶׁהָיָה. אֵין הֵן שֶׁהָיָה
שְׁמוּאֵל לְמִשְׁפָּחוֹת אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל
לְמִשְׁפָּחוֹת: שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל אֶת אֵין שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל שֶׁהָיָה
אֵין שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל. אֵין הֵן שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפָּחוֹת אֵין שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל אֶת שֶׁהָיָה שְׁמוּאֵל וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוּאֵל

ואת כל הכלים האלה תעשה מחשב ומשכן ומקרש ומנחה ומנסך ומכסה ומקשה ומזרק ומכף ומקטרת ומסגר ומנורה ומלקחים ומלקחיים ומכבה ומכתרת ומגרעת ומגרפה ומחתה ומזלג ומזלגת ומזלגיים ומזלגות ומזלגיות ומזלגיים ומזלגות ומזלגיות ומזלגיים ומזלגות ומזלגיות

ויאמר אליו משה ירד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים:
ח סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו
לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים: ט ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם
קשה ערף הוא: י ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה
אותך לגוי גדול: יא ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה
יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול
וביד חזקה: יב למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם
על הרעה לעמך: יג זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: יד
וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: טו ויפן משה וירד
מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה
ומזה הם כתובים: טז והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב
אלהים הוא חרות על הלחת: יז וישמע יהושע את קול העם
ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: יח ויאמר אין קול
ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:
יט ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף
משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: כ ויקח את
העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל: כא ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם
הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה: כב ויאמר אהרן אל יחר אף
אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: כג ויאמרו לי עשה לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו: כד ואמר לו למי זהב התפרקו
ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: כה וירא משה את העם
כי פרוע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: כו ויעמד משה
בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי:
כז ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על
ירכו עברו ושובו משער אל שער במחנה והרגו איש את אחיו
ואיש את רעהו ואיש את קרבו: כח ויעשו בני לוי כדבר משה
ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש: כט ויאמר משה

וְשִׁפְחָתוֹ וְשׁוֹר וְחֲמֹר וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְשִׁפְחָתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה דַּבֶּר אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ: וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ אֶת צֹאנְךָ וְאֶת בְּקָרֶךָ בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ: וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לִּי לֹא תִבְנֶה אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ: וְלֹא תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו: וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם: כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם: אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם בַּעַל אִשְׁתּוֹ הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: אִם אֲדֹנָיו יִתֶּן לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא: וְאִם אָמוֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת אֲדֹנִי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי: וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל הַדֶּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם: וְכִי יִמְכֹּר אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים: אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּה לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ בָּהּ: וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ: אִם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע: וְאִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף: מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת: וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: וְכִי יָזִד אִישׁ עַל רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת: וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת: וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת: וְקֹבֵב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ מוֹת יוּמָת: וְכִי יָרִיבוּן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב: אִם יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא: וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם: אַךְ אִם יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא: וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים: וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ: עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל: כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה: וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ: וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ: וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי: וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת: אִם כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יוּשַׁת עָלָיו: אוֹ בֵן יִגָּח אוֹ בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לוֹ: אִם עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל: וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר: בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ: וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת יֶחֱצוּן: אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ: כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה: אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים: אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ: אִם הַגְּנֵבָה מִמֶּנּוּ בְּיָדוֹ חַיָּה מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׂה שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם: כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירָה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם: כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִמִּים וְאָכְלָה גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה: כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְנִגְנַב מִבֵּית הָאִישׁ אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם: אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ: עַל כָּל דְּבַר פָּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שַׂלְמָה עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה: שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם: וְאִם גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו: אִם טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם: וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם: אִם בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ: וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה: אִם מָאֵן יְמָאֲנ אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת: מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה: כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת: הַזֹּבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ: וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן: אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ: וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים: אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ: אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ: כִּי הִוא כְסֻתָּתוֹ לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חַנּוּן אָנִי: אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר: מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן לִי: כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי: וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ: לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיוֹת עֵד חָמָס: לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת: וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ: כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ: כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ: מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל תַּהֲרֹג כִּי לֹא אַצְדִּיק רָשָׁע: וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים: וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וְנָטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן אֲמָתְךָ וְהַגֵּר: וּבְכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל פִּיךָ: שָׁלוֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה: אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם: וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה: שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה: לֹא תִזְבַּח עַל חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא יָלִין חֵלֶב חַגִּי עַד בֹּקֶר: רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ: הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי: הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ אַל תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ: כִּי אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאָיַבְתִּי אֶת אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת צֹרְרֶיךָ: כִּי יֵלֵךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהֵבִיאֲךָ אֶל הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס תֶּהֶרְסֵם וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם: וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ: לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֶּלֶת וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא: אֶת אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹּתִי אֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר תָּבוֹא בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֹרֶף: וְשִׁלַּחְתִּי אֶת הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגֵרְשָׁה אֶת הַחִוִּי אֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַחִתִּי מִלִּפָנֶיךָ: לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ בְּשָׁנָה אַחַת פֶּן תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְלֹא תִרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה: מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת הָאָרֶץ: וְשַׁתִּי אֶת גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף וְעַד יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיֶדְכֶם אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגֵרַשְׁתָּם מִפָּנֶיךָ: לֹא תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית: לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן יַחֲטִיאוּ אוֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ: וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל יְהוָה אַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק: וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל יְהוָה וְהֵמָּה לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח אֶת נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים: וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר: וְאֶל אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחֱזוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וֶהְיֵה שָׁם וְאֶתְּנָה לְךָ לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם: וַיָּקָם מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ מְשָׁרְתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הַר הָאֱלֹהִים: וְאֶל הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ לָנוּ בָּזֶה עַד אֲשֶׁר נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחוּר עִמָּכֶם מִי בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם: וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הָהָר וַיְכַס הֶעָנָן אֶת הָהָר: וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד יְהוָה עַל הַר סִינַי וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן: וּמַרְאֵה כְּבוֹד יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ לִי תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי: וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת: וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים: שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: אַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן: וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם: כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אֹתְךָ אֶת תַּבְנִית הַמִּשְׁכָּן וְאֶת תַּבְנִית כָּל כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ: וְעָשׂוּ אָרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ: וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב: וְיָצַקְתָּ לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית: וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: וְהֵבֵאתָ אֶת הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת הָאָרֹן בָּהֶם: בַּטַּבָּעֹת הָאָרֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יָסֻרוּ מִמֶּנּוּ: וְנָתַתָּ אֶל הָאָרֹן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ: וְעָשִׂיתָ כַפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ: וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת: וַעֲשֵׂה כְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו: וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים: וְנָתַתָּה אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאָרֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ: וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ: וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב: וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב: וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֶת הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו: לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת יִהְיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לְבַדֵּי לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן: וְעָשִׂיתָ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת הַשֻּׁלְחָן: וְעָשִׂיתָ אֶת קְעָרֹתָיו וְאֶת כַּפֹּתָיו וְאֶת מְנַקִּיֹתָיו וְאֶת מְזַרְקֹתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶם זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד: וְעָשִׂיתָ מְנוֹרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹתֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ: וְשִׁשָּׁה קָנִ

ואת אשר לא ידעת תדרשנו ומאתי יבקש ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך את אשר תדבר: ויאמר אל משה בי אהרן הלוי הלא אחיך אהרן הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון: ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות: וילך משה וישב אל יתרו חתנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמר יי אל משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו: ויאמר יי אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשית אותם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: ואמרת אל פרעה כה אמר יי בני בכורי ישראל: ואומר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אני הורג את בנך בכורך: ויהי בדרך במלון ויפגשהו יי ויבקש להמיתו: ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי:

(עקב[1]?) לפיכך נקרא שמו: ואחיו יצא ידו אוחזת בעקב עשו: ויעקב
שלם היה יושב באהלים: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש
שדה: ויעקב איש תם יושב אהלים: ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח
אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי: ותהיין
מרות רוח ליצחק וליעקב: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד
איש שדה: ויעקב איש תם יושב אהלים: ויהי יעקב נתן נזיד ויבא עשו
מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום
האדום הזה כי עיף אנכי: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי:
ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

ויהי כי זקן יצחק וכהו עיניו מראת [ויקרא[2]]: ויקרא את עשו
בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי
לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה
וצודה לי ציד: ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך לפני
יי' לפני מותי: ורבקה שומעת בדבר יצחק אל עשו בנו: וילך עשו
השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה
שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי
מטעמים ואכלה ואברכך לפני יי' לפני מותי: ועתה בני שמע בקולי
אשר אנכי מצוה אותך: לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה אותם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך
ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן
עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר לו אמו עלי קללתך
בני אך שמע בקולי ולך קח לי: וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו
מטעמים כאשר אהב אביו: ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול
החמודות אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: ואת עורות
גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו: ותתן את הנזיד
והלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר
דברת אלי קום נא שב ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך: ויאמר
יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יי' אלהיך לפני:

(1) עקב. (2) ויקרא. (3) [ואכלה]. (4) [ואברכהו].

ואמר לו: אם אתה רוצה שאתן לך מה שתבקש ממני, אתן לך. ואמר לו: אני רוצה שתתן לי את הכלי (?[1]) שיש לך בידך. ואמר לו: אם אתה רוצה שאתן לך את הכלי שיש לי בידי, אתן לך. ואמר לו: אני רוצה שתתן לי את הכלי

לְמַעַן יְזַמֵּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: יְיָ אֱלֹהַי
הוֹשִׁיעָה לִּי: וְיֵדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת יְיָ עָשִׂיתָהּ: יְקַלְלוּ הֵמָּה וְאַתָּה
תְּבָרֵךְ קָמוּ וַיֵּבֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח: יִלְבְּשׁוּ שָׂטָנַי כְּלִמָּה וְיַעְטְפוּ
כַמְעִיל בָּשְׁתָּם: אוֹדֶה יְיָ מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ: כִּי
יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ:

קט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: נְאֻם יְיָ לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד
אָשִׁית אוֹיְבֶיךָ הֲדֹם רַגְלֶיךָ: מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְיָ מִצִּיּוֹן רְדֵה
בְּקֶרֶב אוֹיְבֶיךָ: עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ בְּהַדְרֵי קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם
מִשְׁחַר לְךָ טַל יַלְדֻתֶיךָ: נִשְׁבַּע יְיָ וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם
עַל דִּבְרָתִי מַלְכִּי צֶדֶק: אֲדֹנָי עַל יְמִינְךָ מָחַץ בְּיוֹם אַפּוֹ מְלָכִים:
יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ
יִשְׁתֶּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

קי הַלְלוּיָהּ אוֹדֶה יְיָ בְּכָל לֵב בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה: גְּדֹלִים
מַעֲשֵׂי יְיָ דְּרוּשִׁים לְכָל חֲפָצֵיהֶם: הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת
לָעַד: זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם:
מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם
עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר: פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ
וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְיָ שֵׂכֶל טוֹב לְכָל עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ
עֹמֶדֶת לָעַד:

קיא הַלְלוּיָהּ אַשְׁרֵי אִישׁ יָרֵא אֶת יְיָ בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד:
גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ דּוֹר יְשָׁרִים יְבֹרָךְ: הוֹן וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ
עֹמֶדֶת לָעַד: זָרַח בָּאֹפֶל אוֹר לַיְשָׁרִים חַנּוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק: טוֹב אִישׁ
חוֹנֵן וּמַלְוֶה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט לְזֵכֶר עוֹלָם
יִהְיֶה צַדִּיק: מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לִבּוֹ בָּטֻחַ בַּיְיָ: סָמוּךְ לִבּוֹ
לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְצָרָיו: פִּזַּר נָתַן לָאֶבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת
לָעַד קַרְנוֹ תָּרוּם לְכָבוֹד: רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעָס שִׁנָּיו יַחֲרֹק וְנָמָס תַּאֲוַת
רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

קיב הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל
כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת:
הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים
אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת
אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَغَلَبَ الْمُشْرِكُونَ الْمُسْلِمِينَ. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَكَثُرَ أَهْلُ الْبَاطِلِ وَقَلَّ أَهْلُ الْحَقِّ. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَمِنَ أَحَدٌ أَحَدًا. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً. وَقَوْلُهُ: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَمَا أَقَامَ أَحَدٌ فَرِيضَةً وَلَا سُنَّةً.

(١) [مفرد].

ཐུབ་པའི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཕུང་པོ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་ཟེར་ཏེ་

אחרת לא יוכל לעמוד בדין. ואם יש לו אשה ובנים ובנות ואין לו ממון לפרנסם, ואין לו אלא מה שמרויח בכל יום, אל יתן לצדקה אלא מה שיש לו יתר על צרכי ביתו. ואם יש לו ממון הרבה, יתן לצדקה כפי ממונו. ואם יש לו ממון הרבה ואין לו אשה ובנים ובנות, יתן לצדקה כל ממונו. ואם יש לו אשה ובנים ובנות ואין לו ממון הרבה, יתן לצדקה כפי ממונו. ואם יש לו אשה ובנים ובנות ואין לו ממון הרבה

ةيلصلا يف ةءارقلا نم دبلا له :ةلأسم .ةيلصلا ةيفيك ىلع ءاج ام
ةءارقلا نم دبلا له :ةلأسم .ةيلصلا يف ةءارقلا نم دبلا له :ةلأسم
ةيلصلا يف

ואמרו: יש לנו אבות זכיות שיעמדו לנו. אל תסמוך על זה שהרי אברהם אבינו עשה מצות הרבה. לכן כל אדם צריך לעשות מצות בכל יום: ואפילו אם אין לו אבות זכיות יעמדו לו. ואפילו אם אין לו מעשים טובים: ואפילו אם אין לו תורה: ואפילו אם אין לו יראת שמים: ואפילו אם אין לו אמונה: ואפילו אם אין לו מדות טובות: ואפילו אם אין לו בושת פנים: ואפילו אם אין לו שום דבר: יש לו מצות שיעמדו לו. ומצות הם כנגד כל הגוף: כנגד כל האברים: כנגד כל הגידים: כנגד כל העצמות: כנגד כל הדמים: כנגד כל הבשר: כנגד כל העור: כנגד כל השערות: כנגד כל הנשמה: כנגד כל הרוח: כנגד כל הנפש: כנגד כל הלב: כנגד כל הכליות: כנגד כל הכבד: כנגד כל הריאה: כנגד כל הטחול: כנגד כל המרה: כנגד כל המעיים: כנגד כל הקנה: כנגד כל הוושט: כנגד כל הכרס: כנגד כל הדקין: כנגד כל הגסין: כנגד כל הצואה: כנגד כל הרעי: כנגד כל הזרע: כנגד כל הגרון: כנגד כל הלשון: כנגד כל השפתים: כנגד כל השיניים: כנגד כל הלחיים: כנגד כל הפנים: כנגד כל המצח: כנגד כל הראש: כנגד כל הקרקפת: כנגד כל הגולגלת: כנגד כל הגוף: כנגד כל הנפש: כנגד כל הרוח: כנגד כל הנשמה: כנגד כל הנשמות: כנגד כל הרוחות: כנגד כל הנפשות: כנגד כל הגופות: כנגד כל הגופים: כנגד כל הנפשים: כנגד כל הרוחים: כנגד כל הנשמים

ויקרא כל אשר לא סנפיר וקשקשת לכם יהיה: ולא תגעו בנבלתם
ואת פגריהם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לכם הוא
טמא: כל צפור טהורה תאכלו: ואלה אשר לא תאכלו מהם הנשר
והפרס והעזניה: והראה והאיה למינה: ואת כל ערב למינו: ואת
בת היענה והתחמס והשחף ונץ למינהו: אוז והתנשמת והקאת:
והרחם והשלך והינשוף: והשלך והכוס והיענה: והחסידה האנפה
למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו:
כל צפור טהורה תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכור לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא
השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך
הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם כי ברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף והצרת
הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה
הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך:
והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: מקצה
שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
ידך אשר תעשה: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך

פרק שלישי מסכת ברכות. פרק שלישי מסכת ברכות: אין בין
הלוחשין אלא מעט שאמרו חכמים מעט מן הרבה ומן הרבה
מעט. הלוחש אינו צריך לכוין את לבו אבל יכוין את לבו
בתחלת הלחישה וכיון שהתחיל לכוין את לבו אפילו הרבה
עד שיגמור כל צרכו אינו חושש: המתפלל צריך שיכוין את
לבו בכל תפלה ותפלה שיראה עצמו כאלו שכינה כנגדו
שנאמר (תהלים טז) שויתי ה' לנגדי תמיד. ואם היה מהלך
בדרך לא יתפלל לא כמי שקורא לפני המלך ולא כמי שהוא
מתפלל בפני חבירו אלא כמי שהוא מתחנן לפני המקום
ברוך הוא שנאמר (שמות לג) ויחל משה את פני ה' אלהיו.
ואם היה בספינה או על גבי בהמה יעמוד ויתפלל כמי שהוא
עומד לפני המקום ברוך הוא שנאמר (דברי הימים ב ו) והיו
עיניך פתוחות ואזניך קשובות לתפלת המקום ברוך הוא
מכאן אמרו כל המכוין את תפלתו בשעת התפלה בטוח הוא
שתתקבל תפלתו שנאמר (תהלים קמה) קרוב ה' לכל קוראיו
לכל אשר יקראוהו באמת. ואם היה חולה יכוין את לבו
לשעה שהוא מבקש רחמים על חליו כדי שיתרפא. ואם היה
שומע תפלת חבירו יכוין את לבו לשעה שהוא שומע תפלת
חבירו כדי שיתרפא חבירו. המתפלל צריך שיכוין את לבו
כנגד ירושלים שנאמר (מלכים א ח) והתפללו אל ה' דרך
עירך ירושלים. המתפלל צריך שיכוין את לבו כנגד בית
קדשי הקדשים שנאמר (מלכים א ח) והתפללו אל ה' דרך
העיר הזאת. המתפלל צריך שיכוין את לבו כנגד המקום
שנאמר (שמואל ב כב) ויהי ה' משען לי. המתפלל צריך
שיכוין את לבו כנגד הכסא שנאמר (תהלים ט) ויכן למשפט
כסאו. המתפלל צריך שיכוין את לבו כנגד בית קדשי
הקדשים שנאמר (ירמיה יז) כסא כבוד מרום מראשון מקום
מקדשנו. המתפלל צריך שיכוין את לבו כנגד שכינה שנאמר
(שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. המתפלל צריך
שיכוין את לבו כנגד בית המקדש שנאמר (מלכים א ח)
והתפללו אל ה' דרך העיר הזאת. המתפלל צריך שיכוין את
לבו כנגד ירושלים שנאמר (מלכים א ח) והתפללו אל ה'
דרך העיר הזאת. המתפלל צריך שיכוין את לבו כנגד בית
קדשי הקדשים שנאמר (ירמיה יז) כסא כבוד מרום מראשון
מקום מקדשנו. המתפלל צריך שיכוין את לבו כנגד שכינה
שנאמר (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. המתפלל
צריך

ויקרא כל אשר יהיה בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: וזבח שלמים לה' פלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן תקריב זכר תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: עורים או שבורים או חרוץ או יבלת או תלול לא תקריבו אלה לה' ומאשה לא תתנו מהם על המזבח לה': ושור או כשב אשר יולד ושבעת ימים יהיה תחת אמו ומיום השמיני והלאה יהיה לרצון לקרבן אשה לה': ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד: וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו: ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני ה': ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני ה': ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם: המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה': ס

ויאמר ה' אל משה דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי ה' אשר תקראו אותם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא לה' בכל מושבותיכם: אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדם: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח לה': ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות לה' שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם אשה לה' שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העמר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה לה': ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה לה' ריח ניחח ונסכו יין רביעית ההין: ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבותיכם: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה': ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתי שנים עשרון סלת חמץ תאפינה בכורים לה': ועל הלחם הקריב על כבשים שבעה תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ושני אילם יהיו עולה לה' ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח לה': ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: והניף הכהן אותם על לחם הבכורים תנופה לפני ה' על שני כבשים קדש יהיו לה' לכהן: והעברתם בעצם היום הזה קרא יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדרתיכם: וכקצר קצירכם את ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלהיכם: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה לה': וידבר ה' אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה לה': וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפורים הוא לכפר עליכם לפני ה' אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבותיכם: שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: ס

(א) [כמוס.].

עזבני כל: עת שם פדה: דבקה מעט כל פקד. בחר
פלגי: אהבתי כרם קשבי דבקתי: סגרו כל זדים כי פגום
שמך עמלי: אהבתי כמו: כל ישרתי. אל תעזבני
קומה: פלגי כרם כלכלתי אל בזרו עמלי: רחוק
כלכלתי כל בחר אל: כל תם. קשבי שם: זדים
עמלי: כלכלתי אל בזרו עמלי. כל תם קומה
כלכלתי: עמלי אל כי: בזרו אל כלכלתי
כלכלתי: כי תם עמלי: אל כי כלכלתי
עמלי: כי אל כלכלתי: עמלי כי אל
כלכלתי: כי עמלי אל: כי כלכלתי
עמלי: אל כי כלכלתי: עמלי כי אל
כלכלתי: כי עמלי אל: כי כלכלתי
עמלי: אל כי כלכלתי: עמלי כי אל
כלכלתי: כי עמלי אל: כי כלכלתי

שאינו מלא מים: ומקלתו של זה שהיא מלאה מים: אין מדיחין בה את הכלים: ואם עבר ושטף אין הכלים נטמאין: ואם היה מלא מים אין הכלים נטמאין: ואם היה מלא מים אין הכלים נטמאין: ואם היה מלא מים

ומשיבין הכא כשכיון לפני תיבת אמת. ואחר כך מתפללין: ואומרין קדיש שלם. ואחר כך מוציאין ספר תורה ומניחין אותו על השולחן. ואחר כך מגביהין: ואחר כך קורין בתורה. ואחר כך מגלגלין: ואחר כך מניחין אותו בתיבה. ואחר כך מגביהין: ואחר כך מכניסין אותו בהיכל. ואחר כך מתפללין מוסף: ואחר כך אומרין קדיש שלם. ואחר כך מוציאין ספר תורה: ואחר כך מגביהין: ואחר כך מגלגלין: ואחר כך מניחין אותו בתיבה. ואחר כך מכניסין אותו בהיכל. ואחר כך מתפללין מנחה: ואחר כך אומרין קדיש שלם. ואחר כך מוציאין ספר תורה: ואחר כך מגביהין: ואחר כך מגלגלין: ואחר כך מניחין אותו בתיבה. ואחר כך מכניסין אותו בהיכל. ואחר כך מתפללין ערבית: ואחר כך אומרין קדיש שלם. ואחר כך מוציאין ספר תורה: ואחר כך מגביהין: ואחר כך מגלגלין: ואחר כך מניחין אותו בתיבה. ואחר כך מכניסין אותו בהיכל. ואחר כך מתפללין שחרית: ואחר כך אומרין קדיש שלם. ואחר כך מוציאין ספר תורה: ואחר כך מגביהין: ואחר כך מגלגלין: ואחר כך מניחין אותו בתיבה.

ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཞིང་ཁམས་ཀྱི་ནང་ན་ཡོད་པའི་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཆོས་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཕུང་པོ་ཤིན་ཏུ་རྒྱས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནས་ཀྱང་ཡོད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ

בשר: אף נבחל אך קהלת אמונה נבוכת
בחרב: ואף נבחל אך קהלת אמונה נבוכת
בשר: ואף נבחל אך קהלת אמונה נבוכת
בחרב: א

ܕܒܝܬ ܫܡܫܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝ ܐܝܬ ܠܗ

ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܓܘܐ ܐܘ ܒܒܝܫ ܠܡܬܟܬܫܢܐ؟ ܘܐܝܟܢܐ ܡܬܥܒܕܝܢ ܐܢܫܐ ܐܘ ܒܣܘܟܠ ܡܕܡܢܐ ܕܒܗܘܬܗ ܐܘ ܕܦܩܕ ܠܗ: ܕܐܝܟ ܒܥܒܕ ܒܘܝܢܐ ܕܢܦܫܗ: ܐܘ ܒܠܒܫ ܕܐܢܫܐ ܐܘ ܒܘܠܝܐ ܕܐܬܪܘܬ ܒܢ̈ܝ ܠܘܬܗ؟

ܟܕ ܗܘܐ ܓܝܪ ܒܘܟܪ ܒܝܡܘܡܐ ܕܝܨܝܦܘܬܐ ܘܡܣܟܢܘܬܐ ܕܒܝܬܐ: ܠܘܩܒܠ ܒܝܬܗ ܕܡܟܝܟܐ: ܕܟܕ ܓܒܪܐ ܚܕ ܕܥܒܕܐ ܘܡܘܠܐ: ܕܥܡܗ ܗܘܐ ܐܣܩܠܛܝܘܣ: ܫܠܝܚܗ ܕܡܠܟܐ. ܘܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܗܘܦܪܟܐ ܕܟܠܐ: ܒܡܩܪܒܘܬܗ [ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ][1] ܡܠܟܐ: ܘܒܡܩܪܒ ܡܘܬܢܐ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܡܠܝܟ ܗܘܐ ܕܢܚܪܒܝܗ ܕܝܠܗ ܕܗܘܬ ܒܝܬܐ ܠܕܝܪܝܐ ܘܠܥܘܡܪܐ ܕܝܠܗ: ܘܠܒܢ̈ܝ ܐܣܟܝܡܐ ܗܢܘܢ ܗܘܐ. ܘܐܬܦܣ ܦܘܩܕܢܐ: ܕܢܠܒܫܘܢ ܒܥܘܡܪܐ ܘܟܕ ܟܬܒܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܒܐܣܟܝܡܐ ܡܢ ܡܗܘܕܝܢܐ ܢܬܦܩܕܘܢ ܠܗܘܢ: ܘܗܝܕܝܢ ܒܐܣܟܝܡܐ ܢܚܒܫܘܢ ܘܢܬܚܙܘܢ ܐܢܫ ܡܢ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܐܬܦܪܣܝ ܒܡܕܝܢ̈ܬܐ ܗܠܝܢ̈ܬܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ ܘܦܪܘܫܢܝܬܐ ܕܗܘܦܪܟܐ ܒܟܠܗ ܕܘܟܐ: ܘܐܬܟܢܫܘ[2] ܩܕܡ ܡܠܟܐ. ܘܗܘܝܘ ܚܕܐ ܕܟܠܢ ܘܫܒܩܘܗ ܠܟܠܗܘܢ ܒܐܣܟܝܡܐ: ܢܬܒܛܠܘܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܘܠܒܢ̈ܝ ܕܝܠܗܘܢ ܢܦܩܘܢ: ܘܦܪܝܫܝܢ ܗܘܘ ܘܫܬܩܝܢ. ܘܟܠ ܢܕܢܘܢ ܘܢܬܟܢܫܘܢ ܗܪܟܐ: ܕܒܟܠ ܕܪܘܬܐ ܘܟܘܢܫܐ ܢܦܩܘ ܡܕܝܢܬܐ ܠܗܘܢ. ܘܟܠܗܝܢ ܠܗܘܢ ܗܢ ܕܐܡܪܝܢ ܥܡܢ: ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܘܢܬܒܝܢܘܢ ܕܢܦܩܘܢ ܐܢܘܢ: ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܠܐ ܢܐܬܘܢ. ܘܐܦ ܗܟܢܐ ܗܘܐ

(1) ܒܓܢܒܐ. (2) [ܘܐܬܟܢܫܘ].

هُجَدَّ كَمِدَّ هُجَدَّ: دَهمَدَّ هُجَدَّ دَهمَدَّ: دَهمَدَّ هُجَدَّ دَهمَدَّ: دَهمَدَّ هُجَدَّ دَهم

ואתה סלח לנו מחל לנו כפר לנו: ואל תשא עלינו חרון אף כי עם קשה עורף אתה: ואל תרחק ממנו חסדך כאשר דברת ביד משה עבדך מספר כבודך: ואל תזכור לנו עונות אבותינו ראשונים: ומהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: ואל תשא לנו עונות אבותינו אחרונים: ומהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: ואל תשא

ואמונתך מדור דור: כוננת ארץ ותעמד: למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני: לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן: לכל תכלה ראיתי רחבה מצותך מאד: מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: מאויבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי: משכילים היה לי כי עדותיך שיחה לי: מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי: מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך: ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני: מה נמלצו לחכי מדבש לפי: מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר: נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי: נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך: נענתי עד מאד יהוה חיני כדברך: נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נטיתי לבבי לעשות חקיך לעולם עקב: סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי: סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי: סמכני כאמרתך וחיני ואל תבישני משברי: סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד: סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם: סגי כל רשעי ארץ לסיגים חשבתי לכן אהבתי עדותיך: סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי: עשיתי משפט וצדקה בלחציי אל תניחני: ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים: עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך: עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני: עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך: עת לעשות ליהוה הפרו תורתך: על כן אהבתי מצותך מזהב ומפז: על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי: פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי: פתח דבריך יאיר מבין פתאים: פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יערתי: פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: פעמי כמרתך הכן ואל תשלט בי כל און: פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך: פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך: פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך: צדק אתה יהוה וישר משפטיך: צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד: צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשעי: צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה: קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה: קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך: קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי: קדמו עיני אשמורות לשיח באמרתך: קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטיך חיני: קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו: קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם: ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי: ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני: רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו: רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני: רבים רודפי וצוררי מעדותיך לא נטיתי: ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה כי לפקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך: רוזנים חנמו לי ומדבריך פחד לבי: רוצה אני על אמרתך כמוצא שלל רב: רמיה שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: רבעים ביום הללתיך על משפטי צדקך: רב שלום לאהבי תורתך ואין למו מכשול: רברבי שלום לאהבי תורתך ואין למו מכשול: רברבי שלום לאהבי תורתך ואין למו מכשול: רברבי

640 مَدْ عِمْدَهُ وَهُمْ مَدْ مَدْ مَد

ةيلصلا ةيفيك ...

ةيلصلا ةيفيك ...

ةيلصلا ةيفيك ...

ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܡܝ ܘܢܣܒ ܠܐܫܬܗ ܘܐܬܕܒܩ ܒܗ ܘܗܘܝܢ ܠܗ ܠܒܣܪ ܚܕ.
ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܗܐ ܫܡܥܬ ܠܟ ܒܗܕܐ ܡܠܬܐ ܘܐܙܠ ܘܥܒܕ ܟܗ
ܕܡܠܠܬ ܠܝ. ܘܗܘܬ ܟܕ ܐܙܠ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܡܝ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܐܢܐ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܡܝ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܡܘܪܝܐ ܘܐܬܚܙܝ
ܠܗ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܘܐܡܪ ܠܗ ܗܐ ܐܢܐ ܩܐܡ ܥܠ ܒܝܪ ܡܝܐ
ܗܕܐ ܘܒܢܝ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܒܥܝ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܢܫܬܘ ܠܡܫܩܝ ܡܢ
ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ
ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ
ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ
ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ
ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ
ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ
ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ
ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ
ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ
ܠܡܫܩܝ ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܡܫܩܝ
ܡܢ ܒܝܪ ܡܝܐ ܗܕܐ ܘܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܒܬ ܐܢܫ ܕܢܦܩ

לחמה: מכל מחנה כסדרה. ומיום אחר שנסעו
מלחמת רפידים: כך שנו מפני מה נכתב לעיל.

ויבא עמלק וילחם עם ישראל: עמו לחם בדבר
לבם[1]: כך מה שנדמו בלבם שנעלמו מהם
מלחמת: ומחר כתב שכך עשו כדי שיהא נראה
כמתחיל ולא כמשלים: ויבא עמלק ומדוע נכתב
לפניו: אלא שבא ונתן עצה לאומות העולם
כלום. ואמרו לו אם אנו נלחמים עם ישראל
ונוצחים אנו אומרים שאלהיהם שונאם ואם
נוצחים הם אומרים שאלהיהם נלחם בשבילם:
ואם אתה רוצה שנלחם עמהם ונהרגם אתה
נוטל שכרנו ואנו נוטלים שכרנו. ומה הם
עושים. הם מתחברים לפניו: ויבא עמלק
ויאמר לו אם נוצחים אנו אומרים שאלהיהם
נלחם בשבילם ואם נוצחים הם אומרים שאלהיהם
נלחם בשבילם[2].

ויאמר אל יהושע בחר לנו אנשים ויצא
עמלק: מכאן למדו חכמים שאין מלחמת
מצוה: מכאן אמרו חכמים שאין
מתחילין בדיבוריהם: ומיום אחר נכתב לפניו

(1) (בדרש תנחומא ויגש אות ה: מפני מה נכתב פרשה זו בין 457 :N. E. 474).
(2) [בכתבי יד חסרה הגרסה זו. Ass. ויאמרו לו אם נוצחים אנו אומרים שאלהיהם נלחם בשבילם: ואם נוצחים הם אומרים שאלהיהם נלחם בשבילם: בכתבי יד אחרים חסר זה: ואחר זה: מפני מה נכתב פרשה זו בין פרשת עמלק לפרשת יתרו. בכתבי יד אחרים מובאת הגרסה הזו בשינויים קלים בסוף פרשת בשלח. B. M. add. 12174 fol. 48a].

ܫܡܥܘܢ ܕܫܟܚ: ܒܥܝܢ ܐܒܕܘܢ ܡܒܒܝܢ ܡܚܒܒܝܢ ܕܫܝܕܐ
ܕܢܫܡܫ ܥܠ ܫܕܐ ܕܫܡܫܐ: ܡܫܟܒ ܐܒܕܡܚܒܒܐ ܕܢܫܡܫ
ܥܠ ܫܟܚܫܐ: ܒܫܐ ܕܒܫ ܒܫܠ ܫܕܟ ܒܫܟ.
ܫܝܐ ܒܡܒܐ: ܒ ܕܫܡܡܒ ܒܫ ܫܡܡܐ ܒܫܒܡܐ:
ܡܡܒܫ ܫܡܒ ܫܡ. ܠܡܫ ܫܡ ܫܫ ܒܫ ܫܡܡ: ܡܡ
ܫܡ ܡܡ ܒܫ ܫܡ ܫܡ ܫܡ ܫܡ. ܫ
ܫ ܡܡ ܫ ܫ ܫ

ועשית כפרת זהב טהור: אמתים וחצי ארכה כפרת אמה וחצי רחבה: ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: עשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה כרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ושלשים קמתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן: ועשית את קעריתו וכפתיו ואת מנקיתו ואת קשותיו אשר יסך בהן לנסך זהב טהור תעשה אתם: ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה למקשה אחת: כפתריהם וקניהם מקשה אחת כלה זהב טהור אחד: ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר יעשה אתה ואת כל הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר:

לבניהם ולבנותיהם לנשותיהם. לכל נפש. לכל אחד ואחד
מהם: ואת כל הרכוש. אלו הבהמה: ויקח בידו מנחה.
זה יעקב: לעשו אחיו. שהיה מתיירא ממנו: ויהי הלילה
ההוא. שהיה לילה של פורענות: ויקם בלילה. שהיה
מתיירא ממנו: ויקח את שתי נשיו. שהיה מתיירא
מהן שלא יהרגו את הבנים: ואת שתי שפחותיו. שהיה
מתיירא מהן שלא יהרגו את הבנים: ואת אחד עשר
ילדיו. שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את האם: ויעבר
את מעבר יבק. שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את האב:
ויקחם ויעבירם את הנחל. שהיה מתיירא מהן שלא
יהרגו את הכל: ויעבר את אשר לו. שהיה מתיירא
מהן שלא יהרגו את הרכוש: ויותר יעקב לבדו. שהיה
מתיירא מהן שלא יהרגו את עצמו: ויאבק איש עמו.
שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את הכל: עד עלות
השחר. שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את השחר:
ויאמר שלחני כי עלה השחר. שהיה מתיירא מהן שלא
יהרגו את השחר: ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני.
שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את הברכות: ויאמר
אליו מה שמך. שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את
השם: ויאמר יעקב. שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו
את יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר שמך כי אם ישראל.
שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את ישראל: כי שרית
עם אלהים ועם אנשים ותוכל. שהיה מתיירא מהן
שלא יהרגו את המלאכים: ויברך אותו שם. שהיה
מתיירא מהן שלא יהרגו את המקום: ויקרא יעקב
שם המקום פניאל. שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו
את המקום: כי אמר כי ראיתי אלהים פנים אל פנים.
שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את הרואים: ותנצל
נפשי. שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את הנפשות:
ויזרח לו השמש. שהיה מתיירא מהן שלא יהרגו את

ויקרא כי יחטא: ואשמה בכל אשמה כי יחטיא: ומעל
מעל ליהוה: וכחש בעמיתו: בפקדון או בתשומת
יד או בגזל או עשק את עמיתו: או מצא אבדה
וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר
יעשה האדם לחטוא בהנה: והיה כי יחטא ואשם
והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר
עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את
אבדתו אשר מצא: או מכל אשר יבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא
לו יתננו ביום אשמתו: ואת אשמו יביא ליהוה
איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן:
וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת
מכל אשמתו אשר יעשה לאשמה בה: וידבר יהוה
אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת
תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל
הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש
הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים
את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח
ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים
אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל
מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה
והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה
העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד
תוקד על המזבח לא תכבה: וזאת תורת המנחה
הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח:

حصوم حضَحْلا. ﻧِﻜَ حكَم هَدَ: دِحَتِكَفَّهِ يهِبْحَةَ حجلوحَ: ٥هْكَ حِكَةَ حدَبْهِ تَسِحْ ٥هَجِدَّ ٥هَهِذَهَّةَ تَتِكَفَّهِ لحَلصِ أَهِم ٥أَهِم. ٥هْكَ حل دَيهْحَ حهذَهَّةَ: ٥هجلهَ دِهَصِحَّسِ ٥هحَبَحَ بْكَ هَكِم كَمهْةَ. ٥هِبَهَحَ حِكَةَ بحَهَّ: أَهِم.

يحلصِ يْحَذَهَّةَ: دِيعِهَدِيَّهِ هِ هَعِبَةَ ٥هَ٥هَّةَ: كَهنَيهِ٥ دِهَدَ يصصَ يحوحَّةَ: بْحِ حِكَةَ هذِيهِ٥. ٥هِجَةَ لَيَّةَ حَذَهَّةَ: ٥هِجَةَ كَحِدَّ قَذَهَّةَ: ٥هِجَةَ لَذِهَةَ قَدِصحَهَّةَ: سَيَّةَ يْكَمَهَّةَ: سَيَّ هَذِهَّةَ: سَيِ ٥هكَهَّةَ: سَيِ سَكَ دِكَ هِهَدِيَّهِ هَكَ هِهَحِيَّ ٥هَكَ هِهكَحِيَّ هَكَ هِهلِيعِ. ٥هِيَهلِيعِ حَهِحَهِ٥ه: (دِيَحَه[1]؟) تَسهَه٥ه: حَبِيَّ دِيَقَعَهَّ: هِهلَ هَهذَهَّ. دِكَ هِهَهَسِيَّ هِهِحَهَّ لحَلصِ: أَهِم.

∞

٥هِ٥ دِهِحَدَّةَ يَحِيَّ هِيَّ هِ يْكَهَّ ٥هِهِسِ لِيصصَ بَ أَهَهكَ ٥هْكَبَ سُهَبَ هذَ دِ٥هَّ: دِهِهكَ يَحِيَّ دِيهِحَهِ حَهَّيَّ ٥هَّ: يَتَسَبِ دِهَدَ يصصَ يحوحَّةَ. حَهِحَهِ دِ٥ هِ هِ حَصكَ دِ٥هِيَّ٥ه هِ دِهِيَّ دِيَقَ٥ه: دِ٥ه٥ دِهِحَدَّةَ لَبَسِيَّ٥ه: ه٥ه٥هَّةَ لَهه٥هِيَّ٥ه: ٥هكَهذَهَّةَ دِيَقَيَّهِ٥ه: ٥هكَبَةَ سِيَّهِ دِهِهِسَةَ دِهِهِسَةَ دِهِهِسَةَ

(1) دِيَهه٥ه.

ܡܥܡܪ ܠܡܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܡܒܝܬ ܣܒܐ ܕܟ ܟܬܒ ܡܟ ܥܒܕ ܠܟܠܗܘܢ : ܐܡܝܢ.

ܒܫܒܬܐ ܕܡܩܕܡ ܥܕܬܐ ܒܗܪܡܐ: ܒܫܡ ܕܐܠܗܐ ܚܝ ܩܕܝܫܐ ܐܒܐ ܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܝܬ ܐܠܗܐ ܡܫܒܚ ܘܡܗܠܠ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ[1] ܐܡܝܢ ܣܓܝ ܕܥܒܕ ܠܝ ܛܒܬܐ ܘܚܝܠܐ ܒܟܠ ܫܥܐ ܘܒܟܠ ܙܒܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܝܡܐ ܘܒܟܠ ܡܐ ܕܒܗܝܢ ܐܢܐ ܥܒܕ

משפטים

דיני עבדים ושפחות:

אלה המשפטים אשר תשים לפניהם.

כא ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא
ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את
אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגישו
אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם:
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני
אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם
לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה
ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף:
מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך
מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי
תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו

(1) ואלה. (2) אדניו. (3) לה. (4) אלה. (5) ואיש.

هُعَدَدَه بَحْ يِيْسَتَهَ مِ بُكَيْتِ: دِدَّمِ يَدَهْ مِ كَيْتَ
عَضِيْكَ يَدَهْ. هُ حَدَكَه هُجِتَه بَحْ قَيْهَدَ دَمِيْكَ
هَجَتِ: دِمِيْعَدَ مَدِهُ[1] يُمِ عَدَهِيْدَ دَيْعَجِهَمَحِهُ. هُ
كَهَضَجَ دِكَمِ ثَهَهَهِ كَسَمَهِيْهَ: (بُكَمْ ثَهَدَ[2] بَكَتَ
دِيَّهَضَ مِ هَهِضَتَهَ. هُ هَجَه هَكَ مَهِيْدَ دَدَ[3]
دِكَ هَهِيَّكَ: مِ جِ كِيْ دِكَ مِيْهَهَجَ مِ عَتَهَكِ.
هُ قَدَهِيْ[4] هَهِ كِ عُهَيْ (دِيَكَ دَدَ[5]: هِيْدَ
يُيْدَ مِيْكِ بَيْ (دَهَكَ دَهَ[6] بَدَجَ دَيْعَدَهُ يَيْهِ
يَيْكَ دِجَ (مِهِدَّيْ: يَكَ[7] كِ هُكَجُ مِهِدَّيْ هَ جِ
(كَيْعَهَد كُ[8] قَدَكَ يَجَدَ دَيْجَ هَيْيَجِ[9] جَعِدَّيْهِ:
هَكَ مِيْيِ كُ هَ مِ هَهَكَيْ بُكَهَ.

هِدَّ هَهَيْ كَسَكَهَهِ هَهِ يَدَهْ: هُهَيْ هَهَجَ
يُمِ دَ بَكَ هُهِيْجِ يَدَهْ. بَعَدَ حَيْ كَسَكَهَهِ
جَيْ بَكَ هُهِيْجِ يَدَهْ. بَعَدَ حَيْ كَسَكَهَهِ
جَيْ: مَهَمَ كَعَدَّيْ هَكَ يِيْدَيْ دُكَهَ مَهَجَ. كَيَهَ
دِيَهَهْ دَيْعَجِهَهْ مَهَه هَهَهَهَ: يَكَ حَهَوَيْ دِيْكَهَهْ
هَهَه دُكَهَجَكَ. وَهَهَه بَكَيَّكَ دِيْهَجَهَهْ جَدَهَهِ
هَجَيْ: هِيَهَ يَكَ هِيْجِيَكَ جَ كَهَيْ دِيْيْدَ. يَيَّكَ
دَهِيْ جَهَيْهَهْ هُهَهِيَ يْدَكَ: هِيْمِ هَ بَهَ يِيْكَ هَكَ
حَهَكَ دَيْ. حَيَّمَ هَيْ يْهُدَهَ جَ هَجَيَهَهْ: هَهَه
قَدَهِيْ هَيَّعَكَ دُدَكَ هَهَجَ دِيَهَ. هَ يَجَيْ مَجَ

(1) هَجَيْ. (2) هَيَكَ هَهَيْ. (3) مَجَ. (4) يَهَهِيْ. (5) بَجَجَهِ.
(6) كَيْعَهَد كُ. (7) هَهِيْ: هَيْ. (8) يَهَيْهِ. (9) دَيْهَدَ.

שקר וכל הדברים: ואם עשה מצוה אחת בכל ימיו ועבירה אחת
שכנגדה ❖ הרי זה מאזן אותה ומכריע את עצמו ואת כל העולם
כולו לכף זכות ומביא לו תשועה ונס גדול: ❖ ואם עשה מצוה
אחת ועבירה אחת שכנגדה ❖ הרי זה מאזן אותה ומכריע את עצמו
ואת כל העולם כולו לכף חובה ומביא לו מיד אבדון ומפלה:
שנאמר (קהלת ט) ואחד חוטא אובד הרבה טוב: ❖ ואם עשה
עבירה אחת בלבד ❖ הרי הוא מאזן אותה ומכריע את עצמו ואת
כל העולם כולו לכף חובה ומביא לו מיד אבדון ומפלה: שנאמר
(שם) ואחד חוטא אובד הרבה טוב: ❖ ואם עשה מצוה אחת בלבד
❖ הרי הוא מאזן אותה ומכריע את עצמו ואת כל העולם כולו
לכף זכות ומביא לו מיד חיים וישועה: שנאמר (משלי י) וצדיק
יסוד עולם: ❖ ואם עשה מצוה אחת ועבירות הרבה ❖ הרי זה
מאזן את כולן ומכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות
ומביא לו מיד חיים וישועה: שנאמר (שם) וכל פשעים תכסה
אהבה: ❖ ואם עשה עבירה אחת ומצות הרבה ❖ הרי זה מאזן
את כולן ומכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה ומביא
לו מיד אבדון ומפלה: שנאמר (שם) וחוטאים ברעה רדפם:
❖ ואם עשה מצות הרבה ועבירות הרבה ❖ הרי זה מאזן את כולן
ומכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות ומביא לו מיד
חיים וישועה: שנאמר (שם) ואהבה תכסה על כל פשעים:

(1) בדפוסים: ואחד חוטא.

ܟܠ ܥܒܕ ܕܒܝܬ ܐܒܐ ܒܫܒܝܥ ܝܘܒܠܐ ❊ ܘܫܕܝ ܒܗ ܐܪܥܐ ܠܐ ܢܬܙܒܢ ܠܥܠܡ ❊ ܐܪܥܐ ܕܝܠܝ ܐܢܬܘܢ ܓܝܪ ܓܝܪܝܢ ܘܬܘܫܒܢ ܥܡܝ: ❊ ܘܒܟܠ ܐܪܥܐ ܕܐܚܣܢܬܘܢ ܠܗ ܦܪܘܟܐ ܬܬܠܘ: ❊ ܐܡ ܒܚܘܠܬܝ ܬܗܠܟܘܢ ܘܦܘܩܕܢܝ ܠܐ ܬܨܛܪܘܢ ❊ ܘܐܡ ܒܦܘܩܕܢܝ ܕܝܢ ܕܠܐ ܬܨܛܪܘܢ: ❊ ܘܐܥܒܕ ܠܟܘܢ ܗܟܝܠ ܕܐܡܪ ❊ ܐܢܐ ܐܬܝ ܥܠ ܟܘ ❊ ܘܐܦܩܕ ܥܠܝܟܘܢ ܒܗܠܐ ❊ ܘܙܪܥܬܘܢ ܬܙܪܥܘܢ ❊ ܘܬܐܟܠܘܢ ❊ ܘܐܦ ܐܢܐ ❊ ܐܬܝ ❊ ܘܐܫܕܪ ❊ ❊ ❊

ڪيو ٿيڻو ۽ سڀ ڪو ڪم جو شيءَ جو ڪرڻ ۽ ڪرائڻ
جو ارادو ڪرڻ ۽ ڪرائڻ ۽ ڪرڻ جي ڪرائڻ جي
ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو ارادو ڪرڻ ۽ ڪرڻ جي ڪرائڻ
جي ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو ارادو ڪرڻ ۽ ڪرڻ جي
ڪرائڻ جي ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو ارادو ڪرڻ ۽ ڪرڻ
جي ڪرائڻ جي ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو ارادو ڪرڻ ۽
ڪرڻ جي ڪرائڻ جي ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو ارادو
ڪرڻ ۽ ڪرڻ جي ڪرائڻ جي ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو
ارادو ڪرڻ ۽ ڪرڻ جي ڪرائڻ جي ڪرڻ ۽ ڪرائڻ
جو ارادو ڪرڻ ۽ ڪرڻ جي ڪرائڻ جي ڪرڻ ۽
ڪرائڻ جو ارادو ڪرڻ ۽ ڪرڻ جي ڪرائڻ جي
ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو ارادو ڪرڻ ۽ ڪرڻ جي
ڪرائڻ جي ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو ارادو ڪرڻ ۽
ڪرڻ جي ڪرائڻ جي ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو ارادو

לא תעשה אתם ואת אלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: ואת מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשרים תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושבי הארץ והזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו הזנות את אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ואת פטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל: כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

ויאמר יי אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם יי ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: ויהי במרדו משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה במרדו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יי עמו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני יי לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו:

ויגד ׃ יוסף אל אחיו את רעתם אשר הרעו אתו ויקח יוסף את
שבעת בגדי המלבושים אשר לבש ׃ כי אם את הלחם אשר יאכל
אתו ׃ ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף
אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה ׃ ועתה אל תעצבו ואל יחר
בעיניכם כי מכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם ׃
כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ וחמש שנים אשר אין חריש
ואין קציר ׃ וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה גדולה ׃ ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה
כי האלהים(1) ויגד: ויקח יוסף את שבעת בגדי המלבושים לב
ויגד ׃ ויאמר אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אותי מצרימה ׃ ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם ׃ כי זה
שנתים הרעב בקרב הארץ וחמש שנים אשר אין חריש ואין
קציר ׃ וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדולה ׃ ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים

(1) ואלהים.

ולקרבן ❊ שם ויהי לכהן ויצו את משה לקחת מאת בני
ישראל: ויקחו אליך שמן זית כתית למאור להעלות נר
תמיד.

ואת בני תקרב אהרן ואת בניו אתו: ואתה תעשה בגדי
קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ❊ ואתה תדבר אל כל
חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה: ועשו את בגדי אהרן
לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד
ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ❊ ועשו בגדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי: והם את הזהב ותכלת
וארגמן תולעת שני ושש: ועשו את האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת
חברת תהיה אל שני קצותיו ויחבר: ואבני שהם אחת
על כתף האפד לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם
לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון: ועשית משבצות זהב
ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת
ונתת את שרשרת העבתים על המשבצות: ועשית חשן
משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
תולעת שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה כפול
זרת אורכו וזרת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן אבן שרה
פטדה וברקת האחת שורה הזה: ונפך ספיר ויהלם שורה
שלישית לשבו ושבט ואחלמה: וטבעת עליהם שתי שורות
אבן על שמות בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי
חותם איש על שמו לשנים עשר שבט: ועשית על החשן
שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועשית על החשן
שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן:
ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן:

(1) בהעלותך. (2) בשלחך.

ואלפים: וחמש מאות ושבעים ושלשה: ומחצית השקל לגלגלת: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן: ואת האלף ושבע מאות ושבעים ושלשה עשה וויו לווי לווי לווי

ةرقبلا ❊ ىلا ةراشلا ةلمج نم(1) ةيآلا هذه : ❊ ةيآلا هذه لزنت ببسب ❊ ةيآلا هذه لزنت ببسب ❊ ةيآلا هذه لزنت ببسب

ואם אין לו כתב ומכר ספרים ומניח תפלין: מי שיש לו ספר תורה ישן ויש לו מעות ליקח אחר: מי שיש לו ספר תורה ישן ויש לו מעות ליקח אחר ואין לו כתב שיכתוב לו ספר תורה ומכר הספר הישן ולוקח מעות ליקח ספר תורה אחר: מי שיש לו ספר תורה ישן ואין

כאשר ידבר אליו: ואם לא תעשה כן חטאתם ליי וידעו חטאתכם אשר תמצא: ועתה לכו ואכתוב אותה בספרי אשר כתבתי ואת בניו אקח עמדי: ויאמר ליי אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם ליי ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחות את דברי הברית עשרת הדברים: ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לוחות העדות ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר ליי אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני ליי לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו: ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ליי לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליי כל העושה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ליי לאמר: קחו מאתכם תרומה ליי כל נדיב לבו יביאה את תרומת ליי זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה ליי: את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: ואת מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח לפתח המשכן: את מזבח העולה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת מסך לשער החצר: את יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת מיתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת ליי למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם טבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליי: וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילם מאדמים וערת תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת ליי וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וייבאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים: והנשיאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן: ואת הסמים ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה ליי לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליי: ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ליי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן ליי חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה ליי: ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן ליי חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה: ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה לכל המלאכה אשר צוה ליי לעשות אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת ליריעות: ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת: ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונית במחברת השנית: חמשים לולאת עשה ביריעה האחת ועשה חמשים לולאת בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת לעשתי עשרה יריעות: ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד וכפל את היריעה הששית אל מול פני האהל: ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקיצונית במחברת ולולאת חמשים על שפת היריעה במחברת השנית: ויעש חמשים קרסי נחשת להבי את האהל ויהי אחד: ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ואדני כסף ארבעים עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש: ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני הקרשים: והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה כסף אדנים שנים שנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה: ואת ציפוי הקרשים זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה: ואת עמודיה ארבעה שטים ויצף אתם זהב וויהי ווויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם: ואת עמודיו חמשה ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם נחשת: ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את הבדים בטבעת על צלעי הארון לשאת את הארון: ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו: ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים: ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפעמת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת בהם את השלחן: ויעש את כליו אשר על השלחן את קערתיו ואת כפותיו ואת מנקיותיו ואת מזרקותיו אשר יסך בהם: ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: ושש קנים יוצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה: כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ואת מלקחיה ואת מחתתיה זהב טהור: ככר זהב עשה אתה ואת כל כליה: ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קומתו ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו בהם: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ויתן את המזבח על שפת הקדש לפני הפרכת על הכפרת אשר על העדת אשר אדבר אליך שמה: ויקטר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני ליי לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: ויכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליי: ויעש את כיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: ויעש את המכסה לחצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה: עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם עמודים וחשקיהם כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם עמודים וחשקיהם כסף: ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה וויהם עמודים וחשקיהם כסף: ולפאת קדמה מזרחה חמשים באמה: קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: וכל קלעי החצר סביב משזר: ואדני העמודים נחשת וויהם עמודים וחשקיהם כסף וציפוי ראשיהם כסף וכל עמודי החצר חשקים כסף: ומסך לשער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לנגד קלעי החצר: ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וציפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: כל יתדות המשכן ושל החצר סביב נחשת: אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה ליי את משה: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: כל הזהב העשוי במלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש: וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות חמשה ושבעים שקל במשקל הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל הקדש לכל העבר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן: והאלף ושבע מאות חמשה ושבעים עשה וויהם לעמודים וצפה ראשיהם וחשקיהם כסף: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדות המשכן ואת כל יתדות החצר סביב: תכלת וארגמן ותולעת שני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה ליי את משה: ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: מקשה עשו את זהב ויקצץ פתילים לחוט בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך התולעת השני ובתוך השש: מעשה חשב עשו אתו כמעשהו כתפת חברת שני קצותיו חבר: ואבני שהם מסבות מלאת זהב משבצות מעשה חרש על שמות בני ישראל: ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: רבוע יהיו כפולים זרת אורכו וזרת רחבו כפול: ומלאת בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה ובקת טור הראשון: וטור השני נפך ספיר וישפה טור השלישי לשם שבו ואחלמה טור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבות מלאת זהב במלואתם: והאבנים על שמות בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט: ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצות זהב ושני טבעת זהב ויתן את שני הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו את שתי עבת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבת נתנו על שתי המשבצות ויתן על כתפת האפד אל מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב וישם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית: ויעשו שתי טבעת זהב ויתן על שתי כתפות האפד למטה מלפניו למול מפרתו מעל חשב האפד: ויקשרו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה ליי את משה: ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: ועל שולי המעיל עשה רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ופעמני זהב ויתן את הפעמנים בתוך הרמונים על שולי המעיל סביב בתוך הרמונים: פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה ליי את משה: ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעות שש ואת מכנסי בד שש משזר: ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה ליי את משה: ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליי: וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה ליי את משה: ויכלו כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ליי את משה כן עשו: ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו: ומכסה עורת האילם המאדמים ומכסה עורת התחשים ואת פרכת המסך: את הארון ואת בדיו ואת הכפרת: את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים: את המנורה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כל כליה ושמן המאור: ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר צוה ליי את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה: וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה ליי כן עשו ויברך אתם משה: ויהי ביום הקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשח אתם ויקדש אתם: ויקרב את בניו וילבשם כתנת: וימשח את אביהם כאשר משחת אתם ויכהנו לי והיתה להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: ויעש משה ככל אשר צוה ליי אתו כן עשה: ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן: ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן בריחיו ויקם את עמודיו: ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה ליי את משה: ויקח ויתן את העדת אל הארון ויתן הבדים על הארון וישם הכפרת על הארון מלמעלה: ויבא את הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדת כאשר צוה ליי את משה: ויתן את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפונה מחוץ לפרכת: וערך עליו ערכת לחם לפני ליי כאשר צוה ליי את משה: ויתן את המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: והעלה את הנרות לפני ליי כאשר צוה ליי את משה: ויתן את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: והקטיר עליו קטרת סמים כאשר צוה ליי את משה: ויתן את מסך פתח האהל: ואת מזבח העולה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העולה ואת המנחה כאשר צוה ליי את משה: ויתן את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שם מים לרחץ: ורחצו משה ואהרן ובניו מהם את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה ליי את משה: ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ליי מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ליי מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו: כי ענן ליי על המשכן יומם ואש תהיה בלילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

וְנִמְכְּרוּ בְּגֵנֵבָתוֹ ❖ אִם הִמָּצֵא תִּמָּצֵא בְיָדוֹ מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם: כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירָה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם: כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִר אֶת הַבְּעֵרָה: כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְגֻנַּב מִבֵּית הָאִישׁ אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם: אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ: עַל כָּל דְּבַר פָּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שַׂלְמָה עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה: שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם: וְאִם גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו: אִם טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם:

וְכִי יִפְתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה: אִם מָאֵן יְמָאֲנ֣וּ אָבִיהָ לָתֵת אֹתָהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת: מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה: כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת: הַזֹּבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ: וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן: אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ: וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים: אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ: אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ: כִּי הִוא כְסֻתָּתוֹ לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חַנּוּן אָנִי: אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר: זִבְחִי וּמְלֵאָתְךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן לִי: כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנְךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי: וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ:

(1) לכאורה. (2) פסוק.

حل ثقيل: صعب الفهم لثقل في حجب فيه كما في حاشية ✤ وثقل في سمعه: كما في القاموس ✤ ومن يحسن في الصلاة: ومن يحسن الصلاة ✤ وهو في نفسه يحتاج الى تحسين ✤ وهو في نفسه محتاج الى تحسين ✤ وهو يحتاج الى تحسين ✤ ان يحسن صلاته ✤ وصلاته يحتاج الى تحسين ✤ كل واحد من الصلاة والصوم ✤ وكل واحد من الصلاة والصوم ✤ كل واحد من الصلاة والصوم ✤ وكل واحد من الصلاة والصوم ✤ وكل واحد من الصلاة والصوم ✤ وك

ואתה קדוש יושב תהלות יהוה: ובן אמרת לפניך: יהוה
ראשנו נשמרת תמיד לטובה ולחיים: כאמור ויזכור אלהים
את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר את עמו בתבה:
ותעבר רוח על הארץ וישכו המים: ויסכרו מעינות תהום
והגשם מן השמים ויכלא: וישובו המים מעל הארץ הלוך
ושוב: ויחסרו המים מקצה מאה וחמשים יום: ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט:
והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי: בעשירי באחד
לחדש נראו ראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח
נח את חלון התבה אשר עשה: וישלח את העורב ויצא יצוא
ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את היונה מאתו
לראות את הקלו המים מעל פני האדמה: ולא מצאה היונה
מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה: כי מים על פני כל
הארץ: וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: ויחל
עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה:
ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה:
וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים
אחרים וישלח את היונה ולא שבה אליו עוד: ויהי בשנת
אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים
מעל הארץ: ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה
הארץ: ויאמר אלהים אל נח לאמר: צא מן התבה אתה
ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל
בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא
אתך: ויצאו נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: כל החיה כל
הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו

وقد يستحب[1] من يحسن: فيما يستقبح فيكون وقوفه
دون ما يكره ويحسن ان يعد ذنوبه ويستغفر منها
ويتوب اليه: ويقول اللهم انك قلت ما يبدل القول
لدي وما انا بظلام للعبيد: اللهم فكما وعدت اهل
طاعتك الثواب وفيت لهم بوعدك فكذلك وعدت
اهل معصيتك العقاب ان غفرت لهم بفضلك: اللهم
وانا اسألك ان تغفر لي ما وعدت اهل معصيتك ان
تغفر لهم بفضلك: اللهم انك قلت ادعوني استجب
لكم: اللهم فكما امرتنا بدعائك ووعدتنا اجابتك
فصل على محمد وآله واستجب دعائي: اللهم انك
قلت ما ننسخ من آية او ننسها نأت بخير منها او
مثلها: اللهم فكما نسخت بتوبتك سيئات من تاب
من عبادك فاجعل توبتي من ذنوبي توبة لا ذنب
بعدها: اللهم انك قلت ان تعدوا نعمة الله لا
تحصوها: اللهم فكما انعمت علي فلم احصها
ذكرا فصل على محمد وآله وهب لي كل ما يحول
بيني وبين ذكرك: اللهم انك قلت ادعوني استجب
لكم: اللهم فصل على محمد وآله واستجب دعائي
فقد ترى اضطراري: اللهم انك قلت ان تعدوا نعمة
الله لا

ᏥᏌᎾᎿᏂ.

ᏣᎳᎩ

ᎤᏁᎳᏅᎯ ᎠᏂᏴᏫᏂᎨᏒᎢ 1-ᏎᏍ

ᎤᏁᎳᏅᎯ ᎠᏂᏴᏫᏂᎨᏒᎢ ᏗᏥᏩᏂᏍᎬᏂᎨᏒᎢ ᎤᏣᏘᏂᎬᏁᎢ ᎠᏂᏴᏫᏂᎨᏒᎢ ᏗᏥᏩᏂᏍᎬᏂᎨᏒᎢ

ᎠᏂᏴᏫᏂᎨᏒᎢ ᎤᏣᏘᏂᎬᏁᎢ 8-ᏎᏍ

ᏧᏂᎸᏫᏍᏓᏁᎢ ᎢᏳᏩᎵ ᎤᏁᎳᏅᎯᏍᏗᏱ ᎠᏂᏴᏫᏂᎨᏒᎢ ᎤᏣᏘᏂᎬᏁᎢ 14-ᏎᏍ

ᎤᏁᎳᏅᎯ ᎠᏂᏴᏫᏂᎨᏒᎢ ᎤᏣᏘᏂᎬᏁᎢ ᎤᏁᎳᏅᎯᏍᏗᏱ

תוכן

הפטרות לשבתות בשנה 253
הפטרות לשבתות שחלות בתוך ימי הפסח 262
הפטרות לשבתות שבין פסח לעצרת 274
הפטרות לשבתות שבין עצרת לראש השנה 290
הפטרות לשבתות שבין ראש השנה ליום הכפורים 303
הפטרות לשבתות שבין יום הכפורים לסכות 396
הלכות סופרים 450
הלכות תפלין 453
הלכות מזוזה 459
הלכות ציצית 460
הלכות ספר תורה 464
הלכות שבת 469
הלכות יום טוב 471
הלכות יום טוב שחל להיות בשבת 499
הלכות ראש השנה 505
הלכות יום הכפורים 507
הלכות סכות 644
הלכות שבת שחל להיות בשבת ויום טוב שחל להיות אחריו 650

נדפס בדפוס שלי, אני ולא אחר: בליפסיא.
(TYPIS GUILELMI DRUGULINI LIPSIENSIS.)